

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΣΤ'

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 4436
2. Άδεια απουσίας της Βουλευτού κ. Χ. Καφαντάρη, σελ. 4309
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Βριλησίων, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Ζωγράφου, το Ιδιωτικό Γυμνάσιο Διαμαντοπούλου από το Αιγάλεω Αττικής, το 3ο Γενικό Λύκειο Αιγάλεω, το 12ο Γυμνάσιο Πάτρας, το Γυμνάσιο Σαραβαλίου Αχαΐας, το 7ο Γενικό Λύκειο Πάτρας και το 1ο Γυμνάσιο Άρτας, σελ. 4287, 4289, 4296, 4309, 4315, 4317, 4326, 4341, 4350, 4366, 4369
4. Η Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής καταθέτει την Έκθεσή της: α) στο σχέδιο Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2020, β) στον Απολογισμό Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2018., σελ. 4279
5. Η Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής καταθέτει την Έκθεσή της στην πρόταση του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής Μέρος Β' και Μέρος Κοινοβουλευτικό», σελ. 4279
6. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 4280, 4281, 4283, 4284, 4287, 4289, 4290, 4294, 4295, 4299, 4300, 4301, 4302, 4304, 4305, 4306, 4309, 4312, 4313, 4318, 4319, 4322, 4324, 4325, 4326, 4327, 4331, 4339, 4340, 4341, 4342, 4344, 4347, 4348, 4349, 4351, 4365, 4366, 4371, 4372, 4385, 4388, 4393, 4420, 4436
7. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 4319, 4340, 4341

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 14 Νοεμβρίου 2019, σελ. 4279

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεων Διάρκων Επιτροπών:
 - i. Οι Διάρκεις Επιτροπές Οικονομικών Υποθέσεων και Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτουν την Έκθεσή τους επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση α) της από 25-1-2019 Π.Ν.Π. «Επείγουσα ρύθμιση για την απαλλαγή από την υποχρέωση απόδοσης του φόρου διαμονής» β) της από 30-9-2019 Π.Ν.Π. «Κατεπείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας των Υπουργείων Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Εσωτερικών, Οικονομικών και Υγείας» και γ) της από 4-10-2019 Π.Ν.Π. «Κατεπείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και άλλες διατάξεις», σελ. 4279
 - ii. Η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους καταθέτει την έκθεσή της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους Οικονομικού Έτους 2017» β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους Οικονομικού Έτους 2017», σελ. 4317
 - iii. Η Διάρκεια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού «Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφηκε στο Magglingen/Macolin την 18η Σεπτεμβρίου 2014, σχετικά με τη χειραγώγηση των αθλητικών αγώνων, επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό, μετατροπή της Ελληνικής Ολυμ-

πιακής Επιτροπής σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, κύρωση του νέου καταστατικού αυτής και άλλες διατάξεις», σελ. 4333

2. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», σελ. 4280 – 4389, 4420 - 4422

3. Αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, επί του άρθρου 9 και επί της υπουργικής τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, σελ. 4348, 4389 - 4393

4. Ηλεκτρονική ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και της υπουργικής τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, σελ. 4393, 4414 - 4419

5. Επιστολικές ψήφοι επί της ονομαστικής ψηφοφορίας, σελ. 4393 - 4413

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α.,	σελ. 4297 - 4314
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ.,	σελ. 4381 - 4436
ΒΙΤΣΑΣ Δ.,	σελ. 4314 - 4332
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν.,	σελ. 4279 - 4297
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ.,	σελ. 4367 - 4381
ΜΠΟΥΡΑΣ Α.,	σελ. 4349 - 4367
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ.,	σελ. 4332 - 4349

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. ,	σελ. 4299, 4300, 4301, 4304, 4305, 4306, 4309, 4312, 4313
ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 4372
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 4385, 4388, 4393, 4420, 4436
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 4312
ΒΙΤΣΑΣ Δ. ,	σελ. 4319, 4322, 4324, 4325, 4326, 4327, 4331
ΒΛΑΧΟΣ Γ. ,	σελ. 4322
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. ,	σελ. 4289, 4300
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ. ,	σελ. 4300, 4301
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 4280, 4281, 4283, 4284, 4287, 4289, 4290, 4294, 4295, 4299
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 4300, 4301
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 4300
ΚΕΛΛΑΣ Χ. ,	σελ. 4284
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 4283
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 4371
ΛΑΠΠΑΣ Σ. ,	σελ. 4284, 4318
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 4299, 4300, 4302, 4327, 4339, 4385
ΜΑΡΚΟΥ Κ. ,	σελ. 4340, 4342
ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ Κ. ,	σελ. 4325
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 4349, 4365

ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 4294, 4295
 ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 4339, 4340, 4341, 4342, 4347, 4348
 ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4299, 4304, 4325, 4366
 ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 4280, 4299, 4322, 4344, 4351
 ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 4339, 4341

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. , σελ. 4319
 ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 4319
 ΜΑΡΚΟΥ Κ. , σελ. 4340, 4341
 ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 4340, 4341

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Ε. , σελ. 4342, 4369, 4370, 4371
 ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 4296, 4299, 4386
 ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 4371
 ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 4374
 ΑΡΣΕΝΗΣ Κ. , σελ. 4305
 ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Α. , σελ. 4356, 4357
 ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε. , σελ. 4327, 4328
 ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ. , σελ. 4358, 4359
 ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4299
 ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 4294, 4309, 4311, 4312, 4313

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 4319
 ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 4332
 ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 4330, 4331, 4365
 ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 4315
 ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. , σελ. 4287, 4289, 4290
 ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ. , σελ. 4301
 ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. , σελ. 4321
 ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 4345
 ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Χ. ,

σελ. 4313
 ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. , σελ. 4379
 ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 4382, 4383
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ Σ. , σελ. 4355
 ΖΕΜΠΙΛΗΣ Α. , σελ. 4342
 ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ Δ. , σελ. 4373
 ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 4303
 ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 4375, 4377
 ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 4302, 4303, 4304, 4305
 ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 4380
 ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 4362
 ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. , σελ. 4290
 ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. , σελ. 4317, 4318, 4319
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 4281, 4283
 ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 4328, 4329
 ΛΑΠΠΑΣ Σ. , σελ. 4280, 4284, 4286, 4287, 4294, 4295, 4304, 4318, 4324, 4325, 4329, 4337, 4385

ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. , σελ. 4351
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 4299, 4302, 4304, 4305, 4336, 4337, 4338, 4339

ΛΟΓΙΑΔΗΣ Γ. , σελ. 4349
 ΜΑΚΡΗ Ζ. , σελ. 4334
 ΜΑΝΗ – ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ,

σελ. 4384
 ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ Ν. , σελ. 4361
 ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. , σελ. 4320, 4321
 ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4325, 4341, 4342
 ΜΑΡΚΟΥ Κ. , σελ. 4349, 4350
 ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ. , σελ. 4352

ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 4330, 4341, 4383
 ΜΠΙΖΙΟΥ Σ. , σελ. 4331
 ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ Κ. , σελ. 4323, 4324, 4325
 ΜΠΟΥΓΑΣ Ι. , σελ. 4305, 4366
 ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 4294, 4295, 4385
 ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 4375, 4377, 4379
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ι. , σελ. 4322
 ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 4314, 4315
 ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. ,

σελ. 4325
 ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 4308, 4346, 4347
 ΡΑΠΤΗ Ζ. , σελ. 4335
 ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 4333
 ΣΚΟΝΔΡΑ Α. , σελ. 4372
 ΣΥΡΙΓΟΣ Α. , σελ. 4378
 ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 4350

ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 4304, 4305, 4318, 4363, 4365, 4387, 4389

ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 4374
 ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 4280, 4284, 4286, 4292, 4294, 4295, 4302, 4304, 4306, 4308, 4309, 4311, 4312, 4343, 4345, 4349, 4350, 4356, 4357, 4359, 4365, 4377, 4386, 4387, 4388

ΤΣΙΓΚΡΗΣ Α. , σελ. 4354
 ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 4381
 ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 4357
 ΧΑΡΙΤΟΥ Δ. , σελ. 4368
 ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. , σελ. 4326
 ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 4340
 ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. , σελ. 4360

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 4337, 4338, 4341, 4342
 ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 4281
 ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. , σελ. 4284

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΣΤ'

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 13 Νοεμβρίου 2019, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.16' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Η Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής καταθέτει την έκθεσή της: α) στο σχέδιο Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2020, β) στον Απολογισμό Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2018.

Η Επιτροπή Κανονισμού της Βουλής καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής Μέρος Β' και Μέρος Κοινοβουλευτικό».

Οι Διαρκείς Επιτροπές Οικονομικών Υποθέσεων και Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτουν την έκθεσή τους επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση α) της από 25.9.2019 Π.Ν.Π. «Επείγουσα ρύθμιση για την απαλλαγή από την υποχρέωση απόδοσης του φόρου διαμονής» (Α' 142), β) της από 30-9-2019 Π.Ν.Π. «Κατεπείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας των Υπουργείων Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Εσωτερικών, Οικονομικών και Υγείας» (Α' 145), γ) της από 4-10-2019 Π.Ν.Π. «Κατεπείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας (Α' 150) και άλλες διατάξεις».

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης, 14-11-2019.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής ΚτΒ)

1. Η με αριθμό 193/11-11-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεόδωρου Δρίτσα προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, με θέμα: «Κατάργηση του Ενιαίου Διοικητικού Τομέα (ΕΔΤ) του ΥΠΕΘΑ».

2. Η με αριθμό 187/5-11-2019 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Λαρίσης του Κινήματος Αλλαγής κ. Ευαγγελίας Λιακούλη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Οι γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, εμπόδιο στην καστανοπαραγωγή του Κισσάβου».

3. Η με αριθμό 211/12-11-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με θέμα: «Απολύσεις πέντε εργαζομένων από τον όμιλο «Σελόντα Ιχθυοτροφεία Α.Ε.Γ.Ε.»».

4. Η με αριθμό 188/6-11-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Επικρατείας της Ελληνικής Λύσης κ. Βασιλείου Βιλιάρδου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, με θέμα: «Επαναδραστηριοποίηση ΕΛΒΟ».

5. Η με αριθμό 189/7-11-2019 επίκαιρη ερώτηση της Η' Αντιπροέδρου της Βουλής Βουλευτού Β3' Νοτίου Τομέα Αθηνών του ΜέΡΑ25 κ. Σοφίας Σακοράφα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με θέμα: «Θανάσιμο εργατικό δυστύχημα στη ΛΑΡΚΟ».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού Βουλής ΚτΒ)

1. Η με αριθμό 202/11-11-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Χίου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ανδρέα Μιχαηλίδη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με θέμα: «Ανάκληση εγγράφου 2016 σχετικά με την απασχόληση συνταξιούχων του ΝΑΤ σε ΑΕΝ».

2. Η με αριθμό 213/12-11-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κινήματος Αλλαγής κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Αποζημίωση ελαιοπαραγωγών και σύσταση επιστημονικής επιτροπής».

3. Η με αριθμό 212/12-11-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β3 Νοτίου Τομέα Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, με θέμα: «Παράνομη λειτουργία της φαρμακαποθήκης «PHARMALINE Α.Ε.» που εδρεύει στο Κορωπί, 2° χιλιόμετρο. Λεωφόρου Μαρκοπούλου (βιομηχανική ζώνη)».

4. Η με αριθμό 203/12-11-2019 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β2 Δυτικού Τομέα Αθηνών του ΜέΡΑ25 κ. Κρίτωνα Αρσένη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Διακοπή Χρηματοδότησης του Δήμου Πετρούπολης».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της 7^{ης} Νοεμβρίου 2019 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση, ενιαία, επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Βριλησίων.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η εγγραφή θα γίνει ηλεκτρονικά. Θα ανοίξει ο χρόνος εγγραφής μόλις έρθει στο Βήμα ο κ. Κωνσταντινίδης και θα κλείσει μόλις κατέβει από το Βήμα ο κ. Σπυρίδων Λάππας.

Παράκληση του Προεδρείου, αν κάποια Κοινοβουλευτική Ομάδα έχει κατά νου να προβεί σε ονομαστική ψηφοφορία, κατά κάποιον τρόπο να το ξέρουμε εγκαίρως για να προετοιμαστεί η υπηρεσία, να ετοιμάσει το Σώμα και κυρίως και λόγω του καιρού όλοι οι Βουλευτές να ενημερωθούν εγκαίρως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν φωνάξω στο Βήμα τον κ. Κωνσταντινίδη, θα δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό για κάποιες νομοθετικές τροπολογίες.

Έχετε τρία λεπτά, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, μετά από μια μεγάλη προσπάθεια, ερχόμαστε στην Ολομέλεια του ελληνικού Κοινοβουλίου, προκειμένου να νομοθετήσουμε τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα.

Προφανώς, δεν χρειάζεται να επαναλάβω όσα έχουμε πει πάρα πολλές φορές. Η προηγούμενη κυβέρνηση εσπευσμένα, μια μέρα πριν ουσιαστικά κλείσει το ελληνικό Κοινοβούλιο για να οδηγηθούμε στις εθνικές εκλογές, νομοθέτησε για τον Ποινικό Κώδικα, δημιουργώντας πολλές ασάφειες, πολλές ανησυχίες και βεβαίως δίνοντας τη δυνατότητα παραγωγής αποτελεσμάτων που σε έναν μεγάλο βαθμό έγιναν αντικείμενο συζήτησης από ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Η Νέα Δημοκρατία ήταν πάντα παρούσα στον διάλογο κατά τη διάρκεια της συζήτησης των επικείμενων αλλαγών. Μάλιστα, συμφωνούσε στο γενικότερο πνεύμα ότι ένας σύγχρονος Ποινικός Κώδικας πρέπει να εναρμονίζεται με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Προφανώς, πρέπει να κα-

τευθύνεται σε μια λογική ελάφρυνσης των ποινών και σωφρονισμού, κυρίως όλων αυτών που μπορεί για οποιονδήποτε λόγο να καταδικαστούν, αλλά ταυτόχρονα είχε εκφράσει και τις συγκεκριμένες ενστάσεις της για ζητήματα τα οποία έτυχαν νομοθέτησης από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Ωστόσο, όλα αυτά είδαμε πώς εξελίχθηκαν το προηγούμενο χρονικό διάστημα, με αποτέλεσμα το προηγούμενο διάστημα που μας πέρασε από την 1^η Ιουλίου και μετά, από την εφαρμογή του νέου Ποινικού Κώδικα, να έχουμε αποφάσεις οι οποίες δημιουργούσαν και πολλά ερωτηματικά και μεγάλη ανησυχία στην ελληνική κοινωνία.

Σήμερα, λοιπόν, ερχόμαστε με αυτήν τη νομοθετική παρέμβαση, να αντιμετωπίσουμε –θεωρώ– σχεδόν όλα τα ζητήματα τα οποία δημιούργησαν ερωτηματικά και νομίζω απαντούν σε έναν πολύ μεγάλο βαθμό στο περί κοινού δικαίου αίσθημα που εκφράζεται καθημερινά από την ελληνική κοινωνία.

Θα ήθελα, λοιπόν, –κρατώντας φυσικά τη δυνατότητα να τοποθετηθώ στο τέλος της συζήτησης στο ελληνικό Κοινοβούλιο– να σας πω ότι με τροπολογίες οι οποίες ήδη έχουν κατατεθεί αυστηροποιείται το πλαίσιο για τον βιασμό και για τον παιδικό βιασμό, αυστηροποιείται το πλαίσιο για τους διακινητές των λαθρομεταναστών και το επίμαχο άρθρο –πάντα αναφέρομαι στις αλλαγές που αφορούν τον Ποινικό Κώδικα– το οποίο ήταν και το αντικείμενο –ενδεχομένως– της μεγαλύτερης αντιπαράθεσης με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που αφορά στην απιστία κατά του τραπεζικών ιδρυμάτων. Πλέον από το άρθρο 399, για να μην υπάρχει ανάποδη ανάγνωση του Ποινικού Κώδικα –και φαντάζομαι ότι αναγνωρίζουν οι συνάδελφοι της Νομικής επιστήμης τουλάχιστον τι ακριβώς εννοώ– μετατίθεται στο άρθρο 405 και περιγράφεται με τη γενικότερη φράση ότι η απιστία πλέον κατά πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος απαιτεί την έγκληση και δεν λειτουργεί με τη λογική του αυτεπάγγελτου.

Στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οι αλλαγές αφορούν στο εξής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Την αρχική, δηλαδή. Στη διαβούλευση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν άλλαξε κάτι. Εγώ απλώς σας τα λέω για να μην υπάρχει λάθος ανάγνωση του Ποινικού Κώδικα.

Επαναλαμβάνω ότι όσοι συνάδελφοι έχουν δει το πνεύμα του Ποινικού Κώδικα μπορούν να καταλάβουν ότι η μετάθεση από το ένα άρθρο στο άλλο είναι σωστή. Εκεί θα έπρεπε να βρίσκεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα τα καταθέσετε γραπτώς αυτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Έχουν ήδη κατατεθεί, κύριε Πρόεδρε. Απλώς, τα εξηγώ όσο πιο γρήγορα γίνεται στους συναδέλφους.

Για τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ουσιαστικά επαναφέρουμε τον βάσιμο λόγο για την άσκηση αναίρεσης. Η κύρια ανάκριση επανέρχεται στον ανακριτή. Είναι τροπολογίες που έχουν κατατεθεί. Μπορούν να εξετάζονται πλέον ως μάρτυρες οι βοηθοί πραγματογνωμόνων ειδικού επιστήμονες. Και βεβαίως, σε περιπτώσεις κακούργημα-τα του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος είτε στην αρμοδιότητα του εισαγγελέα διαφθοράς, θα γίνονται δεκτά τα όποια κτηθέντα αποδεικτικά μέσα.

Ως προς τη συζήτηση που έγινε κυρίως από την πλευρά της Ένωσης Εισαγγελέων για τη δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων, η οποία πλέον εναρμονίζεται μ' αυτό που ήδη ισχύει στον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος, δηλαδή εννιά συν εννιά μήνες, που ταυτόχρονα προσιδιάζει στο τι συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη ή προσιδιάζει στο δεκαοκτάμηνο προσωποκράτησης μέχρι να απαγγελθεί κατηγορία, κατατίθεται μια τροπολογία και του Υπουργείου Οικονομικών με την οποία θα δίνεται το τρίμηνο στη δυνατότητα του εισαγγελέα διαφθοράς προκειμένου να διαβιβάζει την υπόθεση στην όποια αρμόδια δικαστική αρχή εφόσον πλέον στοιχειοθετούνται κατηγορίες.

Τέλος, θέλω να διευκρινίσω το εξής. Υπάρχει ένα ζήτημα το οποίο το τελευταίο χρονικό διάστημα έλαβε μια τεράστια διάσταση συζήτησης και αφορά στο γεγονός ότι επαναφέρουμε ως πλημμέλημα τη διατάραξη κοινής ησυχίας. Θέλω να διαβεβαιώσω οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο ότι η πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να διαφυλάξει ουσιαστικά και να προστατεύσει το συμφέρον του απλού εργαζόμενου Έλληνα πολίτη. Βεβαίως, βλέπουμε με ενδιαφέρον όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία προκύπτουν με τη λειτουργία των καταστημάτων.

Η πρόθεση της Κυβέρνησης είναι σε συνεργασία φυσικά με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη να δούμε εκ νέου τη διάταξη 3 του 1996 η οποία προσδιορίζει και τις δυνατότητες λειτουργίας όλων των καταστημάτων. Προφανώς στην πρόθεση μιας Κυβέρνησης που στηρίζει την οικονομική ανάπτυξη της χώρας δεν είναι να περιορίσουμε την επαγγελματική δραστηριότητα ή να βάλουμε φραγμούς ή να δημιουργήσουμε εμπόδια, όπως κάποτε είχαν μπει με πολύ σφιχτά ωράρια ή με μια λογική που πολλές φορές δημιουργούσε προβλήματα είτε στους μικροεπαγγελματίες είτε ακόμα και στους εργαζόμενους σ' αυτά τα καταστήματα. Αντίθετα, επαναλαμβάνω, υπάρχει μια δέσμευση και εκφράζεται δι' ημών αυτή τη στιγμή, ότι θα φροντίσουμε να μην υπάρξουν τέτοια προβλήματα. Από την άλλη πλευρά όμως, αντιλαμβανέστε ότι δεν θα μπορούσαμε να αφήσουμε απροστάτευτο το δικαίωμα του μέσου Έλληνα πολίτη για τη διατάραξη κοινής ησυχίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, μην κάνετε αγόρευση. Έχουμε μια μέρα. Δεν πρόκειται να επιτρέψω να είναι εις βάρος των συναδέλφων.

Και ειδικά γι' αυτό ελπίζω πριν βγάλετε την υπουργική απόφαση ότι θα καλέσετε και την τοπική αυτοδιοίκηση να συνεργαστείτε, γιατί το βάρος της εφαρμογής πέφτει στις πλάτες της τοπικής αυτοδιοίκησης, των δήμων, δηλαδή.

Όπως είπα, ξεκινάμε με τον κ. Ευστάθιο Κωνσταντινίδη, γενικό εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Να ανοίξουν οι εγγραφές για τους συναδέλφους που θέλουν να μιλήσουν.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντινίδη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προς ψήφιση σχέδιο νόμου υπό τον τίτλο «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» έρχεται να επιφέρει μια πρώτη δέσμη αλλαγών στους νεαρούς ακόμα κώδικες του ποινικοδικονομικού μας συστήματος. Πράγματι, μόλις

τον προηγούμενο Ιούνιο, του τρέχοντος δηλαδή έτους, η προηγούμενη κυβέρνηση έφερε προς ψήφιση τους δυο νέους κώδικες οι οποίοι εισήγαν σημαντικές και βαθιές αλλαγές στην ποινική έννομη τάξη της χώρας μας. Οι εισαχθείσες τροποποιήσεις καταλάμβαναν όλες σχεδόν τις διαστάσεις του ποινικού φαινομένου, τη διαδικασία απονομής της ποινικής δικαιοσύνης και το στάδιο της έκτισης των κυρώσεων. Με τις νέες ρυθμίσεις προβλέφθηκαν νεωτερισμοί και διαδικασίες, εκτεταμένες αποποινικοποιήσεις, αλλαγές στα είδη των ποινών, σημαντικές μειώσεις στις επιφυλασσόμενες κυρώσεις και συστηματικές πλημμεληματοποιήσεις σε πρώην κακουργηματικές πράξεις. Σημειώθηκε εξάλλου, καταγράφεται δηλαδή, μια εν γένει τάση προς την ιδιωτικοποίηση της ποινικής υπόθεσης με τη διεύρυνση του αριθμού των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων με την ποινική διαπραγμάτευση, την ικανοποίηση του παθόντα και με άλλες σχετικές ρυθμίσεις. Συνεπακόλουθες των παραπάνω υπήρξαν οι εκτεταμένες παύσεις διώξεων, παραγραφές αδικημάτων και απολύσεις κρατούμενων.

Είναι, νομίζω, προφανές ότι ενώ η έκταση και η ένταση των αλλαγών που εισάγονταν μετά την επίπονη, εργώδη και συστηματική δουλειά των νομοπαρασκευαστικών επιτροπών επέβαλαν την αναζήτηση ευρύτερων πολιτικών συναινέσεων, δύσκολα θα μπορούσαν αυτές να επιτευχθούν στο ύποπτο χρονικό στάδιο και έντονα συγκρουσιακό κλίμα της προεκλογικής περιόδου. Αποτελεί συνεπώς αποκλειστική ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ ο χρόνος που επέλεξε να φέρει προς ψήφιση τους Ποινικούς Κώδικες, στερνώντας τους έτσι από τη βάση μιας ψύχραιμης κοινοβουλευτικής επεξεργασίας και από την ισχυρή πολιτική νομιμοποίηση αφού η τότε αντιπολίτευση είχε εκφράσει αρκετές ενστάσεις σε σχέση με την υποβάθμιση συγκεκριμένων αδικημάτων που βρίσκονταν σε εμφανή διάσταση με το κοινωνικό αίσθημα, κυρίως όμως για τον χρόνο που εισήχθησαν για ψήφιση, γεγονός που δημιουργούσε και νομικά τετελεσμένα λόγω της εφαρμογής του ηπιότερου ποινικού νόμου.

Με άλλα λόγια, η απερχόμενη τότε κυβέρνηση κληρονόμησε στη νέα δυο κώδικες για τους οποίους είχαν προαναγγελθεί αλλαγές ακόμα και στο στάδιο της προεκλογικής διαδικασίας. Αποτελούσε, λοιπόν, για τη Νέα Δημοκρατία πράξη πολιτικής συνέπειας απέναντι στις προεκλογικές της δεσμεύσεις η σχετική νομοθετική πρωτοβουλία. Όπως γίνεται -νομίζω- φανερό από την έκταση και το περιεχόμενο των ρυθμίσεων, αποτελούσε και αναγκαιότητα, αφού όπως είναι λογικό στις θεμελιακές αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν εμφίλοχώρησαν παραδρομές και αβλεψίες.

Εν τούτοις, το προς ψήφιση νομοσχέδιο έτυχε αυστηρής και εν πολλοίς άδικης κριτικής στο στάδιο της επεξεργασίας του στην αρμόδια επιτροπή κι αυτό θα προσπαθήσω να αναδείξω με την ανάπτυξη του περιεχόμενου και των ποιοτικών χαρακτηριστικών του.

Το παρόν σχέδιο νόμου αποτελείται από έντεκα άρθρα τα περισσότερα από τα οποία επιφέρουν εκτενείς αλλαγές στην ύλη των δυο κωδίκων, ενώ με το άρθρο 9 πραγματοποιούνται αλλαγές σε συναφείς διατάξεις. Έτσι, με τα εννιά από τα έντεκα άρθρα του νομοσχεδίου πραγματοποιούνται παρεμβάσεις σε εκατόν εννιά άρθρα των Ποινικών Κωδίκων, χωρίς να προσμετρώνται τα δεκάδες παροράματα. Από μόνο του αυτό το μέγεθος καταδεικνύει ότι δεν πρόκειται για περιορισμένες και σημειακές

αλλαγές αλλά για εκτεταμένες και αναγκαίες. Στις συνεδριάσεις της επιτροπής εξελίχθηκε αναλυτική συζήτηση επί της αρχής και κατ' άρθρο, ενώ παραστάθηκαν και κατέθεσαν απόψεις και οι εκπρόσωποι των φορέων που σχετίζονται με την ποινική δικαιοσύνη.

Τελικά, η κριτική που ασκήθηκε στη νομοθετική πρωτοβουλία ιδίως από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εντοπίστηκε κυρίως στα ακόλουθα:

Πρώτον, ειπώθηκε ότι το νομοθέτημα εισήλθε άκαιρα και βιαστικά. «Φέρνετε αλλαγές» μας είπε ο ΣΥΡΙΖΑ «προτού ακόμα στεγνώσει το μελάνι στους νέους κώδικες». Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιοι μας κατηγορούν για βιαστικές αλλαγές; Αυτοί που με πράξη νομοθετικού περιεχομένου λίγες μόλις ημέρες μετά την ψήφιση των κωδίκων, πριν ακόμα τεθούν σε ισχύ οι διατάξεις τους, εφάρμοσαν σε αυτούς τις πρώτες ευάριθμες αλλαγές; Γιατί άραγε ήταν εκείνες σημαντικές και χρήσιμες, ενώ οι παρούσες αχρείαστες και αδικαιολόγητες; Από την άλλη, ήταν βιαστική και μη αναγκαία η νομοθετική παρέμβαση; Όπως ήδη σημείωσα, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου επέρχονται τροποποιήσεις σε εκατόν εννέα άρθρα των κωδίκων, χώρια τα ημάρτημένα. Πόσες έπρεπε να είναι δηλαδή οι ουσιαστικές ή λειτουργικές παρεμβάσεις για να θεωρηθεί ένα σχέδιο νόμου χρονικά επίκαιρο και ουσιαστικά επιβεβλημένο;

Η δεύτερη μομφή που μας αποδόθηκε είναι ότι με τις αναφερόμενες τροποποιήσεις επιθυμούμε να γαλουχήσουμε το πολιτικό μας ακροατήριο. Οι εκπρόσωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έχουν από καιρό πάρει διαζύγιο με τη συνέπεια και τους ξενίζει κάθε πράξη της Κυβέρνησης που υλοποιεί προεκλογικές δεσμεύσεις της.

Πρωτίστως, όμως, η Αντιπολίτευση μάς κατηγορεί ότι το νομοσχέδιο διακρίνεται από υπερβολική αυστηρότητα. Είναι όμως αυτό αλήθεια; Ας δούμε λοιπόν σε πόσα από τα εκατόν εννιά τροποποιούμενα άρθρα αυξάνονται οι εγγυήσεις, σε πόσα περιορίζεται η κρατική αυθαιρεσία και σε πόσα επιφυλάσσονται τελικά αυστηρότερες κυρώσεις.

Για να απαντηθούν τα παραπάνω ερωτήματα, ομαδοποιήσα τις μεταρρυθμίσεις σε τρεις κατηγορίες:

Πρώτα, σε εκείνες που επιφέρουν ουδέτερες αλλαγές και όχι μόνο ποινολογικά. Ενδεικτικά να πω ότι τέτοιες είναι οι ρυθμίσεις του άρθρου 57, του άρθρου 99, του άρθρου 104, του άρθρου 142, καθώς και η συντριπτική πλειονότητα των μεταρρυθμίσεων στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Δεύτερη κατηγορία αποτελούν οι ρυθμίσεις που διευρύνουν τα δικαιώματα ή επαυξάνουν τον έλεγχο απέναντι σε φορείς της εξουσίας. Τέτοιες είναι η αντικατάσταση του εδαφίου β' της παραγράφου 5 του άρθρου 80 του Ποινικού Κώδικα, με την εξασφάλιση τριών αιτημάτων διαφορετικού περιεχομένου για τον κατηγορούμενο που αδυνατεί να καταβάλει τις δόσεις. Είναι η πολύ σημαντική ρύθμιση του άρθρου 137Α του Ποινικού Κώδικα, με την οποία εισάγεται παράγραφος δεύτερη στο άρθρο για τα βασανιστήρια κρατούμενων με την οποία οι πράξεις της πρώτης παραγράφου τιμωρούνται με την ίδια ποινή, ακόμα και χωρίς τον αναφερόμενο σε αυτή σκοπό, εάν η επιλογή του παθόντος γίνεται για λόγους χρώματος, καταγωγής, θρησκείας, φύλου. Δεν είναι αυτή η διάταξη φιλελεύθερη, κυρίες και κύριοι; Δεν αυξάνει τις εγγυήσεις για τυχόν αυθαιρεσίες σε βάρος του κρατούμενου;

Ακόμα, όμως και σε αυτή τη ρύθμιση, βρήκατε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, να ψελλίσετε ότι η αντικατάσταση

του όρου «μεθοδευμένη» από τον όρο «εσκεμμένη» -λεξιλογικά ακριβέστερη- μπορεί να δημιουργήσει συγχύσεις. Με αφορμή, όμως, τη συγκεκριμένη διάταξη, ας μου επιτραπεί και η ακόλουθη αναφορά από την οποία αποδεικνύεται μία συλλογιστική αντίφασή σας.

Ασκήσατε έντονη κριτική για την επίταση ποινών, ακόμα και σε πράξεις ιδιαίτερης απαξίας και επικινδυνότητας, όταν αυτή εξαρτάται από το βουλητικό στοιχείο, δεδομένης της αποδεικτικής δυσκολίας που εμφανίζεται σε αυτές τις αξιολογήσεις. «Διώκετε το φρόνημα» μας είπατε. Και σε αυτή την περίπτωση, όμως, θα μπορούσε κάποιος να πει ότι είναι, επίσης, δυσχερής η διακρίβωση του αν η επιλογή γίνεται για λόγους χρώματος, θρησκείας, πεποιθήσεων, καταγωγής. Δεν είδα να εκφράζετε και εδώ τις ίδιες ανησυχίες. Ίσως επειδή, η αυστηρή μεταχείριση εδώ αφορά σε υπάλληλο ή σε στρατιωτικό.

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται οι παρεμβάσεις στα άρθρα 159 και 159Α του Ποινικού Κώδικα, ώστε οι διατάξεις περί δωροληψίας και δωροδοκίας πολιτικών προσώπων να εναρμονίζονται και να εφαρμόζονται και σε Βουλευτές και Υφυπουργούς στο σύνολο των καθηκόντων τους.

Στο φάσμα, λοιπόν, της έντασης στην ποινική μεταχείριση, πού θα κατατάσσαμε τις παραπάνω ρυθμίσεις, όταν αυτές, ενώ διευρύνουν το ποινικό φαινόμενο, την ίδια στιγμή ελέγχουν και περιορίζουν τα όργανα της εξουσίας και στην ουσία προστατεύουν το δημόσιο συμφέρον; Είναι συνεπώς φανερό ότι από μόνη της η επαύξηση ή διευρύνση του κυρωτικού κανόνα δεν καθιστά μία ρύθμιση οπισθοδρομική και αυταρχική, όπως ακριβώς και η ελάφρυνσή της δεν την καθιστά περισσότερο προοδευτική και φιλελεύθερη.

Την καλύτερη απόδειξη, όμως, ότι το παρόν νομοθέτημα δεν διακατέχεται από ιδεολογικές κατασταλτικές εμμονές αποτελεί το άρθρο 187 παράγραφος 5. Ακόμα δηλαδή και στα εγκλήματα της τρομοκρατίας, η ενσωμάτωση στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2017/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν εφαρμόζεται μονοδιάστατα στην κατεύθυνση της αυστηροποίησης. Με την τροποποίηση στην εν λόγω ρύθμιση, το άρθρο 187Α παράγραφος 5 έγινε εγκλημα σκοπού, όπως αξιώνει η οδηγία, αφού για την κατάφαση του εγκλήματος απαιτείται αυτό να τελείται με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση ενός από τα εγκλήματα της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου και με επίγνωση του γεγονότος ότι η παρασχεθείσα τεχνογνωσία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτό.

Αυξάνει ομοίως τις εγγυήσεις αμεροληψίας η πρόβλεψη του άρθρου 14 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας στην κατεύθυνση της διαφάνειας και του ελέγχου της κρατικής διαφθοράς. Σε εναρμόνιση με τις συστάσεις της GRECO κινείται και η ρύθμιση του άρθρου 29 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που περιορίζει το δικαίωμα στον Υπουργό Δικαιοσύνης με τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργικού Συμβουλίου να αναστείλει ή να αναβάλει την ποινική δίωξη στα αδικήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας.

Στην παραπάνω ομαδοποίηση των εισαγόμενων διατάξεων, την τρίτη κατηγορία αποτελούν αυτές που αυστηριοποιούν τον ποινικό κανόνα. Έτσι, με την παράγραφο 4 του άρθρου 94, στην περίπτωση της συνολικής επιμέτρησης περισσότερων ποινών εισάγεται εξαίρεση για τα αδικήματα που τέλεσε από δόλο κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδειάς του, ενώ με το άρθρο 110Α παράγρα-

φος 2 εδάφιο β, για να απολυθεί καταδικασθείς πολυίσοβήτης θα πρέπει να έχει εκτίσει είκοσι δύο ή είκοσι έτη σε περίπτωση ευεργετικής επιμέτρησης.

Στην κατηγορία αυτή ενέταξα και την τυποποίηση της πράξης που περιγράφεται στο άρθρο 168 παράγραφος 3 και αναφέρεται στην προστασία της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης και των υπαλλήλων του πλειστηριασμού, σύμφωνα με το οποίο τιμωρείται με ποινή έως ένα έτος όποιος εισέρχεται παράνομα και παραμένει σε χώρο πλειστηριασμού και διακόπτει έτσι τη διεξαγωγή του, αν και κατά τα λεγόμενα της Αντιπολίτευσης δεν συνιστά επιβάρυνση, αλλά ελάφρυνση ως προς την απειλούμενη ποινή, δεδομένου ότι η σχετική πρόβλεψη καλύπτεται από άλλη τυποποίηση στον Ποινικό Κώδικα.

Έχει, όμως, σε κάθε περίπτωση ιδεολογικό ή κοινωνικό πρόσημο η πράξη αυτή της διακοπής ενός πλειστηριασμού; Το λένε αυτό εκπρόσωποι ενός χώρου που ως κυβέρνηση εισήγαγαν την ηλεκτρονική μορφή και αύξησαν κατακόρυφα τις διαδικασίες των πλειστηριασμών;

Αλλά για ποιους πλειστηριασμούς μιλάμε, κυρίες και κύριοι; Λέει ποθενά η διάταξη για πλειστηριασμούς που επισπεύδονται από τράπεζες ή από το δημόσιο; Τους διακρίνει από εκείνους που επισπεύδονται από ιδιώτες; Εισ βάρος φτωχών ή πλουσίων υπαλλήλων ή επαγγελματιών, αδύναμων ή κατοπληρωτών; Πουθενά, δεν το κάνει αυτό. Κανένα ιδεολογικό φορτίο δεν έχει η ρύθμιση. Στοχεύει στην προστασία ενός υπαλλήλου που οφείλει να εκτελέσει το καθήκον του. Δεν είναι τίποτε παραπάνω και τίποτε λιγότερο.

Από τη μία, όμως, προσπαθήσατε να της προσδώσετε ταξικό πρόσημο και να την κατηγορήσετε για αυστηρή και από την άλλη, την επικρίνατε για περιττή, ισχυριζόμενοι ότι η συμπεριφορά καλύπτεται από άλλη διάταξη του Ποινικού Κώδικα. Έτσι, για λόγους συνέπειας προς την κριτική σας, μάλλον θα πρέπει να ψηφίστε τη συγκεκριμένη ρύθμιση ως ηπιότερη.

Εξάλλου, στην κατηγορία των αυστηρότερων ρυθμίσεων εντάσσονται και οι αλλαγές στις ακόλουθες διατάξεις, όπως: Στο άρθρο 169Α για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων. Για τη συγκεκριμένη ρύθμιση, κρίνεται εύλογο ότι όταν μετά από συχνά πολυετείς αντιδικίες κρίνεται μία υπόθεση, απαιτείται μία σημαντικότερη απειλή που θα αποτρέψει τον υπόχρεο από την παραβίασή της. Στο ίδιο άρθρο, με την προσθήκη δεύτερης παραγράφου με την οποία τιμωρείται ως πλημμέλημα η παραβίαση των περιοριστικών όρων μετά τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της προσωρινής κράτησης, τυποποιείται μία πράξη, η οποία παρέμενε ατιμώρητη και η οποία δεν είναι καθόλου αδιάφορη ποινικά. Είναι, δε, απολύτως εύλογη η απειλούμενη κύρωση σε αυτή έως τρία έτη.

Στο άρθρο 187, όπου με την προσθήκη τέταρτης παραγράφου ανάγονται σε αυτοτελή εγκλήματα πράξεις σχετικές με εγκληματική οργάνωση, έστω κι αν δεν συνδέονται με την τέλεση συγκεκριμένων εγκλημάτων, παροχή δηλαδή περιουσιακών στοιχείων, οδηγιών και κατευθύνσεων, στρατολόγηση, σε εναρμόνιση με την απόφαση πλαίσιο 2008/841 του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Στο άρθρο 187Α παράγραφος 1 για την τρομοκρατία, αντικαθίσταται η αναφορά στα «κοινώς επικίνδυνα» από την αναφορά «στα εγκλήματα γενικής διακινδύνευσης». Επιπλέον, στο 187Α παράγραφος 6, για την απειλή τέλεσης τρομοκρατικών πράξεων ή τη διέγερση σε τέτοιες πράξεις προβλέπεται πλέον ποινή φυλάκισης έως πέντε

έτη, από τρία έτη που ίσχυε πριν, ενώ προστίθεται και έβδομη παράγραφος στο ίδιο άρθρο με την οποία προβλέπεται ως αξιόποινη πράξη η πραγματοποίηση ταξιδιού με σκοπό όμως τη συμβολή στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος.

Εξάλλου, στο άρθρο 187Β προστίθεται παράγραφος 4, ώστε η Ελλάδα να είναι συνεπής με τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από την κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Στο άρθρο 272 του Ποινικού Κώδικα, για την κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών, προστίθεται παράγραφος δεύτερη με την οποία το αδίκημα ανάγεται σε κακούργημα, όταν τελείται από δράστη που συμμετέχει σε συγκεντρωμένο πλήθος που διαπράττει βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων ή εισβάλλει παράνομα σε σπίτια κ.λπ., ενώ μέχρι τώρα, προβλεπόταν ποινή φυλάκισης, αφού κρίνεται ότι επαυξάνεται δραματικά ο απειλούμενος κίνδυνος για τον άνθρωπο υπό τις περιστάσεις του άρθρου 189. Εξάλλου, με τα άρθρα 290Α και 291 για τις επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία, εκεί απλώς επαυξάνεται το αξιόποινο στη μία από τις περιπτώσεις των βασικών εγκλημάτων. Επιπλέον, στο άρθρο 374 προστίθεται η περίπτωση δ' της κακούρηγματικής κλοπής, που είχε μείνει ακάλυπτη από τις ρυθμίσεις των προηγούμενων κωδίκων, στην οικεία διάταξη του Ποινικού Κώδικα δηλαδή.

Τέλος, στο έγκλημα της απιστίας, που σήκωσε πολλή συζήτηση και πολλή σκόνη με τον διάλογο που εξελίχθηκε, επέρχεται μία εναρμόνιση με τις ρυθμίσεις που είχαν εισαχθεί από τον προηγούμενο Ποινικό Κώδικα, σε ό,τι αφορά τα οικονομικά εγκλήματα.

Το να απειλείται, κυρίες και κύριοι, μία πράξη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Κωνσταντινίδη, βλέπετε την ώρα απέναντι. Θα πρέπει να το μαζέψετε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Βλέπω, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα κάνω χρήση δευτερολογίας, οπότε δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν είναι επιχείρημα αυτό. Δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Θα καταλήξω πολύ σύντομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα υπάρξει μία μικρή ανοχή στους εισηγητές, αλλά σας προειδοποιώ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το να απειλείται, λοιπόν, μια πράξη με μεγαλύτερη ποινή, κατ' αρχάς συνιστά δυσμενέστερη μεταχείριση. Πότε θα μπορούσαμε, όμως, να την πούμε αυστηρή; Όταν αυτή θα ήταν δυσανάλογη προς τη βαρύτητα της απειλής ή της βλάβης που αυτή προκαλεί στο προστατευόμενο έννομο αγαθό. Είναι, όμως, μεγάλη η έκταση ποινής μέχρι δέκα χρόνια για μια συμμορία που έχει ενωθεί για την τέλεση κλοπών; Είναι αυστηρή η πραγματική έκταση χρόνου κάθειρξης είκοσι δύο ετών για έναν πολυίσοβητη που λήστεψε, βίασε ή τέλεσε άλλα κακούργημα; Είναι υπερβολική η πρόβλεψη για πραγματική έκταση ολόκληρης της ποινής του αδικήματος που τέλεσε κρατούμενος κατά την άδειά του; Είναι υπερβολική η ποινή φυλάκισης από τρία ως πέντε έτη για συμμετοχή σε απόδραση κρατούμενου;

Αλήθεια, αν τρέπαμε όλα τα αδικήματα του Ποινικού μας Κώδικα σε πλημμελήματα, θα αποκτούσαμε έναν πιο φιλελεύθερο Ποινικό Κώδικα;

Το κρίσιμο μέγεθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, βρίσκεται στη σχέση της πράξης με την ποινή, ώστε από αυτήν να υπηρετούνται οι αρχές της αναλογικότητας, της καταλληλότητας, της προσφορότητας και της αποτελεσματικότητας. Και οι παραπάνω αρχές δεν θίγονται από καμιά πρόβλεψη του νομοσχεδίου, όπως δεν θίγονται σημαντικά δικαιώματα του κατηγορούμενου στην ποινική διαδικασία, αλλά και των διαδίκων.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Πρόεδρε και δεδομένου ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις τροποποιούν προβληματικές διατάξεις των κωδίκων, οι οποίες προκάλεσαν αντιδράσεις και δυσλειτουργίες, διορθώνονται αβλεψίες και λάθη, για την εύρυθμη εφαρμογή της ποινικής διαδικασίας και ότι το σχέδιο νόμου ανταποκρίνεται στις προτεραιότητες και στις προεκλογικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης για την αλλαγή του πλαισίου των ποινών σε επιμέρους εγκλήματα, εισηγούμαι την υπερψήφιση επί της αρχής, επί των διατάξεων και φυσικά και επί των τροπολογιών, τις οποίες ανέπτυξε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θέλω να σας ενημερώσω ότι πρέπει να υπολογίσετε ότι θα εγγραφούν περίπου εβδομήντα συνάδελφοι. Επίσης, κατά πάσα πιθανότητα -έως βεβαιότητα- θα υπάρξει ονομαστική ψηφοφορία. Εάν κρατήσουμε τους χρόνους μας όπως πρέπει -εντάξει, οι εισηγητές, όπως είπα, θα έχουν μια μικρή ανοχή- μπορούμε να τελειώσουμε γύρω στις εννιά. Αλλιώς, αν θέλετε να πάμε στις δώδεκα, ας μιλά καθένας όσο θέλει.

Θα ήθελα να σας πω, επίσης, ότι δεν θα υπάρξουν άλλες τροπολογίες. Είναι οι δύο μόνο στις οποίες αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός -έχουν κατατεθεί, άρα μπορείτε να τις ξέρετε- και ίσως κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ο κ. Λάππας έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα και τον κύριο Υπουργό προηγουμένως και τον εισηγητή της Πλειοψηφίας. Με ξένισε το γεγονός ότι ακούω πως βιαστικά μπήκαν οι κώδικες τον Ιούνιο στην Ολομέλεια της Βουλής, βιαστικά και στα μουλωχτά περάσαμε σοβαρές ποινικές διατάξεις και ότι η Νέα Δημοκρατία συμμετείχε -λέει- σε όλη τη συζήτηση και τον διάλογο που γινόταν για την εκπόνηση των κωδίκων.

Πού; Διά της απουσίας; Ξεχνάτε, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, ότι εδώ στη Βουλή όταν ψηφίζονταν οι κώδικες, τα μόνα κόμματα που υπήρχαν -και είναι προς τιμή τους- ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ και το Ποτάμι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Γι' αυτό δεν έπρεπε να γίνει!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Έτσι νομίζετε, κύριε Υπουργέ! Έτσι νομίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, είστε παλιός κοινοβουλευτικός. Θα κάνετε τώρα κουβέντα με τον εισηγητή; Θα φτάσουμε στη μία τα μεσάνυχτα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Άρα, το αφήγημα περί βιαστικής εισαγωγής και ψήφισης είναι για τα καλάθια των αχρήστων. Την ημέρα εκείνη βρισκόταν στην Ολομέλεια

της Βουλής η αφρόκρεμα της νομικής διανόησης και της επιστήμης και απουσίαζε το κόμμα το οποίο χτυπούσε την πόρτα της εξουσίας. Κι έρχεστε να μας πείτε ότι τα αλλάζετε, επειδή μπήκαν βιαστικά οι κώδικες, μετά από διάλογο μίας εικοσαετίας από το σύνολο της νομικής κοινότητας, καθηγητές πανεπιστημίου, δικηγόρους συλλόγους, εφαρμοστές του δικαίου. Επί εικοσαετία κατέθεταν προτάσεις άρθρο προς άρθρο. Και απουσίαζε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και, δυστυχώς, και το ΚΙΝΑΛ!

Αυτό το λέω, για να ξεκαθαρίζουμε τι εννοείτε όταν λέτε «Ξέρετε, πάντα συμμετείχαμε εμείς στη συζήτηση για τη διαδικασία σύνταξης και ψήφισης των κωδίκων». Είναι ψευδές! Ουδέν ψευδέστερον! Απουσιάζατε! Μάλιστα, ας μη θυμίσω και κάτι το οποίο έχει γραφτεί με τα μελανότερα χρώματα στην ιστορία του κοινοβουλευτικού βίου. Την ημέρα που ψηφίζονταν οι κώδικες, ο Αρχηγός της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης και νυν Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, έλεγε στα κανάλια έξω ότι αυτή τη στιγμή συνεδριάζει παράνομα η Βουλή για να προβεί σε κάποιες διευθετήσεις. Αυτό το εμβληματικό, το κορυφαίο επιστημονικό επίτευγμα των κωδίκων, θεωρούσατε ότι είναι κάτι πολύ εφήμερο και καθημερινό ή θέμα διευθετήσεων μέσα στο Κοινοβούλιο. Αυτό θα ήθελα να πω ως πρόλογο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ας πάμε στην ουσία τώρα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Είστε πολύ βιαστικοί, βλέπω.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Στις 7 Ιουλίου ψήφισε ο κόσμος. Πάμε στην ουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σπανάκη, σας παρακαλώ. Δεν θα ξαναπώ το όνομα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν έχω πρόβλημα εγώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν με πειράζει καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κύριε Λάππα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Κύριε Λάππα, ο κ. Τσιάρας είναι Καρδισιώτης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αναφορικά με τον κ. Τσιάρα, δημοσίως είπα τα αισθήματα που τρέφω για τον κύριο Υπουργό και τις σχέσεις που έχω και για την τιμιότητα και την καθαρότητά του. Όμως, εδώ είναι άλλα θέματα που συζητάμε.

Πρέπει να σας πω ότι έχουν περάσει ακριβώς τρεις μήνες από την ψήφιση των κωδίκων και ενάμιση μήνας από την έναρξη του δικαστικού έτους, δηλαδή από την ημέρα εφαρμογής. Εγώ καταλαβαίνω: είστε κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, είστε νέα κυβέρνηση κι έχετε το δικαίωμα να κάνετε αλλαγές. Μην επικαλείστε, όμως, το επιχείρημα ότι άρχισαν να εμφανίζονται παθογένειες στην εφαρμογή του Ποινικού Κώδικα ενάμιση μήνα μετά την εφαρμογή του νέου δικαστικού έτους! Όσον αφορά στον Ποινικό Κώδικα, για να πείτε ότι κάτι είναι στρεβλό ή εμφανίζει παθογένεια ή η εφαρμογή του δεν είναι θετική για το κοινωνικό σύνολο, θέλει χρόνια. Δεν θέλει έναν μήνα, αλλά χρόνια!

Για να καταλάβετε, λοιπόν, τι εννοούμε, θα σας πω ένα πράγμα. Ο Ποινικός Κώδικας το 1950 άρχισε να εφαρμόζεται την 1^η Ιανουαρίου 1951. Ξέρετε ποιος ήταν ο προηγούμενος ποινικός νόμος; Ήταν ο νόμος του 1824. Πόσα χρόνια χρειάστηκαν; Χρειάστηκαν εκατόν τριάντα χρόνια. Σήμερα που κάνουμε τον νέο Ποινικό Κώδικα -από τον Ιούνιο- πόσα χρόνια χρειάστηκαν από το 1950; Χρειάστη-

καν εβδομήντα χρόνια! Και λέτε ότι βιαστικά μπαίνουν οι κώδικες στη Βουλή! Δεν ήταν αναγκαίο να ψηφιστούν οι κώδικες; Δεν είχε ανάγκη η κοινωνία, δεν είχε ανάγκη η νομική κοινότητα, δεν είχε ανάγκη η χώρα από μία ποινική νομοθεσία που να ανταποκρίνεται και να παραλληλίζεται με τις ανάγκες της εποχής, της ανάγκης της κοινωνίας; Γιατί ο Ποινικός Κώδικας δεν υπάρχει μόνο για τα μυαλά των νομικών, αλλά επιλύει σύγχρονα και ζέοντα κοινωνικά ζητήματα, γιατί προστατεύει ή όχι πολύ σοβαρά έννομα αγαθά, όπως είναι η περιουσία, η ζωή, η προσωπική ελευθερία. Δεν το συζητάμε, λοιπόν, μόνο για τη νομική κοινότητα. Το συζητάμε και διαλεγόμαστε και με την κοινωνία. Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον, μπορεί ο Ποινικός Κώδικας, οι τροποποιήσεις που φέρνετε, κύριε Υπουργέ, να πάνε ως προς το πνεύμα το δικαιοπρακτικό και το φιλελεύθερο πίσω και από τον Κώδικα του 1950; Σας το είπα και στην επιτροπή, σας το λέω και τώρα: Ποτέ και σε καμμία περίπτωση! Και σας είπα, επίσης, ότι μερικές διατάξεις πηγαίνουν πίσω από το πνεύμα του 1950 και αυτό είναι απαράδεκτο και ανεπίτρεπτο, κατά την άποψή μου. Μιλώ κυρίως ως νομικός. Και σαν Κοινοβούλιο, όμως, να ξέρουμε: ένας σύγχρονος κώδικας θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες που έχει αυτή η χώρα, για να έχει μία ποινική νομοθεσία που θα είναι αποδεκτή και σε ευρωπαϊκό επίπεδο; Αυτό είναι ένα μεγάλο ερώτημα.

Και μην ξεχνάτε ότι βασική αρχή οποιασδήποτε παρέμβασης κάνουμε στους Ποινικούς Κώδικες, είναι η δημοκρατική αρχή, για την οποία ο Νικόλας Χωραφάς το 1950 εισηγούμενος το γενικό μέρος, που ήταν καταπληκτικό από άποψη φιλελεύθερης αντίληψης, έλεγε, «διά τους λαούς οι οποίοι πιστεύουν εις την ανθρώπινη προσωπικότητα, ως ιδίαν αξίαν, η ποινική εξουσία της πολιτείας δεν είναι δυνατόν να μετατραπεί σε θεραπευτική ταύτης...» -της πολιτείας δηλαδή- «...ή εκείνης της τυραννίας».

Η πρώτη επιτροπή που έγινε για τη σύνταξη των κωδίκων που ισχύουν, ήταν η Επιτροπή Μυλωνόπουλου - Ανδρουλάκη. Έγραφε τότε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Νικόλας Ανδρουλάκης που αποδήμησε πριν από μια βδομάδα -μάλιστα, έτυχε να αποδημήσει την ημέρα της τελευταίας συνεδρίασης της επιτροπής μας- «η δη οκρατία είναι απαραίτητη προκειμένου έννομο το Ποινικό Δίκαιο, ο υπό ια έποψη κατ' εξοχήν υπηρέτης και εκφραστής της κρατικής ισχύος, να είναι όντως δίκαιο και όχι αυθαιρεσία».

Η επόμενη επιτροπή ήταν του αείμνηστου Ιωάννη Μανωλεδάκη, όπου μαζί με την κ. Συμεωνίδου - Καστανίδου έγραψαν και την τρομακτική -απίστευτη, λέω εγώ και απίθανη και καταπληκτική από νομική άποψη- εισηγητική έκθεση που ενσωματώθηκε ως αιτιολογική έκθεση στους ισχύοντες κώδικες. Έγραφε ο Ιωάννης Μανωλεδάκης: «Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι ία απόλυτη δικαιοκίνη έννοια, ε απόλυτο δικαιοκίνη αίτημα τον καθολικό σεβασμό της, που θέτει έτσι ένα απόλυτο όριο στην άσκηση οποιασδήποτε εξουσίας, ως ηθικό αυτονόητο της εταφιλελεύθερης δημοκρατικής έννομης τάξης μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο».

Πρέπει να σας πω ότι ο Κώδικας του 1950 πράγματι ήταν πάρα πολύ φιλελεύθερος, υιοθετώντας και ενσωματώνοντας τα μηνύματα των κοινωνιών μετά τη σφαγή του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, αλλά και της μετεμφυλιακής περιόδου. Μετά τον εμφύλιο σπαραγμό στη χώρα μας, πράγματι κατοχύρωσε απολύτως στο ελληνικό μέρος και το δικαιοκρατικό πνεύμα και τη φιλελεύθερη αντίληψη.

Και αυτό ίσχυε μέχρι και σήμερα. Και αυτό δεν πρέπει να το πειράξουμε ούτε να το μειώσουμε καθ' οιονδήποτε τρόπο.

Πάμε τώρα, λοιπόν, παρακάτω. Σας είπα, κύριε Υπουργέ και στην επιτροπή, ότι βλέπω στις διατάξεις σας -μάλιστα, μας απειλήσατε νομικά- ότι θα επαναφέρετε και την κακόβουλη βλασφημία. Είμαστε η μοναδική χώρα στις σαράντα εννέα του Συμβουλίου της Ευρώπης που διατηρούσε μέχρι τον Ιούνιο διάταξη περί κακόβουλης βλασφημίας.

Μην το ξανασκεφτείτε σε καμμία περίπτωση! Βλέπω στις τροποποιήσεις σας ότι έχετε το δικαίωμα ως Πλειοψηφία να το κάνετε. Εγώ διαπιστώνω ένα φαινόμενο νομολαγνείας, δηλαδή μιλάτε πολύ για τον νόμο κ.λπ.. Ξέρετε τι λέει η φιλοσοφία του δικαίου, κύριοι συνάδελφοι της Νομικής επιστήμης; Λέει ότι ο νόμος a priori είναι ατελής, γιατί είναι ανθρώπινο δημιούργημα. Γι' αυτό επιδέχεται τροποποίηση, γι' αυτό επιδέχεται συμπλήρωση, γι' αυτό επιδέχεται και κατάργησή του. Ο νόμος είναι πράγματι ατελής. Όμως, είναι ίσως το μοναδικό εργαλείο για να προσεγγίζουμε την ουτοπία, το δίκαιο, αυτό που λέμε, της δικαιοσύνης. Άρα, υπ' αυτήν την έννοια μπορούμε να συμφωνήσουμε τι είναι ο νόμος και να μην το ξεχάσουμε.

Και να μην ξεχάσετε ότι κάποτε στα χρόνια της κατάρας και της χολέρας στις ΗΠΑ, στο κυνήγι των εγχρώμων για τα δικαιώματά τους, είχε πει ο Λούθερ Κίνγκ όταν τον ρώτησαν οι δημοσιογράφοι τι είναι ο νόμος: «Ο νόμος για μένα είναι το εξής: Μπορεί να μην αναγκάσει κάποιον να με αγαπήσει, αλλά μπορεί να του απαγορεύσει να με λιντσάρει και αυτό είναι πάρα-πάρα πολύ σημαντικό». Και πρόσθετε: «Αν κάπου και για κάποιους υπάρχει αδικία, τότε η δικαιοσύνη απειλείται παντού και για όλους».

Αυτά τα αναφέρω εισαγωγικά, για να συμφωνήσουμε για το φιλελεύθερο και δικαιοκρατικό πνεύμα των ισχυόντων Ποινικών Κωδίκων.

Πάμε τώρα στις διατάξεις. Τι ισχύει στην Ευρώπη από άποψη ποινών; Θα καταθέσω, κύριε Πρόεδρε, στην Ολομέλεια της Βουλής μια καταπληκτική εργασία της κ. Συμεωνίδου - Καστανίδου, την οποία παρουσίασε στο διήμερο που διοργάνωσε για τους κώδικες πριν από ενάμιση μήνα περίπου στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων. Παρουσίασε πλέον με ένα στικάκι online, on camera μια εργασία καταπληκτική για το τι ισχύει στις χώρες της Ευρώπης για τα πλαίσια ποινών, για την κατανομή, δηλαδή, πλημμελημάτων και κακουργημάτων για τα αντίστοιχα εγκλήματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδωνας Λάμπας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα μελέτη, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πρέπει να σας πω ότι διαπιστώνει η κ. Συμεωνίδου - Καστανίδου πως η χώρα μας ενώ διαχρονικά είναι κάτω από το μέσο όρο στο επίπεδο εγκληματικότητας για το σύνολο των εγκλημάτων -επιθέσεις, βιασμοί, ανθρωποκτονίες, ναρκωτικά- παρ' όλα αυτά στο πλαίσιο ποινών ήταν η πρώτη χώρα από τις σαράντα εννέα του Συμβουλίου της Ευρώπης με τα πιο μεγάλα πλαίσια ποινών.

Αυτή η αντιστοίχιση καθιστούσε το Ποινικό μας Δίκαιο προβληματικό με την έννοια ότι δεν υπήρχε η σχέση αναλογίας εγκλήματος και ποινής. Και το λέει καθαρά μέσα η καθηγήτρια.

Ας το δείτε, λοιπόν. Να πάρετε αντίγραφα. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να έχετε μια γνώμη.

Μάλιστα, θέλω να σας πω ότι υπάρχει και μια έρευνα για αυτό. Μπορώ να το καταθέσω μετά αυτό.

Πάμε τώρα στις διατάξεις. Το καταλαβαίνω αυτό που λέτε για την οδηγία 541, που υιοθετείται σχετικά με τα αδικήματα της τρομοκρατίας. Το καταλαβαίνω. Υπάρχουν προβλήματα στην Ευρώπη ιδίως μετά τα φαινόμενα του Μπατακλάν στην Γαλλία. Το καταλαβαίνω. Έχουμε, όμως, κάποιες αντιρρήσεις, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι πολλές φορές κάτω από συγκυριακά κοινωνικοπολιτικοοικονομικά φαινόμενα νομοθετούμε ποινικές διατάξεις, οι οποίες πρέπει να έχουν μια προοπτική δεκαετιών. Και κάτω από τη συγκυρία υιοθετούμε διατάξεις που δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες τις πραγματικές διαχρονικά της κοινωνίας.

Εισάγετε -νομίζω ότι δεν υπάρχει στην οδηγία- τον όρο της «γενικής διακινδύνευσης». Σας είπα στην επιτροπή, σας λέω και τώρα ως νομικός και ως Βουλευτής ότι ο όρος «γενική διακινδύνευση» δεν είναι όρος νομικός ή ποινικός. Είναι εγκληματολογικός όρος και αφορά μόνο την ερμηνεία των ποινικών διατάξεων. Δεν μπορεί να μπει σε διάταξη η έννοια της «γενικής διακινδύνευσης». Δεν υφίσταται στην ποινική επιστήμη ως όρος αδικημάτων, δηλαδή να περιγράφεται στη νομική διάταξη. Είναι εγκληματολογικός όρος και είναι αναγκαίος μόνο για την ερμηνεία των διατάξεων, όχι για τη συγγραφή τους.

Το θέτετε αυτό παρά το γεγονός ότι η οδηγία που επικαλείστε η 541/17 δεν το αναφέρει, όπως δεν αναφέρει η διάταξη και για τη διατάραξη κοινής ειρήνης, μέσα στο πλαίσιο της οποίας μπορεί να τελεστεί ακόμα και το φαινόμενο της τρομοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Δεν το αναφέρει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν το αναφέρει, κύριε Υπουργέ. Το έχω μπροστά μου. Αναφέρει τα άλλα που λέτε. Αυτό, όμως, δεν το αναφέρει.

Εγκλήματα κατά της δημόσιας τάξης, λοιπόν, όπου εκεί μπορεί να χωρέσουν τα πάντα και όλοι. Αυτή είναι η αντίληψή μας και το λέμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή η μόνη χώρα από τις σαράντα εννέα του Συμβουλίου της Ευρώπης που δεν έχει σε ισχύ το θεσμό της κοινωφελούς εργασίας είναι η χώρα μας. Μπορεί να έχει δικίο το Υπουργείο και να λέει, «θέλω το θεσμό να τον κάνω αποτελεσματικότερο, να έχει και μια βάση και να υπάρχει πράγματι η έννοια της έκτισης ως κύριας ποινής». Πρέπει, όμως, να είναι σε αναστολή για να βελτιώσουμε τον θεσμό; Αυτό είναι το ερώτημα. Εν πλώ πρέπει να κάνεις τροπολογίες, παρεμβάσεις. Ισχύει ο θεσμός και τον βελτιώνω. Πού είναι το πρόβλημα; Γιατί να αναστέλλεται ο θεσμός και να είμαστε η μοναδική χώρα που δεν ισχύει πλέον ο θεσμός της κοινωφελούς εργασίας; Αυτό είναι ένα θέμα.

Πάμε στο άρθρο 110Α. Εκεί πιστεύω ότι την κάνετε την παρέμβαση αυτή, κύριε Υπουργέ, γιατί θέλετε να δώσετε ένα αφήγημα, ότι εσείς αυστηροποιείτε τις διατάξεις και θα τιμωρήσετε αυστηρά τους ήδη κρατούμενους. Ξέρετε πως δεν ισχύει αυτό. Για την κατ' οίκον έκτιση της ποινής με «βραχιολάκι» θα ήθελα να ανοίξω μια παρένθεση και να πω ότι ποτέ δεν εφαρμόστηκε στη χώρα μας μέχρι σήμερα ούτε για μια περίπτωση. Ποτέ! Κλείνει η παρένθεση. Ούτε σε μια περίπτωση δεν εφαρμόστηκε.

Τα δεκαεπτά χρόνια για την κατ' οίκον έκτιση με «βραχιολάκι» τα κάνετε είκοσι δύο όταν έχουμε σωρευτικές ποινές και τα δεκαέξι τα κάνετε είκοσι όταν έχουμε ισόβιες καθειρέξεις με τον ευεργετικό υπολογισμό, με μεροκάματα, κ.λπ.. Προσπαθώ να βρω στην αιτιολογική γιατί το κάνετε. Δεν το βρίσκω. Γιατί το κάνετε για τους νέους κρατούμενους, από εδώ και πέρα.

Άκουσα έναν συνάδελφό σας, ο οποίος βγήκε στην τηλεόραση και είπε, «Εμείς το κάνουμε αυτό για να αποτρέψουμε την πρόωρη αποφυλάκιση ήδη κρατούμενων για την τρομοκρατία», αγνοώντας έναν βασικό νόμο στο Ποινικό Δίκαιο: Άπαξ και ισχύσει για μια ώρα μια ποινική διάταξη και είναι ήδη κρατούμενος ο άλλος, θα εφαρμοστεί η επεικέστερη διάταξη. Άρα δεν μιλάμε για τους ήδη κρατούμενους. Προφανώς, εννοούσε τον Κουφοντίνα, τρομοκρατία και τέτοια. Δεν μπορεί να εφαρμοστεί για αυτόν, δυστυχώς. Μιλάμε για τους νέους κρατούμενους.

Γιατί κάνετε αυτή την αύξηση; Δεν υπάρχει στην αιτιολογική έκθεση κάτι που να το δικαιολογεί. Και θα περίμενα να το ακούσω και από εσάς στο κλείσιμο. Γιατί το κάνετε από το δεκαεπτά στα είκοσι δύο και από τα δέκα έξι στα είκοσι; Φανταστείτε, δε, ότι ο ισχύον Κώδικας έχει δεκαέξι χρόνια, ο προισχύον, ο παλιός του '50 είχε δεκατέσσερα χρόνια συνεχούς έκτισης. Ο Κώδικας του '50 είχε δεκατέσσερα χρόνια έκτιση, ο ισχύον Κώδικας έχει δεκαέξι και τα κάνετε είκοσι μέσα σε τρεις μήνες. Αφήστε να δείτε πώς θα λειτουργήσει. Αφήστε να δούμε τι ζητήματα έχουμε με το σωφρονιστικό κώδικα, όπου δημιουργείται ο φαύλος κύκλος, παραμονή μεγάλη.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πολλαπλώς και με χίλιους τρόπους μας είχε ότι πρέπει να κάνουμε δύο πράγματα: Να μειώσουμε το πλαίσιο ποινών και να συντομεύσουμε τον χρόνο κράτησης στα σωφρονιστικά καταστήματα. Γι' αυτό τιμωρείται η χώρα, γιατί δεν έχουμε πλέον επεξεργαστεί κατάλληλους τρόπους και μεθόδους να αντιμετωπίσουμε το τεράστιο πρόβλημα με το σωφρονιστικό σύστημα και τώρα το αιμοδοτούμε αντί να πυροδοτούμε αντίθετη εκδοχή, να το αποσυμφορήσουμε. Εν πάση περιπτώσει.

Πάμε στα βασανιστήρια «τρέχοντας», γιατί ο χρόνος περνάει.

Όσον αφορά στα βασανιστήρια, κύριε Υπουργέ, εμείς δεν έχουμε καμμία διαφωνία ότι πράγματι ο βασανιστής πρέπει να τιμωρείται αυστηρά. Οι ενστάσεις μας σε σχέση με το «ο βασανιστής που ακολουθεί κατά μεθοδευμένο τρόπο ή κατά εσκεμμένο...», διαφοροποιεί τη στάση μας, γιατί φοβόμαστε και φανταζόμαστε πως αν πάμε στο εσκεμμένο, που έχει έναν έντονο υποκειμενισμό, θα ωφεληθεί ο βασανιστής, ενώ η πρόθεση όλων μας είναι να τιμωρηθεί βαρύτερα. Εγώ σας είπα ότι ως νομικός θα ήθελα να έχω έναν πελάτη μου και να λέω «το εσκεμμένο», να «παίξω» μέσα στο υποκειμενικό στοιχείο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τη μεθοδευμένη, που ακολουθεί ο Ποινικός Κώδικας σε πλήθος άλλων διατάξεων, τη θεωρεί ως προπαρασκευή μιας δομής, έτσι που το απαράσκευο να απαλλάσσεται, όπως λέει και η εισηγητική έκθεση. Εν πάση περιπτώσει.

Όσον αφορά στο θέμα της τρομοκρατίας -σας τα είπα και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ- βάζετε μέσα και την έννοια της διατάραξης της κοινής ησυχίας, που μπορεί να τιμωρείται στο πλαίσιο των τρομοκρατικών πράξεων.

Δηλαδή, τι κάνουμε τώρα; Μου έρχεται στο μυαλό μία παροιμία που λέει «Κυνηγάμε κουνούπια με καραμπίνα». Δηλαδή, ακόμα και στο πλαίσιο της διατάραξης της κοινής ησυχίας μπορεί να διαπιστώνεται διενέργεια τρομοκρατικών πράξεων. Δεν μπορώ να καταλάβω. Νομίζω ότι είναι μία διάταξη η οποία αφορά όλους τους διαδηλωτές, φοιτητές, εργαζόμενους. Όποιος διαδηλώνει και διαταράσσει την κοινή τάξη και διαπιστώνεται ταξίδι ή προπαγανδιστική ή «κατέβασμα» από ένα site κ.λπ., θα μπορεί να διώκεται για τρομοκρατία με εξοντωτικότερες ποινές ορίζονται. Και να δούμε πού θα καταλήξει αυτή η υπόθεση.

Δεν έχω πολύ χρόνο ακόμα, γι' αυτό θα κλείσω με το θέμα της απιστίας.

Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, ένα σας λέω: Είχαμε τρεις συνεδριάσεις στην επιτροπή. Ούτε ένας φορέας -ούτε ένας!- δεν άφησε στο απυρόβλητο αυτή τη διάταξη. Μάλιστα, εξακολουθείτε να λέτε σήμερα, «η κακουργηματική απιστία εξαιρείται και γίνεται κατ' έγκληση μόνο για τα τραπεζικά στελέχη». Πέρα από το γενικότερο ζήτημα συνταγματικότητας που θέτει, είναι και άδικο για μία μεγάλη κατηγορία ανθρώπων που θα υποστούν αυτεπάγγελτη δίωξη. Αντίθετα, είναι μία εξαιρετική διάταξη, ευνοϊκή και προνομιακή, για τα τραπεζικά στελέχη. Είναι τεράστιο το ζήτημα και πολύ σοβαρό.

Δεν σας ικανοποιεί η διάταξη που έφερε η προηγούμενη κυβέρνηση με τον ν.4472/2017; Επικαλείστε ότι φέρνετε το 390 για την απιστία με ένα επιχείρημα. Λέτε, «θα κάνει ο υπάλληλος διευθετήσεις δανείων ή ρυθμίσεις χρεών και θα πάει κατηγορούμενος;». Μα, ρητά απαλλάσσεται για αυτή την πράξη ο τραπεζικός υπάλληλος. Υπάρχει ρητή απαλλαγή όταν πρόκειται για διευθετήσεις.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όταν διευθετεί και κάνει ρυθμίσεις χρεών ο υπάλληλος, δεν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο χρόνος θα είναι όσο και στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Δεν χρειάζομαι υποδείξεις.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επίσης, τι λέει η διάταξη αυτή; Ποιος θα αποφασίζει εάν θα ασκείται δίωξη για τα τραπεζικά στελέχη; Προβλέπεται τριμελής επιτροπή από τρεις εφέτες στο Εφετείο Αθηνών, ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, δηλαδή, προεδρεύει ο αρχαιότερος εφέτης του Εφετείου Αθηνών, παραγγέλλει πραγματογνωμοσύνη στο εποπτικό όργανο της Τράπεζας της Ελλάδος, παίρνει την πραγματογνωμοσύνη, την ερευνά και μόνο τότε, αν ανακαλύψει πράξεις ή παραλείψεις που δεν αφορούν διευθετήσεις και ρυθμίσεις δανείων και χρεών κι αν υπάρξει παράβαση άλλων πιστοδοτικών κανόνων, τότε παραγγέλλει στον εισαγγελέα την άσκηση ποινικής δίωξης.

Όλες οι θεσμικές, συνταγματικές και ποινικές εγγυήσεις και διασφαλίσεις υπάρχουν στη διάταξη αυτή και δεν τη θέλετε. Και δεν τη θέλετε, γιατί θέλετε να κάνετε ένα χατίρι στους τραπεζίτες και τα τραπεζικά στελέχη.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς θα καταψηφίσουμε από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας την επιστροφή του Μονομελούς Εφετείου, να μπορεί ένας δικαστής να επιβάλλει ποινή σε πλαίσιο πέντε έως δεκαπέντε ετών. Είναι μεγάλη ποινή, είναι μεγάλος ο φόρτος και είναι τεράστιο συνειδησιακό ζήτημα για το δικαστή να μπορεί να επιβάλλει μόνος του μία ποινή δεκαπέντε ετών.

Επίσης, δεν συμφωνούμε με το να υπάρχει το σύνολο των ανακριτικών πράξεων στο πλαίσιο της προκαταρκτι-

κής εξέτασης, γιατί εκεί ο ύποπτος είναι απλώς ύποπτος κι όχι κατηγορούμενος.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση. Ειπώθηκε στις επιτροπές και αφέθηκε να υπονοείται ότι στο σύνολο των διατάξεων που φέρνετε μπορεί να έχουμε και ζητήματα ηθικής. Το Ποινικό Δίκαιο πρέπει να πω, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν το ενδιαφέρει καθόλου η ηθική κανονός. Δεν προασπίζει κανόνες ηθικού κώδικα το Ποινικό Δίκαιο και είναι παγερά αδιάφορο για την ηθική της σκέψης και το φρόνημα του καθενός. Προβλέπει και τιμωρεί πράξεις συγκεκριμένες, όπως περιγράφονται με το αντίστοιχο πλαίσιο ποινής. Αλλιώς, θα πάμε σε ένα φρονηματικό Ποινικό Δίκαιο, που σημαίνει μερικούς αιώνες πίσω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικαστικά θεωρία της Βουλής είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και μία εκπαιδευτικός συνοδός τους από το 6^ο Δημοτικό Σχολείο Ζωγράφου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ να κλείσει ο κατάλογος των ομιλητών.

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια από το Κίνημα Αλλαγής κ. Κωνσταντίνα Γιαννακοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ακόμη νωπό το μελάνι των αλλαγών των νέων κωδίκων που έφερε προς ψήφιση η προηγούμενη κυβέρνηση. Με τρόπο που έδειχνε ακατανόητη βιασύνη, βούληση να λύσει κάποια θέματα που προφανώς μόνο αυτή είχε στο νου της -να διευκολύνει φίλους ή να προλάβει ενδεχόμενους κινδύνους για τα στελέχη της;- η προηγούμενη κυβέρνηση ψήφισε άρον-άρον τους κώδικες.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ εκτέθηκε ανεπανόρθωτα, καθώς όλα αυτά έγιναν μία μέρα πριν από το κλείσιμο της Βουλής για τις εθνικές εκλογές. Με αυτόν τον τρόπο αδίχησε την πολύ σοβαρή δουλειά που έγινε τα τελευταία χρόνια από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή και φάνηκε, ουσιαστικά, σαν να ήθελε να κάνει ένα μαζικό ρουσφέτι προς διάφορα προνομιακά γι' αυτήν ακροατήρια.

Ορίζοντας δε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έναρξη ισχύος την 1^η Ιουλίου, δηλαδή με διαλυμένη Βουλή και άρα, σε περίοδο που δεν υπήρχε ουσιαστικά νομιμοποίηση του Υπουργικού Συμβουλίου να παρέμβει στη δομή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και της διάκρισης των εξουσιών, έδειξε ουσιαστικά ότι δεν υπολογίζει τίποτα. Έκανε άνω-κάτω τη δικαιοσύνη, οδήγησε σε αποφυλακίσεις, σε αναβολές δικών. Ακόμη και ο κ. Κοντονής, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, είχε πάρει θέση για να αρχίσει η ισχύς των κωδίκων αργότερα.

Ο κ. Τσίπρας βιαζόταν. Κάτι παραπάνω θα ήξερε. Ό,τι συνέβη τότε, συνιστά θεσμικό ατόπημα. Θα μπορούσε να αναβληθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση για να γίνει αμέσως μετά, με τους νέους πολιτικούς συσχετισμούς που διαμορφωνόντουσαν.

Αυτή η λειψή δημοκρατική ευαισθησία καθιστά, λοιπόν, απολύτως αναγκαίο να ξαναδούμε αυτές τις ρυθμίσεις. Το βλέπουμε άλλωστε κι όλες αυτές τις ημέρες, μέρες ανήσυχες, εν' όψει του εορτασμού της επετείου της εξέ-

γερσης του Πολυτεχνείου.

Ποιους βοηθούσε; Κύριε Λάππα, ξέρετε πόσο σας εκτιμώ. Ποια αντίληψη εξυπηρετούσε η μεταφορά μολότοφ να γίνει πλημμέλημα; Όλοι το καταλαβαίνουμε, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες που παρακολουθούμε όλο αυτόν τον παροξυσμό βίας και μία ανοιχτή συμπάρασταση του ΣΥΡΙΖΑ, που ανακάλυψε ξανά τον ακτιβιστικό του εαυτό, τον άλλο του εαυτό, τον πριν από το 2015, μετά, βέβαια, από τεσσεράμισι ολόκληρα χρόνια άσκησης της εξουσίας.

Ανεξαρτήτως, όμως, αυτής της πολιτικής επιλογής, όλος ο νομικός κόσμος εξέφρασε τη θετική του στάση στην ανάγκη εκσυγχρονισμού των κωδίκων, καθότι ήταν απαραίτητος -απολύτως απαραίτητος!- στο πλαίσιο του σύγχρονου ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού.

Όλοι συναινέσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως αυτό έπρεπε να είχε γίνει πολύ νωρίτερα, υπό συνθήκες πολιτικής συναίνεσης και όχι εσπευσμένα, καθώς ο ρόλος της δικαιοσύνης και η πραγμάτωσή του μέσω των κωδίκων δεν μπορεί, δεν επιτρέπεται, δεν θέλουμε σε καμμία απολύτως περίπτωση, να μετατραπεί σε πεδίο πολιτικής αντιπαράθεσης. Θέλουμε ένα Ποινικό Δίκαιο το οποίο θα είναι δίκαιο και όχι τιμωρό.

Οφείλουμε να αντιληφθούμε πως επειδή οι κοινωνικές συνθήκες αλλάζουν, έτσι και οι κώδικες, πολύ λογικά, πρέπει να προσαρμόζονται στα νέα κοινωνικά δεδομένα.

Ενώ, κύριε Υπουργέ, είδαμε νομοθετικές παρεμβάσεις -που είμαστε θετικοί επί της αρχής- σχετικά με την ανάγκη εξορθολογισμού του νομικού πλαισίου για την τρομοκρατία, για την υψ' όρων απόλυση πολυίσοβιτών κρατουμένων, που μεταξύ άλλων εμπεριέχονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, τελικά φτάσαμε σε ένα σημείο να εισάγετε και να υπάρχουν διατάξεις οι οποίες, ουσιαστικά, είναι απέναντι στο κράτος δικαίου, απέναντι, ενδεχόμενα, στο Σύνταγμα, ακόμη και στην ίδια τη λογική. Και με τις τροπολογίες που καταθέσατε τελευταία στιγμή, εν τέλει, ουσιαστικά έρχεστε απέναντι και στο ίδιο το πνεύμα της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, την οποία, κατά τα άλλα, επαίνεσατε σε όλη τη διάρκεια της συζήτησης στις επιτροπές.

Κύριε Υπουργέ, συγγνώμη, αλλά μας απογοητεύετε! Φανήκατε διαλλακτικός στις επιτροπές επί της αρχής και κατ' άρθρον, όμως τελικά δεν πήρατε υπ' όψιν σας καμμία από τις αλλαγές που σας καταθέσαμε. Δυστυχώς, εκτεθήκατε μόνοι σας, διότι αντί να εισακούσετε τις νομικές παραινέσεις συναδέλφων σας, αλλά και έγκριτων νομικών, προτιμήσατε και πάλι την επικοινωνιακή πολιτική -αυτή τη στιγμή, βέβαια, είχε οσμή από τη δεκαετία του 1950- και να χαϊδέψετε συντηρητικά αυτιά με επαναφορά των διατάξεων για τη βλασφημία, την οποία αποσύρατε στο τέλος -έτσι μας λέτε- λόγω της γενικής κατακραυγής. Φαντάζομαι, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό δεν μπορεί κανείς να το πει φιλελεύθερη πολιτική.

Από την άλλη, δεν γίνεται να μην επισημάνω το γεγονός πως προτιμήσατε να συμπυκνώσετε μόλις σε δέκα άρθρα τροποποιήσεις υπερπολλαπλάσιων διατάξεων τόσο του Ποινικού Κώδικα όσο και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κάτι που για μία ακόμη φορά -δεν μας εκπλήσσει βέβαια!- συνιστά ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα κακής νομοθέτησης.

Ειδικά με το άρθρο 7, κύριε Υπουργέ, με τις αλλαγές που φέρνετε στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που αφορά πάνω από εξήντα άρθρα, εκεί το τερματίσατε

πραγματικά. Γιατί το κάνετε αυτό; Για ποιο λόγο το κάνετε; Σίγουρα όχι τυχαία. Ενσωματώνετε στα ίδια άρθρα αναγκαίες τροποποιήσεις ή αν θέλετε και ενσωματώσεις ευρωπαϊκών οδηγιών που κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει, μαζί με διατάξεις οι οποίες πάσχουν νομικά, αλλά και καταδεικνύουν την πολύ συντηρητική αντιμετώπιση των ζητημάτων, με τα οποία βλέπετε και αντιμετωπίζετε το δίκαιο.

Όσο, όμως, κι αν καταδικάζουμε αυτή σας την τακτική, κύριε Υπουργέ, και πάλι, εν είδει εκσυγχρονισμού του Ποινικού μας Δικαίου, θα σταθούμε θετικά στα θετικά του σημεία, αλλά θα εμμελνουμε στις πολύ σημαντικές διατάξεις τις οποίες φέρνετε και οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με το κοινωνικό πρόταγμα, το οποίο οφείλουν να έχουν οι κώδικες κατά την εφαρμογή της δικαιοσύνης.

Οι περισσότερες αλλαγές προς το αυστηρότερο του Ποινικού Κώδικα έχουν να κάνουν και σχετίζονται με την τρομοκρατία. Οι διατάξεις αυτές, όπως σας είπα, μας βρίσκουν θετικούς, καθώς σε κάθε περίπτωση αποτελούν ενσωμάτωση σε ευρωπαϊκό δίκαιο, ευρωπαϊκούς κανόνες και ευρωπαϊκές οδηγίες.

Ένα, όμως, πολύ σοβαρό σημείο που δείχνει ποια είναι η λογική της σημερινής Κυβέρνησης και, δυστυχώς, φέρνει για μία ακόμη φορά την πατρίδα μας σε αντίθεση με το τι συμβαίνει σε όλες τις άλλες χώρες του πολιτισμένου κόσμου έχει να κάνει με το γεγονός ότι ουσιαστικά καταργείτε ή -αν θέλετε να μιλήσω με τους δικούς σας όρους- παρατείνετε την αναστολή ισχύος των διατάξεων περί παροχής της κοινωφελούς εργασίας ως κύριας ποινής.

Η παροχή κοινωφελούς εργασίας δεν είναι χαρακτηριστικό μετρώ. Είναι μία παγκόσμια πρακτική η οποία έχει οδηγήσει σε θεαματικά αποτελέσματα. Και εσείς με όλες τις διατάξεις που έχετε φέρει από το καλοκαίρι ουσιαστικά την πετάτε στις ελληνικές καλένδες.

Σας καλούμε, κύριε Υπουργέ, να ορίσετε άμεσα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για το πότε θα επαναφέρετε τον θεσμό της κοινωφελούς εργασίας στο Ελληνικό Δίκαιο. Γιατί όσο καθυστερείτε και με την πρόβλεψη για μετατροπή της κοινωφελούς εργασίας σε χρηματική ποινή, τι κάνετε, κύριε Υπουργέ; Ουσιαστικά, βάζετε αυστηρά ταξικά κριτήρια, που κατά κύριο λόγο πλήττουν τα λαϊκά στρώματα και όσους δεν μπορούν να πληρώσουν την ποινή τους.

Βεβαίως, οι δικαιολογίες ότι η διοίκηση δεν μπορεί να υπηρετήσει τον θεσμό της κοινωφελούς εργασίας, συγγνώμη, αλλά είναι το λιγότερο αστείες. Εάν η διοίκηση δεν μπορεί να το κάνει, τότε η διοίκηση πρέπει να αναγκαστεί να το κάνει, όχι να καταργηθεί ένας τόσο σοβαρός θεσμός.

Επίσης, ένα άλλο εξαιρετικά προβληματικό σημείο, το οποίο σας επισημάναμε συνέχεια κατά τη διάρκεια της συζήτησης στις επιτροπές, έχει να κάνει με τις νέες διατάξεις -ήταν στον προηγούμενο Ποινικό Κώδικα, συνεχίζετε να τις έχετε και ουσιαστικά να μην τις μετατρέπετε- που αφορούν στην επικίνδυνη οδήγηση δημιουργώντας, όπως σας είπαμε, εξαιρετικά αυστηρά πλαίσια ποινών.

Σας είπαμε και σας το ξαναλέμε ότι οι διατάξεις των άρθρων 290 και 290Α είναι εξαιρετικά προβληματικές και μπορεί να οδηγήσουν στην επιβολή των πολυετών καθειρήνων για τροχαία που δεν ενέχουν σοβαρή υποκειμενική ευθύνη του οδηγού, παραδείγματος χάριν, αν δεν έχει περάσει από το ΚΤΕΟ ένα αυτοκίνητο ή αν έχει μία πολύ μικρή υπέρβαση των ορίων του αλκοόλ.

Επίσης, σας ζητήσαμε στην περιοριστική απαρίθμηση των πράξεων της επικίνδυνης οδήγησης να βάλετε μέσα και άλλες επικίνδυνες πράξεις, όπως είναι η υπερβολική ταχύτητα. Και σε αυτό κωφεύετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία συνάδελφε, ζητώ συγγνώμη, αλλά θα σας διακόψω για τριάντα δευτερόλεπτα για να κάνω μία σύντομη ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία σαράντα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το ιδιωτικό Γυμνάσιο Διαμαντοπούλου, πρώτο τμήμα, από το Αιγάλεω Αττικής.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίστε, κυρία Γιαννακοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Την ίδια ώρα, ειδικές διατάξεις ρυθμίζουν την ποινική μεταχείριση όσων χρησιμοποιούν ή κατασκευάζουν εκρηκτικές ύλες. Έγινε πολύς δημόσιος διάλογος, άλλωστε, για τις μολότοφ τις προηγούμενες ημέρες.

Για να είμαστε ειλικρινείς, εδώ πέρα ευθύς εξαρχής υπήρξε μία αρκετά έως πολύ, επικοινωνιακή αντιμετώπιση από τη μεριά της Κυβέρνησης για ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, για το ότι η κρίση μολότοφ δεν αποτελεί κακούργημα.

Η χρήση μολότοφ, η ρίψη μολότοφ, ήταν και είναι κακούργημα, για να λέμε τα πράγματα έτσι όπως είναι. Η δε κατοχή μολότοφ, εκρηκτικών υλών, έως και τις 30-6-2019 ήταν κακούργημα, κάτι που ο ΣΥΡΙΖΑ μετέτρεψε σε πλημμέλημα από 1-7-2019 και μετά -στοχεύοντας, βεβαίως, στο ακροατήριό του, κύριε Λάππα- και έρχεστε σήμερα εσείς και επαναφέρετε την προηγούμενη ρύθμιση, δηλαδή ότι η κατοχή μολότοφ ανακτά την κακουρηγματοική της υπόσταση, περιορισμένη όμως εντός των ορίων μιας διαδήλωσης.

Κυρίες Λάππα, είναι πάντως αδιανόητο -και το λέω γιατί είστε ένας πολύ λογικός άνθρωπος και ψύχραιμη φωνή στον ΣΥΡΙΖΑ- να αναρωτιέται κανείς τι αδίκημα διαπράττει κάποιος όταν κουβαλάει μία μολότοφ σε διαδηλώσεις. Είναι κρίμα, γιατί κανείς δεν μπορεί να ξεχάσει τους νεκρούς της Μαρίν και ότι έφυγαν από ρίψη μολότοφ. Άρα, λοιπόν, πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θα μιλήσω τώρα και γι' αυτό που λέτε, ότι θα φέρετε ονομαστική ψηφοφορία, αλλά να μιλήσουμε λίγο για τα σοβαρά.

Η διάταξη για την κατ' έγκληση δίωξη της απιστίας σε βάρος τραπεζικών ιδρυμάτων -σας το είπαμε και στις επιτροπές- είναι προβληματική. Είναι προβληματική, σίγουρα νομοτεχνικά, ενδεχόμενα και συνταγματικά.

Εμείς ως Κίνημα Αλλαγής καταθέσαμε τροπολογία που πιστεύουμε ειλικρινά ότι αντιμετωπίζει το ζήτημα με τον βέλτιστο δυνατό τρόπο, κατόπιν προτάσεως του Χάρη Καστανίδη, και στην οποία λέμε ότι ουσιαστικά πριν από την άσκηση ποινικής δίωξης για το αυτεπαγγέλτως κατά το άρθρο 390 παράγραφος 1 εδάφιο Β του Ποινικού Κώδικα «διωκόμενο έγκλημα της απιστίας» -παραμένει, δηλαδή, η αυτεπάγγελτη δίωξη σε βαθμό κακουρηγματο-κατά της περιουσίας τραπεζικού ιδρύματος, ο εισαγγελέας ζητεί από την Τράπεζα της Ελλάδος στο πλαίσιο του εποπτικού της ρόλου να βεβαιώσει την κατά παράβαση των κανόνων χρηστής και επιμελούς διαχείρισης, πρό-

κληση ζημίας, στην περιουσία του τραπεζικού ιδρύματος. Βάζουμε τον συγκεκριμένο όρο που πιστεύουμε ότι λύνει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το συγκεκριμένο θέμα.

Προφανώς, προφανέστατα, και από τις διατάξεις που καταθέσατε στην τροπολογία σας δεν γίνεται αποδεκτό.

Εγώ, όμως, και τώρα, έστω και τελευταία στιγμή και μέσα στη Βουλή, σας ζητώ να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία του Κινήματος Αλλαγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, μην χύνετε κροκοδείλια δάκρυα ειδικά για το συγκεκριμένο ζήτημα. Διότι είστε οι πρώτοι που φέρατε αντίστοιχη διάταξη με το άρθρο 65 του ν.4472/2017, με αυστηρότερους όρους -ναι, να το αναγνωρίσω-, αλλά βάσει της οποίας όσοι έχουν ποινική και αστική ευθύνη για τη διαχείριση περιουσίας πιστωτικού τραπεζικού ιδρύματος μπορούν ουσιαστικά με συγκεκριμένα πλαίσια να οδηγηθούν σε ρύθμιση αυτών των δα-νείων.

Σε σχέση με τον νέο Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σας έχουμε κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου πως η εκ νέου επέκταση της αρμοδιότητας της Εισαγγελίας Διαφθοράς σε αξιόποινες πράξεις απλών υπαλλήλων αναμένεται να επιτείνει ακόμη περισσότερο το λειτουργικό πρόβλημα, το οποίο έχει ούτως ή άλλως αυτή η υπηρεσία, η οποία έχει και πολύ μεγάλο όγκο εκκρεμών δικογραφιών και είναι υποστελεχωμένη και ουσιαστικά, με τη συγκεκριμένη διάταξη που φέρνετε, κύριε Υπουργέ, ακυρώνετε τον ουσιαστικό ρόλο του εισαγγελέα διαφθοράς, ουσιαστικά δηλαδή τον έλεγχο των πολιτικών προσώπων.

Τι θα πρωτοπρόλάβει να κάνει αυτός ο εισαγγελέας διαφθοράς; Να ελέγξει τους δημοσίους υπαλλήλους, να ελέγξει τα πολιτικά πρόσωπα; Πρέπει να το ξαναδείτε.

Σε κάθε περίπτωση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε όλους μας γίνεται αντιληπτό πως ο εκσυγχρονισμός των κωδίκων ήταν και είναι απολύτως αναγκαίος, μετά από εβδομήντα χρόνια από τη θεσμοθέτησή τους.

Η αρχή της αναλογικότητας, η αρχή της επιείκειας είναι πυλώνες αυτού του πολιτισμού και είναι αδιανόητο να μην ισχύουν σε ένα σύγχρονο κράτος δικαίου.

Εμείς στο Κίνημα Αλλαγής είχαμε δηλώσει εξαρχής πως είμαστε θετικοί επί της αρχής στην τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ύστερα μάλιστα από την πολύ σοβαρή δουλειά που έκανε η νομοπαρασκευαστική επιτροπή.

Άλλωστε, η αναμόρφωση της ποινικής νομοθεσίας ήταν πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ επί υπουργίας του Χάρη Καστανίδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Γιαννακοπούλου, κοιτάξτε το ρολόι απέναντι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Μου φάγατε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, όταν με διακόψατε. Και παρακαλώ θέλω μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σας έφαγα 23 δευτέρα, όχι ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Παρακαλώ, λοιπόν, να έχω τα 19 λεπτά που είχαν και οι προηγούμενοι.

Μου διακόψατε τον ειρμό, καταλάβατε, κύριε Πρόεδρε; Όμως, κύριε Υπουργέ, όσο και εάν επισημάναμε από την πρώτη στιγμή την ανάγκη να γίνουν οι απαραίτητες διορθώσεις, χρειάζεται πάρα πολύ μεγάλη προσοχή και σύνεση, προκειμένου να μην φτάσουμε από το ένα άκρο στο άλλο, από την ιδεοληπτική χαλαρότητα του ΣΥΡΙΖΑ,

στην αναχρονιστική συντηρητικοποίηση της Νέας Δημοκρατίας.

Και εδώ με τις προτάσεις σας υπάρχει ουσιαστικά σε πολλές περιπτώσεις -όπως σας αναφέραμε- οπισθοχώρηση από το κράτος δικαίου. Με τις αλλαγές δε που φέρνετε με τροπολογίες της τελευταίας στιγμής, ουσιαστικά -για να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους- έχετε κάνει μόνο σας με τους συνεργάτες σας την δουλειά μιας δεύτερης νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, που εν πολλοίς καταργεί τη δουλειά της πρώτης, της κανονικής νομοπαρασκευαστικής επιτροπής.

Μην επαινείτε, λοιπόν, τη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, όταν από μόνος σας ουσιαστικά παίρνετε πίσω τις προτάσεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Γιαννοπούλου, κλείστε παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, έρχομαι και σε κάτι τελευταίο, κύριε Πρόεδρε.

Και μας λέτε για καλή νομοθέτηση και πριν «ο αλέκτωρ λαλήσει τρεις φορές» μας φέρνετε προτάσεις που δεν έχουν περάσει από νομοπαρασκευαστική, που δεν έχουν περάσει από διαβούλευση, που είναι οπισθοδρομήσεις στη δουλειά που έγινε τόσα χρόνια και οι οποίες μυρίζουν επιστημονική και δογματική μούχλα.

Η χώρα, όμως, έχει ανάγκη από ουσιαστικές αλλαγές ειδικά στον πολύπαθο χώρο της δικαιοσύνης, που είναι ο πιο βασικός πυλώνας της δημοκρατίας μας και που εν τέλει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το πιο βασικό εργαλείο πραγματικής εμπέδωσης ισότητας των πολιτών και ειδικά των πιο αδύναμων.

Με τον τρόπο, όμως, που φέρνετε αυτές τις αλλαγές, δυστυχώς, αυτό δεν είναι επιτελικό κράτος, όπως μας λέτε, αλλά ουσιαστικά λέτε να εγκαθιδρύσετε μια παλιά καλή βαλκανική δεξιά!

Υπερψηφίζουμε, λοιπόν, επί της αρχής το νομοσχέδιο. Καταψηφίζουμε, όμως, τις διατάξεις με τις οποίες διαφωνούμε και οι οποίες αντικρούουν στις αρχές του κράτους δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Γιαννοπούλου, παρακαλώ. Αυτά θα τα πείτε την ώρα της ψηφοφορίας.

Προχωράμε. Να ξέρετε ότι έχουν γραφτεί εξήντα οκτώ συνάδελφοι. Με έναν πρόχειρο υπολογισμό, να υπολογίζετε ότι θα πάμε όχι νωρίτερα από 22.00' με 23.00' εφόσον γίνει ονομαστική ψηφοφορία -εκεί θα την υπολογίσετε- και με την προϋπόθεση ότι μέχρι στιγμής δεν έχει δηλώσει κανένας πολιτικός Αρχηγός να μιλήσει. Γιατί αν μιλήσει και πολιτικός Αρχηγός, καταλαβαίνετε πού θα πάμε.

Πάμε στη συνάδελφο κ. Μαρία Κομνηνάκα -πιστεύω να τόνισα σωστά το όνομα- από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συζήτηση για τον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δεν είναι βέβαια ένα θέμα επιστημονικού ενδιαφέροντος που απασχολεί μόνο όσους ασχολούνται με τον τομέα της δικαιοσύνης. Όταν μιλάμε για το Ποινικό Δίκαιο, ουσιαστικά μιλάμε για ένα σύστημα κανόνων πρωτίστως καταστολής και αποστέρησης της προσωπικής ελευθερίας στα χέρια της κυρίαρχης τάξης. Είναι το ισχυ-

ρότερο μέσο διατήρησης και επιβολής της κυρίαρχης πολιτικής που δεν διστάζει, όταν χρειαστεί, να βαφτίζει ως εγκληματικές πράξεις τους αγώνες της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, απέναντι στους οποίους επιχειρεί να θωρακιστεί και με τις πρόσφατες τροποποιήσεις.

Τα μέτρα που υιοθετεί η Κυβέρνηση είναι με το βλέμμα στραμμένο όχι στο σήμερα, αλλά και στο αύριο, στη θωράκιση του καπιταλιστικού συστήματος από μια νέα πιο βαθιά συγχρονισμένη οικονομική κρίση, στους κλυδωνισμούς που θα επιφέρει ιδιαίτερα από τις αντιδράσεις του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Γι' αυτό επιχειρείτε να το βάλετε πιο βαθιά στον γύψο.

Πώς αλλιώς θα μπορούσε να αιτιολογηθεί ότι παρά το γενικό πνεύμα που επικράτησε κατά την τροποποίηση των κωδίκων για γενική μείωση των επαπειλούμενων ποινών, αυξήθηκαν αντίθετα τα όρια για το αδίκημα που διαχρονικά αξιοποιήθηκε από τις κυβερνήσεις για την ποινικοποίηση των λαϊκών κινητοποιήσεων;

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι αυτό της διατάραξης της κοινής ειρήνης, που και ο ΣΥΡΙΖΑ αύξησε το ανώτερο όριο τιμής από τα δύο στα τρία χρόνια και εσείς σήμερα το διατηρείτε. Διατηρείτε ακόμα και την απαράδεκτη προσθήκη που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ για να ποινικοποιήσει ακόμα και μία καθ' όλα ειρηνική κινητοποίηση, όταν αυτή σκοπεύει στη ματαίωση μιας νόμιμης συλλογικής διαδικασίας, όπως λέτε.

Τώρα βέβαια λέγοντας «νόμιμη διαδικασία» εννοείτε -ας πούμε- συνέδρια με νόμους αντιπροσώπων και μπράβους; Αυτό πάλι ποιος θα το κρίνει; Όποιος έχει το μαχαίρι, έχει και το πεπόνι.

Παίρνετε και άλλα μέτρα για να προλάβετε τη δίκαιη αγανάκτηση του κόσμου από τα αποτελέσματα της πολιτικής σας, που ξέρετε ότι θα έρθει. Γι' αυτό μετατρέπετε σε ιδιώνυμο αδίκημα τις κινητοποιήσεις ενάντια στους πλειστηριασμούς, ποινικοποιώντας ακόμα και την είσοδο και παραμονή στον χώρο όπου διεξάγεται ο πλειστηριασμός, ακόμα και αν δεν διεξάγεται εκείνη τη στιγμή.

Την ίδια βέβαια δυνατότητα διατηρούσε ουσιαστικά και ο ΣΥΡΙΖΑ με το προηγούμενο νομικό πλαίσιο για όσο οι πλειστηριασμοί δεν γινόταν αποκλειστικά ηλεκτρονικά. Γι' αυτό εξάλλου και η όλη κριτική και του Κινήματος Αλλαγής εξαντλείται στο να κρίνει τη διάταξη περιττή, γιατί η τιμώρηση είναι δυνατή και με το υπάρχον νομικό πλαίσιο και μάλιστα με αυστηρότερες ποινές. Διαφωνείτε, όμως, τελικά με την ουσία;

Με τις διατάξεις αυτές λύνετε τα χέρια στις τράπεζες για να βγάλουν μαζικά στο σφυρί τη λαϊκή κατοικία και απειλείτε με ποινές φυλάκισης όποιον τολμά να αντιδράσει. Υπηρετείτε, δηλαδή, μία από τις κύριες μνημονιακές δεσμεύσεις που όλοι μαζί ψηφίσατε.

Ποιον νομίζετε, λοιπόν, ότι κοροϊδεύετε χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα για την απαράδεκτη και προκλητική προστασία των τραπεζικών στελεχών τη δήθεν επιθυμία να διευκολύνετε τη διαγραφή των κόκκινων δανείων; Γιατί δεν το κάνετε αυτό, αλλά αντίθετα παίρνετε μία σειρά μέτρα με τα οποία αυστηροποιείτε τους όρους και κάνετε πιο εύκολο τον πλειστηριασμό της πρώτης κατοικίας; Όταν μάλιστα επεκτείνετε την προστασία ακόμα και για αποστία που ξεπερνά τα 120.000 ευρώ, ποιους οφειλέτες τελικά προστατεύετε;

Εξίσου, όμως, επικίνδυνο είναι το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ενισχύει περαιτέρω και διευ-

ρύνει τη λεγόμενη «αντιτρομοκρατική νομοθεσία», τα άρθρα 187Α και Β του Ποινικού Κώδικα. Διαχρονικά και με βάση τη διεθνή εμπειρία, με το πρόσχημα της απειλής της τρομοκρατίας περνάει μία σειρά μέτρα που επεκτείνουν την καταστολή και αξιοποιούνται για να ντυθούν με το περιβλήμα της αναγκαιότητας η περιστολή λαϊκών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Ήδη οι διατάξεις αυτές είχαν διευρυνθεί και με τις τελευταίες τροποποιήσεις που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος διακήρυξε βεβαίως ως Αντιπολίτευση ότι θα καταργήσει τον τρομονόμο, αλλά αντίθετα τον διεύρυνε.

Τώρα η Νέα Δημοκρατία πάει ένα βήμα παραπάνω, επεκτείνοντας το αξιόποινο για όλα τα αδικήματα γενικής διακινδύνευσης και των στρεφόμενων κατά της δημόσιας τάξης, επιδιώκοντας έτσι να μην μείνει απ' έξω ούτε ένα αδικήμα το οποίο να μην μπορεί υπό προϋποθέσεις να υπαχθεί στο αδικήμα της τρομοκρατίας. Προχωράει μέχρι και στην ποινικοποίηση της πραγματοποίησης ταξιδιού, όταν θα εικάζεται ότι γίνεται με σκοπό την εκπαίδευση για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων.

Ταυτόχρονα στο άρθρο 187Β προστίθεται νέα διάταξη, με την οποία τα ελληνικά δικαστήρια οφείλουν κατά την επιμέτρηση της ποινής για τα αντίστοιχα αδικήματα να λάβουν ως επιβαρυντικές περιστάσεις τυχόν καταδίκες από αποφάσεις δικαστηρίων άλλων ευρωπαϊκών χωρών, με δεδομένο ότι τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον όρο «τρομοκρατία» προσπαθούν να εντάξουν και κάθε ριζοσπαστική προοδευτική σκέψη, κάθε ιδεολογία που αμφισβητεί αυτό το σύστημα. Δεν διστάζουν άλλωστε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να θέσουν εκτός νόμου ακόμα και τα κομμουνιστικά κόμματα.

Από την άποψη αυτή, θεωρούμε παντελώς αποπροσανατολιστικό το γεγονός ότι όλες αυτές τις μέρες επιδιώκεται να επικεντρωθεί η αντιπαράθεση στο ζήτημα με τις μολότοφ. Το ίδιο κάνατε και ως αντιπολίτευση. Αφήσατε στο απυρόβλητο όλες τις αντιδραστικές αλλαγές που πέρασαν με τους νέους κώδικες και περιορίσατε τη συζήτηση γύρω από τις μολότοφ. Η αύξηση των ορίων της ποινής, με την οποία εμείς διαφωνούμε -όταν μάλιστα υπάρχει σήμερα νομικό πλαίσιο που τιμωρεί την κατοχή ως πλημμέλημα, όπως και συμβαίνει και με την κατοχή οποιουδήποτε άλλου όπλου- παραμένει αναπαισιολόγητη και ανοίγει επικίνδυνα μονοπάτια.

Ξέρετε καλά ότι δεν συμφωνούμε με μέσα και ομάδες που χρησιμοποιούν τέτοιου είδους μέσα και μπορούν να στραφούν τελικά κατά του λαϊκού κινήματος.

Όμως, η θέσπιση ενός ακόμα ιδιώνυμου αδικήματος ανοίγει επικίνδυνους δρόμους, μπορεί να αξιοποιηθεί με τον τρόπο ειδικά που συνδέεται με το αδικήμα της διατάραξης της κοινής ειρήνης για να σέρνονται με κακουργηματικές κατηγορίες όσοι συμμετέχουν σε διαδηλώσεις φυτεύοντάς τους κατηγορίες για δήθεν κατοχή εκρηκτικών υλών.

Τέτοιου είδους εκρηκτικά υλικά εξυπηρετούν ώστε να κρύβουν την εκκωφαντική συμφωνία Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ σε μια σειρά άλλα αντιδραστικά μέτρα τα οποία διατηρείτε αλώβητα με τις τελευταίες τροποποιήσεις. Και αυτή είναι φανερό και στη διατήρηση των αμερικανόπνευστων θεσμών της ποινικής διαπραγμάτευσης, συνδιαλλαγής και διαταγής, που έρχονται σε ευθεία αντίθεση ακόμα και με τις θεμελιώδεις αρχές του Ποινικού Δικαίου.

Πώς διασφαλίζεται η αναζήτηση της ουσιαστικής αλή-

θειας όταν το κοινωνικό ζήτημα της διερεύνησης της τέλεσης μιας αξιόποινης πράξης μετατρέπεται σε ένα παζάρι για το ύψος της ποινής ανάμεσα σε εισαγγελέα και κατηγορούμενο πίσω από κλειστές πόρτες; Μπορεί, αλήθεια, υπό αυτές τις συνθήκες να αποτραπεί ο άμεσος ή έμμεσος εξαναγκασμός του κατηγορουμένου, να καταλήξει ακόμα και σε ομολογία ενός εγκλήματος που δεν έχει διαπράξει υπό τον φόβο μιας βαρύτερης ποινής και προκειμένου να αποφύγει δικαστικές δαπάνες που πολλές φορές δεν είναι σε θέση να καλύψει;

Με τη διάταξη της ποινικής συνδιαλλαγής από την άλλη πριμοδοτείτε ουσιαστικά αυτούς που έχουν εμπλακεί ακόμα και σε σκανδαλώδη οικονομικά εγκλήματα, αφού μπορούν να πετύχουν μια συμβολική ποινή με την ικανοποίηση του παθόντος. Ο δράστης, εν προκειμένω, όχι μόνο δεν αποτρέπεται από την τέλεση τέτοιων αδικημάτων, αλλά ενθαρρύνεται ουσιαστικά να αναλάβει το ρίσκο, αφού μπορεί με αυτόν τον τρόπο να αποφύγει τελικά και την ποινή.

Προβληματικός είναι και ο θεσμός της ποινικής διαταγής που καταστρατηγεί κάθε έννοια δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, ο οποίος εκτός των άλλων με την αυτόματη αυτή διαδικασία της έκδοσης καταδικαστικής απόφασης χάνει επί της ουσίας έναν από τους δύο βαθμούς εξέτασης της υπόθεσής του.

Επικίνδυνοι δρόμοι για τα δικαιώματα των κατηγορουμένων ανοίγουν και με τη διάταξη που φέρατε τελευταία στιγμή με τη χθεσινόβραδινή τροπολογία που επιτρέπει τη χρήση παρανόμως κτηθέντων αποδεικτικών μέσων στα οικονομικά εγκλήματα. Πόσο απέχει, αλήθεια, από την επέκταση τέτοιου είδους παρανόμως κτηθέντων μέσων, όπως παράνομων ακροάσεων που έχουμε δει στο παρελθόν, σε όλη την έκταση της προσωπικής ζωής;

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και μια σειρά μέτρα ιδίως στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που παίρνονται στο όνομα της επιτάχυνσης και αποσυμφόρησης των δικαστηρίων θυσιάζοντας τελικά και τις όποιες ελάχιστες εγγυήσεις ορθής απονομής της δικαιοσύνης.

Από την άποψη αυτή, και η επαναφορά του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων είναι αρνητική. Δεν είναι δυνατό η διερεύνηση σοβαρότατων εγκλημάτων, όπως η ληστεία, η διακεκριμένη κλοπή, κακουργημάτων, ναρκωτικών, κατά της μεταφοράς μεταναστών, τα οποία ορθώς τιμωρούνται με βαρύτατες ποινές, που έχουν συχνά και σοβαρές αποδεικτικές δυσκολίες, να ανατίθενται στην κρίση ενός μόνο προσώπου.

Αλλά και μια σειρά τροποποιήσεις που φανερά έρχονται σε αντίθεση ακόμα και με συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές προτείνονται ως φάρμακο στη συνεχιζόμενη υποστελέχωση όλων των βαθμίδων της δικαιοσύνης. Τέτοια είναι η απαλοιφή της εξαίρεσης του εισαγγελέα που έχει συμπράξει στην έκδοση του παραπεμπτικού βουλεύματος και στον πρώτο βαθμό, ώστε να μπορεί να συμμετάσχει στη σύνθεση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

Ακόμα και αυτή η οριζόντια μείωση των ποινών ουσιαστικά εξυπηρετεί στην αποσυμφόρηση των φυλακών. Η προοδευτικότητα ή μη των αλλαγών δεν κρίνεται αποκλειστικά ούτε κύρια από την αύξηση ή μείωση των ποινών ιδίως όταν παρά τη γενική μείωση αυξάνονται τα όρια και τα μέτρα καταστολής ενάντια στο λαϊκό κίνημα.

Παρουσιάζεται ως προοδευτική τη διατύπωση που δίνετε στο άρθρο για τα βασανιστήρια, το πιο ειδικό των εγκλημάτων, ουσιαστικά όμως όχι μόνο μειώνετε την

ποινή στα δέκα έτη, αφού πριν από τις τελευταίες τροποποιήσεις που έγιναν στους κώδικες ήταν δυνατό να επιβληθεί μέχρι και εικοσαετής κάθειρξη, αλλά αποκλείετε ουσιαστικά και τη δυνατότητα για αυστηρότερη τιμώρηση όσων προβαίνουν σε αυτές τις ενέργειες επιλέγοντας τον παθόντα με ρατσιστικά κίνητρα ή ακόμα και λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων, που θα ήταν δυνατή αν διατηρούνταν σε ισχύ η σωρευτική αξιοποίηση του άρθρου 82Α.

Η προοδευτικότητα, λοιπόν, των αλλαγών κρίνεται από το κατά πόσο αυτές εντάσσονται σε μια συνολική αντεγκληματική πολιτική ξεκινώντας από τη διαμόρφωση προϋποθέσεων ώστε να μειώνονται οι εγκληματικές συμπεριφορές, να συνεχίζεται με μια σωφρονιστική διαδικασία που πραγματικά διαπαιδαγωγεί τον αποδεδειγμένα υπαίτιο για την τέλεση αξιόποινης πράξης και να ολοκληρώνεται με την ουσιαστική επανένταξη και στήριξη του στην κοινωνική ζωή.

Τα προβλήματα της εγκληματικότητας δεν αντιμετωπίζονται βέβαια, κατά τη γνώμη μας, με τους νέους κώδικες ούτε όπως τους ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε βέβαια με τις τελευταίες τροποποιήσεις, αφού εκτός των άλλων η φτώχεια, η ανεργία, το οργανωμένο έγκλημα, το λαθρεμπόριο όπλων, τα ναρκωτικά, το ξέπλυμα, η εμπορία ανθρώπων, η πορνεία είναι φαινόμενα σύμφυτα με τον καπιταλισμό, πηγάζουν από τον ίδιο τον τρόπο παραγωγής όπου νόμος είναι το κυνήγι του κέρδους για τους μονοπωλιακούς ομίλους.

Η εξάλειψη της εγκληματικότητας είναι καθαρό ότι θα επιτευχθεί μόνο σε ανώτερο κοινωνικό σύστημα, στον σοσιαλισμό, όπου δεν θα υπάρχει αντικειμενική βάση για την εμφάνισή της, δηλαδή εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, όπου οι άνθρωποι θα διαπαιδαγωγούνται στις αξίες της ανιδιοτέλειας και της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Ωστόσο, σήμερα για το ΚΚΕ αναδεικνύονται ως βασικές αιχμές πάλης τόσο για το εργατικό λαϊκό κίνημα όσο και για τον προοδευτικό κόσμο των δικηγόρων και των νομικών η κατάργηση των αντιδραστικών θεσμών της ποινικής διαπραγμάτευσης, της ποινικής συνδιαλλαγής και διαταγής που ευνοούν ουσιαστικά τους οικονομικά ισχυρότερους και παραβιάζουν κατάφωρα δικαιώματα των κατηγορουμένων με πρώτο αυτό του τεκμηρίου αθωότητας, η κατάργηση του τρομονόμου και όλων των ποινικών

διατάξεων που περιστέλλουν τα λαϊκά δικαιώματα και ελευθερίες, η κατοχύρωση δικαιωμάτων του κατηγορουμένου κατά τη λήψη δείγματος DNA, όπως είχαμε φέρει σαν κόμμα σχετική τροπολογία την οποία απέρριψε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι αναγκαία η εξασφάλιση σύγχρονων και αξιοπρεπών συνθηκών κράτησης με κατοχύρωση και διεύρυνση των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων, ώστε να αντιμετωπιστεί η έξαρση του εγκλήματος μέσα στις φυλακές και να πάψει επιτέλους η ανακύκλωσή του. Η βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής και η στελέχωση δικαστηρίων, φυλακών, δημοσίων υπηρεσιών, κοινωνικής πρόληψης και επανένταξης με το απαραίτητο, κατάλληλο και εξειδικευμένο προσωπικό, ώστε να υπάρχει ουσιαστική πρόληψη, επιτάχυνση της ποινικής δίκης, αλλά και αποτελεσματική κοινωνική επανένταξη όσων εκτίουν την ποινή τους.

Κάτι τέτοιο βέβαια είναι πολύ μακριά από τις διατάξεις και τις τροποποιήσεις που εισάγονται σήμερα στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Με βάση, λοιπόν, τη συνολική κριτική που έχουμε αναπτύξει και κατά τη συζήτηση στις επιτροπές θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις κινείται σε αντιδραστική κατεύθυνση γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε και για την απόλυτη τήρηση του χρόνου.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Μυλωνάκη ο κύριος Υπουργός θέλει να κάνει μία νομοτεχνική βελτίωση. Μετά τον κ. Μυλωνάκη είναι η κ. Αδαμοπούλου και κλείνει ο κάταλογος των εισηγητών.

Θα πάρετε τότε τον λόγο για την ομιλία σας ή αφού προχωρήσει η διαδικασία, κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αφού προχωρήσει η διαδικασία, κύριε Πρόεδρε.

Θα μιλήσω για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που καταθέτουμε.

Η πρώτη αφορά το γεγονός ότι η παράγραφος 2 του άρθρου 5 διαγράφεται. Η δεύτερη βελτίωση είναι ότι ο τίτλος του άρθρου 5 αντικαθίσταται ως εξής: «Τροποποίηση στο άρθρο 374 του Ποινικού Κώδικα». Η τρίτη είναι ότι η παράγραφος 12 του άρθρου 8 διαγράφεται.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης

ΜΕ ΤΙΤΛΟ

«Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

- 1) Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 διαγράφεται.
- 2) Ο τίτλος του άρθρου 5 αντικαθίσταται ως εξής: «Τροποποίηση στο άρθρο 374 του Ποινικού Κώδικα».
- 3) Η παράγραφος 12 του άρθρου 8 διαγράφεται.

Αθήνα, 13^η Νοεμβρίου 2019

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ να κατατεθεί στα Πρακτικά και να διανεμηθεί στους εισηγητές.

Οι πρώτοι έξι που είναι εναλλάξ συνάδελφοι είναι ο κ. Βαρτζόπουλος, ο κ. Γιαννούλης, ο κ. Καστανίδης, η κ. Κανέλλη, ο κ. Χήτας και ο κ. Αρσένης. Το λέω από τώρα αν και είστε σχεδόν όλοι στην Αίθουσα.

Ορίστε, κύριε Μυλωνάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε πέντε μήνες είναι η δεύτερη φορά που έρχεται εδώ στην Ολομέλεια ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Τον Ιούλιο τροποποιήθηκε ο ν.283/1985 ο οποίος έγινε ν.4619. Και τώρα έρχεστε εσείς να τροποποιήσετε ορισμένα άρθρα τα οποία πρέπει να ομολογήσουμε ότι άλλα τα φέρατε προς τη σωστή κατεύθυνση, άλλα παρέμειναν αμετάβλητα και άλλα θέλουν αλλαγή πλεύσης.

Όμως, κύριε Υπουργέ, -και θέλω να μας το εξηγήσετε- ειλικρινά δεν μπορούσαμε να το πιστέψουμε εμείς στην Ελληνική Λύση όταν μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες αλλάξατε γραμμή πλεύσης.

Ξέρετε, αυτό που μας στεναχώρησε περισσότερο είναι το εξής, ότι έρχεστε τη Δευτέρα -και μιλάω για το έγκλημα της βλασφημίας- ανεβαίνετε στο Βήμα και λέτε ότι οι τροποποιήσεις τις οποίες υποσχθήκαμε την Παρασκευή έγιναν. Έγιναν; Θα λέγαμε «να, έστω ένας Υπουργός ο οποίος τηρεί αυτό το οποίο λέει».

Τι συνέβη από την Πέμπτη μέχρι τη Δευτέρα; Γιατί λέω μέχρι τη Δευτέρα; Γιατί θυμάστε καλά, κύριε Υπουργέ, ότι όταν δώσατε ένα δίφυλλο με νομοθετικές ρυθμίσεις και τροποποιήσεις σας ρώτησα που είναι η ρύθμιση για τη βλασφημία και μου είπατε ότι «δεν προλάβουμε να γίνει, υπάρχουν προβλήματα». Όμως, μέσα μου δεν το δέχτηκα και το συζήτησα και με τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, τον κ. Βελόπουλο και με τους συνεργάτες μας και με την Κοινοβουλευτική Ομάδα ολόκληρη και δεν μπορούσα να το πιστέψω ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Τσιάρας, τον οποίο εκτιμώ -και το ξέρετε πάρα πολύ καλά- και τον σέβομαι, θα μπορούσε να μας κοροϊδέψει.

Τι παραμύθια είναι αυτή που φάγαμε; Όχι εμείς, ο ελληνικός λαός. Γελάτε; Παραμύθια μεγάλη! Μα, είναι δυνατόν να λέτε ότι θα τιμωρείται το έγκλημα της βλασφημίας;

Να σας πω και κάτι άλλο; Λόγω έργου εξύβριση είναι η βλασφημία. Μάλιστα, κύριε Υπουργέ, διότι όταν καίει την Αγία Τράπεζα ο οποιοσδήποτε, τι είναι η Αγία Τράπεζα; Όμως, ξέρετε, θαύμασα την ικανότητα του κ. Λάππα. Έσκισε το σακάκι του. Και μάλιστα όταν του είπα στην επιτροπή «προσέξτε, μη σκίσετε το σακάκι σας», μου είπε «μόλις το είχα αγοράσει». Τελικά έσκισε το σακάκι και ή ο κ. Λάππας και η αριστερή φιλοσοφία σας ανάγκασε να το πάρετε πίσω -που δεν έπρεπε να το κάνετε- ή η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα. Κάτι δεν πάει καλά, εκτός και αν ο ίδιος ο Πρόεδρος του κόμματος και Πρωθυπουργός σας ανάγκασε να πάρετε πίσω αυτό, όπως και τα άλλα. Μην νομίζετε ότι είναι προς το θετικότερο, διότι ο ΣΥΡΙΖΑ τον Ιούλιο τα είχε κάνει όλα μπάχαλο.

Ξέρετε, ακούγοντας τους φορείς, ο Αντεισαγγελέας, ο κύριος Παναγόπουλος, θυμόσαστε τι είπε και θυμόσαστε πολύ καλά. «Ιδρώσαμε όταν είδαμε τον Ποινικό Κώδικα και τις τροποποιήσεις τον Ιούλιο. Καθόμασαν τις νύκτες τα καλοκαίρια και δουλεύαμε για να μπορέσουμε να καταλάβουμε τι λέει εδώ πέρα». Μήπως κάνω λάθος; Ένας Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας πρέπει να γίνονται αντιληπτοί μόνο από τους εισαγγελείς ή

από έγκριτους νομικούς; Δεν πρέπει να τον καταλάβει ο Έλληνας πολίτης; Γι' αυτό δεν ήρθαμε εδώ; Αλλιώς να σηκωθούμε να φύγουμε, δεν έχει νόημα να παλεύουμε. Για ποιον λόγο; Για τον Έλληνα πολίτη παλεύουμε. Ο Έλληνας πολίτης θέλει ηρεμία και ησυχία. Δεν μας άκουσε και ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και είδατε τι συμβαίνει αυτές τις μέρες: Οι μολότοφ πέφτουν βροχή. Αν νομίζετε ότι το έγκλημα της κατοχής και κατ' αρχάς της κατασκευής της μολότοφ, το οποίο παραμένει πλημμεληματάκι, και το έγκλημα το οποίο πάει προς την κακουργηματική πράξη, αν μεταφέρεται...

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τι λέτε; Κακούρημα γίνεται.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Μεταφέρεται η μολότοφ. Και όταν λίγο πριν την ανάκριση βγάλω εγώ τη μολότοφ από την τσάντα και την παραδώσω, αθώνομαι; Εάν πιάσετε κανέναν επ' αυτοφώρω να πετάει μολότοφ, εμένα θα με δείτε να κρεμιέμαι στο Σύνταγμα, γιατί ποτέ κανένας δεν πρόκειται να συλληφθεί την ώρα που πετάει την μολότοφ. Ποτέ! Άρα κανένας δεν πρόκειται να τιμωρηθεί κακουργηματικά.

Κύριε Υπουργέ, εμείς σε τρία-τέσσερα σημεία αγωνιστήκαμε πάρα πολύ. Κατ' αρχάς, στο πρόγραμμά μας υπήρχαν οι αλλαγές και οι τροποποιήσεις τις οποίες σας προτείναμε και όχι μόνο. Ισόβια σε ειδική εγκλήματα, βιασμός παιδικών ψυχών μικρών παιδιών. Υπάρχει άνθρωπος εδώ πέρα που να μην κινείται;

Το από πέντε έως δεκαπέντε το κάνατε δέκα το λιγότερο. Ισόβια και όταν λέμε ισόβια...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν το διαβάσατε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Γιατί να το διαβάσουμε πάλι; Το διαβάσαμε δέκα φορές, κύριε Υπουργέ. Το διαβάσαμε και ελάτε να μας πείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μυλωνάκη, να απευθύνεστε στο Σώμα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Στο Σώμα απευθύνομαι. Ο Υπουργός ανήκει στο Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε πει μέχρι στιγμής δέκα φορές «κύριε Υπουργέ».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όλοι μαζί στο Σώμα είμαστε, μια ψυχή, ένα σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αφήστε τον κύριο Υπουργό.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Μαζί είμαστε, κύριε Υπουργέ, αγκαλιασμένοι, μονιασμένοι, αλλά εδώ πέρα πρέπει να τα πούμε. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Του έχει αδυναμία, γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα το δούμε στην ψήφιση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ισόβια σε ειδική εγκλήματα, κυρίως ο βιασμός. Ισόβια σε λαθροδιακινητές.

Πράγματι, κάνατε μία προσπάθεια και υπάρχουν αρκετά χρόνια κάθειρξης γι' αυτόν ο οποίος μεταφέρει. Όμως, το κάνατε κλιμακωτά, αν και τα ισόβια είναι δεκαπέντε χρόνια με τον ν.4619...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Για κάθε μεταφερόμενο, εκατό χρόνια θα φτάσει.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Συμφωνούμε. Αυτό λέω τώρα, ότι είναι θετικό. Λέω και τα θετικά. Θα φάει εκατό χρόνια, εκατό ογδόντα χρόνια. Όμως, δεν ξέρω πόσο θα μείνει. Να μας πείτε, κύριε Υπουργέ, τα ισόβια είναι δεκαπέντε χρόνια. Ο ν.283 τα είχε είκοσι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Είκοσι δύο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ακούστε με! Άρα γιατί να σκοτώσω έναν, θα σκοτώσω σαράντα. Θα τρελαθώ εδώ πέρα! Θα έρθω και θα σκοτώσω σαράντα και θα πάρω είκοσι δύο χρόνια φυλακή. Είμαι εξήντα δύο και είκοσι δύο, θα βγω στα ογδόντα τέσσερα. Μια χαρά θα είμαι και τα τρώω και θα πίνω τζάμπα. Άρα είπαμε αυστηρές ποινές για τις μολότοφ. Όμως, θα τα πούμε αναλυτικά.

Πάμε να δούμε ορισμένα άρθρα. Άρθρο 59, οι παρεπόμενες ποινές, όπου ο ν.283/1985 προέβλεπε ότι με την ισόβια κάθειρξη συνεπάγονταν αυτομάτως και αυτοδικαίως η διαρκής αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων. Αυτό τον Ιούλιο καταργήθηκε και δεν υπάρχει σε αυτόν εδώ που εισάγετε εσείς.

Άρθρο 74, απέλαση αλλοδαπού. Με τον παλιό υπήρχε η δυνατότητα στον δικαστή, αφού επιμωρείτο ο αλλοδαπός για κάποιο παράπτωμά του, έγκλημά τους, με κάθειρξη, να διατάξει και την απέλασή του. Αυτό καταργήθηκε με τον ν.4619 του Ιουλίου και δεν επανέρχεται.

Σχετικά με το άρθρο 191α -σας το είπαμε ξανά- και την προσβολή εθνικών συμβόλων και θρησκευτικών συμβόλων. Άλλαξαν αυτά, μπήκαν σε υποπαραγράφους, δεν είναι σαν αυτόνομα άρθρα, υποβιβάστηκαν, αλλά υπάρχουν.

Άρθρα 168 και 169. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης πολύ μεγάλη πρεμούρα για τους πλειστηριασμούς. Βέβαια, θα τα πούμε και με το άρθρο 390. Τι συμβαίνει; Επειδή έρχονται μαζικοί πλειστηριασμοί σύμφωνα με το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ» πρέπει να προφυλάξετε τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς που γίνονται σε συμβολαιογραφεία, γι' αυτό και με τα άρθρα 168 και 169 όποιος διακόψει ή όποιος πατήσει το πόδι του σε συμβολαιογραφείο από αυτά τα οποία είναι εγκεκριμένα για να κάνουν τους πλειστηριασμούς, τιμωρείται; Δεν το καταλαβαίνουμε αυτό το πράγμα. Πολύ μεγάλη πρεμούρα και αυτό πρέπει να καταργηθεί.

Τέσσερα άρθρα 202, 203, 204 και 205 που έχουν σχέση με την στρατιωτική θητεία, με την επιβολή της πειθαρχίας, πρώτα απ' όλα, το 202 και το 203 και το 204 με το 205 με την ανυποταξία. Η ανυποταξία έχει πάρει πλέον μεγάλες διαστάσεις και είναι τριάντα πέντε χιλιάδες με σαράντα χιλιάδες οι ανυπότακτοι. Πρέπει, λοιπόν, κάτι να κάνουμε. Δεν γίνεται ο καθένας να βγάζει τον εαυτό του και να λέει ότι εγώ δεν είμαι ικανός να υπηρετήσω για τον άλφα ή βήτα λόγο. Πρέπει, λοιπόν, να επανέλθουν τα δύο τουλάχιστον, για να μην πω ότι πρέπει να γίνουν τρία, χρόνια φυλάκισης για αυτούς οι οποίοι κατά τα άρθρα 202 και 203 την πειθαρχία την εννοούν σαν απειθαρχία και λένε ότι προχωράνε καλά και όσοι θέτουν τον εαυτό τους εκτός ενόπλων δυνάμεων.

Πάμε στο άρθρο 272, σε συνδυασμό με το άρθρο 187, στην παράγραφο 3 η οποία πρέπει να απαλειφθεί οπωσδήποτε, που αναφέρθηκα προηγουμένως.

Για κοιτάξετε: Έχω μία τσάντα με μολότοφ στην πλάτη, κύριε Υπουργέ. Αυτήν τη στιγμή έχω ρίξει οκτώ μολότοφ, έχω δέκα και έχουν μείνει δύο και με συλλαμβάνουν κάποια στιγμή. Στο τρέξιμο πάνω, δεν μπορώ να τρέξω και πολύ, είμαι και μεγάλος, έρχεται ένας αστυνομικός και με συλλαμβάνει. Με πάει στον ανακριτή. Εγώ εκείνη την ώρα παραδίδω, λέω «πάρτε τα, αυτά είχα, δεν έχω άλλα», έχω, όμως, κάψει έναν αστυνομικό, έχω κάψει δύο αυτοκίνητα, έχω κάνει αυτό το οποίο έπρεπε να κάνω σαν αναρχικός, σαν αντιεξουσιαστής, σαν δεν ξέρω και εγώ τι άλλο και αυτόματα παίρνω τον δρόμο για το σπιτάκι μου. Είμαι μια

χαρά, αφού τα παρέδωσα. Αυτό, όμως, πρέπει να το δούμε.

Καλά, άμα πιάσετε ποτέ άνθρωπο να πετάει μολότοφ επ' αυτοφώρω και τον καταδικάσετε, εγώ σας είπα τι θα κάνω. Είπα να μην εκραγώ. Κάποια στιγμή, όμως και ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να τα ακούει αυτά τα πράγματα, θέλει ηρεμία. Εδώ μπαίνουν στα πανεπιστήμια, κάνουν ό,τι θέλουν, σπάνε τις αλυσίδες, έρχεται ο άλλος και λέει «καλά έκανες και έσπασες την αλυσίδα και την έκοψες με αλυσοπρίονο».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εμείς είμαστε στην ανάποδη. Έπρεπε να πείτε «μπράβο».

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Εντάξει, θα σας πούμε και το «μπράβο», όταν πρέπει, αλλά τώρα προς το παρόν δεν το βλέπω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ούτε αυτό το βλέπετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Άρθρο 374: Διακεκριμένη κλοπή. Γιατί 120.000 ευρώ η αξία των κλοπιμαίων; Όπως ήταν, στις 60.000 ευρώ. Να το δούμε και αυτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Γιατί είναι οριζόντια σε όλες τις διατάξεις.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Καλά, κύριε Λάππα, εσείς είστε συνήγορος του κυρίου Υπουργού τώρα, το ξέρουμε, αφού μαζί είστε. Ναι, γελάτε. Σκίζετε τα σακάκια σας, κερδίζετε αυτά που θέλετε, περνάτε αυτά που θέλετε, τον χαϊδεύετε κιόλας. Μια χαρά όλα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μυλωνάκη, μετά θα μου λέτε ότι δεν φτάνει ο χρόνος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παγίδα του κ. Λάππα ήταν αυτό, για να σας φάει τον χρόνο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Το ξέρω, γι' αυτό σας λέω.

Κοιτάξετε να δείτε, εγώ μιλάω δώδεκα λεπτά και δεκαέξι δευτερόλεπτα και θα είμαι συνεπής στον χρόνο. Δεκαεπτά λεπτά έχω μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην ανησυχείτε, ίδια μεταχείριση θα έχετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Πάμε στην απιστία τραπεζικού ιδρύματος. Εδώ πια τελειώσατε, το τερματίσατε. Τέτοια αγάπη για αυτούς τους ανθρώπους που έχουν δώσει δάνεια –τα λεγόμενα θαλασσοδάνεια- 1,8 δισεκατομμύριο ευρώ με τους τόκους, παρακαλώ! Πάνω από εκατό άτομα είναι στη διαδικασία του ανακριτή. Τι θα γίνουν αυτά τα άτομα; Δηλαδή πάλι το παραμύθι «εμείς το κάνουμε για τον ελληνικό λαό»! Ποιον ελληνικό λαό; Για αυτούς οι οποίοι έχουν πάρει δάνεια! Σιγά μην κάτσει ο τραπεζίτης και συζητήσει με τον Μυλωνάκη ο οποίος έχει πάρει ένα δάνειο για το σπίτι του για να του κάνει καλύτερη τιμή και θα του πει «έλα, πλήρωσέ τα!».

Και να σας πω και κάτι άλλο; Παραδεχτήκατε πριν από λίγες μέρες ότι με 1% πουλήθηκαν στα ξένα funds, τα «κοράκια». Με 1%! Γιατί δεν καλέσατε, λοιπόν, δεν καλούν οι τράπεζες αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι έχουν πάρει δάνειο από το συγκεκριμένο τραπεζικό ίδρυμα; Και δεν θέλω να το πω. Με 1%, 2%, 3%, 4%, μέχρι 5% πουλήθηκαν 40 δισεκατομμύρια ευρώ και έχουμε άλλα 80 δισεκατομμύρια ευρώ, κυρίες και κύριοι, τα οποία είναι έτοιμα να πουληθούν, σύμφωνα με το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ».

Πρέπει να καθαρίσουν οι τράπεζες, αλλά μαζί με τις τράπεζες καθαρίζουν και οι τραπεζίτες και τα ανώτατα στελέχη, τα οποία έδιναν με όλη τους την καρδιά στα κόμματα τα δάνεια με ένα –λέει- λογότυπο, «τι είσαι εσύ; Νέα Δημοκρατία». Αφού είναι Νέα Δημοκρατία, θα παίρνει πάντα την επιχορήγηση. Έλα ντε που η Νέα Δημοκρατία

από το 30% κατέβηκε στο 10% το 2013 και μετά ξανανέβηκε και η επιχορήγηση μειώθηκε! Έλα ντε που ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν 40%, 33%, 35%, 37% και σε λίγο θα κατέβει στο 4% και δεν θα έχει να πληρώσει ούτε τα εισιτήρια να έρθουν εδώ πέρα τα αυτοκίνητα! Τι γίνεται; Όμως, τα τραπεζικά στελέχη αθωώθηκαν, κανένας δεν την πληρώνει, τα θαλασσοδάνεια θα διαγραφούν και θα τα πληρώσει όλα ο ελληνικός λαός. Εις υγείας μας! Ευχαριστούμε πάρα πολύ! Θα τα πληρώσουμε, δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Έχετε προφυλάξει εκατοντάδες μεγαλοεπιχειρηματίες, κόμματα και τα λοιπά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άφησα στο τέλος –και ολοκληρώνω– το άρθρο 110, απόλυση υπ' όρους. Από τα δεκαεπτά έτη το πάτε στα είκοσι δύο. Εντάξει, το ανώτατο είναι το είκοσι δύο. Σας είπα και πάλι, είτε έναν σκοτώσεις είτε δέκα σκοτώσεις, δέκα φορές ισόβια, στα είκοσι δύο χρόνια, στα είκοσι πέντε χρόνια θα είσαι άνετος και ωραίος στο σπιτάκι σου.

Η δική μας η πρόταση για την απόλυση υπ' όρους είναι όσοι εκτίουν ποινή ισοβίων ή πάνω από είκοσι χρόνια να μην απολύονται υπ' όρους. Τι πάει να πει; Δηλαδή καταστρέφεις έναν άνθρωπο, τον σκοτώνεις, ή τον ληστεύεις και τον αφήνεις ανάπηρο, τρως είκοσι πέντε χρόνια και βγαίνεις έξω; Ποτέ! Θα κάτσεις μέσα! Αυτή είναι και η φιλοσοφία του κώδικα, αλλιώς δεν χρειάζεται.

Και για να τελειώσω, πιστεύουμε ότι έγινε μία προσπάθεια. Η αλήθεια είναι αυτή, γιατί ο ν.4619 του Ιουλίου ήταν μία σκέτη μπαχαλοποίηση.

Ακόμα και τώρα την τελευταία στιγμή σας λέμε να επαναφέρετε το έγκλημα της βλασφημίας, της κακόβουλης βλασφημίας. Όταν βρίζεις τα Θεία, τον Ιησού Χριστό, θα πρέπει να τιμωρείσαι, όταν καις την Αγία Τράπεζα με έργο εξύβρισης, θα πρέπει να τιμωρείσαι αυστηρότατα και δεν θα πρέπει να τιμωρείσαι μόνο όταν βρίζεις τον Μωάμεθ και τον Αλλάχ. Και εκεί, βεβαίως, είναι αδίκημα, αλλά εδώ έχουμε καταντήσει ρατσιστές εναντίον των Ελλήνων. Αυτό είναι το θέμα τώρα, ότι εδώ έχουμε ξεχωρίσει τα πράγματα.

Σε άλλα σημεία, κύριε Υπουργέ, όπως σας είπαμε, θέλει ακόμα περισσότερη τόλμη. Εμείς τολμήσαμε. Η Ελληνική Λύση επί της αρχής λέει ναι, επί των άρθρων αυτά τα οποία είπαμε θα τα καταψηφίσουμε και ορισμένα άλλα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εγώ, κύριε Μυλωνάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Ιδιωτικό Γυμνάσιο Διαμαντοπούλου από το Αιγάλεω (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κλείνουμε τις εισηγήσεις με τη συνάδελο κ. Αγγελική Αδαμοπούλου από το ΜέΡΑ25.

Ορίστε, κυρία συνάδελε, έχετε τον λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρίες Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά μέχρι τώρα από το Υπουργείο και από τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης για τις τροποποιήσεις. Είναι πολλά και σοβαρά τα ζητήματα.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω υπενθυμίζοντας μία τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού στη συνεδρίαση της επιτροπής την προηγούμενη εβδομάδα. Είπατε, λοιπόν, μεταξύ άλλων ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα στις γενικότερες κοινοβουλευτικές συζητήσεις είναι ότι η πραγματικότητα είναι μία και καθένas από εμάς προσπαθεί να την προσεγγίσει είτε μέσα από μία ιδεολογική γενικότερα αναφορά είτε μέσα από την ερμηνεία που ο ίδιος δίνει σε αυτήν την πραγματικότητα. Παρ' όλα αυτά, η πραγματικότητα δεν αλλάζει.

Το ανησυχητικό σε αυτήν τη διαπίστωση δεν είναι το αυτονόητο, ότι δηλαδή την πραγματικότητα τη μετουσιώνει κάνεις στην προσωπική του αλήθεια ή πεποίθηση, χρησιμοποιώντας εργαλεία είτε ιδεολογικά είτε ιδιοσυγκρασιακά, το μείζον ζήτημα είναι ότι η πλουραλιστική ερμηνεία της πραγματικότητας είναι μάλλον εδώ το μεγαλύτερο πρόβλημα στις κοινοβουλευτικές συζητήσεις, σύμφωνα με τη δήλωση του κυρίου Υπουργού.

Ωστόσο, αν δεν εκφράζονται, αν δεν ζυμώνονται διαφορετικές αντιλήψεις, προτάσεις, προοπτικές και μάλιστα στον χώρο του Κοινοβουλίου, αντιλαμβανόμαστε όλοι τι θα έχουμε στο τέλος και πού οδηγεί αυτή η κριτική.

Έχουμε, άραγε, ανακαλύψει κάποιον αυθεντικό ερμηνευτή των πάντων, κάποιον αξιωματικό ερμηνευτή των πάντων και δεν το γνωρίζουμε; Αυτό που περιγράφουμε ως το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι στην πραγματικότητα η πεμπτουσία και η ευλογία της δημοκρατίας, η πολυπαραγοντική ανάλυση, σύνθεση, ώσμωση ιδεών και προσεγγίσεων, η στάθμιση με σκοπό την ισορροπία στο ιδανικό σημείο. Όλες οι διαφωνίες και οι συναίνεσεις είναι το αλάτι, η πεμπτουσία του κοινοβουλευτισμού.

Αναρωτηθήκατε για το ότι βλέπουμε αυστηροποίηση στο σχέδιο νόμου, στις τροποποιήσεις. Η πραγματικότητα, λοιπόν, είναι ότι στην πλειονότητα των διατάξεων του σχεδίου νόμου που αφορούν τον Ποινικό Κώδικα προβλέπεται είτε επίταση των ποινών είτε διεύρυνση του αξιοποίνου σε συμπεριφορές που μέχρι πρότινος ήταν ποινικά αδιάφορες. Άρα λοιπόν, είναι αναμφίβολο ότι γενικότερα προωθείται μία αυστηροποίηση. Αυτά μας λέει η εμπειρική παρατήρηση και σύγκριση και όχι η ιδεοληπτική ή εξ ιδιών ερμηνεία της πραγματικότητας.

Σε κάποιες από τις περιπτώσεις η αυστηροποίηση είναι πράγματι δικαιολογημένη και αναλογική. Αναφερόμαστε στην εξίσωση της ποινικής μεταχείρισης μεταξύ παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας υπαλλήλων, δικαστών, πολιτικών, στη συμπερίληψη των Υφυπουργών και στο άρθρο 173 για την απόδραση του κρατούμενου. Στις υπόλοιπες, όμως, περιπτώσεις η αυστηροποίηση είναι δικαιολογικά και δικαιοκρατικά αδικαιολόγητη.

Οι νομικοί γνωρίζουμε μία κεφαλαιώδη αρχή, αυτονόητη για τη θεωρία και την πράξη του Ποινικού Δικαίου. Τη συναντάμε ήδη στις αρχαίες νομοθεσίες των Ασσυρίων, των Βαβυλωνίων, των Αιγυπτίων, των Ελλήνων, στην επιστολή προς τους Ρωμαίους του Αποστόλου Παύλου, στη Magna Carta του 1215, στο αμερικανικό και στο γαλλικό Σύνταγμα. Την τυποποιεί στα λατινικά ακόμα και ο σπουδαίος Johann Feuerbach, που ως μέλος της νομοπαρασκευαστικής του βαυαρικού Ποινικού Κώδικα την εισαγάγει εκεί το 1813 και από εκεί καθιερώνεται σε όλους τους Ποινικούς Κώδικες και στα Σύντάγματα, όπως στο δικό μας το Σύνταγμα στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

Είναι η περίφημη αρχή «nullum crimen, nulla poena sine lege» η οποία απαιτεί να προϋπάρχει συγκεκριμένος νόμος που να απαγορεύει μία πράξη, ώστε να τιμωρηθεί

στη συνέχεια ο δρόμους. Αυτός ο νόμος δεν μπορεί να είναι όπως επιθυμούμε ή όπως κάθε φορά είναι βολικό. Πρέπει να είναι σαφής, «certa», συγκεκριμένα λέει το ρητό. Έγκλημα δεν υπάρχει, ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Αυτό λέει και το Σύνταγμά μας.

Ας έρθουμε στα άρθρα. Άρθρο 187α: Καθιερώνετε εγκλήματα γενικής διακινδύνευσης. Χρησιμοποιείτε έναν όρο που δεν απαντά στο ποινικό μας δίκαιο, έναν νεολογισμό που μας είναι άγνωστος. Στην αιτιολογική αναφέρεται: «Η αναφορά στα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα αντικαθίσταται από την αναφορά στα εγκλήματα γενικής διακινδύνευσης, ώστε να είναι απολύτως σαφές ότι περιλαμβάνονται, όχι μόνο τα εγκλήματα του δέκατου τρίτου κεφαλαίου του ειδικού μέρους του Ποινικού Κώδικα, αλλά όλα τα εγκλήματα που δημιουργούν έναν κίνδυνο για έναν αόριστο αριθμό προσώπων».

Συγγνώμη, αλλά αυτό δεν είναι αιτιολόγηση. Εδώ δεν μας λέτε ακριβώς γιατί το κάνετε, αλλά τι κάνετε. Είναι απολύτως σαφές ότι διευρύνετε τον κατάλογο των εγκλημάτων, αλλιώς θα το είχατε αφήσει ή θα το περιορίζατε.

Άλλο, όμως, είναι το σαφές, που απαιτεί η αρχή της νομιμότητας. Σαφές σημαίνει να μας περιγράψετε ποιες ακριβώς είναι αυτές οι παράνομες πράξεις. Αντί γι' αυτό, λοιπόν, ανοίγετε, με έναν τρόπο επικίνδυνο, μία τεράστια βεντάλια εγκλημάτων που δημιουργούν κίνδυνο για έναν αόριστο αριθμό προσώπων. Ούτε τι είδους κίνδυνο μας λέτε, ούτε κατά ποιου έννομου αγαθού θα στρέφεται η πράξη, ούτε τι θα πει αόριστος αριθμός προσώπων. Είναι ο γενικός πληθυσμός ή αρκούν δύο άτομα ή ακόμη και ένας; Ούτε στην επιτροπή, ούτε στην ακρόαση φορέων ξεδιαλύσαμε ακριβώς τι θέλετε να πείτε. Όταν έμπειροι, λοιπόν και εξειδικευμένοι νομικοί δεν μπορούν να καταλήξουν, είναι σίγουρα αδύνατο να μιλάμε για σαφήνεια για το μέσο άτομο.

Ποια είναι η ασφάλεια δικαίου που εξασφαλίζουμε για τον πολίτη; Μήπως αυτό που εννοήθηκε από τους εισαγγελείς στην ακρόαση φορέων, δηλαδή ότι θα τα λύσει περαιτέρω και εν καιρώ η νομολογία αυτά τα ζητήματα; Μα, η νομολογία ως γνωστόν δεν είναι ούτε σταθερή, ούτε πάγια, ούτε μπορεί να αντικαταστήσει τον νόμο. Αντίθετα, μπορεί να ακολουθήσει μία μεταγενέστερη νομολογία, η οποία έρχεται να ανατρέψει την προγενέστερη.

Στη νομολογία, λοιπόν, υπάρχουν ζητήματα αμφιλεγόμενα για δεκαετίες και εδώ με μία αόριστη νομική έννοια προστίθενται άλλα θέματα και μάλιστα σε ένα πεδίο κακουργηματικό, όπως είναι η τρομοκρατία.

Αόριστες, λοιπόν, πράξεις τυποποιούνται ξαφνικά ως εγκλήματα τρομοκρατίας. Ενέργειες που προκαλούν γενική διακινδύνευση, ούτε καν εξειδικεύονται, ούτε επεξηγούνται κάπως, ώστε να καταλάβουμε σε τι αναφερόμαστε.

Στο Ποινικό Δίκαιο η απarıθμηση πράξεων και αντικειμενικών υποστάσεων των αξιόποινων πράξεων δεν είναι ξένη προς τη νομική μας πραγματικότητα. Στους κώδικές μας και σε ειδικούς ποινικούς νόμους πολύ συχνά βρίσκουμε καταλόγους εγκλημάτων και περισσότερους τρόπους τέλεσης. Παραδείγματος χάριν, τριάντα δύο τρόπους τέλεσης αναφέρει ενδεικτικά το άρθρο 20 του νόμου περί ναρκωτικών για το κακούργημα της διακίνησης, είκοσι δύο παραπομπές σε μεμονωμένα αδικήματα και ομάδες εγκλημάτων είχε το παλιό 187α. Αν ανατρέξουμε στο Ενωσιακό Δίκαιο, θα δούμε ότι αυτό συμβαίνει συχνότατα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Συμφωνούμε ότι δεν είναι η πιο κομψή λύση οι σχοινοτενείς διατάξεις, αλλά είναι σίγουρα καλύτερα από οποιαδήποτε αοριστία. Υπάρχει, λοιπόν, τρόπος για μεγαλύτερη σαφήνεια, με την οποία το σύστημά μας –εννοείται– είναι εξοικειωμένη απόλυτα.

Το ζήτημα είναι, λοιπόν, γιατί δεν τον επιλέγουμε αυτόν τον τρόπο και αντ' αυτού παρουσιάζουμε μια αντισυνταγματική διάταξη σκούπα που αντιβαίνει στις αρχές του ποινικού δικαίου και στο φιλελεύθερο ποινικό δόγμα.

Ας επιστρέψουμε σε άλλες δεσμεύσεις του κυρίου Υπουργού. Δεν θα επιτρέψουμε να παραμείνει ο ποινικός κώδικας ένα τιμωρητικό εργαλείο. Όσο καλές προθέσεις κι αν υπάρχουν, είναι αδύνατο να πιστέψει κάποιος αυτήν την υπόσχεση βλέποντας τα όσα προτείνετε για διάφορα ζητήματα. Για παράδειγμα, αναφέρω τα ταξίδια και τη μαθητεία στο 187α όταν σχετίζονται με τρομοκρατικούς σκοπούς, την κατοχή μολότοφ, τη διακεκριμένη κλοπή, την κοινωνική εργασία, την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων, τη διατάραξη ησυχίας, ακόμη και τη μη εμπεριστατωμένη και ειδική αιτιολόγηση στις αποφάσεις της επιμέτρησης της ποινής.

Αποφασίσατε, λοιπόν, σε σχέση με τις τρομοκρατικές πράξεις να ενσωματώσετε την οδηγία 541. Κατ' αρχάς, να κάνουμε μία διευκρίνιση. Οι οδηγίες είναι νομοθετικές πράξεις που ορίζουν έναν στόχο τον οποίο πρέπει να πετύχουν όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, εναπόκειται σε κάθε χώρα να θεσπίσει τους δικούς της νόμους για την επίτευξη των στόχων αυτών.

Το ίδιο το άρθρο 288 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφέρει ότι η οδηγία είναι μεν δεσμευτική για τις χώρες στις οποίες απευθύνεται, όμως όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα δεν αγγίζει και την αρμοδιότητα των εθνικών αρχών ως προς τον τύπο και τα μέσα. Άρα τι σημαίνει ενσωμάτωση; Ότι το κράτος μέλος υποχρεούται να μεταφέρει στην εθνική νομοθεσία αυτούσιο το περιεχόμενο της οδηγίας, ή ότι εν τέλει υπάρχει δέσμευση να προσαρμόσει το αποτέλεσμα που επιδιώκει η οδηγία στις εσωτερικές, κοινωνικές και αντεγκληματικές ανάγκες;

Το ίδιο το Ποινικό Δίκαιο πρέπει να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες κάθε κοινωνίας, σε δεδομένη ιστορική στιγμή. Οι δε υψηλές ποινές έχει αποδειχθεί ότι τελικά δεν λειτουργούν αποτρεπτικά, για να μειωθούν οι δείκτες εγκληματικότητας.

Η Ελλάδα ήδη διαθέτει ένα εξαιρετικά αυστηρό πλέγμα ειδικών ποινικών νόμων από τους αυστηρότερους στην Ευρώπη. Αυτό, όμως, δεν έχει οδηγήσει στη μείωση της εγκληματικότητας. Ρωτάμε, λοιπόν: Από ποια κοινωνική επιταγή και ανάγκη στην ελληνική πραγματικότητα προκύπτει αυτή η ακραία ποινικοποίηση της εκπαίδευσης ή του ταξιδιού;

Κάνετε εγκλήματα τη λήψη εκπαίδευσης και την πραγματοποίηση ταξιδιού όταν σχετίζονται με τρομοκρατικούς σκοπούς, δηλαδή όταν ανάγονται στο μέλλον και εξαρτώνται αντίστοιχα από άλλες αβέβαιες ενέργειες μελλοντικές.

Εδώ αξίζει να σταθούμε, διότι ποινικοποιείτε συμπεριφορές αντικειμενικά ουδέτερες, όπως είναι η μαθητεία σε συγκεκριμένο αντικείμενο ή το ταξίδι σε συγκεκριμένο προορισμό, που δεν μπορούν καθ' αυτές να προξενήσουν, όχι μόνο βλάβη, αλλά ούτε καν διακινδύνευση σε έννομα αγαθά.

Το άδικο, λοιπόν, συνάγεται και τυποποιείται με βάση μόνον το δόλο του δράστη, ο οποίος θα πρέπει να λαμβάνει εκπαίδευση με σκοπό να τελέσει ή ακόμη χειρότερα να συμβάλει στην τέλεση του τρομοκρατικού αδικήματος. Ο δόλος, όμως και ο σκοπός δεν είναι δυνατόν να συναχθούν αντικειμενικά ή με εμπειρικά δεδομένα, τα λεγόμενα διδάγματα κοινής πείρας που πολλές φορές βρίσκονται στη νομολογία, ούτε από το είδος του εκπαιδευτικού υλικού, ούτε από τη συχνότητα των επισκέψεων σε ηλεκτρονικές ιστοσελίδες, ούτε από τη διά ζώσης παρακολούθηση μαθημάτων, όπως αναφέρει η αιτιολογική της οδηγίας.

Εδώ αξίζει να επισημάνουμε βεβαίως ότι στην ίδια αιτιολογική σκέψη τα κράτη-μέλη καλούνται να ποινικοποιήσουν ακόμη και την αυτοδιδασκαλία, το downloading, την τηλεφόρτωση εγχειριδίου για την κατασκευή εκρηκτικών, αρκεί να μπορούν κάπως να συνδεθούν με τρομοκρατικό σκοπό. Αυτό μπορεί να μην το αναφέρει ρητά η διάταξη, αλλά γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει για την *ad hoc* ερμηνεία της από τη νομολογία.

Ως προς τα ταξίδια, κατ' αρχάς δεν ξεκαθαρίζεται πως αντιλαμβάνεστε τη λέξη «ταξίδι». Η διαδικασία του ταξιδιού τότε ξεκινάει και τι περιλαμβάνει; Ξεκινά από την έκδοση εισιτηρίου, από την προετοιμασία των αποσκευών, από τη μετάβαση προς τον σταθμό μέσου μεταφοράς, από την έναρξη της ίδιας της μετακίνησης προς τον προορισμό; Ο τελικός προορισμός του ταξιδιού θεωρείται μέρος του ταξιδιού ή έχει πλέον ολοκληρωθεί η πράξη; Μήπως η παραμονή συμπεριλαμβάνεται και αυτή στο ταξίδι, οπότε θα μιλάμε για ένα οιοσδήποτε διαρκές έγκλημα;

Αυτές οι απορίες, λοιπόν, είναι σημαντικές, γιατί θα μπορούσαν να απαντήσουν σε καίρια ερωτήματα σε σχέση με την απόπειρα και την υπαναχώρηση. Μία έκδοση αεροπορικού εισιτηρίου φαίνεται ότι θα μπορεί να αποτελεί, το λιγότερο, αρχή εκτέλεσης και απόπειρα τρομοκρατικού εγκλήματος και πιθανώς και τρομοκρατικό έγκλημα καθαυτή, εάν ερμηνευτεί ότι η διαδικασία περιλαμβάνει όλες τις προγενέστερες αναγκαίες πράξεις.

Ας αναφέρουμε άλλα παραδείγματα αντίστοιχα. Έστω ότι ξεκινήσει τη μετακίνηση και τελικά δεν φτάσει στον προορισμό ή δεν ενταχθεί στην τρομοκρατική ομάδα ή δεν λάβει μέρος σε κάποια δραστηριότητα για οποιοδήποτε λόγο. Τότε τι λογική θα βρούμε πίσω από μία καταδίκη για το ταξίδι;

Να αναφέρουμε επίσης άλλο παράδειγμα. Αν ένα άτομο σχεδιάζει να διαρρήξει μία κατοικία, μπορούμε να το συλλάβουμε την ώρα που βγαίνει από το σπίτι του με τα γάντια στην τσέπη και να τον καταδικάσουμε για κλοπή ή για απόπειρα κλοπής, χωρίς ακόμη να έχει κάνει κάτι παραπάνω; Θα έλεγε ο Χωραφάς ότι μπορεί να συνάγεται ο σκοπός του δράστη από αντικειμενικά στοιχεία και βεβαίως αυτό ισχύει. Αρκεί, όμως, ο σκοπός για να φτάσουμε στην ποινικοποίηση και μάλιστα στην ακραία ποινικοποίηση; Μα τότε θα μιλάμε για αποδεκτή τιμώρηση του φρονήματος. Κάτι τέτοιο, βεβαίως, είναι ανήκουστο για ένα φιλελεύθερο και δικαιοκρατικό σύστημα ποινικού δικαίου, εκτός αν τελικά έχετε επιλέξει να απομακρυνθείτε από αυτό το σύστημα, δηλαδή αν θεωρείτε ότι μας αρμόζει η επιστροφή σε λογικές αναγκαστικού νόμου του 47 και το ιδιώνυμο του Βενιζέλου.

Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε υπό ποιο καθεστώς βέβαια προέκυψαν αυτές οι ποινικοποιήσεις. Ξεκινώντας από τον αμερικανικό νόμο για τη βίαιη ριζοσπαστικοποίηση μετά την 11^η Σεπτεμβρίου, φτάνουμε στην οδηγία 541 του 17

μετά το Μπατακλάν, όπου πολλές διατάξεις καταστρώθηκαν και ψηφίστηκαν υπό καθεστώς έλλειψης ψυχραιμίας και με βάση την αρχή της σκοπιμότητας «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα».

Πολλές, λοιπόν, επιλογές ποινικοποίησης, ήδη σε σχέση με την οδηγία, ενοχοποιούνται για παραβιάσεις της Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, αφού μετατρέπουν σε εγκλήματα πράξεις που ακόμη δεν προκαλούν κάποιο απτό άδικο, δηλαδή καταλήγουν σε έγκλημα χωρίς μία ποινικά ενδιαφέρουσα πράξη. Βεβαίως, στα καθ' ημάς, τέτοιες διατάξεις προσκρούουν στα άρθρα 2, 5, 7 και 25 του Συντάγματος και είναι εντελώς απορριπτέες σε ένα Ποινικό Δίκαιο που τιμωρεί απλά την βλαπτική ή ουσιαστικά επικίνδυνη δράση και όχι το φρόνημα, τη βούληση και τον σκοπό.

Επίσης, είναι γνωστό ότι Ενωσιακό Δίκαιο δεν είναι μόνο οι οδηγίες, είναι και οι θεμελιώδεις συνθήκες, όπως η Χάρτα Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την οποία η οδηγία φαίνεται να καταστρατηγεί.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στην απλή κατοχή της μολότοφ. Μετατρέπετε σε κακούργημα την απλή κατοχή μολότοφ σε διαδηλώσεις ή πορείες. Δεν ισχυριζόμαστε ότι η κατοχή μολότοφ δεν πρέπει να τιμωρείται. Ωστόσο, η επίταση του αξιοποίνου που προωθείτε ως προς τη μολότοφ, αγνοεί επιδεικτικά την αρχή της αναλογικότητας, διότι, πρώτον, η απλή κατοχή, υπό οποιαδήποτε συνθήκες, δημιουργεί, το πολύ, μία διακινδύνευση και δεν έχει μετουσιωθεί ακόμη σε βλαπτική πράξη. Δεύτερον, διότι υπό τις ίδιες συνθήκες άλλες κατοχές πολύ πιο επικίνδυνων πραγμάτων τιμωρούνται με πολύ ελαφρύτερη ποινή, να παράδειγμα η οπλοφορία περιστροφικού ή πιστολιού επισύρει ποινή φυλάκισης μεταξύ έξι μηνών και πέντε ετών.

Ως προς την κοινωνική εργασία δεν θα αναφερθώ στο θέμα της αναστολής. Αναφέρθηκαν προηγούμενοι συνάδελφοι. Όμως, με τις προβλέψεις σας ως προς τις ώρες κοινωνικού έργου, τελικά δεν επιτρέπετε στον καταδικασθέντα να εργαστεί παράλληλα σε μισθωτή εργασία ώστε να αυτοσυντηρηθεί.

Στις περιπτώσεις της παραβίασης δικαστικών αποφάσεων, φέρνετε κι εκεί ένα πολύ αυστηρό πλαίσιο ποινών.

Τέλος, ως προς τη διατάραξη ησυχίας προωθείτε μία βαρύτερη ποινική μεταχείριση της εν λόγω συμπεριφοράς σε σχέση με οτιδήποτε ίσχυε προγενέστερα, αφού προβλέπετε φυλάκιση μέχρι πέντε μηνών και χρηματική ποινή μέχρι 15.000 ευρώ.

Διερωτόμαστε, λοιπόν, πώς ο Έλληνας νομοθέτης αξιολογεί σε λίγους μήνες τόσο διαφορετικά το έγκλημα αυτό και τι άλλαξε ώστε να δικαιολογείται, ξαφνικά, η τόσο βαρύτερη μεταχείρισή του σε σχέση με τα προϊσχύοντα;

Θα αναφερθώ σε κάποιες έρευνες σε σχέση με τις ποινές στη χώρα μας. Η χώρα μας έχει το διπλάσιο ύψος εκτιμώμενων ποινών άνω των πέντε ετών και το πενταπλάσιο περίπου των εκτιμώμενων ποινών από δέκα ως είκοσι χρόνια ανάμεσα σε όλες τις χώρες του Συμβουλίου της Ευρώπης. Οι εκτιμώμενες ποινές ισόβιας κάθειρξης αποτελούν στην Ελλάδα το 13,1% έναντι του 1,7% του μέσου όρου του συνόλου των χωρών του Συμβουλίου της Ευρώπης. Έχουμε εκατόν σαράντα κρατούμενους για ισόβια στη Γερμανία των ενενήντα εκατομμυρίων και χίλιους ισοβίτες στην Ελλάδα των έντεκα εκατομμυρίων. Από το 2000 και έπειτα διπλάσιαστηκαν οι περιπτώσεις επιβολής προσωρινής κράτησης και τριπλασιάστηκαν οι επιβαλλόμενες ποινές κάθειρξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε,

παρακαλώ, κυρία Αδαμοπούλου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω, σε λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε, λοιπόν, ένα ποινικό σύστημα εξαιρετικά αυστηρό τόσο στις απειλούμενες ποινές, όσο τελικά και στις επιβαλλόμενες.

Δεν προλαβαίνω να μιλήσω για την απιστία. Μίλησα ήδη στην επιτροπή.

Οι παραπάνω, λοιπόν, διαπιστώσεις υποδηλώνουν την κυρίως επικοινωνιακή διαχείριση της εγκληματικότητας από πλευράς του Υπουργείου Δικαιοσύνης και της Κυβέρνησης. Μιλάμε για μία μαξιμαλιστική τακτική εντυπωσιασμού στα πρότυπα του «δόγματος του σοκ» που προσπαθεί να διασκεδάσει επίπλαστα τις επιστημονικά αβάσιμες ανησυχίες μερίδας ψηφοφόρων, ότι δήθεν έχουμε μία καλπάζουσα εγκληματικότητα που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με αλόγιστες και δυσανάλογες ποινικοποιήσεις.

Τελειώνοντας, μία επισήμανση ως προς την αντεγκληματική πολιτική. Έναντι της τιμωρητικής και κατασταλτικής αντεγκληματικής πολιτικής έχει αποδειχθεί ότι πολύ πιο αποτελεσματική για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, είναι μία οργανωμένη και συνεπής πολιτική πρόληψης του εγκλήματος. Αναφερόμαστε στην κοινωνική πρόληψη. Είναι αυτή της οποίας τα μέτρα, ουσιαστικά, στοχεύουν στην καταπολέμηση των εγκληματογόνων εκείνων παραγόντων που οδηγούν στο πέρασμα στο έγκλημα. Σε διεθνές επίπεδο έχει αποδειχθεί ότι είναι η καλύτερη αντεγκληματική πολιτική, διότι απαιτεί τη λήψη θετικών μέτρων, τα οποία απευθύνονται σε όλους τους πολίτες και στοχεύουν στην ικανοποίηση των βασικών κοινωνικών τους αναγκών και κοινωνικών τους δικαιωμάτων: κατοικία, διατροφή, εκπαίδευση, εργασία κ.λπ..

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι ότι επιλέγεται η ψήφιση μιας ποινικής διάταξης, διότι αυτή είναι η πιο εύκολη λύση που κοστίζει λιγότερο, ενώ η οργάνωση της κοινωνικής πολιτικής απαιτεί περισσότερη προσπάθεια και περισσότερες δημόσιες κοινωνικές δαπάνες.

Το ερώτημα, λοιπόν, που προκύπτει είναι το εξής: Υπάρχει πολιτική βούληση για μία τέτοια προληπτική αντεγκληματική πολιτική;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Έχει κλείσει ο κύκλος των εισηγητών με την κ. Αδαμόπουλου. Θα προχωρήσουμε με τους ομιλητές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό για να κάνω μία ερώτηση στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ, έχετε ένα λεπτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Βλέπω εδώ ότι στην τροπολογία με τις μικροαλλαγές στην παράγραφο 2, του άρθρου 5, δηλαδή τη μετατροπή, την αλλαγή στο άρθρο 390 τη διαγράφετε και πάτε τη διάταξη στο άρθρο 405. Σε ποια τροπολογία έχετε τη μεταφορά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Έχει κατατεθεί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έχουν κατατεθεί. Τις έχω εδώ. Αλλά σε ποια τροπολογία; Σε αυτή με τα τέσσερα άρθρα; Σε ποια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Μία τροπολογία είναι που τα έχει όλα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν είναι σε αυτοτελή τροπολογία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι, όχι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας ζητώ να τη μεταφέρετε σε αυτοτελή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Λοβέρδο.

Έλεγα, λοιπόν, ότι προχωρούμε στον κύκλο των ομιλητών. Για να μην γίνουν τα επτά λεπτά, πέντε και έχουμε παράπονα, θα τηρήσετε τα επτά λεπτά οπωσδήποτε. Έδη είναι εξήντα οκτώ συνάδελφοι που πρέπει να μιλήσουν και πάλι θα μείνουν συνάδελφοι απ' έξω. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Να το ακούσουν και αυτοί που ακούνε από το ραδιόφωνο και βλέπουν από την τηλεόραση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ, κύριε Τζανακόπουλε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει απόλυτο δίκιο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Λοβέρδος, σε σχέση με το αίτημά του. Νομίζω ότι είναι ένα κρίσιμότερο ζήτημα. Το ορθό, νομίζω, είναι να μεταφερθεί η συγκεκριμένη διάταξη σε ξεχωριστή τροπολογία, για να μπορέσει να οργανωθεί και η οικονομία της συζήτησης με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι σαφή όσα θα ειπωθούν και από τη μεριά των υπολοίπων κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Υπάρχει, φυσικά, και το ζήτημα του ενδεχομένου μιας ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστώ πολύ.

Να ενημερώσω τον κ. Βιλιάρδο από την Ελληνική Λύση, ότι ο κ. Χήτας δεν διαγράφεται. Θα μιλήσει το απόγευμα, γιατί είναι σε επιτροπή.

Πάμε στον κύκλο των ομιλητών. Πρώτη-πρώτη είναι η Θεσσαλονίκη από ό,τι βλέπω εδώ. Θα ξεκινήσουμε με τον κ. Βαρτζόπουλο από τη Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί ο κ. Γιαννούλης και ο κ. Καστανίδης.

Έχετε επτά λεπτά αυστηρά, κύριε Βαρτζόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Θα είμαι σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πολλοί έγκριτοι νομικοί σε αυτή την Αίθουσα. Ως εκ τούτου, επιτρέψτε μου να μην αναφερθώ σε συγκεκριμένα άρθρα, αλλά στο γενικότερο πνεύμα αυτού του σχεδίου νόμου και κυρίως στο γιατί αυτό ήταν απαραίτητο.

Κυρίες και κύριοι, αυτό έγινε απαραίτητο επειδή ακριβώς η ριζοσπαστική αριστερά, η οποία μας κυβέρνησε τα τελευταία χρόνια, έκανε και στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης αυτό που έκανε σε όλη την πολιτική ζωή. Παρά τα περί του αντιθέτου θρυλούμενα, εφήρμοσε την ιδεολογία της κατά πράξη, μέχρι κεραίας.

Ένα βασικό στοιχείο αυτής της ιδεολογίας είναι η έννοια της αδικίας του αστικού καθεστώτος. Μάλιστα, η αδικία αυτή θεωρείται τόσο καθοριστική, ώστε κατά τη θεωρία αίρεται μόνο στο τελευταίο στάδιο του ιστορικού προτσές. Άρα καθήκον του συνειδητοποιημένου λαού κατά τη θεωρία αυτή, είναι η αντίσταση κατά της αστικής τάξεως πραγμάτων.

Αντιλαμβάνεστε ότι και μόνο αυτό δημιουργεί αμέσως την αίσθηση της επιτρεψιμότητας, την αίσθηση της κατανόησης για τις πράξεις αυτές, της αντίστασης κατά της αστικής τάξης πραγμάτων.

Θα πω αμέσως, βέβαια, ότι σπεύδω να συμφωνήσω με την άποψη πως δεν συμφωνεί όλη η Αριστερά με όλες τις μορφές πράξης, δεν συμφωνεί όλη η Αριστερά ούτε με το περιεχόμενο των πράξεων, ούτε με τη σκοπιμότητά ορισμένων εξ αυτών. Παρ' όλα αυτά, συμφωνούν όλοι στον τελικό στόχο. Άρα συμφωνούν όλοι στο αρχικό κίνητρο. Τούτο σημαίνει ότι κατ' αυτήν τη θεωρία, υπάρχει μία σειρά πράξεων η οποία αντιβαίνει στην αστική έννοια του δικαίου, οι οποίες, όμως, αυτές πράξεις έχουν κατανοητά κίνητρα, αλλά εν πολλοίς είναι κατανοητές και εν μέρει ορισμένες από αυτές είναι και επιτρεπτές.

Ποιες είναι αυτές οι πράξεις; Υπάρχουν πολλές πράξεις που έχουν ένα ιδεολογικό πρόσημο. Αυτές οι πράξεις είναι πράξεις είτε κατά αψύχων είτε κατά εμψύχων συμβόλων της λεγόμενης, κατά τη θεωρία, «άρχουσας τάξης». Πράξεις κατά αψύχων συμβόλων είναι αυτές των συλλογικοτήτων, όπως λέγονται, του «Ρουβίκωνα» παραδείγματος χάριν, κατά αψύχων συμβόλων του καπιταλισμού είναι η ειδική τρομοκρατία. Τούτο σημαίνει ότι υπάρχει μία αντίληψη ότι τα κίνητρα αυτών των πράξεων, παρ' ότι διαφωνούμε με τις πράξεις αυτές καθ' αυτές, είναι εν πολλοίς κατανοητά.

Εκτός από τις πράξεις αυτές με ιδεολογικό πρόσημο, υπάρχουν και άλλες πράξεις χωρίς εμφανές ιδεολογικό πρόσημο. Αυτές, παραδείγματος χάριν, είναι η βίαιη προσαρτήση πλούτου από τους κατέχοντες. Εμείς οι αστοί το λέμε «ληστεία». Υπάρχουν ορισμένοι που λένε ότι αυτό είναι μία πράξη απαλλοτριώσεως των απαλλοτριωτών.

Εκείνο, το οποίο έχει σημασία, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι όλες αυτές οι πράξεις, όλο αυτό το σύμπλεγμα πράξεων είναι πράξεις οι οποίες παραβαίνουν την αστική έννοια του δικαίου. Πρόκειται, δηλαδή, για πράξεις, οι οποίες είναι παραβατικές και οι οποίες εν μέρει, τουλάχιστον, είναι βαρύτατα εγκληματικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνεστε ότι όταν υπάρχει αυτή η αίσθηση της επιτρεψιμότητας, είναι απολύτως λογικό να έχουμε πρακτικά φαινόμενα, όπως ο νόμος Παρασκευοπούλου. Είναι απολύτως λογικό να έχουμε πρακτικά φαινόμενα, όπως η παροχή διευκολύνσεων μεταφοράς συλλογικοτήτων με περιπολικά της Αστυνομίας μετά από επιθέσεις, ενδεχομένως, και κατά της ελληνικής Βουλής και όπως είναι οι διευκολύνσεις των ποινών βαρυποινιτών, καθώς και οι συχνές άδειες ακόμη και σε κατά συρροή δολοφόνους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς έχουμε μία εντελώς διαφορετική προσέγγιση. Θέλετε να την πείτε ιδεαλιστική; Θέλετε να την πείτε φιλελεύθερη; Θέλετε να την πείτε συντηρητική; Πείτε τη, όπως θέλετε. Βασική, όμως, δική μας άποψη είναι η ελευθερία του αυτοπροσδιορισμού, η ελευθερία της βούλησης, η οποία αμέσως, όμως, δημιουργεί και την έννοια της ενοχής. Όποιος βλάπτει αυτόν τον αυτοπροσδιορισμό και, φυσικά, την ιδιοκτησία που αποτελεί κομμάτι ουσιαστικό, συνιστώσα ουσιαστική αυτού του αυτοπροσδιορισμού, είναι ένοχος. Ο ένοχος, λοιπόν, θα πρέπει να σωφρονιστεί. Μέχρις ότου σωφρονιστεί, θα πρέπει η κοινωνία να προστατευθεί από αυτόν τον ένοχο.

Εδώ, βεβαίως, γεννάται αμέσως η έννοια της επιδεξιμότητας του σωφρονισμού. Αντιλαμβάνεστε ότι είναι αντιστρόφως ανάλογος με την ανάγκη προστασίας της κοινωνίας. Όσο πιο βαριά η ενοχή, όσο πιο μικρή η επιδεκτικότητα του σωφρονισμού, τόσο μεγαλύτερη ανάγκη έχουμε να προστατεύσουμε την κοινωνία. Αυτό κάνει αυτό το σχέδιο νόμου. Επαναφέρει διατάξεις, οι οποίες

θωρακίζουν την κοινωνία από την τρομοκρατία. Ξανακάνουν κακούργημα την κατοχή, παραδείγματος χάριν, εκρηκτικών υλών. Δίνουν τη δυνατότητα να είναι υψηλότερες οι ποινές σε αυτούς οι οποίοι παραβαίνουν τον νόμο όταν είναι εν αδεία. Αυξάνουν τον χρόνο που πρέπει να εκτίσουν την ποινή τους οι πολυίσοβίτες μέχρι να έχουν τη δυνατότητα εξόδου από τις φυλακές. Και υπάρχει και μία σειρά άλλων διατάξεων.

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά σημαίνουν πολύ απλά ότι η αστική έννοια της δημοσίας τάξεως ξαναέρχεται, τουλάχιστον σε νομικό επίπεδο. Όπως βλέπετε, σε πρακτικό επίπεδο ήδη το εφαρμόζει η Ελληνική Αστυνομία και θα το εφαρμόσει και προσεχώς. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε και συγχαρητήρια για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Γιαννούλης από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά αυστηρά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ –παρ' ότι είστε απών– κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από μερικούς μήνες είχαμε κάνει μία συνέντευξη με τον κ. Βαρτζόπουλο...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, χωρίς Υπουργό συζήτηση δεν γίνεται.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Τι να κάνω, κύριε Λοβέρδο; Να σταματήσω;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι ευτελισμός του Κοινοβουλίου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Εγώ δεν έχω καμμία αντίρρηση να το κάνω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Στην Κυβέρνηση απευθύνεται το Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έχει δικίο ο κ. Λοβέρδος. Και ούτε Υφυπουργός υπάρχει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Υφυπουργός έτσι κι αλλιώς δεν υπήρχε εξ αρχής. Και είναι αξιοσημείωτο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μπορούμε να διακόψουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Θα περιμένουμε, λοιπόν, να επιστρέψει ο κύριος Υπουργός για να συνεχίσουμε με τον κ. Γιαννούλη.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Συνεχίζεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Κύριε Γιαννούλη, έχετε τον λόγο για να συνεχίσετε την ομιλία σας.

Σας βάζω τον χρόνο από την αρχή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Πάντως, κύριε συνάδελφε, κανένας δεν μίλησε για καθετήρα. Αν θέλετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Γιαννούλη. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Συνεχίστε με την ομιλία σας, παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μα, δεν είναι πράγματα αυτά!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Συμφωνώ με την κ. Κανέλλη. Κανένας δεν μίλησε για καθετήρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Γιαννούλη, σας παρακαλώ. Αφήστε τι είπαν. Συνεχίστε την ομιλία σας, παρακαλώ. Τελείωσε το θέμα. Ήρθε ο Υπουργός και ξεκινάμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Θέλω να σας θυμίσω ότι κατ'

αρχάς δεν είμαστε σε σχολική αίθουσα. Η ομιλία μου συντίθεται από επιχειρήματα και απόψεις που επιλέγω εγώ και δεν κρίνονται από σας. Αν είναι εκτός χρόνου ή εκτός Κανονισμού, μπορείτε να με ψέξετε. Αλλά το τι θα λέω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Αυτή η κουβέντα που είπατε στο ξεκίνημα, δεν μου άρεσε. Για αυτό σας το είπα.

Συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, καλώς ήρθατε, παρά τη μικρή καθυστέρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Δεν υπάρχει λόγος να σχολιάζουμε τι είπε ο καθένας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Δεν μπορούμε να μιλάμε παράλληλα, κύριε Πρόεδρε. Ούτε στην τηλεόραση δεν το κάνουν αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, βεβαίως.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Έλεγα ότι πριν από μερικούς μήνες με τον κ. Βαρτζόπουλου έτυχε να βρεθούμε με την ιδιότητα του συνεντευξιαζόμενου. Κατάλαβα ότι και σήμερα επιβεβαίωσε κάτι πολύ απλό, που τον τιμά ως πολιτική στάση, αλλά είναι λίγο σκληρό να ακούγεται και κυνικό, ότι υπάρχει μία γνήσια δεξιά προσέγγιση των πολιτικών πραγμάτων και αυτή πρέπει να εφαρμοστεί και στον Ποινικό Κώδικα. Θυμάμαι ότι μου είχατε πει, Εγώ είμαι κάθετος, θεωρώ ότι η Αριστερά δεν έχει θέση στην Ελλάδα των «νοικοκυραίων». Έτσι, δεν είναι;

Ξέρετε, όμως, εγώ μεγάλωσα σε μία οικογένεια νομικών. Ο παππούς μου είχε αριθμό Δικηγορικού Συλλόγου στην Κατερίνη νούμερο δύο. Και ο πατέρας μου στη συνέχεια ακολούθησε τη νομική επιστήμη. Μου έμαθαν ή το άκουγα -και είναι ένα βίωμα μου- ότι είναι μία επιστήμη που υπηρετεί την πρόοδο και τις αξίες ενός λαού ταυτόχρονα με όλα τα υπόλοιπα και οφείλει να προηγείται και όχι να έπεται των αναγκών μιας κοινωνίας.

Θα ανοίξω μία παρένθεση εδώ. Το επισημαίνω ως πολιτική παρατήρηση, για να μη σπεύσει πάλι κάποιος συνάδελφος Νέας Δημοκρατίας να το μετατρέψει σε εργαλείο προπαγάνδας. Ζούμε την κυβερνητική πρακτική του αφηγήματος «νόμος και τάξη», χωρίς, βέβαια, οι δείκτες ασφαλείας για τους Έλληνες πολίτες να βελτιώνονται. Αυτό για να το καταφέρεις, θέλει τέχνη. Δεν γίνεται με αυτοματισμό.

Σε αυτό το αφήγημα του «νόμου και της τάξης» προσβάλλονται και πλήττονται σημαντικά πεδία, το πεδίο της δημοκρατίας, αλλά και της εγκράτειας του κράτους στην επιβολή του νόμου.

Θα το πω με απλά λόγια: το ξυλοκόπημα πολιτών, περαστικών, ανηλίκων, υπερήλικων δεν στέλνει ένα μήνυμα νομιμότητας. Στέλνει το αντίθετο μήνυμα. Όταν, μάλιστα, υπάρχει και σοβαρό κενό στις ελεγκτικές διαδικασίες αυτών των υπερβολών, όταν δεν υπάρχουν διαδικασίες για να ελεγχθούν αυτοί οι λίγοι, αλλά υπαρκτοί, άνδρες της Αστυνομίας με τα χακί, που μία σύλληψη τη μετατρέπουν σε βασανισμό, μπορεί να ακούμε στη δημόσια σφαίρα αυτό που είπε ο κ. Βορίδης σήμερα, «Κοιτάξτε να δείτε, είναι αναγκαστικό το ξύλο από την Αστυνομία». Το ξύλο είναι μια αναγκαστική συνθήκη για την Αστυνομία! Και εμείς συζητάμε σήμερα για τη δημοκρατία, για έναν σύγχρονο Ποινικό Κώδικα, για την απονομή δικαιοσύνης και αξίες που έρχονται σε πλήρη σύγκρουση με τις δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών.

Ακόμα, λοιπόν, κι αν ξεχάσω ότι είστε ακριβοί στα πί-

τουρα και φτηνοί στο αλεύρι, όπως λέει ο λαός μας, όταν πρόκειται για αδικήματα που αφορούν τον θαυμαστό κόσμο των «λευκών κολάρων» -είναι το άλλο θέμα- εύχομαι πραγματικά ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης να απαντήσει όσο πιο σύντομα μπορεί στον πρώην Πρωθυπουργό και Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, στον κ. Τσίπρα, στην επίκαιρη ερώτηση που τέθηκε για αυτήν τη δυσανεξία που υπάρχει να αντιμετωπιστεί το οικονομικό έγκλημα με τα ίδια δεδομένα που προσπαθείτε να αυστηροποιήσετε τον Ποινικό Κώδικα.

Ξέρετε, μου αρέσει, επίσης, η ιστορία. Σήμερα κυκλοφορεί το δεύτερο μέρος από την εξομολόγηση του αείμνηστου Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στον Αλέξη Παπαχελά. Είναι το τμήμα όπου μεταξύ άλλων αξιολογεί και τον μέντορα, τον πνευματικό υποστηρικτή της συνιστώσας «νόμος και τάξη» της Νέας Δημοκρατίας. Αναφέρομαι στον Αντώνη Σαμαρά. Σε αυτό το δεύτερο μέρος τον περιγράφει -είναι βιβλίο που έχει κυκλοφορήσει και υπάρχει και οπτικό υλικό- λέγοντας ότι είναι αδιάτακτος, κακός πολιτικός, με εξαιρετική έφεση στον μικροκομματικό αγώνα. Πώς να μην ήταν ο πνευματικός ηγέτης αυτής της συνιστώσας «νόμος και τάξη»;

Είχε πει, όμως και κάτι άλλο ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης -οι παλαιότεροι θα το θυμάστε- σε μία επίσκεψή του στην Άμεση Δράση την περίοδο 1990-1993. Είχε πει στους αστυνομικούς «Το κράτος είστε εσείς».

Αναρωτιέται, λοιπόν, όχι μόνο το κομμάτι που στηρίζει πολιτικά τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας -διότι τα κοριτσάκια που τα τραβούσαν από τα μαλλιά σε μία ακτίνα ενός χιλιομέτρου από την ΑΣΟΕΕ δεν είναι βέβαιο ότι ψηφίζουν ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να ψηφίζουν Νέα Δημοκρατία και Κίνημα Αλλαγής, δεν υπάρχει εύκολη ταυτοποίηση σ' αυτό- αν θα το πάτε έτσι την επόμενη τετραετία. Αυτό θα είναι το δόγμα που θα συνοδεύει την αξία της δικαιοσύνης και τη λειτουργία της, με το «νόμος, τάξη και σκληρότητα»; Εάν προτίθεστε τον Ποινικό Κώδικα να τον κάνετε ένα πολιτικό εργαλείο και στέλνετε ένα μήνυμα στο κομματικό σας ακροατήριο, αναρωτιέμαι πώς θωρακίζετε την ελληνική δικαιοσύνη και την απονομή της.

Βέβαια, κύριε Τσίπρα, θα σας αναγνωρίσω κάτι. Βρίσκεστε σε δεινή, σε πολύ δύσκολη θέση, γιατί η προσωπική σας πολιτική συγκρότηση, αλλά και η πορεία σας και η θητεία σας ως γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, συγκρούεται κατ' ανάγκη με τη «Σαμαρική» συνιστώσα που περιέγραψα και η οποία ζητάει να σπάνε οι πόρτες των καταστημάτων, να πέφτουν στα γόνατα οι τριακόσιοι θαμώνες ενός μαγαζιού κι άλλα πολλά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω την ανοχή σας για ένα λεπτό.

Αυτή η πάλη αποτυπώνεται και στο πνεύμα του Ποινικού Κώδικα, κύριε Υπουργέ. Βέβαια, είστε τυχεροί, γιατί κανένας στον ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να συμπεριφερθεί ή να υποδαυλίζει κανιβαλικές συμπεριφορές και τερατώδη ψέματα, όπως κάνατε εσείς για τον νόμο Παρασκευόπουλου.

Κλείνοντας, θέλω να θέσω δύο ζητήματα. Σε ό,τι αφορά τη βλασφημία, εκφράζω μία προσωπική εκτίμηση που δεν δεσμεύει κανέναν. Αν πραγματικά εννοείτε την πρόθεσή σας να λειτουργήσει ως μία σύγχρονη και επίκαιρη διάταξη που θα προστατεύει τη θρησκευτική πίστη όσων διαμένουν μόνιμα ή προσωρινά σε αυτήν τη χώρα -και σας

το λέω εκλεγόμενος στην Α' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης, όπου ακόμα και σήμερα με δόξα και τιμή κάποιοι πανηγυρίζουν για τη βεβήλωση ιστορικών και θρησκευτικών μνημείων της εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης, που είναι αισχρό να συμβαίνει- θα μπορούσε κάποιος να σκεφτεί ότι αυτή η συζήτηση αξίζει να γίνει για τους πρόσφυγες που θα παραμείνουν για κάποια χρόνια στην Ελλάδα.

Κλείνω, μιλώντας για ένα ζήτημα πολιτικό και κοινωνικό, που σε εμένα τουλάχιστον θα προκαλούσε και τα πολιτικά, αλλά και τα κοινωνικά αντανακλαστικά μου, το οποίο κάπως πρέπει να το δούμε. Να παρακαλέσω τη βιομηχανία της προπαγάνδας και της διαστροφής να μη βιαστεί να λειτουργήσει. Σπεύδω να πω ότι είμαστε μπροστά σε έναν κίνδυνο που αφορά και τα παιδιά, τους μαθητές. Μιλάμε τόσες μέρες για την κατάληψη της ΑΣΟΕΕ, για την είσοδο στην ΑΣΟΕΕ, την εισβολή στην ΑΣΟΕΕ. Ας έχουμε το θάρρος πολιτικά –δεν λέω για τον Ποινικό Κώδικα- να αξιολογήσουμε το πώς γίνονται κάποια πράγματα σε μία χώρα.

Για παράδειγμα, στους Αμπελόκηπους συνελήφθη μία δασκάλα επ' αυτοφώρω να μοιράζει στα παιδιά της έκτης δημοτικού ένα κείμενο το οποίο κατέληγε ότι η Συμφωνία των Πρεσπών είναι προδοτική και αποτέλεσμα πολιτικής δουλειάς άθων και τα σχολεία στα Γιαννιτσά και στην Κατερίνη υψώνουν τα πανό –γιατί έχει γίνει συζήτηση και γι' αυτό- όπου με λίγα λόγια λένε «Έξω οι λαθρομετανάστες από την Ελλάδα».

Εμένα που συμμετείχα σε ένα πολιτικό Σώμα ή στην Κυβέρνηση στο νομοθετικό Σώμα, θα με απασχολούσε πολύ περισσότερο από πολλά άλλα ζητήματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Γιαννούλη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για κάτι ακόμη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα σας παρακαλούσα και για κάτι ακόμη, κύριε Υπουργέ.

Στο άρθρο 405, στις παραγράφους 2 και 3 έχει ξεφύγει από τη νομοπαρασκευαστική επιτροπή από τον Ιούνιο ότι η μία παράγραφος αναιρεί την άλλη. Δηλαδή, στην παράγραφο 2 εξαλείφεται το αξιόποιο κάποιων πράξεων, εάν αυτός ο οποίος τις είχε τελέσει αποζημιώσει τον παθόντα στο 100% αν αυτό γίνει προ της κλήσεώς του ως υπόπτου να δώσει εξηγήσεις και στην παράγραφο 3, ακριβώς στα ίδια άρθρα, ακριβώς σε ίδιες περιπτώσεις, εξαλείφεται το αξιόποιο, μέχρις ότου παραπεμφθεί στο ακροατήριο.

Δείτε το. Υπάρχει ένα λάθος εδώ. Είναι ένα παρόραμα και καλό είναι να μην υπάρχει. Σας παρακαλώ, διορθώστε το.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εννοείτε ότι είναι από την προηγούμενη φορά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ναι, από τον Ιούνιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Λοβέρδο.

Παρακαλώ πολύ να έρθει στο Βήμα ο κ. Χαράλαμπος Καστανίδης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υποστηρίζω απολύτως το αίτημα που διατύπωσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής πριν από λίγο, η τροποποίηση του άρθρου 405 να αποτε-

λέσει αυτόνομη τροπολογία, μη συμπεριλαμβανόμενη σε ένα κείμενο με περισσότερες τροπολογίες που αφορούν άλλα άρθρα. Αυτό το αίτημα υποστήριξε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι το ανάλογο των ρυθμίσεων που κάνατε στο άρθρο 7 του συζητούμενου νομοσχεδίου, στο οποίο άρθρο 7 περιλαμβάνετε εξήντα –παρακαλώ- παραγράφους, με τις οποίες τροποποιείτε τον ισχύοντα από 1^η Ιουλίου 2019 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στις οποίες τροποποιήσεις περιλαμβάνονται θετικές ρυθμίσεις κι άλλες αρνητικές, με αποτέλεσμα να μην μπορεί ο Βουλευτής να τις κρίνει ξεχωριστά.

Θα σας παρακαλούσα αυτό να το κάνετε, διότι άλλως, δεν θα πρόκειται απλώς περί κακής νομοθετήσεως, αλλά, θα έφτανε μέχρι το σημείο να πω, ότι πρόκειται και περί νομοθετικής δολιότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ο χρόνος είναι αμείλικτος θα προσπαθήσω να συνοψίσω τις παρατηρήσεις μου σε ορισμένα θεμελιώδη ζητήματα. Ξεκινώ με μία γενική παρατήρηση. Όσα εισηγείται η Κυβέρνηση για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διακρίνονται σε δύο ειδών ρυθμίσεις. Είναι οι ρυθμίσεις της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής που κατά κανόνα είναι σωστές και οι προτάσεις τροποποιήσεων των δύο κωδίκων με πρωτοβουλία του Υπουργού Δικαιοσύνης, πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, που κατά κανόνα είναι λανθασμένες.

Δεν θα αναφερθώ στις προτάσεις της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, οι οποίες αφορούν τα εγκλήματα της δωροδοκίας, της δωροληψίας, της τρομοκρατίας, αλλά θα μείνω σε αυτές που είναι πρωτοβουλία της Κυβερνήσεως.

Είναι επιμελής ο νομοθέτης. Στο άρθρο 168 προστίθεται, κατά την εισήγηση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, παράγραφος 3, υποτίθεται για να προστατευτούν οι χώροι, όπου οι υπάλληλοι διενεργούν πλειστηριασμούς κατά το δίκαιο της αναγκαστικής εκτελέσεως. Οι ρυθμίσεις που εισηγείται ο επιμελής νομοθέτης με την προσθήκη της παραγράφου 3 στο άρθρο 168 περιλαμβάνουν ποινές μικρότερες από τις ποινές στις ήδη ισχύουσες διατάξεις του 168.1 του Ποινικού Κώδικα και του 334 παράγραφος 1 επίσης του Ποινικού Κώδικα. Δηλαδή, να μην οι δανειστές ζητούν βαρύτερες ποινές και έτσι εισηγείται η Κυβέρνηση την προσθήκη τρίτης παραγράφου, αλλά οι ποινές που προβλέπονται στην προσθήκη είναι μικρότερες από τις ήδη ισχύουσες στα άρθρα 168.1 και 334.1.

Μάλιστα δε άκουσα το εκπληκτικό νομικό επιχείρημα στη διάρκεια των συζητήσεων στην κοινοβουλευτική επιτροπή ότι αυτό είναι αναγκαίο διότι υπάρχει διάκριση μεταξύ δημοσίων υπαλλήλων και δημοσίων λειτουργών. Εξακολουθώ να μαθαίνω νομικά.

Δεύτερον, θα πρέπει να προστεθεί -τρίτη περίπτωση, κύριε Υπουργέ,- στο άρθρο 290Α, η οποία θα αφορά αυτούς «οι οποίοι τελούν κατά την οδήγηση του οχήματος άλλες εξίσου επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις». Αυτό περιλαμβάνει την περίπτωση της υπερβολικής ταχύτητας, διότι έτσι όπως διατυπώνεται το άρθρο 290Α κάποιος ο οποίος οδηγεί τεχνικά ανασφαλές όχημα θα τιμωρείται με κάθειρξη δέκα έως δεκαπέντε ετών, ενώ κάποιος ο οποίος οδηγεί με υπερβολική ταχύτητα, ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο, σκοτώνει, όπως συνέβη με τη γιαγιά και το εγγονάκι της, θα τιμωρείται με φυλάκιση έως πέντε έτη, αν δεν περιληφθεί η ρύθμιση την

οποία σας προτείνω για την υπερβολική ταχύτητα.

Έρχομαι τώρα, κύριε Πρόεδρε, στο άρθρο 390, το οποίο αρχικώς επιχείρησε η Κυβέρνηση να τροποποιήσει και τώρα μεταφέρει την τροποποίηση στο άρθρο 405 του υφιστάμενου Ποινικού Κώδικα, για να εξηγήσω δι' ολίγων ποιο είναι το πελώριο λάθος νομικοπολιτικά που διαπράττει η Κυβέρνηση. Θέλει η Κυβέρνηση, ειδικά για τα στελέχη των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, όταν τελείται κακουργηματική απιστία σε βάρος των ιδρυμάτων τους, να διώκονται κατόπιν εγκλήσεως και όχι αυτεπαγγέλτως, ενώ μέχρι τώρα διώκονται αυτεπαγγέλτως όλα τα αδικήματα κακουργηματικής απιστίας.

Σας θυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η κατ' εξαίρεση δίωξη κατ' έγκληση για κακουργηματικές απιστίες σε βάρος της περιουσίας των τραπεζικών ιδρυμάτων αφορά ιδρύματα για τα οποία ο ελληνικός λαός πληρώνει σοβαρότατα ποσά για την ανακεφαλαιοποίηση τους.

Σας υπενθυμίζω, επίσης, ότι, αν κατ' έγκληση διώκονται τα τραπεζικά στελέχη, ότι μόνο ο παθών έχει δικαίωμα εγκλήσεως, δηλαδή ο παθών στην προκειμένη περίπτωση είναι ο νόμιμος εκπρόσωπος, δηλαδή τις περισσότερες φορές ο διευθύνων σύμβουλος, ο οποίος θα γνωρίζει εξ αρχής την τέλεση της απιστίας, άρα μέσα σε τρεις μήνες, αν δεν υποβληθεί η έγκληση, ουσιαστικά παραμένει ακαταδίκωτο το έγκλημα της κακουργηματικής απιστίας.

Αυτό θεωρώ, για έναν λαό, ο οποίος υπέφερε στη διάρκεια της κρίσης και εξακολουθεί να πιέζεται, ότι είναι απολύτως νομικοπολιτικά απαράδεκτο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Γι' αυτό και το Κίνημα Αλλαγής κατέθεσε ήδη τροπολογία ορθή, κατά την άποψή μου, αν πρέπει να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο του εισαγγελικού πληθωρισμού.

Σύμφωνα με την τροπολογία μας, σύμφωνα με την άποψή μας, η δίωξη των κακουργηματικών απιστιών σε βάρος των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων πρέπει να παραμείνει οπωσδήποτε αυτεπάγγελτη και θέτουμε ως δικονομική προϋπόθεση ασκήσεως της δίωξης η Τράπεζα της Ελλάδος, όπως συνέβη και με τις ρυθμίσεις του ν.4472, να βεβαιώνει, εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, ότι πράγματι προκλήθηκε οικονομική ζημία στην περιουσία της τράπεζας, κατά παράβαση των κανόνων της χρηστής και επιμελούς διαχείρισης.

Με αυτόν τον τρόπο παραμένει ο γενικός καθοδηγητικός ποινικός κανόνας ότι οι κακουργηματικές απιστίες διώκονται αυτεπαγγέλτως και τίθεται μία θετική δικονομική προϋπόθεση για να μην παρατηρείται το φαινόμενο που χαρακτήρισα ως «εισαγγελικό πληθωρισμό».

Τέλος, κύριε Πρόεδρε -και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας- θα πρότεινα στην Κυβέρνηση να διευρύνει την αυτεπάγγελτη δίωξη, μαζί με την κακουργηματική απιστία, για την κακουργηματική απάτη, για την κακουργηματική υπεξαίρεση και για την κακουργηματική απάτη με υπολογιστή.

Θεωρώ ότι είναι σοβαρότατα εγκλήματα, τα οποία πρέπει να καταργηθούν από την εξαίρεση του 405 και να

υπαχθούν στον γενικό κανόνα της αυτεπάγγελτης δίωξης. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Καστανίδη.

Τον λόγο έχει η κ. Λιάνα Κανέλλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να είμαι λεπτομερής κατ' άρθρον. Έχουν γίνει συζητήσεις, οι σύντροφοι τα έχουν εκθέσει αναλυτικά και καλά.

Είμαι εδώ για να σας πω τι προσλαμβάνει ο κόσμος με τον οποίο μιλάμε εμείς κάθε μέρα έξω -φαντάζομαι και εσείς-, αλλά που δεν φτάνει εύκολα σε τούτο εδώ το Βήμα. Ο κόσμος, λοιπόν, προσλαμβάνει ότι παίζετε ένα παιχνίδι σχεδόν καουμπόικο με τον Ποινικό Κώδικα, εσείς του ΣΥΡΙΖΑ, η προηγούμενη κυβέρνηση που ήταν και συγκυβέρνηση ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Το ΚΚΕ είχε σηκωθεί και είχε φύγει όταν φέρατε τον κώδικα εσείς του ΣΥΡΙΖΑ. Είχε φύγει γιατί; Για διαφορετικούς λόγους από αυτούς που είναι σήμερα και που θα μπορούσε επίσης να ξαναφύγει επί της ουσίας;

Πώς το είχατε φέρει; Λίγο πριν από τις εκλογές; Και τι κυριάρχησε από τότε μέχρι τώρα; Πάτε να μας πείσετε ότι έχετε ουσιαστικές διαφορές πάνω στον Ποινικό Κώδικα; Δεν έχετε! Παίζετε μόνο στη φρονηματική, που είναι και κακό πράγμα για το ποινικό δίκαιο γενικώς, χρησιμοποίηση του Ποινικού Δικαίου και του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας για να καλμάρετε τμήμα των σχολίων της κοινής γνώμης ή των -εντός εισαγωγικά- «ωφελημένων» ή «μη ωφελημένων», τίνος είναι οι «ωφελημένοι» από τη μία πλευρά, και τίνος θα είναι οι «ωφελημένοι» από την άλλη πλευρά σε πολιτικό και μικροπολιτικό επίπεδο από τις προηγούμενες αλλαγές του κώδικα μέχρι τις τωρινές.

Τι κάνει σήμερα με την τροποποίηση; Για ποια τροποποίηση μιλάμε; Για ποια πρόοδο; Έχει δεχθεί το 70%, 80%, 90% του κώδικα, όπως τον είχατε φέρει εσείς πριν από τις εκλογές. Έχει, όμως, και μερικές κορυφούλες, οι οποίες είναι πολύ καλές για να τιςβάλουμε σε μία συζήτηση και να τις φέρουμε κάτω. Έχει εξοικειωθεί και η κοινή γνώμη με αυτήν την αντίληψη, οπότε μοιάζει να διαφωνείτε παίζοντας λίγο με την ποινή πάνω, με την ποινή κάτω σαν μία προκρούστεια κλίση, στην οποία έχετεβάλει στην πραγματικότητα τους εργαζόμενους, τους αντιδρώντες της εργατικής τάξης γι' αυτά που υφίστανται.

Να φέρω ένα παράδειγμα; Εντάξει, οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί έχουν αφαιρέσει το δικαίωμα του κόσμου να πάει να διαμαρτυρηθεί. Το έχουν αφαιρέσει. Εσείς δεν το είχατε; Δεν το είχατε θεσμοθετήσει, που το φέρνουν και τώρα εδώ;

Τι κάνετε τώρα; Επειδή ο κόσμος μπορεί να πάρει «πρέφα» και πού ακριβώς γίνεται ο ηλεκτρονικός πλειστηριασμός, να μην πάει ούτε εκεί. Εσείς προστατεύατε τα ειρηνοδικεία, τούτοι εδώ προστατεύουν ακόμα και το γραφείο.

Ο ηλεκτρονικός πλειστηριασμός, όμως, τρέχει. Το λαϊκό σπίτι μπορεί να βγει. Τι μας ενδιαφέρει, λοιπόν; Να μην κουνιέται φύλλο. Δεν διαφωνείτε να μην κουνιέται φύλλο στην πραγματικότητα. Είναι μία πραγματικότητα αυτή, δεν μπορείτε να την αρνηθείτε.

Να προχωρήσουμε λίγο παρακάτω; Βάλате τις γενικές έννοιες, που είναι σχετικά πρόσφατες στη γενική αντίληψη περί δικαίου και δη Ποινικού Δικαίου και μπήκε η έννοια του «παζαριού».

Πώς θα εξηγήσετε τώρα στον κόσμο ότι είναι για το καλό του η τροποποίηση, όταν μπορεί να γίνει «παζάρι»; Άντε, να καταλάβεις έναν φόνο, άντε να καταλάβεις την ομολογία ενοχής ενός φόνου, πραγματικού και ορατού, σχεδόν αυταπόδεικτου, στον τρόπο με τον οποίο αποδείχτηκε.

Όταν θα πάμε στο οικονομικό έγκλημα, θα υπάρχουν άνθρωποι, οι frontmen, όπως τους λένε, που θα μπαίνουν μπροστά και θα πηγαίνουν να κάνουν παζάρι για τεράστια οικονομικά εγκλήματα, τα οποία θα παράγουν φτώχεια, δυστυχία και θύματα που δεν φαίνονται και που δεν άπτονται της στενής έννοιας του κοινού ποινικού δικαίου.

Τι θα γίνεται τότε; Θα πηγαίνει ο άλλος να διαπραγματεύεται και θα κλείνει την πόρτα από πίσω. Ταξικό ζήτημα και εδώ! Το «νόμος και τάξη» εσείς προσπαθείτε να το δαιμονοποιήσετε και εσείς προσπαθείτε να το αποδαιμονοποιήσετε παίζοντας με τις φωτιές, με τις φλόγες, με τις εικόνες, με τούτο, με εκείνο, με το άλλο.

Ποιος νόμος; Ποιανού είναι ο νόμος; Ποια τάξη; Τίνος τάξη είναι αυτή η τάξη; Εκεί θα πάμε. Εκεί πηγαίνουμε. Το νομιμοποιείτε, γίνεται ένας καυγάς εδώ και το παίζουμε με πελατειακή προσέγγιση.

Αυτήν τη στιγμή η έννοια της γενικής διακινδύνευσης χωράει τα πάντα, χωράει και την αναπνοή, μπορεί κατά το δοκούν να ποινικοποιήσετε ανά πάσα στιγμή το στιγμιότυπο από οποιονδήποτε.

Τι κάνετε τα δύο κόμματα, όταν σας λέγαμε εμείς να καταργήσετε τον «τρομονόμο» και να συζητηθεί διαφορετικά; Τώρα ποιος από εσάς μπορεί να λέει ότι υπάρχουν δικονομικές εγγυήσεις για κάποιον ο οποίος σερφάρει σε τρομοκρατικό επίπεδο στο διαδίκτυο, ακόμα και εκ περιέργειας, αφήνοντας απέξω χιλιάδες εγκλήματα που γίνονται στο «dark web», δηλαδή στο από κάτω διαδίκτυο; Με το αζημίωτο και με το μεγάλο κεφάλαιο, που δεν μπορεί κανένας να το πιάσει, γιατί δεν θέλει κανένας να το πιάσει, γιατί το παράγει η εξουσία, αυτό που ο συνάδελφος και ψυχίατρος αποκάλεσε «της αστικής τάξης πρόνομιο να κρίνει τι είναι το σωστό και τι είναι και το δίκαιο κατά εποχή»;

Εγώ πήρα πτυχίο στη νομική όταν ήτανε καθηγητής ο Μαγκκάκης και δικάζονταν οι αδερφές Τσαγκαράκη, για όποιον θυμάται και μπει να τα δει, με άλλες προσεγγίσεις εμπρησμού και άλλες αντιλήψεις. Τότε πήρα εγώ πτυχίο, πολύ πίσω, πάρα πολύ πίσω. Και η αλήθεια είναι ότι η δημοκρατία φαίνεται στο ποινικό δίκαιο, φαίνεται στην ποινική δικονομία, φαίνεται στην προσέγγιση, φαίνεται το υπέρ ποίου η απειλή της ποινής είναι εξασφαλιστική της γενικής ευημερίας.

Όταν τη γενική ευημερία και την ασφάλεια την έχεις κάνει τιφτίκι στο επίπεδο της πολιτικής σου, η συζήτηση για έναν κώδικα με εξήντα υποπαραγράφους, ογδόντα ερμηνείες, τεράστιους πλατείς όρους οι οποίοι μπαίνουν, εύκολα σκεπάζεται από το «μία μολότοφ» ή «το όπλο»; Είναι το χέρι έγκλημα ή δεν είναι; Είναι εγκληματικό όργανο ή δεν είναι; Εξαρτάται. Βαστάει μαχαίρι ή δεν βαστάει μαχαίρι; Ποιος προσαρμόζεται πριν και ποιος προσαρμόζεται μετά; Πού είναι πιο μεγάλη η ποινή; Σε αυτό; Και πού είναι πιο κάτω η ποινή; Στην πραγματικότητα, ποιος είναι ο αδύναμος και ποιος είναι ο ισχυρός, ποιος έχει το «μαχαίρι» και ποιος έχει το «πεπόνι»;

Όταν το ταξίδι είναι κάτι που βασίζεται στην παρακολούθηση, ποιος ταξιδεύει, πού ταξιδεύει, γιατί ταξιδεύει, πώς πάει και ποιον συναντάει, στην εποχή των κατασκευαζόμενων «selfies», καταλαβαίνετε σε ποιον βαθμό μπορείτε να φτιάξετε ένα δίκιο το οποίο να είναι στα μέτρα της τάξης που θέλει να κρύβει τα συμφέροντά της, κάνοντας τον προστάτη διά του Ποινικού Δικαίου και του εκφοβισμού της εργατικής τάξης, την οποία πρέπει να την πατήσει μέχρι που να μην αντιδρά.

Θέλετε να πάτε σε μία «άκρα του τάφου σιωπής»; Δεν θα την πετύχετε. Προσέξτε μόνο μήπως ενισχύοντας τους επιβολείς της τάξης φτάσετε να σας ζητάει μία Αστυνομία να εγκαταλείψετε την εξουσία. Όταν έρθει εκείνη η στιγμή, θα καταλάβετε για ποιο Ποινικό Δίκαιο μιλάτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Τζανακόπουλε, έχετε τον λόγο, αλλά για μερικά δευτερόλεπτα μόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έγινε προηγουμένως μία παρέμβαση σχετικά με το άρθρο 405 του Ποινικού Κώδικα και για μία αντίφαση που υπάρχει μεταξύ των παραγράφων 2 και 3.

Θα ήθελα να πω ότι η συγκεκριμένη διάταξη επαναλαμβάνει αυτολεξεί τη διάταξη του άρθρου 406 του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα και επί της ουσίας λέει ότι αν έχουμε ικανοποίηση του παθόντος πριν την εξέταση ως υπόπτε, έχουμε εξάλειψη του αξιοποιήσιμου, που είναι θεσμός του ουσιαστικού ποινικού δικαίου. Αν, όμως, έχει ασκηθεί δίωξη, δεν μπορεί να υπάρξει εξάλειψη του αξιόποινου και στην τρίτη παράγραφο εξηγείται ότι ο μόνος ο οποίος μπορεί να απαλλάξει πια από την ποινή είναι είτε το δικαστικό συμβούλιο είτε το δικαστήριο.

Επομένως, δεν είναι αντιφατικές οι διατάξεις, εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό. Απλά στη μία περίπτωση έχουμε έναν θεσμό του ουσιαστικού ποινικού δικαίου, δηλαδή την εξάλειψη του αξιοποιήσιμου, και στη δεύτερη περίπτωση έχουμε μία δικονομική ρύθμιση που αφορά την απαλλαγή από την ποινή. Είναι δύο διαφορετικά πράγματα, που εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει ο χρόνος να πηγαίνει πριν από την εξέταση του υπόπτου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν είναι αντίφαση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι αντίφαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ πολύ να μην κάνουμε διάλογο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι αντίφαση, αλλά να συνεννοηθούμε τι εννοούμε «αντίφαση».

Κύριε Υπουργέ, πάντα προϋποτίθεται η ικανοποίηση του παθόντος. Στη μία περίπτωση αίρεται το αξιόποινο αν η ικανοποίηση του παθόντος συμβεί προ της κλήσεώς του για πρώτη φορά ως υπόπτε. Σαφές. Στην άλλη, μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του στο ακροατήριο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Και στο ακροατήριο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Απαλλάσσεται από την ποινή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Τζανακόπουλε, να ακούσουμε τον κ. Λοβέρδο. Ο Υπουργός είναι από τους Υπουργούς που ακούνε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Απαλλάσσεται από την ποινή.

Η επισημάνση επί διαφοράς σε ό,τι αφορά το ουσιαστικό και το δικονομικό ποινικό δίκαιο είναι ανύπαρκτη.

Εσείς θα πρέπει να αποφασίσετε ποια από τις δύο περιπτώσεις σας καλύπτει. Εμάς, μας καλύπτει οτιδήποτε κινηθεί σε θετική κατεύθυνση.

Τώρα, έτσι όπως είναι -σας το λέω με τη δύναμη της εμπειρίας- δημιουργείται πρόβλημα και θα δημιουργηθεί πρόβλημα αξιολόγησης στον δικαστή σε μία σειρά από περιπτώσεις που είναι ενώπιόν του.

Διαλέξτε ένα από τα δύο. Εμείς θα διαλέγαμε με άνεση -άκουσα τον συνάδελφό μου- την πρώτη περίπτωση. Έτσι δεν είναι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Έτσι ακριβώς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δείτε το. Είναι καλή ρύθμιση αυτή. Γιατί να υπάρχει αυτή η αντίφαση, με την έννοια που το εξηγώ;

Αν αυτό το ακούσετε με συμπάθεια, τότε μπορείτε να δείτε την πρόταση και των δύο κομμάτων. Αφού πάμε στο άρθρο 405 με μία διάθεση βελτίωσης, εντάξτε εκεί την αυτοτελή δική σας τροπολογία για το 390. Είναι ένα ξεχωριστό θέμα. Σας το ζητάμε μετ' επιτάσεως αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε πως δεν πρόκειται για αντίφαση. Υπάρχει, όμως, μία διαβάθμιση των προϋποθέσεων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Καλά το λέτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Στην πρώτη αρκείται ο νομοθέτης και σε απλή δήλωση του παθόντος ότι ικανοποιήθηκε. Στη δεύτερη πρέπει η ικανοποίηση να είναι εντελής, δηλαδή να αφορά κεφάλαιο, τόπους και ό,τι άλλο συνεπάγεται.

Εγώ, όμως, συμφωνώ ότι μπορούμε να τον βελτιώσουμε νομοτεχνικά και όλες αυτές τις προϋποθέσεις να τις εντάξουμε σε μία ενιαία ρύθμιση.

Κύριε Υπουργέ, αυτό μέχρι το τέλος διαδικασίας μπορούμε να το δούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Νομίζω ότι ο Υπουργός θα το δει, γιατί, όπως είπα και προηγούμενα, είναι ένας από τους Υπουργούς που ακούει.

Τον λόγο έχει τώρα για επτά λεπτά ο κ. Κρίτων - Ηλίας Αρσένης από το ΜέΡΑ25.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά ήταν εξαιρετική η προηγούμενη παρέμβαση της κ. Κανέλλη. Δεν θα είχα πολλά να προσθέσω. Ίσως θα προσπαθήσω να δώσω φως σε κάποια συμπληρωματικά στοιχεία και να κρατήσουμε τη συζήτηση στη μεγάλη εικόνα.

Συζητάμε εδώ πέρα για μία σειρά θέματα, όπως το να ξαναγίνει πλημμέλημα η διατάραξη της κοινής ησυχίας, για τα φρονηματικά εγκλήματα του ταξιδιού και της εκπαίδευσης. Θα μπορούσε σε ένα πλαίσιο όλα αυτά, με μία πολύ αναλυτική τεκμηρίωση, να μην εκτρέπουν τη δημοκρατία μας.

Όταν, όμως, έχουμε μία Αστυνομία που έχει εντολές πο-

λιτικές να εργαλειοποιεί τον νόμο προκειμένου να κοιτάξει πολιτικούς στόχους, είτε άλλοτε επειδή κάποια μέλη της Αστυνομίας έχουν ιδεολογικές αντιλήψεις και διακρίνουν τους πολίτες σε αριστερούς ή δεξιούς, σε επαναστάτες ή χουντικούς κ.λπ., τότε όλα αυτά, δυστυχώς, λειτουργούν σημαντικά εις βάρος της δημοκρατίας.

Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι και από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και διαχρονικά από όλες τις κυβερνήσεις, ποτέ κανείς δεν έθεσε περιορισμούς σε αυτό το μονοπώλιο βίας και αυτές τις υπερεξουσίες για την ελευθερία κάθε ανθρώπου που δίνονται στην Ελληνική Αστυνομία. Και αυτό έχει σχέση με το πώς λειτουργούν ή δεν λειτουργούν οι λεγόμενες ΕΔΕ. Είναι κάτι το οποίο καμμία κυβέρνηση δεν άγγιξε.

Αυτή η ατιμωρησία, η οποία έχει καταγγελθεί διεθνώς, είναι αυτή που οπλίζει το χέρι για τη δημοκρατική εκτροπή σε συγκεκριμένα μέλη της Αστυνομίας, που ντροπιάζει την Αστυνομία, μία πιθανά πλειοψηφία των αστυνομικών, όμως είναι και αυτή που θα χρησιμοποιήσει εργαλειακά αυτά που ψηφίζουμε σήμερα.

Θα αναφερθώ σε συγκεκριμένα γεγονότα. Πρώτον, μία και είναι τόσο επίκαιρη η ΑΣΟΕΕ, είναι οι καταγγελίες που δημοσιεύτηκαν και τις καταθέτω και για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κρίτων - Ηλίας Αρσένης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πρόκειται για τον εικοσιπεντάχρονο φοιτητή, τον Γιάννη Παχάκη, ο οποίος παρ' όλο δεν μίληκε στην ΑΣΟΕΕ και απλά ακολούθησε το κάλεσμα των φοιτητικών συλλόγων - όχι κάποιον μαχαλάκηδων, όπως καταγγέλλεται - να παρευρεθεί απ' έξω. Όντας απ' έξω κάποια στιγμή απωθήθηκε από μία διμοιρία. Όταν ένας αστυνομικός, όπως καταγγέλλει ο ίδιος ο Παχάκης σε συνέντευξή του, στην ουσία λειτούργησε σεξιστικά απέναντι σε μία κοπέλα και αυτός είχε μία κόντρα μαζί του για την σεξουαλική παρενόχληση, γι' αυτό στοχοποιήθηκε, εντοπίστηκε το αμάξι του και το ίδιο βράδυ βρέθηκε να κρατείται. Συνελήφθη έξω από το σπίτι του, λες και ήταν ένας επικίνδυνος τρομοκράτης. Βρέθηκε να κρατείται. Πέρασαν δεκατρείς ώρες από την προσαγωγή του και παραπάνω από επτά ώρες από τη σύλληψή του που έγινε στις τρεις το πρωί, για να του επιτρέψουν να μιλήσει με δικηγόρο. Προφανώς, στη συνέχεια τον κατηγορήσαν για βία προς την Αστυνομία, που ποτέ δεν καταγράφηκε σε όλες αυτές τις πορείες που έχουν καταγράψει πληρέστερα από τα δίκτυα της τηλεόρασης. Αυτή είναι η εργαλειοποίηση της νομοθεσίας.

Στη συνέχεια, στο Καλπάκι, στα Γιάννενα, πολίτης η οποία πήγε να συμμετέχει στις εορταστικές εκδηλώσεις της αναπαράστασης της μάχης του Καλπακίου, της ζητήθηκε από αστυνομικό με πολιτικά να βγει έξω με την αιτιολογία ότι συμμετείχε την προηγούμενη μέρα σε διαδηλώσεις εναντίον των εξορύξεων.

Αντίστοιχα δεν επιτράπηκε η είσοδος στις γυναίκες που ντύνονται με παραδοσιακές στολές και χορεύουν ηπειρώτικα, σε διαμαρτυρία για τις εξορύξεις, όπως και δεν επιτράπηκε σε φωτογράφο να καταγράψει τα συμβάντα.

Χθες, πολίτες που διαμαρτύρονται για την επέκταση του λιμανιού του Πειραιά συλλήφθηκαν ενώ περπατούσαν στη Μακρυγιάννη. Δεν έκαναν κάτι. Δεν ήταν σε μια διαδήλωση. Είχαν στην κατοχή τους ένα πανό. Βρέθηκαν στο αστυνομικό τμήμα και πραγματικά αν δεν ήταν και η δική μας κινητοποίηση, ως ΜέΡΑ25, πιστεύω ότι δεν θα είχαν

απελευθερωθεί ακόμα. Γιατί; Επειδή κρατούσαν ένα πανό. Δεν το είχαν ανοίξει. Ήταν τυλιγμένο πανό που το είχαν απλά στην κατοχή τους.

Για να μην αναφέρουμε βέβαια το τι έγινε στις Σκουριές με άνωθεν εντολή του τότε Πρωθυπουργού, κ. Σαμαρά, αυτή η επένδυση στην καταστροφή να προχωρήσει πάση θυσία. Η θυσία ήταν οι πολίτες. Οι κλήσεις όλης της κωμόπολης της Ιερισσού καταγράφονταν για μήνες. Δημιουργήθηκε ένα κατηγορητήριο ψευδές, στοχευμένο πολιτικά, ότι υπήρχε η σύσταση τρομοκρατικής οργάνωσης όπου κάποιος που το λέγαν «Δημήτρη», είχε κωδικό όνομα «Δημήτρη» κ.λπ.. Αθώωθηκαν, βέβαια, όλοι αυτοί οι άνθρωποι, αλλά ήταν όμηροι για πάρα πολλά χρόνια. Το κατηγορητήριο έπεσε γιατί δεν υπήρχε κατηγορητήριο.

Αυτή είναι η εργαλειοποίηση κι αυτά είναι τα εργαλεία που δίνουμε και με αυτές τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα αυτή τη στιγμή. Είναι κρίσιμο γιατί αν και αυτή η Κυβέρνηση και όσες επόμενες δεν κοιτάζουν το θέμα των ΕΔΕ, συνεχίζει να είναι ατιμώρητη οποιαδήποτε κατάχρηση εξουσίας, συνεχίζει να είναι ατιμώρητη οποιαδήποτε παράβαση των δημοκρατικών δικαιωμάτων ενός πολίτη, όπως το να τηλεφωνήσει το δικηγόρο, όπως το να γνωρίζει για ποιον λόγο συλλαμβάνεται, αυτά δηλαδή που καταστρατηγούνται καθημερινά, τότε είναι η δημοκρατία που βρίσκεται σε κίνδυνο.

Κι αν σήμερα αυτά στρέφονται ενάντια στους μαθητές, τους έφηβους και τους φοιτητές, αύριο, κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να είναι τα δικά σας παιδιά. Και αύριο, κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να δείτε ένα άλλο πρόσωπο της Αστυνομίας με αυτές τις καταχρήσεις και την ατιμωρησία ως πολίτες. Γιατί ξέρετε, φοβάμαι ότι πάρα πολλοί εδώ πέρα κρίνουν με βάση το πρόσωπο που βλέπουν της Αστυνομίας ως αξιωματούχοι. Βγείτε στην κοινωνία. Η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Έχει ζητήσει ο κ. Βελόπουλος να μιλήσει, αλλά δεν τον βλέπω στην Αίθουσα.

Οπότε, θα δώσω τον λόγο στον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Τσιάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το ότι τουλάχιστον στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή έγινε μια εξαντλητική συζήτηση και νομίζω ότι τα περισσότερα από τα θέματα που έθεσαν οι αξιότιμοι εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων, εισηγητές και ειδικοί αγορητές έχουν απαντηθεί, είμαι αναγκασμένος και ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας να δώσω συγκεκριμένες απαντήσεις.

Θα ξεκινήσω κάνοντας μία διαπίστωση. Το γεγονός ότι υπάρχουν εκατέρωθεν πυρά για την αναμόρφωση, τις αλλαγές σε έναν νέο Ποινικό Κώδικα, δείχνει ότι η Κυβέρνηση με τις επιλογές της κινείται πραγματικά στον δρόμο του μέσου, στον δρόμο της μετριοπάθειας. Και νομίζω ότι αυτό είναι το βασικό συμπέρασμα που μπορεί να κρατήσει κανείς, όταν μία κριτική, θα έλεγα με έναν αρκετά άδικο τρόπο, κατά τη γνώμη μου, ασκείται απλά και μόνο για την αντιπολιτευτική λογική και για την αντιπολιτευτική σκοπιμότητα.

Τι είναι αυτές οι αλλαγές που επιχειρούμε να νομοθετήσουμε σήμερα με τον νέο Ποινικό Κώδικα; Είναι τα προ-

βλήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που παρουσιάστηκαν ουσιαστικά από την πρώτη μέρα εφαρμογής του νέου Ποινικού Κώδικα, από την 1-7-2019.

Με μεγάλη λύπη άκουσα τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μας μιλάει για το πόσο σπουδαίος είναι ο νέος Ποινικός Κώδικας και γιατί απουσίαζε η Αντιπολίτευση τη μέρα της συζήτησης του Ποινικού Κώδικα και γιατί κάνουμε κριτική και γιατί κάνουμε τόσο γρήγορα αλλαγές. Νομίζω ότι κάποια στιγμή η υποκρισία σε αυτή την Αίθουσα πρέπει να σταματήσει. Και πρέπει να σταματήσει για προφανείς, κατ' αρχάς, λόγους λογικής και βεβαίως για προφανείς λόγους που υπηρετούν την ελληνική κοινωνία και τους Έλληνες πολίτες.

Η δημιουργία του νέου Ποινικού Κώδικα ξεκινάει από το 2010. Ένα πόνημα σχεδόν δεκαετίας με πολλά πρόσωπα, εξέχοντες προσωπικότητες της νομικής επιστήμης -θα συμφωνήσω- που συμμετείχαν σε πολλές διαφορετικές νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, φτάνει στην κατάληξη του και φτάνει σε μία οριακή -αν θέλετε- ολοκλήρωση μέσα από την οποία τα κόμματα καλούνται να τοποθετηθούν και βεβαίως να κάνουν το αυτονόητο, να συμφωνήσουν.

Ο Ποινικός Κώδικας είναι δημιούργημα ενός κόμματος; Έτσι πιστεύουμε; Είναι δημιούργημα μιας ιδεολογικής προσέγγισης, που μπορεί συμπτωματικά να έχει μία παράταξη η οποία βρίσκεται στην εξουσία, στην Κυβέρνηση σε μία χρονική περίοδο; Δεν είναι το νομοθέτημα που αφορά όλη την ελληνική κοινωνία και που -σωστά είπατε- δεν αλλάζει από τη μία μέρα στην άλλη, αλλά θέλει δεκαετίες; Εκατό και πλέον χρόνια -αναφέρατε- πέρασαν για την πρώτη αλλαγή, από το 1823 -αν θυμάμαι καλά- μέχρι το 1950.

Αυτό, λοιπόν, δεν έπρεπε να είναι οδηγός στη δική σας νομοθέτηση, αξιότιμοι κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Με ποια ευθύνη νομοθετήσατε μία μέρα πριν κλείσει η Βουλή; Ποια ήταν η λογική που κυριάρχησε; Τι θα άλλαζε, αλήθεια, αν αφήνατε να περάσει ένας μήνας ακόμη και με ένα νέο κοινοβούλιο, με την παρουσία όλων των κομμάτων και με τη σύμφωνη γνώμη όλων των κομμάτων -έπρεπε να βρούμε τον κοινό τόπο προφανώς- νομοθετούσαμε έναν Ποινικό Κώδικα ο οποίος θα τύγχανε μιας συνολικής -θα έλεγα- και καθολικής τουλάχιστον κοινοβουλευτικής αποδοχής;

Και είχα κάνει μία προσπάθεια παρ' ότι και εγώ δεν είμαι νομικός. Είχα κάνει μία έκκληση τους συναδέλφους, που συμμετέχουν στην επιτροπή, να δουν καλύτερα τα ζητήματα, τα οποία περιγράφονται στο πλαίσιο των προτεινόμενων αλλαγών. Διότι όταν ερχόμαστε και κάνουμε κριτική, πρέπει να ξέρουμε ακριβώς ποιο είναι το αντικείμενο και ποιος είναι ο λόγος προκειμένου είτε να κάνουμε την παρατήρησή μας είτε να εκφράσουμε την αντίθεσή μας.

Οι περισσότερες αλλαγές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας είναι λεκτικές, φραστικές. Η πληθώρα των αλλαγών έχει να κάνει με το γεγονός ότι η προηγούμενη κυβέρνηση νομοθέτησε πρόχειρα. Κατέθεσε έναν Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μαζί με έναν Ποινικό Κώδικα και δεν πρόλαβε καν να διορθώσει τις λέξεις, τις φράσεις, τα σημεία στίξης, όλα αυτά τα οποία θα καθιστούσαν σαφές το κείμενο των διατάξεων.

Αυτό από μόνο του δεν είναι μία απόδειξη; Δεν είναι μία απόδειξη το γεγονός ότι καταργήθηκαν τα πταίσματα και δεν έχουν επιβληθεί καν διοικητικές κυρώσεις στη θέση τους; Δεν είναι απόδειξη ότι η κυβέρνηση τότε μέσα από μία λογική ιδεοληπτικής προσέγγισης προσπάθησε να νο-

μοθετήσει σε μία χρονική στιγμή, -που ήξερε ότι απείχαν τα άλλα κόμματα- απλά και μόνο για να μπορέσει ουσιαστικά να έχει έναν νέο Ποινικό Κώδικα λίγες μέρες αργότερα; Δεν είναι απόδειξη το γεγονός ότι η κυβέρνηση έρχεται στις 28 Ιουνίου να κάνει δεκατρείς αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και δεκαπέντε αλλαγές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με μία πράξη νομοθετικού περιεχομένου δεκαπέντε μέρες αργότερα;

Όλα αυτά δεν δείχνουν ότι νομοθετήσατε με έναν τρόπο που ήταν πολύ μακριά από την καλή νομοθέτηση, πολύ μακριά από τη νομοθέτηση ενός Ποινικού Κώδικα, ο οποίος έπρεπε να έχει μία μακρά δυνατότητα ζωής και εφαρμογής στο Ελληνικό Δίκαιο και στην ελληνική κοινωνία; Αυτή είναι μια πραγματικότητα, που δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς.

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα να απαντήσουμε στο ερώτημα: Γιατί τόσο γρήγορα οι αλλαγές; Μα, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, -και ευτυχώς κάποιοι εκ των συναδέλφων το είπαν, άσχετα με το εάν πνίγηκε σε μία αν θέλετε δική τους λογική να υπηρετήσουν ενδεχομένως μία ρητορική που υπαγορεύεται από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και το καταλαβαίνω- ήρθαν να διαπιστώσουν ότι όντως από την επομένη ο Ποινικός Κώδικας παρήγαγε αποτελέσματα, τα οποία προβλημάτισαν.

Μας το είπαν οι δικαστές κατά τη διάρκεια ουσιαστικά της διαβούλευσης. Μας το είπαν οι δικαστές, όταν καλέσαμε τους φορείς. Σωστά επισημάνθηκε. Το λένε καθημερινά. Όποιοι από σας, ιδιαίτερα οι δικηγόροι, οι νομικοί, έχουν μία επικοινωνία με τους δικαστικούς λειτουργούς, είμαι βέβαιος ότι καθημερινά πληροφορούνται για τα σοβαρά προβλήματα που έχει επιφέρει η νέα εφαρμογή του Ποινικού Κώδικα.

Δεν θέλαμε νέο Ποινικό Κώδικα; Βεβαίως και θέλαμε. Αυτό σας είπα στην αρχή της τοποθέτησής μου. Βεβαίως και θέλαμε έναν νέο Ποινικό Κώδικα, ο οποίος θα εναρμονίζεται με τη φιλοσοφία που υπάρχει στις ευρωπαϊκές χώρες. Γι' αυτό σας είπα, κύριε Λάππα, ότι η Νέα Δημοκρατία συμμετείχε σε όλα τα στάδια της συζήτησης.

Συμμετείχαμε σε όλα τα στάδια της συζήτησης και μας εγκαλείτε γιατί δεν ήρθαμε να ψηφίσουμε μία μέρα πριν κλείσει η Βουλή, όταν δεν υπήρχε κανένας λόγος να επισπευστεί αυτή η διαδικασία. Εκτός αν υπήρχε, πράγμα που το γνωρίζετε εσείς- εννοώ τους αγαπητούς συναδέλφους που συμμετείχαν στην προηγούμενη Βουλή από την πλευρά της προηγούμενης κυβέρνησης- και εννοείται ότι αυτό θα έπρεπε να μας το πείτε και θα έπρεπε να το γνωρίζουμε.

Οι βασικές αρχές που αντιμετωπίζουν οι αλλαγές στο νέο Ποινικό Κώδικα είναι τα ζητήματα της τρομοκρατίας, ναι, με την κατοχή και τη χρήση μολότοφ. Είναι ένα ζήτημα, το οποίο έχει απασχολήσει την ελληνική κοινωνία. Ελπίζω να έχετε εγκαταλείψει το δόγμα ότι δεν κάνει τίποτα κακό κάποιος που κουβαλάει μία βόμβα μολότοφ στο σακίδιο του. Διότι η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική και το ξέρουμε. Αλλά δεν θα μείνω σε αυτό. Είναι η αντιμετώπιση του ζητήματος που υπήρχε με τις υφ' όρων απολύσεις. Παρά το ότι αναφέρατε ότι υπήρχε ουσιαστικά μία αύξηση του ορίου φυλάκισης, πλέον φτάνουμε σε ένα σημείο που να ικανοποιεί το περὶ κοινού δικαίου αίσθημα. Ήταν η αντιμετώπιση των ζητημάτων που είχαν αμαυρώσει τη διεθνή εικόνα της χώρας.

Αλήθεια για το γεγονός ότι η Ελλάδα είχε γίνει αντικείμενο αρνητικών σχολίων μέσα από τους μεγάλους διε-

θνείς οργανισμούς στον ΟΟΣΑ, την GRECO, για το γεγονός ότι πλημμεληματοποιήσατε την ενεργητική δωροδοκία, θα πείτε τίποτα; Δεν ήταν ένα τεράστιο ζήτημα; Δεν πιστεύετε, αλήθεια, ότι διαπομπεύθηκε και η Ελλάδα; Έγινε ολόκληρη συζήτηση. Προσωπικά βρέθηκα σε διαφορετικούς χώρους στην Ευρώπη, όπου το μόνιμο θέμα το οποίο ετίθετο κάθε ώρα και στιγμή ήταν τι κάνει η Ελλάδα με την ενεργητική δωροδοκία. Αυτά τα ξεχάσατε τότε;

Και έρχεστε σήμερα να μιλήσετε και να δημιουργήσετε ένα -αν θέλετε- αντιπολιτευτικό λόγο πάνω σε ένα ζήτημα, το οποίο δεν απαντά σε μία λογική ότι κάποιοι θέλουν να χαρίσουν κάτι σε κάποιους άλλους. Και φυσικά μιλάω για το γεγονός ότι πλέον θα απαιτείται έγκληση για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, για τις αποφάσεις που παίρνουν τα στελέχη τους, αντί της αυτεπάγγελτης δίωξης που υπήρχε νωρίτερα.

Ξέρετε ότι στο ίδιο άρθρο πλημμεληματοποιήσατε την κακουργηματική απάτη και την υπεξαίρεση; Το ξέρετε; Τα ξέρετε αυτά;

Κοιτάτε, επαναλαμβάνω. Ή θα βρούμε ένα *modus vivendi* όλοι μας ότι σε ζητήματα που αφορούν στο χώρο της δικαιοσύνης πρέπει να συμφωνήσουμε -είναι η δική μου άποψη- στη λογική του αυτονόητου και στη λογική της αποδοχής κάποιων κανόνων που πάντα έχουν αναφορά την κοινή λογική ή αν θέλετε απλά και μόνο να κάνουμε αντιπολίτευση, σας διαβεβαιώνω ότι τέτοιου είδους επιχειρήματα υπάρχουν εκατέρωθεν πάρα, πάρα πολλά.

Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι να μπορέσουμε να καταφέρουμε κάθε φορά που υπάρχει μία νομοθετική πρωτοβουλία από την πλευρά του Υπουργείου Δικαιοσύνης, να καταλήξουμε στο αυτονόητο και να συμφωνήσουμε ότι όλοι μαζί πρέπει να θεσπίζουμε κανόνες, νόμους μέσα από τους οποίους ο Έλληνας πολίτης θα αισθάνεται ασφαλής. Αυτό είναι το ζητούμενο. Δεν υπάρχει άλλο ζητούμενο στη μεταξύ μας συζήτηση. Και αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε μεταξύ μας.

Και επειδή άκουσα νωρίτερα την κ. Αδαμόπουλου να με εγκалаί για το αν σε αυτή την πραγματικότητα υπάρχει διαφορετική ανάγνωση από τα κόμματα, προφανώς θα έπρεπε να διαβάσει ή να έχει υπ' όψιν της όλα όσα είπα στις ομιλίες μου στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή. Γιατί ταυτόχρονα είπα ότι η δημοκρατία προφανώς δέχεται τις διαφορετικές απόψεις. Και αυτό δεν είναι ανάγνωση μιας μοναδικής πραγματικότητας, την αυθεντία ή τη μοναδικότητα της οποίας πρέπει να την πιστώνεται ένας και μόνο. Απλά μίλησα για την αντικειμενική πραγματικότητα. Δεν είπα κάτι άλλο.

Άρα, λοιπόν, σημασία έχει αυτή την πραγματικότητα να την βλέπουμε και να την διαβάζουμε όλοι σε όλη της την έκταση και όχι μόνο στα κομμάτια που μπορεί κάθε φορά να μας αφορούν.

Δεν ξέρω εάν πρέπει να επανέλθω σε συγκεκριμένα ζητήματα. Η κοινωφελής εργασία -πρέπει να το ξαναπώ για άλλη μία φορά- δεν καταργείται. Δεν θα καταργηθεί. Η κοινωφελής εργασία αναστέλλεται, κ. Γιαννακόπουλου, απλά και μόνο για να μπορέσει να οργανωθεί η ελληνική πολιτεία. Επίσης, τη στιγμή που μιλάμε, παρά το ότι ο νέος Ποινικός Κώδικας προβλέπει ένα πολύ μεγάλο μέρος ποινών με ουσιαστική εκπλήρωσή τους την κοινωνική εργασία, δεν παράγονται αποτελέσματα σήμερα και το ξέρουμε καλά. Θα παραχθούν μετά από δύο χρόνια ενδεχομένως. Άρα, λοιπόν, δεν έχει ανασταλεί επί της ουσίας.

Τι γίνεται σήμερα; Προσπαθεί η ελληνική πολιτεία να

οργανώσει και τους φορείς υποδοχής της κοινωνοφελούς εργασίας και τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, μιας και ξέρουμε ότι μέχρι σήμερα υπήρχαν φαινόμενα τα οποία σε ένα μεγάλο βαθμό δημιουργούσαν μία μεγάλη αμφιβολία και αμφισβήτηση για το κατά πόσο εκπληρώνεται η ποινή της κοινωνικής εργασίας.

Το ξαναλέω με τον πλέον emphaticό τρόπο: Δεν καταργούμε την κοινωνική εργασία. Αντίθετα πιστεύουμε ότι είναι μια ποινή, η οποία δίνει την πραγματική δυνατότητα σε ένα πολύ μεγάλο αριθμό συμπολιτών μας -που για οποιονδήποτε λόγο μπορεί να καταδικαστούν- να εκπληρώσουν την ποινή τους με αυτό τον τρόπο και να μη δημιουργηθεί πρόβλημα στην επανένταξη τους στην ελληνική κοινωνία.

Σχετικά με τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας αυτός δεν είναι ο Ποινικός Κώδικας. Δηλαδή, πρέπει λίγο να κάνουμε μια διάκριση. Ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας εξακολουθεί να υπάρχει. Δεν σταμάτησε να υπάρχει και δεν σταμάτησε ουσιαστικά να θέτει τους όρους και τους κανόνες της οδικής κυκλοφορίας.

Βεβαίως, εκεί υπήρξαν κάποιες διατάξεις και εγώ δέχομαι και τις παρεμβάσεις που έγιναν νωρίτερα ότι ενδεχομένως θα έπρεπε κανείς να τις προσέξει περισσότερο. Αφορά στο έργο της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, την οποία όλοι εκθειάζατε και καλά κάνατε διότι και εμείς την ίδια κρατήσαμε, και εμείς την ίδια χρησιμοποιήσαμε, αλλά από την άλλη πλευρά κάνατε κριτική επί των άρθρων που τροποποίησε η ίδια νομοπαρασκευαστική επιτροπή.

Αυτή είναι τελικά η αντίφαση, κύριε Λοβέρδο, για να σας πω ποια είναι η πραγματικότητα. Η πραγματική αντίφαση είναι αυτή και εκεί πρέπει κάποια στιγμή όλοι να δείξουμε και την απαραίτητη ευθύνη, αν θέλουμε όντως να μην υπάρχουν τέτοια ζητήματα.

Στις αλλαγές του Ποινικού Κώδικα ενσωματώνουμε την 2017/541 οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την τρομοκρατία. Και εκεί απορώ πραγματικά με τις θέσεις των εκπροσώπων κάποιων κομμάτων. Εξαιρώ το ΚΚΕ. Έχω αντίθεση, αλλά σέβομαι ότι έχει μια σταθερή άποψη. Αλλά δεν μπορεί κάποιος να ανάγουν τον εαυτό τους ως υπερασπιστή μιας ευρωπαϊκής ιδέας και μιας ευρωπαϊκής πραγματικότητας και την άλλη ημέρα να λένε «γιατί ενσωματώσατε την ευρωπαϊκή οδηγία». Πρέπει να ξεκαθαρίσετε τη θέση σας.

Η ευρωπαϊκή οδηγία είναι σαφής. Και για την ποινικοποίηση υποτίθεται των ταξιδιών που αναφέρονται στην τρομοκρατία και για τα οποία ασκήθηκε πολύ μεγάλη κριτική, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, έχετε υπ' όψιν σας τι προετοίμαζε η νομοπαρασκευαστική επιτροπή του κ. Κοντονή; Θα τιμωρούνταν και η πρόθεση, όχι η πραγματοποίηση του ταξιδιού. Αυτά τα έχουμε όλα γραπτά.

Άρα, λοιπόν, μην έρχεστε και μας κουνάτε το δάκτυλο και μας λέτε «γιατί κάνετε αυτό, έπρεπε να το αποφύγετε, έπρεπε να κάνετε κάτι άλλο». Πρέπει, επαναλαμβάνω, κάποια στιγμή να γίνουμε ελάχιστα σοβαροί σε μια συνέπεια και της διαδρομής μας και του ρόλου μας απέναντι στους Έλληνες πολίτες.

Έγινε μια συγκεκριμένη αναφορά και θα έλεγα επίμονη από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος για την ποινική διαπραγμάτευση. Η ποινική διαπραγμάτευση είναι προαιρετική, γίνεται με αίτηση του υπόλογου. Δεν είναι υποχρεωτική.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν αλλάζει τίποτα αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ναι, αλλά προσέξτε, θέλω να καταλάβουμε όλοι ότι αν κάποιος δεν θέλει να μπει στη διαδικασία της ποινικής διαπραγμάτευσης προφανώς, δεν θα μπει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άμα έχει χρήματα θα μπει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ιδιωτικοποίηση της δικαιοσύνης, όπως ακούστηκε ή απλά σημαίνει ένα βήμα το οποίο έχουν κάνει οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες και ξέρουμε ότι το αποτέλεσμα είναι σημαντικό και στη διαδικασία ενός εναλλακτικού τρόπου απονομής της δικαιοσύνης, αλλά πολύ περισσότερο και σε μια άλλη κατεύθυνση που αφορά στην αποσυμφόρηση του όγκου που πέφτει στον χώρο των δικαστηρίων; Όλα αυτά είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να τα δει κανείς και με τη δέουσα σοβαρότητα.

Δέχομαι ότι πρέπει να υπάρξει ένας χρόνος ωριμότητας και αποδοχής αυτής της διαδικασίας και παρά το ότι υπήρξαν πάρα πολλές προτάσεις για την αναστολή της συγκεκριμένης διάταξης εγώ προσωπικά πιστεύω ότι θα έπρεπε να ενθαρρυνθούν όλοι, προκειμένου να προχωρήσει και προκειμένου να γίνει μια εναλλακτική διαδικασία μέσα στον χώρο της δικαιοσύνης.

Τέλος, για τα ζητήματα τα οποία μου θέσατε πάλι για τα βασανιστήρια και αυτά αφορούν ουσιαστικά σε μια ευρωπαϊκή συνθήκη. Και εδώ υποτίθεται ότι η Ελλάδα ακολουθεί όλες ουσιαστικά τις οδηγίες που δίνονται από τον χώρο του Συμβουλίου της Ευρώπης και από το Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προκειμένου το δικαίό μας σύστημα να εναρμονιστεί με μία πραγματικότητα η οποία ουσιαστικά υπάρχει, γνωρίζουμε, ισχύει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες.

Άκουσα με ενδιαφέρον την κριτική του κ. Μυλωνάκη. Αφορούσε κυρίως το γεγονός ότι αποσύρθηκε η διάταξη περί βλασφημίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δική μου προσέγγιση ήταν ότι έπρεπε να προστατεύσουμε τα δικαιώματα όλων ανεξαιρέτως των ανθρώπων που βρίσκονται στον ελλαδικό χώρο. Και έπρεπε να προστατεύσουμε και τα δικαιώματα ακόμα και αυτών των κατατρεγμένων που για διαφορετικούς λόγους βρίσκονται κάποια στιγμή στον ελλαδικό χώρο, που πρέπει η ελληνική κοινωνία να κάνει τα απαραίτητα βήματα για να τους αποδεχθεί και βεβαίως να δημιουργήσει ένα πλαίσιο και προστασίας, αλλά πολύ περισσότερο ενθάρρυνσής τους, προκειμένου να μην υπάρχουν φαινόμενα όπως έχουμε παρατηρήσει το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Προφανώς και ο όρος της βλασφημίας δεν είναι κατανοητός στους περισσότερους συναδέλφους. Μπερδεύουν τη βλασφημία με την εξύβριση. Δεν είναι εξύβριση η βλασφημία, για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα.

Όταν όμως υπήρξαν τόσο μεγάλες αντιδράσεις, η άποψή μου ήταν ότι αυτή η διάταξη θα έπρεπε ουσιαστικά να αποσυρθεί. Το λέω διότι η βασική πρόθεση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και η πρόθεση του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη είναι να ενώσει τους Έλληνες.

Εμείς δεν θέλουμε τον διχασμό που κάποιοι συνειδητά επιχειρούσαν σε ένα προηγούμενο χρονικό διάστημα. Εμείς θέλουμε οι όποιες επιλογές της ελληνικής πολιτείας να γίνονται αποδεκτές τουλάχιστον από τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών αν όχι απ' όλους τους Έλληνες πολίτες.

Και, βεβαίως, όταν μιλάμε για θέματα που αφορούν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης αντιλαμβάνεστε ότι αυτή η αναγκαιότητα περιγράφεται σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό με ακόμη πιο emphaticό τρόπο.

Ξεκαθαρίζω κάτι ακόμα: Σας είπα και νωρίτερα ότι με το θέμα της διατάραξης κοινής ησυχίας υπήρξαν πολλά ζητήματα και διαφορετικές απόψεις. Είναι πρόθεση της Κυβέρνησης να εκσυγχρονίσει την αστυνομική διάταξη του 1996 όπου περιγράφεται το τι συνιστά διατάραξη κοινής ησυχίας, περιγράφονται τα ωράρια κοινής ησυχίας και, βεβαίως, με αυτόν τον τρόπο να προστατεύσουμε τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, οι οποίοι νιώθουν ότι με την επαναφορά της συγκεκριμένης διάταξης απειλείται η δική τους επιχειρηματική δραστηριότητα. Είναι κάτι που θέλω να το κάνω καθαρό και θέλω να το κάνω σαφές απέναντί σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ θα είμαστε, θα παρακολουθήσω και όλους τους συναδέλφους.

Κλείνω με τη βασική και επίμαχη ουσιαστικά αντιπαράθεση η οποία υπάρχει μεταξύ ημών και των περισσότερων κομμάτων της Αντιπολίτευσης και που αφορά στο γεγονός ότι πλέον θα πρέπει τα τραπεζικά στελέχη, τα στελέχη των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων να εγκαλούνται και όχι σε μια λογική αυτεπάγγελτου να οδηγούνται στις δικαστικές αρχές.

Είναι μια πολύ δύσκολη στιγμή για την πατρίδα μας, είναι μια στιγμή που υπάρχει μια μετάβαση. Αυτή την πραγματικότητα νομίζω την αναγνωρίζουν όλοι. Όλοι οι οίκοι αξιολόγησης λένε ότι η Ελλάδα πρέπει να κινηθεί σε δύο κατευθύνσεις, αν θέλει να ολοκληρώσει αυτήν την ευοίωνη ουσιαστικά πορεία η οποία περιγράφεται το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Το ένα είναι να προχωρήσει τις μεταρρυθμίσεις, οι οποίες ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη, και το δεύτερο που πρέπει να κάνει είναι να ρυθμίσει τα κόκκινα δάνεια. Δεν έχετε συναναστραφεί με φίλους σας μικροεπαγγελματίες; Δεν σας μεταφέρουν τον πόνο τους και το πρόβλημά τους ότι έχουν ένα δάνειο και κανένας δεν τους το ρυθμίζει στην τράπεζα; Δεν πρέπει να δούμε την πραγματική ανάγκη που περιγράφεται εδώ;

Όταν, μάλιστα, λαμβάνεται η σχετική πρόνοια, προβλέπεται το τετράμηνο κατά το οποίο μπορεί να ασκηθεί η έγκλιση και βεβαίως λαμβάνονται ουσιαστικά όλες εκείνες οι ασφαλιστικές δικλίδες, ως μέτρα, και με τον έλεγχο του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και με τον έλεγχο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Κάποια στιγμή, επαναλαμβάνω, κάνατε προσπάθεια, θα έλεγα, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με προηγούμενο νόμο που αφορούσε το πτωχευτικό δίκαιο και που δεν αφορούσε καμμία άλλη περίπτωση, αν και εκεί είδαμε ότι πολύ λίγα πράγματα έγιναν, ουσιαστικά τίποτα δεν προχώρησε. Πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας ότι απέναντι στην ευθύνη του να δημιουργήσουμε συνθήκες ευημερίας στον μέσο Έλληνα πολίτη -το να δώσουμε τη δυνατότητα στην ελληνική οικονομία να κάνει τα πραγματικά βήματα που της αξίζει ειδικά αυτή την περίοδο και να απελευθερωθούμε από παθογένειες του παρελθόντος- όλοι πρέπει να σταθούμε μπροστά στον καθρέφτη της προσωπικής μας, της ατομικής μας και της συλλογικής μας ευθύνης.

Κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αντιλήφθηκα ότι τα περισσότερα άρθρα εκ των αλλαγών του νέου Ποινικού Κώδικα τα ψηφίζετε. Φαντάζομαι, λοιπόν, ότι η αν-

τίθεσή σας επικεντρώνεται απλά και μόνο σε κάποια ζητήματα που ιδεολογικά θα πιστέψω και μόνο, προς το παρόν, σας οδήγησαν να υπερψηφίσετε τον νέο ποινικό Κώδικα με εκείνον τον εσπευσμένο τρόπο που το κάνατε στις αρχές Ιουνίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Η κ. Χαρά Καφαντάρη, Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Β2 Δυτικού Τομέα Αθήνας ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό τη Δευτέρα 18 Νοεμβρίου και Τρίτη 19 Νοεμβρίου, προκειμένου να μεταβεί στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρία παρακολουθούν την συνεδρίαση, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Ο Ρήγας και η Επανάσταση» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 3^ο Γενικό Λύκειο Αιγάλεω.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ πολύ τον Πρόεδρο της Ελληνικής Λύσης, κ. Κυριάκο Βελόπουλο να έρθει στο Βήμα για δεκαπέντε λεπτά αυστηρά και ελπίζω ότι δεν θα με φέρει σε δύσκολη θέση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Σαν τον νέο Ποινικό Κώδικα, αυστηρά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εσείς θέλατε πιο αυστηρά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Σαφέστατα, γιατί αυτά τα ημίμετρα είναι μέτρα μόνο της Νέας Δημοκρατίας. Ξέρετε, ο κ. Υπουργός είναι από την Καρδίτσα. Έτσι δεν είναι; Στην Καρδίτσα έχετε μία παροιμία, αν δεν κάνω λάθος: Η αλεπού στον ύπνο της κοκόρια μαγειρεύει. Είναι δική σας, θεσσαλική.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μπα, δεν νομίζω, δεν είναι δική μας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Εσείς, κύριε Υπουργέ, ονειρευόσασταν τροπολογίες. Αυτό λέω. Έχετε κάνει τροπολογίες κατά πώς σας βολεύουν. Είναι δυνατόν να μου φέρνετε στο ίδιο άρθρο τώρα τροπολογία περί βιασμού για την ποινή και την απιστία των τραπεζών; Δηλαδή, βιάζεται η λογική μας; Τι σχέση έχει ο βιασμός με τους λαθροδιακινητές και την απιστία των τραπεζών; Για πείτε μου εσείς; Για να μας αναγκάσετε να ψηφίσουμε; Δεν θα ψηφίσουμε. Εμείς υπέρ των τραπεζιτών και των τραπεζών δεν θα ψηφίσουμε ποτέ, γιατί είναι τοκογλύφοι, γιατί έχουν πιεί το αίμα του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Ο βιασμός μαζί με τους λαθροδιακινητές σε τροπολογία; Γιατί, κύριε Υπουργέ μου; Κάντε τρεις τροπολογίες. Έτσι και αλλιώς στη Βουλή έχετε κάνει βιομηχανία. Εδώ και τέσσερις μήνες κάνετε βιομηχανία τροπολογιών. Αντί για μία σε τρία, κάντε τρεις διαφορετικές για να μπορούμε να πούμε ότι αυτό που κάνετε δεν είναι εκ της πονηρίας σας. Γιατί είναι εκ του πονηρού, είναι πολύ

πονηρό, δεν ξέρω το μυαλό που το σκέφτηκε από πίσω, δεν είστε δικηγόρος, αλλά αυτός που το σκέφτηκε είναι πολύ πονηρούλης. Να του πείτε, λοιπόν, ότι πονηριές στην Ελληνική Λύση δεν έχει. Ή θα τα κάνετε σωστά τα πράγματα ή τις πονηριές σας στα δικά σας παιδιά εδώ πέρα, τους Βουλευτές που ψηφίζουν έτσι και αλλιώς συνεχώς να σε ό,τι και αν τους φέρνεται.

Θέλω να κάνω μια έκκληση με όλο το σεβασμό σε όλους τους καλούς συναδέλφους. Παράκληση, υπάρχει ο Κανονισμός της Βουλής, το άρθρο 75. Ας ντυνόμαστε λίγο ευπρεπώς εδώ μέσα. Δεν μπορώ να το λέω κάθε φορά. Έρχονται άνθρωποι εδώ πέρα λες και πάνε στην παραλία. Σε λίγο θα έρχονται με σαγιονάρες. Είναι αυτή εικόνα; Έχουμε και τηλεοράσεις και μας βλέπει ο κόσμος. Αυτή η εικόνα δεν προσιδιάζει σε βουλευτές και δεν αναφέρομαι, βέβαια, στους αστούς της Νέας Δημοκρατίας ή στους μεγαλοαστούς, μικροαστούς, αναφέρομαι κυρίως στην αριστερή πλευρά που νομίζει ότι είναι αριστερή σκέψη να είναι άπλutos. Αριστερός δεν είναι όποιος είναι με σανδάλια και άπλutos. Έρχεται εδώ πάνω με το μπουφάν ο άλλος και άλλος έρχεται με ένα παλτό λες και ήρθε από τη Σιβηρία. Απίστευτα πράγματα!

Κύριε Πρόεδρε, να μεταφέρετε στον Πρόεδρο της Βουλής ότι υπάρχει Κανονισμός. Ας τον εφαρμόσουμε τουλάχιστον εμείς. Εδώ φέρνουμε Ποινικό Κώδικα για να τον εφαρμόσουν οι πολίτες. Όμως, όταν την δική μας αμφίεση, που υπάρχει ο Κανονισμός, την παραβιάζουμε, τότε κάτι δεν πάει καλά στη λογική τη δική μας.

Πάμε σε κάτι πολύ εύστοχο που είχε πει ο Ηράκλειτος πριν πολλά χρόνια, κύριε Υπουργέ μου. Είχε πει «φροντίστε τους νόμους μας, όπως εσείς θα φρουρούσατε τους τοίχους σας». Δυστυχώς, αυτό που φέρατε εδώ δεν φροντίζει ούτε τους νόμους ούτε τους τοίχους του σπιτιού μας. Και γιατί το λέω αυτό;

Πάμε στο 74 του Ποινικού Κώδικα. Δεν υπάρχει η δικαστική απέλαση. Δηλαδή, στερείτε το δικαίωμα ενός δικαστή να απελάσει κάποιον που θεωρεί ότι έκανε ένα έγκλημα το οποίο είναι πραγματικό έγκλημα. Γιατί; Ποιος είναι ο λόγος που ο δικαστής δεν έχει το δικαίωμα να απελάσει, να πει ότι θα απελαθεί ο κύριος τάδε, Ιμπραήμ Χασάν Ογλού κ.λπ. γιατί έκανε αυτό. Για πείτε μου, ποιος είναι ο λόγος;

Παραμένει η εξαίρεση των ισοβίων. Πάμε στο 52 και 59. Δεν επαναφέρατε την αποστέρηση πολιτικών δικαιωμάτων. Δηλαδή, ο κάθε κακούργος, ο κάθε παράνομος, ο κάθε, ξέρω εγώ, βιαστής θα μπορεί να ψηφίζει κίολας. Ωραία δημοκρατία!

Ξέρετε, επειδή είστε γνώστης της αρχαίας ελληνικής δημοκρατίας, πείτε στους συμβούλους σας ότι κατά την αρχαιότητα δεν ψήφιζαν όλοι όσοι ήταν κακούργοι, δεν ψήφιζε κανείς, για να μην πω ότι και υπήρχε διήθηση - διύλιση της πολιτείας της αθηναϊκής δημοκρατίας για το ποιοι ψηφίζουν. Να είμαστε λίγο σοβαροί. Δεν μπορεί η ψήφος του κακούργου να ισοδυναμεί με τη δική σας ή με τη δική μου ή με οποιουδήποτε άλλου. Δεν μπορεί ο εγκληματίας να είναι ίδιος με οποιονδήποτε. Υπάρχουν τρομακτικές αντιφάσεις.

Το χειρότερο από όλα εδώ ποιο είναι; Όλοι φωνάζουμε ότι η Ελλάς κινδυνεύει από την τουρκική προκλητικότητα. Όλοι συμφωνούμε σε αυτό, ότι ο Ερντογάν έχει ξεσαλώσει. Ειρήσθω εν παρόδω, αυτός κάνει πάρτι στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο Τραμπ τον έχει πάρει τηλέφωνο καμιά δεκαπενταριά φορές, τον κ. Μητσοτάκη στα πεταχτά, στο

Λευκό Οίκο για πέντε λεπτά. Αυτό σημαίνει ότι η Τουρκία είναι ισχυρότερη σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής από ότι είμαστε εμείς ή τουλάχιστον στη σοβαρή εξωτερική πολιτική που ασκεί, την διεκδικητική.

Ο ελληνικός στρατός έχει λειψανδρία. Φαντάζομαι ότι υπάρχουν εδώ μέσα αξιωματικοί του στρατού που γνωρίζουν καλά το θέμα ή και της Αστυνομίας. Υπάρχει λειψανδρία. Τι κάνετε εσείς; Αντί να βγάλετε στον Ποινικό Κώδικα για τους λιποτάκτες αυστηρές κυρώσεις, λέτε και είμαστε Ελβετία, λέτε και η Ελλάδα είναι Ελβετία. Να πω, βέβαια, ότι στην Ελβετία ο πολίτης έχει στο σπίτι του όπλο, έχει δικαίωμα οπλοκατοχής. Το έχει σπίτι του σε μία ντουλάπα μέσα έτοιμο κανονικά αν χρειαστεί να το χρησιμοποιήσει. Στην Ελλάδα και δεν έχουμε οπλοκατοχή και οπλοφορία για να βοηθάμε στην Πολιτοφυλακή και στην Εθνοφυλακή για να έχουμε έτοιμο κόσμο ανά πάσα ώρα και στιγμή και οι λιποτάκτες δεν τιμωρούνται. Αυτά είναι απίστευτα πράγματα! Πού πατέ; Πού πηγαίνετε; Η αποφυγή στράτευσης; Είναι συγκλονιστικά, κύριε Υπουργέ.

Καταλαβαίνετε τι νομοθετείτε; Το έχετε καταλάβει; Δηλαδή, ο λιποτάκτης, αυτός που είναι ρίψασπις δεν θα τιμωρηθεί ποτέ από την πολιτεία ή το κράτος το οποίο τον χρειάζεται ως ανάχωμα στις όποιες προκλήσεις της Τουρκίας. Αναφέρομαι συγκεκριμένα στην Τουρκία.

Πάμε στο άλλο θέμα. Γιατί φοβάστε τόσο πολύ την Αριστερά; Τη αριστεροφορία είναι αυτή, κύριε Υπουργέ; Αναφέρομαι σε όλη τη Νέα Δημοκρατία. Έχετε ένα φόβο με την Αριστερά. Έχει γίνει ο ιερός Βούδας, το ιερό τοτέμ του ελληνικού Κοινοβουλίου η Αριστερά, η οποία Αριστερά και ότι λέει η Αριστερά είναι καλό. Γιατί; Ο θρησκευτικός όρκος, κύριε Υπουργέ μου, πού είναι; Η Ελλάς είναι χώρα χριστιανική, είναι χώρα ορθοδόξων και έτσι θα παραμείνει θέλει δεν θέλει ο Πρωθυπουργός και οι υπόλοιποι που ασκείτε πολιτική πολυπολιτισμική, θέλετε δεν θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Βάλτε τον όρκο. Γιατί δεν το βάλατε; Για ποιον λόγο.

Πάμε στην βλασφημία. Ακούστε, κύριε, εγώ δεν παίζω με τις λέξεις. Ο αντιρατσιστικός νόμος, τον οποίο ψηφίσατε εδώ μέσα, απαγορεύει σε εμένα -και καλά κάνει, προς θεού- να είμαι ισλαμοφοβικός, να είμαι για τα φυλετικά χαρακτηριστικά κάποιων ανθρώπων έγχρωμων ρατσιστής και τιμωρείται αυτεπάγγελτα. Μπορεί κάποιος εκείνη τη στιγμή να έρθει να με συλλάβει και καλά θα κάνει. Δεν μπορείς να παίζεις με τον θρησκευτικό φανατισμό. Με την Ορθοδοξία τι γίνεται; Εγώ μπορώ να βρίζω θεούς και δαίμονες και να μην τιμωρούμαι; Γιατί στην πρόνοια εκείνη του νομοθέτη δεν υπάρχει ο χριστιανισμός, υπάρχει ισλαμοφοβία.

Θέλω να καταλάβετε τι «έγκλημα» κάνετε τώρα εναντίον της Ορθοδοξίας. Είστε ελληνοφοβικός; Είστε ρατσιστής εναντίον των Ελλήνων. Γιατί δεν το εμπεριέχετε και αυτό εδώ ισότιμο με τον ρατσισμό, στο νόμο περί ρατσισμού. Μπορώ να βρίζω θεούς, Ιησού, Παναγία, Χριστό και κανείς να μην με ενοχλεί, όμως, αν πω κάτι για το Ισλάμ, κατευθείαν αλυσίδες και χειροπέδες. Γιατί, κύριε;

Ο Υπουργός δεν είναι νομικός. Οι σύμβουλοί του; Γιατί, κύριοι, το κάνετε αυτό; Γιατί ο Έλληνας να είναι δευτέρης κατηγορίας πολίτης και η Ορθοδοξία να είναι υπολείπεται των άλλων θρησκειών; Δεν το καταλαβαίνω. Στο δικό μου στενό μυαλό ή τη δική μου αντιληπτικότητα δεν μπορώ να το κατανοήσω και αυτό. Είναι πολλές οι συμπτώσεις για

να είναι συμπτώσεις απλές. Επαναλαμβάνω είναι πολλές οι συμπτώσεις.

Μάξιμουμ παραμονή στα είκοσι δύο έτη. Ακούστε, εγώ είναι ξεκάθαρος. Αυτός που βιάζει το εξάχρονο και πεντάχρονο παιδάκι δεν πρέπει να ξαναδεί, κύριε Υπουργέ, ήλιο. Ισόβια και όταν λέμε ισόβια είναι ισόβια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ισόβια, εντάξει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ξέρετε τι ισόβια είναι αυτά, μαλακά. Είκοσι δύο χρόνια, δεν είναι ισόβια. Και αν είναι καλό παιδί και κάνει καμμία εργασία εκεί, θα βγει στα δεκαπέντε χρόνια. Ποιος; Αυτός που βίασε το παιδί μας. Όχι, ή ο νομοθέτης θα επιβάλει δρακόντεια μέτρα και νόμους για να τελειώσει από τον κάθε αλήτη που βιάζει παιδάκια ή αυτό δεν είναι νόμος. Ξεκάθαρα πράγματα για να είμαστε ξεκάθαροι και μεταξύ μας.

Τους ναρκεμπόρους: Κυνηγάτε εκεί στα μπαράκια δύο-τρία ναρκεμπόρους, δύο-τρία γραμμάκια φούντας, πέντε γραμμάκια φούντας κ.λπ. καλή δουλειά για τις εντυπώσεις για να δείξει η αστυνομία ότι έκανε δουλειά και να αλλάξουμε ατζέντα.

Σχετικά με τους ναρκεμπόρους, κύριε Υπουργέ, να πάτε το καλοκαιράκι στη Μύκονο που η σκόνη φεύγει από τον αέρα. Γιατί δεν πάτε εκεί; Ξέρετε, εκεί που πηγαίνουν πολλοί Υπουργοί, στην Μύκονο. Όπου και να πάτε γεμάτο, τόνοι, για να μην πω και για το «NOOR 1». Τι έγινε; Έμεινε κανένας μάρτυρας παιδιά; Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ζει κανένας από τους μάρτυρες του Μαρινάκη για το «NOOR 1»; Γιατί όλοι έχουν αποδημήσει εις Κύριον. Έχουν εξαφανιστεί, έχουν βρει τον τρόπο να διακινδυνεύουν οι μάρτυρες. Αυτά είναι απίστευτα πράγματα, κύριοι, και ακόμη και τώρα δέχεστε αυτά που συμβαίνουν αγγύστα.

Κύριε Υπουργέ, σας ξέρω προσωπικά. Είστε από τους σοβαρούς ανθρώπους στη Νέα Δημοκρατία με μέτρο και με σύνεση, όμως, να έρχεστε εδώ και να νομοθετείτε για τους πλειστηριασμούς υπέρ των τραπεζιτών για να υπάρχει ο πλειστηριασμός εν ειρήνη και εν ησυχία με προβληματίζει ειλικρινά και το λέω ευθέως. Θα τιμωρείται ακόμη και ο ιδιοκτήτης του σπιτιού που θα πάει να διαμαρτυρηθεί κατά τη διάρκεια του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Αυτός που πονάει το σπίτι του, που του το κατασχέσατε και δεν του δίνετε το δικαίωμα με το ίδιο ποσοστό του 1%, του 2%, του 3%, του 4% και του 5% που το παίρνει το κόκκινο δάνειο, ο μεγάλος τοκογλύφος, το fund να το πάρει ο ίδιος.

Γιατί το κάνετε αυτό; Το έκαναν και οι προηγούμενοι, το κάνετε και εσείς. Τόση δουλειά, ρε παιδί μου, προς τους τραπεζίτες; Δεν το καταλαβαίνω.

Και βέβαια, αντί να καταργήσουμε τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς που έρχονται από τον Γενάρη και μετά σωρηδόν -θα δείτε, θα γίνει χαμός, θα γίνουμε Ισπανία, θα μπαίνει η Αστυνομία στα σπίτια μέσα, θα βγάζει κόσμο-πάμε σε extreme καταστάσεις. Και σας προειδοποιώ από τώρα!

Με την ίδια λογική -θα το πω ευθέως- θα πρέπει να συλληφθεί και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και όλοι οι Πρόεδροί σας -και του ΠΑΣΟΚ- γιατί χρωστάτε εκατομμύρια ευρώ! Και δεν σας πειράζει κανένας εσάς! Εκατομμύρια ευρώ σε δάνεια χρωστούμε τα δύο μεγάλα κόμματα. Εντάξει, παραμένει το ΠΑΣΟΚ μεγάλο κόμμα. Έτσι κι αλλιώς, οι μισοί πήγαν στον ΣΥΡΙΖΑ, έκαναν μετεγγραφή. Ας συλλάβουμε τον κ. Μητσοτάκη! Ας συλλάβουμε την κ. Γεννηματά! Ας συλλάβουμε όλους τους Αρχηγούς σας!

Δάνεια δεν πήρατε; Δεν τα πληρώσατε ποτέ!

Γιατί πρέπει σώνεις και καλά να πληρώνεις μόνο ο Έλληνας; Γιατί σώνεις και καλά να του απαγορεύετε να διαδηλώσει, να διαμαρτυρηθεί μέσα στην αίθουσα του πλειστηριασμού και να πει, «ρε παιδιά, μου παίρνετε το βιος μου!»; Του απαγορεύετε ακόμη -το επαναλαμβάνω- και τη διαμαρτυρία. Θα συλλαμβάνεται επί τόπου. Είναι η πρόνοια του νομοθέτη να εκφοβίζει αυτόν που του στέρησαν το δικαίωμα να έχει στέγη; Γιατί πιστέψτε με, ο Έλληνας δεν είναι μπαταχτοής. Ο Έλληνας έχασε τη δουλειά του. Ο Έλληνας είχε δύο δουλειές -η γυναίκα του και αυτός- είχε ένα εισόδημα και ξαφνικά δεν μπορεί να αντεπεξέλθει και να πληρώσει το δάνειο και θα του πάρουν το σπίτι. Έχει πληρώσει ήδη δάνειο ο άνθρωπος. Πήρε 100.000 ευρώ δάνειο και θα πληρώσει 150.000 - 180.000 ευρώ. Και του μένουν 100.000 να πληρώσει -σας λέω τα νούμερα, έτσι για να καταλάβετε- και του παίρνετε το σπίτι, ενώ του απαγορεύετε να διαδηλώσει ή να διαμαρτυρηθεί! Είναι ντροπή!

Χρειάζεται -επαναλαμβάνω- σοβαρή πολιτική στο θέμα του κοινωνικού αυτοματισμού. Έρχονται δύσκολες στιγμές με τα κόκκινα δάνεια και με το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ», το οποίο θα καταρρεύσει στα χέρια σας. Σας το λέω ξανά. Σας το είχα πει εδώ πριν έναν μήνα. Το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ» είναι φούσκα.

Ο Ζαββός το έκανε. Τι περιμένετε; Όνομα και πράγμα! Χαρτολογώ τώρα. Σοβαρός άνθρωπος είναι, εν πάση περιπτώσει, αλλά στο χωριό μου λένε «ζαβός είναι αυτός, άστα να πάνε». Θέλω να πω δηλαδή ότι είναι για γέλια η ιστορία. Όμως, θα κλαίει ο Έλληνας. Εμένα αυτό με ενοχλεί. Καλό είναι να γελάμε. Θα καταρρεύσει το σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ», σας λέω.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Σιμόπουλε, σας παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Δεν θα πω για την αναδρομική ασυλία. Ακούστε, εγώ δεν κατάλαβα το εξής: Εγώ είμαι ένας μεγάλος τραπεζίτης. Έχω κατακλέψει την τράπεζα κι αν σε τέσσερις μήνες δεν με τσακώσει κανείς, τελειώνω. Ο Χριστός και η Παναγία! Γίνονται και αυτά, ρε παιδί μου. Είμαστε χώρα αγγέλων! Παντού γίνονται αυτά. Και σε τραπεζίτες στην Αμερική και στην Ελβετία. Όμως, σε τέσσερις μήνες; Είναι δυνατόν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αυτό προβλεπόταν και πριν.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Δεν με νοιάζει τι έκαναν οι προηγούμενοι, κύριε. Δεν με νοιάζει! Τα κακά που έκαναν οι προηγούμενοι στην Ελλάδα, είναι τρομακτικά! Διορθώστε τα! Γι' αυτό πήρατε 41%, όχι για να κάνετε τα ίδια λάθη με τους άλλους!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Τι είναι αυτά που λέτε, Υπουργέ μου; Δεν με νοιάζει καν τι έκαναν οι προηγούμενοι. Οι προηγούμενοι έφυγαν από την ιστορία ως οι ψεύτες του δημοψηφίσματος. Το ξεχνάμε;

Πάμε στις μολότοφ. Εγώ δεν κατάλαβα, κύριοι της Αριστεράς, τι σημαίνει μολότοφ. Μολότοφ είναι πολεμικό υλικό. Τέλος! Είναι ένα όργανο το οποίο το πετάς και σκοτώνεις ανθρώπους. Εύκολα ξέχασαν οι κύριοι της Αριστεράς τη MARFIN. Την ξέχασαν! Την ξεχάσατε! Τέλος! Η MARFIN δεν υπάρχει για εσάς!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Τα είπαμε αυτά!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Άκουσα που τα είπατε, κύριε Υπουργέ. Η επανάληψη, όμως, είναι μήτηρ πάσης μαθήσεως. Να τα μαθαίνουν κιόλας, γιατί δεν είναι και καλοί μαθητές.

Από αύριο, λοιπόν, όλοι που θα ερχόμαστε εδώ μέσα, θα έχουμε πέντε μολότοφ ο καθένας στο σακίδιο του - γιατί οι αριστεροί έχουν και σακίδια- θα παίρνει ο καθένας από μία και θα τη ρίχνουμε όπου θέλουμε!

Όταν, όμως, κύριε Υπουργέ, μας πιάνει η Αστυνομία και τους παραδίδουμε τις μολότοφ, αθωνόμαστε. Δεν είναι λογικές.

Επιτρέψτε μου, όμως, κύριε Υπουργέ, να πω, ότι δεν μπορώ να καταλάβω τη μολότοφ τι τη θέλει ο άλλος και δεν τον καταδικάζετε και αυτόν. Είναι απίστευτο! Εκτός αν έχει μείνει από βενζίνη ο άνθρωπος και μεταφέρει δύο μολότοφ στο χέρι, δύο μπουκάλια με βενζίνη και πάει να τα βάλει στο αυτοκίνητό του. Αυτή είναι η δικαιολογία! Γράψτε το στον νόμο έτσι τουλάχιστον, για να δικαιολογείται και να σοβαρά, γιατί δεν δικαιολογείται όταν την παραδίδει να μην είναι αδίκημα, αλλά όταν την έχει να είναι αδίκημα ή όταν τη ρίχνει να είναι αδίκημα. Τι νόμος είναι αυτός;

Ειλικρινά είναι απίστευτα πράγματα αυτά! Και το λέω στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Και δεν καταλαβαίνω ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, γιατί ακόμα επιμένουν να ψηφίζουν νόμο που είναι στο πόδι γραμμένος.

Πάμε στο άσυλο. Ακούστε, για εμένα η μοναδική λύση με το άσυλο, κύριε Υπουργέ, είναι η πλήρης κατάργησή του και η μεταφορά των πανεπιστημίων εκτός Αθηνών. Έχω πει από το 2005, το 2007, το 2008, το 2009 εδώ μέσα ότι πρέπει να φύγουν τα πανεπιστήμια από το κέντρο, να μεταφερθούν στις περιφέρειες, όπως είναι στη Γερμανία. Όσοι ήδη ξέρουν από Γερμανία, ξέρουν ότι τα περισσότερα πανεπιστήμια είναι εκτός πόλεων, ότι είναι μακριά από το κέντρο. Στην Ελλάδα κάναμε το εξής λάθος, βάλαμε τα πανεπιστήμια στο κέντρο.

Ακούστε: Εάν ήταν σοβαρό το πολιτικό σύστημα και αν δεν είχαν ηθική αυτοσυγκράτηση οι δήθεν αριστεροί από εδώ των επεισοδίων, θα έλεγαν «δείτε κλειστά τα πανεπιστήμια, θα κλείσουν τα πανεπιστήμια». Δέκα μέρες! Και στις 6 Δεκεμβρίου που έρχεται και τώρα θα κλείναμε τα πανεπιστήμια. Θα βάλαμε λουκέτο και θα λέγαμε «ησυχία, τάξη και ασφάλεια, νόμος και τάξη». Αυτό θα δήλωνε, τουλάχιστον, ότι υπάρχει πολιτική βούληση να μην είναι ηθικοί αυτουργοί των επεισοδίων. Και ντρέπομαι ως Βουλευτής να βλέπω Βουλευτές την ώρα που παρανομούν εκατό άπλυτοι, εκατό αναρχοάπλυτοι, εκατό τραμπούκοι μέσα στο πανεπιστήμιο, να πηγαίνουν...

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μην μιλάτε έτσι!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Αποψή μου είναι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ, ησυχία! Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μην μιλάτε έτσι!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Αποψή μου είναι. Κρατήστε τη για εσάς! Για εμάς έτσι είναι! Αυτός που έχει μολότοφ και υλικό πολέμου...

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μην μιλάτε έτσι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κυρία Αναγνω-

στοπούλου, σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε. Θα τα πείτε όταν θα πάρετε τον λόγο!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): ...μέσα στο ελληνικό πανεπιστήμιο, είναι αναρχοάπλυτος, είναι τραμπούκος, είναι επικίνδυνος! Τελεία και παύλα! Μέχρι εδώ η ασυλία!

Δεν μπορώ να καταλάβω πώς Βουλευτής πηγαίνει στην πόρτα και υπερασπίζεται τον παράνομο από μέσα, κύριε Υπουργέ. Δεν το καταλαβαίνω. Την είδατε την κυρία συνάδελφο; Αυτοί ζουν και τρέφονται από την ψηφοθηρία αυτών των τραμπούκων. Έχουν μπερδέψει τη δημοκρατία με την ελευθεριότητα. Έχουν μπερδέψει τη δημοκρατία με τη μολότοφ. Πρέπει να εφαρμοστεί ο νόμος κάθετα και σε αυτόν που φέρει μολότοφ, που πετάει τη μολότοφ, που καίει δημόσιο κτήριο, καίει ιδιωτική περιουσία, να δημεύεται η περιουσία, να πληρώνει τις ζημιές από την τσέπη του, για να μην έχουμε τις κυρίες και τους κυρίους από εδώ να τους κάνουν τους αρωγούς. Γιατί όταν δεν έχεις -επαναλαμβάνω- την ευθύνη των πράξεών σου, λειτούργεις ασύδοτα.

Δήμευση, λοιπόν, περιουσιών, για να δούμε τελικά ποιος θα ξαναπετάξει μολότοφ ή θα ξανακάνει επεισόδια, κύριε Υπουργέ! Αυτό σημαίνει «βάζω το μαχαίρι στο καρπούζι» ή «βάζω το μαχαίρι στο κόκκαλο». Αλλιώς, νομοθετείτε μόνο για να νομοθετείτε και να δίνετε το πρόσχημα στους αριστερούς ότι φοβάστε. Το λέω με πολλή αγάπη.

Βέβαια, τώρα αφού το πήγαμε εκεί, θα πω το εξής: Χθες άκουσα στην επιτροπή να φωνάζει ένας Βουλευτής -δεν ξέρω το όνομά του- ο οποίος -αν δεν κάνω λάθος- είναι ακόμα στο Υπουργείο Υγείας, στο ΚΕΣΥ -πώς λέγεται;- «καλά έκαναν!» -Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου!- για το σιδηροπρίονο με το οποίο έσπασαν την πόρτα. Έλεγε Βουλευτής «καλά έκαναν!». Ο Χριστός και η Παναγία! Δηλαδή, αν πω εγώ «καλά έκαναν και κάποιοι σκότωσαν κάποιον», θα μου πείτε ότι έκανα καλά; Τι είναι αυτά τα πράγματα, ρε παιδιά; Για να μαζέψουμε ψηφάκια, επειδή ιδεοληπτικά είμαστε κάπου εκεί, πρέπει να χαϊδεύουμε αυτάκια παρανόμων και τραμπούκων; Όχι! Είτε ακροαριστεροί, είτε ακροδεξιοί, είτε κεντρώοι, οι τραμπούκοι είναι τραμπούκοι! Ας το καταλάβουν κάποιοι! Ξεκάθαρα πράγματα!

Και κλείνοντας -για να μην τρώω τον χρόνο σας- επειδή αρκετό παραμυθάκι μάς τάισε ο ΣΥΡΙΖΑ, σανό, πολύ σανό, πήρα απαντήσεις από τα Υπουργεία. Μας έλεγαν ότι τα χρήματα για τους λαθρομετανάστες τα δίνουν, κύριε Υπουργέ, οι Ευρωπαίοι. Έχω απάντηση εδώ από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ουσιαστικά λέει ότι οι δαπάνες κατά 50% για τους λαθρομετανάστες γίνονται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και από τον κρατικό προϋπολογισμό. Το παραμύθι, δηλαδή, ότι τον Ιμπραήμ και τον Χασάν τους πληρώνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να σταματήσει. Και, Υπουργέ, σταματήστε να λέτε το ίδιο παραμύθι και εσείς! Ο Έλληνας πολίτης, ο πτωχευμένος πολίτης, ο Έλληνας που δεν έχει σπίτι, ο Έλληνας που του έκαναν κατάσχεση στους λογαριασμούς του πληρώνει τον Ιμπραήμ! Είναι ψεύδη!

Και ακούστε εδώ τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Και πάμε στη «NOVARTIS», γιατί πολλά ακούω για τη «NOVARTIS». Όμως, χθες, κύριε Υπουργέ -επειδή είστε και αρμόδιος- είπε ο κ. Παύλος Σαράκης ότι πολλοί δημοσιογράφοι τα έπαιρναν από τη «NOVARTIS». Χαμογελάνε κάποιοι. Το ξέρουμε όλοι! Όλοι το γνωρίζουν. Γιατί δεν καλείτε, λοιπόν, τον Σαράκη να δούμε ποιοι είναι αυτοί οι δημοσιογράφοι που τα έπαιρναν και έκαναν πλάτες στη «NOVARTIS», μαζί με γιατρούς και τους υπόλοιπους; Γιατί δεν το κάνετε, λοιπόν; Να το κάνετε, γιατί αρκετά ακούω τα παραμύθια. Τα λεφτά χάσαμε. Ασχολείστε με τον Πολάκη, ασχολείστε με τον κ. Τζανακόπουλο, ασχολείστε με τον Άδωνι. Τα λεφτά θέλουμε! Τα λεφτά του ελληνικού λαού θέλουμε πίσω! Όταν τα έπαιρναν οι δημοσιογράφοι για να κάνουν πλάτες, καλά ήταν;

Και κλείνω εδώ, λέγοντας το εξής, γιατί έχουμε και αύριο: Πάμε να δούμε μισθούς των μη κυβερνητικών οργανώσεων, δημοσίευμα της εφημερίδας «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» και της εφημερίδας «ΕΘΝΟΣ». Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, των 6.000 ευρώ, που οι περισσότεροι παίρνετε εδώ μέσα. Αποδοχές 10.000 ευρώ τον μήνα. Τρία ανώτατα στελέχη από το εξωτερικό οργάνωσαν δομές φιλοξενίας και έλαβαν κατ' αντιστοιχία 120.000 ευρώ για εννέα μήνες, 96.000 ευρώ για εννιά μήνες, 80.000 ευρώ για πέντε μήνες. Αυτοί οργάνωσαν δομές στην Ελλάδα, στελέχη των ΜΚΟ.

Πάμε παρακάτω: Διεθνής οργανισμός προσέφερε -ακούστε- 140.000 ευρώ σε έναν εργαζόμενο, 130.000 ευρώ σε άλλον εργαζόμενο. Αυτό, παιδιά, δεν είναι φιλανθρωπία. Αυτό είναι μπίζνα. Αυτοί οι άνθρωποι, λοιπόν, των μη κυβερνητικών οργανώσεων κάνουν μπίζνες.

Αν δεν τις κλείσετε, λοιπόν, σήμερα, αν δεν τις κλειδαπαρώσετε, αν δεν τις τελειώσετε -το επαναλαμβάνω- θα συνεχίσουν οι ροές. Κλείστε τα σύνορα! Κάντε τείχος στον Έβρο! Από επτά, οκτώ σημεία στο Αιγαίο περνούν από απέναντι και έρχονται εδώ. Μην τους πηγαίνετε στις τοπικές κοινωνίες. Πηγαίνετε τους σε ακατοίκητα νησιά. Όμως, μαζέψτε αυτά εδώ τα παιδάκια που λένε ότι κάνουν δουλειές. Δουλειές κάνουν, Υπουργέ, όταν παίρνει ο άλλος 180.000 ευρώ τον χρόνο για να είναι διευθυντής σε μια ΜΚΟ. Και ο καθαριστής παίρνει 4.000 ευρώ τον μήνα. Μιλάμε για τρελά νούμερα!

Άρα, τι θέλουν αυτοί; Να υπάρχουν -θα σας το πω εγώ- λαθρομετανάστες. Γιατί όσο υπάρχουν λαθρομετανάστες και πρόσφυγες -όπως τους λέτε εσείς-, αυτοί πληρώνονται. Άρα, τι πρέπει να κάνει η πολιτεία και αυτός που θέλει να νομοθετήσει; Πρέπει να κλείσουν τις ΜΚΟ, ώστε να μην έχουν συμφέρον αυτοί να φέρνουν κόσμο εδώ. Είναι πολύ πιο απλά τα πράγματα από ό,τι φαντάζεστε.

Όμως, τη λογική Σκυλακάκη κανείς δεν την ανέφερε. Χαμογελάτε, κύριε Υπουργέ. Είπε ο Υπουργός σας, ότι επί ΣΥΡΙΖΑ 30 δισεκατομμύρια ευρώ -ακούστε το νούμερο- δόθηκαν για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη τα έτη 2016-2018. Το είπε ο Υπουργός χθες σε συνέντευξή του. Δόθηκαν 30 δισεκατομμύρια ευρώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και με αυτό ολοκληρώστε, κύριε Βελόπουλε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ σοβαρό αυτό που λέω.

Ο Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας για την περίοδο

2016-2019 είπε ότι για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη δόθηκαν σε αυτούς 30 δισεκατομμύρια ευρώ. Εδώ έχω τη συνέντευξή του. Θα σας την παραδώσω σε λίγο, εάν θέλετε. Ο ελληνικός λαός πλήρωσε 30 δισεκατομμύρια ευρώ για τον Ιμπραήμ και τον Χασάν. Ποια Ευρώπη; Ποια ευρωπαϊκή αλληλεγγύη; Να σας πω ποιοι πληρώνουν; Τα ελληνικά κορόιδα πληρώνουν, που φορολογείτε, που τους κυνηγάτε, που τους παίρνετε τα σπίτια, γιατί δεν σας ενδιαφέρει ο Γιώργος, ο Νίκος, ο Σταύρος, αλλά η μπίζνα των ΜΚΟ -και αναφέρομαι σε αυτή την πτέρυγα περισσότερο-, παρά η πάταξη της ανομίας.

Πρώτα η Ελλάδα, πρώτα οι Έλληνες και μετά οποιοσδήποτε άλλος. Είναι η λογική μιας ελληνικής κυβέρνησης. Οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση, κοιτάει όλους τους άλλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Για να βάλουμε μια τάξη και να βοηθήσουμε και τους υπαλλήλους της Βουλής, για να μπορέσουμε να βγάλουμε το πρόγραμμα, θα δώσω τον λόγο στον κ. Χρήστο Δερμετζόπουλο από τη Νέα Δημοκρατία. Στη συνέχεια θα μιλήσει η Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής, κ. Γεννηματά και μετά ο κ. Χήτας που έχουμε μια εκκρεμότητα.

Κύριε Δερμετζόπουλε, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΡΜΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αποτελούσε ένα πάγιο και χρόνιο αίτημα του νομικού κόσμου της χώρας. Αν και η παραπάνω διαδικασία είχε εκκινήσει από την προηγούμενη κυβερνητική πλειοψηφία, όπως και σε μια σειρά από άλλα σοβαρά ζητήματα έτσι και σε αυτό η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν λειτούργησε με γνώμονα την υπηρετηση του δημοσίου συμφέροντος. Αντίθετα, προσπάθησε να αποκομίσει μικροπολιτικά οφέλη, καταφεύγοντας στον κατευνασμό ακραίων πολιτικών ακροατηρίων και περιθωρίων ιδεολογικά ομάδων.

Για εμάς η πολιτική ενίσχυσης του αισθήματος ασφάλειας των Ελλήνων πολιτών αποτελεί όχι μόνο μια από τις βασικές προεκλογικές μας υποσχέσεις. Αποτελεί βασικό ιδεολογικό πρόταγμα της παράταξής μας. Για τη φιλελεύθερη ιδεολογία η ασφάλεια είναι προϋπόθεση ελευθερίας. Η βεβαιότητα ότι η ζωή, η τιμή και η περιουσία των πολιτών δεν κινδυνεύει, αποτελεί απαραίτητη αφετηρία κάθε αισιόδοξης σκέψης, προϋπόθεση απελευθέρωσης των δημιουργικών δυνάμεων των πολιτών προς την επίτευξη της προσωπικής και εν τέλει της κοινωνικής ευημερίας. Οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που εισηγείται σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης, απηχούν τις παραπάνω αντιλήψεις.

Στο κομμάτι της αντιτρομοκρατικής πολιτικής οι προτεινόμενες τροποποιήσεις έχουν ως κύριο στόχο την πρόληψη της ριζοσπαστικοποίησης και την αντιμετώπιση του βίαιου εξτρεμισμού, που σύμφωνα με ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών αποτελούν τα πρώτα στάδια πριν την ένταξη του ατόμου σε μια τρομοκρατική οργάνωση.

Με βάση την παραπάνω λογική, στον νέο Ποινικό Κώδικα η στρατολόγηση μελών σε εγκληματική οργάνωση ανάγεται σε αυτοτελή εγκληματική πράξη. Στο ίδιο καθεστώς υπάγονται και άλλες δραστηριότητες, όπως η παροχή πληροφοριών, η χρηματοδότηση τρομοκρατικών

ομάδων, ενώ με ποινή φυλάκισης έως και πέντε έτη τιμωρείται η απειλή τέλεσης τρομοκρατικών πράξεων.

Επικουρικά λειτουργεί και η μετατροπή της χρήσης μολότοφ από πλημμέλημα σε κακούργημα. Σε μια χώρα που έχει θρηνηήσει νεκρούς από τη χρήση μολότοφ κατά τη διάρκεια συγκεντρώσεων διαμαρτυρίας, αποτελεί αιτία βαθύτατου προβληματισμού η μη ύπαρξη συναίνεσης στο πολιτικό σύστημα.

Είναι σημαντικό να γνωρίζουν όσοι συνάδελφοι προσεγγίζουν για δικούς τους ιδεολογικούς λόγους -ακατανόητους σε εμένα- επικριτικά τις παραπάνω τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα, πως οι διατάξεις που εισηγείται η Κυβέρνηση αποτελούν διεθνώς αποδεκτές πρακτικές για την αντιμετώπιση του φαινομένου της τρομοκρατίας, καθώς συμπεριλαμβάνονται και σε αντίστοιχη οδηγία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου.

Εκτός από την τρομοκρατία, η Κυβέρνηση τοποθετεί ως βασική της προτεραιότητα την καταστολή του κοινού ποινικού εγκλήματος. Οι παρεμβάσεις για τη μετατροπή του αδικήματος της κλοπής και διάρρηξης σε κακούργημα, όταν αυτή συντελείται από δύο ή περισσότερους δράστες, καθώς και η αύξηση των ορίων αποφυλάκισης πολυίσοβιτών, αποτελούν σημαντικές πρωτοβουλίες για την εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας στους πολίτες.

Κομβικής σημασίας αλλαγή συνιστά και η αυστηροποίηση του πλαισίου τιμωρίας της διακίνησης των μεταναστών. Ολόκληρη η χώρα και κυρίως οι ακριτικές περιοχές, βιώνουν την πίεση του μεταναστευτικού προβλήματος. Η εισήγηση για την αύξηση των ποινών και την επιβολή προστίμων ανά μεταφερόμενο άτομο στους διακινητές, στέλνει ένα ηχηρό μήνυμα αποτροπής.

Η δράση των δουλεμπορικών δικτύων, που κερδίζουν εκατομμύρια από το εμπόριο ελπίδας σε βάρος εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων, πρέπει να αντιμετωπιστεί καίρια και άμεσα. Η παραπάνω αλλαγή ενισχύει το νομικό οπλοστάσιο της χώρας μας, έτσι ώστε οι επιφορτισμένες με τη φύλαξη των συνόρων ελληνικές αρχές να γίνουν πιο αποτελεσματικές στο έργο τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ**)

Τέλος η Κυβέρνηση εισηγείται καίριες αλλαγές σε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που έχουν βαρύνουσα σημασία για την κοινωνία και τη λειτουργία των κρατικών φορέων.

Πιο συγκεκριμένα, η επαναφορά του κακούργηματικού χαρακτήρα της ενεργητικής δωροδοκίας, καθώς και η αφαίρεση από τον εκάστοτε Υπουργό Δικαιοσύνης της δυνατότητας να αναστείλει διώξεις για δωροδοκία και δωροληψία, εναρμονίζει τις ελληνικές διατάξεις με τις επιταγές του ΟΟΣΑ και της GRECO, ενώ ταυτόχρονα σηματοδοτεί την απόφαση της Κυβέρνησης να συγκρουστεί με τα φαινόμενα διαφθοράς που αποτελούσαν για χρόνια τροχόπέδη στην ανάπτυξη και πρόοδο της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που προτείνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, δεν αποτελούν προϊόν μιας στενής κομματικής διεργασίας. Προσφέρουν λύσεις σε δομικές στρεβλώσεις του νομικού μας συστήματος και απαντούν σε κρίσιμα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Γι' αυτό, λοιπόν και η υπερψήφισή τους, με μεγάλη πλειοψηφία, από το Σώμα, θα αποτελέσει δείγμα πολιτικής ωριμότητας του πολιτικού μας συστήματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι υπό κρίση τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας κατατίθενται από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μόλις τέσσερις μήνες μετά την ψήφισή τους και μόλις δύο μήνες μετά από την έναρξη εφαρμογής τους. Επομένως δεν υπήρξε ο αναγκαίος χρόνος, προκειμένου να κριθούν στην πράξη οι αλλαγές που έφεραν αυτές οι τροποποιήσεις. Εξάλλου, οι συνεχείς αλλαγές στις ποινικές διατάξεις καθιστά προβληματική την αναγκαία ασφάλεια δικαίου, η οποία περιλαμβάνει την εμπιστοσύνη προς τη σταθερότητα του νομοθετικού πλαισίου, την εμπιστοσύνη των δικαστών, όλων των λειτουργών της δικαιοσύνης, αλλά και των πολιτών.

Παρά το γεγονός ότι οι Ποινικοί Κώδικες δεν αποσύρθηκαν από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως είχε εξαγγείλει προεκλογικά, οι υπό κρίση σημειακές, αλλά σημαντικές, αλλαγές αποτυπώνουν τη διαφορά φιλοσοφίας της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με αυτή του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό αφορά ειδικά τα λεγόμενα «εγκλήματα του λευκού κολλάρου» που αντιμετωπίζονται από την Κυβέρνηση χαλαρά και με επιείκεια και την πολιτική ποινικού κολασμού και σωφρονισμού, της οποίας η αρχή της επανένταξης στην κοινωνία των εχόντων διαπράξει ποινικά αδικήματα περνά σε δεύτερη μοίρα, προηγούμενου του ποινικού κολασμού που αυστηροποιείται.

Με την παράγραφο 3 της προσθήκης της τροπολογίας που κατατέθηκε σήμερα, προστίθεται εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 405 του Ποινικού Κώδικα με το οποίο προβλέπεται ότι αν το αδίκημα της απιστίας στρέφεται κατά τραπεζικού ιδρύματος -πιστωτικού ή χρηματοδοτικού- η δίωξη ασκείται μόνον κατ' έγκληση, που είναι γνωστό ότι συνοδεύεται και από τρίμηνη προθεσμία υποβολής της. Δηλαδή, απαιτείται ο ζημιωθείς, ο θιγόμενος, η τράπεζα να καταθέσει μηνυτήρια αναφορά κατά του τραπεζικού στελέχους.

Αντιθέτως, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η ποινική δίωξη είναι αυτεπάγγελτη. Έτσι, θεσπίζεται καθεστώς ασυλίας για τα τραπεζικά στελέχη που εμπλέκονται σε υποθέσεις απιστίας κατά τραπεζών, αφού αυτά, όταν διαπιστωθεί η ζημία που προκλήθηκε στην τράπεζα, δεν διώκονται πλέον αυτεπαγγέλτως, αλλά μόνον μετά από έγκληση της ίδιας της τράπεζας, παρ' ότι οι σχετικές υποθέσεις συνδέονται με το δημόσιο συμφέρον.

Εν προκειμένω τίθεται και ζήτημα συνταγματικότητας, αφού με τη διαφορετική μεταχείριση των τραπεζικών στελεχών σε σχέση με άλλους που διαπράττουν το έγκλημα της κακούργηματικής απιστίας, παραβιάζεται η συνταγματική αρχή της ισότητας, της ισονομίας και της ίσης μεταχείρισης. Δηλαδή, εν προκειμένω οι Έλληνες και οι Ελληνίδες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου με εξαίρεση τα τραπεζικά στελέχη.

Εξάλλου, η προτεινόμενη ρύθμιση είναι παντελώς ατεκμηρίωτη, διότι δεν αποσκοπεί στην προστασία της οικονομικής ελευθερίας, όπως αναληθώς αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, αφού η διάπραξη του αδικήματος της απιστίας συνιστά κατάχρηση της οι-

οικονομικής ελευθερίας.

Η προσπάθεια της Κυβέρνησης να στηρίξει την επιχειρηματολογία της στη διάκριση δημόσιου - ιδιωτικού, ισχυριζόμενη ότι οι τράπεζες είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις και τα έννομα αγαθά που τυγχάνουν προάσπισης έχουν ατομικό χαρακτήρα, παραγνωρίζει ότι οι τράπεζες έχουν κεντρικό ρόλο και κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην οικονομία, αφού μάλιστα διαχειρίζονται χρήματα των πολιτών και ότι οι προκληθείσες ζημιές στις τράπεζες σωρευτικά έχουν οδηγήσει σε επανειλημμένες ανακεφαλαιοποιήσεις, οι οποίες έχουν επιβαρύνει τον ελληνικό λαό.

Μάλιστα, προκειμένου να μην υπάρχουν αμφιβολίες για το σκοπό της ουσιαστικής καθιέρωσης ασυλίας για τα τραπεζικά στελέχη, με μεταβατική διάταξη προβλέπεται ότι εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες που έχουν ανοίξει, χωρίς την υποβολή έγκλησης, συνεχίζονται μόνο εάν ο δικαιούμενος -εν προκειμένω η τράπεζα- υποβάλλει έγκληση εντός τεσσάρων μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου, ότι επιθυμεί την πρόοδο της. Αυτό στην πράξη σημαίνει καθιέρωση ασυλίας για τραπεζικά στελέχη που χορηγούσαν θαλασσοδάνεια, τα γνωστά δανεικά και αγύριστα, σε μέσα ενημέρωσης και κόμματα.

Να υπενθυμίσουμε ότι η χρεοκοπία της χώρας και οι εξ αυτής μνημονιακές πολιτικές οφείλονται και στο περίφημο τρίγωνο της διαπλοκής: τις τράπεζες, τα μέσα ενημέρωσης και το παλιό δικομματικό σύστημα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ που διασπάθισε δημόσιο χρήμα και στη συνέχεια οδήγησε σε αλληπάλληλες ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών εις βάρος των Ελλήνων φορολογουμένων.

Άλλο ένα παράδειγμα ταξικής προσέγγισης και συνακόλουθα επιεικούς αντιμετώπισης των εγκλημάτων του «λευκού κολλάρου» συνιστά το άρθρο 9 παράγραφος 2 του νομοσχεδίου, με το οποίο προβλέπεται χρονική οριοθέτηση των μέτρων δέσμευσης από προσόδους που αποφέρει το έγκλημα στον δράστη και τα οποία διατάσσονται από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες. Η δέσμευση μπορεί να ισχύει μέχρι εννέα μήνες και να παρατείνεται για άλλους εννέα, χωρίς καν έκδοση οριστικής απόφασης.

Είναι προφανές ότι με τη συγκεκριμένη διάταξη αντιμετωπίζεται επιεικώς και χαλαρά η αφρόκρεμα όσων κατηγορούνται για ξέπλυμα μαύρου χρήματος, ακόμη και εις βάρος του δημοσίου, και άλλα αδικήματα αφού οι σχετικές διαδικασίες είναι αρκετά περίπλοκες και συνακόλουθα χρονοβόρες. Υπάρχει κίνδυνος τα μέτρα δέσμευσης να παύσουν ισχύοντα και περυσιακά στοιχεία να αποδεσμετούν πριν ολοκληρωθεί η ποινική διαδικασία και συνακόλουθα η απαίτηση για επιστροφή των κλεμμένων να ακυρωθεί.

Στο θέμα της κοινωφελούς εργασίας δεν θα αναφερθώ με λεπτομέρειες. Απλώς θα πω ότι η κοινωφελής εργασία είναι ένα μέτρο που ισχύει και εφαρμόζεται στη χώρα μας εδώ και χρόνια και εμπεριέχει μία άλλη λογική, τη λογική του σωφρονισμού όχι μέσω εγκλεισμού, αλλά μέσω της παροχής εργασίας, δηλαδή της προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Παπαηλιού, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Συνεπώς το γεγονός ότι ανεστάλη επ' αόριστον η ρύθμιση για την κοινωφελή εργασία, νομίζω ότι είναι μία λάθος απόφαση, η οποία, όμως, εμπεριέχει και μία άλλη

λογική, τη λογική της καταστολής.

Και μία τελευταία παρατήρηση. Κατατέθηκε στη Βουλή η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής. Αυτή περιλαμβάνει απλά μία παράθεση των υπό τροποποίηση άρθρων, χωρίς κάποιο σχολιασμό. Είναι δυνατόν για ένα νομοσχέδιο που αφορά τον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, με σημαντικό αριθμό αμφισβητούμενων διατάξεων, ακόμα και από συνταγματικής πλευράς, να μη λαμβάνει θέση η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής; Αυτό θα έλεγα ότι συνιστά έλλειψη σεβασμού προς τη Βουλή, προς το Προεδρείο της Βουλής αλλά και έλλειψη αυτοσεβασμού της ίδιας της επιτροπής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» πενήντα πέντε μαθητρίες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 12^ο Γυμνάσιο Πάτρας, (πρώτο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Τον λόγο έχει η Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής, η κ. Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος του Κινήματος Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή συζήτηση γίνεται σε μία συγκυρία που κυριαρχούν δύο θέματα. Το πρώτο είναι το θέμα των πανεπιστημίων και το δεύτερο είναι το προσφυγικό και μεταναστευτικό.

Στο Κίνημα Αλλαγής η θέση μας είναι σαφής και κατηγορηματική. Θέλουμε ανοιχτά τα πανεπιστήμια, χώρους ελεύθερης διακίνησης ιδεών και ακαδημαϊκής προόδου, ασφαλή για τους φοιτητές και για όλη την ακαδημαϊκή κοινότητα. Ναι, βεβαίως είμαστε απέναντι στα φαινόμενα βίας και ανομίας που ταλανίζουν την ανώτατη εκπαίδευση και στερούν από τη νέα γενιά της πατρίδας μας και ιδιαίτερα από τους πιο αδύναμους, την πρόσβαση στην ποιτική εκπαίδευση.

Ναι, δεν πρέπει να επιτρέψουμε τον πόλεμο με τις μολότοφ, που στο παρελθόν στοίχισε αθώες ανθρώπινες ζωές. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να γίνει, επιτέλους, αποδεκτό από όλους μας. Γι' αυτό εξάλλου και επέμενα τόσο πολύ το καλοκαίρι να ψηφίσουμε έναν νόμο όλοι μαζί, έναν νόμο που θα προστάτευε αποτελεσματικά το πανεπιστήμιο όταν υπάρχουν παράνομες πράξεις, όπως ορθά παρενέβη η Αστυνομία για το οπλοστάσιο στην ΑΣΟΕΕ. Ταυτόχρονα, όμως, δεν θα επέτρεπε την αδικαιολόγητη βία, όπως αυτή που έδειξαν, δυστυχώς, στη συνέχεια τη Δευτέρα στην ΑΣΟΕΕ, την οποία -θέλω να το τονίσω- με τη δική μας διάταξη θα είχαμε αποφύγει.

Η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθούν να μας πείσουν ότι είμαστε διαρκώς εγκλωβισμένοι σε ένα δίλημμα. Μας λένε ότι είτε θα αποδεχθούμε την ανομία και θα παραδεχθούμε ότι παραδίδουμε τα πανεπιστήμια στην τυφλή βία, όπως επί ΣΥΡΙΖΑ, είτε θα επιστρέψουμε στις παλιές δεξιές συνταγές του αυταρχισμού, που επαναφέρει ως κύρια επιδίωξη η Νέα Δημοκρατία.

Όχι, λοιπόν. Εμείς λέμε καθαρά «όχι» και στις δύο

αυτές επιλογές, γιατί και οι δύο οδηγούν σε κλειστά τα πανεπιστήμια: η μια από τις καταλήψεις των μπαχαλάκηδων και η άλλη από τις επικίνδυνες συγκρούσεις χωρίς όρια στο εσωτερικό τους.

Και κυρίως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν μπορούμε να διχάζουμε τη νέα γενιά της πατρίδας μας, αναγκάζοντάς τη να διαλέγει κάθε φορά αυτό που θεωρεί το λιγότερο κακό. Και είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, εν όψει των εκδηλώσεων της επετείου του Πολυτεχνείου, χρειάζεται ευθύνη, ψυχραιμία και αυτοσυγκράτηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Κανείς -το τονίζω- δεν έχει το δικαίωμα να αμαυρώσει τον αγώνα των φοιτητών για δημοκρατία και για ελευθερία.

Έρχομαι στο προσφυγικό - μεταναστευτικό, όπου η Κυβέρνηση, δυστυχώς, εμμένει στις ίδιες πολιτικές του κ. Τσίπρα, πολιτικές που έχουν ήδη αποτύχει. Και η έλλειψη σχεδίου για διαχείριση της πραγματικότητας δημιουργεί συνθήκες έκτακτης ανάγκης.

Την ώρα που όχι μόνο τα νησιά μας, αλλά όλη η ελληνική κοινωνία εκπέμπουν SOS, ο αρμόδιος Υπουργός, ενώπιον μάλιστα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σηκώνει τα χέρια ψηλά, ομολογώντας ότι η κατάσταση δεν είναι διαχειρίσιμη. Χρειάζεται ριζική αλλαγή πολιτικής στο θέμα αυτό. Και, μάλιστα, αυτό πρέπει να γίνει άμεσα. Επιτέλους, η χώρα μας δεν μπορεί να συνεχίσει να αντιμετωπίζει μόνη της ένα τεράστιο πρόβλημα που αφορά συνολικά την Ευρωπαϊκή Ένωση, χωρίς κανένα νέο πρόγραμμα μετεγκατάστασης, χωρίς ουσιαστική φύλαξη των συνόρων μας, που είναι σύνορα της Ευρώπης, ζητώντας μόνο μικροδιευκολύνσεις σε θέματα διαχείρισης.

Δεν πρόκειται να αντιμετωπίσουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πρόβλημα όσο τα κλειδιά της λύσης του παραμένουν στα χέρια του κ. Ερντογάν, ο οποίος διαρκώς μας εκβιάζει. Τα προβλήματα εντείνονται και δημιουργείται το έδαφος για καλλιέργεια ακραίων συμπεριφορών και ενδυνάμωση της ακροδεξιάς.

Κρούουμε, λοιπόν, και πάλι την καμπάνα του κινδύνου, αλλά δεν μένουμε μόνο στο να στέλνουμε μηνύματα κινδύνου. Επιμένουμε στις προτάσεις που έχουμε παρουσιάσει και περιμένουμε συγκεκριμένες απαντήσεις από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό στην ερώτηση που του έχουμε καταθέσει πριν από λίγες ημέρες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχομαι στο σχέδιο που συζητούμε. Το ΠΑΣΟΚ υπήρξε το κόμμα που εξέφρασε αυθεντικά, και μάλιστα μέσα στη δύσκολη εποχή, στο ξέκλημα της οικονομικής και πολιτικής κρίσης, την ανάγκη για εκσυγχρονισμό και εξορθολογισμό της ελληνικής ποινικής νομοθεσίας. Με Υπουργό τον Χάρη Καστανίδη και μετέπειτα τον Μιλτιάδη Παπαϊωάννου λειτούργησαν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, αποτελούμενες από κορυφαίους επιστήμονες, οι οποίες κατέληξαν μεταξύ άλλων στην κατάργηση του ταξικού μέτρου της μετατροπής της ποινής, τον αποχαρακτηρισμό αναχρονιστικών ή ανεφάρμοστων αδικημάτων, τον εξορθολογισμό των ποινών, την εμπέδωση της κοινωφελούς εργασίας και άλλων εναλλακτικών ποινών, την καθιέρωση του θεσμού της ποινικής διαπραγμάτευσης. Δυστυχώς, ακολούθησε σοβαρή καθυστέρηση. Η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ φέρουν ευθύνη για την ολιγωρία

και την ατομία στην προώθηση της αναγκαίας αυτής μεταρρύθμισης.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Η προηγούμενη κυβέρνηση έφερε τους δύο κορυφαίους αυτούς κώδικες στην τελευταία, κυριολεκτικά, συνεδρίαση της προηγούμενης Βουλής, χωρίς έτσι να επιτρέψει τον ουσιαστικό πολιτικό διάλογο, τον αντίλογο, τη δημοκρατική σύνθεση απόψεων. Παγίδεψε την αναμόρφωση της ποινικής νομοθεσίας στην προεκλογική μέγγενη και καταδίκασε τα σημαντικά αυτά νομοθετήματα σε μια σειρά σφαλμάτων και αστοχιών, άλλων τυχαίων και άλλων πάρα πολύ καλά μελετημένων.

Πρώτοι εμείς ήδη από την έναρξη των εργασιών αυτής της Βουλής συμφωνήσαμε με την ανάγκη άμεσης και αποτελεσματικής διόρθωσης όλων των προβληματικών διατάξεων των δύο κωδίκων που είναι από δυσλειτουργικές έως και επικίνδυνες και σας ζητήσαμε να φέρετε τις σχετικές διατάξεις, μεταξύ άλλων για τις πράξεις τρομοκρατίας, για τις βόμβες μολότοφ, για την υπ' όρον απόλυση των πολυίσοβητων κρατουμένων, για την επαναφορά του μονομελούς εφετείου κακοουργημάτων.

Είναι, λοιπόν, πράγματι αναγκαίες οι διορθωτικές αυτές παρεμβάσεις που μάλιστα γίνονται από την ίδια νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Και αυτό έχει τη σημασία του.

Την ώρα όμως που κάνετε αυτές τις αναγκαίες προσαρμογές, αφήνετε δυστυχώς και το δικό σας αυθεντικό συντηρητικό αποτύπωμα στην ποινική νομοθεσία. Από την απόλυτη ιδεολογική χαλαρότητα του ΣΥΡΙΖΑ, πάμε στο άλλο άκρο με τη Νέα Δημοκρατία. Η μέση οδός φαίνεται πως είναι ουτοπία για εσάς.

Θα σταχυολογήσω μερικά μόνο σημεία: Πρώτα και κύρια, ναρκοθετείτε συστηματικά και απροσχημάτιστα τον θεσμό της κοινωφελούς εργασίας. Ήδη από τον Αύγουστο, έχετε αποφασίσει την αναστολή ενός θεσμού με μεγάλη κοινωνική σημασία και φόρτιση. Γιατί το κάνετε αυτό; Κυρίως πρέπει να μας πείτε έως πότε θα γίνεται αυτό. Πρέπει να πείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, στη Βουλή, αναλυτικά και τεκμηριωμένα, ποιες ενέργειες προτίθεστε να κάνετε για την ενεργοποίηση των εναλλακτικών ποινών. Πρέπει να πείτε πώς και πότε θα φροντίσετε, ώστε να μην αχρηστευθεί ο θεσμός της κοινωφελούς εργασίας. Με την επιλογή της αδράνειας θα οδηγήσετε όχι μόνο σε υπερφόρτωση του σωφρονιστικού συστήματος, αλλά και σε απερίγραπτα άδικες και ανεπιεικείς καταστάσεις εγκλεισμού κρατουμένων για δυσανάλογης βαρύτητας πράξεις και ειδικά των πλέον αδύναμων πολιτών, αυτών δηλαδή που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να εξαγοράσουν την ποινή.

Το πραγματικό σας πρόσωπο φάνηκε και με την απόπειρα νεκρανάστασης του αδικήματος της βλασφημίας, κόντρα στα διεθνή δεδομένα και τις διδασκαλίες του σύγχρονου ποινικού δικαίου. Όχι τίποτα άλλο, αλλά περνίστε και για φιλελεύθεροι. Καλώς το αποσύρατε, κακώς το σκεφτήκατε εξ αρχής.

Δεν θα μείνω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε άλλες επιμέρους διατάξεις που παρουσιάζουν σοβαρή αοριστία και παράγουν ενδεχομένως ανασφάλεια δικαίου. Η ειδική αγοράριμά μας και οι Βουλευτές μας αναφέρθηκαν αναλυτικά.

Θα ήθελα, όμως, να σταθώ στο ζήτημα της απιστίας των τραπεζικών στελεχών και να μιλήσουμε καθαρά, χωρίς αγκυλώσεις και υποκρισία. Κατανοούμε πλήρως την ανάγκη για διαφύλαξη της ομαλής λειτουργίας της τραπεζικής αγοράς. Θεωρούμε κι εμείς αναγκαίο να διαφυλαχθούν τα στελέχη των τραπεζών από το φαινόμενο

του εισαγγελικού πληθωρισμού που φτάνει και στα όρια του ακτιβισμού, να προστατευτούν από τη σύγκρουση συμφερόντων, από πολιτικές σκοπιμότητες και από τον κίτρινο Τύπο. Αλλιώς, πώς θα είναι δυνατόν να λειτουργήσουν τα πιστωτικά ιδρύματα με ασφάλεια και αποτελεσματικότητα; Πώς θα μπορέσει ένα στέλεχος να υπογράψει μία αναδιάρθρωση ή μία χορήγηση δανείου με τη δαμόκλειο σπάθη της απιστίας διαρκώς πάνω από το κεφάλι του;

Όμως, υπάρχει πάντα απόσταση ανάμεσα στα άκρα. Η προτεινόμενη από την Κυβέρνηση διάταξη ενέχει σοβαρά ζητήματα νομικά, ίσως και συνταγματικά, καθώς εισάγει ειδικές εξαιρέσεις χωρίς επαρκή δικαιολογία.

Το Κίνημα Αλλαγής έχει καταθέσει συγκεκριμένη πρόταση και σχετική τροπολογία γι' αυτό το τόσο κρίσιμο θέμα. Πρόκειται για μία πρόταση που καταφέρνει να συγκεράσει τόσο τη δικαιοπολιτική ανάγκη ρύθμισης, όσο και την ασφάλεια δικαίου. Με αφετηρία τον εποπτικό ρόλο της Τράπεζας της Ελλάδος, προτείνουμε αυτή να βεβαιώνει ότι έχει προκληθεί ζημία στην περιουσία του τραπεζικού ιδρύματος κατά παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας.

Σας καλούμε, κύριοι της Κυβέρνησης, να δείτε με προσοχή την πρότασή μας και να την υιοθετήσετε. Είναι μία πρόταση που μπορεί να τύχει ευρείας πολιτικής αποδοχής και να μην επιτρέψει να στηθεί ακόμη ένας χορός λαϊκισμού και καχυποψίας πάνω στο σώμα του Ποινικού Κώδικα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω με την υπόθεση «NOVARTIS». Στην υπόθεση «NOVARTIS», μέρα με την ημέρα αποκαλύπτεται το πολυπλόκαμο παραδικαστικό κύκλωμα. Έρχονται στην επιφάνεια οι μέθοδοι, τα εργαλεία και οι στοχεύσεις του. Τα πειθήνια όργανά του παραμένουν μέχρι αυτή την ώρα πιστά στο σχέδιο και προσπαθούν, έστω και την ύστατη στιγμή, έστω και στο τέλος, να νομιμοποιήσουν τις αστήρικτες και καθοδηγούμενες ενέργειες.

Η ποινική δίωξη κατά του Ανδρέα Λοβέρδου είναι το τελευταίο δείγμα γραφής ενός συστήματος που αποδομείται.

Δεν υπάρχει Έλληνας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που να μην προβληματίζεται πώς μία μόλις ημέρα μετά το αίτημα του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για την αφαίρεση του φακέλου από την εισαγγελέα Διαφθοράς, η τελευταία έσπευσε να παραγγείλει τη δίωξη. Είναι πια φανερό ότι προσέθεσε κυνικά και απροκάλυπτα ένα ακόμη κομμάτι στο παζλ της σκευωρίας. Άλλωστε, παρά τα εμπόδια και τα προσκόμματα που προσπάθησε ο ΣΥΡΙΖΑ να βάλει αρχικά και τη στροφή του τώρα κατά εκατόν ογδόντα μοίρες, η προανακριτική επιτροπή ξεκίνησε από χθες την ουσιαστική της λειτουργία.

Είμαστε ακόμη στην αρχή της έρευνας και μόλις τώρα πιάσαμε την άκρη του νήματος. Είμαστε, όμως, σίγουροι ότι η αλήθεια θα λάμψει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε την κ. Γεννηματά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εί-

κοσι επτά μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Σαραβαλίου Αχαΐας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους καταθέτει την έκθεσή της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους Οικονομικού Έτους 2017»

β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους Οικονομικού Έτους 2017».

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Κούβελας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Αμερικανός Πρόεδρος Ρόναλντ Ρέικαν είχε πει κάποτε ότι το πρωταρχικό καθήκον μιας κυβέρνησης είναι να προστατέψει τους πολίτες και όχι να διευθύνει τις ζωές τους.

Αυτό, όπως αποδείχθηκε, επιχειρήσατε να κάνετε εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, επί τεσσέραμις χρόνια. Προσπαθήσατε, δηλαδή, να διευθύνετε τις ζωές των Ελλήνων πολιτών με τις πρακτικές σας και όχι να τους προστατεύσετε όπως οφείλατε.

Τελικά, πετύχατε μια μέρα πριν την προκήρυξη των εκλογών, πριν κλείσει η Βουλή, με ιδεοληπτικά κριτήρια να επιβάλετε χαλαρούς ποινικούς κανόνες σε μια κοινωνία που έχει περισσότερο από ποτέ άλλοτε ανάγκη προστασίας και ασφάλειας.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή στην επιτροπή τις τοποθετήσεις των συναδέλφων από την Αντιπολίτευση και το τελευταίο πράγμα που περίμενα να κάνουμε είναι πολιτική αντιπαράθεση για το ζήτημα της τροποποίησης των νέων κωδίκων που ως αποστολή θα πρέπει να έχουν δύο πράγματα. Το πρώτο είναι η πρόληψη και η καταστολή του εγκλήματος, και παράλληλα η απονομή της δικαιοσύνης.

Για το έγκλημα και κατ' επέκταση για τον κίνδυνο της προσβολής των δημόσιων αγαθών όπως ξέρουμε -δεν χρειάζεται θεωρητική και φιλοσοφική ανάπτυξη- αυτά δεν διαχωρίζουν κοινωνικές τάξεις, πολιτικές και θρησκευτικές πεποιθήσεις, αλλά προσβάλλουν όλους όσοι τυχόν γίνουν στόχοι τους.

Λίγες ημέρες πριν τις εκλογές εισαγάγετε ποινικούς κώδικες με ιδεοληψίες και μεθοδεύσεις, με σκοπό να ικανοποιήσετε ένα μικρό -ευτυχώς- μέρος του κομματικού σας ακροατηρίου και όχι να στείλετε μηνύματα μιας ευνομούμενης και ασφαλούς χώρας προς όλους τους πολίτες. Όμως, κριτήρια ιδεολογικά και ιδεοληπτικά δεν χωρούν στην αποτροπή του εγκλήματος. Προληπτικά πρέπει να είναι αυτά τα κριτήρια, γιατί η πρόληψη, όπως ξέρουμε, είναι το πρώτο πράγμα που διδάσκεται ακόμη και ο πρωτοετής φοιτητής στη Νομική.

Επομένως ο βασικός στόχος πρέπει να είναι διπλός. Από τη μια, πρέπει το αδίκημα να είναι σαφώς καθορισμένο και από την άλλη, η ποινική κύρωση που απειλείται επίσης να είναι καθορισμένη, αλλά και τόσο αυστηρή ούτως ώστε κάποιος που τολμά να διαπράξει ή σκέφτεται να διαπράξει ένα αδίκημα να γνωρίζει ποιες ποινές προβλέπονται και τι τον περιμένει.

Επιμείνατε να φέρετε τους νέους κώδικες λίγο πριν περάσουμε στην προεκλογική περίοδο και στη μεγάλη πολιτική αλλαγή που διαφαινόταν, προκαλώντας έτσι

τεράστιες συζητήσεις και αντιπαραθέσεις στον νομικό κόσμο, στον δικαστικό κόσμο, στην ελληνική κοινωνία τελικά.

Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Την αποποινικοποίηση της μολότοφ; Αναρωτήθηκε ο κύριος εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ στην επιτροπή «Μα, καλά, αν έχει κάποιος μια μολότοφ στο σακίδιό του, πού είναι το αδίκημα; Θα τιμωρήσουμε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπε αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αυτό ακριβώς είπε, κύριε Τζανακόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπε αυτό. Μην επιμένετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Και συνέχισε λέγοντας το εξής: «Θα τιμωρήσουμε και τη σκέψη που ενδεχομένως κάνει;».

Αυτό θα λέγατε στις τρεις οικογένειες των αδικοχαμένων νέων ανθρώπων της MARFIN και του αγέννητου παιδιού τον Μάιο του 2010;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το είπε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Το είπε, κύριε συνάδελφε του ΣΥΡΙΖΑ. Μη διαμαρτύρεστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είπε αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Μα, είναι τα λόγια του ακριβώς. Και το επανέλαβε, μάλιστα, περισσότερες φορές ο κ. Λάμπας. Εδώ είναι.

Αυτό θα λέγατε στους δεκάδες αστυνομικούς που μετά τα επεισόδια στο κέντρο της Αθήνας πολλοί απ' αυτούς είναι εγκαυματίες;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό καταλάβατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αυτό θα λέγατε στους κανονικούς φοιτητές που έτυχε να βρίσκονται γύρω από τον χώρο του πανεπιστημίου σε στιγμές επεισοδίων και τραυματίστηκαν από τη χρήση μολότοφ κάποιων ανεγκέφαλων;

Ακούστηκε και το κολοσσιαίο επιχείρημα από τον ίδιο συνάδελφο, από εσάς, κύριε εισηγητά του ΣΥΡΙΖΑ, ότι δεν είναι δυνατόν να διώκεται για κακούργημα αυτός που πάει σε μια συγκέντρωση έχοντας μέσα στο σακίδιό του μία μολότοφ, ενώ αυτός που πηγαίνει στην ίδια συγκέντρωση έχοντας ένα μυδράλιο -είπατε χαρακτηριστικά- ένα πολυβόλο όπλο στο σακίδιό του, να διώκεται απλώς για πλημμέλημα. Το είπατε. Δεν το είπατε κι αυτό;

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό δεν είναι; Αυτό είπα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Συμφωνούμε, λοιπόν, κύριε συνάδελφε. Κι αυτός που έχει ένα πολυβόλο όπλο για κακούργημα πρέπει να διώκεται. Έτσι είναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Αυτό είναι άλλο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Συμφωνούμε. Εδώ είναι. Όμως, δεν θα πάμε πίσω. Μπροστά θα πάμε.

Να θυμηθούμε, λοιπόν, τη μετατροπή σε πλημμέλημα για τη δωροδοκία των δημοσίων λειτουργών που μας εκθέτει διεθνώς ή τον νόμο Παρασκευόπουλου με τις δεκάδες αποφυλακίσεις των πλέον επικίνδυνων εγκληματιών, βαρυποινιτών, οι οποίοι μετά την αποφυλάκισή τους συνέχισαν την εγκληματική τους δραστηριότητα ανενόχλητοι; Να θυμηθούμε τις συχνές άδειες από τη φυλακή αμετανόητων τρομοκρατών, οι οποίοι είχαν σπείρει τον θάνατο και τον πόνο για δεκαετίες;

Αυτό είναι το φιλελεύθερο πνεύμα των θεωρητικών του Ποινικού Δικαίου που επικαλείσθε, συνεχώς, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Κρατώ πάντως ότι είστε με τον φιλελευθερισμό τελικά.

Εκφράσατε, όμως, ακριβώς αυτό που απευχόταν ο μεγάλος καθηγητής του Ποινικού Δικαίου, ο Ιωάννης Μανω-

λιδάκης, τον οποίο νομίζω οι περισσότεροι από μας τον είχαμε δάσκαλο στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο στη Θεσσαλονίκη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δικός του είναι ο κώδικας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όλος ο κώδικας είναι δικός του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ναι, συμφωνώ. Ένας λόγος παραπάνω να διαβάζατε πιο προσεκτικά τη σκέψη και τη φιλοσοφία του καθηγητή Μανωλιδάκη.

Έλεγε, λοιπόν, διδάσκοντάς μας Ποινικό Δίκαιο ότι πρέπει να ενεργούμε σε ένα ποινικό περιβάλλον, όπου η πολιτεία δεν προετοιμάζει το έγκλημα και ο εγκληματίας δεν το διαπραττει.

Κύριε Υπουργέ, με το σημερινό νομοθέτημα επιστρέφουμε στην πολυπόθητη κανονικότητα και συμβάλλουμε στην εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας που τόσο έχουν ανάγκη οι πολίτες.

Θα προσπεράσω αναφορές σε σημαντικές, όμως, αλλαγές που έρχονται για την πραγματική αύξηση στην έκταση των ποινών στα είκοσι δύο χρόνια από τα δεκαεπτά, στην κακουργηματική πλέον δίωξη και χαρακτήρα της χρήσης εκρηκτικών σε συγκεντρωμένο πλήθος, τα εγκλήματα κατά της ζωής από την οργανωμένη τρομοκρατία όπου εναρμονίζεται το εθνικό μας δίκαιο με την ευρωπαϊκή οδηγία.

Ποιος σας είπε ότι αυστηροποιούμε το πλαίσιο κόντρα στη διεθνή πρακτική, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Αντίθετα, συντονιζόμαστε με τη διεθνή πρακτική.

Επίσης η χρηματοδότηση των τρομοκρατών αλλά και η παροχή πληροφοριών για την οργάνωση και τέλεση τρομοκρατικών πράξεων είναι σημαντικές ρυθμίσεις στον Ποινικό Κώδικα, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι θα πρέπει να επιστρέψουμε στην Ελλάδα των κανόνων και των ασφαλών πολιτών και όχι να παραμείνουμε στην Ελλάδα που σπέρνουν τον φόβο οι «Ρουβίκωνες» και οι μπαχαλάκηδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα κλείσω λέγοντας μόνο ότι οι δικαστές, οι δικηγόροι, οι πολίτες τελικά με τις πρόσφατες ρυθμίσεις που φέρατε νιώθουν να δυσκολεύεται στην πραγματικότητα η ζωή τους, γιατί είπατε και αυτό: «Μα, είδαμε στην εφαρμογή τους τους νέους κώδικες; Περάσαν μόλις λίγες μέρες. Αυτά πρέπει να ωριμάσουν στην πράξη για να τα δούμε.».

Μα η Νέα Δημοκρατία εξέφρασε τις αντιρρήσεις της ήδη τις ημέρες εκείνες που συζητιούνταν οι αλλαγές και δεν κάνουμε τίποτα άλλο παρά να νομοθετήσουμε σήμερα, με το παρόν νομοσχέδιο που εισάγεται, επαναφέροντας τις ρυθμίσεις τις οποίες είχαμε διακηρύξει ότι έχει ανάγκη η ποινική δικαιοσύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Κούβελα, έχετε ξεπεράσει κατά πολύ τον χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Οι κώδικες δεν είναι πλατφόρμες ιδεολογικών εμμονών ούτε εργαλεία συγκυριακών εξυπηρετήσεων, αντιθέτως γνώμονας είναι το δημόσιο συμφέρον και κυρίως η ασφάλεια των πολιτών.

Σε αυτή την προσπάθεια θέλουμε συμμάχους και τους συναδέλφους στο ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά και όλους τους πολίτες. Σας καλώ να υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον

λόγο για να αποκαταστήσω την προσωπική τιμή και αξιοπιστία μου, που διαστρεβλώνονται με τα όσα αναφέρονται για το πρόσωπό μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ορίστε, κύριε Λάππα, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δευτερόλεπτα θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, το θέμα το οποίο κυριάρχησε στις επιτροπές -και ήταν θέμα διαλόγου- δεν είναι αν είναι αδικημα η κατοχή μιας μολότοφ ή ενός όπλου. Το θέμα ήταν αν είναι πλημμέλημα με εκτιμώμενη ποινή τρία έως πέντε έτη, όπως λέει ήδη ο κώδικας, ή κακούργημα μόνο η κατοχή, αποσυνδεόμενη από τη χρήση της.

Τι δεν καταλαβαίνουν οι συνάδελφοι, που είναι και νομικοί, και μου λένε ποιο είναι το πνεύμα του Μανωλιδάκη; Εδώ είναι το πνεύμα της λογικής. Μην κουρελιάζετε και τη θεωρία του Μανωλιδάκη και τη θεωρία της λογικής. Η θεωρία είναι η εξής: Θέλετε η απλή κατοχή να είναι για όλα τα εκρηκτικά, τα όπλα σε πλημμεληματικό επίπεδο, αλλά εκτιμώμενο, ή κακούργημα αποσυνδεόμενο από την πράξη; Αυτό είναι το μεγάλο θεωρητικό, πολιτικό και νομικό ερώτημα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Δεν θα εξηγήσω περαιτέρω, κύριε Πρόεδρε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τι να εξηγήσετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Είναι όλα καταγεγραμμένα στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Καλό είναι σε αυτές τις διαδικασίες να μην αναφερόμαστε στον άλλο προσωπικά, γιατί αυτός είναι ο ορισμός του προσωπικού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Αναφέρθηκα στον κ. Λάππα ως εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ και όχι προσωπικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Η χειρότερη μορφή ψεύδους είναι η διαστρέβλωση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ας μην το συνεχίσουμε. Νομίζω, κύριε Λάππα, ότι δώσατε τις εξηγήσεις. Είπατε και εσείς αυτό που είπατε, δεν υπάρχει λόγος τώρα να συνεχίσουμε.

Ας προχωρήσουμε με τον κ. Βιλιάρδο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ελληνικής Λύσης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για εννέα λεπτά, μαζί με τη δευτερολογία σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε χαρακτηρίζεται ως ποινικό. Όμως, παρά τις πολλές αντιδράσεις για τις διατάξεις του νόμου Παρασκευοπούλου, δεν φαίνεται να αποσκοπεί στη μεγαλύτερη αυστηρότητά τους. Αντίθετα, όπως φαίνεται από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, προωθεί την εξαγορά των ποινών. Άρα πάλι αυξημένες απελευθερώσεις, αν και με κάποιο επιπλέον οικονομικό όφελος.

Αυτό είναι φαίνεται που ενδιαφέρει τους επιτηρητές της χώρας, το οικονομικό, το οικονομικό όφελος από τα πρόστιμα, που αποτελεί μια καλυμμένη φορολογία, όπως η αύξηση των τιμολογίων της ΔΕΗ, χωρίς να γίνεται αντιληπτή ως τέτοια από τους πολίτες. Δεν ξέρουμε, βέβαια, εάν αυτό το οικονομικό όφελος θα αντισταθμίσει την ενδεχόμενη αύξηση της εγκληματικότητας ή τον ηθικό κίνδυνο να βρεθούν μμητές, οπότε θα έχει πρόσθετο κόστος για την αστυνόμευση και την αποκατάσταση βλαβών.

Όσον αφορά τώρα το πρώτο μέρος του, τις κατασταλτικές διατάξεις, θα ήθελα να πω τα εξής. Έχουμε την αί-

σθηση πως επικεντρώνεται σε άλλα θέματα και έχει άλλα κίνητρα πέραν των διατάξεων του νόμου Παρασκευοπούλου. Θέτει, για παράδειγμα, ποινές για βασανιστήρια στο άρθρο 2, εκπαίδευση σε όπλα για τρομοκρατικές ενέργειες στο 3.12. και για τρομοκρατική δράση στο εξωτερικό στο 3.10., ενώ αναφέρεται ακόμη και η πραγματοποίηση ταξιδιού στο εξωτερικό για τον σκοπό αυτό στο 3.14..

Αλήθεια, γιατί μας προετοιμάζει αυτός ο κώδικας; Μήπως για την αύξηση της τρομοκρατίας λόγω άφιξης τζιχαντιστών ή για περιπτώσεις συμμετοχής ημεδαπών σε πολεμικές συγκρούσεις στο εξωτερικό, όπως έχει γίνει με Ευρωπαίους μετανάστες της δεύτερης γενιάς;

Το νομοσχέδιο συμπεριλαμβάνει επιπλέον διάφορες διατάξεις με αυστηρότερες ποινές, που καλύπτουν από τη διατάραξη της κοινής ησυχίας, στο άρθρο 10, έως την οδήγηση υπό την επήρεια ουσιών, στο άρθρο 4.3., οι οποίες είναι φυσικά θετικές.

Όσον αφορά τώρα τις διατάξεις για επεισόδια και για τρομοκρατικές ενέργειες, διερωτόμαστε γιατί χρειαζόταν τώρα ένας νέος νόμος μετά από τόσα χρόνια επεισοδίων;

Επειδή φαίνεται ότι καλή είναι η σκέψη, αλλά το κλειδί είναι στην εφαρμογή, θα ήθελα να σημειώσω ότι, παρά τους νόμους που ψηφίσαμε για το άσυλο, συνεχίζουν οι δράσεις των γνωστών-αγνώστων με επεμβάσεις σε διάφορα γραφεία και με επιθέσεις σε αστυνομικούς με μία σχετικά προβλέψιμη «χορογραφία», που δεν συγκινεί πλέον ούτε τα τηλεοπτικά συνεργεία.

Μήπως νομίζει η Κυβέρνηση πως ήταν οι νόμοι που δεν επέτρεπαν στην αστυνομία να συλλάβει τους γνωστούς-αγνώστους έως σήμερα; Ή μήπως περιμένει ένα νέο κύμα οργής, λόγω της προβλεπόμενης αποτυχίας της πολιτικής της, της συνέχισης δηλαδή των μνημονίων, και θέλει να εκφοβίσει τους πολίτες με το νομοσχέδιο;

Προξενεί πάντως απορία το πώς αντιλαμβάνονται οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών τον ακτιβισμό και την τρομοκρατία, τον φασισμό και τη δημοκρατία. Τι μπορεί να πει κανείς, αλήθεια, όταν κάποιοι θεωρούν ακραίους τις εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες των συλλαλητηρίων για τη Μακεδονία, αλλά ακτιβιστές αυτούς που προβαίνουν σε καταλήψεις;

Με το άρθρο 3.5. τώρα εισάγεται η ευθύνη των διευθυντών επιχειρήσεων ή δημόσιων οργανισμών για αμέλεια σε περιπτώσεις απιστίας υφισταμένων. Λυπούμαστε εδώ τους διευθυντές που θα αμελήσουν οδηγίες πολιτικών προϊσταμένων τους που καλύπτονται από τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Από την άλλη πλευρά, πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί τυχόν συμφωνία διευθυντών και υφισταμένων που θα καλύπτει την αμέλεια; Προφανώς δεν μπορεί.

Συνεχίζοντας υπάρχουν κάποιες διατάξεις μέσα στο νομοσχέδιο που άπτονται οικονομικών θεμάτων και στις οποίες θα επικεντρωθούμε. Αναφερόμαστε κυρίως στο θέμα των διώξεων για απιστία σε πιστωτικά ιδρύματα, που θεωρούμε πως έχει σχέση με τις ρυθμίσεις των κόκκινων δανείων και με την προστασία των πλειστηριασμών.

Τα συγκεκριμένα θέματα είναι τόσο σημαντικά και με τόσες παράπλευρες συνέπειες, που θα απαιτούσαν μια ξεχωριστή συζήτηση μόνο γι' αυτά. Εν προκειμένω, διαπιστώθηκαν επιπλέον κάποια παράξενα γεγονότα σχετικά με το πώς συμπεριλήφθηκαν στο νομοσχέδιο. Ειδικότερα, οι διατάξεις αυτές προστέθηκαν μετά τη διαβούλευση ή σκόπιμα δεν είχαν συμπεριληφθεί αρχικά.

Πιο συγκεκριμένα, το νομοσχέδιο αναρτήθηκε για δια-

βούλευση στις 14 Οκτωβρίου στις 10.00' το βράδυ και παρέμεινε έως τις 18 Οκτωβρίου επίσης έως τις 10:00' το βράδυ. Δηλαδή, διήρκεσε τέσσερις μέρες και ακολούθως κατατέθηκε στη Βουλή την 31^η Οκτωβρίου.

Τι συνέβη, αλήθεια, μέσα σε αυτές τις επτά εργάσιμες ημέρες που συμπεριελάμβαναν το τριήμερο της 28^{ης} Οκτωβρίου; Μήπως υπάρχει κάποια σχέση με το περίφημο σχέδιο «ΗΡΑΚΛΗΣ», που επεξεργάστηκε ο κ. Ζαββός και ποιος ξέρει ποιος άλλος, χωρίς να εμπλακούν ευρωπαϊκοί θεσμοί, όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το οποίο εγκρίθηκε με διθυραμβικούς επαίνους, σύμφωνα με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης; Πώς άλλωστε να μην εγκριθεί, αφού αποτελεί μια πολύ αποδοτική επένδυση για τα κερδοσκοπικά κεφάλαια;

Κρίνοντας πάντως από τα δημοσιεύματα την εβδομάδα πριν από την 28^η Οκτωβρίου σχετικά με προβλήματα, με κυριότερο το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ζητάει cash collateral, δηλαδή να δεσμευτούν τα εννέα δισεκατομμύρια ευρώ της εγγύησης του ελληνικού δημοσίου, αναρωτιόμαστε αν κάπου κόλλησε.

Καταθέτω στα Πρακτικά δύο από αυτά τα δημοσιεύματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κίνδυνος που γίνεται προσπάθεια εδώ να εκμηδενιστεί είναι το ότι με δεδομένη την επισφαλή οικονομική κατάσταση της χώρας μας -χθες η UBS μάς έδωσε προθεσμία ως το 2021, ειδοποιώντας μας για τους κινδύνους στα ομόλογά μας μετά το 2021- μπορεί να βρεθεί σε οικονομική δυσκολία ο εγγυητής, το κράτος δηλαδή, πριν από τα δάνεια, μέσα στα επόμενα δέκα χρόνια, που κατά πάσα πιθανότητα θα είναι η διάρκεια των ομολόγων.

Καθόλου παράξενο, εάν σκεφτεί κανείς πως το υπερχρεωμένο ελληνικό δημόσιο, που εγγυάται, αξιολογείται με μία μη επενδυτική βαθμίδα.

Υπό αυτές τις συνθήκες, λοιπόν, η βιωσιμότητα του χρέους εξαρτάται από τις μελλοντικές διευκολύνσεις των δανειστών, καθόλου από εμάς, κάτι που προκαλεί αβεβαιότητα στους επενδυτές, οι οποίοι δεν είναι, άλλωστε, τόσο αισιόδοξοι όσον αφορά τη μελλοντική ανάπτυξη που υπόσχεται η Κυβέρνηση.

Στο πλαίσιο αυτό, η λύση που προτείνουν είναι η δέσμευση των κεφαλαίων σε μορφή μετρητών, για να είναι 100% εξασφαλισμένη η αποπληρωμή των αγοραστών των ομολόγων των τιτλοποιημένων δανείων.

Ίσως, λοιπόν, οι προσθήκες στο νομοσχέδιο για το θέμα της απιστίας να συμπεριελήφθησαν με στόχο να προλάβουν ένα «ναυάγιο» του σχεδίου «ΗΡΑΚΛΗΣ», παρέχοντας στις τράπεζες επιπλέον ελευθερίες να ξεκαθαρίσουν τα χαρτοφυλάκιά τους μόνες τους, χωρίς να τα πουλήσουν σε κερδοσκοπικά κεφάλαια.

Εν προκειμένω, με την προσθήκη του άρθρου 52 στο άρθρο 390 παράγραφος 1Γ του Ποινικού Κώδικα για περιπτώσεις απιστίας στις τράπεζες, είτε ως πλημμέλημα είτε ως κακούργημα, καταργείται η αυτεπάγγελτη δίωξη και πλέον δίδεται μόνο κατ' έγκληση.

Η συγκεκριμένη διάταξη θεωρείται πως αποσκοπεί στην προστασία των τραπεζικών στελεχών από κατηγορίες σχετικά με αναδιαρθρώσεις δανείων. Ειδικότερα, δεν θα μπορεί να τους μηνύει ο εισαγγελέας, αλλά η ίδια η τρά-

πεζα, εάν βλάπτεται από ρυθμίσεις που αποφασίζονται, κάτι που, όμως, είναι οξύμωρο, αφού η ίδια η τράπεζα θα τους δίνει τις εντολές. Λέγεται δε πως, για να είναι συνταγματική η ρύθμιση, θα πρέπει να επεκταθεί σε ολόκληρη την ιδιωτική οικονομία. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνοντας, σαν να μην έφταναν όλα αυτά, με το άρθρο 6 παράγραφος 2 συμπεριλαμβάνονται παρελθούσες υποθέσεις που έλαβαν χώρα με αυτεπάγγελτη δίωξη, οι οποίες πλέον θα μπορούν να συνεχιστούν μόνο με την υποβολή έγκλησης εντός τεσσάρων μηνών.

Γιατί αλήθεια η αναδρομική ισχύς; Ποιες υποθέσεις συγκαλύπτονται; Αν το πρόβλημα ήταν το να λυθούν τα χέρια των τραπεζιτών όσον αφορά τις ρυθμίσεις των κόκκινων δανείων, γιατί δεν θεσμοθετείται απλά η κάλυψη από αυτεπάγγελτες διώξεις μόνο σε περιπτώσεις στεγαστικών;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Σας ευχαριστούμε, κύριε Βιλιάρδο.

Η επόμενη εξάδα είναι όλη από τη Νέα Δημοκρατία: ο κ. Μαραβέγιας, ο κ. Γιόγιακας, ο κ. Ιωάννης Οικονόμου, ο κ. Μπογδάνος, η κ. Παπακώστα και ο κ. Χατζηβασιλείου.

Θα σας παρακαλέσω να τηρείτε τον χρόνο, γιατί έχουμε άλλους εξήντα ομιλητές.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαραβέγιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας για ένα νομοθέτημα όπως ο Ποινικός Κώδικας, κάποιος θα έλεγε πως θα ήταν εύκολο να βρεθεί ένας κοινός τόπος από όλα τα κόμματα. Για παράδειγμα, δεν θα έπρεπε να υπάρχει διαφορά αντίληψης μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΣΥΡΙΖΑ για το ποιες πράξεις είναι αξιόποινες στο κοινό Ποινικό Δίκαιο.

Δεν αναφέρομαι, δυστυχώς, σε εγκλήματα τρομοκρατίας, γιατί εκεί ο ΣΥΡΙΖΑ εδώ και χρόνια έχει πάρει θέση, χαρακτηρίζοντας επιθέσεις με ρουκέτες όχι ως τρομοκρατικές, αλλά ως πολιτικές ενέργειες.

Δεν μας λέει, δηλαδή, ακριβώς ότι δεν είναι αξιόποινες, αλλά τους αποδίδει και κάποιο ανώτερο ιδεολογικό κίνητρο. Μάλιστα, σύμφωνα με πρώην Αντιπρόεδρο της Βουλής, πρόκειται για πράξεις που αποσκοπούσαν ακόμα και σε έναν καλύτερο κόσμο.

Άρα μπορούν για τον ΣΥΡΙΖΑ εγκληματικές ενέργειες, όπως η παροχή πληροφοριών, η χρηματοδότηση, η στρατολόγηση μελών σε τρομοκρατική οργάνωση, να μη θεωρηθούν και ως αυτοτελείς αξιόποινες πράξεις;

Δεν ξέρω πλέον τι να πω και δεν μπορώ να φανταστώ και αυτό, κύριοι συνάδελφοι, πώς θα μπορέσετε να το δικαιολογήσετε.

Αφήνοντας, όμως, στην άκρη τα κατά ΣΥΡΙΖΑ «ανθρωπιστικά ιδεώδη» -εντός εισαγωγικών- της τρομοκρατίας, κάποιος θα πίστευε πως ενέργειες, όπως η κατοχή ή η μεταφορά μολότοφ σε δημόσιες συναθροίσεις, θα καταδικάζονταν έστω πολιτικά από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ή τουλάχιστον ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα συμφωνούσε κατ' αρχάς με την ποινική αξιολόγησή τους ως προπαρασκευαστικών πράξεων για τη διασάλευση της δημόσιας τάξης.

Όπως αναρωτήθηκε, λοιπόν, πολύ εύστοχα και ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Τσιάρας, στην επιτροπή, τι θα ήθελε κάποιος να κάνει φέρνοντας μία μολότοφ σε μία συγκέντρωση; Προφανώς, όχι να την πάει βόλτα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ας φάει δέκα χρόνια φυλακή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι μία τέτοια διαφορά αντίληψης για τα προφανή δεν οφείλεται σε άγνοια της πραγματικότητας εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ. Διότι και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ γνώριζε επί τέσσερα χρόνια πως μέσα στην ΑΣΟΕΕ υπήρχε εργαστήριο εξοπλισμού των μπαχαλάκηδων. Το γνώριζε, αλλά δεν έκανε τίποτα.

Έτσι, λοιπόν, μία υπεύθυνη Κυβέρνηση, αυτή της Νέας Δημοκρατίας, μπήκε προχθές στην ΑΣΟΕΕ και διέλυσε το εργαστήριο που όλοι γνώριζαν ότι υπήρχε.

Αυτός, άλλωστε, είναι και ο λόγος που τον περασμένο Ιούλιο ο ελληνικός λαός ψήφισε τον Κυριάκο Μητσοτάκη για Πρωθυπουργό και έστειλε τον ΣΥΡΙΖΑ στην Αντιπολίτευση, για να κάνουμε εμείς μέσα σε τέσσερις μήνες όσα δεν θέλατε να κάνετε εσείς επί τέσσερα χρόνια.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, το παρόν νομοσχέδιο, ευτυχώς, πάει και λίγο πιο πέρα από τα αυτονόητα. Κάνει πράξη τη δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας για επιβολή της ισονομίας, με την κατάργηση διακρίσεων υπέρ πολιτικών προσώπων.

Έτσι, στα άρθρα 159 και 159α, με την προτεινόμενη διατύπωση, οι διατάξεις περί δωροληψίας και δωροδοκίας πολιτικών προσώπων θα εφαρμόζονται κατά αντίστοιχο τρόπο και στους Βουλευτές στο σύνολο των καθηκόντων τους και όχι μόνο κατά το μέτρο που αυτές συνδέονται με τη συμμετοχή σε κάποια εκλογή ή διαδικασία ψηφοφορίας.

Επίσης, καλύπτεται με τον ίδιο τρόπο το νομικό κενό που υπήρχε ως προς τους Υφυπουργούς και τις πράξεις τους.

Σε ό,τι αφορά τους δημοσίους υπαλλήλους, με το άρθρο 236 αυξάνεται η προβλεπόμενη ποινή για την ενεργητική δωροδοκία, η οποία από πλημμέλημα μετατρέπεται σε κακούργημα, με απειλούμενη ποινή κάθειρξης έως και τα οκτώ έτη.

Βλέπουμε, επομένως, ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αποκαθιστά τις προηγούμενες ρυθμίσεις για βαριά αδικήματα, τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ ελάφρυνε σε τέτοιον βαθμό, που ουσιαστικά έφτασε μέχρι την εξαφάνισή τους για πολλές τέτοιες υποθέσεις.

Θυμίζω ακόμα και τον νόμο Παρασκευοπούλου, που ψηφίστηκε επί ΣΥΡΙΖΑ το καλοκαίρι του 2016, και τις αθρόες αποφυλακίσεις που ακολούθησαν.

Θυμίζω, επίσης, τι είπε στην επιτροπή ο κ. Παναγόπουλος, εκπρόσωπος της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος, για τον προηγούμενο Ποινικό Κώδικα, αυτόν που ψηφίσατε εσείς, κύριοι, που τόσο πολύ επειγόταν ο κ. Τσίπρας να εφαρμοστεί πριν από τις εκλογές του Ιουλίου.

Πρόκειται για διατάξεις που προέβλεπαν πλημμεληματικές κυρώσεις για διακεκριμένες κλοπές, διακεκριμένες απάτες κ.λπ., με κρατούμενους οι οποίοι αποφυλακίστηκαν ακόμα και σε υποθέσεις εγκληματικών οργανώσεων.

Αφορούσαν, όπως διευκρίνισε ο κύριος εισαγγελέας, πάρα πολλούς κρατούμενους. Περίπου τριακόσιες περιπτώσεις αποφυλακίσεων έγιναν σε μία διαδικασία «άψευσθή».

Ταυτόχρονα, αποκαλύπτει πως στόχος του νομοθετήματος, όπως και στην περίπτωση του νόμου Παρασκευοπούλου, ήταν να γίνουν ακριβώς γρήγορα αυτές οι

αποφυλακίσεις. Κάθε άλλο σχόλιο περιττεύει.

Απλά θα περίμενα να ακούσω από τον ΣΥΡΙΖΑ κάποια λογική εξήγηση γιατί δεν έβαλε ως έναρξη ισχύος του Ποινικού Κώδικα τον Σεπτέμβριο, όπως του ζητούσε εναγωνίως η Ένωση Εισαγγελέων Ελλάδος, αλλά επειγόταν τόσο να αρχίσουν οι αποφυλακίσεις τον Ιούλιο.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κλείσω με ένα ακόμα φαινόμενο που αντιμετωπίζει ο νέος Ποινικός Κώδικας και δεν είναι άλλο από τη δράση οργανώσεων, όπως ο «Ρουβίκωνας». Πρόκειται για τους κατά ΣΥΡΙΖΑ ακτιβισμούς παιδιών.

Αυτές οι ενέργειες συνοδεύονται από αντίστοιχες αναρτήσεις σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, που συνιστούν, όχι απλά προπαγάνδη των θέσεων του «Ρουβίκωνα», αλλά περιέχουν ανοικτές απειλές σε βάρος συγκεκριμένων προσώπων και προτροπές για ανάληψη νέων δράσεων από τρίτους, νέους προσήλυτους, κατά το πρότυπο αποκεντρωμένων ισλαμιστικών οργανώσεων.

Πλέον η απειλή τέλεσης τρομοκρατικών πράξεων ή διέγερσης σε τέλεσή τους θα τιμωρείται με ποινή φυλάκισης έως πέντε έτη.

Όπως έδειξε και η τελευταία επιτυχία της Κυβέρνησης, με την εξάρθρωση της «Επαναστατικής Αυτοάμυνας», οι πολιτικές μας δεν θα μείνουν γράμμα κενό περιεχομένου. Δεν πρόκειται να μείνουν απλές λέξεις στο χαρτί του νομοθέτη.

Οι προβλέψεις του νέου Ποινικού Κώδικα ψηφίζονται από τη Βουλή για να εφαρμοστούν οπουδήποτε χρειαστεί. Η εποχή της ατιμωρησίας έχει περάσει και αυτό σύντομα θα γίνει σαφές προς κάθε κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστούμε κι εμείς για την τήρηση του χρόνου.

Ο κ. Γιόγιακας έχει τον λόγο και αμέσως μετά ο κ. Ιωάννης Οικονόμου.

Κύριε Γιόγιακα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι συμφωνούμε πως μία τόσο σημαντική μεταρρύθμιση, όπως η αλλαγή των δύο κωδίκων, δεν πρέπει να συνδέεται με πολιτικές σκοπιμότητες ή με ιδεολογικές συγγένειες ούτε μπορεί να επηρεάζεται από διάφορα γεγονότα της συγκυρίας.

Εμείς, με τις προτεινόμενες αλλαγές, επιδιώκουμε να αντιμετωπίσουμε αδυναμίες, αστοχίες και αντιφάσεις της βασικής αναθεώρησης που ψηφίστηκε από την προηγούμενη Βουλή και μάλιστα στο παρά πέντε. Λάβαμε υπ' όψιν τις ανησυχίες που εξέφρασαν ενώσεις, πανεπιστημιακοί και επαγγελματίες του νομικού χώρου, τις προειδοποιήσεις για μαζικές παραγραφές αδικημάτων, όπως οι διαρρήξεις και οι κλοπές, οι αθρόες αποφυλακίσεις κρατουμένων, η δημιουργία αισθήματος ατιμωρησίας στον κόσμο, η αύξηση των απειλών για τη δημόσια ασφάλεια ή, ακόμα, η ανοχή απέναντι σε κρούσματα διαφθοράς ή στη δράση ακραίων ή τρομοκρατικών ομάδων.

Ακούγοντας, λοιπόν, τις ανησυχίες αυτές, δεν μπορούσαμε παρά να τροποποιήσουμε συγκεκριμένες διατάξεις, που είναι πολύ σημαντικές για την τόνωση του αισθήματος ασφαλείας των πολιτών.

Γίνονται πιο αυστηρές οι ποινές για επιθέσεις σε συμβολαιογράφους και άλλους δημόσιους λειτουργούς, όπως οι εφοριακοί, που ασκούν τα επαγγελματικά και

υπηρεσιακά τους καθήκοντα.

Προβλέπονται ποινές και για όσους εισέρχονται και πα-
ραμένουν παράνομα σε δημόσια κτίρια.

Τιμωρούνται η χρηματοδότηση τρομοκρατικών οργα-
νώσεων, η παροχή πληροφοριών για τέλεση τρομοκρατι-
κών πράξεων αλλά και η δημόσια απειλή ή προτροπή σε
τρομοκρατική πράξη.

Αυστηρά θα μεταχειρίζεται ο νόμος όχι μόνο όσους
χρησιμοποιούν, αλλά και σε όσους σκοπεύουν να χρησι-
μοποιούν μολότοφ και εκρηκτικές ουσίες.

Γίνεται ξανά κακούργημα η δωροδοκία και δωροληψία
υπαλλήλων.

Οι πολυίσοβίτες, όπως είναι τα μέλη της «17 Νοέμβρη»,
μπορούν να ζητήσουν αποφυλάκιση, αφού εκτίσουν εί-
κοσι δύο και όχι δεκαεπτά έτη ποινής.

Θεωρείται κακούργημα με ποινή κάθειρξης μέχρι δέκα
χρόνια η κλοπή από τουλάχιστον δύο άτομα που είχαν
συγκροτήσει συμμορία, ανεξάρτητα από την αξία των
κλοπιμαίων.

Πολύ σημαντική είναι, επίσης, η πρόβλεψη βαρύτερων
ποινών, που θα φτάνουν μέχρι τα ισόβια, για όποιον οδη-
γεί υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών και προκαλέσει
θάνατο.

Ομοίως πολύ θετική -κι εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι
προς τιμήν του ο κύριος Υπουργός ανταποκρίθηκε στις
προτάσεις συναδέλφων- είναι η πρόβλεψη για αυστηρό-
τερες ποινές για τον βιασμό, που αφορά και τον βιασμό
ανήλικων.

Αυξάνονται τα πρόστιμα και οι ποινές για τη διακίνηση
μεταναστών και στο εξής θα καταλογίζονται για κάθε ένα
μεταφερόμενο άτομο.

Οι ποινές χάδια, οι μη αναλογικές ποινές, η ατιμωρησία
δεν έχουν θέση ούτε σε εγκληματικές ούτε σε αντικοινω-
νικές συμπεριφορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις συνεδριάσεις της
επιτροπής ειπώθηκαν αρκετά για τη δίωξη των τραπεζι-
κών στελεχών για απιστία ύστερα από μήνυση και όχι αυ-
τεπάγγελτα, όπως προβλέπεται για τους κρατικούς
λειτουργούς. Η λογική πίσω από αυτή τη διαφορά είναι
συγκεκριμένη και την επαναλαμβάνω για τους πολίτες
που μας βλέπουν ή θα μας διαβάσουν. Θέλουμε τα τρα-
πεζικά στελέχη να μπορούν να διαπραγματευτούν και να
υπογράψουν ρυθμίσεις για τα κόκκινα δάνεια με μεγαλύ-
τερη ευελιξία, για να δώσουν ανάσες σε νοικοκυριά, για
να μπορέσουν να κρατηθούν στη ζωή επιχειρήσεις, άρα
και να σωθούν θέσεις εργασίας που σήμερα κινδυνεύουν,
για να μπορέσουν οι τράπεζες να σταθούν μία ώρα αρχύ-
τερα δίπλα στις ανάγκες της οικονομίας.

Ένα σχόλιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τη χρήση
της κοινωφελούς εργασίας ως βασικής και εναλλακτικής
ποινής. Σωστά ο κύριος Υπουργός λαμβάνει υπ' όψιν ότι
αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει ούτε μηχανισμός που θα
ελέγχει την παροχή της κοινωφελούς εργασίας ούτε
δομές υποδοχής σε δήμους και άλλους φορείς. Αυτό το
γνωρίζουν οι δικαστές, οι οποίοι, παρ' ότι ισχύει και σή-
μερα, σπάνια έως ποτέ επιβάλλουν κοινωφελή εργασία.

Κρατάμε, επομένως, τη δέσμευση του Υπουργού μας
ότι σχετικά σύντομα θα παρουσιάσει συγκεκριμένο πρό-
γραμμα και ονομαστική καταγραφή των δομών όπου θα
μπορεί να εκτίεται η ποινή της κοινωφελούς εργασίας.
Είναι μία θετική πρόβλεψη, που είναι κρίμα να παραμείνει
κενό γράμμα.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι

προφανές ότι οι αλλαγές που νομοθετήθηκαν ύστερα από
δεκαετή εργασία και συνεργασία κορυφαίων ειδικών θα
κριθούν στην πράξη. Έχουμε επίγνωση ότι ένας νόμος
από μόνος του δεν αρκεί, ότι χρειαζόμαστε περισσότερες
και καλύτερες υποδομές, περισσότερους ανθρώπους και
ακόμα περισσότερη τεχνολογία.

Γι' αυτό και συνεχίζουμε, με το κεφάλι χαμηλά και με
διάθεση για δουλειά, να κάνουμε βήμα προς βήμα πράξη
το σχέδιό μας για πολιτική ασφάλειας με επίκεντρο τον
πολίτη, να κάνουμε πράξη έναν βασικό όρο της συμφω-
νίας αλήθειας της Νέας Δημοκρατίας με την κοινωνία, να
εγγυηθεί περισσότερη ασφάλεια σε κάθε πολίτη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ κι εγώ
για την τήρηση του χρόνου.

Κύριοι συνάδελφοι, μου έχει ζητήσει η κ. Αχτσιόγλου να
προηγηθεί και να πάρει τον λόγο αμέσως μετά τον κ. Χα-
τζηβασιλείου, δηλαδή αφού μιλήσουν τρεις ή τέσσερις
Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, γιατί έχει μία πολιτική
υποχρέωση εκτός Αθηνών και πρέπει να πάει. Ελπίζω ότι
δεν διαφωνούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):
Καμμία αντίρρηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, βάλτε μία σειρά,
για να ξέρουν και οι Βουλευτές με ποια σειρά θα μιλή-
σουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Έχουμε βάλει
σειρά. Ανακοίνωσα ήδη τους έξι επόμενους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Δεν είναι μόνο οι έξι. Εδώ είναι
σαράντα έξι, εξήντα έξι. Οι Βουλευτές δεν μπορούν να
αποτελούν το μουσικό χαλί ανάμεσα από τους αξιωμα-
τούς. Να ξέρουν τι ώρα θα μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Βλάχο, ξέ-
ρετε ότι δεν πρόκειται για αξιωματούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Αξιωματούχος είναι αυτός που ζη-
τάει τον λόγο εκ του θεσμικού του ρόλου και μιλάει. Να
ξέρουν και οι Βουλευτές. Έχουν περάσει πέντε ώρες κι
έχουν μιλήσει εννιά Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Μίλησε και ο Πρό-
εδρος της Ελληνικής Λύσης, μίλησε και η Πρόεδρος του
Κινήματος Αλλαγής.

Η σειρά ισχύει και αυτοί που παρεμβάλλονται είναι, απ'
ό,τι καταλαβαίνω, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ο κ.
Μπούγας, ο κ. Τζανακόπουλος, ο κ. Λοβέρδος, ο κ. Παφί-
λης και η κ. Μπακαδήμα. Κανένας άλλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα ξέρω αυτά.
Αυτό που λέω είναι να μιλούν έξι, δέκα Βουλευτές, ένας
Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Δεν γίνεται να μιλάνε
όλοι μαζί και οι Βουλευτές να περιμένουν. Αυτό λέω εγώ.
Αλλιώς δεν έχει νόημα να γραφόμαστε ομιλητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Συμφωνώ μαζί
σας, αλλά αυτός είναι ο Κανονισμός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Εντάξει, είναι ο Κανονισμός, αλλά
και το Προεδρείο ας ερμηνεύσει τον Κανονισμό έτσι όπως
εγώ προτείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Σαν γενική αρχή
δεν μπορούμε να το δεχτούμε αυτό. Δεν μπορεί να ερμη-
νεύεται ο Κανονισμός όπως λέει ένας Βουλευτής.

Τον λόγο έχει ο κ. Οικονόμου και μετά ο κ. Μπογδάνος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σή-
μερα είναι μία ακόμα απόδειξη του ότι η Κυβέρνηση είναι
απολύτως εναρμονισμένη με τις δεσμεύσεις που παρουν-

οσίασε στους πολίτες πριν από τις εκλογές και στο όνομα των οποίων κέρδισε την εμπιστοσύνη τους.

Με το σχέδιο νόμου για τον Ποινικό Κώδικα κάνουμε αυστηρότερη την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, καθιστούμε πιο δύσκολη την αποφυλάκιση των πολυίσοβιτών, αντιμετωπίζουμε όπως πρέπει να αντιμετωπίσουμε την κατασκευή και τη χρήση εκρηκτικών υλών, μετατρέπουμε ξανά σε κακούργημα τη δωροδοκία δημόσιων λειτουργών, παίρνουμε πρόνοια και μέτρα για τις επιθέσεις στους εφοριακούς.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι αυξάνονται από δεκαεπτά σε είκοσι δύο χρόνια αυτά τα οποία πρέπει να εκτίσει κανείς στη φυλακή πολυίσοβιτης, προκειμένου να κάνει υπό όρους χρήση της αίτησης για απόλυση, διώκεται η παρακίνηση για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων με κάθε τρόπο ή η διαφήμισή τους, ακόμα και μέσα από το διαδίκτυο, επιβάλλεται τριετής φυλάκιση σε όσους κατέχουν και χρησιμοποιούν εκρηκτικές ύλες και εκ νέου μετατρέπεται αυτό σε κακούργημα, όπως επίσης σε κακούργημα μετατρέπεται και η δωροδοκία δημοσίων υπαλλήλων για πράξεις ή για παραλείψεις τους.

Επίσης, πολύ σημαντικά είναι και τα όσα οριοθετούν ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο καλούνται να λειτουργήσουν οι υπάλληλοι των τραπεζών σε ό,τι αφορά τις ρυθμίσεις δανείων, τις υποχρεώσεις κόκκινων δανείων δανειοληπτών. Και το λέω αυτό, διότι όλοι είμαστε γνώστες παράδοξων περιπτώσεων, που οδηγούν σε ένα καθεστώς ατέρμονων απειλών όσους θέλουν να λειτουργήσουν με βάση κανόνες προς μία κατεύθυνση, η οποία θα είναι θετική και για την οικονομία και για τις τράπεζες και για την επιχειρηματικότητα.

Οι ισχυρισμοί ότι δίδεται μία γενική ασυλία και οι θεωρίες συνωμοσίας πίσω απ' αυτή νομίζω ότι είναι παντελώς αβάσιμοι, όχι μόνο γιατί η δικαιοσύνη πάντα διατηρεί το πλεονέκτημα και το δικαίωμα να παρεμβαίνει και να ελέγχει, αλλά κυρίως διότι οι όποιες ρυθμίσεις κόκκινων δανείων θα γίνονται με βάση τους κανόνες των τραπεζικών αρχών, με βάση την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος και τα όσα προβλέπονται από αυτές τις αρμόδιες αρχές.

Από την άλλη πλευρά, διαμορφώνεται επιτέλους ένα θεσμικό πλαίσιο, που θα επιτρέπει την αντιμετώπιση μιας κατάστασης, η σημαντικότητα της οποίας, νομίζω, δεν αμφισβητείται από κανέναν. Το πόσο σημαντικές, δηλαδή, θα είναι και για τις τράπεζες και για την οικονομία και για τις επιχειρήσεις οι ρυθμίσεις -όπου μπορούν να γίνουν- κόκκινων δανείων, ειδικά όταν τα τελευταία χρόνια έχουμε δημιουργήσει έναν φαύλο κύκλο, που άφησε τις τράπεζες εγκλωβισμένες με 80 δισεκατομμύρια κόκκινα δάνεια, τους υπαλλήλους να μην υπογράφουν τίποτα, υπό την απειλή εισαγγελικών διώξεων, και τους πολίτες να είναι αντιμέτωποι με ακραίες και δυσάρεστες επιλογές, όπως, για παράδειγμα, οι πλειστηριασμοί.

Θέλω να επισημάνω, κύριε Πρόεδρε, στην παρέμβασή μου και κάτι άλλο, που θεωρώ, επίσης, σημαντικό. Όταν συζητάμε ένα σχέδιο νόμου το οποίο περιλαμβάνει κανόνες που έχουν σαν σκοπό να προστατεύσουν, να ενισχύσουν την ασφάλεια άρα και την ελευθερία των πολιτών, έρχεται στην επιφάνεια και ένα ζήτημα το οποίο είναι γενικότερο και νομίζω σημαντικό. Αναφέρομαι στην αντίληψη που υπάρχει διαχρονικά, η οποία επιμένει να υπερασπίζεται εχθρικά την επιβολή της νομοθεσίας και να αρνείται την εφαρμογή της.

Είναι μία αντίληψη η οποία δείχνει ανοχή στη βία, μία

αντίληψη η οποία επιμένει να μην αναγνωρίζει το δικαίωμα των πλειοψηφιών να απολαμβάνουν αυτά που το Σύνταγμα ορίζει και αντίθετα να αναγνωρίζει ή να στέκεται θετικά απέναντι στην επιβολή της μειοψηφίας σε βάρος των πλειοψηφιών.

Δεν είναι μυστικό ότι για πολλούς ανθρώπους που κατέχουν δημόσιο λόγο και δημόσιο βήμα η νομιμότητα δεν είναι αυτονόητη. Είναι, όμως, αυτονόητη η αντίσταση στον νόμο, είναι αυτονόητη η υπονόμευση του νόμου. Και πολλές φορές αυτή η αντίληψη για να σαγηνεύσει ευρύτερα ακροατήρια ή για να αποκομίσει και κομματικά, πολιτικά οφέλη, επιχειρούνται διάφοροι επικίνδυνοι συμψηφισμοί, άλλοι λιγότερο ή περισσότερο σοβαροί. Συμψηφισμοί, δηλαδή, του τύπου: «Γιατί να τιμωρηθεί αυτή η ομάδα, αφού στο παρελθόν δεν τιμωρήθηκε η άλλη;». Ή συμψηφισμοί τού τύπου: «Γιατί να εφαρμοστεί ο νόμος σε αυτόν που κουβαλάει και χρησιμοποιεί μία μολότοφ, όταν, ας πούμε, δεν εφαρμόστηκε ο νόμος σε κάποιον που καταχράστηκε δημόσιο χρήμα;».

Οι συμψηφισμοί αυτοί είναι πάρα πολύ επικίνδυνοι για ένα κράτος δικαίου. Είναι συμψηφισμοί οι οποίοι -επιτρέψτε μου να πω- είναι διαλυτικοί για τη δημοκρατία. Και είναι συμψηφισμοί, οι οποίοι στη δική μου αντίληψη δεν ευνοούν κανέναν. Για παράδειγμα, δεν ευνοεί κανέναν η περιπαικτική προσέγγιση, η απαξιωτική, ειρωνική αναφορά στο «νόμος και τάξη» σε κάθε προσπάθεια της οργανωμένης πολιτείας να αντιμετωπίσει αυτονόητες παραβατικές συμπεριφορές, όπως, για παράδειγμα, η κατασκευή εκρηκτικών υλών σε πανεπιστήμια ή η εισβολή ή η κατοχή κτηρίων που ανήκουν στο δημόσιο ή σε ιδιώτες. Δεν ευνοεί κανέναν. Δεν κερδίζει κάποιος απ' αυτό.

Αντίθετα, χάνουμε όλοι μας. Και ξέρετε γιατί χάνουμε; Χάνουμε όλοι μας, γιατί με αυτόν τον τρόπο ανεβάζουμε, εξισώνουμε τους νόμους των συμμοριών με τους νόμους της δημοκρατίας. Χάνουμε όλοι μας, γιατί βγάζουμε από το κέντρο της προσοχής και της προσδοκίας της κοινωνίας τη συντεταγμένη πολιτεία και αφήνουμε χώρο για βεντέτες ανάμεσα στις συμμορίες ή, στο άλλο άκρο, επίορκους ζηλωτές από την άλλη πλευρά.

Αυτά, λοιπόν, είναι πράγματα, είναι αντιλήψεις που η αλήθεια είναι ότι μετακομίζουν από εποχή σε εποχή. Δυστυχώς είναι στερεότυπα και αντιλήψεις και αυταπάτες που άντεξαν, επιβίωσαν και της κρίσης. Και νομίζω ότι οφείλουμε όλοι μας, ως πολιτικό σύστημα, να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, κυρίως εμείς που έχουμε δεσμευτεί με όρκο ή με τον λόγο της τιμής μας απέναντι στον σεβασμό του Συντάγματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κι εγώ ευχαριστώ. Τον λόγο έχει ο κ. Μπογδάνος και ακολουθεί η κ. Παπακώστα.

Ορίστε, κύριε Μπογδάνο, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο διαβόητος εθνικοσοσιαλιστής φιλόσοφος του δικαίου Καρλ Σμιτ είχε πει πως αυτός που έχει την εξουσία αποφασίζει και για τις εξαιρέσεις. Αυτή ακριβώς τη λογική αποφάσισε η προηγούμενη κυβέρνηση, ορίζοντας συνεχώς εξαιρέσεις από την εφαρμογή του νόμου, διακρίνοντας ανάμεσα σε καλή και κακή βία, ανεχόμενη τραμπουκισμούς και κλείνοντας

το μάτι σε πυρήνες ανομίας και τάγματα εφόδου στο κέντρο της Αθήνας αλλά και στις σχολές.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Τη Χρυσή Αυγή εννοείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κύριε συνάδελφε, μιλώ για μία παρεμφερή νοοτροπία των άκρων. Μιλώ για έναν εθνικοσοσιαλιστή φιλόσοφο, του οποίου τις αρχές δυστυχώς εφάρμοσε η προηγούμενη κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ναι, αλλά μην κάνετε συζήτηση. Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Σας ευχαριστώ για τον σύντομο διάλογο. Χωρίς διακοπές εφεξής, παρακαλώ.

Κάνεις, λοιπόν, δεν πρέπει να ξεχάσει το ατυχές χιουμοράκι του πρώην Πρωθυπουργού σε αυτή εδώ την Αίθουσα, να αναρωτιέται τι κακό έχουν οι μολότοφ και μάλιστα να συνεχίζει λέγοντας ότι εξαρτάται -χα, χα!- από ποια πλευρά είσαι όταν πέφτουν, από εκεί που τις ρίχνουν ή από εκεί που πέφτουν.

Κανείς δεν πρέπει να ξεχάσει, κύριε Υπουργέ, τον κ. Κυρίτση, ο οποίος έλεγε ότι δεν θυμάται κανείς να έχει σκοτωθεί από μολότοφ. Και κανείς δεν πρέπει να ξεχάσει ότι προς τιμήν του ο κ. Φίλης τού θύμισε τους νεκρούς της Marfin.

Οι μολότοφ, λοιπόν, είναι φονικό όπλο. Κάποιοι βλέπουν την κατοχή και τη χρήση τους σαν μία δημοκρατική τους κατάκτηση. Θυμίζουν τη φράση από τη φάρμα των ζώων του Τζώρτζ Όργουελ, που λέει πως όλα τα ζώα είναι ίσα, αλλά κάποια είναι πιο ίσα από τα άλλα.

Εμείς, λοιπόν, απορρίπτουμε τη βαθιά και επικίνδυνη εξουσιαστική λογική των εξαιρέσεων, των ασύλων ανομίας και των επαναστατικών φέουδων. Και με το νομοσχέδιο αυτό κάνουμε ακόμα ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της νομοκρατίας, δηλαδή της συνθήκης που κυβερνά ο νόμος με γενικούς, καθολικούς και δίκαιους κανόνες.

Η αναγωγή ακριβώς σε γενικούς κανόνες αποκαλύπτει, άλλωστε, και τη γύμνια κάποιων δήθεν επιχειρημάτων. Μας είπε η κ. Κανέλλη, μας είπε ο κ. Λάππας ότι δεν διαπράττει αδικήματα κάποιος που απλώς κουβαλά βόμβες μολότοφ στο σακίδιο πριν τις χρησιμοποίησει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Άντε πάλι. Έλεος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Και αναρωτιέμαι, θα λέγατε το ίδιο -μία ερώτηση κάνω- για κάποιον ο οποίος κουβαλάει πυροβόλο όπλο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ναι, αλλά πριν από λίγο είχαμε συζήτηση επί προσωπικού γι' αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Εδώ είναι το επιχείρημα. Θα λέγατε το ίδιο για κάποιον που κουβαλάει πυροβόλο όπλο; Είστε έτοιμοι να επεκτείνετε αυτό το επιχείρημα, ώστε να υποστηριχθεί η ελεύθερη οπλοφορία όλων των πολιτών; Αν πάμε σε αναγωγή, τέτοια πρέπει να σκεφτούμε. Δεν υπάρχουν όπλα με ιδεολογική ασυλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατανοητή είναι και η πρωτοβουλία του κυρίου Υπουργού να αποσυρθεί η διάταξη που αφορά στην κακόβουλη βλασφημία μετά από ένα ρεσιτάλ διαστρέβλωσης του πραγματικού της σκοπού τις τελευταίες μέρες.

Δείτε, όμως, τι συμβαίνει και παρακαλώ για την προσοχή σας σε αυτό. Τις προάλλες κάποιος βανδάλισαν την Αγία Τράπεζα του Ιερού Ναού Αγίου Χαραλάμπους στο χωριό Χαλκειός στην ακριτική μας Χίο.

Πριν από λίγο καιρό κάποιες μάλλον νεαρές κυρίες, μέλη του «Πυρήνα Αναρχικών Μαγισσών», βανδάλισαν

τον Άγιο Μελέτιο στο κέντρο της Αθήνας. Τις είπα «μπαχαλοστατανίστριες». Κάποιοι το πήραν στην πλάκα. Δεν είναι αστείο. Την ίδια ώρα κάποιοι άλλοι -που πιθανότατα θεωρούν εαυτούς στο άλλο άκρο σε σχέση με τους προαναφερθέντες, αλλά στην πραγματικότητα τους δέρνει η ίδια ακριβώς βλακεία- βανδαλίζουν κάθε τόσο εβραϊκά νεκροταφεία και ισλαμικά μνημεία στη χώρα μας ή και ευκτήριους χώρους άλλων θρησκειωμάτων.

Ξανά, λοιπόν, το κρίσιμο ερώτημα περί κανόνα και εξαίρεσης: Ο βανδαλισμός του ορθόδοξου ναού πρέπει να αντιμετωπίζεται διαφορετικά από τους βανδαλισμούς χώρων άλλων θρησκειωμάτων; Προφανώς όχι, ούτε αυστηρότερα ούτε βεβαίως και ελαφρύτερα. Δεν είναι, όμως, δυνατόν οι τραμπουκισμοί εναντίον των μη χριστιανών να αντιμετωπίζονται με μία ειδική ευαισθησία και η πλειονότητα να μην προστατεύεται ακριβώς επειδή είναι πλειονότητα! Αυτή η λογική είναι παρανοϊκή. Και ως προς το δικαίωμα, λοιπόν, της θρησκευτικής ελευθερίας δεν υπάρχουν κάποιοι που να είναι πιο ίσοι από άλλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεσμευτήκαμε προεκλογικά να αποκαταστήσουμε τη νομιμότητα και την κανονικότητα στη χώρα. Κάθε ημέρα που περνά γίνονται πολύ σημαντικά βήματα σε αυτή την κατεύθυνση. Εξαρθρώνονται τρομοκρατικές οργανώσεις, εξαρθρώνονται δίκτυα διακινητών ανθρώπων, αλλά και ναρκωτικών και λαθραίων προϊόντων. Εκκενώνονται κτήρια από καταλήψεις, που ενίοτε -όπως αποδεικνύεται περίτρανα από τις εξελίξεις των τελευταίων ημερών, δικαιώνοντας ορισμένους από εμάς- συνδέονται και με τη νέα τρομοκρατία. Αποκαθίσταται ο ρόλος των πανεπιστημίων ως εστιών γνώσης και ελευθερίας.

Για όλα αυτά υπάρχουν ευεργετικές, πολύ χρήσιμες ρυθμίσεις στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Και θα φτάσουμε στο σημείο που η αστυνομία μπορεί, επιτέλους, να κάνει τη δουλειά της και η ελληνική δικαιοσύνη της δική της.

Βεβαίως -και κλείνω με αυτό- κάποιοι αντιδρούν. Θέλουν να διατηρήσουν τι; Τις εξαιρέσεις τους στα Εξάρχεια, στα πανεπιστήμια, στα υπόγεια εργαστήρια μολότοφ του Πολυτεχνείου, στις καταλήψεις. Θέλουν να μπορούν, ατιμώρητοι, να επικροτούν και να υποκινούν δολοφονικές ή τρομοκρατικές ιδέες και πράξεις. Και, βεβαίως, βρίσκουν τους γνωστούς, πάντα πρόθυμους, ιδεολογικούς υποστηρικτές και συνοδοιπόρους.

Δεν θα τους περάσει. Η μεγάλη πλειονότητα των Ελλήνων τούς απορρίπτει. Πριν από είκοσι χρόνια δίναμε με τη ΔΑΠ - ΝΔΦΚ, στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, αγώνες για να ανοίξουμε τις καταλήψεις απέναντι σε μικρές μειοψηφίες που νόμιζαν ότι το πανεπιστήμιο είναι τσιφλίκι τους και ότι έχουν δικαίωμα να τσαλαπατούν το δικό μας δικαίωμα στη μόρφωση.

Κλείνω λέγοντας ότι σήμερα από το Βήμα της Βουλής νιώθω υπερηφάνεια βλέποντας την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη να τελειώνει με αυτά τα παράλογα αυτονόητα ενός προοδευτικά μασκαρεμένου ολοκληρωτισμού, που δηλητηρίασε επί δεκαετίες κάθε πτυχή του δημοσίου βίου της χώρας. Στο δικό μας βιβλίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι είναι ίσοι, χωρίς αστερίσκους!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Κυρίες Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κυρίες Λάππα,

έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, η χειρότερη μορφή ψεύδους είναι η διαστρέβλωση όσων λέει ο άλλος, έστω κι αν είναι πολιτικός σου αντίπαλος.

Για χιλιοστή φορά λέω πως ούτε εγώ ως εισηγητής ούτε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ούτε στην Επιτροπή ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα και ως Αξιωματική Αντιπολίτευση έχουμε τη θέση αυτή που είπε τώρα ο κ. Μπογδάνος. Η θέση μας είναι η εξής: Πιστεύουμε ότι η κατοχή όπλου, εκρηκτικού ή οτιδήποτε άλλου πρέπει να παραμείνει πλημμέλημα -το αυστηρότερο προβλεπόμενο στον κώδικα- με ποινή φυλάκισης τρία έως πέντε και μάλιστα εκτιόμενη.

Εάν το αφήγημα της Νέας Δημοκρατίας, με το non paper που έδωσε στα μέλη της, είναι ότι εμείς λέμε κάτι διαφορετικό, τους διορθώνουμε για μια ακόμα φορά. Δεν μπορεί ο καθένας που ανεβαίνει επάνω να λέει «είπε ο κ. Λάππας ότι κουβαλάει ένας μπαχαλάκης...» και να αναπτύσσουν τη θεωρία των μπαχαλάκηδων όλοι με τον ίδιο τρόπο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το είπατε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Και να πω και κάτι; Για αυτά που εμμέσως μας καταλογίζει ο κ. Μπογδάνος, για αυτά τα οποία μίλησε, πρέπει να του πούμε ότι υπάρχει η διάταξη του άρθρου 200 του Ποινικού Κώδικα, που τα προβλέπει όλα μια χαρά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Μπογδάνο, δεν σας έθιξε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Χαίρομαι πάρα πολύ για την προσέγγιση του κ. Λάππα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τρεις φορές το έχει διευκρινίσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Και εμείς έχουμε διευκρινίσει πολλά πράγματα πολλές φορές και κανείς δεν τα ακούει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κοιτάξτε, δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό. Κύριοι συνάδελφοι, μπορούμε κάθε τόσο να κάνουμε το εξής: Κάποιος από αυτή την πλευρά να λέει «ο Λάππας είπε για αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα...» και, βεβαίως, ο Βουλευτής να σηκώνεται, να ζητάει τον λόγο επί προσωπικού και να ξαναλέει τα ίδια. Είναι η δεύτερη φορά που έγινε. Ελπίζω να μη συνεχιστεί. Τον λόγο έχει η κ. Παπακώστα και μετά ο κ. Χατζηβασιλείου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τολμάμε και προχωράμε δυναμικά στην υλοποίηση του κυβερνητικού μας προγράμματος, ενός προγράμματος το οποίο οι Έλληνες και οι Ελληνίδες στην πλειοψηφία τους εμπιστεύθηκαν, προκειμένου να επιστρέψει επιτέλους η κανονικότητα στη χώρα μας.

Το νομοσχέδιο για τον Ποινικό Κώδικα και την Ποινική Δικονομία φέρνει τροποποιήσεις οι οποίες είναι αναγκαίες, καθώς, μεταξύ άλλων, βασίζονται κυρίως στο κοινό περί δικαίου αίσθημα και ενισχύουν την ίδια τη συνοχή της κοινωνίας μας.

Η χώρα μας οφείλει πρωτίστως να συμμορφωθεί στις κοινοτικές οδηγίες, αλλά και σε θεμελιώδη διεθνή κείμενα και θα το πράξει. Θα ταυτιστεί εκ νέου με τις υποχρεώσεις

που προβλέπονται στη σχετική Σύμβαση της Ελλάδας με τον ΟΟΣΑ, αλλά και με τις υποχρεώσεις που υπαγορεύονται από την GRECO.

Οι αψυχολόγητες και προβληματικές τροποποιήσεις της προηγούμενης κυβέρνησης με διαδικασίες fast track πριν από τις εκλογές, που ενδεχομένως κρύβουν πολιτικές σκοπιμότητες, όπως εκείνη της ενεργητικής δωροδοκίας, την οποία υποβαθμίσατε από κακούργημα σε πλημμέλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μας οδήγησαν σε συστάσεις από τον ΟΟΣΑ και φυσικά προκάλεσαν θύελλα αντιδράσεων όχι μόνο στον νομικό χώρο, αλλά και σε ολόκληρη την κοινωνία.

Οι παρατηρήσεις, λοιπόν, και οι κόκκινες κάρτες σάς ανήκουν.

Εμείς με το παρόν, υπό ψήφιση, σχέδιο νόμου στενεύουμε τον κλοιό και το πολιτικό πλαίσιο και δεν εθελοτυφλούμε σε πρακτικές τέτοιου τύπου, διευρύνοντας ασφαλώς τον κύκλο των πολιτικών προσώπων που θα δίνονται σε βαθμό κακουργήματος για τα αδικήματα της δωροληψίας.

Πραγματοποιούμε ουσιώδεις αλλαγές, ώστε η χώρα μας να εναρμονιστεί με τις αποφάσεις και τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ζητήματα τρομοκρατίας, θωρακίζοντας περαιτέρω το νομικό πλαίσιο που αφορά ταξίδια υπόπτων στο εξωτερικό ή χρηματοδότηση και παροχή πληροφοριών, προκειμένου να τελεστούν τρομοκρατικές ενέργειες.

Στοχεύουμε ώστε η Ελλάδα να υιοθετήσει την κοινή λογική και να πάψει να είναι δέκτης παρατηρήσεων για αυτονόητες αλλαγές στο νομοθετικό της πλαίσιο.

Τροποποιούμε διατάξεις για θέματα που αγγίζουν βαρύτατα κάθε υγιώς σκεπτόμενο πολίτη, ο οποίος βλέπει ανθρώπους που έχουν διαπράξει ειδεχθούς χαρακτήρα εγκλήματα να απολαμβάνουν, μέχρι σήμερα, ευνοϊκών νομοθεσιών, που προκαλούν τον προβληματισμό, τη δυσανεξία και την οργή, ενίοτε, της κοινής γνώμης.

Το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας ήρθε η ώρα να εκσυγχρονιστεί, αλλά ταυτοχρόνως και να αυστηροποιηθεί σε κάποια σημαντικά σημεία του, προκειμένου να συνεισφέρει σε μια γενικότερη αλλαγή νοοτροπίας και συμπεριφορών.

Έτσι, λοιπόν, παρεμβαίνουμε στις διατάξεις που αφορούν στους πολυισοβίτες, οι οποίοι θα έχουν πια δικαίωμα ενδεχόμενης αποφυλάκισης, αφού πρώτα εκτίσουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον είκοσι δύο ετών, αντί δεκαεπτά που προβλέπεται σήμερα.

Ενισχύουμε το περί δικαίου αίσθημα, αυστηροποιώντας τις ποινές που αφορούν το αδίκημα της κλοπής, ένα φαινόμενο που βρέθηκε σε έξαρση τα τελευταία χρόνια της κρίσης και το οποίο επηρεάζει ακόμα και συμπεριφορικά την κοινωνία, καθώς χιλιάδες συμπολίτες μας, οι οποίοι υπήρξαν θύματα, δυσανασχετούν και δεν αισθάνονται δικαιωμένοι από τις επιβαλλόμενες ποινές.

Στο εξής, λοιπόν, κακούργημα με προβλεπόμενη ποινή κάθειρξης έως δέκα έτη, αλλά και χρηματική ποινή, θα αποτελούν τόσο η διακεκριμένη κλοπή όσο και η σύμπραξη δύο ή περισσότερων ατόμων που έχουν συγκροτήσει συμμορία για τον σκοπό αυτό. Και στην τελευταία περίπτωση, μάλιστα, θα είναι αδιάφορο το ύψος της αξίας των κλοπιμαίων.

Με τις προωθούμενες διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου προστατεύουμε περισσότερο τους δημόσιους χώρους από οποιαδήποτε διακοπή της λειτουργίας τους,

καθώς και τους δημοσίους υπαλλήλους από επιθέσεις εναντίον τους. Προτεραιότητά μας είναι ασφαλώς η εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας και δεν σκοπεύουμε να ευνοήσουμε καμμία παραβατική συμπεριφορά με τις παρούσες διατάξεις.

Και θεωρώ αναγκαίο στο σημείο αυτό να αναφερθώ σε ένα εξαιρετικά σημαντικό και κρίσιμο, κατά την άποψή μου, θέμα, που περιλαμβάνεται στο παρόν νομοσχέδιο, ένα θέμα που μας αφορά όλους και όλες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορά κάθε οικογένεια, κάθε σπίτι, κάθε χωριό, κάθε μικρή ή μεγάλη κοινωνία: την τροποποίηση και προσθήκη διατάξεων που αφορούν την οδήγηση υπό την επήρεια μέθης, αλκοόλ, και την πρόκληση υλικών ζημιών και απώλειας ανθρώπινων ζωών.

Καθημερινά, δυστυχώς, θρηνούμε θύματα στους δόμους. Υπολογίζεται ότι ένας στους πέντε θανάτους από τροχαία δυστυχήματα σχετίζεται με την οδήγηση σε κατάσταση μέθης. Κάθε χρόνο χάνεται σχεδόν ένα μικρό χωριό. Και αυτό είναι κάτι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που δεν μπορούμε και δεν έχουμε την πολυτέλεια πια να το επιτρέψουμε να συμβαίνει.

Η αυστηροποίηση του νομοθετικού πλαισίου μπορεί να εντείνει μεν το αίσθημα της απονομής δικαιοσύνης, αλλά ο κύριος και πρωταρχικός του στόχος είναι να λειτουργήσει αποτρεπτικά για τον παραβάτη και να αναδείξει τη μηδενική ανοχή έντεκα εκατομμυρίων συμπολιτών μας -και ελπίζω τριακοσίων Βουλευτών- σε αυτή την επικίνδυνη, αυτοκαταστροφική και βαθιά αντικοινωνική συμπεριφορά.

Κατανοούμε και είμαστε προσγειωμένοι πως, ακόμα και αν δεν αλλάζουμε συθέμελα τον Ποινικό μας Κώδικα, πραγματοποιούμε ουσιώδεις παρεμβάσεις, στοχευμένες, μελετημένες, έχοντας ως γνώμονα κυρίως την ασφάλεια των συμπολιτών μας και την προστασία της περιουσίας τους.

Είναι, δε, ιδιαίτερα ελπιδοφόρο το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια των επιτροπών συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας αλλά και της Αντιπολίτευσης πρότειναν την αυστηροποίηση του νομοθετικού πλαισίου αναφορικά με τα αδικήματα του βιασμού, της παιδεραστίας και της διακίνησης μεταναστών.

Το πρώτο ζήτημα αποτελεί φαινόμενο που, όποτε αυτό λαμβάνει χώρα, σοκάρει την ψυχή όλων μας. Και δεν θα μπορούσα στο σημείο αυτό παρά να συμφωνήσω απολύτως με την άποψη του εκλεκτού συναδέλφου, του κ. Τσιγκρή, πως αν σκοτωθεί ένα παιδί πεθαίνει άπαξ, αν βιαστεί πεθαίνει κάθε μέρα. Ως εκ τούτου, είναι αδιανόητο να παρέχουμε ευνοϊκές νομοθεσίες σε εγκληματίες, αγνοώντας τη βιαιότητα της επίθεσης που δέχεται μια παιδική ψυχή.

Το θέμα, δε, της διακίνησης των μεταναστών, η σωρηδόν οικονομική τους εκμετάλλευση και ο απάνθρωπος και εξευτελιστικός τρόπος κατά τον οποίο εμπορεύονται κάποιοι επιτήδριοι την υποτιθέμενη σωτηρία τους πρέπει επιτέλους να λάβουν τέλος.

Όμως, από την άλλη πλευρά, δεν μπορώ να σας κρύψω πως ξαφνιάζομαι με τις απόψεις ορισμένων συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ περί κατοχής και μεταφοράς βομβών μολότοφ σε μια ευρωπαϊκή δημοκρατία, σε μια ευρωπαϊκή χώρα εν καιρώ ειρήνης.

Τόσο απλά και λογικά, λοιπόν, με το λάμδα κεφαλαίο, όπως τονίσατε ο ίδιος, κύριε Λάππα, και θα με συγχωρέσετε γιατί το είπατε, θα ήθελα να σας θυμίσω και εγώ τον Επαμεινώνδα Τσάκαλη, τριάντα έξι ετών, την Παρασκευή Ζούλια, τριάντα πέντε ετών, και την τεσσάρων μηνών έγκυο

Αγγελική Παπαθανασοπούλου, τριάντα δύο ετών. Τους θυμάστε, κύριε συνάδελφε; Είναι τα θύματα της τραγωδίας της Marfin, που κήκαν ζωντανά εξ αιτίας κάποιας μολότοφ, μιας μολότοφ που κάποιος μετέφερε στο σημείο της τραγωδίας, ενδεχομένως μέσα σε κάποιο σακίδιο.

Για αυτά τα θύματα, λοιπόν, που χάθηκαν τόσο άδικα, αλλά και σε τόσα αλλά, όπως και στις οικογένειες αυτών, οφείλουμε επιτέλους, τουλάχιστον, να πράξουμε το αυτονόητο.

Σταματήστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, να βλέπετε την πραγματικότητα μέσω ενός παραμορφωτικού φακού των πολιτικών σας ιδεολογιών και αναγνωρίστε, επιτέλους, πως αυτή είναι μια δυνάτη προσπάθεια της παρούσας Κυβέρνησης να φέρει όχι μόνο συμμόρφωση του Ποινικού μας Κώδικα, σύμφωνα πάντοτε με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, αλλά και να αποκαταστήσει την τάξη και την ασφάλεια, όπως δεσμεύτηκε προεκλογικά στον ελληνικό λαό και όπως αυτός προσδοκά τελικά να πράξει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Εγώ δεν έχω αντίρρηση. Έχω την αίσθηση ότι γίνεται μια συζήτηση αν υπάρχει νομικά διάκριση μεταξύ της κατοχής και της χρήσης. Εδώ οι συνάδελφοι επιμένουν ότι δεν υπάρχει. Αυτό είναι παγκόσμια πρωτοτυπία, αλλά τέλος πάντων.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτό φαντάζομαι ότι θα λέγατε, κύριε Λάππα.

Τον λόγο έχει ο κ. Χατζηβασιλείου και μετά ακολουθεί η κ. Αχτσιόγλου.

Όμως, πριν από αυτό θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, πενήντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 12^ο Γυμνάσιο Πάτρας (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Χατζηβασιλείου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά και ακολουθεί η κ. Αχτσιόγλου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί μια ακόμη απόδειξη της συνέπειας λόγων και έργων της σημερινής Κυβέρνησης. Είχαμε εκφράσει τις διαφωνίες μας, όταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ είχε φέρει στη Βουλή νέο Ποινικό Κώδικα, χωρίς καμμία συναίνεση, δεσμευτήκαμε για άμεση αλλαγή και σήμερα το κάνουμε πράξη.

Το νομοσχέδιο συμβάλλει αποτελεσματικά στην αποκατάσταση του αισθήματος δικαίου και ασφάλειας των πολιτών, το οποίο βάνουσα επλήγη τα τελευταία χρόνια. Όλοι θυμόμαστε τις προκλητικές άδειες σε βαρυποινίτες και σε τρομοκράτες. Όλοι θυμόμαστε την ανοχή σε κάθε λογής παραβάτες, «Ρουβίκωνες» και λοιπούς, που, δυστυχώς, οδήγησαν σε γενική απαξίωση το κράτος δικαίου.

Πέρα από τα όσα θετικά ακούστηκαν νωρίτερα, με το νομοσχέδιο αυτό η χώρα εναρμονίζεται πλήρως με αποφάσεις και οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και του Συμβουλίου της Ευρώπης, θωρακίζοντας με επιτυχία

το νομικό μας οπλοστάσιο. Ακόμη, στα θέματα δωροδοκίας υλοποιούμε τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η χώρα απέναντι στην GRECO και στον ΟΟΣΑ.

Ιδιαίτερη σημασία έχει το άρθρο 187Α. Ορθώς η Κυβέρνηση προχωρά σε αυστηροποίηση του πλαισίου για κάθε είδους τρομοκρατική δραστηριότητα. Από τα πρώτα βήματα οργάνωσης των εκάστοτε τρομοκρατικών πυρήνων ως την εγκληματική τους δράση και τις επιθέσεις με σκοπό την επιβολή δήθεν επαναστατικών ιδεολογημάτων, το κράτος δικαίου οφείλει να παίρνει αυστηρά μέτρα. Και εμείς στη Βουλή το οφείλουμε στους πολίτες και κυρίως στη νέα γενιά. Η προστασία της ελευθερίας και η εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας δεν είναι ούτε δεξιά ούτε αριστερή επιλογή. Αποτελεί θεμελιώδη αρχή για μια ευνομούμενη και δημοκρατική πολιτεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είδαμε πριν από λίγες ημέρες φωτογραφίες με γιάφκες από πανεπιστήμια, όπου μαζεύονταν εξοπλισμός και υλικό για παρασκευή αυτοσχέδιων μηχανισμών. Και όλα αυτά δίπλα σε αίθουσες όπου καθημερινά μπαίνουν εκατοντάδες φοιτητές. Και αναρωτιέμαι: Πόσο απέχουν όλα αυτά από την τέλεση σοβαρών εγκλημάτων; Τι εμποδίζει εκείνον που σήμερα κρατά στα χέρια μια μολότοφ από το να κρατήσει αύριο ένα περίστροφο; Η απάντηση είναι μία: ο νόμος. Και η δημοκρατική πολιτεία πρέπει να απαντήσει. Και απαντά με τον νόμο και με την προστασία των δικαιωμάτων.

Έτσι, θα δώσουμε τα πανεπιστήμια πίσω στους φοιτητές και τις πόλεις πίσω στους πολίτες και θα στείλουμε ξεκάθαρο μήνυμα ότι αυτή η πολιτεία είναι ευνομούμενη. Κανείς εδώ δεν έχει το δικαίωμα να υποδύεται τον αυτόκλητο προστάτη, τρομοκρατώντας και εκφοβίζοντας την κοινωνία, για να επιβάλει τις απόψεις του.

Και επειδή το ανέφερα και πριν, θα ήθελα να σταθώ στο θέμα της ΑΣΟΕΕ. Είναι λυπηρό το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ για σαράντα οκτώ ώρες απέφυγε κάθε δήλωση μέχρι να τον προκαλέσει η Νέα Δημοκρατία. Και θλίβομαι από την εκκωφαντική σιωπή του στην επίθεση εναντίον του γραφείου της κ. Νίκης Κεραμέως. Είναι αυτονόητη η αυτόματη καταδίκη κάθε βίαιης επίθεσης. Η ανοχή σε τέτοια φαινόμενα, δυστυχώς, είναι επικίνδυνη.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των ποινών των διακινητών των προσφύγων. Το έγκλημά τους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι διπλό. Αφ' ενός, εκμεταλλεύονται τον ανθρωπινό πόνο για να κερδοσκοπήσουν και, αφ' ετέρου, πλήττουν την ίδια τη χώρα, συμβάλλοντας στην επιδείνωση ενός προβλήματος που η Κυβέρνηση παλεύει να λύσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Είναι απαραίτητο οι ποινές να λειτουργούν αποτρεπτικά στη δράση τους και η κατεύθυνση του νομοσχεδίου είναι σωστή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο περιέχει απαραίτητες αλλαγές σε σειρά από ζητήματα, όπως σωστά παρουσίασαν και ο εισηγητής και ο κύριος Υπουργός. Το υπερψηφίζουμε για έναν απλό λόγο: διότι θα κάνει τους πολίτες να αισθανθούν περισσότερο ασφαλείς και η ασφάλεια είναι προϋπόθεση της ελευθερίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ και εγώ.

Θα δώσω τον λόγο στην κ. Αχτσιόγλου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Στη συνέχεια τον λόγο θα λάβουν ο κ. Λαζαρίδης, η κ. Βούλτεψη, η κ. Μπίζιου και μετά ο κ. Λοβέρδος. Συμφω-

νούμε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μιλήσω πιο μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ακόμη πιο μετά; Ωραία, τότε θα μιλήσουν και ο κ. Βλάχος, ο κ. Ρουσόπουλος και η κ. Μακρή. Αυτή είναι η εξάδα μετά την κ. Αχτσιόγλου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μετά από αυτούς τους συναδέλφους θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ και το Σώμα για την ανοχή και τη δυνατότητα να τοποθετηθώ νωρίτερα.

Θα ήθελα να επικεντρωθώ σε μια ρύθμιση που περιλαμβάνει αυτό το νομοσχέδιο και την οποία θεωρώ εξόχως προβληματική, ιδιαίτερος προσβλητική για την ελληνική κοινωνία, ιδίως αν έχει κανείς μια ελάχιστη μνήμη της ιστορικής πραγματικότητας της οικονομικής κρίσης. Αφορά καθαρά το ζήτημα της ασυλίας που αυτό το νομοσχέδιο εγγυάται σε τραπεζικά στελέχη αναφορικά με απιστία που διαπράττουν εις βάρος της περιουσίας της τράπεζας.

Τι λέει η παρέμβαση αυτή που γίνεται στον Ποινικό Κώδικα; Λέει ότι ουσιαστικά το αδίκημα της απιστίας εις βάρος της περιουσίας της τράπεζας θα διώκεται μόνο εφόσον υπάρχει έγκληση -αναφορά, δηλαδή- από τα ίδια τα στελέχη της τράπεζας, δηλαδή από την ίδια τη διοίκηση της τράπεζας.

Πρόκειται για μία πρόβλεψη η οποία είναι κατάφωρα -κατά τη γνώμη μου- αντισυνταγματική και προσβάλλει την αρχή της ισότητας. Αυτή η ρύθμιση έρχεται να βάλει ένα εξαιρετικά ευνοϊκό πλαίσιο μόνο για τα τραπεζικά ιδρύματα, εν αντιθέσει με τις άλλες ιδιωτικές επιχειρήσεις και τελικά να εφαρμόσει ένα ξεκάθαρο ρητό: «Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει». Δηλαδή, τα ίδια τα στελέχη της τράπεζας θα είναι αυτά τα οποία θα πρέπει να υποβάλουν έγκληση, προκειμένου να διώξουν τους εαυτούς τους, δηλαδή να διωχθούν για το αδίκημα της απιστίας. Πρώτο πρόβλημα.

Δεύτερο πρόβλημα: Οι τράπεζες δεν είναι μια οποιαδήποτε ιδιωτική επιχείρηση. Οι τράπεζες είναι κόμβος στην ελληνική οικονομία, είναι κόμβος της εθνικής οικονομίας, παίζουν κορυφαίο ρόλο στην ισορροπία του συνολικού οικονομικού συστήματος της χώρας και με ελάχιστη μνήμη του πρόσφατου παρελθόντος, είναι και ένας κόμβος τον οποίο υποστήριξαν με πολλαπλές θυσίες οι Έλληνες πολίτες το προηγούμενο διάστημα. Μιλώ, προφανώς, για τις ανακεφαλαιοποιήσεις που έγιναν στις τράπεζες την περίοδο της οικονομικής κρίσης. Άρα δεν μπορεί να αντιμετωπίζονται χωρίς κανείς να λαμβάνει υπ' όψιν του το πώς αυτή η παρέμβαση που κάνει ουσιαστικά επιδρά στο δημόσιο συμφέρον, στο συμφέρον της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας, δηλαδή.

Δεν μπορεί, με άλλα λόγια, κανείς να προσφέρει αυτή την ασυλία στο αδίκημα της απιστίας, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν του ότι οι τράπεζες δεν είναι μια ιδιωτική επιχείρηση, τελεία, αλλά είναι ένα κεφάλαιο το οποίο έχει υποστηρίξει ο ελληνικός λαός πολλαπλώς, προκειμένου να επανέλθει σε κανονικά επίπεδα η ελληνική οικονομία.

Αν συνέβαινε το αντίθετο, δηλαδή το να δοθεί αυτή η ειδική ποινική μεταχείριση σε άλλες ιδιωτικές επιχειρήσεις, αλλά όχι στις τράπεζες, τότε κανείς θα μπορούσε

να το συζητήσει. Όμως, το να δίνεται στις τράπεζες, οι οποίες έχουν τέτοια εμπλοκή με το δημόσιο συμφέρον, το οικονομικό συμφέρον του ελληνικού κράτους, και να μη δίνεται στις υπόλοιπες ιδιωτικές επιχειρήσεις αυτό κι αν είναι προκλητικό.

Τρίτο ζήτημα: Αυτή η ρύθμιση καταλαμβάνει το τεράστιο εύρος του αδικήματος της απιστίας. Με άλλα λόγια, καταλαμβάνει σειρά ενεργειών που βλάπτουν την περιουσία της τράπεζας, όπως, για παράδειγμα, η χορήγηση θαλασσοδανείων. Η χορήγηση θαλασσοδανείων, η χορήγηση, δηλαδή, δανείων χωρίς αέρα, πλέον δεν θα διώκεται, παρά μόνο αν τα ίδια τα στελέχη της τράπεζας προσφύγουν εναντίον του εαυτού τους. Καθένας νομίζω αντιλαμβάνεται πόσο προσβλητικό, προβληματικό είναι αυτό το ζήτημα.

Καταλαμβάνει, επίσης και τις περιπτώσεις που κανείς θα κάνει επένδυση σε μία φούσκα. Και δεν εννοώ μικρή επένδυση, ενός μόνο στελέχους, εννοώ μια συνολική πολιτική της τράπεζας. Ουσιαστικά, δηλαδή, αυτή η ρύθμιση έρχεται να καταλάβει το σύνολο της πολιτικής που μπορεί να ασκεί μια τράπεζα. Μία τράπεζα μπορεί για λόγους πολιτικής να επιλέγει να δίνει δάνεια χωρίς εγγυήσεις, χωρίς εξασφαλίσεις, για να γίνει περισσότερο ανταγωνιστική έναντι μιας άλλης τράπεζας. Αυτή η πράξη, αυτό το αδίκημα πλέον δεν θα διώκεται, παρά μόνο εάν τα ίδια τα διοικητικά στελέχη της τράπεζας προσφύγουν εναντίον του εαυτού τους. Καταλαμβάνει, λοιπόν, ένα τεράστιο πλαίσιο, που αφορά ολόκληρη την πολιτική της άσκησης επιχειρήσεων, οι οποίες αποτελούν κόμβο της εθνικής οικονομίας και έχουν υποστηριχθεί από την ελληνική κοινωνία.

Άκουσα από τον Υπουργό ένα τυπικό ισοπεδωτικό -κατά τη γνώμη μου- επιχείρημα, ότι ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος άνοιξε τον δρόμο, ώστε τα κακουργήματα να διώκονται με έγκληση και άρα εξ αυτού του λόγου «μην κατηγορείτε εμάς, εσείς ανοίξατε τον δρόμο για αυτό».

Στον Ποινικό Κώδικα αυτό που έγινε επί διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ είναι σε εξαιρετικά περιορισμένες και σταθμισμένες περιπτώσεις πράγματι η δίωξη σε κακουργήματα να γίνεται με έγκληση. Όμως τούτο σε καμμία περίπτωση δεν αφορά το αδίκημα της απιστίας και σε καμμία περίπτωση δεν αφορά το σύνολο των τραπεζών και όλου του όγκου των τραπεζικών συναλλαγών...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Αχτσιόγλου...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Έχετε τη δυνατότητα να πάρετε τον λόγο μετά. Σας παρακαλώ.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ: ...εξαιρετικά περιορισμένες σταθμισμένες περιπτώσεις.

Θα μπορούσα να πω παραδείγματα. Είναι εντελώς διαφορετικό ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου να εξαπατά το υπόλοιπο διοικητικό συμβούλιο και να κάνει μία περιορισμένη πράξη, η οποία μπορεί να προκαλεί πρόβλημα σε συγκεκριμένο όγκο μιας ιδιωτικής επιχείρησης και εντελώς διαφορετικό η συνολική πολιτική της τράπεζας -παραδείγματος χάριν, «δίνω θαλασσοδάνεια»- να περιβάλλεται από ασυλία. Νομίζω ότι καθένας μπορεί να αντιληφθεί τις διαφορετικές εκφάνσεις αυτών των αδικημάτων.

Το πέμπτο και προβληματικότερο θέμα είναι ότι ουσιαστικά αυτή η ασυλία έρχεται να καταλάβει και όλες τις εκκρεμείς υποθέσεις. Ως διάταξη ουσιαστικού δικαίου και ευνοϊκότερη ποινικά καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς υποθέσεις. Αυτό σημαίνει στην πράξη ότι διώξεις κορυφαίων

διοικητικών τραπεζικών στελεχών που είναι αυτή τη στιγμή ενεργές θα παύσουν να ισχύουν. Μη μου πείτε το επιχείρημα με τους τέσσερις μήνες που δίνετε χρόνο για να γίνουν εγκλήσεις. Όποιος έχει στοιχειώδη εικόνα και της ιστορικής πραγματικότητας, ξέρει ότι δεν πρόκειται οι τράπεζες να κάνουν εγκλήσεις μέσα σε τέσσερις μήνες εναντίον του εαυτού τους, έτσι;

Άρα κορυφαίες υποθέσεις διώξεων διοικητικών τραπεζικών στελεχών που εκκρεμούν αυτή τη στιγμή, κυρίως για θαλασσοδάνεια, δεν θα διώκονται στο εξής.

Η Ένωση Εισαγγελέων έχει καταδικάσει τη συγκεκριμένη ρύθμιση για αυτόν τον λόγο με μία πάρα πολύ καταγγελτική δήλωση, που λέει ότι η ρύθμιση οδηγεί σε ατιμωρησία, σε διεθνή διασυρμό της χώρας και πλήθος υποθέσεων θα οδηγηθεί στον κάλαθο των αχρήστων.

Άκουσα το επιχείρημα, ότι τάχα αυτή η ρύθμιση έρχεται μόνο για να διευκολύνει τις τράπεζες στο να κάνουν το κούρεμα των κόκκινων δανείων. Αυτό είναι ψευδές. Η ρύθμιση δεν επικεντρώνεται στο κούρεμα των κόκκινων δανείων. Αν ήταν έτσι, θα φωτογράφιζε ή θα όριζε συγκεκριμένα ή θα περιόριζε το πεδίο εφαρμογής της μόνο στις περιπτώσεις που έχουμε αναδιάρθρωση χρέους. Όμως, δεν κάνει αυτό. Όπως είπα, καταλαμβάνει όλο το εύρος των πολιτικών που μπορεί να κάνει μία τράπεζα.

Να σημειώσω, δε, ότι υπάρχει ενεργός νόμος από το 2017 -επί ΣΥΡΙΖΑ νομοθετήθηκε- που προβλέπει ένα πολύ ισορροπημένο σύστημα, που ρητά οριοθετεί ότι μπορείς να εξαιρείς τέτοιες περιπτώσεις που θα κάνουν μόνο αναδιάρθρωση χρεών, μόνο κούρεμα δανείων, όχι θαλασσοδάνεια, όχι επενδύσεις σε φούσκες.

Τι έχει κάνει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία αυτή τη στιγμή; Η Κυβέρνηση έχει άρει κάθε φίλτρο, προκειμένου να μη διώκονται αυτές οι υποθέσεις. Αφορά κάθε περίπτωση άπιστης συμπεριφοράς, όχι μόνο τα κόκκινα δάνεια, και ουσιαστικά προβλέπει ότι τα ίδια τα στελέχη θα ελέγχουν τον εαυτό τους, οι ενδιαφερόμενοι, δηλαδή, θα κάνουν έγκληση στον εαυτό τους.

Άκουσα και ένα επιχείρημα, ότι αυτό τάχα ευνοεί τη συναλλακτική ελευθερία. Θεωρώ πως είναι εξαιρετικά ανεδαφικό επιχείρημα. Δεν είναι συναλλακτική ελευθερία η καταχρηστική συμπεριφορά στις συναλλαγές, έτσι; Η κρίση του ιδιωτικού χρέους δεν ήταν άμοιρη ευθυνών προσώπων και συγκεκριμένων πράξεων και των διοικητικών στελεχών των τραπεζών.

Άρα πρόκειται -κατά τη γνώμη μας, του ΣΥΡΙΖΑ- για μία εξαιρετικά προκλητική, προσβλητική για την ελληνική κοινωνία ρύθμιση, η οποία θίγει και τους κόπους του ελληνικού λαού, που στήριξε τις τράπεζες, προκειμένου να αναδιρθωθούν, και πρέπει οπωσδήποτε να αποσυρθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Αχτσιόγλου.

Τον λόγο έχει ο κ. Λαζαρίδης και μετά η κ. Βούλτεψη.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μιλάμε για αυστηροποίηση του Ποινικού Κώδικα. Ας αναρωτηθούμε, όμως, το εξής: Αυστηροποίηση σε σχέση με τι ακριβώς;

Στην προσπάθειά μου να απαντήσω αυτό το ερώτημα, θα ξεκινήσω λέγοντας ότι έχουμε μία δομική διαφορά με την προηγούμενη κυβέρνηση. Στο δικό σας DNA είναι το

μπάχαλο και το χάος, ενώ στο δικό μας είναι η τάξη και η νοικοκυροσύνη. Πώς αποδεικνύεται αυτό; Κατ' αρχάς, από αυτά τα οποία λέτε και κάνετε τις τρεις τελευταίες ημέρες, μετά την επέμβαση της Ελληνικής Αστυνομίας στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έφτασε στο σημείο χθες ο κ. Τζανακόπουλος να μας πει ότι δεν βρήκαν και καλάνσκοφ στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο!

Ξεκινάω, όμως, για να σας αποδείξω ότι είστε με το μπάχαλο και το χάος από το 2008. Ο ΣΥΡΙΖΑ ποτέ δεν αποδοκίμασε όσα έγιναν στην Αθήνα τον Δεκέμβριο εκείνης της χρονιάς. Να θυμίσω τα «αντι-κάλαντα 2008» που στις 24 Δεκεμβρίου εκείνης της χρονιάς δημοσίευσε η επίσημη εφημερίδα του ΣΥΡΙΖΑ, η «ΑΥΓΗ»: Έλεγαν: «Ω έλατο, ω έλατο, τι ωραία που αρπάζεις, στο Σύνταγμα, στο Σύνταγμα τι ωραία που αρπάζεις, μπάτσους γεμάτο στα κλαδιά και διμοιρίες στη σειρά! Ω έλατο, ω έλατο, δεν θα μου τη γλιτώσεις! Βρε, θα σε κάψω μια βραδιά και ας έχει μπάτσους στα κλαδιά!».

Καταθέτω το σχετικό δημοσίευμα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακάριος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κ. Τσίπρας στην ουσία στήριξε αυτές τις εκδηλώσεις. Τι είχε πει τότε; «Το κύριο είναι να δούμε γιατί αυτές οι χιλιάδες νέοι άνθρωποι έβγαιναν και διαδήλωναν στους δρόμους. Μπορεί να προέβαιναν και σε πράξεις οριακά βίαιες, αλλά το ζήτημα είναι να βρούμε τις αιτίες.».

Ας περάσουμε τώρα στη στήριξη στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ στη «17 Νοέμβρη». Ο Γεράσιμος Μπαλαούρας δήλωνε τον Ιανουάριο του 2016 πως η «17 Νοέμβρη» είχε ένα ιδεώδες υπέρ του ανθρώπου.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακάριος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ είχαν καταθέσει ως μάρτυρες υπεράσπισης στη δίκη κατηγορουμένων για συμμετοχή στην τρομοκρατική οργάνωση «17 Νοέμβρη».

Για την οικονομία του χρόνου, κύριε Πρόεδρε, καταθέτω τα ονόματά τους στα Πρακτικά και λέω μόνο ότι ανάμεσά τους ήταν ο Νίκος Μανιός και ο Παναγιώτης Λάμπρου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακάριος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν είναι μόνο η «17 Νοέμβρη». Αναφέρομαι και στις συννομιλίες που έχει καταθέσει στην εισαγγελία ο πρώην Υπουργός Δημόσιας Τάξης Γιάννης Πανούσης -δικός σας Υπουργός, όχι δικός μας- για τις υπόγειες σχέσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ με τρομοκράτες. Σας θυμίζω ότι σε αυτούς τους διαλόγους, τους οποίους καταθέτω αυτούσιους στα Πρακτικά, υπήρχε συναλλαγή μέλους του ΣΥΡΙΖΑ με φυλακισμένα μέλη των «Πυρήνων», στους οποίους έλεγε ότι «θα φέρουμε τα νομοθετήματα που θέλετε».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακάριος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Στη συνέχεια, ας περάσουμε στην πολιτική κάλυψη που παρείχατε στη βία, τα πρώτα χρόνια του αντιμνημονίου. Κορυφαία είναι η δήλωση του κ. Τσίπρα στις 26 Οκτωβρίου 2011, δύο ημέρες πριν από την παρέλαση στη Θεσσαλονίκη, η οποία δεν ξεκίνησε ποτέ: «Η αντίδραση έχει φτάσει», έλεγε ο κ. Τσίπρας, «και στις παρελάσεις. Δεν θα μπορούν να σταθούν ούτε σε κοινωνική εκδήλωση», είχε πει τότε, επιδεικνύοντας προφανώς μαντικές ικανότητες. Ασφαλώς, ποιος μπορεί να ξεχάσει τους «πολιτικούς ακτιβιστές» του «Ρουβίκωνα»;

Θυμίζω δηλώσεις κορυφαίων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Τζανακόπουλος: «Ακτιβιστική ενέργεια η εισβολή του “Ρουβίκωνα” στη Βουλή». Κουρουμπλής: «Σε κάθε κοινωνία χρειάζονται και κάποιες βαλβίδες αποσυμπίεσης». Φίλης: «Δεν είναι επίθεση τα τρικάκια και οι μπογιές. Είναι ακτιβιστικές ενέργειες». Και όλα αυτά, όταν στο αποκορύφωμα της ανεξέλεγκτης δράσης του «Ρουβίκωνα» ήταν ευθεία η απειλή που εξαπέλυε τότε προς τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σημερινό Πρωθυπουργό, Κυριάκο Μητσοτάκη.

Ασφαλώς, να μην ξεχάσουμε το περίφημο ερωτηματολόγιο της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ, στο οποίο -προσέξτε- βαφτίζονται «αντισυμβατικές ακτιβιστικές δράσεις» οι οργανωμένες κλοπές από σουπερμάρκετ και η συμμετοχή σε βίαια επεισόδια.

Καταθέτω τις επίμαχες ερωτήσεις στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακάριος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φυσικά δεν φείδεστε ευκαιριών να επικαιροποιείτε το ενδιαφέρον σας για προστασία στους μπαχαλάκηδες. Διότι, κύριε Λάππα, το είπατε: «Τι αδίκημα διαπράττει αυτός που κουβαλάει μια μολότοφ;». Στη συνέχεια αναγκαστήκατε να το πάρετε πίσω. Το είπατε, όμως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Είστε ψεύτες.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Αφήστε τα αυτά. Θα τα ακούσετε όλα τώρα.

Όμως, η κορωνίδα όλων -και για την οποία είμαι βέβαιος ότι πολλοί στον ΣΥΡΙΖΑ είναι ενδόμυχα υπερήφανοι- είναι οι βόλτες που έκοβε στις αρχές του χρόνου ο αρχιτρομοκράτης Κουφοντίνας στους δρόμους της Αθήνας, στους ίδιους δρόμους που είχε στήσει καρτέρι θανάτου στα θύματά του. Δείτε το, αυτό είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, και το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακάριος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο καταδικασμένος σε έντεκα φορές ισόβια και είκοσι πέντε χρόνια κάθειρξη για συμμετοχή σε έντεκα δολοφονίες, εκρήξεις, ληστείες και συμμετοχή στη «17 Νοέμβρη», χωρίς αιδώ, χωρίς τύψεις, χωρίς μεταμέλεια.

Επανέρχομαι, λοιπόν, στο αρχικό μου ερώτημα: Αυστηροποίηση ως προς τι ακριβώς; Ως προς την ασυδοσία της ιδεολογικής ασυλίας, ως προς την ανοχή σε εκτεταμένα περιστατικά βίας και ανομίας, ως προς τη στήριξη σε κάθε λογής μπαχαλάκηδες και ταραξίες, ως προς την ευτέλιση της ανθρωπίνης ζωής και περιουσίας; Αν είναι γι' αυτά, δεν πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μιλάμε για αυστηροποίηση. Πρέπει να μιλάμε για επαναφορά της λογικής, του μέτρου και αποκατάστασης του κοινού περί δικαίου αισθήματος.

Εμείς με το σημερινό νομοσχέδιο δημιουργούμε συνθήκες πραγματικής νομιμότητας. Με αυτόν τον τρόπο σταματάμε το φλερτ της προηγούμενης κυβέρνησης με την ανομία και την ανωμαλία και επιτέλους οι Έλληνες πολίτες από εδώ και πέρα, με αυτά που σήμερα θα ψηφίσουμε, θα μπορούν να κυκλοφορούν, να εργάζονται και να δημιουργούν με μεγαλύτερη ασφάλεια σε σύγκριση με τα τέσσερα τελευταία χρόνια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει η κ. Βούλτεψη και μετά η κ. Μπιζίου.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις μέρες ζούμε κάτι το εντελώς σουρεαλιστικό. Όλα σαν κάπου να τα έχουμε δει και κάπου να τα έχουμε ξαναζήσει. Ο Τσίπρας ξαναφόρεσε τα φουσέκλια του και ξαναπήγε στη ΔΕΗ, για πρώτη φορά μετά τον Ιούλιο του 2014, που είχε ανέβει στο Αμύνταιο. Ο Δρίτσας έβγαλε ανακοίνωση για την «COSCO», επειδή -λέει- οι Πειραιώτες διαμαρτυρόμενοι ήθελαν να αναρτήσουν πανό κατά την εμφάνιση του Προέδρου της Κίνας στην Ακρόπολη. Οι συριζαίοι κατέβηκαν στο λιμάνι του Πειραιά να υποδεχτούν μετανάστες. Ο Τσίπρας κατέθεσε επίκαιρη ερώτηση στον Πρωθυπουργό για τα λευκά κολάρια και τους τραπεζίτες, με τους οποίους τα είχε μια χαρά μέχρι τώρα. Ο Ιγκλέσιας με το Σάντσεθ, ο Μοράλες και οι θρήνοι και οι οδυρμοί που έφυγε ο Μοράλες, ο άνθρωπος ο οποίος με νοθεία θέλησε να παραμείνει για τέταρτη θητεία στην προεδρία της χώρας. Αυτά! Καλώς τα παιδιά! Καλώς ορίσατε στο 2014! Εδώ ήμασταν και εδώ ξαναβρεθήκαμε!

Στο μεταξύ, βέβαια, η ΔΕΗ κατεστράφη επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, εξανεμίστηκε η χρηματιστηριακή της αξία, ξεπουλήθηκε η μισή έναντι 0 ευρώ, τη βάλατε μέσα στις αποκρατικοποιήσεις στο Φύλλο της Κυβέρνησης του Μαΐου του 2016 και τώρα κλαίτε και οδύρεστε.

Όσο για την «COSCO», θυμάστε ότι το ΤΑΙΠΕΔ του ΣΥΡΙΖΑ πανηγύριζε το 2016 για τη μεταβίβαση του 51% του ΟΛΠ στην «COSCO». Τώρα πού βρέθηκαν, πού ήταν όλοι αυτοί οι Πειραιώτες διαμαρτυρόμενοι, οι δήθεν φοιτητές, πού τους είχατε κρυμμένους και πού είχαν αυτοί κρυμμένα τα πανό τους και τα έβγαλαν ξανά τώρα, μόλις βρέθηκε στην Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία; Πού ήταν αυτά τα παλικάρια και οι κοπέλες που βγήκαν ξανά στους δρόμους; Δεν μιλάμε τυχαία. Και πού ήταν οι φιλεύσπλαχνοι συριζαίοι που υποδέχονταν επί Σαμαρά - Βενιζέλου όλους τους μετανάστες στον Πειραιά και είχαν εξαφανιστεί, λες και δεν εργούντουσαν μετανάστες στην Ελλάδα όλο αυτό το διάστημα και ξαναπήγαν στον Πειραιά;

Μιλάμε και για τον Τσίπρα, που κραυγάζει πάλι κατά των λευκών κολάρων των τραπεζών, ο οποίος, πριν αρπάξει την εξουσία, τον Ιανουάριο του 2015, έλεγε πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα έθετε τις τράπεζες υπό δημόσιο έλεγχο, θα άρπαζε τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ από το ΤΧΣ να τα μοιράσει στον λαό, θα δημιουργούσε έναν δημόσιο φορέα διαχείρισης ιδιωτικού χρέους που θα έσβηνε τα χρέη του λαού, μιλούσε για νέα σεισάχθεια και έτσι κοροϊδέψατε τον κόσμο τον Ιανουάριο του 2015 και πήρατε την εξουσία. Μετά συνεχίσατε τον Σεπτέμβριο του 2015 να λέτε ότι θα φτιάξετε τα κόκκινα δάνεια και το μόνο που συνέβη επί των ημερών του ΣΥΡΙΖΑ, όσον αφορά τις τράπεζες, είναι η αφαίμαξη από τις καταθέσεις μας 40 δισεκατομ-

μύρια ευρώ μόνο μέσα στο πρώτο εξάμηνο -αυτό το ωραίο, ηρωικό και πανηγυρικό-, να κλείσετε τις τράπεζες, να επιβάλετε capital control, να φέρετε τρίτη ανακεφαλαιοποίηση, να εξανεμίσετε τη χρηματιστηριακή αξία -μετά τη ΔΕΗ- και των τραπεζών και να παραδώσετε το σύνολο της δημόσιας περιουσίας στο υπερταμείο και το σύνολο των δανείων των Ελλήνων στα ξένα funds, τα θυμάστε, τα «αδηφάγα κοράκια της καταστροφής», όπως έλεγε ο κ. Τσίπρας, και τώρα μιλάτε για ασυλία.

Άκουσα την κ. Αχτσιόγλου και τον κ. Τζανακόπουλο, αλλά δεν είναι τώρα στην Αίθουσα. Άκουσα μια ομιλία αποκλειστικά γι' αυτό: Έδωσε ή όχι η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ANEL -γιατί τον ξεχάσαμε και αυτόν, τον Καμμένο- ασυλία στα στελέχη των ξένων funds, που ο ΣΥΡΙΖΑ έφερε στην Ελλάδα το 2017; Δεν πιστεύω να το αμφισβητείτε! Έχω εδώ τον ν.4472/2017, τον οποίο και καταθέτω για τα Πρακτικά. Παρακαλώ να δοθεί στην κ. Αχτσιόγλου, για να δει τι έχει ψηφίσει. Έχει ψηφίσει ασυλία σε όλα τα στελέχη των ξένων funds. Δώσατε ή όχι ασυλία στα στελέχη του υπερταμείου;

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Βούλτεψη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχω επίσης για την κ. Αχτσιόγλου και για όλους σας τον ν.4389, με τον οποίο το 2016 ψηφίσατε την ασυλία στα στελέχη του υπερταμείου. Δηλαδή ο Τσίπρας, που έδωσε ασυλία στο υπερταμείο και στα ξένα funds, έρχεται τώρα και κλαίει για τις τράπεζες, φωνάζοντας μάλιστα ότι και εκεί είχαν δώσει κάποια ασυλία.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Βούλτεψη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί το κάνετε, όμως, αυτό τώρα; Μα προφανώς για να στηρίξετε την προπαγάνδα σας, ότι τάχα πολεμάτε το παλιό και ότι τάχα εντοπίσατε τρίγωνο διαπλοκής μεταξύ τραπεζών, μέσων ενημέρωσης και κομμάτων.

Στήσατε ολόκληρη εξεταστική, βγάλατε πόρισμα, ότι δεν υπάρχουν στοιχεία και δεν προέκυψε τίποτα, εκτός από το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υπήρξε το μόνο κόμμα που έλαβε δάνειο μετά το 2012 με εγγύηση την κρατική του χρηματοδότηση.

Βέβαια, σωστά, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταψηφίσει το άρθρο 5 του ν.4304/2014, που απαγόρευε εκχώρηση κρατικής χρηματοδότησης έναντι δανείου. Ο Τσίπρας ήταν ο μόνος Αρχηγός που έστειλε επιστολή τον Δεκέμβριο του 2010 σε τράπεζα και ζητούσε δάνειο κατά παρέκκλιση πιστοληπτικών κριτηρίων. Ο ΣΥΡΙΖΑ, το μόνο κόμμα που διέγραψε οφειλή δύο φορές, μία της ΕΑΡ και μία για το κτήριο της Κουμουνδούρου. Οπότε προφανώς όλα αυτά τα κάνετε και τα λέτε, όπως και όλη αυτή την καταγγελία που ακούω εδώ, γιατί θέλετε να διατηρείτε ζωντανές κάποιες υποθέσεις μετά από δεκάδες ανακρίσεις από τις οποίες δεν βρίσκετε τίποτα από το 2015. Για την προπαγάνδα σας!

Για τον Μοράλες, βέβαια, δεν έχω να πω πολλά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν πειράζει. Τα λέει ο Πιπίνης!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ναι, τα λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ας ηρεμήσουμε. Ας προχωρήσουμε, κύριοι συνάδελφοι.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κοιτάξτε, επειδή θέλετε να πηγαίνετε ανθρώπους σε είκοσι ανακριτικά γραφεία τον χρόνο,

να πηγαίνετε και να έρχεστε, να κατατίθενται υπομνήματα κι εσείς να έχετε αθώωσει όλο το υπερταμείο και όλα τα ξένα funds και να μη βρίσκετε και τίποτε στους προηγούμενους, θα σας πω κάτι για τον Μοράλες.

Ο Μοράλες ήταν ένας δικτάτορας που ξεκάθαρα τον έριξε ο λαός του, αλλά ο κ. Τσίπρας τον υποδεχόταν εδώ ως «τον σύντροφο Έβο και τον φίλο» και μας είχατε ζαλίσει το κεφάλι. Ο Μοράλες είναι αυτός που μείωσε το όριο της παιδικής ηλικίας από τα δεκατέσσερα στα δώδεκα χρόνια. Και όταν του είπαν: «Τι είναι αυτό που έκανες; Έφτιαξες ένα εκατομμύριο παιδιά σκλάβους στη χώρα μας», είπε ότι υπάρχει ανάγκη για εργασία.

Ο Μοράλες διοικούσε μία χώρα, που ήταν μία από τις δεκαπέντε χώρες όπου οι γυναίκες για να εργαστούν έπρεπε να πάρουν την άδεια του αντρός τους. Ο Μοράλες ήταν ο άνθρωπος ο οποίος είχε επαρχίες στη χώρα του, όπου το 35% των κοριτσιών δεν πηγαίνει σχολείο. Και ο Μοράλες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Αυτά ενδιαφέρουν τους καλλιεργητές της κόκας, τον «κοκαλέρο» τον φίλο σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Μην πιάνετε συζήτηση, παρακαλώ. Αφήστε να ολοκληρώσει η κ. Βούλτεψη, σας παρακαλώ.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Επιτέλους, δεν μπορείτε να υπερασπίζεστε έναν δικτάτορα, που παρανόμως διεκδικούσε τέταρτη προεδρική θητεία. Σε όλο τον κόσμο είναι δύο οι θητείες. Και βγήκε ο Τσίπρας να μας πει «η Δημοκρατία θα νικήσει». Ποια δημοκρατία θα νικήσει, όταν θες να βγεις τέταρτη φορά Πρόεδρος με νοθεία;

Ευχαριστώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Σας ευχαριστώ κι εγώ, κυρία Βούλτεψη.

Τον λόγο έχει η κ. Μπίζιου και μετά ο κ. Βλάχος.

ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ (ΣΤΕΛΛΑ) ΜΠΙΖΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για το οποίο συζητάμε σήμερα δεν είναι απλά ένα ακόμα νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Είναι ένα νομοσχέδιο απαίτησης της ελληνικής κοινωνίας, προκειμένου να αποκατασταθεί η κανονικότητα στη χώρα και στην καθημερινότητά μας. Είναι ένα νομοσχέδιο απαίτησης της ελληνικής κοινωνίας, προκειμένου να διορθωθούν οι στρεβλώσεις που δημιούργησαν οι παρεμβάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης στον χώρο της δικαιοσύνης. Παρεμβάσεις γεμάτες από ιδεολογικές αγκυλώσεις, που έφτασαν να παρέχουν προστασία και άσυλο σε άτομα και συμφέροντα που αμφισβητούν τον ίδιο τον πυρήνα των δημοκρατικών μας θεσμών. Ευτυχώς, όμως, αυτοί που αποπειράθηκαν να το πράξουν, βρέθηκαν εγκαλούμενοι πολιτικά, ηθικά και κοινωνικά.

Ο Έλληνας πολίτης μάς δήλωσε με την ψήφο του ότι δεν δέχεται να βλέπει δίπλα του κάποιους να παρανομούν και να παραμένουν ατιμώρητοι. Ξεφεύγει κάθε λογικής η προσπάθεια κάποιων μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου να δικαιολογήσουν τους ταραξίες με τις κουκούλες και όλους αυτούς που ασχολούνται με το σπορ των μολότοφ. Δυστυχώς ακόμα και πρόσφατα ακούσαμε ότι δεν είναι αδικήματα να κουβαλά κανείς στην τσάντα του βόμβες μολότοφ.

Ως νέα γυναίκα, εκπρόσωπος της γενιάς μου, σας δηλώνω απερίφραστα και κατηγορηματικά ότι αυτή η γενιά, η δημιουργική και παραγωγική γενιά των Ελλήνων, αντι-

τάσσεται σε αυτούς που υπερασπίζονται τη βία και την καταστροφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο δίνεται λύση σε μια σειρά ζητημάτων που έχει αποδειχθεί πως προκάλεσαν το περί δικαίου αίσθημα και είχαν συνέπειες στην κοινωνική αλλά και οικονομική δραστηριότητα των συμπολιτών μας.

Τα τελευταία χρόνια άνθισε στην Ελλάδα ένα καινούργιο φαινόμενο, που το ονομάσαμε «μπαχαλακισμό». Με την ανοχή, και πολλές φορές την αποδοχή της προηγούμενης συγκυβέρνησης, οι μπαχαλάκηδες κατέλαβαν περιουσίες, λεηλάτησαν και κατέστρεψαν. Αυτό τώρα παίρνει τέλος. Όποιος εισέρχεται σε δημόσια κτήρια, σε κτήρια ΟΤΑ ή ΔΕΚΟ για να προκαλέσει διατάραξη της διεξαγωγής της υπηρεσίας τιμωρείται. Η προηγούμενη κυβέρνηση όχι μόνο ανέχθηκε, αλλά πολλές φορές τα στελέχη της έσπευσαν να δικαιολογήσουν τέτοιου είδους παράνομες συμπεριφορές, κάνοντας λόγο για ακτιβισμό και προσφέροντας με τον τρόπο αυτό ιδεολογική κάλυψη στους παρανομούντες.

Αυτό που εμείς λέμε είναι ξεκάθαρο. Τους πολίτες τούς προστατεύουν οι θεσμοί του κράτους και όχι οι αυτόκλητοι εκδικητές. Κανένας δεν μπορεί στη χώρα αυτή να παίρνει τον νόμο στα χέρια του. Αυτό αποτελεί βασικό πυλώνα δημοκρατίας σε μια οργανωμένη, ευνομούμενη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω πως όλοι θα συμφωνήσουμε ότι η χώρα πρέπει να θωρακίζεται ενάντια στην τρομοκρατία και τους τρομοκράτες. Σε αυτή την κατεύθυνση κινείται και το σημερινό νομοσχέδιο. Η εσωτερική νομοθεσία μας εναρμονίζεται με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, ώστε να αντιμετωπίσουμε το έγκλημα της τρομοκρατίας που, δυστυχώς, είναι τόσο εγχώριο όσο και εισαγόμενο. Δεν περιμένουμε να πάθουμε, αλλά διδασκόμαστε από τα γεγονότα που συνέβησαν σε άλλες χώρες της Ευρώπης πρόσφατα. Γι' αυτό και νομοθετούμε με γνώμονα την πρόληψη. Η πραγματοποίηση ταξιδιού με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, η συμβολή σε δραστηριότητες εγκληματικής οργάνωσης, ακόμα κι αν δεν αποδεικνύεται η σύνδεσή τους με συγκεκριμένα εγκλήματα, είναι μερικές μόνο από τις διατάξεις που εισάγει το νομοσχέδιο αυτό και είναι μονόδρομος για το νομοθετικό οπλοστάσιο κάθε χώρας που μάχεται κατά της τρομοκρατίας. Η ασφάλεια των πολιτών της χώρας μας είναι υπέρτατο και αδιαπραγμάτευτο αγαθό.

Όμως, το σημείο αυτό του νομοσχεδίου, που με αγγίζει ιδιαίτερα ως άνθρωπο -και θέλω εκεί να εστιάσω- είναι η οδήγηση υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών ουσιών. Είναι μια διάταξη ζωτικής σημασίας που ήδη έχει καθυστερήσει πάρα πολύ. Είναι μια διάταξη που ανταποκρίνεται ουσιαστικά σε ένα χρόνιο αίτημα της κοινωνίας μας. Η αυστηροποίηση των ποινών για όσους οδηγούν υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών ουσιών. Πρόκειται για μια ρύθμιση αυτονόητη για κάθε κοινωνία που σέβεται την ανθρώπινη ζωή. Γιατί η οδήγηση υπό την επήρεια αλκοόλ είναι μια συμπεριφορά ακραία αντικοινωνική. Είναι μια συμπεριφορά που καταδεικνύει αδιαφορία για τη ζωή των συνανθρώπων μας. Είναι μια συμπεριφορά που μπορούμε εύκολα να ελέγξουμε. Δεν υπάρχει τίποτα και κανένας που να μας αναγκάζει να οδηγούμε μεθυσμένοι. Επιλέγουμε να οδηγήσουμε μεθυσμένοι. Επιλέγουμε να αδιαφορήσουμε για την ανθρώπινη ζωή. Μπορεί ο θάνατος που προκαλεί

όποιος οδηγεί μεθυσμένος να είναι όπως λέμε «εξ αμελείας», η επιλογή όμως να πιάσουμε το τιμόνι σε αυτή την κατάσταση είναι από πρόθεση. Το μήνυμά μας είναι σαφές και ξεκάθαρο. Η κάθεirse μέχρι και δέκα έτη για όσους προκαλούν θάνατο δεν είναι παρά η έκφραση της λογικής και του σεβασμού στην ανθρώπινη ζωή.

Προσωπικά θα ήθελα να απευθύνω έκκληση σε κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα οδηγό. Όλοι μαζί να οικοδομήσουμε μια κουλτούρα ασφαλούς οδήγησης, ώστε αυτός ο νόμος να παραμείνει ανενεργός. Δεν είναι δυνατόν να χάνουμε τόσους ανθρώπους κάθε χρόνο στους δρόμους. Πρέπει να γίνει συνείδηση όλων μας, όλων των Ελλήνων, ότι αλκοόλ και τιμόνι δεν συνδυάζονται.

Στόχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του υπό ψήφιση νόμου είναι να αποκαταστήσουμε το αίσθημα δικαίου στη χώρα. Ο Έλληνας θέλει να νιώθει ότι δεν υπάρχουν άτομα ή ομάδες ατόμων που απολαμβάνουν ατιμωρησίας. Ο Έλληνας απαιτεί όποιος παρανομεί, να αντιμετωπίζει τον νόμο και τις συνέπειές του. Ο Έλληνας απαιτεί να τελειώνει η Ελλάδα με την ανομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, γιατί αυτό είναι το αίτημα της ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ κι εγώ, κυρία Μπίζιου.

Τον λόγο έχει ο κ. Βλάχος και μετά ο κ. Ρουσόπουλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις προωθούμενες ρυθμίσεις τροποποιούνται αμφιλεγόμενες διατάξεις στους ποινικούς κώδικες που ψηφίστηκαν το προηγούμενο διάστημα από την τότε κυβέρνηση και οι οποίες προκάλεσαν έντονες αντιδράσεις, τόσο στον νομικό κόσμο όσο και ευρύτερα στο κοινωνικό σύνολο. Είχαμε αυτές τις αντιδράσεις, γιατί πράγματι σήμερα γίνεται πιο φανερό ότι υπήρχε ένας βεβιασμένος, ένας πρόχειρος τρόπος νομοθέτησης και δεν άργησαν να εμφανιστούν στην πράξη τα προβλήματα αυτού του νομοθετήματος.

Σήμερα έρχεται η Κυβέρνηση και οι προωθούμενες αλλαγές αυστηροποιούν τις ποινές σε επιμέρους εγκλήματα που αφορούν θέματα τρομοκρατίας, εισβολών σε δημόσια κτήρια, κατασκευής και χρήσης εκρηκτικών υλών, αποφυλάκισεις πολυίσοβιτών, επιθέσεων σε εφοριακούς, δωροδοκίες δημοσίων υπαλλήλων, οδήγηση υπό την επήρεια αλκοόλ.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Ειδικότερα, προβλέπεται η αύξηση του κατώτατου ορίου πραγματικής έκτισης ποινών στα σωφρονιστικά καταστήματα από τα δεκαεπτά έτη στα είκοσι δύο έτη, ώστε να θεμελιώνεται δικαίωμα αίτησης για υπ' όρον απόλυση καταδικασμένων πολυίσοβιτών. Είναι κάτι το οποίο το ζήσαμε και αυτό πια στην πράξη και είδαμε τα αποτελέσματα.

Παράλληλα δημιουργούνται πρόσθετες δικλίδες για την προστασία της δημόσιας τάξης, καθώς μετατρέπεται εκ νέου σε κακούργημα η χρήση εκρηκτικών σε συγκεντρωμένο πλήθος. Κι εδώ, πράγματι, είδαμε πως ο προηγούμενος νόμος δημιούργησε τεράστια προβλήματα και -αν θέλετε- η Κυβέρνηση οφείλει να δώσει λύσεις σε αυτά, τα οποία είδε όλη η κοινωνία, τα εντόπισε ως προβλήματα και οφείλει η Κυβέρνηση πραγματικά να τα λύσει.

Επιπλέον, στο σχέδιο νόμου προβλέπονται αυστηρότερες ποινές για αδικήματα που διαπράττονται κατά τη διάρκεια αδειών των κρατουμένων, ώστε να εκτίονται εξ ολοκλήρου και χωρίς να προσμετρώνται τα ευεργετήματα των ημερομισθίων.

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου πραγματοποιούνται ουσιαστικές αλλαγές, ώστε η χώρα μας να ανταποκριθεί στις αποφάσεις και τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης για ζητήματα τρομοκρατίας, θωρακίζοντας περαιτέρω το νομικό πλαίσιο κατά αυτών των εγκλημάτων.

Επιπλέον, οι διατάξεις του νομοσχεδίου αποκαθιστούν τις προωθούμενες ρυθμίσεις για το αδίκημα περί ενεργητικής δωροδοκίας, ώστε να εναρμονιστεί εκ νέου η χώρα μας με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στη σχετική σύμβαση της Ελλάδας με τον ΟΟΣΑ.

Στο νομοσχέδιο, επίσης, επέρχεται μία σειρά αλλαγών στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που επιταχύνουν την απονομή δικαιοσύνης, όπως η επαναφορά του μονομελούς εφετερίου.

Επίσης, συστήνεται θέση αναπληρωτή εισαγγελέα κατά της διαφθοράς, κατ' αναλογία των διατάξεων που αφορούν την Εισαγγελία Οικονομικού Εγκλήματος.

Σχετικά με την ειδική διάταξη του Ποινικού Κώδικα, επιβάλλεται για την προστασία του ευαίσθητου δικαίωματος της κοινής ησυχίας η αναγωγή του σε ελαφρύ πλημμέλημα, ώστε να εξασφαλίζεται η βεβαίωση των παραβάσεων από τα αστυνομικά όργανα.

Και σε αυτό το σημείο, πράγματι, θέλω να σταθώ και -αν θέλετε- με αυτό να κλείσω, διότι αναρωτήθηκαν πολλοί πως ο Υπουργός ξεκίνησε ξαφνικά και ασχολείται με την κοινή ησυχία.

Πρέπει να σας πω ότι εγώ -και φαντάζομαι και κάποιοι άλλοι συνάδελφοι- στείλαμε επιστολές που είχαμε λάβει από συλλόγους των περιοχών μας και ζητούσαμε πραγματικά -όχι εμείς, οι σύλλογοι, οι πολίτες δηλαδή- να αλλάξει αυτό το καθεστώς ανομίας που μπορούσε, ό,τι ώρα θέλει, οποιοσδήποτε θέλει να βάζει -το πιο απλό θα πω- τα στερεοφωνικά, μη σεβόμενος κανέναν.

Και τι ζητούσαν αυτοί οι πολίτες, όπως μου είπε κάποιος χαρακτηριστικά σε μια πόλη; «Δεν ζητάμε τίποτε άλλο, Γιώργο μου, παρά μόνο μετά από την κούραση της ημέρας να γυρίσουμε στο σπίτι μας να ξεκουραστούμε και να κοιμηθούμε. Κάποιος να μας σεβαστεί!».

Τι γινόταν μέχρι τώρα; Η αστυνομία, κατ' αρχάς, δεν είχε λόγο να πάει, διότι και να πήγαινε, δεν μπορούσε να επιβάλει καμμία ποινή. Πήγαινε, στην καλύτερη περίπτωση, έκανε μία σύσταση, χαμήλωναν τα ηχητικά εκείνη την ώρα και μόλις έφευγε η αστυνομία ξανά στη διαπασών, που λέμε. Αυτό συνέβαινε στην πράξη.

Σήμερα, δίνεται η δυνατότητα ξανά στην αστυνομία να παρέμβει, να πάει να κάνει έλεγχο και, εν πάση περιπτώσει, αυτός που παρανομεί να φοβάται -εντός ή εκτός εισαγωγικών- ότι μπορεί κάποια ποινή να του επιβληθεί, κάτι να γίνει.

Και εδώ θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, μαζί με την προσπάθεια που κάνετε, για την οποία εγώ σας συγχαίρω, πράγματι, γιατί ανταποκριθήκατε σε αυτό το αίτημα των πολιτών και των δημάρχων -ξέρω ότι οι δήμαρχοι της περιοχής μου επισκέφτηκαν τον Υπουργό και έθεσαν αυτό το θέμα και το θέτουμε εμείς βέβαια σήμερα εδώ στο Κοινοβούλιο- θέλω να πάτε κι ένα βήμα πιο πέρα. Να μιλήσουμε κάποια στιγμή και για κατάσχεση αυτών των

μηχανημάτων. Δεν λέω με την πρώτη. Όμως, όταν γίνεται μία σύσταση, γίνεται δεύτερη σύσταση, γίνεται τρίτη, τι περιμένετε τώρα; Να γίνει κατάσχεση των μηχανημάτων.

Ακόμα ένα μηχανάκι που κυκλοφορεί με κομμένη εξάτμιση, τι περιμένουμε; Περιμένουμε να μεγαλώσει η εξάτμιση από μόνη της; Κάτι πρέπει να γίνει λοιπόν. Περί αυτών πρόκειται. Και εκεί αποσκοπεί, πραγματικά, ο νόμος.

Κάποιοι είπαν «πώς θα λειτουργήσουν τα καταστήματα;». Κανείς δεν πειράζει τα καταστήματα. Εξάλλου, θέλω να πιστεύω, επειδή και στην περιοχή μου έχω πολλά καταστήματα, οι περισσότεροι -για να μην πω και όλοι- περί σπάνιων εξαιρέσεων τους καλοκαιρινούς μήνες, σέβονται την ησυχία των πολιτών. Άρα δεν υπάρχει πρόβλημα με τα καταστήματα. Και αν κάπου υπάρξει μία παραφωνία, βεβαίως και αυτός δεν είναι υπεράνω του νόμου. Και αυτός να απολογηθεί. Γιατί τόσο αλαζονεία στον οποιονδήποτε επιχειρηματία που, ό,τι ώρα θέλει, όσο θέλει να για το δικό του συμφέρον, δεν αφήνει τον κόσμο να ησυχάσει; Θα πρέπει, λοιπόν, κι εκεί να επιβληθεί ο νόμος.

Να είμαστε σίγουροι ότι αυτή η νομοθετική ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, θα βρει μεγάλη απήχηση, γιατί πράγματι αποκτούν ξανά νόημα οι έλεγχοι από την πλευρά της Αστυνομίας. Γιατί δεν ήταν λίγες οι φορές που έπαιρνες τηλέφωνο το αστυνομικό τμήμα και σου έλεγαν: «Δεν έχει νόημα να πάω. Πήγα χθες το βράδυ. Να πάω και απόψε, να του πω τι;».

Τώρα πια δίνουμε τη δυνατότητα στα ελεγκτικά όργανα να πάνε να κάνουν τον έλεγχο, να καταγράψουν το πρόβλημα, να υπάρξουν -αν θέλετε- κατηγορούμενοι, να προσαχθούν, να τιμωρηθούν και βεβαίως κάποια στιγμή να έχουν και τον φόβο, όπως είπα μετά από κάποιες προειδοποιήσεις, ότι μπορεί και αυτό το εργαλείο με το οποίο παρανομούν, είτε είναι στερεοφωνικό είτε είναι οποιοδήποτε -ένα μηχανάκι, ένα αμάξι, φτιαγμένο σαν αυτά που γίνονται κόντρες τα βράδια, όλα αυτά- να κινδυνεύει έως και να το χάσει. Αλλιώς δεν βλέπω πώς μπορούν να ησυχάσουν οι πολλοί. Και εδώ εμείς μιλάμε για λογαριασμό των πολλών και όχι των λίγων που θέλουν να αυτονομηθούν, να σχεδιάζουν όπως νομίζουν και όπως εκφράζονται οι ίδιοι μη σεβόμενοι την κοινωνία, την οποία θεωρώ, αγαπητοί συνάδελφοι όλων των πτερυγών, ότι εμείς υπηρετούμε. Υπηρετούμε τους πολλούς. Και αυτά που λέω -φαντάζομαι- αφορούν όλους. Δεν έχουν κομματική χροιά.

Οι αντιδράσεις που υπάρχουν από τους συγκεκριμένους συλλόγους πρέπει να σας πω ότι ήταν από συλλόγους που δεν είναι πολιτικά στον χώρο της Νέας Δημοκρατίας. Το λογικό τους, όμως, επιχείρημα δεν μπορεί εγώ ως Βουλευτής της περιοχής να μην το κάνω σημαία. Και φαντάζομαι ότι και οι συνάδελφοι, τουλάχιστον, της Αττικής του ΣΥΡΙΖΑ θα έκαναν -και πρέπει να κάνουν- το ίδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστώ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Διάρκης Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού «Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφηκε στο Magglingen/Macolin την 18^η Σεπτεμβρίου 2014, σχετικά με τη χειραγωγή των αθλητικών

αγώνων, επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας στον αθλητισμό, μετατροπή της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, κύρωση του νέου καταστατικού αυτής και άλλες διατάξεις».

Τον λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος κ. Θεόδωρος Ρουσόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που συζητάμε σήμερα, δηλαδή την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η Νέα Δημοκρατία το είχε υποσχεθεί, ρητά, προεκλογικά. Εφαρμόζουμε ένα από τα τουλάχιστον πέντε βασικά σημεία για τα οποία μας ψήφισε ο ελληνικός λαός.

Το νομοσχέδιο εκλογικεύει προβληματικές διατάξεις, ενσωματώνει διεθνείς πρακτικές, επιταχύνει σημαντικά την απόδοση της δικαιοσύνης και κάνει ασφαλέστερη τη σύνδεση της τέλεσης αδικημάτων με τις ένομες συνέπειές της.

Σε αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση, οι προβλεπόμενες αλλαγές απαντούν στην επιτακτική ανάγκη να αντιμετωπίσουμε ως κοινωνία εξαιρετικά προβληματικές νοοτροπίες και πρακτικές. Πρώτα από όλα, έχουμε αυστηριοποίηση των ποινών για αδικήματα, όπως η διακίνηση ανθρώπων και ο βιασμός. Αυτή η αυστηροποίηση στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι ως κοινωνία είμαστε αποφασισμένοι να επιδείξουμε μηδενική ανοχή και να κλείσουμε κάθε παραθυράκι που επιτρέπει σε τέτοιους εγκληματίες να πέφτουν στα μαλακά, αξιοποιώντας ευνοϊκές προβλέψεις που -για το καλό του κοινοβουλευτικού διαλόγου ότι όταν θεσπίστηκαν να δεχτώ εγώ- θεσπίστηκαν εν πολλοίς με διαφορετική στόχευση.

Βεβαίως, η αυστηροποίηση από μόνη της δεν αρκεί. Όμως, η πολυπλοκότητα του προβλήματος δεν πρέπει και δεν μπορεί να αποτελέσει άλλοθι αδράνειας ή εφησυχασμού. Ούτε μπορεί η επίκληση άλλων απαραίτητων βημάτων για την εμπέδωση κράτους δικαίου στη χώρα να χρησιμοποιείται για να ακυρώσει αυτή την εντελώς αναγκαία επικαιροποίηση των ποινών.

Εξάλλου, η άκριτη επιείκεια απέναντι σε πολυίσοβιτες, η ιδεοληπτική ανοχή απέναντι στις μολότοφ, τα παραθυράκια πολιτικών παρεμβάσεων στο έργο της δικαιοσύνης που υπονομεύουν τη διασφάλιση της διαφάνειας, προβλήματα με τα οποία ασχολείται το παρόν νομοσχέδιο, είναι εν τέλει πτυχές του ίδιου φαινομένου. Ποιου φαινομένου; Της βαθιά εσφαλμένης εντύπωσης ότι η νομιμότητα είναι κάτι σχετικό, κάτι που μπορεί κατά περίπτωση και ανάλογα με το ποιος βρίσκεται στην εξουσία να ξεχειλώνει ή να συρρικνώνεται.

Είναι απότοκο της ιδέας ότι παράλληλα προς τα όσα προβλέπει ο νόμος στα χαρτιά δεν βλέπτε να υπάρχει και ένα διαφορετικό σύστημα «κανόνων», που περιγράφει τα όσα πραγματικά γίνονται και επιτρέπονται.

Στη φιλελεύθερη δημοκρατία, όμως, αυτοί οι παραθεσμοί λειτουργούν ως θρυαλλίδα υπονόμησης της εμπιστοσύνης των πολιτών έναντι του δημοκρατικού πολιτεύματος και των λειτουργιών του. Υπονομεύουν κάθε θετική προοπτική για ανάπτυξη και προκοπή. Ενισχύουν εκείνους που βλέπουν την κοινωνία ως ένα παίγνιο μηδενικού αθροίσματος, όπου ό,τι κερδίζει ο ένας πρέπει αναγκαστικά να το χάσει κάποιος άλλος και όπου η παραγωγή πραγματικά συλλογικού οφέλους είναι εγγενώς και καταστατικά αδύνατη.

Απέναντι σε μία τέτοια απαισιόδοξη και εσφαλμένη θεώρηση, εμείς απαντάμε με τη βεβαιότητα του νόμου και την ταχύτητα απόδοσης της δικαιοσύνης. Εμείς απαντάμε με την αναλογία των ποινών προς το διαπραχθέν αδίκημα. Εμείς απαντάμε διαρκώς ενισχύοντας το κράτος δικαίου. Απαντάμε με το ότι αυτές οι προϋποθέσεις μπορεί να ακούγονται σε κάποιους πεζές, αλλά είναι οι προϋποθέσεις για ευνομία και κοινωνική αρμονία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν ιδιαιτερότητες του λαού μας, τις οποίες οφείλουμε πάση θυσία να σεβαστούμε και να διαφυλάξουμε. Η ιδιαιτερότητα, όμως, της σχετικοποίησης του νόμου ανάλογα με την ιδεολογία, τις στοχεύσεις και τις διασυνδέσεις του καθενός, ανάλογα με τη γειτονιά και το σημείο που διαπράττεται το κάθε τι, δεν πρέπει να είναι μία απ' αυτές τις ιδιαιτερότητες του λαού μας. Εξάλλου, όταν ο νόμος εφαρμόζεται επιλεκτικά, πάντα χαμένοι είναι οι λιγότερο ισχυροί. Όσοι αυτόκλητοι φίλοι του λαού επιμένουν να υποστηρίζουν την επιλεκτική ανομία καλό θα είναι να δουν ποιες υπήρξαν οι συνέπειες αυτής της επιλογής στη χώρα και στην κοινωνία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω λέγοντας ότι όσο δημοφιλές κι αν υπήρξε στο παρελθόν το απόφθεγμα του Μάο Τσε Τουνγκ, στις δημοκρατίες η μεγάλη αναταραχή, σπανίως, είναι και υπέροχη κατάσταση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Μακρή από τη Νέα Δημοκρατία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι φωτογραφικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, που ψήφισε μόνη της η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, παρά τη σύσσωμη αντίδραση της τότε αντιπολίτευσης, λίγες μόνο μέρες πριν από τη διεξαγωγή των εθνικών εκλογών της 7^{ης} Ιουλίου, διατάξεις που τέθηκαν σε ισχύ από 1^η Ιουλίου 2019, έδιναν το δικαίωμα απόλυσης από τις φυλακές σε τέσσερις πολυίσοβίτες της «17ης Νοέμβρη», ανάμεσά τους και στον αρχηγό της τρομοκρατικής οργάνωσης Αλέξανδρο Γιωτόπουλο που είχε καταδικαστεί δεκαεπτά φορές σε ισόβια και σε είκοσι πέντε χρόνια κάθειρξης.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 110Α του Ποινικού Κώδικα τους έδινε τη δυνατότητα να υποβάλουν αίτηση αποφυλάκισης, να βγουν με «βραχιολάκι» και να μείνουν στο σπίτι τους. Ο δε Δημήτρης Κουφοντίνας, κρατούμενος των αγροτικών φυλακών του Βόλου τώρα, έντεκα φορές ισοβίτης και με είκοσι πέντε χρόνια κάθειρξη, θα μπορούσε να υποβάλει το αίτημα για αποφυλάκιση στις αρχές του περασμένου Σεπτεμβρίου.

Ακόμα, αίτημα αποφυλάκισης ύστερα από συγχώνευση των ποινών που τους έχουν υποβληθεί υπέβαλαν και πέντε μέλη της «Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς». Το αίτημά τους βασιζόταν τόσο στις πρόνοιες του Ποινικού Κώδικα, που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο και σε ευνοϊκές διατάξεις του νόμου Παρασκευοπούλου.

Επιπρόσθετα, αποτέλεσμα των ίδιων ψηφισμένων ποινικών διατάξεων ήταν και η αποφυλάκιση του καταδικασμένου για κακοουργήματα Αριστείδη Φλώρου.

Η μακροσκελής λίστα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλά κρατεί για πολύκροτες υποθέσεις οι οποίες έχουν

συγκλονίσει την κοινή γνώμη και οι οποίες εξελίχθηκαν σε μια κατεύθυνση μεγάλης αμφισβήτησης, καθώς κρίθηκαν στα δικαστήρια με ευνοϊκότερες προϋποθέσεις, όπως οι δολοφονίες του Γρηγορόπουλου και της εξάχρονης Στέλλας, του Μάριου Παπαγεωργίου, του βιαστή της Δάφνης, του Αλκέτ Ριζάι.

Παράλληλα, στις φυλακές της Κασσαβέτειας Βόλου, ο ένας μετά τον άλλον οι κρατούμενοι υπέβαλαν από τις αρχές Ιουλίου του 2019 αιτήσεις αποφυλάκισης, κάνοντας χρήση ευνοϊκών ποινικών ρυθμίσεων. Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, καθημερινά, η Εισαγγελία Βόλου κατακλυζόταν από τέσσερις έως πέντε αιτήσεις αποφυλάκισης κρατουμένων που διεκδικούσαν αποφυλάκιση πριν την ολοκλήρωση της ποινής τους. Μάλιστα, υπήρχε τουλάχιστον μία αποφυλάκιση κρατουμένου από τις φυλακές της Κασσαβέτειας κάθε μέρα.

Από τα παραπάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται αντιληπτό ότι αντί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να αδράξει την ευκαιρία να επικαιροποιήσει ένα καθ' όλα γερασμένο ποινικοδικονομικό σύστημα που χρονολογείται από τη δεκαετία του 1950 και να προσαρμόσει το δικαϊκό σύστημα της χώρας σε μια πραγματικότητα που έχουν υιοθετήσει και έχουν ακολουθήσει σχεδόν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, απλώς για ψηφοθηρικούς λόγους αναλώθηκε σε τροποποιήσεις διατάξεων, προκειμένου αυτές να επιφέρουν χαμηλότερη ποινική απαξία σε μια σειρά κακοουργηματικών πράξεων που προβλέπει ο Κώδικας και συνεπώς να αποτελέσουν το διαβατήριο για μαζικές αποφυλακίσεις εγκληματιών.

Ταυτόχρονα, είχε ως σκοπό να διαμορφώσει ένα κλίμα ευφορίας σε έναν ευρύτερο αντιεξουσιαστικό χώρο, με την προσδοκία αποφυλάκισης καταδικασμένων μελών της «17ης Νοέμβρη», με την αξιοποίηση της δυνατότητας που τους παρείχε ο νέος Ποινικός Κώδικας.

Αξίζει να αναφερθεί ότι καθημερινά στον Ποινικό Κώδικα, που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ, ανακαλύπτονταν αδικήματα τα οποία μετατρεπόταν σε πλημμελήματα και στη συνέχεια εξαλείφονταν, ενώ για άλλα πλημμελήματα που καταργούνταν δεν προβλέπονταν καν διοικητικές κυρώσεις. Για παράδειγμα, η διατάραξη της κοινής ησυχίας καταργήθηκε ως πλημμέλημα, ενώ για τους παραβάτες δεν προβλεπόταν καμμία διοικητική κύρωση.

Γι' αυτό, κυρίες Υπουργέ, είναι στη σωστή κατεύθυνση και η τοποθέτηση και η διευκρίνιση που κάνατε στην αρχική σας ομιλία προς το Σώμα.

Η επιλογή της προηγούμενης κυβέρνησης να δρομολογήσει μια σειρά από τέτοιου τύπου πρωτοφανείς εξελίξεις επιβεβαιώνει τη νοσηρή ανοχή της σε κάθε είδους ανομία, ακόμη και στην τρομοκρατία. Η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, συνεπής στην προεκλογική της δέσμευση προς τους πολίτες που την εμπιστεύτηκαν, με το παρόν νομοσχέδιο κάνει ό,τι είναι αναγκαίο να τροποποιήσει αμφιλεγόμενες διατάξεις των κωδικών που προκάλεσαν το προηγούμενο διάστημα έντονες αντιδράσεις, τόσο στον νομικό κόσμο όσο και στο ευρύτερο σύνολο.

Έρχεται, λοιπόν, να καταργήσει ή να τροποποιήσει άρθρα που ελαστικοποιούν ή μηδενίζουν τις ποινές για απεχθή εγκλήματα και εγκλήματα τρομοκρατίας, να αποτρέψει τη μαζική φυλάκιση αμετανόητων δολοφόνων, αλλά και την ατιμωρησία παραβατικών ατόμων που έχουν καταδικαστεί πολλάκις σε ισόβια.

Παράλληλα, όμως, αυτές οι αλλαγές θα πρέπει να αντα-

ποκρίνονται και στις προτεραιότητες τις οποίες έχει βάλει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για την αυστηροποίηση του πλαισίου ποινών και την εναρμόνιση του νέου Ποινικού Κώδικα με το κοινό περί δικαίου αίσθημα των πολιτών, αποκαθιστώντας και το αίσθημα ασφάλειάς τους. Και το πετυχαίνει. Ανάμεσα στις αλλαγές που έχει δρομολογήσει η νέα ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης με το παρόν νομοσχέδιο είναι η τροποποίηση άρθρων του νέου Ποινικού Κώδικα, βάσει των οποίων μια σειρά από κακούργηματα είχαν μετατραπεί σε πλημμελήματα, η τροποποίηση του ισχύοντος ηπιότερου ποινικού πλαισίου για βαρόνους ναρκωτικών και όπλων ή για αρχαιοκάπηλους, οι ρυθμίσεις για τον βιασμό και τον βιασμό των παιδιών, γενικά για ιδιαίτερος σκληρά αδικήματα, η μετατροπή του αδικήματος της κατοχής μολότοφ από πλημμέλημα σε κακούργημα, αλλά και η μετατροπή του αδικήματος της δωροδοκίας-δωροληψίας στο δημόσιο ξανά σε κακούργημα, ρύθμιση για την οποία ο ΟΟΣΑ είχε έντονα αντιδράσει.

Πλέον, με καινοτόμες διατάξεις, σφίγγει ο νομικός κλοιός γύρω από τα μέλη της αναρχικής ομάδας, αλλά και γύρω από πρόσωπα που διαπράττουν αδικήματα εις βάρος συμβολαιογράφων που διενεργούν πλειστηριασμούς. Αυστηροποιείται το νομικό πλαίσιο και για όσους επιτίθενται σε δημόσιους υπαλλήλους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως οι επιθέσεις που δέχθηκαν το περασμένο καλοκαίρι εφοριακοί που διενεργούσαν ελέγχους. Ακόμη, ενισχύεται το ποινικό οπλοστάσιο της χώρας σε ό,τι αφορά τα εγκλήματα τρομοκρατίας, καθώς η εσωτερική νομοθεσία εναρμονίζεται με κοινοτική οδηγία και για πρώτη φορά θεσπίζονται ποινές ακόμη και για ενέργειες μέχρι τώρα ατιμώρητες.

Τέλος, για τους πολυίσοβιτες, όπως οι καταδικασθέντες για την υπόθεση της «17ης Νοέμβρη», προβλέπεται ότι θα έχουν δικαίωμα να ζητούν αποφυλάκιση μόνο αφού εκτίσουν είκοσι δύο έτη από την ποινή που τους έχει επιβληθεί και όχι δεκαεπτά, όπως προβλεπόταν από τον αναμορφωμένο Ποινικό Κώδικα επί ΣΥΡΙΖΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακεφαλαιωτικά, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα είναι περισσότερο παρά ποτέ επιβεβλημένες, προκειμένου να επανέλθει η ομαλότητα και η κανονικότητα στην κοινωνία. Είναι δε υποχρέωση, τόσο της νομοθετικής εξουσίας όσο και της νομικής κοινότητας, αμέσως με περισσή προσοχή και περισυλλογή, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα εκκωφαντικά μηνύματα της αγανακτισμένης πλέον κοινωνίας, να θεραπεύσουν τα σφάλματα του παρελθόντος, συντάσσοντας και ψηφίζοντας ένα νομοσχέδιο, ένα νομικό κείμενο που θα αντέξει στον χρόνο και θα είναι σύγχρονο και αποδεκτό από τους πολίτες.

Έτσι είναι το παρόν νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ. Εγώ θα σας συγχαρώ τόσο για τη νομοθετική πρωτοβουλία σας αλλά, επίσης, για την παράλειψη, γιατί πράγματι η ουσία θα χανόταν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ, κυρία συνάδελφε.

Τώρα τον λόγο έχει η κ. Ζωή Ράπτη από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

ΖΩΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα τροποποιούνται αμφιλεγόμενες διατάξεις του Ποινικού

Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι οποίες ψηφίστηκαν από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κυριολεκτικά την παραμονή των εκλογών τον περασμένο Ιούνιο.

Οι διατάξεις αυτές έχουν προκαλέσει όλο το προηγούμενο διάστημα έντονες αντιδράσεις, τόσο στο νομικό και πολιτικό κόσμο όσο και στην ελληνική κοινωνία, καθώς η ελάφρυνση των ποινών από τον ΣΥΡΙΖΑ έδινε τη δυνατότητα ευνοϊκής μεταχείρισης σε πολλές κατηγορίες κατηγορουμένων. Έτσι η Κυβέρνησή μας με το παρόν νομοσχέδιο ανταποκρίνεται στην προεκλογική της δέσμευση για αυστηροποίηση του πλαισίου των ποινών σε επιμέρους εγκλήματα με σκοπό την εμπέδωση της ασφάλειας των πολιτών.

Πρώτος στόχος του νομοσχεδίου είναι η ενίσχυση των μέσων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η βούληση της παράταξής μας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας είναι διαχρονική και αταλάντευτη. Η παράταξή μας έχει στοχοποιηθεί σκληρά στο παρελθόν με θύματα, όπως ο αείμνηστος Παύλος Μπακογιάννης, και αυτός είναι ένας ακόμα λόγος για τον οποίο στεκόμαστε σταθερά και σθεναρά απέναντι στην τρομοκρατία. Το αποδείξαμε και με την πρόσφατη εξάρθρωση του βραχίονα της οργάνωσης «Επαναστατική Αυτοάμυνα» τις προηγούμενες μέρες, έτσι και θα συνεχίσουμε.

Ειδικότερα, λοιπόν, αυξάνεται από τα δεκαεπτά στα είκοσι δύο χρόνια ο χρόνος που πρέπει να εκτίσει ένας πολυίσοβιτης για να αποκτήσει δικαίωμα αίτησης για απόλυση υπό όρους. Επιπλέον, θα επιβάλλονται εφεξής αυστηρότερες ποινές για αδικήματα που διαπράττονται κατά τη διάρκεια των αδειών των κρατούμενων, ώστε αυτές να εκτίονται εξ ολοκλήρου χωρίς να προσμετρώνται τα ευεργετήματα των ημερομισθίων. Έτσι, οι προκλητικές εικόνες πρόωρα αποφυλακισμένων καταδίκων για τρομοκρατικές ενέργειες και ειδικά δολοφονίες αθώων ανθρώπων που κυκλοφορούν ανενόχλητοι στο κέντρο της Αθήνας θα αποτελέσουν εφεξής παρελθόν.

Ακόμα, νομοθετούνται πλέον ως αυτοτελείς αξιόποινες πράξεις και τιμωρούνται με κάθειρξη η παροχή πληροφοριών, η χρηματοδότηση και η στρατολόγηση μελών σε εγκληματική οργάνωση, αδικήματα πολύ σοβαρά εναντίον της κοινωνίας και της ασφάλειας των πολιτών.

Συνεπώς διευρύνονται με αυτόν τον τρόπο τα αδικήματα με το παρόν νομοσχέδιο, τα οποία εμπίπτουν και θεωρούνται τρομοκρατικές πράξεις. Εξάλλου, η απειλή ή η διέγερση σε τέλεση τρομοκρατικών πράξεων τιμωρείται πλέον με φυλάκιση έως πέντε έτη από τρία που ήταν επί ΣΥΡΙΖΑ, ακόμα και όταν συντελείται μέσω διαδικτύου.

Με τις ρυθμίσεις αυτές ενισχύεται το θεσμικό οπλοστάσιο της οργανωμένης πολιτείας κατά της τρομοκρατίας και του διασυνωριακού οργανωμένου εγκλήματος, όπως άλλωστε προβλέπει η απόφαση-πλαίσιο 2008/841 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και η οδηγία 217/541 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, με την οποία θεσπίζονται κανόνες για τον ορισμό των ποινικών αδικημάτων και των ποινών στον τομέα των τρομοκρατικών εγκλημάτων. Έτσι, η χώρα μας εναρμονίζεται επιτέλους πλήρως και επιτυχώς με όσα ισχύουν σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο δεύτερος στόχος του νομοσχεδίου είναι η ενίσχυση της δημόσιας ασφαλείας. Για τον σκοπό αυτό μετατρέπεται εκ νέου σε κακούργημα, από πλημμέλημα που είχε σκανδαλωδώς θεσπιστεί επί ΣΥΡΙΖΑ, η χρήση εκρηκτικών υλών, των γνωστών μας «μολότοφ», η οποία πλέον τιμω-

ρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη. Και, εξάλλου, όποιος κατασκευάζει, προμηθεύεται ή κατέχει εκρηκτικές ύλες, από τις οποίες μπορεί να προκληθεί κίνδυνος για τον άνθρωπο, θα τιμωρείται εφεξής με φυλάκιση τριών ετών.

Βάζουμε τέρμα, λοιπόν, στην ιδιότυπη ασυλία και ατιμωρησία που επικρατούσε μέχρι σήμερα σε όσους κατασκεύαζαν για να εκτοξεύσουν μολότοφ και να κάψουν αστυνομικούς, όπως πρόσφατα στα Εξάρχεια, όπου κήκαν μέλη της Ομάδας ΔΙΑΣ.

Θέλω και από αυτό το Βήμα, κυρία Πρόεδρε, να ευχηθώ «περαστικά» σε αυτούς τους συμπολίτες μας, οι οποίοι σήμερα βασανίζονται.

Το ίδιο ισχύει και για όσους επιχειρούν να κάψουν κτήρια δημόσια ή άλλα, όπως αυτά που καταστράφηκαν εξαιτίας μολότοφ και μιλώ τόσο για τα Αστυνομικά Τμήματα Ζωγράφου και Πεντέλης όσο και τον τηλεοπτικό σταθμό «ΣΚΑΪ», όπου από τύχη δεν θρηνήσαμε ανθρώπινες ζωές.

Απαλείφουμε, λοιπόν, την προκλητική διάταξη που εισήγαγε ο ΣΥΡΙΖΑ, με την οποία ο δράστης που κατείχε εκρηκτικές βόμβες δεν τιμωρείτο -άκουσον, άκουσον- εάν πριν συλληφθεί από τις αρχές παρέδιδε με τη θέλησή του τα πιο πάνω υλικά.

Επιπλέον, επιβάλλονται αυστηρότερες ποινές σε όσους εισβάλλουν και καταλαμβάνουν δημόσια κτήρια, όπως δυστυχώς συνέβη πολλές φορές στο παρελθόν και επέβαλαν την ανάγκη των πρόσφατων επιχειρήσεων της Αστυνομίας για την εκκένωση πολλών κτηρίων στην περιοχή των Εξαρχείων.

Μπαίνει, λοιπόν, τέλος στην άτυπη ατιμωρησία κάθε οργάνωσης τύπου «Ρουβίκωνα», καθώς προβλέπεται πλέον φυλάκιση έως τρία έτη για όποιον παράνομα εισέρχεται και παραμένει σε δημόσια κτήρια είτε αυτά είναι νοσοκομεία, πρεσβείες, δικαστήρια, επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και προκαλεί έτσι τη διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής της υπηρεσίας.

Εξάλλου, γίνεται πιο αυστηρό το πλαίσιο τιμωρίας ειδικών εγκλημάτων, όπως ο βιασμός και η παιδεραστία και θέλω να συγχαρώ τον Υπουργό για τις εισαγωγές αυτών των νομοθετημάτων. Εφεξής θα επιβάλλεται κάθειρξη πλέον των δέκα ετών στους βιαστές, ενώ προηγούμενος τιμωρούνταν με κάθειρξη πέντε έως δεκαπέντε ετών. Και, επίσης, αν ο βιασμός διαπράχθηκε από δύο ή περισσότερους δράστες που ενεργούσαν από κοινού, θα μπορεί να επιβάλλεται πλέον και ισόβια κάθειρξη.

Με τις διατάξεις αυτές καθίσταται έτι αυστηρότερο και το πλαίσιο τιμωρίας και για τους παιδεραστές, πολύ επίσης σημαντική εισαγωγή διάταξης σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 439 του Ποινικού Κώδικα.

Αξίζει, τέλος, να σημειώσουμε την αλλαγή που επέρχεται στο άρθρο 374 του Ποινικού Κώδικα, όπου το αδίκημα της κλοπής όταν τελείται από δύο ή περισσότερους δράστες μετατρέπεται ξανά σε κακούργημα από πλημμέλημα που είχε θεσπιστεί επί ΣΥΡΙΖΑ, μια αναγκαία αποκατάσταση που θα ενισχύσει το αίσθημα ασφάλειας του απλού πολίτη από τις συμμορίες των ανθρώπων, οι οποίοι διενεργούν κλοπές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μένει πιστή και αταλάντευτη στις προεκλογικές της δεσμεύσεις απέναντι στον ελληνικό λαό. Και φαίνεται πως αυτό ενοχλεί όσους χάιδευαν αυτιά σε καταδικασμένους τρομοκράτες αλλά και σε μπαχαλάκηδες και Ρουβίκωνες που θέτουν σε κίνδυνο καθημερινά ανθρώπινες ζωές, καταστρέφουν τη δη-

μόσια περιουσία και εκθέτουν διεθνώς τη χώρα.

Εμείς λογοδοτούμε μόνο στην ελληνική κοινωνία, δηλαδή στους συμπολίτες μας που μας εμπιστεύτηκαν τη διακυβέρνηση της χώρας και με όσα συζητούμε και ψηφίζουμε σήμερα ενισχύουμε το αίσθημα ασφάλειας του απλού πολίτη, καταπολεμούμε με μεγαλύτερη ισχύ την τρομοκρατία και βελτιώνουμε την αποδοτική λειτουργία της δικαιοσύνης.

Αυτό δεσμευτήκαμε και αυτό κάνουμε πράξη. Η Ελλάδα θα πρέπει να ξαναγίνει ένα πραγματικό κράτος δικαίου και η κοινωνία μας να ζήσει με περισσότερη ασφάλεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, για δώδεκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επιτέλους, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς οι ενεργειακοί δικηγόροι να αποκτήσουμε Ποινικό Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Έχω εδώ δύο μαζί μου, έναν Ποινικό του Άρη Χαραλαμπίδη και έναν Κώδικα Ποινικής Δικονομίας του συναδέλφου κ. Σεβαστίδη. Τους είχαμε για λίγες εβδομάδες. Δεν τους είχαμε όμως και για λίγες εβδομάδες ακριβώς, γιατί έγιναν οι τροπολογίες του Αυγούστου και άντε να τελειώνουμε σήμερα, επιτέλους, για να μπορούμε να χρησιμοποιούμε με ασφάλεια τα νομικά κείμενα.

Θυμάμαι και θυμίζω -η Νέα Δημοκρατία είχε αποχωρήσει, εμείς με το Κομμουνιστικό Κόμμα είχαμε παραμείνει, καταγγείλαμε και φύγαμε- όταν μία μέρα πριν διαλυθεί η Βουλή, το καλοκαίρι, φέρατε χίλια άρθρα -πόσα ήταν- κύριοι και κυρίες του ΣΥΡΙΖΑ, να τα ψηφίσουμε με τη διαδικασία των κωδικών φυσικά -συνταγματικά προβλεπόμενη διαδικασία, καμμία αντίρρηση- αλλά με διαδικασία «το παίρνεις ή το αφήνεις», χωρίς διαβούλευση.

Θα μου πείτε «είχε γίνει η διαβούλευση, γιατί επί δέκα χρόνια προετοιμαζόνταν». Ναι, αλλά από τον Καστανίδη αρχίσαμε και κάθε Υπουργός άλλαζε τις νομοπαρασκευαστικές. Και ο κ. Παρασκευόπουλος, ο συνάδελφος, μας υποσχόταν ότι τον Μάρτιο του '17 θα είχαμε τελειώσει. Έφυγε ο Παρασκευόπουλος, έφυγε και ο Κοντονής και ήρθε ο Καλογήρου, τρεις!

Και τελευταία μέρα είχαμε προτάσεις από εισαγγελικούς λειτουργούς περιωπής, που η Βουλή τούς τίμησε με την επιλογή της όταν ήρθε στην αρμόδια επιτροπή της η πρόταση τότε του Υπουργικού Συμβουλίου να επιλέξουμε, να πούμε ποιους βρίσκουμε καταλληλότερους.

Έλεγα παντού ότι πρέπει ο ν. 1608/1950 περί καταχρατών δημοσίου χρήματος να αλλάξει. Φτάνει πια! Πρόκειται για μετεμφυλιακό νόμο του 1951. Και πράγματι έγινε αυτή η πολύ σωστή αλλαγή. Έλεγα δύο μήνες πριν διαλυθεί η Βουλή: «Φέρτε μόνο αυτό ή μόνο τα οικονομικά εγκλήματα, που τα εκλογικεύετε, να τα ψηφίσουμε».

Όμως, εσείς φοβόσασταν να πείτε ότι εκλογικεύετε το οικονομικό ποινικό δίκαιο. Ντρεπόσασταν! Γιατί δημαγωγείτε, όπως δημαγωγείτε και σήμερα για την απιστία.

Τι κάνετε εδώ; Τα φέρατε όλα μαζί, για να κρύψετε αυτές τις σωστές, αλλά που δεν τις αντέχατε πολιτικά, επιλογές. Μετά από λίγες μέρες -μία βδομάδα ήταν;- με πράξη νομοθετικού περιεχομένου κάνατε τις πρώτες αλλαγές στα παροράματα της βιαστικής δουλειάς. Έτσι ήταν ακριβώς. Όποιος λέει ότι δεν ήταν, δεν λέει αλήθεια.

Τον Αύγουστο η κυβέρνηση έφερε για κύρωση την πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Υποσχέθηκε ότι θα φέρει αλλαγές και τις έφερε.

Ρητά, απερίφραστα, χωρίς «τσιριμόνιες», γιατί μας ακούει ο κόσμος απ' έξω. Όταν θεσμοποιούμε ουσιαστικό Ποινικό Δίκαιο, μιλάμε για τα έννομα αγαθά των ανθρώπων που είναι έξω από τη Βουλή. Όταν θέματα επικαιρότητας γίνονται επίμαχα ή αιχμηρά, τότε όλοι γυρίζουν και κοιτούν «ποιος τα ψήφισε αυτά;». Ο άλφα, η βήτα, ο γάμμα, η δέλτα. Καθαρές κουβέντες, για να μας ακούν οι πολίτες, για να ξέρουμε η καθεμιά και ο καθένας από εμάς τι πρεσβεύουμε εδώ.

Λέμε «ναι» σε αυτόν που торπιλίζει τον θεσμό της άδειας του φυλακισμένου, που είναι ένας θεσμός ανάσας-αναπνοής, γιατί όταν βγαίνει έξω κάνει άλλα αδικήματα. «Ναι», λοιπόν, σωστά. Αυστηρότερη τιμωρία!

«Ναι» στην αυστηρότερη τιμωρία για βασανιστήρια με ρατσιστικά κριτήρια, οπωσδήποτε «ναι».

«Ναι» στις περιπτώσεις που μεταφέρει ο άλλος μολότοφ, οι οποίες γίνονται για κακουργήματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Τις έριξε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γιατί τις μεταφέρει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Είναι ένα αδίκημα αφηρημένης διακινδύνευσης, όπως λέμε στα νομικά. Γιατί τις μεταφέρει; Για να τις πάει βόλτα; Όχι. Τις μεταφέρει για να τις χρησιμοποιήσει αυτός ή άλλος. «Ναι», λοιπόν, ειδικά στην Ελλάδα και στην Αθήνα, με την εμπειρία που έχουμε.

Έχω συνάδελφο που κάθεται στα έδρανά μας, τον Γιώργο Αρβανιτίδη, που έξω από τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ έφαγε μία μολότοφ στην πλάτη και αν δεν ήταν πρώην τερματοφύλακας, θα είχε καεί. Δεν το καταδέχομαι να το συζητάω αυτό το θέμα. «Ναι», γιατί εδώ δεν έχουμε ούτε καν μία χρήση κατ' εξαίρεση μία φορά στα δέκα χρόνια. Είναι κανόνας. «Σχοινί και κορδόνι».

«Ναι» στις διατάξεις που ενισχύουν τις θέσεις μας στη μάχη κατά της τρομοκρατίας.

«Ναι» στην ένταξη στη διακεκριμένη κλοπή εκείνης της κλοπής που διαπράττεται από δύο ή περισσότερους.

«Όχι», όμως, κύριε Υπουργέ, στο δικονομικό άρθρο 7. Γιατί εδώ οι συνάδελφοι -το ακούσατε, γιατί είστε εδώ από το πρωί- συνέχεια στο ουσιαστικό Ποινικό Δίκαιο στέκονται. Στο δικονομικό, που είναι η ουσία του δικαίου, δεν μπαίνει κανείς.

Εμείς, στο Κίνημα Αλλαγής, μπαίνουμε και σε αυτό. Μας είχατε πει ότι η Οικονομική Εισαγγελία και η Εισαγγελία Διαφθοράς θα ενοποιηθούν. Το είχαμε ακούσει, το είχαμε πει και εμείς. Πού είναι η ενοποίηση;

Όχι μόνο δεν τις ενοποιείτε αυτές τις δύο υπηρεσίες, αλλά προσθέτετε μια διάταξη, που προϋπήρχε από εποχής Ρουπακιώτη, όπου μεταφέρετε στην αρμοδιότητά τους και κάθε έγκλημα διαφθοράς που αφορά υπαλλήλους του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα. Δηλαδή, «ντάνες», δηλαδή εκατοντάδες περιπτώσεις θεμάτων.

Οι νυν εισαγγελείς του οικονομικού εγκλήματος και διαφθοράς άνετα κατηγορούνται από τον οποιοδήποτε ότι δεν προλαβαίνουν να κάνουν τη δουλειά τους και δεν είναι εντάξει στις υποχρεώσεις τους.

Μπορεί, αν δεν έχουν την εύνοια κάποιου προϊσταμένου τους, να ελεγχθούν πειθαρχικώς γι' αυτό. Εσείς τους δίνετε και όλη την υπαλληλία;

Εγκαταλείπετε τη θέση σας για συγχώνευση. Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να είχατε την τόλμη να τις καταργούσατε, τουλάχιστον την Εισαγγελία Διαφθοράς. Διότι, όπως εί-

παμε στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος πέρσι -και το υποστηρίξαμε με πάρα πολλά επιχειρήματα- η ύπαρξή τους προσβάλλει την αρχή του νόμιμου δικαστή, εξαιρεί από τον εισαγγελικό και δικαστικό κλάδο -αναφέρομαι στους ανακριτές διαφθοράς- κάποιους που τους ανάγει σε πρόσωπα άλλης τάξης και περιωπής. Για να γίνει παραδικαστικό, όπως βίωσα πιο πολύ από όλους μας, αρκεί ένας Υπουργός και δύο εισαγγελείς και σου το έστησαν.

Αυτό έπρεπε να το έχετε αλλάξει. Εν πάση περιπτώσει, αν δεν είστε τόσο θαρραλέος, έπρεπε να το έχετε συγχωνεύσει, όπως νομίζω ότι σας άκουσα να λέτε και είμαι βέβαιος ότι η Νέα Δημοκρατία, δι' άλλου ενδεχομένως, το έχει υποστηρίξει.

Εμείς θα το καταψηφίσουμε το άρθρο 7. Και επειδή κάτω από κάθε τίτλο άρθρου βάζετε πάρα πολλές περιπτώσεις, θα πάρει μαζί της η καταψήφιση αυτή και όσες διατάξεις στις οποίες λέμε «ναι», γιατί συμφωνούμε με αυτές.

Φέρνεται και μια τροπολογία σήμερα, η οποία εμπεριέχει την ορθότατη διάταξη για την αύξηση του αξιοποιήσιμου σε δύο περιπτώσεις που αφορούν τον βιασμό.

Θυμίζω στην Πλειοψηφία, που δεν ήταν εκείνη την ημέρα εδώ -δύο, τρεις συνάδελφοι ήταν, πιο πολλοί ήταν οι συμμετέχοντες στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, όταν σας καταγγείλαμε και αποχωρήσαμε, επειδή φέρατε αυτούς τους δύο κώδικες βιαστικά- ότι φέρατε εδώ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Κάνετε λάθος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Άντε, να ήταν πέντε, δέκα, κύριε συνάδελφε, για να μη σας χαλάσω χατίρι. Στα επίσημα κάθονταν πάνω από είκοσι.

Φέρατε διάταξη αλλαγής, με τη σύμφωνη γνώμη της επιτροπής, μέσα στη Βουλή, παραβιάζοντας και τη σχετική διάταξη του άρθρου 76 του Συντάγματος. Τόσο βιαστικά τα είχατε κάνει.

Τώρα, λοιπόν, και αυτή η διάταξη γίνεται ακόμη αυστηρότερη. Και είμαι μαζί σας, γιατί όλος ο κόσμος είναι μαζί σας, γιατί είναι σωστό να ρυθμίσουμε τον βιασμό του Ποινικού Κώδικα όπως τον ρυθμίζετε.

Δεν έχω λόγια να πω για το άρθρο 3 της τροπολογίας, που έχει μια πολύ περίεργη ιστορία.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Δεν έχει άρθρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Λάππα, στην εισηγητική έκθεση έχει αριθμηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το 2015 και το 2016 -δεν μου είναι πρόχειρο- ήρθε εδώ ο κ. Παπαγγελόπουλος και αυτοαναγορεύθηκε σε φίλο του λαού -«έστω και αν με λένε λαϊκιστή», όπως είπε- και άλλαξε διάταξη δική μας, της δικής μας εποχής, της δικής μας πλειοψηφίας, όπου αναγόταν σε κακούργημα η χρησιμοποίηση παρανόμως αποκτηθέντος αποδεικτικού μέσου. Δηλαδή, σε κακούργημα και καμμία δυνατότητα αξιοποίησής του σε διεξαγόμενη προανάκριση, ανάκριση ή κύρια δίκη.

Ήρθε εδώ και είπε ότι, επειδή υπάρχουν πολλά και οι εποχές είναι δύσκολες και η διαφθορά μεγάλη στην Ελλάδα, αν είναι να εντοπιστεί κακούργημα και να τιμωρηθούν οι δράστες, θα αξιοποιηθεί, ακόμα και το παρανόμως αποκτηθέν αποδεικτικό μέσο.

Εφαρμόστηκε σε μία περίπτωση. Δεν μιλώ, δεν θέλω να την τινάξω στον αέρα τη συζήτηση. Τελεία. Και στη συνέχεια έρχεστε το καλοκαίρι και την παίρνετε πίσω. Γιατί; Φοβάστε κάτι; Έχετε κάποιον φόβο και την παίρνετε πίσω με αυτή τη βιαστική νομοθέτηση παραμονές των εκλογών;

Πιστεύω ότι έχετε κάποιον φόβο και θα έρθει η ώρα

αυτό να φανεί. Όμως, επειδή δεν μπορώ να μιλώ κάνοντας θέσεις τις υποθέσεις μου ή την πίστη μου για κάτι και την πεποίθησή μου, το αποσύρω το επιχείρημα αυτό και λέω ότι αυτή τη διάταξη θα την ψηφίσω και με τα δυο μου χέρια, κύριε Υπουργέ.

Από κάτω, όμως, στην ίδια τροπολογία έχετε και κάτι άλλο, για το οποίο εμείς μιλάμε. Η κ. Γιαννακόπουλου νομίζω ότι το πρωί ήταν ξεκάθαρη και στην επιτροπή ήταν ξεκάθαρη, αλλά δεν μας ακούτε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όσον αφορά την απιστία, άκουσα συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ -και φαντάζομαι ότι και ο εισηγητής και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα μείνουν σε αυτό- που είπαν ότι: «Αλλάζετε την απιστία; Την κάνετε κατ' έγκληση μόνο διωκομένη; Πω, πω, πω!». Πώς αλλάζετε τα πράγματα, λέτε.

Απολογισμός: Είναι από εφημερίδες, γι' αυτό, κατά κάποιον τρόπο, κι εγώ επιφυλάσσομαι για την απόλυτη ακρίβεια.

Παράγωγα της προηγούμενης ρύθμισης, αυτή που στηρίζετε, είναι ότι κανένας, μα κανένας, τραπεζικός υπάλληλος δεν θα βάλει πουθενά υπογραφή για κανένα κόκκινο δάνειο. Εκτός αν σας αρέσει που πηγαίνουν στα funds τα κόκκινα δάνεια. Λες και με το που θα πάνε στα funds, για τον άνθρωπο που δεν μπορεί να τα πληρώσει το πρόβλημα λύνεται. Λες κι έτσι είναι η πραγματικότητα. Λες και δεν έχει το fund κανένα δικαίωμα απέναντί του.

Τα κόκκινα δάνεια σήμερα είναι 80 δισεκατομμύρια. Το κόστος της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών είναι 64 δισεκατομμύρια. Τα κόκκινα δάνεια είναι η μάλιστα, το μεγάλο πρόβλημα του Έλληνα, της Ελληνίδας και της οικονομίας.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήμουν μέλος, όπως νομίζω και ο κ. Λάμπας και ο κ. Γκιόλας, ήμασταν μαζί, στην εξεταστική επιτροπή για τα δάνεια των κομμάτων και των ΜΜΕ. Τι λέγατε; Απολογισμός έως σήμερα: Οι υπάλληλοι δεν υπογράφουν, κυρία Πρόεδρε. Καταλήξετε διώξεων: Όσον αφορά τον ΔΟΛ, για τον οποίο έγινε το μέγα θέμα στην επιτροπή μας τότε, αθώωθηκαν και οι Ψυχάρηδες και όλοι οι υπάλληλοι των τραπεζών που ήταν εμπλεκόμενοι σε αυτή την υπόθεση.

Δεκατρείς περιπτώσεις στο αρχείο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Μία περίπτωση εν μέρει στο αρχείο. Έξι περιπτώσεις -δεν θα πω τα ονόματα, δεν τους πολυσυμφέρει σε προκαταρκτική. Τέσσερις περιπτώσεις στον εισαγγελέα ακόμη. Φούσκα είναι η ρύθμιση. Όμως, για τον υπάλληλο, -που δεν είναι ο τραπεζίτης, όπως είπε μια συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι το μέλος ενός διοικητικού συμβουλίου μιας τράπεζας, είναι ένας υπάλληλος- μέχρι να αθωωθεί ή να μπει στο αρχείο, περνάει αυτός και η οικογένειά του επί πέντε, επί επτά, επί οκτώ χρόνια, των παθών του τον τάραχο. Αυτό είναι που υπερασπίζεστε; Μπράβο σας!

Τι λέμε εμείς; Λέμε ότι η επιχειρηματολογία για την αλλαγή της σημερινής διάταξης είναι η ίδια ακριβώς με την επιχειρηματολογία για τα κόκκινα δάνεια. Ακριβώς η ίδια.

Αξιόων δύο απαντήσεις και κλείνω, κυρία Πρόεδρε. Τι διαφορά έχει από πλευράς κοινωνικοπολιτικής απαξίας η απιστία από την απάτη για την υπεξαίρεση, όπου εκεί κρατάτε άλλη ζυγαριά; Από την απάτη ποια κοινωνικοπολιτική απαξία περισσότερη έχει η απιστία; Καμμία! Η απάτη είναι χειρότερη. Η υπεξαίρεση; Εκεί δεν έχετε πρόβλημα, που τα κάνετε εσείς αυτά, αλλάξατε εσείς τις ρυθμίσεις. Δεν έχετε πρόβλημα. Στην απιστία έχετε το μυαλό σας, διότι

εκεί δημιουργείται ένα πεδίο δημαγωγίας.

Αξιόων, λοιπόν, τη διαφορά από πλευράς προσβολής εννόμου αγαθού. Οι νομικοί εξ υμών πρέπει να τοποθετηθούν. Ποια είναι η διαφορά; Πρώτο ερώτημα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Είναι εκατόν είκοσι χιλιάδες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτό που λέτε τώρα για το ποσόν είναι άλλο θέμα. Είναι η αναγωγή ενός πλημμελήματος σε κακούργημα. Άλλα λέω εγώ, άλλα μου απαντάτε.

Δεύτερο, που είναι σοβαρό θέμα. Ποιος έχει αποδείξει ότι μπορεί να κάνει περισσότερα στα τραπεζικώς κακώς κείμενα, οι ελεγκτές της Τραπεζής της Ελλάδος ή οι εισαγγελείς, που μαζεύουν αποκόμματα από εφημερίδες, πολλές φορές -αυτό αποκάλυψε η κ. Γεννηματά «εισαγγελικό πληθωρισμό»- και μετά από επτά χρόνια οι άνθρωποι, τους οποίους έχουν ταλαιπωρήσει, αθρώνονται; Η Τράπεζα της Ελλάδος διαθέτει ελεγκτικό μηχανισμό, ο οποίος ανεξάρτητη αρχή. Γι' αυτό την εμπιστευόμαστε.

Τώρα απευθυνόμαστε σε εσάς. Τι σας πειράζει στη ρύθμιση που έχουμε προτείνει; Πρώτον, σας παρακαλέσαμε -η διαφωνία μας απ' αυτό που θα πω τώρα- να μην είναι μέσα στην τροπολογία, που υπάρχουν οι άλλες σωστές διατάξεις περί βιασμού και οι λοιπές που ανέφερα, εκείνη περί «παράνομως αποκτηθέντων αποδεικτικών μέσων». Να την ξεχωρίσετε. Γιατί υπάρχει ένα κόμμα που σας λέει κάτι άλλο κι ένα κόμμα που αμύνεται μιας άλλης διάταξης, λανθασμένης, αλλά μιας άλλης. Γιατί δεν μας αφήνετε να ψηφίσουμε από κοινού διατάξεις τις οποίες επαινούμε και σας δίνουμε συγχαρητήρια; Δεν σας καταλαβαίνω. Αυτό, όμως, είναι μια κατασκευή τροπολογίας. Θα το δείτε, φαντάζομαι, μέχρι το βράδυ.

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι προσθέτουμε; Λέμε ότι επειδή είναι τα πράγματα όπως τα είπε και η κ. Γιαννακοπούλου -έτσι είναι η πραγματικότητα- τι θέλουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές και των άλλων κομμάτων; Θέλουμε, αφού έχει δυνατότητα αυτεπαγγέλτως η εισαγγελική αρχή να κάνει μια προκαταρκτική, να μην μπορεί να ασκεί δίωξη, αν δεν έχει του ελέγχου της Τραπεζής της Ελλάδος. Ποιος λέει όχι σε αυτόν τον συνδυασμό με ένα οιοδήποτε ελεγκτικό όργανο που απολαμβάνει ανεξαρτησίας και ξέρει τι κάνει; Και ο Ποινικός Κώδικας έχει διατυπώσεις ασφαλείας, βέβαιη ζημία κ.λπ..

Γιατί τα δάνεια, κύριε Υπουργέ, όλα εμπεριέχουν ένα ρίσκο. Δανείζεις μια επιχείρηση κι αυτή πτωχεύει. Δανείζεις έναν άνθρωπο και πεθαίνει και οι συγγενείς τους δεν μπορούν. Όλοι όσοι δίνουν ένα δάνειο αναλαμβάνουν κι ένα ρίσκο. Ο δανεισμός εμπεριέχει κίνδυνο ζημίας. Εδώ λέμε, λοιπόν, για την κατάχρηση να μεσολαβεί αυτή η γνωμοδότηση, αυτό το πόρισμα ελέγχου της Τραπεζής της Ελλάδος, των ελεγκτών της Τραπεζής της Ελλάδος.

«Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει»; Κάνετε λάθος! Είστε μακριά από την πραγματικότητα. Δεν ξέρετε πώς ακριβώς έχει διεξαχθεί μέχρι στιγμής ο έλεγχος, ποια είναι τα πορίσματα του, ποιες υποθέσεις έχουν πάει στη δικαιοσύνη ως αποτέλεσμα του ελέγχου. Εμείς και τα ξέρουμε -γιατί τα παρακολουθούμε- και σας ζητάμε να συμπέσουμε σε αυτή τη ρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι, κάναμε μια φιλότιμη προσπάθεια, μέσα στα όρια του χρόνου που μας δίνει ο Κανονισμός, να απευθυνθούμε στο Σώμα αλλά και στην ελληνική κοινωνία με μεγάλη σαφήνεια. Σας παρακαλώ πάρα πολύ, κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, να δείτε τι ακριβώς προτείνουμε και να κάνετε τις τροποποιήσεις, όπως ακριβώς επιβάλλει η λογική, αλλά και η κοι-

νοβουλευτική τάξη.

ΠΡΟΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έκλεισα.

Γιατί όποιος ακούει την Αντιπολίτευση, εκεί που αυτή έχει δίκιο, στο πεδίο της λογικής, κερδίζει και δεν χάνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Θα δώσω τον λόγο στον κ. Χήτα από την Ελληνική Λύση για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Λοβέρδο, η αλήθεια είναι ότι παρακολουθώ πολύ στενά τις εξελίξεις στο Κίνημα Αλλαγής. Νομίζω ότι δεν είστε Αρχηγός κόμματος. Μιλήσατε δεκαεννιά λεπτά. Δεν είπα, βέβαια, τίποτα γιατί ήθελα να σας ακούσω.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Όχι, να πω το εξής. Με πολύ καλή διάθεση το λέω. Είχατε έξι λεπτά, γιατί είχε μιλήσει η Αρχηγός σας πιο πριν. Ο δικός μας μίλησε εννιά.

ΠΡΟΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, έχετε δίκιο. Είναι δικό μου το λάθος.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν είπα τίποτα. Ίσα-ίσα που τον συμπαθώ και ήθελα να τον ακούσω. Για να σας δείξω ότι έχω καλή διάθεση. Χιούμορ κάνω. Λέω αυτό που θέλω να πω με μια διάθεση χιούμορ.

ΠΡΟΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, επιτρέψτε μου.

Είναι δικό μου το λάθος, γιατί δεν ενημερώθηκα σωστά. Έχετε απόλυτο δίκιο. Ας μην το κάνουμε θέμα, όμως, κι ας συνεχίσουμε την ωραία διαδικασία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν υπάρχει πρόβλημα. Το λέω με καλή διάθεση, κυρία Πρόεδρε. Το είχα εντοπίσει το λάθος εξαρχής, αλλά δεν παρενέβην, γιατί ήθελα να τον ακούσω. Δηλώνω την καλή μου διάθεση. Ήθελα απλά να το θέσω, γιατί δεκαπέντε λεπτά μίλησε ο Πρόεδρός μας, που είναι Πρόεδρος κόμματος και ο κ. Λοβέρδος μίλησε δεκαεννιά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Να σας πω, όμως, ωραία τα είπα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Μια χαρά. Γι' αυτό και σας αφήσαμε.

Κύριε Υπουργέ, θα έρθω σ' εσάς τώρα και γενικότερα στην παράταξη της Νέας Δημοκρατίας. Εμένα, ξέρετε, μου αρέσει όλο αυτό. Το παρακολουθώ με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και στις επιτροπές και στην Ολομέλεια. Κι επειδή είμαι καλός μαθητής, κύριε Υπουργέ, δηλαδή παρακολουθώ όλα τα μαθήματά μου κι έρχομαι πάντα διαβασμένος, δεν έρχομαι δηλαδή μια στη χάση και μια στη φέξη, μου αρέσει που αρχίζουμε και υιοθετούμε λέξεις και χαρακτηρισμούς όπως «λαθρομετανάστες», όπως ότι αυστηροποιείτε αδικήματα παιδεραστίας και λαθροδιακίνησης.

Άκουσα τον κ. Κακλαμάνη χθες -που είναι και από τους πιο ήπιους- τον Αντιπρόεδρο της Βουλής, που είπε να φταχτεί φράχτης στον Έβρο, που είπε ότι όπως ήταν οι Πρέσπες για τον ΣΥΡΙΖΑ, θα είναι για τη Νέα Δημοκρατία ο χειρισμός της λαθρομετανάστευσης.

Άκουσα ότι πήρατε πίσω τις διατάξεις για τη βλασφημία.

Θα επανέλθω σε αυτό λίγο αργότερα. Κάποιοι Βουλευτές σας είναι λίγο μπερδεμένοι. Έρχονται, μας μιλάνε, εκφράζουν δικές μας απόψεις. Τους βάζετε στο περιθώριο μόνοι σας. Υπάρχει, δηλαδή, γενικώς ένα τσούρμιο ιδεών. Εγώ θα σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι δεν χρειάζεται να αντιγράφετε τους άριστους και τους καλούς. Μπορείτε απευθείας να υιοθετήσετε κάποιες δικές μας προτάσεις, οι οποίες είναι ξεκάθαρες και προεκλογικές -όχι μόνο εδώ μέσα στη Βουλή- γιατί εμείς με αυτές εκλεγήκαμε και τις είχαμε μοιράσει στον κόσμο. Αντιγράφετε, λοιπόν, τους άριστους. Έχετε το λυσάρι στα χέρια σας. Πάρτε το να το κάνετε χρήση.

Έρχομαι τώρα στο φιάσκο περί βλασφημίας, κύριε Υπουργέ. Άκουσα την απάντησή σας και ποιο είναι το σκεπτικό σας. Γιατί το σκεπτικό σας δεν ήταν το ίδιο, όταν μιλούσαμε οι τρεις μας στον διάδρομο στο περιθώριο της επιτροπής, που εξηγήσατε για ποιον λόγο επαναφέρετε τη διάταξη για τη βλασφημία; Τι άλλαξε από τότε; Και όχι τίποτε άλλο, κύριε Υπουργέ, είστε τόσο γρήγοροι στις αλλαγές, που μπερδεύετε ακόμα και δικούς σας Βουλευτές.

Κάποιοι από αυτούς το παίζουν πιο πατριώτες από κάποιους άλλους. Και ξέρετε, απευθύνομαι στον κ. Μπογδάνο, ο οποίος πρόλαβε να κάνει tweet, κύριε Υπουργέ. Με περηφάνια το έκανε ο κ. Μπογδάνος, έφυγε βέβαια. Επανερχονται -λέει- η κακόβουλη βλασφημία και η καθύβριση θρησκευμάτων, προβλέπεται φυλάκιση δύο ετών κ.λπ., η πλειονότητα έχει τα ίδια δικαιώματα με τις μειονότητες. Το είπε και με περηφάνια ο κ. Μπογδάνος. Πού να ήξερε ο άνθρωπος ότι πριν αλέκτορα φωνήσαι..., θα το έχει πάρει πίσω ο κύριος Υπουργός και θα επιστρέψει στην κανονικότητα, την άλλη κανονικότητα της Νέας Δημοκρατίας.

Γιατί υπάρχουν δύο κανονικότητες. Υπάρχει η μία κανονικότητα του κ. Κυρανάκη, του κ. Μπογδάνου, του κ. Πλεύρη, του κ. Άδωνι, του κ. Βορίδη και υπάρχει και η κανονικότητα του κ. Μητσοτάκη, της κ. Μπακογιάννη και όλων των υπολοίπων. Όταν αποφασίσετε ποια κανονικότητα ακολουθείτε, να το πείτε και στον κόσμο, στους ψηφοφόρους σας, γιατί τους έχετε μπερδέψει. Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα. Η αγκαλιά μας είναι ανοιχτή. Πέφτουν επάνω μας. Αλλά αποφασίστε τι πολιτική θα ακολουθήσετε.

Και μιας που σας είπα ότι μιλούσαμε σε μια άλλη αίθουσα για το αθλητικό νομοσχέδιο, για τα στημένα και για το στοίχημα γενικότερα, πραγματικά σήμερα με την αλλαγή αυτή, κύριε Υπουργέ, «ρίξατε στον κουβά» όλους όσους είχαν στοιχηματίσει ότι πραγματικά θα υιοθετήσετε τα περί βλασφημίας.

Σας ρώτησε ο κ. Βελόπουλος, ο Πρόεδρός μας, γιατί όταν κάποιος χριστιανός υβρίζει τα θεία και αφορά στο ισλάμ πρέπει να τιμωρείται με τον ρατσιστικό νόμο και δεν ισχύει το ίδιο για εμάς. Είναι άκρως ρατσιστικό, αντιορθόδοξο και είναι επιλογή της Νέας Δημοκρατίας, που αποδεικνύει ότι δεν είναι μόνο φοβική, είναι και επικίνδυνη. Η συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας είναι για ακόμη μια φορά ρατσιστική σε βάρος της πλειοψηφίας των Ελλήνων.

Είναι θετικό, κύριε Υπουργέ, που μας ακούσατε και αυστηροποιήσατε τις ποινές για παιδεραστές, τις ποινές για τους λαθροδιακινητές. Αλλά είμαστε ξεκάθαροι και το λέμε πάντα. Και λέτε -δεν έχω καταλάβει, μου είπατε στον διάδρομο την απάντησή σας- ότι δεν υπάρχει ισόβια. Τι θα πει δεν υπάρχει ισόβια; Όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια, ούτε δεκαεπτά, ούτε είκοσι δύο, ούτε είκοσι τρία,

ούτε έντεκα, ούτε δεκατέσσερα χρόνια. Αυτός που ακουμπάει χέρι σε μικρό παιδί δεν πρέπει να ξαναδεί το φως του ήλιου και αυτός που διακινεί ανθρώπινες ψυχές και πουλάει ναρκωτικά δεν πρέπει να ξαναδεί το φως του ήλιου. Τέλος! Όλα τα υπόλοιπα είναι να είχαμε να κουβεντιάζουμε για αυστηροποίηση ποινών. Αφήστε τα υπόλοιπα.

Και πάμε τώρα στο «καμιά ανοχή στην εγκληματικότητα». Άλλα λέγατε προεκλογικά δυστυχώς. Ξέρετε κάτι, κύριε Υπουργέ, και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Δεν αρκεί να περιορίσετε τη δράση του «Ρουβίκωνα» ή να μη δίνετε άδεια στον Κουφοντίνα, ο οποίος έκανε σουλάτσα και βόλτες εκεί που είχε σκοτώσει πριν από κάποια χρόνια ως επίδειξη δύναμης του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί τότε του το επέτρεπε. Δεν αρκούν μόνο αυτά. Είναι προς τη θετική πλευρά -δεν το συζητάμε- αλλά δεν αρκούν αυτά.

Θυμάμαι και μια δήλωση του κ. Πλεύρη χαμηλόφωνα προεκλογικά. Είχε πάει στα Εξάρχεια και έλεγε ότι ο χώρος αυτός θα καθαρίσει σε λίγο καιρό. Δεν καθάρισε. Το είχε πει και ο κ. Μητσοτάκης. Δυστυχώς δεν καθάρισε. Και δεν καθαρίζουν τα Εξάρχεια, όχι επειδή δεν υπάρχει ο τρόπος. Η Αστυνομία το γνωρίζει. Έχω δήλωση του γενικού γραμματέα των αστυνομικών υπαλλήλων που μου είπε ότι εάν υπάρξει πολιτική βούληση και δοθεί εντολή από την πολιτεία, εμείς ξέρουμε ποιοι είναι, πού μένουν, τι νούμερο παπούτσι φοράνε, τους καθαρίζουμε σε σαράντα οκτώ ώρες. Δεν έχει γίνει, κύριε Υπουργέ, ούτε στα πανεπιστήμιά μας. Δυστυχώς έγιναν οι αστυνομικοί σάκος του μποξ.

Και έρχομαι τώρα στους ανθρώπους του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι μάλλον αναπαυτικά έβλεπαν να σας κριτικάρω. Ήρθε η σειρά σας. Ποιοι μιλούσαν τώρα για χρήση βίας, κριές και κύριοι, και τους έπιασε τώρα ο πόνος για τα δικά τους παιδιά; Αυτοί οι οποίοι κυβερνούσαν τεσσεράμισι χρόνια αγκαλιά με τα ΜΑΤ!

Μιλάτε εσείς που είχατε κλείσει το Μαξίμου με τις κλούβες, γιατί δεν τολμούσε κανένας να περάσει, εσείς που ξυλοκοπούσατε Έλληνες πολίτες, διαδηλωτές κατά των πλειστηριασμών, εσείς που ξυλοκοπούσατε Έλληνες πολίτες από αυτούς που διαμαρτύρονται για τις διακοπές ρεύματος, από αυτούς στους οποίους κάνατε κατασχέσεις στους λογαριασμούς και αυτούς στους οποίους ρίξατε ληγμένα χημικά και ξύλο στα συλλαλητήρια κατά της κατάπτωσης Συμφωνίας των Πρεσπών. Και μιλάτε εσείς για χρήση βίας στον ελληνικό λαό! Όμως τώρα, βέβαια, πείραξαν τα αγαπημένα σας παιδιά, πείραξαν το πελατολόγιό σας, γιατί πάνω από την ασφάλεια του Έλληνα πολίτη είναι ο πελάτης σας και ο πελάτης σας έχει πάντα δίκιο!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Μάρκου, δεν αφορά το σχόλιο εσάς, αλλά με αφορμή μια δική σας δήλωση -γιατί θεωρώ ότι είστε ένας εξαιρετικός πανεπιστημιακός- θέλω να κάνω μια τοποθέτηση γι' αυτά που συμβαίνουν στα πανεπιστήμια.

Με στεναχώρησε η τοποθέτησή σας ότι καλά έκαναν -είμαι ειλικρινής μαζί σας- που έσπασαν τα λουκέτα κάποια ανήσυχα πνεύματα την ώρα που το πανεπιστήμιο είναι κλειστό. Δεν υπάρχει λόγος να το ανοίξουμε το πανεπιστήμιο. Τόσο σπουδή για διάβασμα και μελέτη; Εδώ πάνε πενήντα χρόνων και δεν έχουν πάρει πτυχίο ακόμα. Τους έπιασε ο πόνος να πάνε να παρακολουθήσουν μάθημα, όταν πήρε μια απόφαση η Σύγκλητος -το ανώτατο όργανο του πανεπιστημίου- να κλείσουν τα πανεπιστήμια για να μη σκοτωθούμε; Θα έχουμε θύματα, δεν το καταλαβαίνετε; Και εσείς λέτε ότι καλά έκαναν.

Θέλω να σας πω κάτι, γιατί έχω κι εγώ παιδί στο πανεπιστήμιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η μεγαλύτερη αιτία μπαχαλοποίησης των πανεπιστημίων -ή μία από τις μεγαλύτερες- είναι κάποιοι καθηγητές -δεν λέω όλοι, δεν εννοώ εσάς- οι οποίοι αντί να φωτίσουν τη δημοκρατία ή να οδηγήσουν τα παιδιά μας, τι έκαναν; Έκαναν τα στραβά μάτια, επέτρεψαν να γίνουν άντρο ανομίας τα πανεπιστήμια για να εξυπηρετήσουν ακόμη-ακόμη και δικούς τους σκοπούς αναρρίχησης.

Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Μάρκου, και θα ήθελα όταν σας δοθεί η πρώτη ευκαιρία είτε σε κάποιο μέσο μαζικής ενημέρωσης είτε από το Βήμα της Βουλής να πείτε «παίρνω πίσω τη δήλωσή μου αυτή» και ότι τα πανεπιστήμια δεν ανήκουν σε αυτά τα παιδιά που σπάνε και φέρνουν μαζί τους ρόπαλα και μολότοφ, αλλά ανήκουν στα δικά μας παιδιά, τα οποία σηκώνονται το πρωί να πάνε στο αστικό για να πάνε να παρακολουθήσουν το μάθημά τους, στα παιδιά των Ελλήνων! Σε αυτά τα παιδιά ανήκουν τα πανεπιστήμια και όχι στα δικά σας κακομαθημένα παιδιά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Πριν δώσω τον λόγο στον συνάδελφο κ. Μαρκόπουλο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ, γιατί είναι προφανές ότι πρέπει να απαντήσω επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, θα σας δώσω τον λόγο για ένα λεπτό αυστηρά, γιατί είναι πάρα πολλοί οι συνάδελφοι που πρέπει να μιλήσουν και θα πρέπει να τελειώσουμε με τη διαδικασία, γιατί έχω την αίσθηση ότι θα κατατεθεί και ονομαστική ψηφοφορία και καταλαβαίνετε ότι θα πάμε πάρα πολύ μακριά.

Για ένα λεπτό μόνο, σας παρακαλώ πάρα πολύ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την κατανόηση.

Θα συμφωνούσαμε αν στεναχωριόσασταν γιατί έκλεισε η Σύγκλητος το πανεπιστήμιο, όχι γιατί οι φοιτητές έκαναν το καθήκον τους. Τότε θα συμφωνούσαμε. Είναι προφανές ότι είναι αδύνατον να συμφωνήσουμε, διότι εσείς το να κλείσει το πανεπιστήμιο το θεωρείτε θεμιτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι το κλειστό πανεπιστήμιο είναι το πιο τραγικό συμπέρασμα κατάληξης μιας διαδικασίας και με αυτή την έννοια η άποψή μου είναι ότι καλά έκαναν, διότι υπερασπίστηκαν το δικαίωμά τους να μπαίνουν στο σπίτι τους οι φοιτητές -όχι οι μπαχαλάκηδες- του πανεπιστημίου του ΟΠΕ και ταυτόχρονα οφείλω να τους συγχαρώ, γιατί στάθηκαν αντάξιοι του πνεύματος των ημερών. Να λυπάστε όταν κλείνουν τα πανεπιστήμια, όχι όταν ανοίγουν.

Και για να διευκρινίσω, μπορεί να έρθουν στιγμές κατά τις οποίες κάποιοι άλλοι μπορεί να κλείσουν μια σχολή ή ένα πανεπιστήμιο. Εδώ θα είμαι και σας υπόσχομαι ότι θα είμαι εναντίον και αυτής της δραστηριότητας. Άρα, λοιπόν, ανακαλέστε εσείς, γιατί η Σύγκλητος έκλεισε το πανεπιστήμιο, κατώτερη των περιστάσεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Όχι, με τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Και ξέρετε και κάτι άλλο; Δυναμίτισε και το κλίμα. Το δυναμίτισε και πολύ φοβούμαι μήπως δούμε χειρότερα τις επόμενες μέρες. Πολύ φοβούμαι και το απευχόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν υπάρχει περίπτωση να σας δώσω τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Θέλω απλώς να πω ότι δεν ανακαλώ, δεν παίρνω πίσω τίποτα από όσα είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 7^ο Γενικό Λύκειο Πάτρας (πρώτο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει τώρα ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία κ. Δημήτριος Μαρκόπουλος για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είστε αμετανόητοι. Και είστε αμετανόητοι γιατί αυτά που ακούσαμε πριν από τον κ. Μάρκου, με τα αλυσοπρίονα και αυτά τα οποία έχουμε ακούσει όσο κι αν φωνάζει ο κ. Λάμπας για τις μολότοφ ότι δεν το είπε, έχουμε μάτια και αυτά και νομίζω ότι μπορούμε όλοι να κατανοήσουμε τι ειπώθηκε και τι δεν ειπώθηκε.

Θα σας δώσω και μία είδηση. Πριν από λίγο ήμασταν στον «ΣΚΑΪ» παρέα με τον κ. Μπαλάφα, ο οποίος είπε ότι το ρόπαλο δεν είναι και καλάσνικοφ! Να σας θυμίσω, για να σας μαθαίνουμε και λίγο και την πρόσφατη ελληνική πολιτική ιστορία ότι ο Κοτζιάμάνης με ρόπαλο χτύπησε τον Γρηγόρη Λαμπράκη και τον σκότωσε.

Μου έρχεται στο μυαλό πραγματικά το ερώτημα. Πού πάτε, τι κάνετε, τι λέτε; Έχετε κόψει πραγματικά κάθε σχέση με την κοινή λογική; Γιατί το κάνετε αυτό; Γιατί το κάνετε στη δημοκρατία, γιατί το κάνετε στον κοινοβουλευτισμό, με όσα κατά καιρούς ακούγονται στο Κοινοβούλιο και στο τέλος-τέλος γιατί το κάνετε ακόμα και στο ίδιο σας το κόμμα; Για ποιον λόγο;

Φλερτάρετε διαρκώς με το μπάχαλο. Του δίνετε, μάλιστα -και αυτό είναι το χειρότερο- πολιτική διάσταση και υπόσταση. Ιδεολογικοποιείτε το μπάχαλο. Με την παρέμβασή σας τον Ιούλιο και τους δύο κώδικες, ουσιαστικά είχαμε εκτεταμένες παύσεις διώξεων, παραγραφές αδικημάτων, απολύσεις κρατουμένων. Αυτό χρειάζεται η ελληνική κοινωνία σε μια περίοδο που το έγκλημα βλέπουμε να ανθεί; Αυτή είναι η ανάγκη μας;

Ο νέος Ποινικός Κώδικας, όπως παρουσιάζεται από την Κυβέρνηση και το αρμόδιο Υπουργείο Δικαιοσύνης, είναι αποτέλεσμα των μοντέρνων καιρών. Σαν την ταινία του Τσάπλιν «Μοντέρνοι Καιροί». Ζούμε σε μια νέα εποχή. Εσείς, φυσικά, λόγω ιδεοληψίας δεν μπορείτε να το αντιληφθείτε αυτό. Έχετε μείνει σε μια old fashion -να το πω και ελληνικά!- σε μια παλιομοδίτικη πρακτική, αυτή της καταγγελίας του '80, του '90.

Έχετε καταλάβει ότι είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση;

Αλλάξετε τροπάριο και αυτό σας το λέω με εκτίμηση. Εμείς, ξέρετε, χρειαζόμαστε μια γόνιμη και μια ώριμη Αξιωματική Αντιπολίτευση, την οποία δεν προσφέρετε. Προσφέρετε ένα ντεμοντέ εκλογικό θέαμα, πολιτικό θέαμα.

Ακούσαμε πολλά από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, αλλά αυτό που δεν είδαμε, αυτό δεν αισθανθήκαμε είναι να πατάνε τα λόγια τους στη σύγχρονη καθημερινότητα, στη νέα εποχή που έχει υπάρξει. Για παράδειγμα, δεν ακούσαμε ένα μπράβο για την αυστηροποίηση των ποινών για τους διακινητές μεταναστών, για τις νέες ρυθμίσεις στα έτη κάθειρξης που επιβάλλονται.

Αγαπητοί κύριοι της Αριστεράς, που είστε και πολύ ευαίσθητοι, όπως μας λέτε, σας προκαλούμε: Εσείς που στα τηλεοπτικά παράθυρα κόπτεστε για τους μετανάστες, για τον πόνο, για την ταλαιπωρία τους, εσείς που μιλάτε για τα δικαιώματά τους και για τον τρόπο που δεν θα τους εκμεταλλεύονται τελικά οι σύγχρονοι δουλέμποροι, τι έχετε να πείτε γι' αυτό; Πώς τοποθετείστε; Εδώ, δηλαδή, διαφωνείτε ή συμφωνείτε; Δεν σας έχουμε ακούσει. Για πείτε μας, λοιπόν, τη γνώμη σας. Και φυσικά να μας πείτε γιατί επί των ημερών σας δεν υπήρξε καμμία τέτοιου είδους παρέμβαση, όπως αυτή του αρμόδιου Υπουργού κ. Τσιάρα, τον οποίο και συγχαίρω.

Μας πουλάτε μεταναστευτικό, προσφυγικό, κλάμα, κλαυθμό, οδυρμό. Γιατί δεν είχατε κάνει κάτι τέτοιο; Για πείτε μας. Πώς τοποθετείστε; Γιατί, ενώ το θέμα της παράνομης μετανάστευσης υπήρχε, δεν κάνατε κάτι να το αντιμετωπίσετε στον πυρήνα του; Ο ανθρώπινος πόνος δεν σας ένοιαζε τότε, στην περίοδο της διακυβέρνησής σας; Προφανώς δεν νοιάστηκε κανείς για αυτούς τους ανθρώπους που έχουν εγκλωβιστεί από τις συμμορίες των λαθροδιακινητών στις γιάφκες και στις καταλήψεις των Εξαρχείων με, όπως το αποκαλείτε εσείς, τις «μωρομάνες».

Αυτό δεν σας ενδιαφέρει βέβαια, ότι οι λαθροδιακινητές έχουν κάνει μπίζνα αυτή τη διαδικασία. Αυτό δεν σας ενδιαφέρει. Μόνο να χύνετε το δάκρυ κορόμφηλο στα τηλεοπτικά δίκτυα και να λέτε πόσο ευαίσθητοι είστε. Αυτή είναι ευαίσθητη πολιτική, γιατί έρχεται και αυξάνει τις ποινές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Στην πυρά, υπάρχει και χειρότερο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κοιτάξετε, σας το είπα, old fashion είστε, παλιομοδίτες. Κι εσείς προσωπικά παλιομοδίτης είστε. Εντάξει τώρα, το έχουμε ξανακούσει και το '80 και το '90 και το 2000. Τα ίδια λέγατε. Εκμοντερνιστείτε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Είστε μοντέρνος εσείς τώρα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πολύ περισσότερο από εσάς, κύριε Μπάρκα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα θέλαμε να ακούσουμε έναν εποικοδομητικό από την πλευρά σας λόγο για την αυστηροποίηση του πλαισίου τιμωρίας του βιασμού. Μπορεί κάποιος να ποδοπατά την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και να βγαίνει μέσα σε μηδενικό χρόνο εκτός φυλακής; Εσείς των γυναικείων κινημάτων, της ανθρώπινης χειραφέτησης, της αξιοπρέπειας περιμένουμε να πείτε μία καλή κουβέντα, να πείτε κάτι.

Σε μία Ελλάδα που άλλαξε δραματικά και που η ανομία

παρουσίασε έκρηξη επί των ημερών σας, σε μία Ελλάδα που άκουσε απίστευτα πράγματα από Υπουργούς σας, όπως για παράδειγμα ότι πρέπει να υπάρξει διαβούλευση με τις συλλογικότητες των Εξαρχείων, δηλαδή αυτούς που κάθε τρεις και λίγο καίνε την Αθήνα, ερχόμαστε εμείς ως Κυβέρνηση να δράσουμε αποφασιστικά, άμεσα και με μέθοδο.

Η Ελλάδα, επίσης, οφείλει να προστατεύσει τα παιδιά της. Οφείλει να πατάξει μία λαίλαπα, την παιδεραστία. Όλοι όσοι έχουμε ή έχετε παιδιά καταλαβαίνουμε τι σημαίνει αυτό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το έγκλημα στη χώρα μας αλάνιζε για χρόνια. Το χειρότερο είναι πως η ανομία έγινε ένα είδος θεσμού, ιδιαίτερα επί των ημερών σας. Και αυτό, διότι πολλές κυβερνήσεις αρνήθηκαν να δουν το προφανές. Οι ποινές εξελίχθηκαν σε χάδια. Υπήρξε μία κουλτούρα ατιμωρησίας. Μία κουλτούρα, που έρχεται σε αντίθεση όμως με τη φιλοπρόοδη ελληνική κοινωνία. Αυτό συνέβαινε ακόμη και σε απλά θέματα, όπως το ζήτημα της ηχορύπανσης.

Έχουμε δει σκληρούς επαγγελματίες να σκοτώνουν, να βιάζουν, να διακινούν ανθρώπους και μέσα σε λίγα χρόνια, με μία δικαιωματική λογική -που εσείς ξέρετε, τα έχετε καλά με αυτά- να τη βγάζουν «καθαρή». Έχουμε δει να καίνε οι «μπαχαλάκηδες», τα δικά σας παιδιά, όπως κάποιος είχε πει -ο κ. Δραγασάκης, νομίζω- την Αθήνα και να μη συμβαίνει τίποτα. Κανένας δεν έκανε τίποτα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Πετάτε λάσπη στον ανεμιστήρα κι όποιο πιάσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ας το πάρετε απόφαση και ας το καταλάβετε. Στην Αθήνα υπάρχει Κυβέρνηση, υπάρχει νόμος, υπάρχουν κανόνες. Δεν σας αρέσουν, τους κάνετε ευρύχωρους...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Α, στην Αθήνα! Στην περιφέρεια;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, φωνάζετε.

Κυρία Πρόεδρε, υποθέτω ότι θα αφαιρέσετε τις διακοπές από τον χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ να μην απαντάτε, για να μην αφαιρέσω τον χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, θέλω να συγχαρώ το επιτελείο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και εσάς προσωπικά για το μοντέρνο πλαίσιο. Αφήστε τώρα αυτούς που ζουν στο 1950, στο 1960, 1970 ή όπου ζουν.

Κύριοι της Αντιπολίτευσης, σας καλώ να σοβαρευτείτε και να αναθεωρήσετε. Αφού θέλετε να εξελιχθείτε σε ένα μοντέρνο κόμμα εξουσίας, όπως λέτε, καλό είναι να εγκαταλείψετε τις ιδεοληπτικές σας προσεγγίσεις, αυτές τις ιδεοληψίες του 4%. Εάν δεν το πράξετε, σύντομα αυτό το 4% θα γίνει ίσως ακόμα λιγότερο για εσάς. Προσέξτε και αυτό που σας λέω είναι φιλική συμβουλή. Να είστε καλά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ζεμπίλης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο, επειδή αναφέρθηκε στο όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν μπορεί κάθε φορά που αναφέρεται το όνομά σας να παίρνετε τον λόγο. Δεν αναφέρθηκε προσωπικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Για δέκα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε! Δεν έχετε δέκα δευτερόλεπτα. Ανέβηκε ο ομιλητής και θα μιλήσει. Τελείωσε!

Κύριε συνάδελφε, ξεκινήστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Αυτό που κάνετε δεν είναι συμβατό με τον Κανονισμό της Βουλής. Ελπίζω να το έχετε υπ' όψιν σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Γνωρίζω πολύ καλά τον Κανονισμό, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Ζεμπίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΕΜΠΙΛΗΣ: Ο σπουδαίος φιλελεύθερος φιλόσοφος Μοντεσκιέ έλεγε ότι η ελευθερία του πολίτη εξαρτάται κυρίως από την ποιότητα της ποινικής νομοθεσίας. Πρέπει, μάλιστα, να γίνει αντιληπτό ότι οι διατάξεις ενός Ποινικού Κώδικα δεν συνιστούν μηχανιστικές ρυθμίσεις, περιορισμένες στα όρια ενός νομικού μικρόκοσμου, αλλά αφορούν συνολικά την κοινωνική οργάνωση και την οικονομική δραστηριότητα.

Είναι ενδεικτικό ότι μία διαδικαστική προϋπόθεση ως προς τη γένεση της ποινικής δίωξης, το άρθρο 390 στην απιστία, δύναται να επηρεάσει ευμενώς τη ζωή χιλιάδων δανειοληπτών, από τη μεγαλύτερη ευχέρεια που παρέχεται στα πιστωτικά ιδρύματα για την αναδιάρθρωση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, ώστε να προστατευθούν κυρίως η λαϊκή περιουσία και η λαϊκή κατοικία.

Είναι προφανές ότι η θέσπιση ενός τέτοιου νομοθετήματος, όπως ο Ποινικός Κώδικας, που θέτει με ένταση τα κοινωνικά διακυβεύματα της εποχής του, θα πρέπει να αναζητά ευρύτερες πολιτικές συναινέσεις και συμμαχίες.

Δυστυχώς η προηγούμενη κυβέρνηση επέμενε να φέρει προς ψήφιση το σχέδιο νόμου κατά την προεκλογική περίοδο, μετατρέποντας τον Ποινικό Κώδικα σε αντικείμενο οξείας πολιτικής αντιπαράθεσης, λόγω και του κρίσιμου χρόνου ψήφισης, αλλά και ουσιαστικών ποινικών διατάξεων, διατάξεων που κατακρίθηκαν και από την Ένωση Εισαγγελέων, η οποία προειδοποιούσε για παραγραφές και μαζικές αποφυλακίσεις σε πληθώρα υποθέσεων, με κίνδυνο διασάλευσης της δημόσιας ασφάλειας, αλλά και της καλλιέργειας ευλόγου αισθήματος ατιμωρησίας στα θύματα εγκληματικών πράξεων.

Έτσι, είχαμε ένα νέο κύμα αποφυλακίσεων, όπως κρατουμένων για διακεκριμένες κλοπές και άλλα αδικήματα, μετά τις χιλιάδες αποφυλακίσεις κρατουμένων και τη βιομηχανία αποφυλακίσεων, λόγω αναπηρίας του αποσυμφορητικού νόμου Παρασκευόπουλου. Για τις τραγικές επιπτώσεις αυτής της πρακτικής στην αύξηση της εγκληματικότητας αρκεί να αναφερθεί ότι και προσφάτως συλληφθέντες τρομοκράτες είχαν αποφυλακιστεί με διατάξεις αυτού του νόμου.

Στον απόηχο αυτής της πρωτοφανούς κατάστασης, η Νέα Δημοκρατία είχε δεσμευθεί εξαρχής ότι θα αποκαθιστούσε το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών με την επανεξέταση και κατάργηση προβληματικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα.

Σήμερα με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση ως πρώτο της μέλημα θωρακίζει τη διαφάνεια στον δημόσιο βίο με την εκ νέου μετατροπή του αδικήματος της ενεργητικής δωροδοκίας από πλημμέλημα σε κακούργημα και άλλες διατάξεις για τα πολιτικά πρόσωπα.

Σε μία εποχή που η χώρα μας εμφάνιζε υψηλό δείκτη διαφθοράς στην έκθεση της Διεθνούς Διαφάνειας για το

2018, προτεραιότητα της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν η αποκλιμάκωση του πλαισίου ποινής του ατιμωτικού αυτού αδικήματος, προκαλώντας τη διεθνή δυσφήμιση της χώρας και τις αντιδράσεις από παγκόσμιους οργανισμούς.

Περαιτέρω, με το παρόν σχέδιο νόμου ικανοποιείται το κοινό περί δικαίου αίσθημα με την αυστηροποίηση του πλαισίου για τα σύνθετα πολιτικά εγκλήματα που σχετίζονται με το σύγχρονο αντάρτικο πόλης και τη νεοτρομοκρατία.

Είναι βέβαιο ότι η αποτελεσματικότητα στη μάχη κατά της εξτρεμιστικής δράσης, υψηλής ή χαμηλής έντασης, προϋποθέτει αστυνομικές επιχειρήσεις και ειδικά νομοθετικά μέτρα. Ήδη ψηφίστηκε και εφαρμόζεται ο νόμος που προστατεύει τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και καταργεί το άσυλο της ανομίας, ένα άσυλο που είχε μετατρέψει πανεπιστημιακούς χώρους σε εργαστήρια κατασκευής μολότοφ και σε ορμητήρια για καταδρομικές επιθέσεις, όπως καταδείχθηκε και από τις τελευταίες αστυνομικές επιχειρήσεις στην ΑΣΟΕΕ.

Η Νέα Δημοκρατία στον προεκλογικό της λόγο έθεσε ως κορυφαίο διακύβευμα το θέμα της ασφάλειας των πολιτών, σε μία εποχή που η ανομία έτεινε να γίνει μία νοσηρή κανονικότητα εξαιτίας της ανοχής και της ήπιας διαχείρισης του αντικοινωνικού αυτού φαινομένου. Έχει αποδειχθεί, άλλωστε, ότι η συστηματική επανάληψη έκνομων ενεργειών, αποδοκιμαστών στην αρχή, που όμως σε βάθος χρόνου μετατρέπονται σε συνηθισμένες, έχουν ως αποτέλεσμα από κάποια στιγμή και πέρα να περνούν ως απараτήρητες, γιατί ενσωματώνονται στην πραγματικότητα.

Έτσι, αποτελούσαν μέρος της καθημερινότητάς μας οι συλλογικότητες του αντιεξουσιαστικού χώρου, που χρησιμοποιούσαν τον πανεπιστημιακό χώρο ως ορμητήριο ή κρησφύγετο στον κλεφτοπόλεμό τους με τις αστυνομικές δυνάμεις, που ενίοτε καταλάμβαναν επί εβδομάδες ακαδημαϊκά ιδρύματα, που άλλοτε εισέβαλλαν στο Πεντάγωνο, στο περιστύλιο της Βουλής ή τις πρεσβείες, διασύροντας τη χώρα και, βεβαίως, το άβατο των Εξαρχειών βρισκόταν στην πυραμίδα αυτής της κανονικότητας με τα κατελημμένα κτήρια και τα κρούσματα ακραίας παραβατικότητας.

Άλλωστε, και στο πεδίο της κοινωνιολογίας έχει επισημανθεί ότι μία περιοχή, όπως, παραδείγματος χάριν, τα Εξάρχεια, που παρουσιάζει σημάδια παραμέλησης και παρακμής, οδηγείται σταδιακά σε ολοένα περισσότερες και βαρύτερες εγκληματικές συμπεριφορές, που εάν δεν καταπολεμηθούν εν τη γενέσει τους είναι βέβαιο ότι θα καταλήξουν σε αποσάθρωση του κοινωνικού ιστού και σε αύξηση της ανασφάλειας των πολιτών.

Η θεωρία αυτή επιβεβαιώθηκε πρόσφατα και από τα ευρήματα σε γιάφκα τρομοκρατικής οργάνωσης, που διέθετε βαρύ οπλοστάσιο και ενισχυμένες επιχειρησιακές δυνατότητες. Αποδείχθηκε, δηλαδή, ότι οι ίδιοι άνθρωποι που είχαν την επιμελητεία καταλήψεων στα Εξάρχεια ήταν και αυτοί που πρωταγωνιστούσαν σε βομβιστικές επιθέσεις και σε επιθέσεις με καλάσνικοφ και ήταν πάλι οι ίδιοι που ηγούνταν των αντιεξουσιαστών σε δεκάδες επιθέσεις με

μολότοφ εναντίον κυρίως αστυνομικών δυνάμεων. Πολλές φορές, μάλιστα, οι αστυνομικές δυνάμεις ήταν και ο ίδιος ο στόχος, όπως οι διμοιρίες των ΜΑΤ στη Χαριλάου Τρικούπη, που τότε τις χτυπούσαν με μολότοφ και τότε με καλάσνικοφ.

Είναι προφανές ότι η αναρχική εξτρεμιστική δράση αποτελεί τον προθάλαμο της τρομοκρατίας, καθώς αποτελεί πρόσφορο έδαφος για τη ριζοσπαστικοποίηση αλλά και τη στρατολόγηση ατόμων. Ενίοτε, μάλιστα, υπάρχει και ώσμωση με τους διακινητές και τους κοινούς ποινικούς.

Είναι προφανές ότι το φρόνημα και η πολιτική ιδέα, ακόμα και η πιο ακραία, στο πλαίσιο της φιλελεύθερης νομοθεσίας και της πλουραλιστικής μας κοινωνίας δεν ποινικοποιείται και δεν καταπνίγεται με την απειλή και την επιβολή ποινής. Ωστόσο, εκείνος που θα κρύψει εμπρηστικούς μηχανισμούς και μολότοφ στο σακίδιό του, για να συμμετάσχει στο αντάρτικο πόλης, έχει ήδη πάρει τις αποφάσεις του και έχει κάνει το πέρασμα από την εξεγερτική δράση στον οργανωμένο αναρχικό ένοπλο αγώνα. Διότι, όπως έλεγε και ο Μανωλεδάκης «για να επιχειρήσει κάποιος τη δυναμική αναμέτρηση με την κατεστημένη εξουσία, θα πρέπει να συμμετέχει υποχρεωτικά σε κάποια οργάνωση, διαφορετικά είναι ή ψυχοπαθής ή βαθύτατα αντικειμενικό πρόσωπο».

Η κατοχή, λοιπόν, αυτοσχέδιων εμπρηστικών μηχανισμών δεν συνιστά μια μεμονωμένη και αυθόρμητη πράξη, αλλά εντάσσεται στην οργανωμένη ένοπλη πάλη. Ούτε, βεβαίως, πρόκειται για μία στιγμιαία αντίδραση, γιατί οι συνέπειές της είναι μόνιμες και είναι μόνιμες στις ζωές των ανθρώπων που χάνονται για πάντα. Είναι επίσης μόνιμες και για τα αγαπημένα πρόσωπα όσων χάθηκαν, τόσο μόνιμες που δεν θα πάψουν ούτε λεπτό να σκέφτονται τις τραγικές συνέπειες αυτής της στιγμιαίας πράξης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μια νομοτεχνική βελτίωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Στην εσωτερική παράγραφο της παραγράφου 3 του άρθρου 1 της υπ' αριθμόν 80/3 12-11-2019 τροπολογίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μετά τις λέξεις «χρηματοδοτικού ιδρύματος» προστίθενται οι εξής λέξεις: «ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα». Αφορά, βεβαίως, την επίμαχη τροπολογία την οποία πρέπει να την καλύψουμε με όλους τους όρους, που δεν θα δημιουργούν κανένα πρόβλημα.

Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης

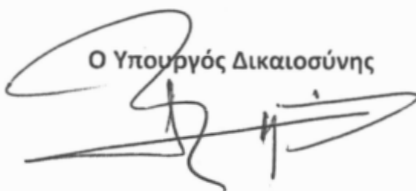
ΜΕ ΤΙΤΛΟ

«Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

Στην εσωτερική παράγραφο της παραγράφου 3 του άρθρου 1 της υπ' αριθ. 80/3 12-11-2019 τροπολογίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μετά τις λέξεις «χρηματοδοτικού ιδρύματος» προστίθενται οι εξής λέξεις: «ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα».

Αθήνα, 13^η Νοεμβρίου 2019

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Παρακαλώ, να διανεμηθεί στους συναδέλφους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Βέβαια επί τη ευκαιρία να σας πω ότι γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 77 και ειδικό αριθμό 2, που κατέθεσε το Υπουργείο Οικονομικών για ρυθμίσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους σε σχέση με τους Ποινικούς Κώδικες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορά στο γεγονός ότι επιλύουμε πρακτικά προβλήματα, τα οποία ανέκυψαν από την εφαρμογή των Κωδίκων από την 1^η Ιουλίου του 2019, αναφορικά με την αίτηση έγκλησης για λογαριασμό του δημοσίου στις περιπτώσεις της ποινικής διαπραγμάτευσης ή συνδιαλλαγής. Με τη συγκεκριμένη τροπολογία εξασφαλίζεται η οικονομία της ποινικής δίκης, φυσικά με τη συμμετοχή των εκπροσώπων του Νομικού Συμβουλίου. Γίνεται δεκτή η εν λόγω τροπολογία. Άλλωστε υπογράφεται και από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γκίκας για επτά λεπτά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ με μια διαπίστωση. Όσες πρωτοβουλίες ανέλαβε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το προηγούμενο χρονικό διάστημα, ουσιαστικά τα προηγούμενα τεσσέραμις χρόνια, στον τομέα της δικαιοσύνης στέφθηκαν με απόλυτη αποτυχία. Να θυμηθούμε τον ν.4322/15, τον λεγόμενο νόμο Παρασκευόπουλου, όπου στο πρώτο οκτάμηνο λειτουργίας του χίλιοι εννιακόσιοι τριάντα επτά κρατούμενοι, βαρυποινίτες και άλλοι αφέθηκαν ελεύθεροι. Να πούμε ότι στον πρώτο χρόνο της ανανέωσης του νόμου αυτού χιλιάδες άλλοι αφέθηκαν ελεύθεροι και εξαιρέθηκαν μόνον οι παιδραστές.

Επίσης, να πούμε ότι σε αυτούς τους νόμους, πολλά αιτήματα, πάγια αιτήματα, των τρομοκρατών -τέσσερα από τα πέντε, αν θυμάμαι καλά, που ζητούσαν- ικανοποιήθηκαν. Μιλάγατε για τα ανθρώπινα δικαιώματα και λέγατε «το οφείλουμε για τα ανθρώπινα δικαιώματα». Αλήθεια, αυτός ήταν ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Ανθρώπινα δικαιώματα δεν ήταν -η καταπάτησή τους μάλλον- όταν επί των ημερών σας όλοι οι πολίτες ήταν λίστες με αριθμό φορολογικού μητρώου και γίνονταν βίαιες κατασχέσεις λογαριασμών και περιουσιών;

Η δεύτερη προσπάθεια ήταν λίγο πριν τις εκλογές με την αλλαγή του Ποινικού Κώδικα. Δημιούργησε πολύ περισσότερα προβλήματα από ό,τι επέλυσε και νομίζω ο νομικός κόσμος της χώρας το λέει αυτό σε κάθε τόνο. Άρα, λοιπόν, ήταν σωστή η πρωτοβουλία που ανέλαβε η Κυβέρνηση, ήταν μία προεκλογική μας δέσμευση, η οποία όπως όλες γίνονται πράξη και, μάλιστα, σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Μπαίνοντας τώρα στην ουσία του νομοσχεδίου, θα εστιάσω σε τρία-τέσσερα άρθρα, τα οποία κρίνω ότι είναι σημαντικά. Το ένα είναι το άρθρο 110 που μιλάει για τον ελάχιστο χρόνο φυλάκισης των πολυίσοβιτών. Μέχρι τώρα το κατώτατο όριο ήταν δεκαεπτά χρόνια, ανεβαίνει στα είκοσι δύο. Επίσης, για τις ευεργετικές περιπτώσεις, αυξάνεται από τα δεκαέξι στα είκοσι.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι όταν επιβάλλεται μία αυστηρή ποινή -και για να επιβληθεί μία αυστηρή ποινή, σημαίνει ότι κάποιος διέπραξε ένα πραγματικό έγ-

κλημα- αυτή πρέπει να παραμείνει αυστηρή. Άρα, λοιπόν, το ένα είναι το άρθρο 110.

Το άλλο είναι το άρθρο 159 που αναφέρεται στη δωροδοκία. Οι διατάξεις περί δωροδοκίας-δωροληψίας αναφέρονται πλέον σε όλο το πολιτικό φάσμα και στους Βουλευτές και δεν περιορίζεται μόνο στην εκλογή τους ή στην ψηφοφορία. Επίσης, οι διατάξεις περί δωροδοκίας-δωροληψίας ισχύουν για τον Πρωθυπουργό και για τους Υπουργούς, Βουλευτές, Περιφερειάρχες και για τους Υφυπουργούς, κάτι που δεν υπήρχε προηγουμένως.

Στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε στους αυστηρούς κανόνες και στην εφαρμογή τους. Δεν εξαιρούμε κανέναν. Όλα τα πολιτικά πρόσωπα οφείλουν να έχουν την ίδια αντιμετώπιση απέναντι στον νόμο.

Μία άλλη επισήμανση για το άρθρο 137 και 137α. Ουσιαστικά είναι η εναρμόνιση με οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης για τρομοκρατικές πράξεις. Εναρμονίζονται οδηγίες της Ευρώπης για τα ζητήματα που αφορούν και τις τρομοκρατικές πράξεις και τις οργανώσεις. Σκοπός τους είναι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Ειδικότερα ανάγονται σε αυτοτελές έγκλημα οι πράξεις συμβολής στις δραστηριότητες εγκληματικής οργάνωσης, όπως είναι η παροχή περιουσιακών στοιχείων, χρηματοοικονομικών μέσων, οδηγιών, πληροφοριών κ.λπ..

Επιπλέον, διευκρινίζεται ότι στα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα περιλαμβάνονται πλέον όλα τα εγκλήματα που δημιουργούν κίνδυνο σε αριθμό ανθρώπων. Προστίθενται επιπλέον τα εγκλήματα κατά της δημόσιας τάξης, στα οποία ανήκει και η παράνομη αγορά και η κατοχή όπλων.

Παράλληλα, μετατρέπεται σε έγκλημα σκοπού η παροχή εκπαίδευσης για την κατασκευή ή χρήση εκρηκτικών όπλων, ενώ τιμωρείται με φυλάκιση έως πέντε έτη, από τρία που ίσχυε πριν, η δημόσια απειλή τρομοκρατικών πράξεων και η δημόσια διέγερση τέλεσης τρομοκρατικής πράξης.

Ένα άλλο σημαντικό άρθρο είναι το άρθρο 272, για το οποίο έχει γίνει πολλή συζήτηση και αφορά στην κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών. Μάλιστα, τις τελευταίες ημέρες έγινε όλη αυτή η συζήτηση, η οποία νομίζω ότι δεν θα έπρεπε να έχει γίνει. Διότι δεν περιποιεί τιμή στο πολιτικό σύστημα να λέει ο ένας ότι οι μολότοφ είναι όπλο και ο άλλος ότι δεν είναι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από μολότοφ έχουν χαθεί ζωές, έχουν καταστραφεί περιουσίες, έχουν καταστραφεί και ιδιωτικές και δημόσιες περιουσίες και πολύ σωστά αυτό το θέμα αντιμετωπίζεται από το παρόν σχέδιο νόμου.

Θα ήθελα να πω και μια κουβέντα για κάποιες προτάσεις, τις οποίες πολύ σωστά αποδέχθηκε ο κύριος Υπουργός. Θα αναφερθώ σε δύο από αυτές. Βεβαίως, είναι το άρθρο 336, που αναφέρεται στον βιασμό. Αυστηροποιείται η ποινή για τον βιασμό ανήλικων και δεν νομίζω ότι διαφωνεί κανείς επ' αυτού, όπως επίσης και στο θέμα της διακίνησης μεταναστών, όπου αυστηροποιούνται οι ποινές και αυξάνονται σημαντικά τα πρόστιμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι το παρόν σχέδιο νόμου ικανοποιεί το κοινό περί δικαίου αίσθημα, βελτιώνει τις στρεβλώσεις των προηγούμενων νόμων του ΣΥΡΙΖΑ και νομίζω ότι γίνεται αποδεκτό με πολύ καλό τρόπο από την ελληνική κοινωνία.

Βεβαίως, το υπερψηφίζουμε και, κυρίες Υπουργέ, συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία σας αυτή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Θα δώσω τώρα τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλη, για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όπως διαμορφώνεται η συζήτηση -και σε αυτό θα ήθελα να συμφωνήσω με τον κύριο Υπουργό, παρ' ότι το είπα έμμεσα- στην πραγματικότητα σε αυτή τη συζήτηση για τον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας συγκρούονται δύο αντιλήψεις, ούτε έξι, ούτε πέντε.

Συγκρούεται η μία αντίληψη, την οποία υπηρετεί η Νέα Δημοκρατία, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα κόμματα του ευρωπαϊκού τόξου, τα οποία αποδέχονται το ονομαζόμενο Ευρωπαϊκό Δίκαιο -και θα πω παρακάτω μερικά πράγματα, γιατί δεν γίνεται «αλά καρτ». Δεν μπορεί να είσαι με την Ευρωπαϊκή Ένωση, να την υποστηρίζεις, να προτείνεις μεταρρυθμίσεις -υποτίθεται- και από την άλλη μεριά να διαμαρτύρεσαι για το τι παράγει, λες και δεν ξέρεις ότι είναι δικτατορία του κεφαλαίου. Αυτή είναι η μία πλευρά.

Η άλλη είναι η δική μας αντίληψη, που αφορά το Ποινικό Δίκαιο γενικά, το οποίο δεν αφορά μόνο το κοινό έγκλημα. Όσον αφορά στο κοινό έγκλημα, υπάρχουν πράγματα τα οποία υποστηρίζουμε και εμείς και θα τα ψηφίσουμε, αλλά είναι γενικότερο. Γιατί το Ποινικό Δίκαιο σχετίζεται με τη δυνατότητα και τη χρησιμοποίησή της από τις κυβερνήσεις που υπηρετούν και στηρίζουν αυτό το σύστημα, ένα άδικο -μη μου πείτε ότι είναι δίκαιο- και απάνθρωπο κοινωνικό σύστημα που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των λίγων και όχι των πολλών, του κεφαλαίου δηλαδή. Εκτός αν μας πείτε ότι υπάρχει ισότητα σε όλους τους πολίτες, που δεν θα το τολμήσετε. Και αυτό το σύστημα του Ποινικού Δικαίου τι κάνει; Πέρα από τα υπόλοιπα, από την αντιμετώπιση -ξαναλέω- του κοινού εγκλήματος, θεωρεί εγκληματικές πράξεις και διαμορφώνει ασφαλιστικές δικλίδες για το σύστημα, ώστε οι αγώνες και η πάλη που γίνεται από τον λαό -και είναι ιστορικά αυτή η πάλη που έχει φέρει αλλαγές- να θεωρούνται εγκληματική πράξη.

Και θα πω και το παράδειγμα, για να αποδείξω ότι υπάρχει ενιαία αντίληψη, πλην ΚΚΕ. Έχει τόσα άρθρα ο Ποινικός Κώδικας στο να διασφαλίζει και να δημιουργεί τη δυνατότητα επιβολής και τσακίσματος των αγώνων των εργαζομένων που δεν μιλάει κανένας.

Και ο ΣΥΡΙΖΑ, που παριστάνει τον προοδευτικό, ας μας πει, λοιπόν, στην τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα που έκανε στα άρθρα: 134 «εσχάτη προδοσία», 141 «εκθέτει το ελληνικό κράτος -λέει- οποιαδήποτε ενέργεια ή σύμμαχό του σε κίνδυνο διατάραξης των φιλικών σχέσεων με ξένο κράτος». Δηλαδή, όταν λέμε «Εξω οι βάσεις του θανάτου», παραδείγματος χάριν, ή «Εξω από το ΝΑΤΟ», αν εφαρμοζόταν κατά γράμμα ο νόμος, θα ήμασταν φυλακή. Τροποποίησε, επίσης, τα άρθρα 142 «παραβίαση κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης», 167, 168, 169, 170, 183 «απειθεία απέναντι στους νόμους».

Ξέρετε, η ιστορία δεν έγινε με την υποταγή απέναντι στους αστικούς νόμους και στους νόμους κάθε συστήματος. Η ιστορία και ό,τι κατάκτηση υπάρχει, έστω ελάχιστη, από την πλευρά των εργαζομένων, δεν έγινε με υποταγή, έγινε με απείθεια.

Γι' αυτά γιατί δεν μιλάτε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί δεν λέτε κουβέντα, ότι είναι αντιδραστικός ο Ποινικός Κώδικας και ότι χτυπάει το λαϊκό κίνημα; Κάνετε αψιμαχίες με τη Νέα Δημοκρατία σε επιμέρους ζητήματα. Και, κατά τη γνώμη μας, πέρα από το τι μπορεί να υπάρχει, η Νέα Δημοκρατία κακώς αναδεικνύει πλευρές ιδεοληπτικές στον ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί, κύριε Υπουργέ, ενσωματώσατε όλες τις αλλαγές που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, πέρα από εξαιρέσεις και ήταν πολύ φυσικό, κατά τη γνώμη μας, γιατί κινείστε στο ίδιο πλαίσιο.

Σε ποια κατεύθυνση, λοιπόν, όλα αυτά τα χρόνια, πέρα από το κοινό έγκλημα, όπου έχουμε τοποθετηθεί επανειλημμένα, κινούνται οι τοποθετήσεις διαχρονικά από όλες τις κυβερνήσεις; Παίρνονται μέτρα όλο και περισσότερο, σταδιακά, για τη θωράκιση του καπιταλιστικού συστήματος, για την ποινικοποίηση των αγώνων και μορφών πάλης του λαϊκού κινήματος. Και κάθε φορά που έρχεται μία ευρωπαϊκή οδηγία, ακριβώς αυτό υπηρετεί. Γιατί παίρνετε υπ' όψιν και παίρνει υπ' όψιν την προηγούμενη εμπειρία κατά τη διάρκεια της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και των αγώνων που αναπτύχθηκαν και παίρνουν υπ' όψιν τις απαιτήσεις των μονοπωλίων και των επιχειρηματικών ομίλων που θέλουν κοινωνική ειρήνη. Δηλαδή, τι σημαίνει κοινωνική ειρήνη; Σημαίνει ο εργαζόμενος να υποταχθεί στα συμφέροντα του κεφαλαίου, για να μπορεί ανεμπόδιστα να μεγαλώνει την κερδοφορία. Πώς; Με υπερεκμετάλλευση, με εντατικοποίηση, με ξεζούμισμα και με εργασιακές σχέσεις «γαλέρας» που έχουν θεσπιστεί με τα μνημόνια. Αυτό θέλετε να κατοχυρώσετε.

Και, επίσης, κάνει και πρόβλεψη, γιατί εμείς δεν υποτιμάμε τη δυνατότητα του καπιταλισμού να κάνει προβλέψεις για το μέλλον, για μια επερχόμενη -πιθανά όχι άμεσα αλλά αργότερα- μεγαλύτερη, συγχρονισμένη οικονομική κρίση και θέλει να θωρακίσει από τώρα με τέτοιους νόμους που να μπορεί να τους χρησιμοποιήσει. Δεν τους χρησιμοποιεί τώρα, γιατί αν τους χρησιμοποιούσε για όλους -και τους νομικούς και τους άλλους- η μισή Ελλάδα θα ήταν φυλακή. Αλλά υπάρχει και η κοινωνική διάσταση και η αντίδραση του λαϊκού κινήματος.

Αυτό, λοιπόν, κάνετε και με αυτά τα δεδομένα διατηρεί όλες τις αντιδραστικές διατάξεις που είχε η τροποποίηση του ΣΥΡΙΖΑ -το ίδιο έκανε και αυτός- και προχωρά σε νέες, πραγματικά πιο αντιδραστικές και πιο γρήγορες ρυθμίσεις.

Έτσι επιβεβαιώνεται αυτό που γνωρίζουμε πολλά χρόνια. Η αντιλαϊκή πολιτική, για να εφαρμοστεί, χρειάζεται αυταρχισμό, χρειάζεται καταστολή απέναντι στον αγωνιζόμενο λαό. Και τα δείγματα που δίνετε θα τα πληρώσετε. Να το ξέρετε και ας φαίνεται ότι είναι έτσι. Αυτή η ιστορία ότι «κάνω ό,τι γουστάρω» δεν είναι θέμα κυβέρνησης μόνο.

Και όσον αφορά αυτό το σήμα, παραδείγματος χάριν χθες, να απαγορεύουν τα ΜΑΤ σε συνεργείο της ΚΝΕ να μοιράζει προκηρύξεις, ποιος νόμος το λέει αυτό; Πείτε μας. Πού μπήκαμε; Σε δικτατορία; Απαγορεύεται στο πεζοδρόμιο της ΑΣΟΕΕ να μοιράζει η ΚΝΕ προκηρύξεις. Γιατί; Τι έκανε; Εγκληματική πράξη; Τρομοκρατική; Στο απέναντι πεζοδρόμιο, λέει, γιατί έτσι θέλω εγώ. Λέω ένα παράδειγμα μικρό, γιατί υπάρχουν και μεγαλύτερα.

Και το ερώτημα που βάλλουμε είναι: έχει δικαίωμα ο λαός, ανεξάρτητα τού τι ψήφισε μέσα στην τετραετία ή στη διετία, να παλεύει για να ανατρέψει μερικά πράγματα με αγώνες, ναι ή όχι; Εμείς λέμε ότι όχι μόνο έχει δι-

καίωμα, αλλά επιβάλλεται να αγωνίζεται γι' αυτό, εκτός αν του λέτε: «το μόνο δικαίωμα που έχεις είναι κάθε τέσσερα χρόνια να βγάζεις μια κυβέρνηση» και από εκεί και πέρα τα κεφάλια μέσα.

Γίνεται, λοιπόν, μια συζήτηση γενικά σε σχέση με το Ποινικό Δίκαιο, για μείωση των επαπειλούμενων ποινών. Βεβαίως, είναι μία συζήτηση μεγάλη. Τοποθετήθηκε και η Μαρία Κομνηνάκα, η εισηγήτριά μας, και έχουμε επαπειλημένα τοποθετηθεί σε αυτή την Αίθουσα.

Τι γίνεται, όμως, τώρα εδώ; Εδώ να μην γίνεται συζήτηση για το κοινό έγκλημα αλλά αυξάνονται τα όρια για τα αδικήματα που διαχρονικά αξιοποιήθηκαν για ποινικοποίηση των λαϊκών κινητοποιήσεων. Ναι ή όχι; Μπορεί να μειώνονται οι ποινές στο κοινό έγκλημα, σωστά, και να αυξάνονται άλλες, πολύ σωστά, δεν έχουμε εμείς αντίρρηση ούτε για την παιδερσσία ούτε για τον βιασμό ούτε για τους διακινητές, αν και για τους διακινητές η αύξηση θα επιφέρει και αύξηση στο κασέ που θα πληρώνουν οι μετανάστες. Έτσι γίνεται, γιατί το πανίσχυρο σύστημά σας δεν μπορεί να τους πιάνει αυτούς. Όλους τους άλλους μπορεί, εκτός από όλους αυτούς. Λέω, λοιπόν, ότι ενώ γίνεται αυτό, σε αυτά τα αδικήματα που χρησιμοποιούνται για την ποινικοποίηση των λαϊκών αγώνων έχουμε αύξηση των ορίων ποινής.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, που φωνάζει τώρα σαν τον γάτο στα κεραμίδια, αύξησε το ανώτατο όριο ποινής από δύο σε τρία χρόνια και το διατηρεί τώρα η Νέα Δημοκρατία, γιατί το βρήκε έτοιμο. Βρήκε έτοιμη και διατηρεί την απαράδεκτη προσθήκη του ΣΥΡΙΖΑ για την ποινικοποίηση ακόμα και ειρηνικών κινητοποιήσεων, όταν σκοπεύουν, λέει, στη ματαίωση μιας νόμιμης συλλογικής διαδικασίας.

Μόνο που το «νόμιμον» είναι καρκινική λέξη. Γράφεται και διαβάζεται και από την αρχή και από το τέλος.

Ποιος είναι νόμιμος, λοιπόν; Οι μπράβοι που χρησιμοποιεί η μαφία της ΓΣΕΕ; Οι νόθοι σύνεδροι που έχει; Αυτοί είναι οι νόμιμοι; Οι χίλιοι τριακόσιοι οικοδόμοι που δεν υπάρχουν στην Καλαμπάκα και που βγάζουν δεκαπέντε αντιπροσώπους; Τα σωματεία της Καρδίτσας που δεν υπάρχει στο πρωτοδικείο κανένα πρακτικό ψηφοφορίας; Αυτοί είναι νόμιμοι ή είναι νόμιμοι αυτοί που υπερασπίζονται τα συμφέροντα των εργαζομένων και λένε ότι εδώ θα γίνει η νομιμοποίηση των αντιπροσώπων;

Δεύτερον, μετατρέπει σε ιδιώνυμο αδίκημα τις κινητοποιήσεις ενάντια στους πλειστηριασμούς, ποινικοποιώντας ακόμα και την είσοδο και παραμονή στον χώρο που διεξάγεται ο πλειστηριασμός. Τα ίδια έκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ρωτώ τον κ. Βαρτζόπουλο που έφυγε και μας μίλησε για το Αστικό Δίκαιο να μας πει, λοιπόν, -και ο κ. Βαρτζόπουλος και η Νέα Δημοκρατία και οι υπόλοιποι- όταν ένας εργαζόμενος είχε 1.500 ευρώ εισόδημα και ένα χιλιάρικο η γυναίκα του και παίρνει ένα δάνειο που μπορεί να το εξυπηρετήσει και έρχεστε εσείς ξαφνικά και τον πάτε στα μισά και είναι σε αδιέξοδο, τι θα κάνει. Θα του πάρουν το σπίτι; Ναι ή όχι; Ποιος φταίει γι' αυτό; Ποιος είναι νόμιμος; Είναι ο εργαζόμενος που έκανε τον προγραμματισμό της ζωής του και που μπορεί να έστειλε και τα παιδιά του κάπου περισσότερο να σπουδάσουν και ξαφνικά του κόβετε τον σβέρκο και του μειώνετε στο 50%; Και τι θα κάνει αυτός; Πώς θα αμυνθεί;

Πέρα από τους νόμους σας οι οποίοι δεν λύνουν τα προβλήματα, θα αμυνθεί με συλλογική αλληλεγγύη και κινητοποίηση και με ματαίωση των πλειστηριασμών. Ναι, το υποστηρίζουμε. Τι άλλο να κάνει ο άνθρωπος; Τι άλλο

μπορεί να κάνει; Θα χάσει το σπίτι του.

Τι εξυπηρετεί, λοιπόν; Αυτά εξυπηρετούν -όπως και του ΣΥΡΙΖΑ και τα δικά σας- τους τραπεζίτες να ξεμπλέξουν μια και καλή και τα funds στην πορεία να ξεμπλέξουν.

Απειλείτε με ποινές φυλάκισης. Τι θα τους κάνετε; Θα τους βάλετε μέσα; Ο άλλος που χάνει το σπίτι του και πάει το σωματείο του και άλλοι φορείς και διαμαρτύρονται και προσπαθούν να ακυρώσουν θα τον βάλετε στη φυλακή; Χάνει το σπίτι του, θα τον βάλετε και στη φυλακή; Για να κάνετε τα χατίρια ποιων; Να ξεμπερδέψετε με τα «κόκκινα» δάνεια. Και την ίδια στιγμή έγινε η συζήτηση, πραγματικά προκλητική, για την προστασία των τραπεζικών στελεχών.

Τρίτο θέμα είναι η ενίσχυση και διεύρυνση του «τρομονόμου», 187Α και 187Β. Την είχε διευρύνει και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Αλήθεια, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι μεγάλες σας διακηρύξεις για την κατάργηση του «τρομονόμου» που λέγατε λέγατε, πού πήγαν όταν μπήκατε στην κυβέρνηση; Εφαρμογή και διεύρυνση του «τρομονόμου» είδαμε. Τώρα ουσιαστικά τι κάνετε; Οτιδήποτε αδίκημα τελικά μπορεί να θεωρηθεί ως τρομοκρατική πράξη στρεφόμενη κατά της δημόσιας τάξης. Πού το πάτε, δηλαδή; Δεν καταλαβαίνουμε.

Ξέρετε ότι η θέση του ΚΚΕ και του κομμουνιστικού κινήματος για την ατομική τρομοκρατία έχει ξεκαθαριστεί από τότε που εμφανίστηκε, ότι ήταν εναντίον και ότι στην πραγματικότητα, πέρα από προθέσεις, υπηρετεί το ίδιο το σύστημα.

Άλλο πράγμα φοβάστε. Δεν φοβάστε αυτές τις διαφορές ομάδες που κάνουν ό,τι κάνουν και τον καθένα. Και εμείς έχουμε πάρει θέση για αυτό. Φοβάστε το οργανωμένο μαζικό κίνημα. Από εκείνο κινδυνεύει το σύστημα. Όταν ο λαός οργανωθεί, παλεύει για να ανατρέψει αυτό το κοινωνικό σύστημα και όχι οι διάφορες ομάδες που κάνουν αυτά που κάνουν και εξυπηρετούν μια χαρά.

Δηλαδή, τι θα κάνετε τώρα; Αν κάνετε κατάληψη συμβολική, θα τους πάτε μέσα για τρομοκρατία; Αν ακολουθήσετε τους Ευρωπαίους φίλους σας, κανονικά πρέπει να τους πάτε μέσα. Όμως, δεν περνάνε εύκολα αυτά στην Ελλάδα. Δεν το αποδέχεται και η κοινή γνώμη και όχι μόνο οι κομμουνιστές και οι αριστεροί, αλλά και άλλοι άνθρωποι. Τι θα κάνετε; Θα βάλετε και τις απεργίες; Βάλατε νόμους. 50% συν 1. Βάλατε ηλεκτρονική ψηφοφορία. Τώρα τι θα κάνετε; Θα τους πάτε για τρομοκρατία με απεργίες;

Και πώς εξηγείτε εσείς οι φιλελεύθεροι, το 99% των απεργιών να βγαίνουν παράνομες; Πώς γίνεται; Κανένας εργαζόμενος δεν είναι νόμιμος ποτέ; Μόνο η εργοδοσία είναι νόμιμη; Αυτούς τους νόμους θέλετε να φέρετε και νομίζετε ότι θα περάσουν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αφήστε με λίγο, κυρία Πρόεδρε. Ο κ. Λοβέρδος με έξι λεπτά χρόνο μίλησε είκοσι. Εγώ με δώδεκα κανονικά πρέπει να μιλήσω τριάντα λεπτά, αλλά δεν θα το κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Πήρατε και από τη δευτερολογία σας χρόνο, κύριε συνάδελφε. Θα πάρετε όλο τον χρόνο σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα κλείσω σύντομα.

Τέταρτο ζήτημα, είναι η ποινικοποίηση πραγματοποίησης ταξιδιού όταν εικάζεται ότι γίνεται με σκοπό την εκπαίδευση για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων.

Τι σημαίνει «εικάζεται»; Θα έλθουν οι υπηρεσίες της Ισπανίας ή άλλων χωρών και να πουν ότι αυτός πήγε για τρομοκρατία;

Ακούστε να σας πω. Εμείς δεν έχουμε σχέση με αυτά γενικά. Όμως, σας λέμε το εξής: Η μεγάλη σας και παντοδύναμη Ευρωπαϊκή Ένωση πόσες χιλιάδες τζιχαντιστές έστειλε και πολέμησαν; Και νομίζετε ότι τους ξέφυγαν; Θα τα πω ωμά. Όχι, τους χρησιμοποίησαν. Εκατό χιλιάδες μισθοφόροι που έφτασαν στη Συρία, γιατί τόσοι ήταν, και έχουμε άμεση αντίληψη για αυτό- από ενημέρωση δηλαδή- πώς πήγαν εκεί; Δεν μπορούσαν να τους εμποδίσουν; Δεν τους ήξεραν; Όχι, πήγαν σε αποστολή. Πού εκπαιδεύθηκαν οι περισσότεροι; Στην Καλιφόρνια και δεν θυμάμαι πώς λένε την άλλη την αμερικάνικη βάση. Είναι έτσι ή δεν είναι; Διαψεύστε το.

Και τι θα κάνετε; Θα εμποδίσετε; Αυτό το μέτρο το παίρνετε, για να μην πάνε και εκπαιδευτούν στο Κομπάνι ή δεν ξέρω πού αλλού κάποιοι τρομοκράτες που θα έρθουν εδώ για να κάνουν την επανάσταση; Σε ποιον τα λέτε αυτά;

Τι ωφέλησαν αυτά τα μέτρα τη μεγάλη Ευρωπαϊκή Ένωση; Ματαίωσαν τις επιθέσεις που έγιναν και στη Γαλλία και στη Γερμανία και αλλού; Όχι, άλλες είναι οι αιτίες. Απλά, το σύστημά σας και ο ιμπεριαλισμός χρησιμοποιεί όλες αυτές τις ομάδες μια χαρά κι όταν δεν του κάνουν, μπορεί να τις καθαρίζει κιόλας.

Την Αλ Κάιντα ποιος την έφτιαξε; Η CIA δεν την έκανε; Ο Μπιν Λάντεν τι ήταν; Αξιωματούχος της CIA δεν ήταν; Και του ξέφυγαν μετά διάφορα και δημιουργήθηκαν αυτά που δημιουργήθηκαν όλο αυτό το διάστημα.

Στο 187B θα επιμετρώνται -λέει- στον καθορισμό της ποινής για αδικήματα της τρομοκρατίας τυχόν καταδικαστικές αποφάσεις δικαστηρίων άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ξέρετε ότι πολλοί δεν έχουν σαφή αντίληψη τού τι συμβαίνει μέσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή υπάρχει, βέβαια, παραπληροφόρηση. Είναι απίστευτο. Μπορεί να θεωρηθείς τρομοκράτης για οτιδήποτε. Υπάρχουν κόμματα που είναι παράνομα από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί να σε τυλίξουν σε μια κόλλα χαρτί.

Και ξέρετε, πέρα από αυτό, επειδή έτυχε να είμαι στην Ευρωβουλή τότε όταν γινόταν αυτή η συζήτηση, υπήρχε μια κατεύθυνση, η οποία απορρίφθηκε, τελικά, για κοινό ποινικό δίκαιο σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ακόμα και αστοί νομικοί και άλλοι για δικούς τους λόγους είπαν ότι αυτό δεν είναι δυνατόν να γίνει. Δεν μπορεί να ομογενοποιηθεί το Ποινικό Δίκαιο.

Εσείς τα υποστηρίζετε αυτά, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, για ενιαίο Ποινικό Δίκαιο. Αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί κάθε χώρα έχει έναν διαφορετικό ποινικό «πολιτισμό» και από άλλους δρόμους έφτασε στο να θεσμοθετήσει ορισμένα πράγματα.

Ο στόχος αυτός ήταν να αυστηροποιηθεί, να αντιδραστικοποιηθεί πλήρως το Ποινικό Δίκαιο και αυτό γίνεται και με τις ευρωπαϊκές οδηγίες που εφαρμόζετε όλοι σας ανελλιπώς. Γιατί; Πήγατε κόντρα πουθενά; Στην τελευταία απόπειρα για τρομοκρατία την ενσωματώσατε; Ναι ή όχι; Και άλλες να έρχονταν, πάλι θα τις ενσωματώνατε. Αφού το έχετε ευαγγέλιο.

Τέλος, να πω δύο λόγια -και σταματάω -για την ποινική διαπραγμάτευση, συνδιαλλαγή και διαταγή.

Ακούστε, κύριε Υπουργέ. Αυτά τα αμερικανικά συστήματα -πώς να το πω;- καταστρατηγούν κάθε έννοια Ποινικού Δικαίου. Μπορεί να το κάνετε για να ξεμπλοκάρει η κατάσταση. Αν θέλετε να ξεμπλοκάρει, κάντε προσλήψεις υπαλλήλων, δικαστικών κ.λπ..

Εδώ πού οδηγούμαστε πια; Από μια δίκη κανονική οδηγούμαστε σε παζάρι ανάμεσα στον εισαγγελέα και στον κατηγορούμενο. Αυτό είναι στην πραγματικότητα. Και πώς μπορεί να καταλήξει, για να είμαι πιο ακριβής;

Το ένα είναι για να γλιτώσει και σου λέει ότι παραδέχομαι την ενοχή μου, πληρώνω μερικά αντί να τρέχω στα δικαστήρια τρία-τέσσερα χρόνια και να είμαι κρεμασμένος και δεύτερον, στα οικονομικά εγκλήματα με τον παρά μου -μην πω την παροιμία, δεν κάνει να την πω- όποιος έχει χρήμα πληρώνει, κάνει μια διευθέτηση και βγαίνει άσπιλος και αμόλυντος στην κοινωνία, λες και δεν συνέβη τίποτα. Ούτε ακροαματική διαδικασία ούτε δημόσια δίκη ούτε τίποτα δεν γίνεται. Και αυτό είναι εκβιαστικό, ας είναι προαιρετικό. Θα υποχρεώσει έναν κόσμο να πάει προς τα εκεί και εκείνος που δεν έχει λεφτά θα είναι εκείνος που θα θίγεται.

Τέλος, όπως είπα και πριν, θα μιλήσω γι' αυτά τα φαινόμενα του αυταρχισμού. Τις ξέρετε τις απόψεις τις δικές μας γι' αυτές τις ομάδες και το τι πιστεύουμε. Ο αυταρχισμός εντείνεται και έχει «κόψιμο καπίστρι» τις τελευταίες μέρες, όπως λένε στο χωριό μας. Φαντάζομαι ότι ο Υπουργός θα το καταλαβαίνει και όσοι είναι από τη Ρούμελη και τη Θεσσαλία.

Υπάρχουν γεγονότα που δεν δικαιολογούνται. Εμείς θεωρούμε ότι δεν είναι τυχαία, γιατί αυτή τη στιγμή υπάρχει μια μεγάλη προσπάθεια ανασυγκρότησης του φοιτητικού και του εργατικού κινήματος. Άρχισαν να επιστρέφουν φοιτητές σε συνελεύσεις και δεν εννοώ «μπαχαλάκηδες». Άρχισαν να εκδηλώνονται εργατικοί λαϊκοί αγώνες και το δόγμα «νόμος και τάξη» «πάει σύννεφο».

Σας προειδοποιούμε. Το έχω ξαναπεί: Το ξύλο έχει δύο άκρες. Αυτή η δράση θα φέρει και αντίδραση και δεν θα υποταχθεί ο κόσμος εύκολα ούτε πρόκειται να κάνει πίσω. Προσωρινά αυτόν τον έμμεσο τρόπο προσπαθείτε να επιβάλετε. Λέει ο ένας: «Στη Βολιβία κερδίσαμε. Θα κερδίσουμε κι εδώ». Αυτό θα γυρίσει μπουμέρανγκ.

Λέμε: Σταματήστε, βάλτε φρένο σε τέτοιου είδους ενέργειες, που έχουν σαν στόχο το οργανωμένο μαζικό λαϊκό κίνημα. Χτυπήστε το κοινό έγκλημα, καθαρίστε τα Εξάρχεια από τους ναρκέμπορους και εκεί να τα συζητήσουμε όλα και όχι πυγμή και «νόμος και τάξη». Να ξέρετε ότι «δεν μασάμε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κύριε Παφίλη.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι υπάρχει ένα αίτημα για διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

«Προς τον αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής κ. Τασούλα Κωνσταντίνου.

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με βάση το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, εμείς οι Βουλευτές που υπογράφουμε την παρούσα αίτηση, αιτούμεθα τη διενέργεια ψηφοφορίας με ονομαστική κλήση επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 του σχεδίου νόμου: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Οι αιτούντες Βουλευτές». Και παρατίθενται στη συνέχεια τα ονόματα των αιτούντων Βουλευτών.

Η ψηφοφορία θα γίνει περίπου στις 10.00' με 10.30' το βράδυ, κύριοι συνάδελφοι.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Λογιάδης από το ΜέΡΑ25, για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσωπικά θα κάνω μια διαφορετική τοποθέτηση σήμερα. Παίρνω την ευκαιρία να μιλήσω για τα τροχαία ατυχήματα.

Υπάρχουν τρία επίπεδα αντιμετώπισης των τροχαίων ατυχημάτων. Το πρώτο επίπεδο είναι η παιδεία. Η οδική παιδεία οδηγεί σε οδική ασφάλεια και είναι η βάση για όλα, αλλά έχει ένα μειονέκτημα. Τα οφέλη της θα έλθουν μετά από πολλά χρόνια και μέχρι τότε τι κάνουμε;

Το δεύτερο επίπεδο είναι το οδικό δίκτυο. Χρειάζομαστε βελτίωση των υποδομών του κακού οδικού δικτύου μας. Το κράτος, όμως, βρίσκεται σε ενισχυμένη επιτήρηση. Έτσι ονομάζουμε σήμερα το όποιο μνημόνιο. Μέχρι να λυθεί –όσο μπορεί να λυθεί– το πρόβλημα του ΒΟΑΚ, παραδείγματος χάριν, στην Κρήτη, θα περάσουν πολλά χρόνια και μέχρι τότε πόσα ακόμα θύματα θα θρηνήσουμε; Αυτό είναι το ερώτημα.

Το τρίτο επίπεδο είναι η αστυνόμευση με αυστηρά μέτρα, που μπορεί να έχει άμεσα αποτελέσματα. Υπάρχει, όμως, μεγάλη έλλειψη προσωπικού και υλικών μέσων για τους γνωστούς οικονομικούς λόγους.

Έρχομαι τώρα να κάνω έκκληση στο τέταρτο ανώτατο επίπεδο και απευθύνομαι στο φιλότιμο των Ελλήνων, διότι στην Κρήτη έχουμε μια θανατηφόρο πρωτιά, που μόνο υπερήφανους δεν μας κάνει. Δεν είναι δυνατόν και, πραγματικά, δεν χρειαζόμαστε να έχουμε πίσω από κάθε οδηγό και ένα περιπολικό, έναν αστυνόμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο πιο πολλούς νόμους χρειάζεται μια κοινωνία, τόσο πιο ατελής και πιο περίπλοκη είναι, αλλά πάνω απ' όλους τους γραπτούς νόμους είναι ο άγραφος νόμος του ελληνικού, του κρητικού φιλότιμου στη συγκεκριμένη περίπτωση. Πρέπει να αποδείξουμε ως άνθρωποι ότι δεν χρειαζόμαστε την απειλή και τον φόβο των νόμων και των ποινών.

Ήταν συγκλονιστική η μαρτυρία ενός διευθυντή τροχαίας ότι η πιο δύσκολη μέρα της ζωής του ήταν όταν έπρεπε να πάει να παί σε μια οικογένεια ότι τα δυο της παιδιά δεν ήταν πλέον στη ζωή. Αυτό είπε ότι δεν θα το ξεπεράσει ποτέ στη ζωή του.

Στις 9-11-2019, γιορτάσαμε τα τριάντα χρόνια από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου. Εκατόν τριάντα έξι νεκρούς είχαμε αυτά τα τριάντα χρόνια. Στο οδικό δίκτυο της Κρήτης σε πέντε χρόνια –όχι σε τριάντα– είχαμε διακόσιους ογδόντα επτά νεκρούς και στον Νομό Ηρακλείου τα περισσότερα θύματα.

Αυτόν τον καιρό έχουμε αρχίσει πάλι την παραγωγή ρακής στην Κρήτη και σ' όλη την Ελλάδα με αποστάξεις. Υπάρχουν τεστ αλκοόλ μιας χρήσης. Η χρήση ζώνης σώζει ζωές. Σωστά ελαστικά και συντηρημένα αυτοκίνητα, υπεύθυνη στάση του καθενός από εμάς.

Βοηθήστε, παρακαλώ, ο κάθε Έλληνας, ο κάθε Κρητικός ξεχωριστά με τη στάση του, ώστε να είμαστε αποτελεσματικοί στη μείωση των τροχαίων και υπερήφανοι ότι θα τα καταφέρουμε. Είναι μια μάχη, ένας πόλεμος ενάντια στον ίδιο τον κακό εαυτό μας. Προσοχή στους πεζούς και σεβασμός στους συνανθρώπους μας που κινούνται με αμαξίδια. Να μην καταστρέφουμε τις κάμερες στους δρόμους. Προστατεύουν όλους εμάς, τον καθένα ξεχωριστά, τα παιδιά μας, τα αδέρφια μας, τις οικογένειές μας. Ας αναλογιστούμε, όμως, και το κοινωνικό κόστος περίθαλ-

ψης, μόνιμης ή προσωρινής, των θυμάτων τροχαίων δυστυχημάτων. Σκεφτείτε, πραγματικά, τη δυνατότητα και τη γενναιότητα του να γίνουμε όλοι δωρητές οργάνων. Ακόμα και στην ακραία αυτή απευκταία κατάσταση, ας δωρίσουμε ζωή σε άλλους συνανθρώπους μας.

Θα κλείσω λέγοντας το εξής: Μη ρωτάς τι κάνει η πολιτεία σου για εσένα. Ρώτα τι κάνεις εσύ για την πολιτεία σου και για τους οικείους σου. Στα κρητικά με μία λέξη: Ξάσου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Μάρκου από τον ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από μόλις τρεισήμισι μήνες περατώθηκε ένα όραμα που πήρε σάρκα και οστά με τη βοήθεια διακεκριμένων νομικών και προκάλεσε την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας με τρόπο συνεκτικό, καθότι ήταν αναγκαίος ο εξορθολογισμός και η ανανέωσή του, ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του σύγχρονου κοινωνικού κράτους δικαίου. Η τροποποίηση των κωδίκων υπήρξε προϊόν μακράς και παραγωγικής επεξεργασίας, τηρώντας τις επιταγές της σοβαρότητας που απαιτούνται για ένα τέτοιο εγχείρημα και λαμβάνοντας υπ' όψιν τα σύγχρονα συμπεράσματα της νομικής επιστήμης.

Με το παρόν νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, πράγματι, δεν προτάσσεται μια συνολική αναίρεση των θεμελιωδών χαρακτηριστικών της νέας ποινικής πολιτικής. Από την άλλη, όμως, οι βασικές αρχές που λήφθηκαν υπ' όψιν δέχονται επιμέρους πιέσεις, επαναφέροντας την αποσπασματική αντιμετώπιση του ποινικού φαινομένου, που ήλθε εκτός των άλλων να αποκαταστήσει η ψήφιση των νέων κωδίκων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Κύριε Υπουργέ, πήρα τον λόγο για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι γιατί αισθάνομαι ως συνάδελφός σας –και εννοώ ως γιατρός συνάδελφος– ότι πρέπει να συμμετέχω και στα νομικά δρώμενα της Βουλής, αφού είστε Υπουργός Δικαιοσύνης. Ο δεύτερος είναι για να επισημάνω δύο πτυχές, κάτι που εισάγεται προς ψήφιση και κάτι που δεν εισάγεται, ενώ θα έπρεπε.

Αρχίζω από το δεύτερο. Το ένα είναι η κοινωφελής εργασία. Στις καλές παραπέμπεται η άρση αναστολής του θεσμού της κοινωφελούς εργασίας. Η κοινωφελής εργασία έχει θεσπιστεί στην Ελλάδα το 1991, αλλά δεν υπάρχει στις νέες διατάξεις. Αυτό δεν σας εμπόδισε να προβλέπετε αλλαγές, καθιστώντας την, αν αρθεί η αναστολή της, μη ρεαλιστική και εξαιρετικά δυσχερή στην εφαρμογή της, αν όχι ανεφάρμοστη. Είτε πρόκειται, λοιπόν, για άλλη μια κακή νομοθέτηση είτε έχετε σκοπό να την επαναφέρετε, επομένως κανείς δεν μπορεί να καταλάβει τι πρέπει να περιμένουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είπαμε απλώς ότι υπάρχει μία περίοδος, μέχρις ότου να δούμε πού ακριβώς μπορούμε να στείλουμε ανθρώπους να εκτίσουν την ποινή της κοινωφελούς εργασίας και να υπάρχει ένας σχετικός μηχανισμός.....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δεν ακούγεστε, κύριε Υπουργέ. Αν θέλετε, πείτε τα στο μικρόφωνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Τα έχω αναλύσει, τα έχω πει το πρωί. Δείτε και τα Πρακτικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Να το επαναλάβω, χωρίς να θέλω να τον διαστρεβλώσω.

Λέει ο κύριος Υπουργός ότι θέλει ένα χρονικό διάστημα, μέχρι να υλοποιηθεί εν τη πράξει αυτή η διαδικασία της κοινωφελούς εργασίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Διότι με τον νέο Ποινικό Κώδικα υπάρχει ένα ευρύ πεδίο αδικημάτων, που έχει ως ποινή την κοινωφελή εργασία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Μάλιστα, άρα δέχομαι, λοιπόν, τη βεβαίωσή σας ότι αυτό θα γίνει. Και να ρωτήσω. Θα το κάνετε; Θα δούμε.

Με αυτή την έννοια δεν σας κουράζω παραπάνω όσον αφορά την κοινωφελή εργασία. Καλή τη πίστει δέχομαι τις διαβεβαιώσεις του κυρίου Υπουργού.

Ας περάσουμε τώρα στην ιδιαίτερη στοργή που δείχνετε στα εγκλήματα του λευκού κολάρου, όπου μετατρέπετε το ουπεταγγέλιως δικώκομενο αδίκημα της κακουργηματικής απιστίας σε κατ' έγκληση δικώκομενο, ακόμα και για τις εκκρεμείς υποθέσεις. Αυτό είναι ακόμα πιο τραγικό. Είναι προφανές στην περίπτωση αυτή ότι κάθε τράπεζα ως παθούσα θα αποφύγει να εγκαλέσει ή να εγκαλεί στο μέλλον αυτούς που έβλαψαν τα συμφέροντα της, όταν είναι οι ίδιοι οι διαχειριστές της.

Θεωρώ τα επιχειρήματα του εκπροσώπου του ΚΙΝΑΛ προφάσεις εν αμαρτίαις, ότι κανείς υπάλληλος δεν θα υπογράφει. Γιατί κάποιος πρέπει να φοβάται τη νομιμότητα; Έτσι τα συμφέροντα της μειοψηφίας και των πελατών, δηλαδή των Ελλήνων πολιτών, θα μένουν έκθετα. Σε κανέναν άλλο ευρωπαϊκό κώδικα ακόμα και σε αυτούς που το ευρωπαϊκό δίκαιο προσβλέπει –γερμανικό, ελβετικό, αυστριακό– δεν προβλέπεται η απάτη ή η απιστία ως κατ' έγκληση δικώκομενο έγκλημα, παρά μόνο κατ' εξαίρεση σε πολύ μικρά πλημμελήματα.

Η ίδια η Ένωση Εισαγγελέων Ελλάδος επισημαίνει τον κίνδυνο ατιμωρησίας αλλά και διεθνούς έκθεσης της χώρας, όπως διαβάζω επί λέξει, καθώς δεκάδες υποθέσεις που βρίσκονται στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης της ανάκρισης, αλλά και στην ακροαματική διαδικασία, κινδυνεύουν να ριχτούν στον κάλαθο των αχρήστων ως ποινικά μη αξιόλογες και η χώρα να εκτεθεί διεθνώς ως αναποτελεσματική στη δίωξη σοβαρότατων εγκλημάτων και, ιδίως, διαφθοράς και ξεπλύματος μαύρου χρήματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Θα σας το απαντήσω και αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε, μιλήστε στο μικρόφωνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Είναι ήδη απαντημένο, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ:

Άρα, δικαιούμαι να ρωτήσω, αν με τις ρυθμίσεις που φέρνετε, προβλέπεται ίσως να αρθεί η ποινική δίωξη τριάντα οκτώ στελεχών της Τράπεζας Πειραιώς, ακόμα και του πρώην ισχυρού άντρα της, όσον αφορά τα δάνεια και την απιστία. Οφείλετε να απαντήσετε, λοιπόν, αφού είστε έτοιμος. Και κάτι περισσότερο, αν συμβεί κάτι τέτοιο, οι συνεργοί, όταν οι φυσικοί αυτουργοί θα έχουν απαλλαγεί, πώς θα διωχθούν;

Τέλος, κλείνω με το ενδεχόμενο να αφορά αυτή η ρύθμισή σας τα επισφαλή δάνεια εκατοντάδων εκατομμυρίων που χορηγήθηκαν από το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και τα ισχυρά ονόματα της οικονομικοκοινωνικοπολιτικής

ζώης της Ελλάδας –Λαυρεντιάδης, Φιλιππίδης, Κοντομηνάς– τα οποία εμπλέκονται.

Δεν προλάβετε, κλείνοντας, να αναδειχτείτε Κυβέρνηση και αρχίσατε από εκεί που σταματήσατε το 2015, με τη συνέχιση των οικτρών παραβάσεων στη δικαιοσύνη, θέτοντας στο αρχείο με νόμους μείζονας βαρύτητας αδικήματα. Και δεν θα μας πείσετε ότι όλο αυτό γίνεται επειδή είστε φιλεύσπλαχνοι για τους καημένους τους δικώκομενους. Απλά προσδοκάτε στην ενίσχυση της ισχύος τους και αναζητάτε να γιγαντώσετε και άλλο το καθεστώς που χτίζετε όλα αυτά τα χρόνια, το οποίο συντελείται τροφοδοτώντας τα μεγάλα συμφέροντα με χρηματοδότη τον ελληνικό λαό, που από το απόθεμά του κάθε φορά κάνει ανακεφαλαίωση των τραπεζών και επίκειται και κάποια άλλη, υποθέτω.

Για να δούμε εσάς τώρα, λέει ο Ελύτης. Εσάς να δούμε τώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 7^ο Γενικό Λύκειο Πάτρας, (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι υποχρέωση να ξεκινήσω την ομιλία μου από την προκαταρκτική απορία τού μόλις κατελθόντος από του Βήματος συναδέλφου, ο οποίος απευθυνόμενος στον Υπουργό της Δικαιοσύνης έκανε επίκληση σε επαγγελματικές ιδιότητες.

Βέβαια, είναι γνωστό ότι οι γιατροί στην αρχική τους φάση ήταν ιατροφιλόσοφοι και το δεύτερο, βέβαια, είναι ότι στη δημοκρατία, και μάλιστα σε αυτή εδώ την Αίθουσα, δεν νομοθετεί η επιστήμη αλλά η πολιτική. Και αυτό πρέπει να το έχετε υπ' όψιν σας και πιο πολύ ο φίλος μου, ο εκλεκτός συνάδελφος, ο κ. Σπύρος Λάμπας. Γιατί το λέω αυτό;

Γιατί, κύριε συνάδελφε, κληθήκαμε σήμερα να διαχειριστούμε μια επιστημονική διαμάχη που έχει ξεκινήσει από πολύ παλιά, από τη δεκαετία του '70, από τότε που για πρώτη φορά μέσα από ένα σύγγραμμα Ποινικού Δικαίου που επιγραφόταν: «Η διαλεκτική έννοια των εννόμων αγαθών» δημιουργήθηκαν κάποιες νέες προϋποθέσεις, ώστε, πράγματι, μέσα από αυτή την αντίληψη για το έννομο αγαθό, να οργανωθεί κυριολεκτικά μια σχολή σκέψης που έμεινε γνωστή και εξακολουθεί ακόμα εν πολλοίς να είναι γνωστή ως «Σχολή του Ποινικού Δικαίου της Θεσσαλονίκης».

Έτσι, λοιπόν, το 2006, ξεκίνησε, πράγματι, η διαδικασία της νομοπαρασκευής νέου Ποινικού Κώδικα με την επιτροπή εκείνη, που επικεφαλής είχε τον αείμνηστο Νικόλαο Ανδρουλάκη ακαδημαϊκό, έναν άνθρωπο εγνωσμένης

αξίας, κυριολεκτικά φιλόσοφο του Ποινικού δικαίου και δάσκαλο πολλών εξ ημών, που η μνήμη του πρέπει να είναι αιώνια σε αυτόν τον τόπο.

Αυτός, λοιπόν, ο άνθρωπος ξεκίνησε να επεξεργάζεται τον νέο Ποινικό Κώδικα, για να αντικατασταθεί στη συνέχεια αυτή η επιτροπή από τον επίσης αείμνηστο δάσκαλο πολλών εξ ημών από τη Θεσσαλονίκη, του Ιωάννη Μανωλεδάκη. Και, βέβαια, όταν δύο επιστημονικές σχολές μάχονται, αυτό είναι πάρα πολύ θετικό, γιατί οδηγεί σε πρόοδο, αυτό που θα έλεγε ο Χέγκελ «επιστημονικό νου». Δημιουργεί προϋποθέσεις για να υπάρξουν διαδοχικές στιγμές, όπως τις έλεγε, προόδου και εξέλιξης.

Πλην, όμως, εμείς σήμερα είμαστε υποχρεωμένοι εδώ να αναπαράγουμε και να ανακυκλώνουμε γνωστές επιστημονικές αντιδικίες μέσα από έναν κοινοβουλευτικό λόγο. Γι' αυτό ακριβώς και όσοι μας ακούν, δεν μας αντιλαμβάνονται.

Και να γίνω τώρα πιο περιεκτικός και πιο σαφής. Το ότι, πράγματι, κάποιος που μεταφέρει μια βόμβα μολότοφ στην τσάντα του δεν κάνει κάποια πράξη, θα είναι σίγουρα απόλυτα συμβιβασμένη, εναρμονισμένη με τη θεωρία του αείμνηστου Ιωάννη Μανωλεδάκη διαπίστωση, γιατί ο άνθρωπος αυτός της επιστήμης είχε περιοριστεί στο να θεωρεί ως έννομο αγαθό, οποιοδήποτε αντικείμενο του εξωτερικού χώρου έχει υλική υπόσταση.

Και, βεβαίως, με αυτή την έννοια το είχε απογυμνώσει από κάθε αξιακό φορτίο, εν αντιθέσει με την άλλη σχολή της Αθήνας η οποία έλεγε ότι για να υπάρχει προσβολή ενός εννόμου αγαθού και να είναι αυτή η προσβολή ποινικά αξιόποινη, ώστε να μπορεί και ο νομοθέτης με την πολιτική μέθοδο και επιλογή που δικαιούται να έχει να την αναγάγει σε έγκλημα, αυτή η συμπεριφορά θα πρέπει να προσβάλλει μια αξία η οποία έχει σχέση με την κοινωνική συμβίωση και η οποία δεν πρέπει και δεν μπορεί απαραιτήτως να είναι υλικά υποστατή.

Δηλαδή και η προσβολή της δημοσίας αιδούς με τη διανομή πορνογραφικού υλικού, αλλά και η προσβολή του θείου, ως μιας αξίας άυλης, η οποία παίζει έναν πολύ βασικό ρόλο στην πορεία και στον προσανατολισμό των κοινωνιών, σε συγκεκριμένους σκοπούς, αυτές πράγματι μπορεί να αποτελέσουν παραδεκτές και βασίμως και ηθικά νομιμοποιημένα από τον πολιτικό που έχει την αρμοδιότητα της νομοθέτησης, ποινικά αξιόποινες πράξεις.

Όπως, επίσης, από την άλλη μεριά διαπίστωσα ακούγοντας τον κ. Λάππα να λέει ότι επιτέλους εδώ υπάρχει και μία σειρά θεμάτων, για τα οποία δεν μπορεί κάθε φορά να πηγαίνουμε και να λέμε ότι αυτοί οι Ποινικοί Κώδικες οι οποίοι προχώρησαν την επιστήμη και την έφτασαν σε ένα τέτοιο σημείο ώστε να είναι απολύτως αρμονικά συμβιβασμένοι με τα σημερινά δεδομένα της φιλελεύθερης δημοκρατίας, δεν μπορεί διά μιας να τους ρίξουμε στο καλάθι των αχρήστων. Όχι, βέβαια, και κανένας δεν το λέει αυτό.

Είναι βέβαιο ότι η τελευταία επιτροπή, η οποία ασχολήθηκε με την τελική ολοκλήρωση αυτού του κειμένου, που λέγεται νέος Ποινικός Κώδικας, που κατά την αντίληψή μου ούτε νέος είναι ούτε κώδικας, εν πάση περιπτώσει, έδωσε κάποιες λύσεις σε κάποια υπαρκτά προβλήματα. Όμως, επεσώρευσε την πολιτική και την κοινωνική ζωή με μία σειρά προβλήματα, τα οποία ο συγκεκριμένος Υπουργός Δικαιοσύνης, εκτελώντας δέσμευση του σημερινού Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, ανέλαβε το φορτίο να τα φέρει εδώ σε αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για

να τα συζητήσουμε και να τα ψηφίσει η Βουλή των Ελλήνων. Γιατί αυτή είναι η πολιτική επιλογή αυτών οι οποίοι, κατά τη βούληση του ελληνικού λαού και κατά τον συσχετισμό της πολιτικής δύναμης που προέκυψε από τις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου 2019, νομιμοποιούνται δημοκρατικά, πολιτικά και ηθικά να επιλέξουν τι είναι αξιόποινο και τι οφείλει ακριβώς ως αξιόποινη πράξη να συγκεντρώνει την αποδοκιμασία της κοινωνίας, γιατί αποτελεί αφόρητο παράδειγμα αντικοινωνικής συμπεριφοράς.

Θα μπορούσα και θα ήθελα να πω κι άλλα, αλλά θέλω να είμαι συνεπής στον χρόνο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος, κ. Ευαγγελία Λιακούλη, από το Κίνημα Αλλαγής, για επτά λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένας παρατηρητής της εσωτερικής μας κατάστασης και του τρόπου με τον οποίο τελικά λειτουργούμε ως προς τη νομοθέτησή μας αλλά και τη διαχείριση των σύγχρονων αναγκών του ποινικού συστήματος, αντιλαμβάνεται εξ αρχής ότι είμαστε, κύριε Υπουργέ, μία προβληματική περίπτωση. Αν, μάλιστα, είναι πολύ παρατηρητικός, στην κυριολεξία τρίβει τα μάτια του καθώς αντιλαμβάνεται ότι οι τελευταίες αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα, έρχονται μόλις λίγους μήνες μετά, τον Ιούλιο η τελευταία, και πραγματικά αναρωτιέται η Ευρώπη αν το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν μπορεί να συνεννοηθεί για τα στοιχειώδη.

Αυτή ακριβώς είναι η κατάρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι η κατάρα σε σοβαρά ζητήματα, πανθομολογούμενης σημασίας, ειδικού βάρους, μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος αλλά και επιστημονικής ανάγκης εκσυγχρονισμού, για τα οποία θα μπορούσαμε να επιδιώξουμε και να καταφέρουμε διακομματική συναίνεση, εμείς να εγκλωβιζόμαστε διαρκώς σε μικροπολιτικές σκοπιμότητες, οι οποίες ξεκινούν από το να θεωρούν κάποιοι τελείως φουσιολογικό το πρωί να βάζουμε στο σακίδιο μαζί με το κολατσό μας και μία μολότοφ, μέχρι και του να φτάνουμε στο σημείο να έχουμε ένστολους και νόμο και τάξη παντού, χωρίς να αντιλαμβάνονται, δυστυχώς, ότι ούτε το ένα ούτε το άλλο είναι η λύση.

Αυτή η λογική μάς διαιρεί, μας κατατάσσει σε κατηγορίες, δεν μας ενώνει δημιουργικά, δεν μας κάνει αποτελεσματικούς, με αποτέλεσμα να χρειάζεται μόλις σε μερικούς μήνες ξανά να νομοθετούμε από την αρχή.

Ας σκεφτούμε έστω και για μία στιγμή -αξίζει τον κόπο να αφιερώσω αυτόν τον χρόνο από την ομιλία μου- αν μεθοδικά, αλήθεια, και οργανωμένα μας δινόταν η δυνατότητα χωρίς εκλογές, χωρίς μικροσκοπιμότητες και χωρίς στιγμιαίες νομικές ή πραγματικές ανάγκες, αν έπρεπε να νομοθετήσουμε, πόσο πολύ όμορφο πράγμα θα ήταν αυτό και τι θα καταφέρναμε. Σίγουρα κάτι σοβαρό και οριστικό, αντί αυτού που έχουμε τώρα.

Να περάσω σε κάποιες παρατηρήσεις πολύ σύντομα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς οι ποινικολόγοι συνεχίζουμε να λέμε ακατάπαυστα εδώ και πάρα πολλά χρόνια ότι άλλο πράγμα είναι η δικαιοσύνη και άλλο πράγμα είναι η τιμωρία. Το γνωρίζουμε αυτό καλά. Είναι μία απάρεγκλιτη αρχή, η οποία θα έπρεπε να διέπει και τις διατάξεις του Ποινικού μας Κώδικα αλλά και το μυαλό μας όταν

νομοθετούμε.

Εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, έχουμε αποδείξει πραγματικά τι εννοούμε όταν λέμε δικαιοσύνη και τι εννοούμε όταν λέμε τιμωρία. Εμείς ήμασταν αυτοί που ξεκινήσαμε την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό της ποινικής νομοθεσίας, ήταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ του 2010, η οποία συνέστησε επιτροπές σύνταξης του νέου Ποινικού Κώδικα, σχεδίασε και έθεσε σε κίνηση νομοπαρασκευαστική διαδικασία σε ξεκάθαρα προοδευτικές και ριζοσπαστικές κατευθύνσεις. Έχουμε, λοιπόν, το νομικό αλλά και το ηθικό ανάστημα σήμερα να μιλάμε. Δεν κουνάμε το δάχτυλο αλλά μπορούμε να μιλάμε με ανάστημα.

Δυστυχώς, όμως, παρατηρώ με μεγάλη μου λύπη, κύριε Υπουργέ, ότι και ο Ποινικός Κώδικας, για άλλη μία φορά, έγινε πεδίο άσκησης μικροκομματικών επιδιώξεων και τακτικισμών. Χαϊδεύετε αυτά. Πρέπει να το παραδεχτείτε. Είναι ένα ειδικό ακροατήριο, το οποίο θέλετε να το έχετε μαζί σας. Αισθάνομαι ότι νιώθετε μία ανασφάλεια ότι το έχετε χάσει και θέλετε να το ξαναφέρετε κοντά σας. Όμως, η δικαιοπολιτική διαδικασία δεν είναι ένα παιχνίδι εντυπώσεων. Το «νόμος και τάξη» είναι κάτι που μόνο πρόσκαιρα μπορεί να σας ωφελήσει. Δεν μπορεί, όμως, να σας συμβιβάσει με την ίδια την κοινωνία.

Φέρντε στο προσκήνιο πληθώρα τροποποιούμενων διατάξεων του Ποινικού Κώδικα με έναν εκβιαστικό και αναποτελεσματικό στο τέλος τρόπο, όπως για παράδειγμα το να έχουμε ένα νομοσχέδιο μόλις 10 άρθρων το οποίο αλλάζει δεκάδες άρθρα και τα οποία, όπως σας είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και η εισηγήτρια, δεν μπορούμε να τα ψηφίσουμε. Δεν δέχεστε να τα διαχωρίσετε. Αυτό είναι λογικό; Είναι σωστό; Στέκεται νομοθετικά; Και εν πάση περιπτώσει, γιατί το κάνετε; Δεν πρέπει να έρθετε σε αυτό το μικρόφωνο και να μας εξηγήσετε, κύριε Υπουργέ, γιατί το κάνετε αυτό;

Εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω, οι πολίτες δεν μπορούν να το καταλάβουν. Νομίζετε ότι έτσι θα μας εκβιάσετε, να ψηφίσουμε και διατάξεις που πρέπει να τις ψηφίσουμε και είναι ορθές; Λοιπόν, δεν θα τον υποστούμε αυτόν τον εκβιασμό. Οι μεθοδεύσεις αυτές δεν τιμούν κανέναν, όπως επίσης δεν τιμούν και νοσοτροπίες όπως όλη αυτή η συζήτηση που έγινε για τη βλασφημία. Τι να πω τώρα; Είναι βλάσφημο και να συζητάμε για την βλασφημία.

Φέρντε, λοιπόν, αναχρονιστικές συζητήσεις και μετά λέτε: «Δεν τις φέρνουμε, δεν τις κάναμε εμείς τις συζητήσεις, έγιναν, δεν τις φέρνουμε τις διατάξεις, τις παίρνουμε πίσω». Μα και το ότι έγινε αυτή η συζήτηση είναι λάθος. Είναι λάθος λογική. Μας πάει πίσω, δεν μας πάει μπροστά.

Βεβαίως να πω δύο κουβέντες για τις εξαιρετικά προβληματικές διατάξεις. Τι σημαίνει δεν είμαστε έτοιμοι να μιλήσουμε για τη δυνατότητα έκτισης ποινής μέσω κοινωφελούς εργασίας; Γιατί δεν είμαστε έτοιμοι; Δεν είμαστε ώριμοι; Γιατί δεν είμαστε έτοιμοι να μιλήσουμε εφ' όλης της ύλης γι' αυτό;

Πάμε ξανά πίσω και ουσιαστικά ακυρώνουμε μια σκληρά κερδισμένη φιλελεύθερη νομική κατάκτηση; Γιατί δεν είστε έτοιμοι να το συζητήσετε αυτό; Τόσοι μήνες πέρασαν και μας λέτε και το παραπέμπετε στο μέλλον; Δεν μπορούμε να το δεχτούμε αυτό. Είμαστε μία χώρα που με το σπαθί της, πριν από πολλές δεκαετίες, κέρδισε το πρόνομο να ανήκει στο κλαμπ της δημοκρατίας, παλέψαμε γι' αυτό και δεν είναι δυνατόν τώρα να ξεφεύγουμε.

Εκπαιδεύστε τα ακροατήριά σας, αν θέλετε να είστε

αποτελεσματικοί. Μη γονατίζετε στις ανθρωποφάγες ορέξεις κάποιων. Η πολιτική είναι μία δυναμική διαδικασία, κύριε Υπουργέ, είναι ταυτόχρονα κουλτούρα και παράγει παιδεία.

Εκπαιδεύστε, λοιπόν, τα ακροατήρια, διότι πάντα υπάρχουν οι μικροί αλλά πάντα υπάρχουν και οι μεγάλοι. Εσείς θα επιλέξετε σε ποιους θα είστε ανάμεσα.

Τέλος, θέλω να κάνω μία σύντομη αναφορά για το περιβόητο 390, στο οποίο πάλι κάνατε σήμερα μία ερμηνευτική νομοτεχνική αλλαγή. Στην ουσία, όμως, τίποτα. Δεν δώσατε διέξοδο, δεν δεχτήκατε μία τροπολογία που έχει λογική και πάλι δεν βρήκατε το μέτρο της συναίνεσης και της διακομματικής αντίληψης για το θέμα.

Δείχνετε πολλές φορές ότι κάποια πράγματα τα λέτε με έναν πομπώδη τρόπο και με βερμπάλισμους. Είπατε καθαρά τη θέση σας και για τις μολότοφ και για όλα αυτά. Δεν χρειάζεται να το κάνετε βόλτα πέρα δώθε, όμως, αυτό. Σταματήστε την πολιτική σπέκουλα. Ξέρουμε πολύ καλά πότε ήταν κακούργημα. Και είναι τώρα. Δεν «κομίζετε γλαύκαν εις Αθήνας» λοιπόν. Δείχνετε πολλές φορές ότι εμμένετε σε μία λογική λατρείας των παιδικών ηρώων και μιμείστε τον Μπάτμαν και τον Ρόμποκοπ, ενώ ούτε αγνά παιδιά είστε πια αλλά ούτε σε παιδιά απευθύνεστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι πρέπει να είμαστε σοβαροί στα σοβαρά και μεγάλοι στα μεγάλα. Δεν ενδείκνυται η ποινική νομοθεσία, δεν είναι κατάλληλο πεδίο είτε για να την χαλαρώνετε είτε για να την κάνετε πιο συντηρητική ανάλογα με το σε ποια πλευρά κατατάσσεται εσείς.

Εμείς εμμένουμε πάντα θετικοί στα θετικά μέτρα και πάντα κριτικοί σε αυτά που πρέπει να εξορθολογίζουμε. Με συνεργασία σε ουδέτερο μη εκλογικό και κρίσιμο χρόνο γύρω από το ίδιο τραπέζι θα μπορούσαν να παραχθούν θαυμάσια πράγματα.

Με τις σκέψεις αυτές, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω και εκφράζω -γιατί έρχεστε αυτές τις μέρες σε συναντήσεις και με τον νομικό κόσμο- παράλληλα, κύριε Υπουργέ, μία ευχή: Οι Ποινικοί Κώδικες ξέρετε ότι είναι τα πρώτα ανάλυσμα των γραφείων μας. Το πρώτο που αλλάζουμε, τα τελευταία χρόνια, έχουμε καταπνίξει να είναι οι Ποινικοί Κώδικες. Δεν μας τιμάει αυτό. Θεωρώ ότι προσβάλλει το κύρος, την αξιοπιστία και τη δημοκρατία. Σταθεροποιήστε το ποινικό σύστημα, καλέστε όλες τις πλευρές να συζητήσουν για να γίνουμε σοβαροί. Κατακτήσεις που τις έχουμε ήδη πάρει, δεν χρειάζεται να τις βάζουμε ξανά σε διαπραγμάτευση και συζήτηση.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25, κ. Φωτεινή Μπακαδήμα, για δώδεκα λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα βασικά σημεία που κρίνουμε προβληματικά ως ΜέΡΑ25 στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, τα έχουν ήδη αναλύσει και παρουσιάσει εμπεριστατωμένα τόσο η αγορήτρια του κόμματός μας όσο και οι δύο ομιλητές μας. Εγώ θα σταθώ μόνο σε μερικά από αυτά.

Κατ' αρχάς κρίνουμε πως το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να υφάνει το νομικό πλαίσιο στο δόγμα «νόμος και τάξη», που προσβλέπει να καταστήσει κανονικότητα η Κυβέρνηση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η δημιουργία ενός εξαιρετικά αυστηρού πλαισίου αναφορικά με τη συμ-

μετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, θεσπίζοντας ποινές ακόμα και για ταξίδια στο εξωτερικό υπόπτων για τρομοκρατία.

Την ίδια στιγμή προβλέπονται ποινές φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών αλλά και χρηματικές, για όποιον φέρεται να έχει δώσει οδηγίες, πληροφορίες, χρηματική στήριξη ή να έχει στρατολογήσει ή εκπαιδεύσει μέλη, διευκολύνοντας σε γνώση του την ανάπτυξη εγκληματικών δραστηριοτήτων οργάνωσης. Αν, όμως, οι γονείς ενός νέου που ζουν στην επαρχία κάνουν μία ή περισσότερες τραπεζικές καταθέσεις στον λογαριασμό του παιδιού τους, όπως κάνουν πολλοί γονείς σήμερα, και το παιδί ξαφνικά βρεθεί ύποπτο για τρομοκρατική δράση, ποιος μπορεί να διασφαλίσει και τι δικλίδες υπάρχουν, ώστε να μην καταλήξουν αυτοί οι άνθρωποι κατηγορούμενοι επειδή έκαναν το αυτονόητο, βοήθησαν, δηλαδή, το παιδί τους;

Παράλληλα, αυξάνει κατά πέντε χρόνια τα έτη προφυλάκισης για τους πολυίσσοβιτες και επιχειρεί να ποινικοποιήσει και να τιμωρήσει τη συμμετοχή σε διαμαρτυρίες σε υπηρεσίες του δημοσίου και σε ΔΕΚΟ, προβλέποντας φυλάκιση μέχρι τρία χρόνια για τους παραβάτες.

Επιπλέον, κάνει ό,τι μπορεί για να διευκολύνει την τοπική ολιγαρχία με δύο βασικούς τρόπους: Πρώτον, με την ποινικοποίηση έως και της παρουσίας σε χώρους όπου πραγματοποιούνται πλειστηριασμοί, αποστερώντας από τους πολίτες ακόμη και το δικαίωμα της αντίδρασης, καθώς και με τη χαλάρωση του πλαισίου της τραπεζικής απιστίας, αποφεύγοντας να αγγίξει και τελικά να τιμωρήσει όλους εκείνους που, με τα θαλασσοδάνεια που έδωσαν, προκάλεσαν ζημιές που έπρεπε να καλύψει -όπως και κάλυψε τελικά- ο ελληνικός λαός με τις διαδοχικές ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών.

Κρίνοντας, όμως, από τις εικόνες που βλέπουμε γύρω μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μας προκαλεί καμία εντύπωση όλη αυτή η αυστηροποίηση που, όπως προείπα, στοχεύει στο να βάλει το νομοθετικό περίβλημα στην καταστολή και στον αυταρχισμό που έχει αρχίσει να μας περιβάλλει.

Γιατί από τι άλλο, αν όχι από αυταρχισμό, χαρακτηρίζονται οι εικόνες πριν δύο ημέρες στην ΑΣΟΕΕ, όπου διακόσιοι φοιτητές κρατούνταν εγκλωβισμένοι στο προαύλιο από ισχυρότερες αστυνομικές δυνάμεις και έχοντας υποστεί επίθεση με αναρίθμητα δακρυγόνα και χημικά, χειροβομβίδες κρότου λάμψης, χτυπήματα από ασπίδες και κλομπ παρέμεναν εκεί εγκλωβισμένοι σαν τα ποντίκια στη φάκα, μην μπορώντας να βγουν, ακόμη και όταν το ζήτησαν.

Και ποιο ήταν το έγκλημά τους; Ότι θεώρησαν πως η σχολή τους δεν έπρεπε να κλείσει μέχρι την επέτειο του Πολυτεχνείου. Αντέδρασαν, δηλαδή, στο lock out που αποφάσισε η σύγκλητος του ιδρύματος, απόφαση που να σημειωθεί ότι καταδικάστηκε, μεταξύ άλλων, και από τη Σύγκλητο του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Και γι' αυτή τους τη δράση έπρεπε να παραμείνουν εκεί όρθιοι και φοβισμένοι, ενώ ούτε στους τραυματίες δεν επιτρεπόταν να φύγουν, ώστε να μπορέσουν να πάνε στο νοσοκομείο.

Λίγες ημέρες πριν εδώ έξω από το Κοινοβούλιο είχαμε πάλι επεισόδια και πάλι τέθηκε σε κίνδυνο η σωματική ακεραιότητα χιλίων πεντακοσίων παιδιών που διαδήλωναν ειρηνικά ενάντια στην κατάργηση του ασύλου. Εκεί από θραύσματα χειροβομβίδας κρότου λάμψης τραυματίστηκε ένα νέο παιδί δεκαεννέα ετών, που το μόνο που ήθελε, κυ-

ρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν να διαμαρτυρηθεί ενάντια σε νομοθετήματα που περιόριζαν τα δικαιώματά του.

Ακόμη και χθες κοντά στην Ακρόπολη προσήχθησαν συμπολίτες μας με το πρόσχημα της εξακρίβωσης στοιχείων, επειδή ήθελαν να πραγματοποιήσουν μία παράσταση διαμαρτυρίας ενάντια στην περαιτέρω πώληση του λιμανιού στην «COSCO» με αφορμή την επίσκεψη του Κινέζου Προέδρου στο Μουσείο της Ακρόπολης. Οι άνθρωποι κρατήθηκαν τρεις ώρες μέχρι να ολοκληρωθεί η εξακρίβωση, ενώ προσήχθησαν χωρίς καν να έχει ξεκινήσει η παράσταση που ήθελαν να κάνουν, απλώς γιατί είχαν την πρόθεση.

Αλλά και σήμερα λίγες ώρες πριν είχαμε στο Κερατσίνι την προσαγωγή δύο συμπολιτών μας, μελών του ΣΕΚ, που κολλούσαν αφίσες για το Πολυτεχνείο.

Και αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Ως πότε θα γινόμαστε σιωπηροί μάρτυρες εικόνων που συμβαίνουν το 2019, αλλά παραπέμπουν σε άλλες σκοτεινές εποχές, που θεωρώ πως κανείς μας δεν θέλει να ξαναζήσει, εικόνες που όχι μόνο δεν καταδικάζει η Κυβέρνηση αλλά έρχεται να νομιμοποιήσει με αποκορύφωμα τις δηλώσεις του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης νωρίτερα σήμερα, του κ. Βορίδη, πως «το ξύλο είναι στοιχείο αναγκαστικότητας».

Ξέρω, είμαι σίγουρη πως πολλοί θα πείτε πάλι τα ίδια το ΜέΡΑ25, πάλι με τους μπαχαλάκηδες είναι, πάλι υπέρ της διατάραξης της τάξης. Όμως επιτρέψτε μου να σας δείξω ότι δεν είναι έτσι.

Φρονούμε ότι μία χώρα που δεν φροντίζει το μέλλον της, που είναι η νέα γενιά, και καταπατά με τόση ευκολία κεκτημένα με αγώνα και αίμα δικαιώματα πολιτών, όπως το δικαίωμα της διαμαρτυρίας, δεν βρίσκεται σε καλό δρόμο. Αντίθετα, μία χώρα που νοιάζεται για τους κατοίκους της και παρέχει κατάλληλες συνθήκες για την ανάπτυξή τους -προσωπική και συνολική- δεν χρειάζεται έναν τόσο αυστηρό Ποινικό Κώδικα, δεν χρειάζεται να εκδικείται αλλά να σωφρονίζει τους παραβάτες.

Παρ' όλα αυτά το παρόν νομοσχέδιο περιέχει και σημεία που κρίνουμε ως θετικά.

Πρώτον, έχουμε τη μετατροπή σε κακούργημα της δωροδοκίας υπαλλήλων, καθώς και τη διεύρυνση των πολιτικών προσώπων που μπορεί να τους ασκηθεί δίωξη για δωροληψία, ώστε πλέον να συμπεριλαμβάνονται μεταξύ αυτών υφυπουργοί και τοπικοί άρχοντες.

Επιπλέον, έχουμε την αυστηροποίηση του ποινικού πλαισίου για όποιον συλληφθεί να οδηγεί έχοντας καταναλώσει αλκοόλ ή ναρκωτικές ουσίες ή οδηγεί επικίνδυνα ή λαμβάνει μέρος σε αυτοσχέδιους αγώνες ταχύτητας, αλλαγές που χαιρετίζουμε, ειδικά για τη χώρα μας που, δυστυχώς, θρηνεί κάθε μέρα ανθρώπους που χάνουν τη ζωή τους σε τροχαία ατυχήματα και που συχνά βλέπουμε εικόνες από αστυνομικές επιχειρήσεις σε μέρη της Αθήνας όπου πραγματοποιούνται παράνομοι και αυτοσχέδιοι αγώνες.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να κάνω μία σύντομη αναφορά για το πώς βλέπουμε εμείς, ως ΜέΡΑ25, τη δικαιοσύνη. Μέρος του εκλογικού μας προγράμματος αποτελεί ο περιορισμός της υπερποινικοποίησης απλών αδικημάτων ως μέσου κρατικής καταστολής και της κακουργηματοποίησης των πλημμεληματικών αδικημάτων, καθώς και η ριζική αναμόρφωση του σωφρονιστικού συστήματος, όπως και η επέκταση και η εφαρμογή εναλλακτικών μέτρων κράτησης και έκτισης ποινής.

Παράλληλα, προτείνουμε την πλήρη αποκοπή της δικαιοσύνης από την εκτελεστική εξουσία. Έτσι, ακόμη και

στον τομέα της δικαιοσύνης έχουμε και εδώ την επέκταση του θεσμού των ΔΙΑΣΚΕΠ των διαβουλευτικών συμβουλίων κληρωτών και εκλεγμένων πολιτών, που προτείνουμε και για άλλους τομείς όπως η παιδεία και ο πολιτισμός.

Για το συγκεκριμένο ΔΙΑΣΚΕΠ, αυτό της δικαιοσύνης, πρότασή μας είναι να αριθμεί ενενήντα μέλη από τα οποία το 1/3 θα είναι κληρωτοί πολίτες, το 1/3 δικαστικοί λειτουργοί και το 1/3 εκλεγμένοι εκπρόσωποι των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Το όργανο αυτό θα ρυθμίζει τα θέματα του εν λόγω τομέα ακόμη και το δικαστικό σύστημα. Με τον αυτόν τρόπο έχουμε πλήρως δημοκρατικό έλεγχο και διευρύνουμε τη συμμετοχή και την ενεργοποίηση των πολιτών.

Είμαι σίγουρη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πως αν τώρα δεν βρισκόμασταν εδώ αλλά κάπου εκτός της Αίθουσας της Ολομέλειας, και συζητούσαμε για το πώς ο καθένας μας αντιλαμβάνεται τη δικαιοσύνη, δύσκολα μια άποψη θα ήταν ίδια με κάποια άλλη. Γι' αυτό και η έννοια της δικαιοσύνης έχει απασχολήσει πολλούς φιλοσόφους, από τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ως τον Καντ, τον Χομπς, τον Φίχτε και άλλους. Όλοι έδιναν τη δική τους περιγραφή γι' αυτό. Για τον Πλάτωνα ήταν η αρετή, για τον Αριστοτέλη η μεσότητα, για τον Καντ η κατηγορική προσταγή.

Δεδομένου ότι μια τέτοια συζήτηση συνεχίζει να μην οδηγεί σε κοινά αποδεκτό αποτέλεσμα, ίσως πρέπει να συμφωνήσουμε, έστω και προσωρινά, με μια σκέψη του Χανς Κέλσεν, ενός από τους βασικότερους εκπροσώπους του νομικού θετικισμού που στο βιβλίο του «Τι είναι δικαιοσύνη;», σημειώνει πως αν μπορούμε να διδαχθούμε κάτι από την πνευματική εμπειρία του παρελθόντος, αυτό είναι ότι ο ανθρώπινος λόγος δεν μπορεί να συλλάβει μόνο σχετικές αξίες και αυτό σημαίνει ότι η κρίση με την οποία κάτι ανακηρύσσεται δίκαιο, δεν μπορεί ποτέ να αποκλείει τη δυνατότητα μιας αντίθετης αξιολογικής κρίσης. Η απόλυτη δικαιοσύνη είναι ένα ανορθολογικό ιδεώδες. Όμως, το ότι η απόλυτη δικαιοσύνη μπορεί να είναι ένα ανορθολογικό, ίσως και ρομαντικό ιδεώδες, δεν θα μπορούσε σε καμμία περίπτωση να επιβάλει να κάνουμε τα στραβά μάτια σε κατάφωρες αδικίες. Το σημερινό νομοσχέδιο με τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα, που εισάγει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, βρίθει τέτοιων αδικιών.

Ως εκ τούτου, ως ΜέΡΑ25, θα καταψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, του οποίου το μεγαλύτερο μέρος καταπατά παρά προστατεύει δικαιώματα, κλείνοντας το μάτι στον αυταρχισμό και θα επιφυλαχούμε για τα άρθρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Μπακαδήμα.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Άγγελος Τσιγκρής, για επτά λεπτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΙΓΚΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο και, μάλιστα, το συζητούμε λίγο μετά την ψήφιση του Ποινικού Κώδικα από την προηγούμενη Βουλή. Ποιος είναι ο λόγος; Ο λόγος είναι ότι έπρεπε κάτι να αλλάξει. Διαπιστώνονται αστοχίες που πρέπει να βελτιωθούν, αλλά παραμένει ο κύριος, βασικός, ανθρωπιστικός, δημοκρατικός και κατά βάση φιλελεύθερος προσανατολισμός του ποινικού μας δικαίου, έτσι όπως διαμορφώθηκε στην Ελλάδα ήδη από το 1950.

Η Ελλάδα παραμένει χώρα φιλελεύθερη, δημοκρατική,

κράτος δικαίου αλλά και κράτος ασφάλειας, που πρέπει να ανταποκρίνεται πρώτα και κύρια στο κοινό περὶ δικαίου αίτημα του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας. Πρέπει, επιτέλους, η πολιτική τάξη στη χώρα να ακούει και να ταυτιστεί με την κοινή γνώμη, να αφουγκράζεται τα αιτήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Αισθάνομαι, και δημόσια, την ανάγκη να ευχαριστήσω τον Υπουργό Δικαιοσύνης, που ανταποκρίθηκε άμεσα στο αίτημά μου να αυστηροποιηθούν οι ποινές για εγκλήματα πολύ σοβαρά που διακυβεύουν ουσιαστικά όχι μόνο τη γενετήσια ελευθερία αλλά τη συνολική ύπαρξη του ατόμου. Δεν απευθύνονται στη γενετήσια σφαίρα του παιδιού, του εφήβου ή του ενηλίκου αλλά στο σύνολο της προσωπικότητάς του. Σε ένα θύμα βιασμού δεν βιάζεται η γενετήσια ελευθερία του. Βιάζεται το σύνολο της προσωπικότητάς του. Πρόκειται για την ακύρωση του ανθρωπίνου λόγου στην επιλογή του ερωτικού συντρόφου.

Φανταστείτε ένα παιδί που μεγαλώνει με τα όνειρα του πατέρα και της μητέρας του για το πριγκιπόπουλο του παραμυθιού που θα έρθει να το πάρει, που ξαφνικά να έρχεται αντιμέτωπο με έναν εγκληματία-βιαστή που του κατακρεουργεί την ψυχή και το σώμα και που το αφήνει για πάντα νεκρό.

Αυτά τουλάχιστον λέει η εγκληματολογία και όλα τα αποτελέσματα των ερευνών και συνεπώς μόνο συγχαρητήρια πρέπει να πάρει η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Κατάγομαι, και εκπροσωπώ μια περιοχή που πρόσφατα ντύθηκε στα μαύρα, γιατί οι συμπολίτες μου αισθάνθηκαν βαρύ πένθος για το παιδί που χάθηκε, για το παιδάκι του ενός έτους και για τη γιαγιά του εξήντα επτά ετών στις Καμάρες της Αιγιάλειας.

Πρέπει να αναρωτηθούμε: Έπρεπε να αλλάξει κάτι για την οδική ασφάλεια; Αν ναι τι πρέπει να αλλάξει; Πρώτα από όλα η παιδεία μας, πρώτα απ' όλα να προσέχουμε όταν παίρνουμε το τιμόνι, πρώτα απ' όλα να ξέρουμε ότι εκείνη την ώρα διακινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές, αν δεν είμαστε προσεκτικοί. Αυτό έρχεται να αποκαταστήσει ο Ποινικός Κώδικας γιατί το ποινικό μας δίκαιο, το οποίο δεν πρέπει να λειτουργεί μόνο κατασταλτικά και προληπτικά αλλά και παιδευτικά. Πρέπει να εκπαιδεύει το κοινό ότι ο νόμος πρέπει να εφαρμόζεται, και σε μερικές περιπτώσεις πρέπει να είναι αυστηρός κυρίως στις περιπτώσεις που το έγκλημα δημιουργεί σοβαρότατες κοινωνικές παθογένειες.

Όμως, πέρα απ' αυτά ποιος θα διαφωνήσει ότι πρέπει εμείς οι ίδιοι να αποφασίσουμε ότι η δωροδοκία των πολιτικών είναι κάτι όχι μόνο ποινικά κολάσιμο, αλλά και αποκρουστικό και όποιος δεν μπορεί να το αποφύγει, γιατί είναι επιρρεπής, να έρχεται ο νόμος και να του δίνει το μήνυμα ότι αυτό η πολιτεία το απαγορεύει και το τιμωρεί με τις αυστηρότερες ποινές; Η αυστηρή τιμωρία της δωροδοκίας των πολιτικών, λοιπόν, πρέπει να γίνει απόλυτο ανατακλαστικό πρώτα και κύρια στους πολιτικούς αλλά και σε όλη την ελληνική κοινωνία.

Πρόσφατα ψηφίσαμε το νέο νομοθετικό μας οπλοστάσιο για το άσυλο, και την αντιμετώπιση του προβλήματος της παράνομης μετανάστευσης και το προσφυγικό. Ποιος, λοιπόν, θα διαφωνήσει ότι οι σύγχρονοι δολέμποροι, οι διακινητές μεταναστών, οι διακινητές αυτών των ταλαιπωρών, εξαθλιωμένων συνανθρώπων μας, οι οποίοι προσπαθούν να βρουν καταφύγιο και πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης από τα χειρότερα δουλεμπορικά κυκλώματα ανά την υφήλιο ότι πρέπει και θα τιμωρούνται αυστηρά;

Ο νέος Ποινικός Κώδικας ανταποκρίνεται στο περί δικαίου αίσθημα της ελληνικής κοινωνίας, διορθώνει λάθη και αβλεψίες που δεν πιστεύω ότι έγιναν με πρόθεση αλλά έγιναν από μια τάση υπερβάλλουσας ελαστικοποίησης των ποινών.

Δεν προσάπτουμε κακή πρόθεση. Απλά έχουμε την πεποίθηση ότι το ποινικό δίκαιο, πέρα από την κατασταλτική και προληπτική του διάσταση, πρέπει να έχει ως στόχο του και την εκπαίδευση της κοινωνίας στο τι είναι σωστό και τι είναι λάθος, το Ποινικό δίκαιο αποτελεί το ισχυρότερο όπλο όχι μόνο της κρατικής καταστολής, σύμφωνα με μια άποψη, αλλά το ισχυρότερο όπλο κοινωνικής άμυνας των κρατών δικαίου και δεν πρέπει να είναι ούτε ελαστικό ούτε αυστηρό. Πρέπει να είναι δίκαιο. Αυτό ζητούν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, αυτό τους παραδίδουμε σήμερα, αν με την ψήφο του ελληνικού Κοινοβουλίου περάσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι θα φέρει ανακούφιση στην οικογένεια που έχασε το μωρό της στις Καμάρες της Αιγιάλειας, σε εκατομμύρια γονείς που φοβούνται για την ασφάλεια και τη σωματική ακεραιότητα των παιδιών τους και, βεβαίως, με όλη την ελληνική κοινωνία που θέλει την εμπέδωση ενός κράτους δικαίου, ασφαλείας, ανθρωπιάς, συνοχής και αλληλεγγύης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Σουλτάνα Ελευθεριάδου, για επτά λεπτά.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προεκλογικά η Νέα Δημοκρατία έλεγε ότι θα έσκιζε τους κώδικες που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Έλεγε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ επιφύλαξε ευνοϊκή μεταχείριση σε ποινές και αποφυλάκισεις με πιο χαρακτηριστική την περίπτωση της αποφυλάκισης του επιχειρηματία Φλώρου, που τυχαία αποφυλακίστηκε αμέσως μετά τις εκλογές, για λόγο βέβαια άσχετο με την αναθεώρηση των Ποινικών Κωδίκων. Και, όμως, σήμερα δεν αλλάζετε τίποτα με τη σημερινή αναθεώρηση. Και συγκεκριμένα δεν αλλάζετε τίποτα στο θέμα των απολύσεων υπ' όρους καταδικασμένων για σοβαρά αδικήματα, καθώς και των αποσυμφορητικών νόμων που δαιμονοποιήσατε συστηματικά και εσκεμμένα προεκλογικά.

Μαζί, λοιπόν, με το προσφυγικό, τη Συμφωνία των Πρεσπών και τόσα άλλα κάνετε σήμερα ακόμα μία κυβίστηση στο θέμα των κωδίκων. Κατεβάζετε και αυτή την προεκλογική σας σημαία κατά του ΣΥΡΙΖΑ. Εμάς, βέβαια, αυτό μας ικανοποιεί, καθώς γίνεται αποδεκτό ότι η ψήφιση των κωδίκων που έφερε και ψήφισε ουσιαστικά μόνος του ο ΣΥΡΙΖΑ τη 1-7-2019 είναι ορθή επί της ουσίας, και η μόνη κριτική που γίνεται από τη Νέα Δημοκρατία είναι επί της διαδικασίας, ως αν έπρεπε να σταματήσει η Κυβέρνηση το έργο της επειδή ήταν προεκλογική περίοδος. Επί της διαδικασίας, βέβαια, η Νέα Δημοκρατία δεν θα πρέπει να μιλάει γιατί τους μόλις τέσσερις μήνες που κυβερνάει, έχει καταπατήσει κάθε κοινοβουλευτικό κανόνα που αφορά τη διαδικασία ψήφισης των νομοσχεδίων.

Να θυμίσουμε, βέβαια, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έφερε ακριβώς προς ψήφιση το κείμενο της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, παρά το ότι ενδεχομένως να διαφωνούσαμε σε κάποια ζητήματα. Σεβαστήκαμε το επιστημονικό έργο και το αποτέλεσμα της υπερκομματικής νομοπαρασκευαστικής

επιτροπής. Εσείς τώρα τι κάνετε; Αφήσατε την ίδια επιτροπή με κάποιες προσθήκες προσώπων, για να πραγματοποιήσετε τα σχέδια και τους σκοπούς σας. Σκοπός σας, βέβαια, δεν είναι να διορθώσετε προβληματικές διατάξεις των κωδίκων που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Αλλάζετε για αντιπερισπασμό κάποιες ελάχιστες από αυτές χωρίς να έχουν καν δοκιμαστεί στην πράξη, για να ικανοποιήσετε τους συντηρητικούς ψηφοφόρους σας και τις προεκλογικές αναφορές ψηφοθηρίας για τη δήθεν ανεπάρκεια των κωδίκων του ΣΥΡΙΖΑ να πετύχει το δόγμα «νόμος και τάξη». Κάτι έπρεπε να αλλάξετε και απλά το κάνετε, παντελώς πρόχειρα, και χωρίς καμιά αιτιολογία και κανέναν προβληματισμό για τα νομικά θέματα, τις νομικές αντιφάσεις και τις δυσκολίες εφαρμογής του στην πράξη.

Ο πραγματικός λόγος που φέρατε το νομοσχέδιο αυτό, δεν είναι το να τρέψετε σε κακούργημα την κατοχή μολότοφ, το να αντιμετωπίσετε τρομοκρατικές ενέργειες ή το να αυστηροποιήσετε την ποινή της κλοπής όταν η διάρρηξη τελείται από δύο ή περισσότερα πρόσωπα. Τις νομικές αστοχίες των ρυθμίσεων που προανέφερα, σας τις επισήμαναν τεκμηριωμένα όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης στις συζητήσεις της αρμόδιας επιτροπής.

Οι πραγματικοί λόγοι που βρισκόμαστε σήμερα εδώ είναι δύο ρυθμίσεις. Το να προστατέψετε όσους έχουν διαπράξει ή θα διαπράξουν απιστία εις βάρος του ελληνικού λαού και το να αποδεδμεύσετε τις περιουσίες κυρίως επιχειρηματιών των οποίων τις περιουσίες έχει δεσμεύσει η Αρχή Ξεπλύματος Βρώμικου Χρήματος. Εκατό τραπεζικά στελέχη διώκονται σήμερα για τα δάνεια ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Έχουν χαθεί με τους τόκους 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ και πληρώνονται έμμεσα από τον ελληνικό λαό.

Και εσείς τι κάνετε σήμερα; Μετά την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου οπουδήποτε υπάρχει ανοιχτή ποινική διαδικασία, πορίσματα και δικογραφίες, ο μόνος τρόπος για να εξεταστούν από τη δικαιοσύνη, είναι να κάνουν έγκληση στον εισαγγελέα τα νεοδιορισμένα από σας διοικητικά συμβούλια, διαφορετικά οι δράστες θα αθωωθούν και οι υποθέσεις θα αρχειοθετηθούν.

Μετά την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου η ποινική δίωξη όλων των τραπεζιτών σε σχέση με τα «θαλασσοδάνεια» που τελικά πλήρωσε και συνεχίζει να πληρώνει ο ελληνικός λαός με τις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών, ακυρώνεται. Μετά την ψήφιση ακυρώνεται η ποινική δίωξη όλων επιφανών εκπροσώπων του πολιτικού προσωπικού της χώρας την οδήγησαν στη δημοσιονομική εκτροπή. Μετά την ψήφιση παίρνουν αμνηστία όλα τα οικονομικά σκάνδαλα. Τι ωθεί την Κυβέρνηση να νομοθετήσει κάτι τέτοιο; Ποιες υποθέσεις που εκκρεμούν στη δικαιοσύνη αφορούν οι παραπάνω ρυθμίσεις; Και το μοναδικό επιχείρημα που ακούω συνέχεια από το πρωί, είναι ότι η ρύθμιση θα βοηθήσει στην αναδιάρθρωση των δανείων των ελληνικών νοικοκυριών και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, γιατί δήθεν φοβούνται τα τραπεζικά στελέχη και οι τραπεζικοί υπάλληλοι να υπογράψουν δάνεια προς αυτούς. Και ερωτώ: Έχετε διαβεβαίωση από τις τράπεζες ότι αν περάσει η ρύθμιση αυτή, θα ανοίξουν την κάνουλα των αναδιαρθρώσεων και των δανειοδοτήσεων; Έχετε συμφωνήσει σε κάτι τέτοιο; Αν είναι να μας το πείτε, γιατί κι εμείς αυτό θέλουμε. Αν όχι να σταματήσετε να επικαλείστε ότι στόχος της ρύθμισης είναι αυτός, γιατί απλά κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να συμβεί, αλλιώς δεν θα ποινικοποιούσατε τη διαμαρτυρία ενώπιον των οργάνων του πλειστηριασμού στα άρθρα 168 και 169.

Καμμία σχέση δεν έχει η ρύθμιση με τους υπερχρεωμένους οικογενειάρχες και τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες. Αυτούς μόνο μαζικούς πλειστηριασμούς από τον Ιανουάριο τους επιφυλάσσετε. Αποδεσμεύετε περιουσιακά στοιχεία κατηγορουμένων για σοβαρά εγκλήματα που έχουν παγώσει με εισαγγελική εντολή, διότι αποτελούν εγκληματικό προϊόν. Τα αποδεσμεύετε εφόσον είναι δεσμευμένα για πάνω από δεκαοκτώ μήνες. Δηλαδή μετά από δεκαοκτώ μήνες θα πρέπει να επιστραφούν στους κατόχους τους, ανεξαρτήτως εάν αυτοί αντιμετωπίζουν κακουργηματικές διώξεις ή όχι. Θα ματαιωθεί οριστικά η ανάρτηση των προϊόντων εγκλήματος από το δημόσιο εφόσον εφαρμοστεί η διάταξη. Θα αποδοθούν τα προετών δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία των υπόπτων για βαρύτατα εγκλήματα και έτσι θα ευνοηθούν οι δράστες του βαρέος οικονομικού εγκλήματος.

Ο προτεινόμενος χρονικός περιορισμός της ισχύος των διατάξεων της αρχής εκτός από ανέφικτος είναι και νομικά ανακόλουθος προς τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας. Και αυτό το γνωρίζουν όλοι οι νομικοί της Αίθουσας ή τουλάχιστον όσοι από εμάς έχουν ασκήσει μάχη δικηγορία, και βέβαια αδιαφορείτε παντελώς για τη διαμαρτυρία της Ένωσης των Εισαγγελέων, για τη διαμαρτυρία της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Ενέργειες και για την έκθεση της Ομάδας Χρηματοοικονομικής Δράσης, αρμόδια διεθνής Αρχή για τους κανόνες αντιμετώπισης του ξεπλύματος μαύρου χρήματος η οποία καταδίκασε τη ρύθμιση.

Το δίκαιο, κύριοι Βουλευτές της Πλειοψηφίας, πρέπει όντως να απηχεί τα συναισθήματα της κοινής γνώμης, να έρχεται σε ισορροπία με το περί δικαίου αίσθημα των πολιτών. Πιστεύετε ότι οι πολίτες θέλουν να μείνουν ατιμώρητα όλα τα σκάνδαλα και όλοι οι οικονομικοί εγκληματίες που ευθύνονται για τη δημοσιονομική περιδίνηση της χώρας; Πιστεύετε ότι οι πολίτες θέλουν όλες οι κρίσιμες υποθέσεις απιστίας, δωροδοκίας και ξεπλύματος βρώμικου χρήματος να τιναχτούν στον αέρα, ακόμα κι αν είναι ένα βήμα πριν από τις καταδικαστικές αποφάσεις των δικαστηρίων; Εμείς, είμαστε βέβαιοι πως όχι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και κάτι τελευταίο. Ο κ. Λαζαρίδης, ο συντοπίτης μου εκλεγμένος στην Καβάλα, είπε στην ομιλία του και αναφέρθηκε σε μια δήλωση του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ το 2011, δύο μέρες πριν την παρέλαση της Θεσσαλονίκης, απομονώνοντας εσκεμμένα ένα κομμάτι και θέλοντας να δείξει ανεπιτυχώς βέβαια ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάλυπτε την βία τα πρώτα χρόνια του αντιμνημονίου. Ξέχασε να αναφερθεί στην πρόσφατη ποινική καταδίκη σε τρεις μήνες φυλάκιση πρωτοκλασάτου στελέχους και προσωπικού του φίλου στην Καβάλα για το αδίκημα της διέγερσης σε διάπραξη εγκλημάτων. Τι είπε ο προσωπικός του φίλος; «Να σταμπάρουμε ποια είναι τα μαγαζιά και τα αυτοκίνητα των αριστερών να πάμε να τα σπάσουμε, να δούμε πόσα απίδια έχει ο σάκος. Επίθεση κατά βούληση θέλει τώρα...». Ο κ. Λαζαρίδης αναφέρθηκε σε δήλωση του κ. Τσίπρα το 2011. Γιατί δεν αναφέρεται σε αυτή την δήλωση, η οποία έγινε με αφορμή τη Συμφωνία των Πρεσπών, στην οποία βέβαια η Κυβέρνησή σας έχει κάνει και πάλι κυβίστηση; Από αυτό αποδεικνύεται ποιος προκαλεί βία και ποιος όχι. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει

ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Αλέξανδρος Αυλωνίτης, για επτά λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η συνάδελφος η Σουλτάνα Ελευθεριάδη έβαλε το θέμα στην καρδιά. Και αναρωτιέμαι και εγώ τι να πω. Θα πω όμως και εγώ, γιατί είναι τόσα πολλά που μπορεί να πει ένας άνθρωπος, ένας Βουλευτής στο Κοινοβούλιο.

Όμως, θα ξεκινήσω, κύριε Υπουργέ, και σε όσους Υπουργούς είναι εδώ, ό,τι στην Κέρκυρα -είμαι Βουλευτής της Κέρκυρας- έγιναν πλημμύρες εχθές, έντονες βροχοπτώσεις, πολλά προβλήματα. Θα παρακαλούσα να μεταφέρετε στη Κυβέρνηση σας την ανάγκη να βοηθήσετε τον τόπο μου.

Ανοίγω την τηλεόραση και ο κάθε Έλληνας ανοίγει την τηλεόραση μέρες τώρα, μολότοφ, βλασφημία κάνα-δυο μέρες και μπρατσωμένοι αστυνομικοί στην ΑΣΟΕΕ. Είναι αυτή εικόνα από ένα κράτος δικαίου; Είναι εικόνα από τον Βουλευτή, τον κ. Μαρκόπουλο, ο οποίος είπε πομπωδώς, κύριε Υπουργέ, ότι σήμερα εσείς φέρατε στη Βουλή να ψηφίσετε νέο Ποινικό Κώδικα;

Εγώ είμαι δικηγόρος και όσοι είναι δικηγόροι γνωρίζουν τη σημασία που έχει ένας νόμος κωδικοποιημένος, ο Ποινικός Κώδικας, που ουσιαστικά είναι η φιλοσοφία, καταστάλαγμα επιστημονικής γνώσης, κοινωνικών εμπειριών, νομικών εμπειριών, νομολογίας.

Εσείς τι κάνετε; Φέρνετε κάποιες διατάξεις. Καλά κάνατε. Δικαίωμά σας είναι. Πλειοψηφία είστε. Όχι, όμως, ότι θα ψηφίσετε και νέο Ποινικό Κώδικα. Με λίγα λόγια, δηλαδή, να περιμένω ότι θα κωδικοποιήσετε τον Ιουστινιάνειο Κώδικα σε λίγο καιρό, τους νόμους του Δράκοντα, τη Μάγκνα Κάρτα.

Με συγχωρείτε που μέσα από αυτές τις φράσεις φαίνεται ότι αστειεύομαι, όμως θέλω να καταδείξω σήμερα, μετά από τέσσερις μήνες λειτουργίας ενός νομοθετήματος όπως είναι ο Ποινικός Κώδικας, που όλοι εσείς είπατε ότι είναι αποτέλεσμα δεκαετούς επιστημονικής προσπάθειας, σε επιστημονική επιτροπή διακομματικού χαρακτήρα, ένα σημαντικότατο επιστημονικό πόνημα το οποίο είχε το πολιτικό θάρρος να το ψηφίσει η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Γιατί δεν το παραδέχεστε; Γιατί δεν παραδέχεστε, κύριε Υπουργέ, ότι καταργήθηκε ο ν. 1608/1950; Γιατί δεν λέτε στον ελληνικό λαό με την ιδιότητά σας ότι ήταν πολύ μεγάλο επίτευγμα; Ήμασταν πενήντα-εξήντα χρόνια πίσω. Γιατί δεν το λέτε; Είναι κακό να το πείτε; Όλος αυτός ο νόμος που ψηφίστηκε ως ένα άρθρο το καλοκαίρι του 2019 ήταν κακός; Μπορεί να ήθελε συμπληρώσεις. Καλά κάνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μάλλον δεν ακούσατε τίποτα απ' αυτά που είπα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Εγώ λέω αυτά που θέλω να πω.

Και έρχεστε στο μέγιστο, κατά την άποψή μου, αδίκημα κατά του δημοσίου, την απιστία, μαζί με την υπεξαίρεση κατά του δημοσίου, την απάτη κατά του δημοσίου και τι κάνετε; Δείτε τους συνειρμούς μου και πείτε μου αν διαφωνείτε.

Για να κινηθεί η ποινική δίωξη, έστω και αν το έχει πάρει χαμπάρι ο εισαγγελέας, κατά ενός τραπεζικού υπαλλήλου, ενός διευθυντικού στελέχους, της διοίκησης μιας τράπεζας, ο εισαγγελέας θα πρέπει να περιμένει την έγκληση από τη διοίκηση για να κινηθεί τη διαδικασία για

την πράξη ή παράλειψη που ζημίωσε χωρίς χρηματικό ποσόν. Το έχετε αφήσει εντελώς ελεύθερο. Ακόμη και δύο ή πέντε δισεκατομμύρια να βλάψει η διοίκηση, ζητάτε να ψηφιστεί από την ελληνική Βουλή ότι το αδίκημα αυτό θα πρέπει να διώκεται κατ' έγκληση. Και εγώ ο νομικός που είμαι τριάντα χρόνια στα ποινικά δικαστήρια να το δεχτώ και ας μην ήμουν στον ΣΥΡΙΖΑ, ας ήμουν οπουδήποτε αλλού. Είναι δυνατόν να ζητάτε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ξέρετε ότι το κάνατε εσείς. Το ξέρετε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Με συγχωρείτε, μη με διακόπτετε.

Βάλτε σε μια ζυγαριά το αδίκημα της βλασφημίας που διώκεται αυτεπαγγέλτως και το αδίκημα της απιστίας κατά τραπεζών, τραπεζικών ιδρυμάτων και πιστωτικών ιδρυμάτων. Το συμπληρώσατε σήμερα. Βάλτε τα στη ζυγαριά.

Με συγχωρείτε, αλλά οι τράπεζες τι διαχειρίζονται; Μόνο λεφτά δικά τους; Αυτό που υπέστη ο ελληνικός λαός οκτώ εννιά δέκα χρόνια, ήταν ένα θέμα που αφορά ιδιώτες ή αφορά την τσέπη του οποιουδήποτε Έλληνα πολίτη, ακόμα και του ίδιου του κράτους που μέσω των τραπεζών πληρώνει; Χρησιμοποιεί και το ίδιο το κράτος τις τράπεζες. Δεν γνωρίζετε –εσείς φυσικά ίσως να μην γνωρίζετε– ότι κανόνας στο Ποινικό Δίκαιο είναι ότι τα κακουρήματα διώκονται αυτεπαγγέλτως, εκτός εξαιρέσεων, πόσω μάλλον τούτο εδώ το αδίκημα, το πιο ατιμωτικό;

Πολλά έχουν ειπωθεί γι' αυτό. Κατέθεσε και επίκαιρη ερώτηση ο πρώην Πρωθυπουργός. Όμως, με προβληματίζει πολύ γιατί υποτιμάται η νοημοσύνη μας.

Το αδίκημα της βλασφημίας δεν είναι κακό ούτε καλό. Είναι όπως βλέπει ο καθένας από τη φιλοσοφική άποψη το όλο θέμα. Δεν θα σας κάκιζα τόσο πολύ αν το ψηφίζατε σήμερα. Το πήρατε πίσω και προσέξτε, κύριε Υπουργέ, τι λέτε για να το πάρετε πίσω: «Εμείς θεωρούμε ως Κυβέρνηση ότι έπρεπε να ψηφιστεί. Παρ' όλα αυτά δεν θέλουμε να χαθεί η ουσία και από τη στιγμή που υπάρχουν τόσες αντιδράσεις, η συγκεκριμένη διάταξη θα αποσυρθεί».

Ή είστε πάρα πολύ δημοκρατικός ως άνθρωπος και ως Κυβέρνηση, μα πάρα πολύ δημοκρατικός, ή κάτι άλλο συμβαίνει. Μήπως είναι το πολιτικό κόστος; Δηλαδή τη θρησκευτική συνείδηση που θέλετε εσείς να υπερασπίσετε πού τη βάζετε; Γιατί δεν την υπερασπίζεστε; Γιατί σήμερα δεν ερχόσαστε να την ψηφίσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είστε υπέρ;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Άρα, δηλαδή, με συγχωρείτε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πείτε ότι δεν είστε υπέρ και αφήστε τα αυτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Όχι, όχι. Λάθος. Προσπαθώ να καταλάβω το πώς ενεργείτε και πώς νομοθετείτε τον περίφημο νέο Ποινικό Κώδικα, που είπε προηγουμένως ο συνάδελφός σας. Είναι αυτή νομοθέτηση που κατακρίνετε όλους εμάς προηγούμενα ότι κάναμε κακή νομοθέτηση;

Τελειώνω και λέω το εξής. Ίσως αυτό που λέω είναι ρηξικέλευθο και ίσως πομπώδες. Το λέω με την εξής έννοια. Η διοίκηση μιας τράπεζας η οποία καλείται εντός τετραμήνου από την ψήφισή του νόμου να κάνει τη δήλωση για συνέχιση αδικημάτων απιστίας και δεν το κάνει, διαπράττει το αδίκημα της απιστίας; Το διαπράττει. Οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που θα ψηφίσουν την κατ' έγκληση δίωξη του αδικήματος της απιστίας, πείτε μου, δια-

πράττουν κάποιο αδίκημα; Έτσι κλείνω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιάσων Φωτήλας για επτά λεπτά.

ΙΑΣΩΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε μια σειρά από διατάξεις που κανονικά θα έπρεπε να μας βρίσκουν όλους σύμφωνους. Δηλαδή ποιος δεν μπορεί να συμφωνήσει ότι ο πολυισοβίτης δεν πρέπει να βρίσκεται ελεύθερος μέσα σε λίγα χρόνια; Δηλαδή αυτός που έχει διαπράξει μια σειρά από αδικήματα, που από μόνο του το καθένα επισύρει την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, δεν μπορεί να είναι ελεύθερος μέσα σε λίγα χρόνια.

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει ότι οι βιαστές πρέπει να τιμωρούνται παραδειγματικά, ακόμα και με την ισόβια κάθειρξη όπου αυτό χρειάζεται; Ποιος μπορεί να μη συμφωνήσει ότι ο δημόσιος υπάλληλος που συλλαμβάνεται να διαπράττει ενεργητική δωροδοκία, πρέπει να τιμωρείται παραδειγματικά; Δηλαδή αυτός ο οποίος συλλαμβάνεται να εκμεταλλεύεται τη θέση του στο δημόσιο, προκειμένου να αναζητήσει θύματα Έλληνες πολίτες για να τους αφαιμάξει, πρέπει να τιμωρείται παραδειγματικά.

Ποιος μπορεί να μη συμφωνήσει ότι ο καταδικασμένος που το κράτος του δίνει άδεια ολίγων ημερών για να πάει σπίτι του και αυτός το εκμεταλλεύεται προκειμένου να διαπράξει νέα εγκλήματα, πρέπει να τιμωρείται παραδειγματικά; Ποιος μπορεί να διαφωνήσει σε όλα αυτά; Ποιος; Ο ΣΥΡΙΖΑ.

Όλες αυτές τις διατάξεις που σήμερα νομοθετούμε και αυστηροποιούμε τις ποινές, είναι διατάξεις για τις οποίες τις ποινές τις έχει ελαχιστοποιήσει ο ΣΥΡΙΖΑ στην προηγούμενη διακυβέρνηση. Είναι ο νόμος Παρασκευόπουλου. Είναι οι νόμοι οι οποίοι τροποποιούν τον νόμο Παρασκευόπουλου. Άρα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν συμφωνεί με όλα αυτά.

Τώρα, όχι μόνο δεν συμφωνούμε σε αυτά που είναι τα βασικά αλλά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ούτε σε αυτά που είναι πραγματικά στοιχειώδη. Ας το πάρουμε από την αρχή. Το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ χαϊδεύει και προστατεύει όλους τους μπαχαλο-ρουβικωνο-κουφοντίνες το ξέρουμε, είναι γνωστό. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Τον νόμο Παρασκευόπουλου, το κίосκι εξυπηρέτησης αναρχικών στα Εξάρχεια;

Το ξέρετε αυτό, κύριε Τσιγκρή, ότι λειτουργούσε μέχρι τις 7 Ιουλίου κίосκι αναρχικών στα Εξάρχεια; Δηλαδή ένα κίосκι που είχαν στήσει οι αναρχικοί και πήγαινε ο νεαρός, του έλεγαν πώς θα πρέπει να αναπτύξει δράση, πώς θα φτιάξει τη μολότοφ, πώς θα την πετάξει πιο μακριά. Κι αυτό ζήτησε η Ελληνική Αστυνομία να το απομακρύνει και της απαγορεύτηκε και από την τότε πολιτική ηγεσία. Το κίосκι εξυπηρέτησης αναρχικών στα Εξάρχεια!

Τι να θυμηθούμε; Τον κ. Βούτση να παραγγέλλει ταξάκι για τους ακτιβιστές Ρουβίκωνες, γιατί αλλιώς θα ταλαιπωρούνταν να πάνε ποδαράτο μέχρι το σπίτι τους; Τι να θυμηθούμε; Να θυμηθούμε μήπως τις συνομιλίες, που ποτέ δεν διαψεύστηκαν, του κ. Λάμπρου με «Πυρήνες της Φωτιάς», που μαζί συνδιαμόρφωναν την αντεγκληματική πολιτική της χώρας;

Να θυμηθούμε, τέλος, τον κ. Κουφοντίνα να σουλατσάει εκεί που σκότωνε; Τι να θυμηθούμε; Άρα, συνεπώς, κανείς δεν μπορεί να πει ότι τον εξέπληξαν αυτές οι τελευταίες τοποθετήσεις. Όμως, πραγματικά, αυτές οι τε-

λευταίες τοποθετήσεις στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήταν πρωτοφανείς. Με εξέπληξαν ακόμη και εμένα. Και προβληματίστηκα για το πώς πρέπει να το αντιμετωπίσω, δηλαδή πώς να αντιμετωπίσω τον κ. Λάππα, όταν αναρωτιέται ο άνθρωπος τι κακό κάνει ένας νεαρός που κουβαλάει μία βόμβα στη σάκα του; Πώς να αντιμετωπίσω τον κ. Τζανακόπουλο, που αναρωτιέται και αυτός με τη σειρά του ο άνθρωπος τι έγινε ρε παιδιά γιατί το κάναμε ολόκληρο ζήτημα που βρέθηκε μία γιάφκα παραγωγής βομβών μέσα στο πανεπιστήμιο; Αφού δεν υπήρχε καλίστικοφ, δεν υπήρχε και κανένα πρόβλημα. Πώς να αντιμετωπίσω τον κ. Μάρκου, που λέει ότι καλώς οι φοιτητές καταστρέφουν τη δημόσια περιουσία όταν δεν συμφωνούν με την απόφαση της συγκλήτου του πανεπιστημίου τους; Πώς, δηλαδή, να αντιμετωπίσω και να επιχειρηματολογήσω απέναντι στην απόλυτη παράνοια;

Θα αναρωτιέται κανείς. Όντως τα πιστεύουν αυτά που λένε ή τα λένε μόνο για ψηφοθηρικούς σκοπούς; Η απάντηση είναι ότι αν το κάνουν μόνο για ψηφοθηρικούς σκοπούς, τότε είναι και πολιτικά ανόητοι. Διότι ακόμα και αν εξασφαλίσουν την ψήφο ελάχιστων μπαχαλοαναρχικών, θα χάσουν ολόκληρη την κοινωνία και χάνουν ολόκληρη την κοινωνία. Αν, όμως, το κάνουν γιατί πραγματικά αυτά που λένε τα πιστεύουν, τότε είναι πραγματικά επικίνδυνοι, γιατί φθάνουμε στο σημείο να αποκαλύπτουμε ότι κυβέρνησαν τη χώρα για τεσσαράμισι χρόνια άνθρωποι, που πιστεύουν ότι ο καθείς έχει το δικαίωμα να κουβαλά μια μολότοφ στην τσάντα του. Μας κυβερνούσαν επί τεσσαράμισι χρόνια άνθρωποι, που πιστεύουν ότι όταν οι φοιτητές δεν συμφωνεί με την απόφαση του καθηγητή, έχει το δικαίωμα να τα κάνει όλα λίμπα.

Δοξάζω τον Θεό και τον Έλληνα ψηφοφόρο κυρίως που δεν έδωσε άλλα τέσσερα χρόνια στον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί πολύ φοβάμαι ότι στο τέλος της τετραετίας αυτοί οι κύριοι θα είχαν καταλάβει όλους τους δημοκρατικούς θεσμούς της χώρας. Όμως, για κακή τους τύχη και για καλό του τόπου ο Έλληνας ψηφοφόρος αποφάσισε αλλιώς και έδωσε την εντολή σε εμάς. Και εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα διαφυλάξουμε το Σύνταγμα και τους νόμους. Θα διαφυλάξουμε το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Θα δώσουμε στον πολίτη αυτό που δικαιούται. Αίσθημα ασφάλειας γι' αυτόν και την οικογένειά του και ελεύθερα πανεπιστήμια για τα παιδιά μας.

Ξεκινήσαμε διασφαλίζοντας το πανεπιστημιακό άσυλο των ιδεών τελειώνοντας με το άσυλο της βίας και της ανομίας. Συνεχίζουμε σήμερα με διατάξεις που μόνο σε μπαχαλάκηδες και συριζαίους δεν αρέσουν. Το ότι δεν αρέσουν σε μπαχαλάκηδες και συριζαίους αυτές οι διατάξεις, από μόνο του αποδεικνύει ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, όσο και αν προσπαθείτε για το αντίθετο η Ελλάδα έχει γυρίσει σελίδα και απ' αυτή του διχασμού και της οπισθοδρόμησης πέρασε σε αυτή της ενότητας και της προόδου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25, ο κ. Βαρουφάκης.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νόμος, τάξη, συμμαζέμα, λέτε, κύριοι της Συμπολίτευσης, ότι αυτό είναι το ζητούμενο, το κίνητρό σας, ο στόχος σας. Ας δούμε κατά πόσο τα άρθρα του νομοσχεδίου σας συνάδουν με αυτόν τον ευγενή στόχο και ας τα προβάλλουμε κιόλας εκεί έξω πάνω στην οθόνη της πραγματικότητας την οποία συνδιαμορφώνετε μέσα από τις πράξεις σας ως κυβερνώντες.

Κυρίες και κύριοι, ας ξεκινήσουμε από κάπου που νομίζω ότι συμφωνούμε. Σε μια ευνομούμενη δίκαιη χώρα η βία είναι ανεπίτρεπτη. Η ανομία είναι ανεπίτρεπτη. Σε μια χώρα, όμως, που κυβερνά η ανομία και η πιο παρασιτική ολιγαρχία, δυστυχώς, η βία είναι αναπόφευκτη. Εμείς ως ΜέΡΑ25 απορρίπτουμε τη βία και την ανομία ξεκάθαρα. Την απορρίπτουμε επειδή όπως είχε πει ο Γκάντι κάποτε, όπως όλοι θυμόμαστε, ακόμη και όταν δείχνει η βία να φέρνει κάτι καλό, αυτό το καλό είναι πρόσκαιρο, ενώ το κακό που φέρνει είναι μόνιμο. Το ίδιο και για την ανομία γενικότερα. Καταδικάζουμε όλες τις μορφές βίας, όλες τις μορφές ανομίας. Καταδικάζουμε πιο έντονα τη χειρότερη μορφή της βίας, τη φτώχεια και την καταδίκη να ζει κανείς αναξιοπρεπώς. Μια κατάσταση, ένας τρόπος ζωής που στη χώρα μας, στη χρεοδουλοπαροικία «Η Ελλάς», δυστυχώς έχει επιβληθεί στους πολλούς από τους πολύ ολίγους.

Ας προσπαθήσουμε να φανταστούμε για μια στιγμή πώς θα ήταν τα πράγματα. Να φανταστούμε έναν εχθρό της κοινωνικής ειρήνης που πασχίζει να καλλιεργήσει στη χώρα μας τη διχόνοια, την αίσθηση της αδικίας που φέρνει τον θυμό, αυτόν τον αρχάγγελο-προάγγελο της βίας. Τι θα έκανε αν πραγματικά ήθελε να καλλιεργήσει αυτός το τρισάθλιος τη βία και την ανομία στη χώρα; Να σας δώσω μερικά παραδείγματα. Αφήνω το φανταστικό μου να λειτουργήσει.

Στη χώρα αυτή θα προχωρούσε σε μια σειρά από ρυθμίσεις, όπου ένας φτωχός χειμαζόμενος από την κρίση λαός θα έδινε 51 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία θα τα δανειζόταν από τους υπόλοιπους Ευρωπαίους φορολογούμενους σε συγκεκριμένους τραπεζίτες. Στους ίδιους τραπεζίτες που έριξαν τις τράπεζές τους έξω μερικούς μήνες πριν. Θα τους έδινε άλλα 55 δισεκατομμύρια σε ίσους εγγυημένα από το ελληνικό δημόσιο. Θα τους έδινε ταυτόχρονα τη δυνατότητα να έχουν μόνο δικές τους μετοχές και όχι μετοχές του δημοσίου που εξαγοράστηκαν με αυτά τα πενήντα δισεκατομμύρια ψήφων και τελικά θα τους έδινε και ασυλία, όπως κάνει το νομοσχέδιό σας, κύριε Υπουργέ. Και μάλιστα θα την έδινε την ασυλία -γιατί πάντοτε κάποιος που θέλει να σπείρει τη διχόνοια σε έναν λαό, προσθέτει την αίσθηση του εξευτελισμού στην αδικία που εισαγάγει- αλλά θα έβαζε αυτή την τροπολογία σε ένα πολύ σωστό κατά τα άλλα άρθρο του νομοσχεδίου για την αυστηροποίηση της ποινής των βιαστών. Αυτό θα έκανε αν ήθελε να εξευτελίσει έναν λαό και να εξευτελίσει την έννοια μας ευνομούμενης κοινωνίας. Την ίδια ώρα θα νομοθετούσε ότι αν κάποιος διαμαρτυρόταν σε έναν πλειστηριασμό στα γραφεία της ΔΕΗ για το κόστιμο ενός λογαριασμού, για παράδειγμα ενός γείτονα που δεν έχει να πληρώσει μοιράζοντας μερικά τρικάκια, θα νομοθετούσε ότι αυτός ο διαδηλωτής θα μπορούσε να πάει στη φυλακή μέχρι και τρία χρόνια.

Θα εισήγαγε ένα ιδιότυπο ιδιώνυμο στα συμβολαιογραφεία που γίνονται οι πλειστηριασμοί, την ώρα που τα κόκκινα δάνεια του ελληνικού λαού πωλούνται στα αρπακτικά ταμεία προς 7% της αξίας τους, έτσι ώστε ταυτόχρονα να

υπονομεύεται και άλλο η κεφαλαιοποίηση των ταξθετών τραπεζών, την ώρα που ουσιαστικά δίνεις τη δυνατότητα ως ελληνικό κράτος σε συγκεκριμένα ταμεία από το Ντελαγουέρ και από το Νιού Τζέρσεϊ να κερδίζουν υπέρογκα πρωτοφανή παγκοσμίως ποσοστά κέρδους, εκμεταλλευόμενοι τους ανθρώπους που χάνουν τα σπίτια τους και τα μαγαζιά τους. Αυτό θα έκανε κάποιος αν ήθελε να σπείρει την αίσθηση του θυμού που γεννάει την ανομία και τη βία.

Θα έκανε και κάποια γραφικά πράγματα. Για παράδειγμα το να κουβαλάς ένα καλάσνικοφ στο πορτ-μπαγκάζ του αυτοκινήτου σου είναι πλημμέλημα, ενώ το να κουβαλάς ένα μπουκαλάκι βενζίνη και ένα μπουκαλί μπίρας είναι κακούργημα. Τουλάχιστον κάντε και την κατοχή καλάσνικοφ κακούργημα, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Αυτό το ακούω με ενδιαφέρον.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25):

Επιπλέον, κάποιος που ήθελε, πραγματικά, να σπείρει τη διχόνοια σ' αυτή τη χώρα, θα χρησιμοποιούσε το Βήμα της Βουλής, μιας Βουλής που έχει εξευτελιστεί τα τελευταία δέκα χρόνια της δουλοπαροικίας, για να κάνει μαθήματα στους πολίτες ότι δήθεν τους διαπαιδαγωγούμε όσον αφορά τι σημαίνει «ευνομούμενη κοινωνία», αυστηροποιώντας έναν Ποινικό Κώδικα, του οποίου το βασικό του πρόβλημα δεν ήταν ότι δεν ήταν αυστηρός, ήταν ότι ποτέ δεν εφαρμοζόταν.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να φανταστούμε κάτι τέτοιο, γιατί αυτά συμβαίνουν σήμερα. Δυστυχώς, συμβαίνουν με αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τις τελευταίες ημέρες βλέπουμε την ανομία να κυριαρχεί σ' αυτή τη χώρα. Βλέπουμε την ανομία να έχει μπει σε μια νέα δίνη. Βλέπουμε να εξελίσσεται με τρόπους, που θα έπρεπε όλοι μας να καταδικάζουμε.

Τις προάλλες ήταν ο Πρόεδρος της Κίνας εδώ, στον Πειραιά. Θα σας μιλήσω για συγκεκριμένο περιστατικό. Ο τομεάρχης του ΜέΡΑ25 για την «πράσινη» μετάβαση με άλλα δυο-τρία στελέχη του ΜέΡΑ25 βρέθηκαν εκεί, για να διαμαρτυρηθούν ειρηνικότητα. Σας διαβεβαιώνουμε, κύριε Υπουργέ, ότι πρόκειται για ιδιαίτερα ειρηνικά στελέχη του ΜέΡΑ25. Πριν προλάβουν καν να ανοίξουν το πανό, είχαν συλληφθεί και είχαν προσαχθεί στο Τμήμα της Ακροπόλεως.

Μαθαίνουμε από τα μέσα για την επίθεση Σώματος Ασφαλείας σε κέντρο διασκέδασης, όπου τα παιδιά που ήταν μέσα, οι νέοι άνθρωποι, αναγκάστηκαν για μια ολόκληρη ώρα να είναι γονυπετείς, με τα χέρια ψηλά, δήθεν για εξακρίβωση στοιχείων και για να ψαχθούν.

Τι κάνετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης; Στρέφετε τους νέους μας εναντίον των νέων μας; Γιατί και οι αστυνομικοί νέοι μας είναι. Εισάγετε την αίσθηση του νόμου και της τάξης μέσα από τη δημιουργία ενός τέτοιου εμφυλιοπολεμικού κλίματος;

Ας πάρουμε την ΑΣΟΕΕ. Άκουσα τον συνάδελφο πριν. Επειδή τυχάνει να είμαι πανεπιστημιακός και επειδή τυχάνει -και το έχω αναφέρει απ' αυτό το Βήμα της Βουλής- να έχω ζηήσει τι σημαίνει εισβολή εξωσχολικών στα αμφιθέατρα της Νομικής, έχω ζηήσει την αγωνία των φοιτητών μου, των φοιτητών μας, κύριε Υπουργέ, να συνεχίσουμε να κάνουμε μάθημα, να κρατήσουμε το πανεπιστήμιο ανοικτό και να μην υποκύψουμε στο κλειστό πανεπιστήμιο που θέλουν οι εχθροί του πανεπιστημίου, είτε αυτοί είναι εξωσχολικοί αναρχικοί -ας τους πείτε όπως θέλετε- είτε είναι

έμποροι, που θέλουν τα κολέγιά τους να αποκτήσουν τη βούλα του κράτους για τα πτυχία τους, οι εχθροί του πανεπιστημίου είναι λίγο-πολύ ο μόνος τρόπος να διασφαλίσουμε το πανεπιστήμιο, να το κρατήσουμε ανοικτό.

Η Σύγκλητος έκλεισε την ΑΣΟΕΕ γιατί ανακαλύφθηκε μια γιάφκα. Δεν έπρεπε ποτέ να κλείσει η ΑΣΟΕΕ και κανένα πανεπιστήμιο. Έχετε ως κράτος, έχει η Σύγκλητος ως διοικούσα του πανεπιστημίου τα μέσα για να καθαρίσει το πανεπιστήμιο απ' αυτές τις γιάφκες. Το κλείσιμο, όμως, των πανεπιστημίων και ιδίως μερικές εβδομάδες, μερικές ημέρες πριν από την επέτειο της 17^{ης} Νοεμβρίου αποτελεί παραβίαση βασικών αρχών της λογικής και αποτελεί τεράστια ήττα του ανοικτού πανεπιστημίου, το οποίο λέτε ότι πρεσβεύετε.

Και τι έκαναν τα παιδιά; Ένα στέλεχος της νεολαίας του ΜέΡΑ25 ήταν εκεί. Γνωρίζουμε πολύ καλά τι έκαναν. Μπήκαν μέσα στην ΑΣΟΕΕ, για να απαιτήσουν το δικαίωμα στο ανοικτό πανεπιστήμιο και στο να κάνουν μάθημα και βρίσκονται απέναντι από μεγάλη δύναμη των ΜΑΤ, που σφυροκοπούσε με δακρυγόνα -δεν τους άφησαν ούτε να βγουν ούτε καν να παραδοθούν- αυτά τα παιδιά, τα οποία ζητούσαν το ανοικτό πανεπιστήμιο.

Είναι μια κατάσταση μέσα στο πανεπιστήμιο, που η δική σας Κυβέρνηση δημιούργησε, η οποία πηγαίνει εντελώς αντίθετα και ενάντια σ' αυτό που υποτίθεται ότι θέλετε και θέλουμε, το ανοικτό πανεπιστήμιο, τη διαφύλαξη του ασύλου των ιδεών του μαθήματος.

Όταν βρισκόμασταν στις αίθουσες της Νομικής, με τους πρωτοετείς φοιτητές μου παλέψαμε για να συνεχίσουμε να κάνουμε μάθημα απέναντι στους «μπαχαλάκηδες». Εσείς κλείνετε τα πανεπιστήμια και βάζετε τα ΜΑΤ μέσα, να έρχονται τα νέα ένστολα παιδιά σε αντίθεση, σε σύγκρουση, σε κόντρα, σε μάχη με τα νέα παιδιά που ζητούν να γίνονται μαθήματα.

Αυτή ήταν η κατάσταση στην ΑΣΟΕΕ και τα παιδιά τα οποία συνελήφθησαν -η Σοφία Σακοράφα, που είναι εδώ, ήταν στη ΓΑΔΑ και μπορεί να σας το επιβεβαιώσει- ήταν παιδιά που απεχθάνονταν τη βία, όπως και όλοι εμείς στο ΜέΡΑ25 απεχθανόμαστε τη βία και ζητάμε το τέλος της βίας όλων των μορφών της βίας και στα πανεπιστήμια και εκτός πανεπιστημίων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ερώτημα το οποίο έθεσα, θα το ξαναθέσω γενικότερα. Αυτή η Κυβέρνηση τι ακριβώς κάνει στα νέα μας παιδιά; Τι ακριβώς κάνει και σε ποια θέση θέτει τους αστυνομικούς μας; Σε τι θέση θέτετε τους δημόσιους λειτουργούς;

Άκουσα τις προάλλες τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη να μιλά για κάποιους που θέλουν νέο Γρηγορόπουλο.

Κύριε Υπουργέ, τι ασέβεια είναι αυτή απέναντι στην οικογένεια του νεκρού νέου; Αμφισβητεί ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη ότι επρόκειτο για φόνο, χωρίς αφορμή, από κρατικό όργανο και μάλιστα όργανο του κράτους εκείνη τη στιγμή;

Μπράβο, κύριε Χρυσοχοϊδης, εξαιρετική προσπάθεια μεγιστοποίησης της πιθανότητας βίας, της ενίσχυσης του θυμού, της δημιουργίας περισσότερου εμφυλιοπολεμικού κλίματος!

Κάνετε ό,τι μπορείτε, για να επιβεβαιώσετε αυτά που λέει το ΜέΡΑ25 από την πρώτη μέρα στη Βουλή. Πρώτον, ότι ο κ. Χρυσοχοϊδης είναι ακατάλληλος να είναι Υπουργός Προστασίας του Πολίτη. Είναι η τέταρτη φορά που το αναφέρω στην Ολομέλεια της Βουλής. Ένας Υπουργ-

γός που έκανε ό,τι μπορούσε για να διασύρει τις οροθετικές γυναίκες, ένας Υπουργός ο οποίος μιλά από μόνος του για νέους Γρηγορόπουλους, κάνει κακό και στην Κυβέρνησή σας και στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στην ελληνική πολιτεία.

Ποιος τελικά θα προστατεύσει τον πολίτη από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη; Είναι σαν να προσπαθεί ο κ. Χρυσόχοϊδης να επιβεβαιώσει αυτό που λέμε από την αρχή για την προσπάθεια του Πρωθυπουργού, ενός ανθρώπου που δηλώνει φιλελεύθερος. Εμείς, που πάντοτε δεχόμαστε τον αυτοπροσδιορισμό των ανθρώπων, τι λέμε; Λέμε ότι ο φιλελευθερισμός σας στον βαθμό που εξυπηρετεί μια συγκεκριμένη παρασιτική ολιγαρχία, των τραπεζιτών, αυτός ο –εντός εισαγωγικών– «φιλελευθερισμός» απαιτεί όλο και αυξανόμενους βαθμούς αυταρχισμού. Αυτό επιβεβαιώνεται από τα λεγόμενα του κ. Χρυσόχοϊδη και, δυστυχώς, από πολλά άρθρα στο νομοσχέδιό σας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άλλο μηδενική ανοχή στη βία και άλλο το να προκαλείς τη βία για να ασκείς βία, ενισχύοντάς την στο όνομα της μηδενικής ανοχής της βίας. Κάποτε αυτό λεγόταν και προβοκάτσια.

Θα επιστρέψω, στα τελευταία αυτά λόγια μου, πάλι για μια φορά ακόμα στα πανεπιστήμια ως μια έκκληση προς εσάς, κύριε Υπουργέ, γιατί φαντάζομαι και θέλω να πιστεύω ότι εδώ υπάρχει γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ μας.

Αφήστε την ειρήνη να εξελιχθεί μόνη της μέσα στα πανεπιστήμια. Αφήστε την πανεπιστημιακή μας κοινότητα να βρει τις ισορροπίες της, με τη βοήθεια όλων μας, όχι με τα ΜΑΤ στο προαύλιο να ρίχνουν βόμβες κρότου λάμψης και δακρυγόνα σε φοιτητές που απαιτούν ανοικτό πανεπιστήμιο. Τα λουκέτα στο πανεπιστήμιο και οι διμοιρίες των ΜΑΤ μέσα στα πανεπιστήμια δεν είναι η λύση, είναι αυτό το οποίο επιταχύνει τη βία και την ανομία.

Εμείς, ως ΜέΡΑ25, έχουμε τοποθετηθεί. Το πανεπιστήμιο χρειάζεται υπηρεσία περιφρούρησης του ασύλου, καλά εκπαιδευμένη. Δεν χρειάζεται την Αστυνομία και τα ΜΑΤ. Δεν είναι καλό για την Αστυνομία, δεν είναι καλό για τα πανεπιστήμια.

Πρέπει να προσέξετε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης. Τείνετε να γίνετε οι καλύτεροι φίλοι των «μπαχαλάκηδων». Τίποτα δεν νομιμοποιεί κάποιον που θέλει, όπως ήθελαν τότε, να μπαίνουν στις σχολές μας και να μας σταματούν από το να κάνουμε μάθημα, από Υπουργό που στέλνει τα ΜΑΤ μέσα στα πανεπιστήμια, την ώρα που απέξω από τα πανεπιστήμια, εκεί κοντά στην ΑΣΟΕΕ –εκεί είναι και τα γραφεία του ΜέΡΑ25– οι γειτονιές υποφέρουν, όχι από την έλλειψη καταστολής, αλλά από την έλλειψη οποιασδήποτε σοβαρής αστυνόμευσης πραγματικών φαινομένων ανομίας στους δρόμους της Αθήνας. Το να έχεις λουκέτα σε κάποια κτήρια, με διμοιρίες των ΜΑΤ απέξω, δεν αυξάνει το αίσθημα της ασφάλειας των πολιτών μας, κύριε Υπουργέ.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι, για κάθε περίπτωση πρόβλημα υπάρχει πάντα μία απάντηση που είναι ξεκάθαρη, απλή και εσφαλμένη. Αυτήν την απάντηση μας δίνετε, την καταστολή. Είναι απλή η απάντηση: «Δεν ανεχόμαστε πλέον...». Καταστολή, είναι ξεκάθαρη η απάντηση. ΜΑΤ στα πανεπιστήμια. Και είναι εσφαλμένη η απάντηση.

Κυρίες και κύριοι, η ευνομούμενη κοινωνία δεν καταθλάει κυλώντας στους τροχούς του αναπόφευκτου. Έρχεται μετά από συνεχείς αγώνες κατά της ολιγαρχικής καταστολής, που είναι ο κύριος αρωγός της βίας και της ανομίας στη χώρα μας, που είναι ο κύριος αρωγός της βίας και της

ανομίας σε όλες τις χώρες του πλανήτη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει για επτά λεπτά ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γεώργιος Ψυχogiός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να ξεκινήσω διαφορετικά. Μου έδωσε πάσα ένας προηγούμενος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας. Είμαι σίγουρος ότι η ελληνική κοινωνία έχει προχωρήσει πολύ και οι συνάδελφοι δεν έχουν αντιληφθεί ότι θέλει και απαιτεί από εμάς όχι περισσότερη καταστολή ή βία, αλλά απαιτεί από μας μια κοινωνία η οποία να είναι δημοκρατική, ανοιχτή, σύγχρονη, με δικαιώματα και υποχρεώσεις για όλους, χωρίς διακρίσεις. Και αυτό το έχει απαιτήσει με κάθε τρόπο και σε κάθε ευκαιρία. Μην επενδύετε, λοιπόν, σε αυτό διότι μας ξεπεράσει όλους και πρέπει να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν τον Ιούνιο συζητούσαμε σε αυτήν την Αίθουσα το νέο Ποινικό Κώδικα και το νέο Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ήταν ένα νομοθετικό κείμενο που είχε έρθει ως επιστέγασμα της χρόνιας δουλειάς μιας νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, η οποία ήταν παρούσα σύσσωμη εκείνη την ημέρα εδώ, με όλα της τα στελέχη, έγκριτους πανεπιστημιακούς και δασκάλους και η οποία επικροτούσε και στήριζε αυτήν την πρωτοβουλία.

Ο εκσυγχρονισμός των κωδίκων, ήταν ένα πάγιο αίτημα τόσο των δικαστικών αρχών όσο και των δικηγόρων, αλλά και της κοινωνίας που ερχόταν αντιμέτωπη με διατάξεις προερχόμενες από μια άλλη εποχή και μια άλλη κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα. Η όλη εικόνα του συστήματος ποινών ήταν κατά κοινή ομολογία μη αναλογική, ψευδεπίγραφη και ανορθολογική και ο νέος Ποινικός Κώδικας διόρθωσε αυτήν την κατάσταση.

Από εκείνη τη συζήτηση, από την οποία αποχώρησαν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΚΙΝΑΛ, προέκυψε μια σειρά διατάξεων που εξορθολόγισαν, βελτίωσαν το σύστημα του Ποινικού Δικαίου, υλοποίησαν τη γενική αποκλιμάκωση των ποινών, όπως επιτάσσουν οι πιο σύγχρονες οπτικές του Συμβουλίου της Ευρώπης, ενώ αποκρυστάλλωσαν και μια βάση κοινής εμπιστοσύνης για το νομικό κόσμο που τώρα διασπάται και μάλιστα πάρα πολύ σύντομα.

Να σας θυμίσω για τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας την ενδυνάμωση του ρόλου του εισαγγελέα, την ενίσχυση της θέσης του συνηγόρου υπεράσπισης, τη συστηματοποίηση των μέτρων για τους ανήλικους παραβάτες με ειδική μεταχείριση και για τον Ποινικό Κώδικα την αύξηση του χρόνου παραγραφής των αδικημάτων που στρέφονται κατά του δημοσίου από δεκαπέντε στα είκοσι χρόνια με βαρύτερες ποινές, την κατάργηση αναχρονιστικών διατάξεων, όπως το αξιόποινο της απεργίας δημοσίων υπαλλήλων, αλλά και τη στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων.

Σήμερα, λοιπόν, συζητάμε το σχέδιο νόμου: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», που περιλαμβάνει μεταρρυθμίσεις που αφορούν στη θεμελιακή φυσιογνωμία, αλλοιώνουν την προηγούμενη πολύχρονη εργασία και έρχονται με πρωτοφανή βιασύνη και προχειρότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές αντιμετωπίζουμε κυρίως ως νομικοί τα ζητήματα που σχετίζονται με το ποινικό δίκαιο ως αμιγώς νομικά. Είναι όμως και πο-

λιτικά και κοινωνικά, διότι εξαρτώνται και από το ιστορικό πλαίσιο, αλλά και από τις αλληλεπιδράσεις και την κοινωνική πραγματικότητα.

Απ' αυτήν την άποψη δύο είναι τα βασικά χαρακτηριστικά του νομοθετήματος της Νέας Δημοκρατίας: η ύπαρξη διατάξεων διασταλτικού χαρακτήρα και η δυσανάλογη αυστηροποίηση των ποινών. Η Κυβέρνηση, όπως έκανε και πριν από δύο εβδομάδες με το νόμο για τη διεθνή προστασία, προσπαθεί να γενικεύσει τις διατάξεις, για να μπορεί να εφαρμόζει τον περιορισμό της ελευθερίας, εν προκειμένω τη φυλάκιση, με μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα, ειδικά σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει τετελεσμένη πράξη, αλλά ενδεχόμενη πρόθεση τέλεσης πράξης.

Και ξεκινάω από την κοινωφελή εργασία. Παρά τις υποσχέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης ότι θα δρούσε γρήγορα, κύριε Υπουργέ, έχει παρέλθει διάστημα τριών μηνών και ο θεσμός μετατροπής της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας που λειτούργησε στη χώρα από το '91 παραμένει σε αναστολή και από τη στιγμή που δεν περιλαμβάνεται στις διατάξεις, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι δεν θα εφαρμοστεί κιάλας. Ελπίζουμε να μας διαψεύσετε στην πράξη.

Στη συνέχεια, επενδύετε στην επικοινωνία, τις εντυπώσεις και εργαλειοποιείτε τους κώδικες. Μετατρέπετε σε κακούργημα από πλημμέλημα την κατοχή εκρηκτικών υλών, όταν δεν ακουμπάτε καν την οπλοκατοχή, ακόμα και όταν πρόκειται για πυροβόλα όπλα.

Να είμαστε σαφείς, εμείς δεν επικροτούμε τη ρίψη μολότοφ. Ίσα-ίσα στις δικές μας αντιλήψεις εκτιμούμε ότι τέτοιες πρακτικές μπορεί να αποδυναμώνουν τις λαϊκές διεκδικήσεις, όπως εκφράζουν τα κινήματα. Όμως, δεν μπορούμε να δεχτούμε μια τέτοια αυστηροποίηση, η οποία μετατρέπει την κατοχή εκρηκτικών υλών σε κακούργημα, όταν η κατοχή άλλων επικίνδυνων μέσων, όπως ένα αυτόματο όπλο δεν τυγχάνει της ίδιας αντιμετώπισης και δεν υπάρχει αναλογικότητα.

Περνάω στην απιστία. Θα διαβάσω από την «ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» ένα απόσπασμα του πρώην Υπουργού και μεγάλου δασκάλου, που τον έχετε λειοδορήσει όλα αυτά τα χρόνια, του κ. Παρασκευοπούλου σε σχέση με το ζήτημα της απιστίας: «Η νομοθεσία μας έως τώρα ξέφευγε από τον κανόνα του αυτεπάγγελτου και προέβλεπε προϋπόθεση έγκλησης για τη δίωξη σε δύο μόνο κατηγορίες: όταν το προσβαλλόμενο αγαθό είναι προσωπικό και όταν η πράξη δεν είναι κακούργημα, δηλαδή ιδιαίτερα βαριά. Καμμία από τις δύο περιπτώσεις δεν συντρέχει εδώ. Η τράπεζα προφανώς θα αποφεύγει να εγκალεί, όταν ο υπάλληλος έβλαψε τα συμφέροντά της με εντολή της διοίκησης, με βάση τα συμφέροντα της πλειοψηφίας των μετόχων και έτσι τα συμφέροντα της μειοψηφίας και των πελατών θα μένουν έκθετα.».

Είναι απολύτως ξεκάθαρο λοιπόν -και βέβαια μετά από τη δημόσια συζήτηση και την ανακοίνωση της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος, στην οποία γίνεται λόγος για κίνδυνο ατιμωρησίας, για κίνδυνο διεθνούς έκθεσης της χώρας και έχοντας, αυτό που είπε και ο εισηγητής μας, το άρθρο 65 του ν.4472/2017, που καλύπτει ενδεχομένως και ανεπαρκώς, αν και εκεί μπορούσατε να χτίσετε πάνω σε αυτό και να βελτιώσετε, τις πράξεις ή παραλείψεις για ρυθμίσεις, αναδιρθρώσεις και διαχείριση δανείων και μάλιστα όταν οι τράπεζες έχουν ανακεφαλαιοποιηθεί τόσες φορές με χρήματα του ελληνικού λαού-, ότι τέτοιες διατάξεις είναι απαράδεκτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ποινές πρέπει να έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα, όμως πάντα στη βάση της αρχής της αναλογικότητας. Όσο οι ποινές είναι δυσανάλογες πράξεις ή αφορούν ενδεχόμενη πρόθεση τέλεσης πράξης, χωρίς αυτή να διαπιστωθεί, θα παραβιάζονται θεμελιώδεις αρχές του κράτους δικαίου και της ισονομίας και θα τιμωρείται το φρόνημα.

Όπως είπαμε και νωρίτερα, θεσμοθετείτε ένα κράτος -τιμωρό που φυλακίζει όχι για να σωφρονίσει, αλλά για να εκδικηθεί. Μάλιστα κάνατε την ανεπιτυχή μεταφορά της αντεγκληματικής πολιτικής στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, που άρον-άρον στο προηγούμενο νομοσχέδιο θελήσατε να επαναφέρετε μετά την απουσία όλων αυτών των διαδικασιών και βέβαια όταν οι πολύ καλές κριτικές από την επιτροπή βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης ακολούθησαν μία σωφρονιστική πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης που εσείς δεν συνεχίζετε.

Όπως ανέφερε και η κ. Συμεωνίδου - Καστανίδου, πράγματι η αναλογικότητα μεταξύ των απειλούμενων ποινών σε αδικήματα και της εγκληματικότητας στη χώρα δεν συνάδει με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και πρέπει να το λάβετε υπόψη σας για να υπάρξει αποκλιμάκωση των ποινών.

Το δίλημμα, λοιπόν, ασφάλεια ή ελευθερία που θέτετε είναι επίπλαστο. Ασφάλεια δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ελευθερία και αυτό επιβεβαιώνεται και από διεθνή δικαστήρια, όπως το Supreme Court των Ηνωμένων Πολιτειών, όταν κλήθηκε να αποφασίσει για προληπτική καταχρηστική κράτηση στο όνομα της μάχης κατά της τρομοκρατίας και γνωμοδότησε αρνητικά.

Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι μόλις τέσσερις μήνες μετά την ψήφιση των ποινικών κωδίκων έρχεστε χωρίς να έχετε δει την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, για να ικανοποιήσετε ένα συγκεκριμένο ακροατήριο που σας πηγαίνει όλο και πιο δεξιά, να ανατρέψετε πολλές από αυτές και να βάλετε μια παλιά αντίληψη για το ποινικό δίκαιο της χώρας.

Όμως, σε αυτές τις συνθήκες αναρωτιέμαι αν πράγματι θυμάστε τι έγινε εδώ το 2012-2014. Υπήρχε ένα όργιο καταστολής, το οποίο καταδικάστηκε διεθνώς, η χώρα εξευτελίστηκε με τις οροθετικές γυναίκες, με τη κυνήγι μαγισσών σε πρόσφυγες και μετανάστες, με τη φυλάκιση οφειλετών για 500 ευρώ, χωρίς κανένα αποτέλεσμα ως προς τη χάραξη πολιτικής.

Έτσι, λοιπόν, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Εμείς, λέμε ότι η κοινωνία είναι έτοιμη, είναι ώριμη, θέλει δημοκρατικές αλλαγές, βαθιές τομές, προκειμένου να μη γυρίσουμε σε αυτές τις εποχές και σε κάθε περίπτωση να μην χρησιμοποιείται το κομμάτι των Ποινικών Κωδίκων και της ασφάλειας για να αποπροσανατολίσει από άλλα σοβαρά ζητήματα, όπως το προσφυγικό και πολύ κρίσιμα θέματα της επικαιρότητας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία κ. Νικόλαος Μανωλάκος, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε κάθε κοινοβουλευτική περίοδο είθισται να κατατίθενται και να ψηφίζονται δεκάδες νομοσχέδια και τροπολογίες. Ειδικά στα χρόνια της κρίσης, οι Έλληνες Βουλευτές κλήθηκαν να σηκώσουν στις πλάτες τους μεγάλο βάρος για τον εκσυγχρονισμό του κράτους και των θεσμών του, προκειμέ-

νου να αντιμετωπίσουν στρεβλώσεις και παθογένειες πολλών ετών.

Παρ' όλο που έως σήμερα πάμπολλες νομοθετικές παρεμβάσεις έχουν συντελεστεί σε μια σειρά από τομείς και έχουν ως αποτέλεσμα την εναρμόνιση του νομικού οπλοστασίου της χώρας μας με τις επιταγές του Ευρωπαϊκού Δικαίου, τις συστάσεις του ΟΟΣΑ και τις μνημονιακές απαιτήσεις και δεσμεύσεις, ωστόσο η εφαρμογή όλων αυτών των νομοθετικών μεταβολών εν πολλοίς χωλαίνει και σκοντάφτει στην έλλειψη δυνατότητας του ίδιου του κράτους να επιβάλλει την τήρηση των ψηφισμένων νόμων, αφού δεν έχει ως σήμερα, δυστυχώς, τα εργαλεία να το κάνει.

Το πρόβλημα αυτό της μη εφαρμογής των νόμων έρχεται να αντιμετωπίσει το παρόν νομοσχέδιο δίνοντας σε μια σειρά από ψηφισμένα νομοσχέδια ονομαστική και ουσιαστική ισχύ. Ουσιαστική ισχύς είναι εκείνο το κομμάτι που δίνει νόημα και ζωή στον νόμο.

Στο πλαίσιο αυτό η κατεύθυνση του παρόντος νομοσχεδίου δεν είναι ούτε προοδευτική ούτε συντηρητική. Είναι ουσιαστική και εργαλειακή, αφού φιλοδοξεί ως εργαλείο να βοηθήσει στην εφαρμογή τόσο των άλλων νομοσχεδίων, που αν και ψηφισμένα, συναντούν προσκόμματα στην εφαρμογή τους, με αποτέλεσμα να καθίστανται ανενεργά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όσα επενδυτικά νομοσχέδια και να ψηφίσουμε, σε όσες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και αν προβούμε, προσέλκυση επενδύσεων υπό την απειλή τρομοκρατίας και ενός ιδιότυπου αντάρτικου πόλης στο κέντρο των Αθηνών ή σε κέντρα προσέλκυσης επενδυτικών κεφαλαίων, δεν μπορεί να υπάρξει. Αντιμετώπιση της τρομοκρατίας με ευχολόγια δεν μπορεί να γίνει.

Το παρόν νομοσχέδιο περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις που ρυθμίζουν την ποινική μεταχείριση όσων χρησιμοποιούν ή κατασκευάζουν εκρηκτικές ύλες ή εκπαιδεύουν άτομα στην τεχνική των εκρηκτικών υλών.

Οι φρικιαστικές αναμνήσεις από το φλεγόμενο υποκατάστημα της Marfin θα μας υπενθυμίζουν για πάντα ότι οι προβαίνοντες σε τέτοιες ενέργειες δεν έχουν και δεν μπορούν να έχουν καμμία ιδεολογική νομιμοποίηση και πρέπει να αντιμετωπίζονται ως κατάπτυστοι εγκληματίες που διασalaεύουν την έννομη τάξη.

Ανάλογες πράξεις αποτελούν πλέον κακούργημα, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 272. Ο δράστης που συμμετέχει σε πλήθος που διαπράττει βιαιοπραγίες, εισβάλλει παράνομα σε ξένα σπίτια ή ακίνητα και κατέχει εκρηκτικές ύλες διαπράττει κακούργημα και αντιμετωπίζει κάθειρξη έως και δέκα χρόνια.

Με το άρθρο 168 δίνεται η δυνατότητα της αυτεπάγγελτης επέμβασης του εισαγγελέα στην περίπτωση άσκησης βίας, δίχως να απαιτείται πλέον έγκληση από τα θύματα. Με τον τρόπο αυτόν θεωρώ ότι επιτυγχάνεται και η αντιμετώπιση της μαστίγας της φοροδιαφυγής, η οποία, επίσης, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με ευχολόγια, αλλά μόνο με συνεχείς και αυστηρούς ελέγχους, όταν, μάλιστα, οι διενεργούντες τους ελέγχους γνωρίζουν ότι όσοι επιχειρήσουν να τους απειλήσουν ή να τους προπηλακίσουν θα βρουν απέναντί τους μια συντεταγμένη πολιτεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας στους δρόμους, στις γειτονίες και στα καταστήματα, που αποτελεί κύριο παράγοντα για την επίτευξη μιας υγιούς κοινωνικής και οικονομικής ζωής, δεν μπορεί να επιτευχθεί με ευχολόγια, δεν μπορεί να επιτευχθεί με πολυϊσοβίτες, που κάνοντας χρήση ευεργετικών για τους άλλους, πλην όμως επιβλαβών για την κοινωνία, δια-

τάξων, σουλατσάρουν προκλητικά στο κέντρο της πόλης ή αιτούνται την αποφυλάκισή τους, αφού έχουν εκτίσει λίγο περισσότερο από τα δεκαπέντε χρόνια στα σωφρονιστικά καταστήματα.

Το νέο νομοσχέδιο προβλέπει αφ' ενός μεν αυστηρότερες ποινές για αδικήματα που διαπράττονται κατά τη διάρκεια των αδειών των κρατουμένων αφ' ετέρου δε ότι οι πολυϊσοβίτες θα έχουν δικαίωμα να ζητήσουν αποφυλάκιση, εφόσον έχουν συμπληρώσει πραγματική έκτιση ποινής είκοσι δύο ετών μέσα στα σωφρονιστικά καταστήματα.

Και, φυσικά, με ευχολόγια δεν μπορεί να περιοριστεί η εκατόμβη νεκρών που θρηνούμε κάθε χρόνο στην άσφαλτο. Ασφαλώς προς τη σωστή κατεύθυνση βρίσκονται οι διατάξεις του νομοσχεδίου που επιβάλλουν μέχρι και ισόβια κάθειρξη για όποιον οδηγεί υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών ουσιών και προκαλέσει απώλεια ανθρώπινης ζωής.

Επίσης, αυστηροποιούνται και οι ποινές όπως πρέπει για τους διακινητές προσφύγων και μεταναστών, με διπλάσιό και με τριπλασιασμό και με αύξηση των ετών κάθειρξης. Στέλνουμε έτσι ένα ξεκάθαρο μήνυμα αποτροπής, θωρακίζουμε τη χώρα και ενισχύουμε την εθνική μας ασφάλεια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να κλείσω την ομιλία μου με την ελπίδα και την ευχή ότι οι ρυθμίσεις που έρχονται προς ψήφιση θα περάσουν με τη μεγαλύτερη δυνατή πλειοψηφία, γιατί είναι ρυθμίσεις που ενισχύουν το αγαθό της δημόσιας ασφάλειας, γιατί είναι ρυθμίσεις που μπορούν να αποτελέσουν μοχλό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας και να οδηγήσουν σε κοινωνική ευημερία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει για επτά λεπτά ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βασίλειος Κόκκαλης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι το κύρος του πολιτικού συστήματος και του εν γένει πολιτικού προσωπικού έχει τρωθεί, έχει βληθεί όχι αδικαιολόγητα. Νομίζω ότι κανείς δεν θα διαφωνήσει ότι οφείλουμε να το υπερασπιστούμε και να προβούμε σε όλες τις ενέργειες για την αποκατάστασή του.

Μία από αυτές τις ενέργειες ήταν και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για την ερμηνευτική δήλωση στο άρθρο 86, σύμφωνα με την οποία θα ξεκαθαριζέτο μια και καλή ότι δεν παραγράφεται το αδίκημα της δωροδοκίας για τους πολιτικούς. Νομίζω ότι κανείς στην πραγματικότητα δεν διαφωνεί με αυτό. Εν τούτοις, η κυβερνητική πλειοψηφία διαφώνησε.

Η Κυβέρνηση, όμως, με το παρόν νομοσχέδιο προχωρά σε ένα βήμα παρακάτω. Θα μου επιτρέψετε σε αυτά τα λίγα λεπτά να επικεντρωθώ στην προμετωπίδα του νομοσχεδίου, στη ναυαρχίδα, πράγμα για το οποίο καταθέσαμε ονομαστική ψηφοφορία, για την κακουργηματική απιστία.

Εάν έχει παρατηρηθεί, δεν το υπερασπίστηκε κανείς σχεδόν από τη Συμπολίτευση. Άκουσα από τον κύριο Υπουργό, υπερασπιζόμενος αυτή τη διάταξη, να λέει: «Μα, εσείς κάνατε πλημμέλημα την απάτη». Αυτή δεν είναι υπερασπίση μιας διάταξης, η οποία όχι απλά αντίκειται στη νομοθεσία την ελληνική και την ευρωπαϊκή, αλλά και προκαλεί οικονομική ζημιά σε χιλιάδες συμπολίτες, όπως θα προσπαθήσω να αποδείξω σε αυτά τα λίγα λεπτά.

Ποιες είναι οι αιτιολογίες; Θα το πούμε πιο απλά για να καταλαβαίνει ο κόσμος. Η πρώτη αιτιολογία είναι η νομική. Η δεύτερη αιτιολογία είναι η επικοινωνιακή. Τι αναφέρει η αιτιολογία, σύμφωνα με τον νόμο; Μας καλείτε να ψηφίσουμε ότι η απιστία σε βάρος του τραπεζικού ιδρύματος πρέπει να διώκεται κατ' έγκληση, διότι αφορά προσβολή ατομικού έννομου αγαθού.

Θα μου επιτρέψετε να διαφωνήσω και μαζί με εμένα να διαφωνήσει και η πλειάδα των πανεπιστημιακών που ασχολούνται με τη νομική επιστήμη, διότι με την ίδια λογική και στον βιασμό, ατομικό έννομο αγαθό προσβάλλεται. Δεν διώκεται κατ' έγκληση. Με την ίδια λογική και με την εκβίαση, ατομικό έννομο αγαθό προσβάλλεται. Εν τούτοις, δεν διώκεται κατ' έγκληση. Με την ίδια παράλογη λογική και η ανθρωποκτονία από πρόθεση, ατομικό έννομο αγαθό προσβάλλει, τη ζωή. Εν τούτοις, δεν διώκεται κατ' έγκληση. Είναι σημαντικό κριτήριο το ατομικό έννομο αγαθό, όχι όμως το αποφασιστικό.

Εν συνεχεία, παραβιάζεται η αρχή της μη αυτοενοχοποίησης. Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου λέει: «Ο δράστης, ο οποίος τελεί την απιστία, οφείλει εντός τριμήνου να υποβάλει έγκληση στον εαυτό του.». Ακόμα και να θέλει, αυτό θα είναι παράνομο, διότι θα αυτοενοχοποιηθεί. Άρα είναι αντίθετη και με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Να πούμε τώρα πιο απλά για ποιον λόγο αυτή η διάταξη όχι απλά αντίκειται στην ευρωπαϊκή και στην ελληνική νομοθεσία, αλλά προκαλεί και οικονομική ζημιά.

Η δεύτερη αιτιολογία ήταν η επικοινωνιακή. Είπατε στην πρώτη συνεδρίαση, την οποία εγκαταλείψατε, όμως, μόνο έναν Βουλευτή άκουσα να λέει: «γιατί διαφωνείτε, κύριοι της Αντιπολίτευσης; Ο σκοπός αυτής της διάταξης είναι να βοηθήσουμε συμπολίτες μας όταν θα διαγραφούν τα δάνειά τους.». Διορθώστε με αν κάνω λάθος. Θέλουμε να προστατευθούν τα τραπεζικά στελέχη σε περίπτωση που γίνει μια μερική ή ολική διαγραφή του δανείου. Ωραίο ακούγεται, όμως δεν ισχύει, και το εγκαταλείψατε. Για ποιον λόγο; Διότι ήδη με τον ν.4472/2017 έχει προβλεφθεί η μη ποινική ευθύνη σε περίπτωση αναδιάρθρωσης δανείων. Να το πούμε απλά: Όσα τραπεζικά στελέχη προβούν σε ρύθμιση δανείων δεν αντιμετωπίζουν ποινική ευθύνη ή αστική ευθύνη ήδη από το 2017. Οφείλετε, όμως, να δώσετε εξηγήσεις για ποιον λόγο το κάνετε αυτό.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι της Συμπολίτευσης, τι οικονομική ζημιά θα υποστούν χιλιάδες συμπολίτες μας; Οι συμπολίτες οι οποίοι έχασαν τα σπίτια τους και την περιουσία τους και αυτοί οι οποίοι είναι στα δικαστήρια, ξέρετε τι αντιμετωπίζουν από τις τράπεζες; Την ένσταση του δόλου. Τους λένε οι τράπεζες: «Είχες δόλο όταν έπαιρνες το δάνειό σου, γι' αυτό και δεν δικαιούσαι την ευνοϊκή διευθέτηση. Είχες δόλο». Γιατί τους αδύναμους τους θεωρείτε κατώτερους σε σχέση με τους τραπεζίτες που παραγράφετε τον δόλο; Για ποιον λόγο τον δόλο τον παραγράφετε και τον αμνηστεύετε για τα τραπεζικά στελέχη, ενώ ο δόλος για τον συμπολίτη, ο οποίος διεκδίκησε και ήδη διεκδικεί, υπάρχει; Για ποιον λόγο το αδύναμο μέρος της κοινωνίας να πάρει πάνω του το βαρύ φορτίο; Είναι σύμφωνο με την αρχή της ισότητας αυτό το πράγμα;

Αυτό αποδεικνύει και την έλλειψη κοινωνικού προσήμου στην Κυβέρνησή σας, διότι όχι απλά αυτή η συγκεκριμένη διάταξη παραβιάζει ευθέως και την ελληνική, αλλά και την ευρωπαϊκή νομοθεσία, αλλά παραβιάζει και την αρχή της ισότητας. Οδηγεί χιλιάδες συμπολίτες μας στα δικαστήρια,

τους εξαναγκάζει να χάνουν τις περιουσίες τους ελλείψει του δόλου όταν ελάμβαναν το δάνειο και αυτόν τον δόλο τον αμνηστεύετε για τους τραπεζίτες.

Αυτό είναι το κοινωνικό πρόσημο; Αυτή είναι η επιστροφή στην κανονικότητα; Μάλλον επιστροφή στην κανονικότητα είναι, αλλά στην κανονικότητα της διαπλοκής, στην κανονικότητα της αδιαφάνειας και της διαφθοράς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Τζανακόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι είναι σαφές σε όλους και σε όλες μας ότι η Κυβέρνηση τις τελευταίες μέρες βρίσκεται σ' έναν παροξυσμό αυταρχισμού. Είχαμε τα προχθεσινά γεγονότα στην ΑΣΟΕΕ, όπου η Αστυνομία εμπόδισε τους φοιτητές με ξύλο και με χημικά να πραγματοποιήσουν γενική συνέλευση και στη συνέχεια επιχειρήθηκε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να ενοποιηθεί αυτό με τα ευρήματα της Αστυνομίας την Κυριακή στο συγκεκριμένο πανεπιστήμιο, αλλά υπάρχει και μια «καταιγίδα» καταγγελιών για άσκηση παράνομης βίας, ακόμη και βάνουσων συμπεριφορών που αγγίζουν τα όρια των βασανιστηρίων από αστυνομικά όργανα τις τελευταίες μέρες. Μια από τις καταγγελίες αυτές έγινε και από Βουλευτή του ελληνικού Κοινοβουλίου, τον κ. Γρηγοριάδη, τον συνάδελφο του ΜΕΡΑ25 σε σχέση με την κόρη του και ένα περιστατικό που συνέβη στα Εξάρχεια όπου εξυβρίστηκε η δεκαεξάχρονη κόρη του από αστυνομικό των ΜΑΤ.

Όλα αυτά, λοιπόν, είναι ενδεικτικά μιας ακραίας κατάστασης, την οποία νομίζω ότι εσκεμμένα επιχειρεί να τροφοδοτήσει η Κυβέρνηση. Είναι ενδεικτικά και μιας επικοινωνιακής στρατηγικής που ενδεχομένως να θεωρεί η Κυβέρνηση ότι μπορεί να τη βγάλει από το πολιτικό της αδιέξοδο στο προσφυγικό, διότι νομίζω ότι είναι πάλι σε όλους και όλες σαφές ότι η στρατηγική αυτή επιδιώκει να συγκροτήσει και να συγκρατήσει τα ακροατήρια στα οποία πόνταρε η Νέα Δημοκρατία για να ανέλθει στην εξουσία.

Επειδή, λοιπόν, ακριβώς επί χρόνια σπείρατε ανέμους, σήμερα θερίζετε θύελλες και βρίσκεστε μπροστά στις αντιφάσεις και στα αδιέξοδα του δικού σας αντιπολιτευτικού λόγου, της δικής σας ακραίας δεξιάς ρητορικής την προηγούμενη τριετία.

Αυτή η στρατηγική απογειώθηκε πλέον σήμερα με την αχαρκτήριστη δήλωση κορυφαίου Υπουργού της Κυβέρνησης, του κ. Βορίδη, που χαρακτήρισε το ξύλο ως στοιχείο αναγκαστικότητας του δικαίου. Ο κ. Μητσοτάκης οφείλει να πάρει ευθέως και άμεσα θέση σε σχέση με αυτήν την απαράδεκτη δήλωση και εσείς, κύριε Τσιάρα, ως Υπουργός Δικαιοσύνης πρέπει να πάρετε άμεσα θέση για το αν αυτή η δήλωση αποτυπώνει και αντανάκλα τις φιλελεύθερες αξίες στις οποίες ομνύετε. Πρόκειται για ντροπή. Είναι πραγματική ντροπή να ακούγονται αυτά τα πράγματα από στόμα Υπουργού ή και του οποιουδήποτε πολίτη.

Με αυτήν ακριβώς τη στρατηγική επιδιώκετε να ταΐσετε με ακρότητες, με καταστολή, με αυταρχισμό και με το δόγμα του αστυνομικού κράτους αυτά τα ειδικά ακροατήρια στα οποία στηρίζατε την εκλογική σας επιρροή και την άνοδό σας στην εξουσία.

Είναι, λοιπόν, σαφές ότι πλέον έχετε πάρει διαζύγιο ως παράταξη από τον πολιτικό φιλελευθερισμό. Και τούτο

στο όνομα μιας κοντόφθαλμης στρατηγικής, που στην πραγματικότητα τροφοδοτεί και αναζωπυρώνει αυτό το οποίο κατ' όνομα μόνον θέλει να πολεμήσει.

Το ακόμα όμως μεγαλύτερο δυστύχημα είναι ότι στην επικοινωνιακή και πολιτική αυτή στρατηγική της έντασης, η οποία θεωρείτε ότι θα σας βγάλει από το πολιτικό σας αδιέξοδο, έχετε εντάξει και τη συζήτηση για τους Ποινικούς Κώδικες. Αντί, λοιπόν, να σεβαστείτε ως παράταξη και ως Κυβέρνηση τη σπουδαιότητα του θέματος, αντί να σεβαστείτε τα πολύπλοκα ζητήματα αντεγκληματικής πολιτικής και ουσιαστικών σταθμίσεων που πρέπει να αποτυπώνονται στον ποινικό νόμο, τον υπονομεύετε από τα μέσα.

Αυτό, όμως, έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό. Προεκλογικά να σας θυμίσω ότι η Νέα Δημοκρατία φόρτωσε στους δύο κώδικες -τον νέο Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας- όλα τα δεινά της ελληνικής κοινωνίας. Για όλα έφταιγαν οι κώδικες! Αντικατέστησε αυτό το σύνθημα το διαβόητο εκείνο «για όλα φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ» του 2012 – 2015. Το 2019 για όλα έφταιγαν οι κώδικες.

Και σήμερα τι έρχεστε να κάνετε εδώ; Επί της ουσίας αποδέχεστε ότι τον Ιούνιο και τον Ιούλιο κοροϊδέψατε τον κόσμο διότι διατηρείτε τον βασικό κορμό αυτής της μεταρρύθμισης, την οποία τόσο άγρια λοιδορήσατε επί δίμηνο με μόνο σκοπό να ικανοποιήσετε πολιτικές επιδιώξεις και πολιτικά στρατηγήματα. Κάνετε όμως, παρά το γεγονός ότι διατηρείτε αυτόν τον κορμό, αυτήν τη γενική αντίληψη και κατεύθυνση αυτής της ποινικής μεταρρύθμισης, απaráδεκτες παρεμβάσεις σε δύο κατευθύνσεις. Η μία κατεύθυνση υπηρετεί την άλλη. Πρώτον, επιλέγετε συγκεκριμένα σημεία που μπορούν να ικανοποιήσουν την πολιτική αυτή στρατηγική σας και αυτήν την προσπάθεια να πνίξετε στον φόβο την ελληνική κοινωνία.

Ακούω από το πρωί όλους τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης στις τοποθετήσεις τους για το κρισιμώτατο αυτό νομικό κείμενο, τους ποινικούς κώδικες, να κάνουν λόγο για τρομοκράτες, για μολότοφ, για ένοπλες οργανώσεις και διακρίνεται μάλιστα και η επιδίωξη να ταυτίσετε τον ΣΥΡΙΖΑ με όλα αυτά. Το έχετε ξανακάνει. Την περίοδο 2012 - 2015 δεν σας βγήκε σε καλό.

Βουλευτές σας μάλιστα, αναπαράγοντας αστόχαστα non paper που έχει μοιράσει προφανώς η Κυβέρνηση στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης για να τοποθετούνται en bloc και συγκροτημένα, διαρκώς επαναλαμβάνουν το ίδιο ψεύδος, ότι δήθεν ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ είπε ότι η κατοχή μολότοφ δεν είναι αδίκημα. Και έρχεται ο κ. Λάμπας, δύο φορές ζητά τον λόγο επί προσωπικού, σας εξηγεί ότι δεν πρόκειται περί αυτού, ότι ουδέποτε είπε τέτοιο πράγμα, ότι απλώς είπε ότι δεν μπορεί να γίνεται διαχωρισμός μεταξύ της κατοχής μολότοφ η οποία θα θεωρείται κακούργημα και της κατοχής όπλου που θεωρείται πλημμέλημα. Για λόγους συνοχής και του νομικού κειμένου, αλλά και του πολιτικού λόγου που έρχεται να τον υποστηρίξει ή θα πείτε ότι και η κατοχή όπλου είναι κακούργημα ή θα χαρακτηρίσετε και τα δύο πλημμελήματα. Δεν κάνω εδώ αξιολογική στάθμιση τι πρέπει να ισχύει. Λέω όμως ότι, παρά το γεγονός ότι γίνεται αυτή η διευκρίνιση από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, επιμένουν οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, οι οποίοι προφανώς δεν παρακολουθούν την κοινοβουλευτική συζήτηση, αλλά αναπαράγουν απλώς και μόνον τις καθοδηγητικές εν πάση περιπτώσει σημειώσεις που τους έχετε δώσει, να επαναλαμβάνουν το ίδιο και το ίδιο στις ομιλίες τους.

Αυτό δεν συγκροτεί όρους σοβαρής κοινοβουλευτικής συζήτησης. Αυτό είναι απλώς η εργαλειοποίηση του Κοινοβουλίου για να το μετατρέψουμε σε προπαγανδιστικό μηχανισμό και νομίζω ότι δεν τιμά και την εργασία που έχει γίνει για τη συγκρότηση των δύο αυτών κορυφαίων νομικών κειμένων αυτού του επιπέδου η αντιπαράθεση. Να αντιπαρατεθούμε σε αυτά που πραγματικά διαφωνούμε. Εσείς θέλετε ένα ποινικό δίκαιο το οποίο να κινείται στην κατεύθυνση του αστυνομικού κράτους και του αυταρχισμού. Εμείς θέλουμε ένα ποινικό δίκαιο στην παράδοση του πολιτικού φιλελευθερισμού. Αυτή είναι η κύρια και η καίρια διαφορά μας, την οποία πρέπει να συζητήσουμε στη βάση της και με τους όρους που της αρμόζουν.

Γιατί όμως τα κάνετε όλα αυτά; Για να καλύψετε, κατά τη γνώμη μου, τη βασική σας πολιτική επιδίωξη με αυτό το νομοσχέδιο. Πρώτον, την παροχή απόλυτης -στα όρια της ασυδοσίας- ασυλίας στους τραπεζίτες. Είναι προφανές ότι αυτή η επικοινωνιακή στρατηγική την οποία ακολουθείτε δεν είναι τίποτε άλλο παρά το προπέτασμα καπνού για να καλυφθεί η βασική διάταξη, την οποία εισηγείστε σήμερα στο Κοινοβούλιο, κύριε Υπουργέ, που είναι η κατ' έγκληση μόνο δίωξη για το κακούργημα της απιστίας όταν αυτή αφορά σε τραπεζικά ιδρύματα. Αυτός είναι ο στόχος σήμερα. Αυτή είναι η κεντρική πολιτική επιδίωξη. Όλα τα υπόλοιπα, ξαναλέω, είναι το προπέτασμα καπνού.

Με την κατάπτωση, λοιπόν, αυτή διάταξη για την κατ' έγκληση δίωξη της απιστίας, ακόμη και της κακούρηματικής, όπου πλέον θύμα και θύτης ταυτίζονται, έχουμε το εξής: Θα πρέπει να είναι τα ίδια τα στελέχη της τράπεζας που διαπράττουν το αδίκημα της απιστίας εκείνα που θα εγκалέσουν τους εαυτούς τους για το αδίκημα. Πρόκειται περί απόλυτου νομικού παραλογισμού.

Το επιχείρημα δε ότι κάνετε αυτήν την κίνηση για να διευκολύνετε την αναδιάρθρωση των κόκκινων δανείων δεν είναι απλώς έωλο, είναι εν γνώσει σας ψευδές. Κοιτάξτε, αν θέλατε πράγματι να κινηθείτε σε αυτήν την κατεύθυνση υπήρχαν τρόποι νομικοί και τεχνικοί να το κάνετε, που δεν θα οδηγούσαν εκκρεμείς υποθέσεις θαλασσοδανείων, δηλαδή δανείων τα οποία δόθηκαν με μοναδική εγγύηση «αέρα», στο αρχείο. Δεν θα οδηγούσαν τις διώξεις εκατό στελεχών τραπεζών, που διώκονται για τα δάνεια των δικών σας κομμάτων, στο αρχείο. Μιλώ για θαλασσοδάνεια που δόθηκαν σε Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ ύψους 400 εκατομμυρίων ευρώ τα χρυσά χρόνια της ανάπτυξης, 2000 – 2010.

Και αναμένουμε, κύριε Υπουργέ, να δούμε τι θα κάνουν οι τραπεζίτες για τα θαλασσοδάνεια αυτά και για τα εκατό στελέχη τραπεζών που διώκονται τους επόμενους τρεις μήνες. Εδώ θα είμαστε. Θα το δούμε. Θα κατατεθούν εγκλήσεις γι' αυτά τα θαλασσοδάνεια ή απλώς θα οδηγηθούν στο αρχείο χωρίς δεύτερη συζήτηση;

Κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει να αφήσετε τα προσχήματα. Μην κοροϊδεύετε τον κόσμο, μην κοροϊδεύετε το Κοινοβούλιο, μην κοροϊδεύετε και τους εαυτούς σας. Η διάταξη αυτή είναι κατάπτωση, είναι σκανδαλώδης και προωθεί την ασυδοσία στον ευαίσθητο τομέα των τραπεζών. Και παρακαλώ μην επαναλάβετε το ασεβές προς τον ελληνικό λαό -όχι προς εμάς της Αντιπολίτευσης ή προς το Κοινοβούλιο- επιχείρημα ότι οι τράπεζες είναι ιδιωτικές εταιρείες και ότι πρέπει να αντιμετωπίζονται όπως όλες οι υπόλοιπες ιδιωτικές εταιρείες. Αν υπάρχουν σήμερα

τράπεζες, αυτό είναι χάρη στα χρήματα, τον πόνο και τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Επομένως, το να τις μεταχειρίζεστε ποινικά στο θέμα της απιστίας ως μία οποιαδήποτε ιδιωτική επιχείρηση είναι και σκόπιμο και ποινικά και νομικά ατεκμηρίωτο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Το υπερταμείο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το ίδιο ισχύει...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Για το υπερταμείο δεν μιλάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ, ησυχία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επειδή η κ. Βούλτεψη επιμένει...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Για το υπερταμείο δεν μιλάς ούτε για να ξένα funds.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε. Θα σας απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Βούλτεψη, παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επειδή το υπερταμείο το έχετε κάνει «καραμέλα», κυρία Βούλτεψη...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Σας την κατέθεσα! Στο υπερταμείο έδωσες ασυλία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να διαβάσετε τη διάταξη. Ουδέποτε ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ διάταξη περί ασυλίας.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ασυλία κανονική ψηφίσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας παρακαλώ, κυρία Βούλτεψη!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό το οποίο ψηφίστηκε ήταν τεκμήριο νομιμότητας -και όσοι θέλουν να καταλάβουν καταλαβαίνουν- ...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν ξέρεις ούτε τι ψηφίσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...εφόσον υπάρχει θετική απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τα ξένα funds;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επομένως τα ψέματα, οι διαστρεβλώσεις, η προπαγάνδα δεν βρίσκουν πραγματικό έδαφος, όταν μιλάμε επί κειμένων και όταν δεν έχουμε την προστασία των μέσων ενημέρωσης, εκείνων που στην πραγματικότητα συγκρότησαν τον ίδιο σας τον πολιτικό λόγο.

Επιστρέφω, όμως, στην ουσία του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θέλετε και τη δευτερολογία σας, κύριε Τζανακόπουλε; Γιατί αλλιώς, θα πρέπει να κλείσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι και τη δευτερολογία.

Όσα ισχύουν και για την απιστία των τραπεζιτών ισχύουν...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Και για τα ξένα funds;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...και για μια ακόμη διάταξη την οποία προωθείτε ως δήθεν διάταξη εναρμόνισης με το κοινοτικό δίκαιο και με κοινοτική οδηγία. Πρόκειται για τη διάταξη που θέτει, αναδρομικά μάλιστα, χρονικό όριο δεκαοκτώ μηνών στις δεσμεύσεις περιουσιακών στοιχείων μετά από εντολή της αρχής για την καταπολέμηση εσόδων από εγκληματικές ενέργειες.

Δηλαδή, τι θα συμβεί; Αυτό που θα συμβεί είναι ότι εφόσον ψηφίσετε αυτή τη διάταξη -εμείς σας προτρέπουμε να μην το κάνετε και γι' αυτό έχουμε καταθέσει αίτημα σχετικής ονομαστικής ψηφοφορίας- αυτό το οποίο θα γίνει είναι το εξής. Αμέσως με την ψήφιση της διάταξης

αυτής, όσες εντολές για πάγωμα περιουσιακών στοιχείων έχουν δοθεί από την Αρχή Καταπολέμησης Εσόδων για εγκληματικές ενέργειες από τον Απρίλιο του 2018 και πίσω, επί της ουσίας, καθίστανται ανενεργές και αποδεδειγμένα τα περιουσιακά στοιχεία που προέρχονται...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Την είδατε τη μεταβατική διάταξη;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: ...από τον Απρίλιο του 2018.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Δεν είδατε ότι υπάρχει ένα τρίμηνο στη μεταβατική διάταξη;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα; Σε ένα τρίμηνο θα ισχύσει αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Όχι, είναι ο χρόνος για να διαβιβάσει η αρμόδια εισαγγελέας ξεπλύματος στις δικαστικές αρχές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεκαοκτώ μήνες, λοιπόν, θα πάμε. Θέλετε να μου πείτε δηλαδή ότι σε τρεις μήνες είναι δυνατόν να διεκπεραιωθούν όλες αυτές οι υποθέσεις.

Σας λέω, λοιπόν, ότι αυτό το οποίο θα γίνει -και γι' αυτό τον λόγο έχουν εκφράσει ήδη προβληματισμούς διεθνείς οργανισμοί που σχετίζονται με την καταπολέμηση εσόδων από εγκληματικές ενέργειες- ακριβώς με την ψήφιση αυτής της διάταξης, κύριε Υπουργέ, είτε τώρα είτε σε τρεις μήνες, ένα δισεκατομμύριο ευρώ που έχει προέλθει από ναρκεμπόριο, από όπλα, από λαθρεμπόριο θα αποδεσμευτεί. Και αναρωτιέται κανείς αν αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο οραματίζεται η Κυβέρνηση να τονώσει την ανάπτυξη στην ελληνική οικονομία.

Θα κλείσω με το εξής. Παρά το γεγονός ότι στα λόγια επαινείτε τώρα, αφού άγρια λοιδορήσατε πριν από μερικούς μήνες τη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, η οποία εκκίνησε τις εργασίες της πριν από δέκα χρόνια με επικεφαλής τον αείμνηστο Μανωλεδάκη, σήμερα κάποιοι Βουλευτές της Συμπολίτευσης τον ονομάζουν και τον τιμούν, αλλά πριν από τρεις τέσσερις μήνες -το έργο του, γιατί αυτή η ποινική μεταρρύθμιση στην πραγματικότητα είναι «παιδί» του αείμνηστου Μανωλεδάκη- τον λοιδορούσαν άγρια και ακατάπαυστα, επιδιώκοντας συγκεκριμένους πολιτικούς σκοπούς, δεν τη σεβαστήκατε στην πραγματικότητα αυτή τη δουλειά. Διότι δεν φροντίσατε σε αυτήν την περίπτωση να ακολουθήσετε την διαδικασία των κωδίκων για την ψήφιση αυτών των τροποποιήσεων που εσείς επιλέγετε ως κρίσιμες. Εμείς έχουμε δηλώσει με τον πιο καθαρό και κατηγορηματικό τρόπο τη διαφωνία μας.

Έτσι, λοιπόν, συνέβησαν δύο πράγματα. Μετά μάλιστα τις χθεσινοβραδινές τροπολογίες αποδιαιρθρώνεται πλήρως η συνοχή του Ποινικού Κώδικα, ενός κειμένου δηλαδή που πρέπει εξ ορισμού να είναι συνεκτικό για να επιτελεί την λειτουργία του, αλλά αυτό είναι το δευτερεύον. Η επιλογή αυτή να μην φέρετε δηλαδή τις τροποποιήσεις σας με τη διαδικασία των κωδίκων δεν μας δίνει τη δυνατότητα να ξεχωρίσουμε, ειδικά μετά τις τριάντα χθεσινές τροπολογίες, τι είναι της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, τι είναι κεντρική πολιτική επιλογή, τι είναι επιλογή του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Όλα φύρδην μίγδην έχουν μπει στη συζήτηση.

Και προσέξτε τι συμβαίνει με αυτή την πολιτική επιλογή. Δεν θωρακίσατε τον Ποινικό Κώδικα από έναν εξαιρετικά μεγάλο κίνδυνο, τον κίνδυνο να ασκηθούν πιέσεις -εγώ δεν θα αμφισβητήσω τα φιλελεύθερα αισθήματά σας και

τη φιλελεύθερη καταγωγή σας, εν πάσει περιπτώσει- από ακροδεξιά τμήματα και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και από την Ελληνική Λύση και επί της ουσίας, το κείμενο να διαβρωθεί κι έτσι να καταλήξετε στην απόλυτη αντιφατική στάση τη μία μέρα να δέχεστε να ενταχθεί στον Ποινικό Κώδικα η ρύθμιση για την κακόβουλη βλασφημία και την επόμενη μέρα να το αποσύρετε σε ένδειξη πραγματικής πολιτικής νομικής αντεγκληματικής σύγχυσης, κύριε Υπουργέ. Δεν φροντίσατε να θωρακιστεί η διαδικασία της συζήτησης με τους όρους που θα μπορούσε να την θωρακίσει η διαδικασία των κωδίκων.

Έτσι, λοιπόν, καταλήγουμε σε ένα κείμενο το οποίο την ίδια στιγμή που επιδιώκει να εξυπηρετήσει την επικοινωνιακή στρατηγική της καταστολής και του αυταρχισμού, στην πραγματικότητα κατατίθεται για να οδηγήσει στην απόλυτη ασυλία και ασυδοσία των τραπεζιτών και να οδηγήσει σε αποδέσμευση εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ -ενός δισεκατομμυρίου ευρώ- που προέρχονται από εγκληματικές ενέργειες.

Αυτό καταφέρατε σήμερα με το νομοσχέδιο σας. Σας καλώ έστω και την ύστατη στιγμή, τουλάχιστον αυτές τις δύο διατάξεις να τις αποσύρετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένα μαθητρίες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Άρτας (πρώτο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μπούγας.

Θα πάρετε και τη δευτερολογία σας ή καθ' οδόν θα το δούμε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ενδεχομένως. Στην πορεία, κύριε Πρόεδρε, κατά τη διάρκεια της ομιλίας θα το δούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης περιέγραψαν όλοι κάποιες αντιδράσεις του κράτους όταν βρέθηκε απέναντι σε μεθοδευμένη και ακραία πρόκληση πολιτών. Όμως οι Βουλευτές όταν μιλούν από το Βήμα του Κοινοβουλίου, έχουν υποχρέωση να απαντούν επίσης.

Και σας καλώ, κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ, να απαντήσετε στο εξής: Όταν το κράτος, η συντεταγμένη πολιτεία βρίσκεται αντιμέτωπη στην διαμαρτυρία των λίγων που συνιστά πρόκληση εναντίον των πολλών, πώς απαντάτε; Όταν το αίτημα για άνοιγμα των σχολών με το πρόσχημα της διεξαγωγής συνελεύσεων κατ' ουσίαν έχει τον σκοπό να οδηγήσει ή να δώσει τις σχολές στους καταληψίες, με σκοπό να ακολουθήσουν τα γνωστά γεγονότα, πώς απαντάτε εσείς; Ποια πρέπει να είναι η στάση του νόμου; Ποια πρέπει να είναι η στάση της πολιτείας; Διότι καλώς κάνετε και προστατεύετε τα δικαιώματα της ισχύος μειοψηφίας. Όμως ποιος θα προστατέψει, αν όχι ο νόμος, τα δικαιώματα της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κριτική των κομμάτων της Αντιπολίτευσης που καταψηφίζουν το συζητούμενο

σχέδιο νόμου εστιάζεται στο ότι αυτό συνάδει με την εφαρμογή από πλευράς Κυβέρνησης του δόγματος «νόμος και τάξη». Ως μομφή, δηλαδή -ακούστε- προσάπτεται στην Κυβέρνησή μας ότι αποκαθιστά και θέτει σε ύψιστη προτεραιότητα τι ακριβώς; Την επιβολή της νομιμότητας, χωρίς βέβαια καταχρήσεις, χωρίς υπερβολές, μέσα στα όρια τα οποία διαγράφει η συνταγματική τάξη.

Αυτού του είδους η κριτική καταδεικνύει πόσο εγκλωβισμένη είναι η Αντιπολίτευση στις φοβίες και τις ιδεοληψίες περασμένων αιώνων και περασμένων δεκαετιών.

Η χώρα μας, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα ήταν και εξακολουθεί να παραμένει μια σύγχρονη, ελεύθερη ευρωπαϊκή δημοκρατία, όσο και αν προσπαθήσατε εσείς να το αλλάξετε στα χρόνια που κυβερνήσατε. Και ναι, στο δικό σας δόγμα «ανομία και αταξία», το οποίο επιχειρείτε να επιβάλετε από τους δρόμους των ελληνικών πόλεων μέχρι και τις αίθουσες του ελληνικού Κοινοβουλίου, εμείς με παρρησία δίνουμε την απάντηση: Νόμος και τάξη παντού. Αυτή, άλλωστε, είναι και η εντολή της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών. Αυτή είναι η απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας, την οποία δυστυχώς δεν μπορείτε να αντιληφθείτε.

Η Κυβέρνηση με το συζητούμενο σχέδιο νόμου δεν αλλάζει -το είπε και ο Υπουργός- τη φιλοσοφία των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα. Σεβόμαστε τη σοβαρή και επίπονη εργασία της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Δεν αλλάζουμε τη φιλοσοφία των ρυθμίσεων. Προβλέπουμε αυστηρότερες ποινές σε μεγάλης, ιδίως κοινωνικής, απαξίας εγκλήματα και επαναφέρουμε άλλα, όπως είναι η διατάραξη κοινής ησυχίας, που κακώς είχαν αποποινικοποιηθεί.

Κάποιοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έκαναν λόγο για πολιτικές στοχεύσεις που δήθεν εξυπηρετούμε. Μιλούν για πολιτικές στοχεύσεις -ακούστε- εκείνοι που ένα σημαντικό νομοθέτημα, τον Ποινικό Κώδικα, μια επίπονη προσπάθεια επιφανών νομικών και πολιτικών, κατάφεραν να την απαξιώσουν στο σύνολό της, εισάγοντας αμφιλεγόμενες διατάξεις, για να πετύχουν ακριβώς πολιτικές σκοπιμότητες.

Πόσο υποκριτές είστε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Όλα τα εγκλήματα τα οποία εσείς με τον Ποινικό Κώδικα υποβαθμίσατε από κακούργημα σε πλημμέλημα γνωρίζετε πολύ καλά ότι είχαν πολιτικές στοχεύσεις και μόνο. Άλλωστε, αυτός ήταν ο λόγος -για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας- που δείξατε σπουδή να ψηφίσετε τους κώδικες λίγο πριν τις εθνικές εκλογές ως έσχατο χρονικά σχέδιο νόμου. Αυτό ήταν το τελευταίο νομοθέτημα που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, ήταν το κύκνειο άσμα, όπως αποδείχθηκε, της προηγούμενης κυβέρνησης. Υπήρχαν, άραγε, πολιτικές σκοπιμότητες πίσω από αυτή την ενέργεια ή όχι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την έναρξη της συνεδρίασης έγινε πολύς λόγος για την αυστηροποίηση των ποινών στις διατάξεις που εμείς προτείνουμε. Αυτό συμβαίνει, διότι ανταποκρινόμαστε σε μια κεντρική προεκλογική μας δέσμευση. Είχαμε δεσμευθεί ότι τα συγκεκριμένα αδικήματα θα τα επαναφέρουμε ως κακούργηματα, θα τα αναβαθμίσουμε συνεπώς από άποψη ποινικών κυρώσεων.

Όμως, πρέπει να επισημάνουμε -και αυτό δεν ελέγχθη με την έμφαση που έπρεπε- ότι το κακό έχει γίνει, γιατί για τα σχετικά αδικήματα τα οποία υποβαθμίστηκαν με τις διατάξεις του Κώδικα που σήμερα τροποποιούμε και

έχουν τελεσθεί δυστυχώς έχει παρέλθει ο χρόνος της πλημμεληματικής παραγραφής. Οι υπαίτιοι αυτών των αδικημάτων -και δεν πρέπει να το ξεχνάμε- δεν μπορούν πλέον να λογοδοτήσουν στην ελληνική δικαιοσύνη. Η ζημιά, λοιπόν, έχει ανεπιστρεπτί συντελεστεί, εφόσον ο κατηγορούμενος κρίνεται πάντοτε με τον επεικέστερο νόμο που ίσχυε από την τέλεση της πράξης.

Παρ' όλα αυτά, σήμερα βασική επωδός των εκπροσώπων της Αντιπολίτευσης είναι ότι δεν αφήσαμε τον προηγούμενο νόμο να τρέξει, έτσι ώστε να δούμε τις συνέπειές του και κατόπιν να επεμβούμε. Δηλαδή, τι ζητούν; Να αφήναμε τις συνέπειες του νόμου να εξακολουθήσουν, ώστε να βρισκόμαστε μπροστά σε ακόμη χειρότερες καταστάσεις, υπόλογοι στον ελληνικό λαό, που σε πλείστες υποθέσεις είδε με απογοήτευση τόσους καταδικασθέντες προκλητικά να αποφυλακίζονται και άλλους να μην είναι πλέον δυνατό να διωχθούν, επειδή -επαναλαμβάνω- υποβαθμίστηκε το έγκλημα που είχαν κάνει από κακούργημα σε πλημμέλημα. Πώς το βλέπετε αυτό;

Οι παρεμβάσεις που γίνονται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου εντοπίζονται κυρίως στο ουσιαστικό ποινικό δίκαιο και δευτερευόντως, στην ποινική δικονομία σε θέματα τρομοκρατίας, διαφθοράς, δικαστικής διαδικασίας και εύρυθμης λειτουργίας του κράτους.

Ως προς τον Ποινικό κώδικα καταγράφονται σημαντικές αλλαγές, όπως είναι η διάταξη του άρθρου 94, σύμφωνα με την οποία η ποινή για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο, το οποίο τέλεσε ο κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδειάς του, εκτελείται ολόκληρη μετά την έκτιση της ποινής που του επιβλήθηκε. Αυτό το πιστεύουμε και το θέλουμε. Είμαστε άτεγκτοι. Κάποιες συμπεριφορές οφείλουν να αντιμετωπίζονται δραστικά, ούτως ώστε να αποφεύγεται η ενθάρρυνση τέλεσης νέων εγκλημάτων.

Ο νέος Ποινικός Κώδικας έχει, επίσης, αλλαγές για τους πολυίσοβιτες. Προβλέπεται πλέον ότι θα έχουν δικαίωμα να ζητήσουν αποφυλάκιση μόνο αφού θα έχουν εκτίσει ποινή είκοσι δύο ετών και όχι δεκαεπτά, όπως προβλεπόταν και ακόμη και με τον ευεργετικό υπολογισμό των ημερομισθίων, θα πρέπει να έχει εκτιθεί στη φυλακή ποινή είκοσι ετών αντί των δεκαέξι.

Επίσης -και σε αυτό δεν άκουσα να γίνεται λόγος από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης- κάτι που αφορά στη δωροδοκία. Η Ελλάδα, μετά την εσπευσμένη τροποποίηση του κώδικα από την προηγούμενη κυβέρνηση, διασύρθηκε, επειδή η ενεργητική δωροδοκία είχε καταστεί πλημμέλημα. Οι διεθνείς οργανισμοί μας έχουν εγκαλέσει επανειλημμένα και έχουν προβεί στην τραγική υποβάθμιση της χώρας μας αναφορικά με την ικανότητα αντιμετώπισης της διαφθοράς.

Με τις αλλαγές στον νέο Ποινικό Κώδικα δίνεται λύση στο σοβαρότατο αυτό θέμα και η ενεργητική δωροδοκία ξαναγίνεται κακούργημα, όπως βεβαίως έπρεπε να είναι.

Σας ερωτώ, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, το εξής: Πώς μπορείτε να ισχυρίζεστε ότι εσείς μάχεσθε, δίνετε μάχες κατά της διαφθοράς, όταν σε αυτό το σοβαρότατο ζήτημα, δηλαδή το κυριότερο μέσο, την κυριότερη μέθοδο για τη διαφορά, τη δωροδοκία, την είχατε κάνει πλημμέλημα; Μπορεί κανείς να είναι συνεπής σε αυτά που έκανε ως κυβέρνηση και σε αυτά που σήμερα ως Αντιπολίτευση ισχυρίζεται;

Σε ό,τι αφορά τώρα τους πλειστηριασμούς, θα προσπαθήσω να απαντήσω σε όλα τα πεδία της κριτικής. Με τις εισηγούμενες διατάξεις διασφαλίζεται η ομαλή διεξα-

γωγή των πλειστηριασμών.

Όμως, θέλω εδώ να υπενθυμίσω το εξής: Θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι, ποια κυβέρνηση νομοθέτησε και μάλιστα, αποκλειστικά τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς; Δεν ήταν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Τότε δεν είχατε ευαισθησίες;

Βέβαια, εδώ θα πρέπει να τονίσω από θεσμική άποψη το εξής. Η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, δηλαδή και ο αναγκαστικός πλειστηριασμός, είναι εφαρμοσμένο δημόσιο δίκαιο. Οι εκδηλώσεις ακτιβισμού, πολλώ δε μάλλον παρακώλυσης ή αποτροπής της διενέργειας της έναρξης ή της συνέχισης του πλειστηριασμού, παραβαίνουν απευθείας τον νόμο.

Άλλωστε, τα όργανα της αναγκαστικής εκτέλεσης -και το επισημαίνω εδώ για τους συναδέλφους που δεν είναι νομικοί- δεν ενεργούν ως εκπρόσωποι του εκάστοτε επισημειωμένου δανειστή, αλλά λειτουργούν ως όργανα του κράτους. Δηλαδή, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού δεν προστατεύεται ως εντολοδόχος, ως εκπρόσωπος του επισημειωμένου, αλλά επισπεύδεται, επειδή το κράτος τον έχει περιβάλει με την αρμοδιότητα και την εξουσία να διενεργεί πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης.

Απαιτείται, λοιπόν, περίσκεψη, όταν η Αντιπολίτευση κλείνει το μάτι ουσιαστικά σε τέτοιες έκνομες ενέργειες που πλήττουν εν τέλει το δημόσιο συμφέρον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Επίσης, σε ό,τι αφορά το αδίκημα του άρθρου 272, η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή εκρηκτικών υλών καθίσταται κακούργημα, όταν τελείται από δράστη που συμμετέχει σε συγκεντρωμένο πλήθος που διαπράττει βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων ή εισβάλλει παράνομα σε ξένα σπίτια ή άλλα ακίνητα.

Πόσο πιο σαφής πρέπει να είναι για την κατανοήσετε, κύριοι συνάδελφοι, η διάταξη; Κάθειρξη, άλλωστε, πρέπει να υπενθυμίσω, προέβλεπε και η διάταξη πριν τροποποιηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση. Ο ΣΥΡΙΖΑ υποβάθμισε τα εγκλήματα αυτά σε απλά πλημμελήματα, δείχνοντας -και νομίζω ότι δεν μπορεί σοβαρά κανείς να το αρνηθεί- ακόμη μία φορά την ανοχή του στους κουκουλοφόρους. Πώς αλλιώς θα μπορούσατε να το εξηγήσετε εσείς;

Άκουσα και την κριτική και το επιχείρημα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ «μα, αν είναι η κατοχή μολότοφ κακούργημα, δεν πρέπει να είναι και η κατοχή όπλου;». Αν απαντάτε, λοιπόν, έτσι, μπορούμε και να συμφωνήσουμε. Και η κατοχή όπλου, όταν έχει τα χαρακτηριστικά του άρθρου 272, μπορεί και αυτό να είναι κακούργημα.

Όμως εγώ θα σας ρωτήσω κάτι άλλο: Όταν κάποιος κατέχει ναρκωτικές ουσίες με σκοπό να τις πουλήσει και αυτό είναι κακούργημα, η κατοχή μολότοφ, εκρηκτικών υλών με σκοπό να χρησιμοποιηθούν και να πλήξουν αγαθά κατά της ζωής και της ανθρώπινης υγείας και σωματικής ακεραιότητας, πώς θα πρέπει να χαρακτηριστεί; Δεν θα πρέπει να είναι και αυτό κακούργημα; Δεν έχει την ίδια νομική και κοινωνική απαξία; Για να συνεννοούμαστε, επιτέλους, και πολιτικά αλλά και νομικά μέσα στην Αίθουσα.

Επίσης, κακούργημα, με προβλεπόμενη ποινή κάθειρξης έως δέκα έτη και χρηματική ποινή είναι και η κλοπή, όταν γίνεται από δύο ή και περισσότερους δράστες

ποσού άνω των 120.000 ευρώ.

Για το άρθρο 137Α', για τα βασανιστήρια, ακούστηκαν πολλά. Θα περιοριστώ στο να συμπληρώσω ότι με αυτήν τη διάταξη η χώρα μας υιοθετεί πλήρως τους ορισμούς της σχετικής σύμβασης για την έννοια των βασανιστηρίων.

Αξίζει, επίσης, να μνημονευτεί η ειδική διάταξη του Ποινικού Κώδικα που επιβάλλεται για την προστασία του ευαίσθητου δικαιώματος της κοινής ησυχίας, δηλαδή η αναγωγή σε ελαφρύ πλημμέλημα της διατάραξης κοινής ησυχίας, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά κυρίως για να μπορούν να βεβαιώνονται οι παραβάσεις από τα αστυνομικά όργανα.

Αυτό δεν αναφέρθηκε στην Αίθουσα λες και είναι κάτι ασήμαντο. Όμως απασχολεί πάρα πολλούς συμπολίτες μας. Θα πρέπει τα αστυνομικά όργανα με φειδώ, αλλά να το κάνουν, να βεβαιώνουν παραβάσεις έτσι ώστε να είναι δυνατόν να επιβάλλονται και οι προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις από τους αρμόδιους φορείς εναντίων των δραστών. Και βέβαια δράστες δεν είναι μόνον οι ιδιοκτήτες κέντρων υγιειονομικού ενδιαφέροντος. Μπορεί να είναι και οποιοσδήποτε πολίτης που θορυβεί, μπορεί να είναι και εκείνος ο οποίος έχει χαλάσει την εξάτμιση στη μοτοσυκλέτα του, εκείνος ο οποίος θορυβεί με το αυτοκίνητό του. Επομένως, αυτό για λόγους βεβαίωσης και άμεσης προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων καλώς γίνεται ελαφρύ πλημμέλημα.

Θέλω ακόμα να πω δυο λέξεις μόνο, γιατί βλέπω ότι έχει περάσει ο χρόνος, για το αδίκημα του 390.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θέλω να σας ρωτήσω το εξής: Η απιστία δεν είναι έγκλημα που πλήττει τα περιουσιακά αγαθά; Η υπεξαίρεση δεν είναι το ίδιο; Όταν τα τραπεζικά στελέχη διαπράττουν απιστία ή υπεξαίρεση, πώς διώκονται; Δεν διώκονται κατ' έγκληση; Ποιος έκανε αυτή τη ρύθμιση; Δεν την κάνατε εσείς; Οι διατάξεις που αφορούσαν το υπερταμείο ή ο νόμος του 2017 δεν είχε την ίδια φιλοσοφία ρυθμίσεων;

Πώς, λοιπόν, σήμερα έρχεστε υποκριτικά και λέτε όσα λέτε περί παροχής δήθεν ασυλίας, όταν εσείς κατ' επιταγή αυτών που τότε έκαναν τα νομοσχέδια είχατε υιοθετήσει, και μάλιστα άκριτα και αβασάνιστα, ρυθμίσεις με την ίδια ακριβώς φιλοσοφία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις εισηγούμενες διατάξεις εκδηλώνεται η βούληση της Κυβέρνησης για την αυστηρότερη τιμωρία σοβαρών εγκλημάτων που στρέφονται κατά της ζωής, του δημοκρατικού πολιτεύματος, της γενετήσιας ελευθερίας, της κοινωνικής ειρήνης.

Περιγράφουμε, παρά την κριτική που έγινε, με απόλυτη σαφήνεια τις αξιόποινες συμπεριφορές και τις ποινικές κυρώσεις που τροποποιούνται. Μεριμνούμε με τις τροποποιούμενες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης, προσβλέπουμε στην εμπέδωση της εμπιστοσύνης των πολιτών προς τους φορείς της ποινικής εξουσίας, επιδιώκουμε τη βέβαιη αποκάλυψη, τιμώρηση και έκτιση της ποινής του ενόχου.

Εμείς έχουμε επιλέξει πλευρά, την πλευρά της προστασίας των πολιτών με την ασπίδα του νόμου. Ήρθε η ώρα να επιλέξετε κι εσείς με ποια πλευρά είστε, κύριοι εκπρόσωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Δημήτριος Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΤΑΚΗΣ) ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το «νόμος και τάξη και πυγμή», αγαπητέ συνάδελφε, να το δείξετε απέναντι στους τραπεζίτες και όχι απέναντι στη νεολαία, μάλιστα, τέτοιες μέρες πυροδοτώντας το κλίμα. Σας το λέω με πολλή ειλικρίνεια και με πολλή σαφήνεια.

Θα αναρωτηθήκατε, κύριοι συνάδελφοι, για ποιον λόγο τη μία μέρα εισάγεται αιφνιδιαστικά η ρύθμιση για την ποινικοποίηση της βλασφημίας και την άλλη μέρα, με πολλή ευκολία θα έλεγα, αυτή αποσύρθηκε -άκουσα να λέγεται- «για λόγους ευαισθησίας». Λυπάμαι πολύ, αλλά μέχρι τώρα δεν μας δείξατε τέτοια αντανakλαστικά, εκτός και αν κάνετε μία καινούργια αρχή.

Αφήστε, όμως, σε μένα να κάνω και δεύτερες σκέψεις, να έχω την υποψία ότι ήταν μια διάταξη-πυροτέχνημα για να αποσπάσετε την προσοχή από το ουσιώδες, το βασικό που ήταν η ασυλία των τραπεζιτών και για να εμφανιστείτε ως διαλλακτικοί και συζητήσιμοι.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, πώς να εξηγήσω πως λίγες μέρες μόνο πριν ένα άλλο πυροτέχνημα εκτυλίχθηκε αυτήν τη φορά μπροστά στις εισόδους των τραπεζών, των ελεγκτικών μηχανισμών πρωί-πρωί σε πρώτη προβολή από τους φίλους σας στα μέσα μαζικής ενημέρωσης για να εμφανιστείτε ως οι άτεγκτοι απέναντι στο τραπεζικό σύστημα; Ποιον νομίζετε ότι μπορείτε να ξεγελάσετε;

Δείξατε επικοινωνιακά τι έγινε στις εισόδους των τραπεζών, για να κρύψετε τις συμφωνίες που κάνετε μέσα και σήμερα εδώ στη Βουλή, εξοφλώντας τα γραμμάτια που αναλάβατε έναντι των τραπεζικών στελεχών που απειλούνται με διώξεις, γι' αυτό φέρατε κυρίως το νομοσχέδιο, γι' αυτό φέρατε τους Ποινικούς Κώδικες.

Δεν υποβαθμίζω τα άλλα, αλλά αυτή είναι η ουσία του νομοθετήματος που φέρατε. Αλλάξτε, λοιπόν, τον τίτλο. Ποια «τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα»; Ξεπλένουμε τους τραπεζίτες εις υγείαν των κορόιδων που πλήρωσαν και συνεχίζουν να πληρώνουν τα σπασμένα των τραπεζών!

Αυτό ακριβώς κάνετε με τις διατάξεις που φέρνετε. Γιατί τι άλλο σημαίνει, όταν για την κακουργηματική απιστία που διαπράττεται από τα τραπεζικά στελέχη -για να λέμε τα πράγματα με το όνομα τους, τα θαλασσοδάνεια-θα διώκονται, όχι αυτεπάγγελτα, αλλά μόνο κατόπιν μηνύσεων των διοικήσεων των τραπεζών; Ποιον κοροΐδετε; Πού το είδατε ο εγκλωβόμενος και ο διώκτης να είναι το ίδιο πρόσωπο; Οι τράπεζες δηλαδή.

Τι μας λέτε δηλαδή; Να πιστέψουμε ότι ερήμην των διοικήσεων των τραπεζών δόθηκαν τα θαλασσοδάνεια από τα στελέχη τους; Τα ακούει ο κόσμος και γελάει, αγαπητοί συνάδελφοι. Τα ακούνε οι επαγγελματίες, τα ακούνε οι αγρότες που ασφυκτιούν από το τραπεζικό σύστημα και εξοργίζονται, κύριε Υπουργέ.

Εσείς δεν ακούτε. Άντε εμάς δεν μας ακούτε, είτε για τα νομικά είτε για τα πολιτικά επιχειρήματα, δεν ακούτε κανέναν, όμως. Τι κι αν σας λέει η Ένωση των Ελλήνων Εισαγγελέων ότι με τη ρύθμιση δεκάδες υποθέσεις, που έφτασαν και είναι στο ακροατήριο, κινδυνεύουν να πάνε στο καλάθι των αχρήστων; Τι κι αν σας λένε ότι η χώρα εκτίθεται διεθνώς ως αναποτελεσματική στη δίωξη εγκλημάτων και πράξεων όπως της διαφθοράς και του ξεπλύματος μαύρου χρήματος; Εσείς δεν ακούτε τίποτα, δεν ιδρώνει το αφτί σας. Τι κι αν το Σύνταγμα ρητά ορίζει ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες είναι ίσοι απέναντι του νόμου;

Εσείς εκεί επιμένετε ότι κάποιοι είναι υπεράνω και μπορούν να μένουν ατιμώρητοι για κάθε παλιό ή νέο τους αδίκημα.

Θα σας πρότεινα, κύριε Υπουργέ, η διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος δεν έχει τελειώσει ακόμα, έχετε την ευκαιρία, μην τη χάσετε. Τροποποιήστε τις διατάξεις του Συντάγματος. Γράψτε το: «Όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, εκτός αν είναι τραπεζίτες, τότε έχουν ασυλία, τότε έχουν το ακαταδίωκτο.».

Και αναρωτιέμαι ποιος είναι ο δεσμός, ποια είναι η αιμομυκτική σχέση που έχετε και με αυτόν τον τρόπο τους υπερασπιζέστε; Δυστυχώς, πολλά από τα προβλήματα και τις παθογένειες που οδήγησαν τη χώρα μας σε αυτήν την περιπέτεια την προηγούμενη δεκαετία και βύθισαν την κοινωνία σε απόγνωση, φαίνεται ότι με την επάνοδό σας στην Κυβέρνηση, ένα-ένα, βήμα το βήμα, πάτε να τα κουκουλώσετε.

Σήμερα με την ασυλία στους τραπεζίτες για τα θαλασσοδάνεια, αύριο συγκαλύπτοντας τις ζημιές και της βρωμιές που υπέστη το δημόσιο και η χώρα από τα σκάνδαλα όπως αυτό της «NOVARTIS», έχετε πάρει ένα μουτζούρη στο χέρι και θέλετε να τα σβήσετε όλα. Αν αυτή είναι η κανονικότητα, κύριοι της Κυβέρνησης, που θέλετε να φέρετε στη χώρα, να τη χαίρεστε. Άλλωστε, με τέτοιες πολιτικές και πρακτικές οδηγηθήκαμε στην κρίση. Φαίνεται όμως ότι εκεί θέλετε να επιστρέψουμε, σε εκείνη την εποχή, που θυμάστε εδώ μέσα στη Βουλή, στην Επιτροπή, όταν ρωτήθηκε τραπεζίτης «με τι εγγυήσεις πήρατε δάνειο δέκα εκατομμύρια, αφού είχατε τόσα χρέη στις τράπεζες;», απάντησε κυνικά «με αέρα». Αυτόν τον «αέρα» νομοθετείτε σήμερα. Αυτόν τον «αέρα» θα ψηφίσετε, κύριοι της Πλειοψηφίας. Μόνο να μην ξεχνάτε ότι παρακολουθεί η ελληνική κοινωνία. Κρίνει και σιγά-σιγά αντιλαμβάνεται ότι οι προσδοκίες που καλλιεργήσατε ήταν τελικά κοπανιστός αέρας. Και πολύ γρήγορα θα βρεθείτε και εσείς αντιμέτωποι με τις προσδοκίες που εσείς καλλιεργήσατε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Χαρίτου για την ακρίβεια στον χρόνο.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Αβραμάκης Ελευθέριος από τον ΣΥΡΙΖΑ. Όσπου, όμως, να ανέβει ο κ. Αβραμάκης στο Βήμα, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Άρτας (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Αβραμάκη, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μιλάμε για έναν νέο Ποινικό Κώδικα, είναι αυτονόητο ότι απαιτούνται ευρείες συναινέσεις και αναγκαίες συνθέσεις από πλευράς του πολιτικού συστήματος, ώστε το παραγόμενο αποτέλεσμα να είναι το βέλτιστο δυνατό για την ποιότητα της δημοκρατίας μας και για την εύρυθμη και αποτελεσματική λει-

τουργία της δικαιοσύνης μας.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ προχώρησε στον εκσυγχρονισμό του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας, εναρμονίζοντάς τον με τον σύγχρονο ευρωπαϊκό –τουλάχιστον- νομικό πολιτισμό.

Η Νέα Δημοκρατία και μια πλειάδα μέσων ενημέρωσης, πριν από λίγους μήνες, προσπάθησε να απαξιώσει αυτήν την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό που επιχειρήθηκε ως μια καταστροφή για τη χώρα. Μάλιστα, η Νέα Δημοκρατία αποχώρησε επιδεικτικά από την ψηφοφορία, μη θέλοντας να συμπράξει ουσιαστικά σε εκείνη τη νομοθετική πρωτοβουλία. Δημιούργησαν τότε μια εικόνα ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, μειώνοντας τις τιμές που προβλέπονταν, ενσωματώνοντας τις εναλλακτικές ποινές και αναμορφώνοντας και ενοποιώντας έναν κώδικα διάσπαρτων διατάξεων, έφερνε την ανομία και θα πολλαπλασίαζε την εγκληματικότητα. Η Νέα Δημοκρατία τότε αδιαφόρησε για το γεγονός ότι για τη σύνταξη του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αξιοποιήθηκαν έγκριτοι εξειδικευμένοι επιστήμονες. Απαξίωσε μια διαδικασία αναγκαία για τη χώρα και τον νομικό μας πολιτισμό, κατηγορώντας την κυβέρνηση για εμμονές, ακόμη και για σχέσεις με εγκληματικές οργανώσεις. Ακολουθώντας αυτό το αφήγημα και αγνοώντας πλήρως τη θέση της συντριπτικής πλειοψηφίας της επιστημονικής κοινότητας, προχωρά σήμερα σε ορισμένες τροπολογίες της συγκεκριμένης μεταρρύθμισης, ορισμένες θετικές και ορισμένες –λυπάμαι που θα το πω- εμφορούμενες από βαθιά συντηρητικές και οπισθοδρομικές εμμονές. Ανεξάρτητα, όμως, με το αν θα πρέπει ή όχι να εγκριθούν στο σύνολό τους αυτές οι τροπολογίες, νομίζω ότι εύκολα συνεπάγεται το συμπέρασμα ότι η Νέα Δημοκρατία και βέβαια όλα τα μέσα ενημέρωσης που υιοθέτησαν το αφήγημα της ομολογούν ότι επιδόθηκαν στον λαϊκισμό, είπαν ψέματα στον ελληνικό λαό και υφάρπαξαν την ψήφο του και διαστρέβλωσαν πλήρως την πραγματικότητα. Διότι, αν αυτές οι περιορισμένες σε έκταση και ουσία παρεμβάσεις αντιμετωπίζουν την καταστροφή που επέφερε κατά τους προελογικούς χειρισμούς της η προηγούμενη κυβέρνηση, τότε πρέπει να ορίσουμε εκ νέου τι είναι καταστροφή.

Σε κάθε περίπτωση η Κυβέρνηση –προκειμένου να ικανοποιήσει το πιο συντηρητικό και φοβικό ακροατήριό της και ελπίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα συγχωρήσουν την απίθανη μεταστροφή της στη Συμφωνία των Πρεσπών, την πλήρη αναποτελεσματικότητα που δείχνει σε ό,τι αφορά τη διαχείριση του προσφυγικού κυρίως, όμως, για την επικίνδυνη αμχανία που επιδεικνύει στην εξωτερική πολιτική- φέρνει μια τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας, θέλοντας να πείσει ότι είναι συνεπής, ότι παράγει έργο και ότι βέβαια είναι αμετακίνητη σε ό,τι αφορά το δόγμα «νόμος και τάξη», ένα δόγμα που το υπηρετεί με αυταρχισμό και καταστολή. Ανίκανη όμως να ισορροπήσει ανάμεσα στις προεκλογικές τις θέσεις και στην πραγματικότητα και δέσμια των εσωτερικών της αντιφάσεων και σιδηροδέσμια των δεσμεύσεών της απέναντι σε συγκεκριμένες ομάδες συμφερόντων, παράγει η ίδια αποτελέσματα, δυστυχώς, όχι ενθαρρυντικά.

Και ενώ όλοι θα είχαμε όλη την καλή διάθεση και πρόθεση να συναινέσουμε στο πλαίσιο αυστηροποίησης των ποινών, όπως τις φέρνετε, είτε αφορά αυτήν την κατοχή και χρήση της βόμβας μολότοφ, είτε πολύ περισσότερο της παιδεραστίας και του βιασμού, υπάρχουν θέματα σο-

βαρά σε αυτό το νομοσχέδιο και αποκρύπτετε τη βασική ουσία και τον κεντρικό πυρήνα της νομοθέτησής σας.

Μόλις χθες αναβλήθηκε η δίκη για τους κατηγορούμενους για τα θαλασσοδάνεια της Συνεταιριστικής Τράπεζας Αθήνων. Με βάση τις διατάξεις που φέρνετε για να καλύψουν τον ποινικό έλεγχο των δανείων στο κόμμα σας και στα φιλικά σας ΜΜΕ, με την αναδρομική μάλιστα ασυλία που προσφέρετε, τι θα γίνει με αυτήν την υπόθεση; Θα κριθούν από τη δικαιοσύνη αυτοί οι κατηγορούμενοι; Θα τιμωρηθούν όσοι κριθούν ένοχοι και θα αποκατασταθούν όσοι κριθούν αθώοι; Θα συνεχιστεί η διαδικασία ή θα ακυρωθεί, με συνέπεια οι μεν αθώοι να μην μπορούν να δικαιωθούν, οι δε ένοχοι να συνεχίζουν τη ζωή τους χωρίς καμμία πρακτικά συνέπεια;

Στην περίπτωση των μέσων μαζικής ενημέρωσης και τα δάνεια που αυτά πήραν, μας κοινοποιήσετε σε σχετική ερώτηση την κατάσταση του ελέγχου, όπου μια σειρά περιπτώσεων δανείων αναμένουν τις ενέργειες του εισαγγελέα ή έχει ζητηθεί ήδη η άσκηση ποινικής δίωξης, ενώ άλλες ερευνώνται. Τι θα γίνει με όλες αυτές τις υποθέσεις; Θα συνεχιστεί η έρευνα της δικαιοσύνης, όπου δεν έχει ολοκληρωθεί; Θα ασκηθεί ποινική δίωξη για τις περιπτώσεις που το ζητούν οι εισαγγελικές αρχές; Για τα δάνεια των κομμάτων, που δεν απαντήσατε, τι θα γίνει; Θα γίνει έλεγχος; Θα διερευνηθούν τυχόν ποινικές ευθύνες; Ισχυρίζονται ότι η συγκεκριμένη παροχή ασυλίας στα τραπεζικά στελέχη δίνεται προκειμένου να μπορούν να προβούν στις ρυθμίσεις για τα κόκκινα δάνεια. Δεν καλύπτονται τώρα; Καλύπτονται και με το παραπάνω με βάση τον ν.4472 που ισχύει από το 2017, και συγκεκριμένα από το άρθρο 65. Δεν το γνωρίζατε αυτό;

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης στην προσπάθειά του να δικαιολογήσει την τροποποίηση του 390 του Ποινικού Κώδικα, δίνοντας ασυλία στα τραπεζικά στελέχη για κακουρηγειακές πράξεις απιστίας, ανέφερε μεταξύ άλλων ότι η εν λόγω τροποποίηση θα γινόταν και από την προηγούμενη κυβέρνηση και την πρόλαβαν δήθεν οι εκλογές, κινούμενοι στην λογική ότι όλοι είμαστε ίδιοι. Είναι ψευδές.

Και είναι ψευδές, πρώτον, γιατί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η πρώτη κυβέρνηση που κατάρτισε και εφάρμοσε μια ολοκληρωμένη και στοχευμένη στρατηγική αντιμετώπιση του προβλήματος των κόκκινων δανείων και του ιδιωτικού χρέους, επιτυγχάνοντας μάλιστα την ισορροπία μεταξύ αποτελεσματικότητας και προστασίας του κοινωνικού και δημοσίου συμφέροντος. Παράλληλα, βελτίωσε την εταιρική διακυβέρνηση του τραπεζικού συστήματος, συμβάλλοντας στην προσπάθεια εξυγίανσης και επιστροφής του στη χρηματοδότηση της οικονομίας.

Δεύτερον, για την αποτελεσματικότερη χρήση των νομικών εργαλείων που έθεσε στη διάθεση των τραπεζών για την αντιμετώπιση των «κόκκινων δανείων» η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε τη διάταξη του άρθρου 65 του ν.4472/2017, με την οποία ρυθμίστηκαν ζητήματα ευθύνης των τραπεζικών στελεχών σε σχέση με τις προσπάθειες αναδιάρθρωσης οφειλών και μόνο. Η διάταξη αυτή, η οποία ισχύει ακόμα, προβλέπει σαφείς όρους και προϋποθέσεις για την ενεργοποίησή της. Συγκεκριμένα, οι πράξεις των τραπεζικών στελεχών θα πρέπει να κινούνται εντός του ισχύοντος νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου και των θεσμοθετημένων πολιτικών διαδικασιών και να μη φέρνουν την τράπεζα σε χειρότερη οικονομική θέση από εκείνη της προκαλούμενης αναγκαστικής εκτέ-

λεσης. Στις περιπτώσεις αυτές προβλέπεται δίωξη κατόπιν αίτησης τριμελούς Επιτροπής Ανωτέρων Δικαστικών μετά από εμπειρισταμένη γνώμη της Τράπεζας της Ελλάδος.

Το αίτημα των τραπεζικών στελεχών για χορήγηση ασυλίας μέσω τροποποίησης του άρθρου 390 του Ποινικού Κώδικα ήταν γνωστό και σε μας ως κυβέρνηση. Γνωστός ήταν και ο λόγος που το ζητούσαν. Η διαφορά μας ωστόσο είναι ότι εμείς δεν το ικανοποιήσαμε και αυτό αποδεικνύεται και από την ψήφιση του άρθρου 65 και από τη μη μεταγενέστερη τροποποίησή του και από τον νέο Ποινικό Κώδικα που ψηφίσαμε στη Βουλή λίγο πριν τις εθνικές εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η σημερινή Κυβέρνηση δεν μας έχει εξηγήσει ακόμα γιατί δεν είναι επαρκές το άρθρο 65 που στοχεύει μόνο στην αντιμετώπιση των κόκκινων δανείων. Επίσης, δεν μας έχει εξηγήσει γιατί στον δήθεν αγώνα της κατά των κόκκινων δανείων δίνει ασυλία στα κακουρηγειακά που δημιουργήσαν το πρόβλημα. Η απάντηση είναι προφανής: Η δυστυχία αυτής της Κυβέρνησης έγκειται στο γεγονός ότι ευτυχώς δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Και αν κάποιοι σήμερα φτάνουν στον συμψηφισμό και να λένε ότι και εμείς είχαμε ψηφίσει αντίστοιχη διάταξη, είναι ξεκάθαρο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε, όσον αφορά την πλημμεληματική διάταξη που αφορούσε για ποσά μέχρι 120.000 ευρώ, ότι ήταν κατ'έγκληση, αλλά για την κακουρηγειατική της που αφορούσε ποσά πάνω από 120.000 ευρώ, υπήρχε κατευθείαν αυτεπάγγελτη δίωξη. Άρα δεν μπορούμε σήμερα να συμψηφίζουμε και να ταυτίζουμε τα πάντα σε αυτήν την Αίθουσα.

Τώρα, επιμέρους

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε συνάδελφε, να ολοκληρώνετε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Ναι, ολοκληρώνω.

Δεν θα αναλωθώ στο τι ειπώθηκε στα πλαίσια της επιτροπής και των επιχειρημάτων που έφερε η Κυβέρνηση στο πλαίσιο αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης, θέλω όμως να θέσω ένα σοβαρό ερώτημα στον Υπουργό Δικαιοσύνης και θέλω μια απάντηση. Είμαι Βουλευτής Σερρών, κύριε Υπουργέ. Στη Νιγρίτα υπάρχουν φυλακές. Αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση έχει ανοίξει καινούργια πτέρυγα στο συγκεκριμένο σωφρονιστικό κατάστημα, έχοντας όμως μειώσει κατά περίπου τριάντα άτομα την εξωτερική φρουρά των φυλακών. Οι φυλακές της Νιγρίτας αυτήν τη στιγμή είναι πλήρεις σε ό,τι αφορά τον αριθμό των κρατούμενων, αλλά με μεγάλα κενά σε ό,τι αφορά το αναγκαίο προσωπικό ασφαλείας. Αντίστοιχη είναι η κατάσταση και σε άλλα σωφρονιστικά καταστήματα.

Η προκήρυξη 6Κ/2017 δεν έχει ακόμη προσφέρει το προσωπικό που θα κάλυπτε τα συγκεκριμένα κενά. Το επόμενο διάστημα θα αποχωρήσουν και άλλοι υπάλληλοι που προέρχονται από τη Δημοτική Αστυνομία και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει μειώσει τον αριθμό των εξωτερικών φρουρών που έχει εξαγγείλει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι θα προσληφθούν για να καλύψουν τα κενά που υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Αβραμάκη.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Σήμερα έρχεστε, αγνοώντας προφανώς την πραγματικότητα των σωφρονιστικών καταστημάτων και αυξάνετε τις ποινές, κάνοντας πιο δύσκολη την εφαρμογή των ποινών.

Εν κατακλείδι, φέρνεται τροποποιήσεις που εξυπηρετούν συγκεκριμένα συμφέροντα της ελίτ και αυξάνετε τις ποινές ακόμη και για μικροκλοπές. Κάνετε βέβαια μια ενδιαφέρουσα διάκριση στο πόσοι συμμετέχουν στις κλοπές. Αν είναι ένας θα είναι ελαφρύτερη η ποινή, αν είναι περισσότεροι, βαρύτερη. Αν αφορά, όμως, τραπεζίτες, ιδιοκτήτες μέσων ενημέρωσης και κόμματα ή μέλη του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, δεν ισχύουν. Στέλνετε το μήνυμα ότι ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας μπορεί παραδείγματος χάριν να δανείζεται και να μην πληρώνει τις οφειλές του όσον αφορά τον «Κήρυκα Χανίων», αλλά ο απλός κόσμος πρέπει να πληρώνει μέχρι τελευταίας δεκάρας τις δανειακές του υποχρεώσεις. Καλύπτετε το συντηρητικό σας ακροατήριο, επιμένετε ότι η Ελλάδα είναι χώρα με μεγάλη εγκληματικότητα, στην οποία οι μελέτες οι αστικές δεν δείχνουν κάτι τέτοιο.

Ο ελληνικός λαός έχει αρχίσει να καταλαβαίνει το παιχνίδι σας με τους θεσμούς και τους νόμους. Καταλαβαίνουν όλοι ότι δεν ασκείτε το καθήκον σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Αβραμάκη, νομίζω ότι πλέον ...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, δεν τελειώνετε, παρακαλώ πολύ. Τελειώνετε τώρα, αλλιώς θα κλείσω το μικρόφωνο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς για εσάς, όμως, διαπράττετε ύβρεις και θα έρθει η Νέμεσις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Λάππα, συνετίστε τον συνάδελφό σας, σας παρακαλώ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Έτσι, δεν θα σας κρίνουν οι δικαστές, θα σας κρίνει στο τέλος ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ε, μα τώρα είναι κατάσταση αυτή; Ανοχή δίνουμε, αλλά υπάρχουν και ζητήματα. Στην Επιτροπή, κύριε Αβραμάκη, δεν μπορούσατε να τα θέσετε αυτά τα ερωτήματα; Για τη Νιγηρία, για παράδειγμα;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Η Ολομέλεια γι' αυτό είναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ε, σας παρακαλώ τώρα! Σεβαστείτε τον χρόνο και τους υπόλοιπους συναδέλφους που περιμένουν να μιλήσουν. Έχουμε πει ότι έως τις 22.30' θα πρέπει να λήξει η συνεδρίαση, για να προχωρήσουμε στην ονομαστική ψηφοφορία. Έτσι όπως το πάτε, εάν δεν τηρούμε το επτάλεπτο, θα φτάσουμε στις 23.00'. Αυτό εσάς θα βαρύνει.

Η κ. Χριστίνα Αλεξοπούλου από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω ελάχιστα, γιατί βέβαια επί των διατάξεων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου οι συνάδελφοι νομικοί έχουν τον πρώτο λόγο.

Ο λόγος για τον οποίο ζήτησα να τοποθετηθώ είναι το άρθρο 290Α του Ποινικού Κώδικα. Για το θέμα που ρυθμίζει η διάταξη αυτή έχω έντονο ενδιαφέρον και προσωπικό, αλλά και υπό την ιδιότητά μου ως Βουλευτής Αχαΐας. Πρόκειται για τη μαστιγία των θανατηφόρων δυστυχημάτων που προκαλούνται από οδηγούς που έχουν καταναλώσει οινόπνευμα ή έχουν κάνει χρήση ναρκωτικών.

Σαν αύριο, στις 14-11-2015, θρήνησα τον τραγικό χαμό

του εξαδέλφου μου, Νικολάου Καραπάνου, τελειόφοιτου της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, ο οποίος σκοτώθηκε από αυτοκίνητο που οδηγούσε μεθυσμένος οδηγός. Ο υπαίτιος έμεινε ουσιαστικά ατιμώρητος. Λόγω του πλημμεληματικού χαρακτήρα της εγκληματικής συμπεριφοράς του, επιβλήθηκε στον δράστη ποινή φυλάκισης με αναστολή, ενώ και αστικά η καταβολή των χρηματικών ικανοποιήσεων της ψυχικής οδύνης των συγγενών επιβαρύνει την ασφαλιστική του εταιρεία.

Πρόσφατα, η κοινή γνώμη, ιδιαίτερα της Αχαΐας, συγκλονίστηκε από το τραγικό τροχαίο δυστύχημα που συνέβη στις Καμάρες στην Αιγιάλεια στις 28-8-2019, όταν οδηγός με ποσοστό αλκοόλ 1,71 παρέσυρε και σκότωσε βρέφος και τη γιαγιά του που βάδιζαν στο πεζοδρόμιο.

Τεράστια αίσθηση προκάλεσε το γεγονός ότι λόγω του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου, ο δράστης, που συνελήφθη μετά από αστυνομική καταδίωξη, είχε ήδη αφεθεί ελεύθερος όταν κηδεύονταν τα θύματά του.

Με την από 5-9-2019 ερώτησή μου προς τον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης, έθεσα το εν λόγω θέμα και ζήτησα να ληφθούν μέτρα προς την κατεύθυνση της αναγκαίας αυστηροποίησης του σχετικού νομοθετικού πλαισίου. Με τεράστια ικανοποίηση διαπίστωσα ότι ο κύριος Υπουργός κινήθηκε άμεσα και ορθά και προς το ζήτημα αυτό. Πράγματι, η δήθεν απόπειρα επίλυσης του ζητήματος της ατιμωρησίας των οιονεί δολοφόνων της ασφάλτου μεθυσμένων οδηγών από την προηγούμενη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, μόνο ως αποτυχημένη θα μπορούσε να χαρακτηριστεί.

Με το άρθρο 290Α του Ποινικού Κώδικα που ψηφίστηκε άρον-άρον, χωρίς τη συμμετοχή της Αντιπολίτευσης την τελευταία ημέρα λειτουργίας της προηγούμενης Βουλής, η αντιμετώπιση της επικίνδυνης οδήγησης διαφοροποιήθηκε αδικαιολόγητα, αναλόγως του αν πρόκειται για μέθη του οδηγού αφ' ενός ή για άλλες κλασικές περιπτώσεις εγκληματικής οδηγικής συμπεριφοράς, όπως η οδήγηση σε πλατείες και πεζοδρόμια, αντίστροφα στο ρεύμα πορείας κ.λπ..

Για τη δεύτερη περίπτωση θανάτωσης προσώπου χαρακτηρίστηκε κακούργημα τιμωρούμενο με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. Για την πρώτη, όμως, δηλαδή για την οδήγηση υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών, το αδίκημα χαρακτηρίστηκε κακούργημα τιμωρούμενο μάλιστα με μικρότερη ποινή, δηλαδή με κάθειρξη έως δέκα έτη, μόνο όταν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή όταν προκλήθηκαν ζημιές σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις.

Το τι θα έπρεπε να γίνει αν το αποτέλεσμα ήταν βαρύτερο, δηλαδή αν αντί του σοβαρού τραυματισμού, επέλθει ο θάνατος, δεν μπήκε στον κόπο να μας εξηγήσει ο ΣΥΡΙΖΑ ως νομοθέτης. Δεν μας εξήγησε επίσης ούτε το γιατί ο μεθυσμένος που σκοτώνει σε δρόμο διπλής κατεύθυνσης πρέπει να έχει ευμενέστερη μεταχείριση από αυτόν που προξενεί θανατηφόρο ατύχημα, οδηγώντας ανάποδα σε μονόδρομο. Εννοείται ότι αυτές οι παραδοξότητες δεν θα μπορούσαν να λυθούν με νομικές ερμηνείες. Σύμφωνα με τον νομικό μας πολιτισμό, στο Ποινικό Δίκαιο προέχει η σαφήνεια. Οτιδήποτε δεν προβλέπεται ρητά, δεν τιμωρείται.

Με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, με απλότητα και σαφήνεια αίρονται οι αστοχίες. Ορίζεται, όπως θα έπρεπε να γίνει εξαρχής, απλά καθαρά και ξάστερα, ότι όποιος προ-

καλεί θάνατο, οδηγώντας υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών, διαπράττει κακούργημα, τιμωρούμενο με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών. Τέλος, λοιπόν, στην ασυδοσία που στοιχίζει ζωές. Τέλος στην ατιμωρησία και τέλος στις κηδεύς αθών θυμάτων με τον δράστη να κυκλοφορεί ελεύθερος και έτοιμος να ξαναοδηγήσει.

Αν και μηχανικός, έχω τη γνώμη ότι αυτό είναι χαρακτηριστικό καλής νομοθέτησης και οφείλω να συγχωρώ τον κύριο Υπουργό. Θέλω επίσης να τον ευχαριστήσω για το γεγονός ότι, εισακούοντας τους σχετικούς προβληματισμούς, απέδειξε για πολλοστή φορά μέσα σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα διακυβέρνησης, ότι το αντιπροσωπευτικό μας σύστημα λειτουργεί. Η κοινωνία απευθύνεται στους αντιπροσώπους της Βουλής, αυτοί μεταφέρουν τις ανησυχίες, τα προβλήματα και τις προτάσεις στην εκτελεστική λειτουργία και η τελευταία δρα άμεσα και αποφασιστικά για τη βέλτιστη αντιμετώπιση των ζητημάτων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Ασημίνα Σκόνδρα.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, συγχαίροντας τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον Κώστα τον Τσιάρα, που η παρουσία του στην Κυβέρνηση τιμά τον τόπο μας και εμείς οι Καρδισιώτες γνωρίζουμε καλύτερα από τον οποιονδήποτε την αποφασιστικότητα και την αποτελεσματικότητά του. Όπως και ολόκληρο το κυβερνητικό επιτελείο, όμως, που εργάστηκε σκληρά πάνω σε αυτές τις αλλαγές που είναι πλήρως εναρμονισμένες και θέτουν σε εφαρμογή τις προεκλογικές δεσμεύσεις μας για αυστηροποίηση του πλαισίου των ποινών, κυρίως σε θέματα τρομοκρατίας, αλλά και σε αδικήματα που άπτονται της προστασίας της δημόσιας τάξης και της περιουσίας.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, υπήρξε ξεκάθαρος στις τοποθετήσεις του. Δεσμεύθηκε τόσο προεκλογικά όσο και μετεκλογικά ότι όλοι οι Έλληνες και όλες οι Ελληνίδες θα αισθανθούν και πάλι ασφαλείς και το περί δικαίου αίσθημα θα κυριαρχήσει στην ελληνική κοινωνία.

Αποτελεί υποχρέωση του κράτους να εξασφαλίσει την έννομη τάξη, χωρίς οποιοδήποτε ταξικό πρόσημο. Αποκαθίσταται, λοιπόν, και πάλι στη χώρα η ασφάλεια, ώστε οι πολίτες να νιώθουν ελεύθεροι και να πιστέψουν ότι η νομιμότητα δεν εφαρμόζεται αλά καρτ, αλλά και να εμποδίσουν κάποιους ότι το χάος και η αναταραχή δεν μπορεί να είναι ο κανόνας σε μια δημοκρατία.

Πιο συγκεκριμένα, με τις τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προχωράμε στην αυστηροποίηση του πλαισίου ποινών για παιδερστές και βιαστές. Αφορά το άρθρο 336 του Ποινικού Κώδικα, που καλύπτει τον βιασμό ανηλίκων, ένα ειδικό έγκλημα που πρέπει απ' όλους να καταδικάζεται και ένα κράτος δικαίου οφείλει να το τιμωρεί αυστηρότατα. Προσωπικά, καλωσορίζω τα ισόβια, όπως ισόβια τραυματίζεται και η αθώα παιδική ψυχή.

Αυστηροποίηση του πλαισίου τιμωρίας της διακίνησης μεταναστών. Ήδη, το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο προβλέπει αυστηρή ποινή. Ωστόσο αυξάνονται τα έτη κάθειρξης για διακινητές μεταναστών, με τις ποινές να επιβάλλονται για κάθε μεταφερόμενο πρόσωπο.

Αναφορικά με την κλοπή από δύο ή περισσότερα άτομα, αυτή θα τιμωρείται πλέον με κάθειρξη έως δέκα έτη. Είναι ένα θετικό βήμα, ώστε να μειωθούν τα περιστατικά εισβολής στα σπίτια μας μέρα - νύχτα και ειδικά σε ηλικιωμένους που δεν μπορούν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, αλλά και γενικότερα γιατί αυτά τα φαινόμενα, ειδικά τα τελευταία χρόνια της κρίσης, βρίσκονται σε πλήρη έξαρση.

Ενσωματώνεται η ευρωπαϊκή οδηγία 554/2017 και ενισχύεται το ποινικό οπλοστάσιο της χώρας για τα εγκλήματα τρομοκρατίας. Για πρώτη φορά θεσπίζονται ποινές ακόμη και για ταξίδια στο εξωτερικό υπόπτων για τρομοκρατία και φυσικά δικάζεται και καταδικάζεται ακόμη και η μεταφορά μολότοφ, κάτι που πριν από τον νόμο έχει καταδικαστεί στη συνείδηση των Ελλήνων πολιτών, που έχουν παρακολουθήσει κατά καιρούς μουδιασμένοι τραγικά γεγονότα, επειδή κάποιοι χρησιμοποίησαν μολότοφ, που όμως πριν τις μετέφεραν και πιο πριν τις κατασκεύαζαν.

Όσο γι' αυτά που ο ΣΥΡΙΖΑ λέει για την ασυλία των τρομοκρατικών στελεχών, το μόνο που θα πω είναι το εξής: Σταματήστε την προπαγάνδα, κύριοι συνάδελφοι, αφήστε την υποκρισία, γιατί τώρα έχετε ένα κυβερνητικό παρελθόν που όλοι γνωρίζουν.

Εν κατακλείδι, κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα εισάγει στην έννομη τάξη καιρικές αλλαγές, που αφορούν ευρύ φάσμα άρθρων και διατάξεων του Ποινικού Κώδικα.

Το αδίκημα της δωροδοκίας, δωροληψίας υπαλλήλων μετατρέπεται σε κακούργημα. Θα διώκονται πλέον πρόσωπα που διαπράττουν αδικήματα εις βάρος συμβολαιογράφων, που υποχρεούνται να κάνουν τη δουλειά τους, όπως και άτομα που επιτίθενται σε εφοριακούς κατά τη διάρκεια ελέγχων. Ρυθμίζονται, επίσης, ζητήματα αποφυλάκισης πολυϊσοβιτών πολυϊσοβιτών και η οδήγηση υπό την επήρεια ναρκωτικών και αλκοόλ.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν κομμάτια του μωσαϊκού, που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ονομάζει επιστροφή στην κανονικότητα, σεβασμό της έννομης τάξης, σωστή λειτουργία του κράτους, ασφάλεια και ενίσχυση του περί δικαίου αισθήματος στους πολίτες. Όσοι ενοχλούνται, όσοι θίγονται από τις νέες ρυθμίσεις, προφανώς χαϊδεύουν την παρανομία και την ανομία, που μπορεί όμως να εξελιχθεί και σε έγκλημα. Μηδενική ανοχή, λοιπόν, σε όσους στερούν την ελευθερία και την ασφάλεια από τους συμπολίτες μας και που θεωρούν ότι το κράτος θα παραμείνει απλός θεατής στην εγκληματική δράση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου εκσυγχρονίζεται, εμπλουτίζεται και θωρακίζεται περαιτέρω το νομικό οπλοστάσιο της χώρας μας απέναντι σε πληθώρα ποινικών αδικημάτων, ενώ ταυτόχρονα ενσωματώνεται η ευρωπαϊκή οδηγία για την τρομοκρατία, αλλά επιταχύνεται και η απονομή της δικαιοσύνης.

Υπάρχει απόλυτη ανάγκη της ψήφισης του νομοσχεδίου, διότι η πρόσφατη αλλαγή του Ποινικού Κώδικα από τον ΣΥΡΙΖΑ, εκτός από τις εύλογες απορίες και υποψίες που δημιούργησε η χρονική στιγμή που επέλεξαν να την κάνουν, παρουσίασε κατά την εφαρμογή του πολλές, αλλά και επικίνδυνες αρρυθμίες. Ως εκ τούτου, κύριε Πρόεδρε, στηρίζω και υπερψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο

έχει ο κ. Καλαματιανός από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προκαλούν αλγεινές εντυπώσεις οι πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης σε ιδιαίτερα ευαίσθητα ζητήματα, όπως το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα και αφορά τις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διότι φαίνεται ότι η Νέα Δημοκρατία είναι εγκλωβισμένη στην προεκλογική της ρητορική και τείνει να απωλέσει και το τελευταίο φύλλο φιλελεύθερης συκής που της έχει απομείνει. Το δόγμα «του νόμου και της τάξης» που εισάγεται παραγνωρίζει αξίες και αρχές διαμορφωμένες από την εποχή του Διαφωτισμού στις ευρωπαϊκές χώρες.

Οι τροποποιήσεις των κωδίκων έρχονται πολύ πρώιμα, μόλις ενάμιση μήνα μετά την εφαρμογή τους στην πράξη. Ουσιαστικά, η σημερινή Κυβέρνηση επιβεβαιώνει ότι ήταν λανθασμένη η στάση της, όταν ως αντιπολίτευση δεν συμμετείχε κατά τη συζήτηση της αρχικής τους ψήφισής στην Ολομέλεια της Βουλής. Σήμερα επιβεβαιώνει ότι η εργασία δικαστών, καθηγητών, δικηγόρων και νομικών, που συμμετείχαν στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, ήταν στη σωστή κατεύθυνση, καθώς διατηρείται η μεγάλη πλειοψηφία των διατάξεων που ψηφίστηκαν από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Όμως, με τις προτάσεις σας οδηγείτε σε τρώση την εσωτερική τους διάρθρωση. Οι τροποποιήσεις που εισάγετε αποτυπώνουν πολύ καθαρά τις προθέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Αυστηροποιείτε το πλαίσιο των ποινών, δίχως να λάβετε υπ' όψιν τις διεθνείς πρακτικές, αλλά και θεμελιώδη δικαιώματα.

Με τις τροποποιούμενες διατάξεις περνούμε από το δίκαιο της πράξης στο δίκαιο της σκέψης. Το να κρίνεται κάποιος για τις προθέσεις του μας γυρίζει πίσω σε σκοτεινές εποχές. Είναι μεγάλη οπισθοδρόμηση να γυρνούμε σε τέτοιες προσεγγίσεις για το δίκαιο και αναχρονισμός για τον νομικό μας πολιτισμό.

Παράλληλα, όμως, δεν ξεχνάτε να ξεπληρώσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, και τα γνωστά γραμμάτια του παρελθόντος. Προκειμένου να προστατέψετε εκ των υστέρων ή και προκαταβολικά τα τραπεζικά στελέχη, μπορείτε άνετα να καταστρατηγήσετε το άρθρο 4 του Συντάγματος που επιβάλλει ισονομία και ισότητα για τις Ελληνίδες και τους Έλληνες. Εισάγετε την κατ' έγκληση άσκηση διώξεων για απιστία σε βαθμό κακουργήματος μόνο στην περίπτωση των τραπεζικών στελεχών. Όλοι οι πολίτες θα διώκονται αυτεπάγγελα για την κακουργηματική απιστία, αλλά όχι τα τραπεζικά στελέχη. Πρόκειται για διάταξη που προσβάλλει το Σύνταγμα και προκαλεί την ελληνική κοινωνία.

Είστε επιεικείς απέναντι στους δράστες κακουργηματικών οικονομικών εγκλημάτων και εγκλημάτων διαφθοράς, όπως επισημαίνεται και στη σχετική ερώτηση του Προέδρου μας, του Αλέξη Τσίπρα. Ταυτόχρονα, δημιουργείτε κίνδυνο περαιτέρω απαξίωσης του πολιτικού μας συστήματος.

Είστε αυστηροί με το μικροέγκλημα. Αυστηροποιείτε τις ποινές για κλοπές ακόμη και αντικειμένων ευτελούς αξίας. Την ίδια στιγμή, θέτετε προσκόμματα διαδικαστικού χαρακτήρα για τα τραπεζικά στελέχη, σχετικά με τα «θαλασσοδάνεια» που χορηγούσαν χωρίς εξασφαλίσεις.

Τα «λευκά κολάρα» στο απυρόβλητο, καθώς τα ίδια στελέχη ή οι συνάδελφοί τους θα πρέπει να ασκήσουν έγκληση για τη διασπάθιση του δημοσίου χρήματος. Γιατί

δημόσιο χρήμα είναι αυτό που διαχειρίζονται οι τράπεζες. Μετά τη χρεοκοπία που φέρατε και τα μνημόνια με τα οποία φορτώσατε τη χώρα, τα πιστωτικά ιδρύματα ανακεφαλαιοποιήθηκαν με δάνεια που έλαβε το ελληνικό κράτος και πληρώνει ο ελληνικός λαός.

Προς επίρρωση των ανωτέρω, στην από 15-10-2019 ανακοίνωση της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος γίνεται λόγος περί ατιμωρησίας και κινδύνου διεθνούς έκθεσης της χώρας, που θα οδηγήσει πλήθος υποθέσεων που εκκρεμούν στη δικαιοσύνη στον κάλαθο των αχρήστων.

Δεν το λέμε εμείς αυτό, κύριοι συνάδελφοι. Το λέει η Ένωση Εισαγγελέων και ελπίζω να μην τους κατηγορείτε για μεροληψία απέναντι στις διατάξεις που φέρνετε να ψηφίσετε. Άλλωστε και ο κ. Μπούγας, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, στην πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής εξέφρασε ενστάσεις και αντιρρήσεις για τη διάταξη αυτή, που τώρα δεν τον άκουσα να λέει κάτι σχετικό.

Όμως δεν έχετε απαντήσει ακόμα στις αιτιάσεις μας, ότι είναι έωλη επιχειρηματολογία από μέρους σας, ότι δήθεν με τη ρύθμιση αυτή θέλετε να προστατεύσετε τους δανειολήπτες για να μπορέσουν να ρυθμιστούν τα κόκκινα δάνεια. Γιατί χρειάζεται, κύριοι συνάδελφοι, τέτοια ρύθμιση; Υπάρχει ήδη διάταξη, στο άρθρο 65 του ν.4472/2017. Με τη διάταξη αυτή ρυθμίστηκαν ζητήματα ευθύνης των τραπεζικών στελεχών σε σχέση με τις προσάθειες αναδιάρθρωσης οφειλών και μόνο. Αυτό είναι το σημαντικό.

Για τα κόκκινα δάνεια υπάρχει διάταξη, η οποία ισχύει βεβαίως ακόμα. Προβλέπει σαφείς όρους και προϋποθέσεις για την ενεργοποίησή της. Συγκεκριμένα οι πράξεις των τραπεζικών στελεχών θα πρέπει να κινούνται εντός του ισχύοντος νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου, των θεσμοθετημένων πολιτικών και διαδικασιών.

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι η νομοθετική πρόβλεψη για τη διευκόλυνση των κόκκινων δανείων υφίσταται. Όμως εσείς δεν θέλετε να προστατέψετε τους δανειολήπτες, αλλά τα τραπεζικά στελέχη. Προκαλείτε τον ελληνικό λαό, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης. Η πλειοψηφία που σας έδωσε όμως, δεν είναι λευκή επιταγή. Δεν σας δίνει το δικαίωμα να τακτοποιείτε κομματικές σας εκκρεμότητες με νομοθετικές διατάξεις. Γρήγορα θα το αντιληφθείτε με την αντίδρασή του.

Ολοκληρώνοντας, κύριοι της Κυβέρνησης, για το σύνολο του νομοσχεδίου θα τονίσω τα εξής: Η θέσπιση των νέων κωδίκων δεν μπορεί ποτέ να αποτελεί την κατακλείδα της αναμόρφωσης της ποινικής νομοθεσίας. Είναι αναγκαίο να υπάρχει διαρκής αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των ρυθμίσεων. Δεν επιτρέψατε να συμβεί αυτό με τη σύντομη αλλαγή τους από ιδεοληψία και μόνο. Επιπλέον, απουσιάζει η βούληση για επανεξέταση των ειδικών ποινικών νόμων, οι οποίοι χαρακτηρίζονται από σημαντική έλλειψη αξιολογικής και συστηματικής συνοχής. Εκεί θα έπρεπε να εστιάζετε, όπως έκανε και η δική μας Κυβέρνηση.

Σε κάθε περίπτωση αυτό που καθόλου δεν εξασφαλίζεται είναι η ενίσχυση του κράτους δικαίου, η διαφύλαξη των συνταγματικών εγγυήσεων σε συνδυασμό με την αποτελεσματικότητα μιας συντεταγμένης ανεγκληματικής πολιτικής και η επίτευξη των στόχων γενικής και ειδικής πρόληψης. Αυτό σας πιστώνεται 100%.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Αναγνωστοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα έπαιρνα τον λόγο, γιατί δεν είμαι νομικός. Έχουν μιλήσει αξιόλογες και αξιόλογοι συνάδελφοί μου από το ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτό το κολοσσιαίο έργο των νέων ποινικών κωδίκων, που ψηφίστηκαν τον Ιούλιο του 2019 και ήταν μία επίπονη εργασία, επίπονη διαδικασία όλης της επιστημονικής σκέψης που αποτυπώνεται σε αυτούς τους ποινικούς κώδικες. Λοιδορηθήκαμε γι' αυτό. Ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης έλεγε τότε ότι πρόκειται για διευθετήσεις της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα άλλαξαν τα πράγματα.

Θέλω, όμως, να μείνω σε δύο σημαντικά θέματα κατά τη γνώμη μου. Πρώτο θέμα. Άκουσα και ακούμε εδώ και χρόνια, έτσι κι αλλιώς, στελέχη, Βουλευτές, Υπουργούς σήμερα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και φιλικά μέσα μαζικής ενημέρωσης να προσπαθούν να συνδέσουν το ΣΥΡΙΖΑ με την ανομία, την παρανομία, την παραβατικότητα κ.λπ.. Θέλουν μάλιστα να δείξουν ότι η Αριστερά σε αυτόν τον τόπο είναι κατά της ασφάλειας των πολιτών, στο όνομα υπεράσπισης της ανομίας.

Αυτό θα ήταν αστείο αν δεν ήταν τόσο σοβαρό και αν δεν εγκυμονούσε τεράστιους κινδύνους. Πότε γίνεται αυτή η επίθεση στην Αριστερά, λέγοντας ότι υποθάλλει την ανομία και είναι κατά της ασφάλειας των πολιτών; Όταν ανεβαίνει η Ακροδεξιά, ιστορικά σε όλη την Ευρώπη. Άρα, εδώ έχουμε ένα πρόβλημα επικίνδυνο.

Άκουσα ακόμα και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος κλείνοντας την παρέμβασή του πριν από λίγο είπε ότι πρέπει να αποφασίσει ο ΣΥΡΙΖΑ αν είναι υπέρ της προστασίας των πολιτών. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε μια και καλή. Ευτυχώς υπήρχαν εξαιρέσεις από τη Νέα Δημοκρατία και από αυτό το Βήμα της Βουλής οφείλω να εξάρω –παρ' όλο που διαφωνούμε, αλλά αυτό είναι πολιτικός πολιτισμός και δημοκρατία– τη νηφάλια παρέμβαση του συντοπίτη μου κ. Τσιγκρή. Γιατί έτσι θα έπρεπε να γίνεται η συζήτηση και όχι με όρους όπως αυτούς που ακούμε τα τελευταία πέντε χρόνια και ακούσαμε από πολλούς σήμερα εδώ.

Από τότε στη φιλελεύθερη δημοκρατική έννομη τάξη, η ασφάλεια των πολιτών δεν πηγαίνει μαζί –και μάλιστα υπάρχει άμεση αμοιβαιότητα ανάμεσά τους– με τη διαφύλαξη των εγγυήσεων του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Από τότε αυτά τα δύο διαχωρίζονται και το ένα εμφανίζεται σαν να είναι εναντίον του άλλου; Γιατί αυτήν τη διαστρέβλωση κάνετε τα τελευταία χρόνια με το χειρότερο τρόπο, μια διαστρέβλωση που έφτασε μέχρι του σημείου να στοχοποιεί αξιόλογους επιστήμονες, που έχουν προσφέρει σε αυτόν τον τόπο, όπως ο κ. Παρασκευόπουλος όταν έφερνε τις διατάξεις που είχε φέρει πριν η Νέα Δημοκρατία και τις οποίες προβλέπει ο ευρωπαϊκός δικαιοκός κόσμος, τις διατάξεις για αποσυμφόρηση των φυλακών.

Να τελειώνουμε, λοιπόν, με αυτό. Όσες και όσοι κατηγορούν την Αριστερά ότι είναι κατά της ασφάλειας και υπέρ της ανομίας παίζουν ένα επικίνδυνο παιχνίδι, που η χώρα θα το βρει μπροστά της. Ανεβάζουν τα ακροδεξιά ανακλαστικά και συσπειρώνουν, φέρνουν από τα βάθη της κοινωνίας στοιχεία τα οποία αυτή η κοινωνία νόμιζε ότι είχε αφήσει οριστικά πίσω της το 1974, αλλά τα βλέπουμε συνέχεια να έρχονται μπροστά.

Δεύτερο θέμα για το οποίο ήθελα να μιλήσω είναι το εξής: Όταν έχουμε τέτοιες αποσυνδέσεις της ασφάλειας

από το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα, αυτό σημαίνει ότι κλείνουμε το μάτι και όχι μόνο στην ολιγαρχική διάσταση. Αυτό είναι και στην ευρωπαϊκή ιστορία.

Και επειδή είναι και ο κ. Τζαβάρας εδώ, ας διαβάσουμε λίγο Φουκώ. Νομοθετούμε εδώ, ας διαβάσουμε τη μεγάλη σκέψη μεγάλων διανοητών για να καταλάβουμε πόσος κόπος χρειάστηκε από τους ανθρώπους αυτούς για να μπορέσουμε να συνδυάσουμε τα δύο.

Όταν λοιπόν, έχουμε αυτήν την αποσύνδεση και δακτυλοδείχνουμε την Αριστερά, τότε έχουμε το δικαίωμα των ολιγαρχών εναντίον των πολλών. Δηλαδή, στο όνομα τού ότι προστατεύουμε τους πολλούς και την ασφάλειά τους, μία ασφάλεια η οποία εμπεδώνεται μόνο αυστηρά με τον νόμο και την τάξη, τότε έχουμε την υπεράσπιση των ολιγαρχών, γι' αυτό κλείνουμε το μάτι σε αυτή τη διάσταση, για την οποία μίλησα.

Φαίνεται εδώ στην τροποποίηση που αφορά τις τράπεζες. Ότι και να πείτε, ότι και να χρησιμοποιήσετε –γιατί εγώ θα το πω απλοϊκά, καθώς δεν είμαι νομικός– οι τράπεζες εδώ έχουν να κάνουν με δημόσιο συμφέρον. Δεν πρόκειται για ιδιωτικό συμφέρον, δεν πρόκειται για τίποτα τέτοιο. Οι ανακεφαλαιοποιήσεις υπονόμισαν την ασφάλεια των πολιτών και όχι μόνο την υπονόμισαν, αλλά τους δημιούργησαν τέτοια ανασφάλεια, που επί κρίσης οδήγησαν ανθρώπους σε αυτοκτονία.

Το δεύτερο στοιχείο, όταν γίνεται τέτοια αποσύνδεση και χτυπιέται η Αριστερά, είναι η περιστολή του δημόσιου χώρου, η συρρίκνωση του δημόσιου χώρου.

Και θα κλείσω, δυστυχώς δεν έχω χρόνο. Θα έλεγα για το περίφημο 187Α όπου εκεί φαίνεται η συρρίκνωση του δημόσιου χώρου. Ποιο πλήττεται; Το πεζοδρόμιο πλήττεται που είναι δημόσιος χώρος και η δημοκρατία βασίζεται στη σύγκρουση, στο διάλογο και στην αντιπαράθεση ανάμεσα στους θεσμούς και στο δημόσιο χώρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη.

Η υποψία για τέλεση εγκλήματος υπονομεύει την ασφάλεια των πολιτών.

Όμως θέλω να κλείσω με τα πανεπιστήμια. Είμαι πανεπιστημιακός πάνω από είκοσι χρόνια. Η εικόνα εχθές των ΜΑΤ μπροστά στους φοιτητές, που πήγαν να ανοίξουν το πανεπιστήμιό τους, είναι απαράδεκτη. Πρέπει να την καταδικάσουμε όλοι και όλες σε αυτό το Κοινοβούλιο, αν δεν θέλουμε να έχουμε άλλα παρατράγουδα.

Αν ο κ. Βορίδης ενδιαφέρεται για το πώς θεσμικά η Αριστερά δεν θα ξαναπάρει χέρι ποτέ, δεν θα ξαναέχει θέση σε αυτό το πολιτικό σύστημα, εγώ θα τον πληροφορήσω ότι δεν θα αφήσουμε την Ακροδεξιά να έχει χέρι.

Οι νέοι και οι νέες δεν είναι εχθροί μας. Δεν κινδυνεύουμε από τους νέους και τις νέες που ανοίγουν το πανεπιστήμιό τους. Ούτε κουκουλοφόροι ήταν, ούτε τίποτα είχαν, απολύτως τίποτα. Το πανεπιστήμιο άνοιξαν. Από τη στιγμή, λοιπόν, που δεν είχαν τίποτα στα χέρια τους, εμείς την ακροδεξιά και το ότι είναι αναγκαστικό μέσο –πώς το είπε, αυτή τη φρασεολογία δεν την ξέρω– η βία, ότι είναι «αναγκαστικότητα του δικαίου», ας το ξεχάσει. Θα είμαστε απέναντι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Τζηκαλάγιας Ζήσης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

χαίρομαι που για άλλη μια φορά διαδέχομαι στο Βήμα την κ. Αναγνωστοπούλου και μου δίνει τη δυνατότητα να ξεφύγω λίγο από αυτά που ήθελα να πω και να απαντήσω πολιτικά. Χαίρομαι και γι' αυτά που είπε η κ. Αναγνωστοπούλου και για όσα λέγονται τον τελευταίο καιρό από τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Υπάρχουν κάποιες αμφισβησίες. Υπάρχουν κάποιες αμφιταλαντεύσεις. Υπάρχουν κάποιες παλινδρομήσεις. Παραδείγματος χάριν, μίλησε η κ. Αναγνωστοπούλου για ένα κολοσσιαίο έργο, που ήταν η ψήφιση του Ποινικού Κώδικα και των διατάξεων από τον Ιούλιο του 2019, που ήταν έργο πολλών επιστημόνων και με αυτό το κολοσσιαίο έργο θα δινόταν λύση σε πάρα πολλά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Θα μπορούσα να της πω ότι και για αυτό το κολοσσιαίο δημιούργημα πάνω στην ποινική δικαιοσύνη, κρίθηκε, όπως και για πολλά άλλα, από τον ελληνικό λαό στις 7 Ιουλίου.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ε, όχι κι έτσι!

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΓΙΑΣ: Όμως δεν στέκομαι μόνο εκεί. Θέλω να πω ότι βλέπω και σε άλλα θέματα τις αμφιταλαντεύσεις των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Τζανακόπουλου και του κ. Πολάκη, που άλλα έλεγαν τη μια μέρα και άλλαξαν στάση την επόμενη. Επομένως, στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ γενικά κρίνω ότι είναι σε θετική κατεύθυνση, πάνε να βρουν την κανονικότητα.

Και η κ. Αναγνωστοπούλου είπε ότι από τη μια μεριά έχουμε την ασφάλεια των πολιτών, για την οποία ενδιαφέρεται και ο ΣΥΡΙΖΑ φυσικά και από την άλλη δεν της αρέσουν οι κατηγορίες για υπόθαλψη της ανομίας από τον ΣΥΡΙΖΑ και τα στελέχη του. Θεωρώ ότι σιγά-σιγά προσαρμόζεστε κι εσείς, κύριοι συνάδελφοι, σε αυτά που θέλει η κοινωνία, την πραγματική δημοκρατία, την πραγματική ελευθερία.

Εμείς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, συνεχίζουμε με συνέπεια, σοβαρότητα και επιμονή να κάνουμε το έργο μας, να πραγματοποιούμε αυτά για τα οποία δεσμευτήκαμε απέναντι στον ελληνικό λαό, αυτά για τα οποία μας ψήφισαν οι Έλληνες πολίτες, αυτά τα οποία έχει μεγάλη ανάγκη η ελληνική κοινωνία.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο φίλος και συνάδελφος στην Ιατρική, ο κ. Κώστας Τσιάρας, πραγματικά βλέπουμε ότι πορεύεται όλες αυτές τις μέρες από τη μια μεριά με τόλμη, από την άλλη μεριά με μετριοπάθεια και σύνεση και έφτιαξε αυτό το νομοσχέδιο. Και τη σφαιρότητα του την έδειξε και στον διάλογο με την αντιπολίτευση και υποχώρησε σε κάποιες διατάξεις οι οποίες παρερμηνεύτηκαν, πιστεύω. Όπως παραδείγματος χάριν, υποχώρησε και καλά έκανε για τη βλασφημία.

Με αυτό το νομοσχέδιο τροποποιούνται αμφιλεγόμενες διατάξεις. Αυστηροποιείται το πλαίσιο συγκεκριμένων εγκλημάτων. Συνοπτικά θα πω τους λόγους για τους οποίους θα το ψηφίσω. Θα επισημάνω τα σπουδαιότερα σημεία που με κάνουν να είμαι θετικός.

Αυξάνεται από δεκαεπτά σε είκοσι δύο έτη η έκταση της πραγματικής ποινής προ της υποβολής αιτήματος απόλυσης. Η χρήση των εκρηκτικών υλών επιτέλους γίνεται κακούργημα και προβλέπεται φυλάκιση έως δέκα έτη. Γίνονται αυστηρές οι ποινές για αδικήματα που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια της άδειας κρατουμένων.

Η ενεργητική δωροδοκία γίνεται κακούργημα έως οκτώ έτη, είτε είναι με ενεργό συμμετοχή είτε σαν παράλειψη. Επιταχύνεται η απονομή της δικαιοσύνης. Αυτό γίνεται με

την πρόβλεψη του μονομελούς εφετείου. Και φυσικά παραδεχόμαστε ότι ναι, μεν ψηφίσαμε το επιτελικό κράτος, αλλά δεν σημαίνει αυτό ότι λύσαμε τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός και η ελληνική κοινωνία.

Αυστηροποιείται το δίκαιο όσον αφορά την παροχή πληροφοριών, χρηματοδότησης και στρατολόγησης εγκληματικών οργανώσεων. Η απειλή ή διέγερση σε τέλεση τρομοκρατικών πράξεων τιμωρείται με φυλάκιση έως πέντε έτη. Και από τα δεκαέξι πάει στα είκοσι έτη ο ευεργετικός υπολογισμός των ημερομισθίων στις φυλακές.

Προβλέπονται για τους Υπουργούς όσο και για τους Υφυπουργούς τα αδικήματα της δωροδοκίας ή δωροληψίας. Η συμμετοχή υπαλλήλων σε απόδραση φυλακίζεται για τουλάχιστον τρία έτη και αυτό είναι θετικό, όπως είναι θετικό και το ότι θεωρείται η κλοπή, όταν γίνεται από δύο και περισσότερα άτομα, σύσταση συμμορίας και διώκεται σαν κακούργημα.

Πολλή συζήτηση έγινε και για την παραβίαση της κοινής ησυχίας των πολιτών. Το θεωρούμε ελαφρύ πλημμέλημα, για να υποχρεούνται με αυτό τον τρόπο τα όργανα του κράτους, τα αστυνομικά όργανα, στο να βεβαιώνουν τις παραβάσεις. Αυτά αφορούσαν τον Ποινικό Κώδικα.

Για τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αφαιρείται το δικαίωμα από τον Υπουργό να αναστέλλει διώξεις για δωροδοκία ή δωροληψία. Από την αρμοδιότητα του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς εξαιρούνται οι περιπτώσεις του άρθρου 88 παράγραφος 1 του Συντάγματος και ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Και τέλος, αποσφηνίζεται η αναγκαιότητα της παρουσίας δικαστικής λειτουργού σε κατ' οίκον έρευνες.

Θέλω να κλείσω, λέγοντας ότι από τα θετικότερα σημεία του νομοσχεδίου είναι η αυστηροποίηση που προβλέπεται για τους βιασμούς, για τους βιασμούς παιδιών, για την παιδεραστία, για τη διακίνηση ναρκωτικών. Για μένα οι ποινές πρέπει να είναι ακόμα σκληρότερες ιδιαίτερα για τον βιασμό ανηλίκου, για την παιδεραστία και τη διακίνηση ναρκωτικών. Αυτό λέει ο ανθρωπισμός. Αυτό λέει η λογική.

Επίσης, αυστηροποιείται η νομοθεσία για τα κυκλώματα λαθρομετανάστευσης. Και αυτό είναι σε συνέχεια της πολιτικής που χαράσσουμε τον τελευταίο καιρό, για να αντιμετωπίσουμε αυτό που σήμερα είναι το σοβαρότερο πρόβλημα της χώρας μας, το προσφυγικό - μεταναστευτικό, όπως κάναμε το Σάββατο στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, με τον διάλογο που είχαμε και τις κατευθύνσεις που δόθηκαν εκεί.

Και να είστε βέβαιοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι και γι' αυτό το πολύ σοβαρό σε πολύ λίγους μήνες η κατάσταση στην ελληνική κοινωνία θα είναι πολύ καλύτερη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Καραγκούννης Κωνσταντίνος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά είχα σκοπό σήμερα να ασχοληθώ αμιγώς με τις τροποποιήσεις των άρθρων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που προτείνει ο Υπουργός σύμφωνα με το έργο της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, που πραγματικά έχει κάνει εξαιρετική δουλειά.

Και οφείλω, κύριε Υπουργέ, να δώσω συγχαρητήρια και σε εσάς προσωπικά, αλλά βεβαίως και στους συνεργάτες σας και για τις τροποποιήσεις που κάνατε, γιατί ειδικά στα ζητήματα της ασφάλειας, αλλά και στην προσπάθεια πάταξης της διαφθοράς, η συνεισφορά σας, μέσω της νομοθετικής πρωτοβουλίας και των συγκεκριμένων αλλαγών που κάνετε, είναι σημαντική.

Όμως, έχουν γίνει δηλώσεις από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, σχετικά με τα όσα συμβαίνουν στην ΑΣΟΕΕ. Ακούσαμε σχετικά τον κ. Τζανακόπουλο να αναφέρεται και είδαμε την παρουσία του στην ΑΣΟΕΕ. Είχαμε τις ανεκδιήγητες δηλώσεις Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ ότι έκαναν πολύ καλά που έσπασαν την πόρτα του πανεπιστημίου με αλυσοπρίονο ή ενός άλλου συναδέλφου, που το βρίσκει φυσιολογικό και βεβαίως καθόλου παράνομο, να βολτάρουν οι μπαχαλάκηδες με μια μολότοφ στην πλάτη.

Και επιτρέψτε μου να αναφέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και όλες τις δηλώσεις που έχουν γίνει στο παρελθόν και καλύτερα να μην θυμηθούμε το τι έχουν πει.

Αφού ο ΣΥΡΙΖΑ ίδρωσε για να πει και να δώσει «συγχαρητήρια» για την πρόσφατη επιτυχία της Αντιτρομοκρατικής, αλλά και γενικά μετά από αυτή την αδυναμία και την αμηχανία να καταδικάσουν ρητά και κατηγορηματικά τέτοιες συμπεριφορές και να προσπαθούν, μάλιστα, ναβάλουν και ιδεολογικό περίβλημα δικαιολόγησης τέτοιων περιστατικών, νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει όλοι να πάρουμε σε αυτή την Αίθουσα θέση καθαρής απέναντι στους πολίτες.

Θα μείνω ιδιαίτερα στη φράση του κ. Τζανακόπουλου, που πραγματικά μας καταπλήσσει. Και τι είπε; «Ε, καλά δεν βρήκαν και κανένα καλάνικοφ». Όλες αυτές οι δηλώσεις και συμπεριφορές, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, -γιατί άκουγα νωρίτερα και την κ. Αναγνωστοπούλου- μπορούν να οδηγήσουν σε επικίνδυνες ατραπούς δικαιολόγησης και της βίας, αλλά, δυστυχώς, και βαρύτερων ποινικών αδικημάτων, διότι αν στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπάρχουν Βουλευτές που βλέπουν με ανοχή τέτοιες ιδέες και συμπεριφορές, τότε προφανώς προσφέρετε πολύ κακές υπηρεσίες, διότι γίνεται υποδοχή όλων αυτών μέσα στην κοινωνία, που πολλές φορές φαίνεται μέρος αυτής να στερείται όλων των απαραίτητων αντανάκλαστικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και σήμερα μιλάμε για τον Ποινικό Κώδικα, θα πρέπει να αντιληφθείτε το εξής: Στο Ποινικό Δίκαιο το φρόνημα δεν τιμωρείται. Τιμωρείται η πράξη και οι πράξεις όλων αυτών, που κάποιοι από σας προσπαθείτε να δικαιολογήσετε, είναι πράξεις του κοινού Ποινικού Δικαίου. Στην Ελλάδα οι άνθρωποι δεν δίδονται και δεν τιμωρούνται για τις ιδέες τους, δίδονται και τιμωρούνται για τις πράξεις τους.

Τα κοινωνικά προβλήματα δεν λύνονται με έκνομες πράξεις πάσης φύσεως. Δεν γίναμε καλύτεροι σε τίποτα με τις καταστροφές και το μπάχαλο ή με την ΑΣΟΕΕ που καταστράφηκε ή με το Πολυτεχνείο παλιότερα που κήκε.

Παιδεία, υγεία, πολιτισμός, κοινωνική προστασία. Αποτελεί πρόκληση η επίκλησή τους για να δικαιολογηθεί η οργανωμένη βία όσων δεν θα άντεχαν ποτέ την κρίση της ανοιχτής δημοκρατικής κοινωνίας.

Δυστυχώς, όμως, το γεγονός ότι χρειάζεται να λένε αυτά τα αυτονόητα, από μόνο του αναδεικνύει το πρόβλημα. Το πρόβλημά μας δεν είναι αυτά καθαυτά τα επεισόδια, οι καταλήψεις, τα καψίματα και το μπάχαλο κάθε φορά που δημιουργείται, αλλά το ότι η κοινωνία μας

ακόμα ανέχεται στα σπλάχνα της το δηλητήριο της αμφισβήτησης.

Το πρόβλημά μας είναι ιδεολογικό, διότι είναι αδιανόητο να υπάρχουν σήμερα πολιτικές δυνάμεις ή μεμονωμένοι Βουλευτές που βλέπουν με μια ανοχή τέτοια φαινόμενα και τέτοια γεγονότα. Και, φυσικά, υπάρχουν και κοινωνικές δυνάμεις, δυστυχώς, που συμμερίζονται αυτήν την προσέγγιση. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Ατυχώς αφήσαμε να οικοδομηθεί μια Ελλάδα με τέτοιου είδους αντανάκλαστικά ανοχής σε τέτοιες αξιόποινες πράξεις. Δεν αντιδράσαμε στη διαβρωτική λογική ότι στην κοινωνία μας δεν έχουμε μόνο δικαιώματα, αλλά έχουμε και υποχρεώσεις. Δεν εξηγήσαμε ποτέ ότι η αλληλεγγύη δεν είναι μονής κατεύθυνσης και ότι οφείλουμε, αν θέλουμε να καλύτερεύσουμε τις ζωές μας, να το κάνουμε οι ίδιοι με τις προσπάθειές μας και όχι επιβουλευόμενοι τους άλλους. Δεχθήκαμε το ταξικό μίσος και, δυστυχώς, ανεχθήκαμε πολλές φορές τους κάθε είδους ρουβίκωνες.

Ξέρετε πολύ καλά ότι ο Τόνι Μπλερ είπε κάποτε σε μια πολυσυζητημένη αποστροφή του ότι «το θέμα δεν είναι να είμαστε σκληροί με το έγκλημα, αλλά να είμαστε σκληροί με τις αιτίες του».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να γίνουμε αμείλικτοι με την ιδεολογία, τη ρητορική και τη σημειολογία που δημιουργεί και διαιωνίζει το πρόβλημα, να σπάσουμε τα συγκοινωνούντα δοχεία, τις καταλήψεις, τους εμπρησμούς, τις κουκούλες, τον ταξικό πόλεμο, να μην αφήσουμε τίποτα να πέσει κάτω. Το είπα κάποτε στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θα μου δώσετε, κύριε Πρόεδρε.

Θυμάστε, κύριοι της Αντιπολίτευσης, την αντίδραση του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ σε εκείνο το σχόλιο ενός από τους σύγχρονους θεωρητικούς της βίας, του Σλαβόι Ζίζεκ. «Θα έστελνα στα γκούλαγκ όποιον δεν υποστηρίζει τον ΣΥΡΙΖΑ», είχε πει ο μεγάλος σοφός και ο κ. Τσίπρας χαμογέλασε.

Δεν έπρεπε να χαμογελάσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έπρεπε να αντιδράσει, όπως θα πρέπει να αντιδρούμε όλοι σε τέτοιες δηλώσεις από όπου και αν προέρχονται, είτε από την άκρα Αριστερά είτε από την άκρα Δεξιά, κυρία Αναγνωστοπούλου, που σας άκουσα πριν.

Δεν είναι αστεία αυτά τα πράγματα. Μας παρακολουθούν παιδιά και ίσως αυτή τη στιγμή κάποιο νέο παιδί να ταλαντεύεται. Ας μην του οπλίσουμε το χέρι. Ας μην τουβάλουμε μια μολότοφ στο χέρι. Ας μην τουβάλουμε να κραδαίνει ένα λουστό, ένα ρόπαλο. Ας μην επιτρέψουμε ποτέ ξανά να χαιρετάει ναζιστικά σ' αυτήν τη χώρα.

Είναι ευθύνη όλων μας και σ' αυτή την ευθύνη πρέπει να σταθούμε με την υψηλότερη ευαισθησία και συνέπεια. Αυτά είχα να σας πω, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Υπουργέ, για να έλθω στο νομοσχέδιο, πολύ σωστά αλλάζετε τη διάταξη του άρθρου 272 του Ποινικού Κώδικα για την κατοχή μολότοφ και σωστά την επαναφέρετε ως κακούργημα, διότι πόσο φυσιολογικό το βλέπουν όσοι αντιδρούν στο να είναι πλημμέλημα, το να κατέχει ο δράστης μολότοφ που συμμετέχει σε πλήθος, που διαπράττει βιαιοπραγίες ή που εισβάλλει παράνομα σε ιδιωτικούς και σε δημόσιους χώρους. Αυτονόητο είναι.

Πολύ σωστά αλλάζετε το άρθρο 236 του Ποινικού Κώ-

δικα για την ενεργητική δωροδοκία υπαλλήλου. Το είπατε και εσείς στη Βουλή. Όλοι οι παγκόσμιοι οργανισμοί διαφάνειας δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι από κακούργημα η προηγούμενη Κυβέρνηση το απαξίωσε σε πλημμέλημα. Γίναμε διεθνώς ρεζίλι και δεν είναι τυχαίο ότι τα προηγούμενα χρόνια η χώρα μας κατακλύχθηκε στον πίνακα αξιολόγησης της διεθνούς διαφάνειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Καραγκούνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι σε ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Επειδή ασκείτε έντονη κριτική για την κατ' έγκληση δίωξη πράξεων απιστίας κατά χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, θέλω να σημειώσω δύο πράγματα:

Πρώτον, ότι η κακουργηματική απιστία παραμένει κακουργηματική απιστία και δεν θα απομεινώνει σε πλημμέλημα. Η απαξία της παραμένει ίδια. Δεν φέρνουμε διατάξεις, όπως νωρίτερα σας ανέφερα, για την ενεργητική δωροδοκία υπαλλήλου που αναίτια απομειώσατε εν μία νυκτί σε πλημμέλημα.

Δεύτερον, η αιτιολογική έκθεση της τροποποίησης σαφέστατα αναφέρει ότι με αυτή την αλλαγή η οικονομία της χώρας μας θα επανεκκινήσει, διότι -μη γελιόμαστε- οι τράπεζες θα επιτελέσουν τον σκοπό τους να χρηματοδοτήσουν συνεπέστερα και πάντα με τον έλεγχο της Τραπεζής της Ελλάδος την οικονομία και ιδίως τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, οι οποίοι επί σειρά ετών μέσα στα χρόνια της κρίσης όχι μόνο δεν είχαν πρόσβαση σε χρηματοδοτήσεις και δάνεια, αλλά έβλεπαν τις τράπεζες ως ανταλλακτήρια νομισμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τελειώνετε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Τελειώνω και απλά υπογραμμίζω, κύριε Υπουργέ, ότι έχετε φέρει αλλαγές που δίνουν λύσεις σε σημαντικά προβλήματα λειτουργίας της δικαιοσύνης, τόσο με την επαναφορά του μονομελούς εφετείου, που σαφώς επιταχύνει την απονομή της δικαιοσύνης και έχει δοκιμαστεί επιτυχώς στο παρελθόν, όσο και με την τροποποίηση του άρθρου 14 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ώστε να μπορέσουν να λειτουργήσουν σωστά τα περιφερειακά δικαστήρια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ξανθόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αν η απόφαση των πολιτών στις 7 Ιουλίου είναι το μοναδικό επιχείρημα, σημαίνει πολιτική πτωχεία. Κάθε επιχείρημα της Αντιπολίτευσης απαντάται με την ετυμηγορία της 7ης Ιουλίου. Η νίκη της Νέας Δημοκρατίας στις 7 Ιουλίου απαντά στο πρόβλημα των ποινικών κώδικων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Ποινικού Κώδικα.

Αυτό είναι θεσμική δυσανεξία, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας. Όλη η Αντιπολίτευση έχει λόγο. Σ' αυτήν θα αντιπαράθεστε και δεν θα επικαλείστε μονοδιάστατα

το αποτέλεσμα της 7ης Ιουλίου, γιατί αυτό είναι μια αντιπολιτική στάση και τελικά αντιδημοκρατική, που αφυδατώνει τον διάλογο, ναρκοθετεί την αντιπαράθεση και ματαιώνει το ίδιο το πολίτευμα.

Επί της ουσίας, συζητάμε σήμερα για ορισμένες από τις διατάξεις του corpus του ποινικού δικαίου, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Ποινικού Κώδικα. Και εδώ πρέπει να πούμε το εξής: Όλη η επιστημονική κοινότητα επαίνεσε την ψήφιση των κωδίκων, το περιεχόμενό τους.

Οι επιφυλάξεις οι δικές σας αφορούν μόνο στη διαδικασία, η οποία είναι διαδικασία της Βουλής. Έγινε το τελευταίο χρονικό διάστημα. Είχε η Κυβέρνηση την εμπιστοσύνη της Βουλής. Ορθώς το έφερε το θέμα και δεν έχει σχέση με την ουσία και με το περιεχόμενο των κωδίκων.

Ενδεικτικό της αποδοχής των κωδίκων είναι το γεγονός, όπως ομολόγησε ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή, ότι η πλειονότητα της επιτροπής παραμένει η ίδια, άρα οι ίδιοι άνθρωποι που εισήχθησαν τους κώδικες, τους οποίους ψήφισε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα en bloc και μολονότι με μερικές από τις διατάξεις αυτές είχε διαφωνίες, οι ίδιοι άνθρωποι, ο κορμός αυτών των ανθρώπων παραμένει και στους κώδικες που συζητάμε σήμερα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Οι ίδιοι άνθρωποι πρότειναν και τις αλλαγές.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως. Δεν έχω αντίρρηση. Τα είπατε στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ, και το λέω για να μη νομίζει ότι έχουμε εδώ πέρα ένα σάρωμα των κωδίκων...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν το είπαμε αυτό.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι εσείς. Να μη νομίζει η κοινωνία ότι έχουμε ένα σάρωμα των κωδίκων, τους οποίους έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ την 1^η Ιουλίου, αλλά ότι ο βασικός κορμός των κωδίκων παραμένει.

Ποια είναι η αλλαγή; Ποια είναι η παρέμβαση που κάνει η Κυβέρνηση; Κάνει μια παρέμβαση που αναδεικνύει το ιδεολογικό προφίλ της Κυβέρνησης, που είναι μια συντηρητική Κυβέρνηση. Διαβάζω τη δήλωση του κ. Υπουργού από την εφημερίδα. Αν σας αδικεί το ρεπορτάζ, σας αδικώ κι εγώ, κύριε Υπουργέ. «Θέλουμε οι αλλαγές αυτές να ανταποκρίνονται στις προτεραιότητες -κι εγώ θα το πω ευθέως- τις οποίες έχει βάλει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για την αυστηροποίηση του πλαισίου των ποινών και την εναρμόνιση του νέου Ποινικού Κώδικα με το κοινό περί δικαίου αίσθημα».

Δείτε, λοιπόν, τι απόπημα διαπράττουμε. Το κοινό περί δικαίου αίσθημα θα διαμορφώνει το περιεχόμενο ενός τόσο σημαντικού νομοθετήματος; Από το 1950 ίσχυε ο προηγούμενος Ποινικός Κώδικας. Το 2019 φέραμε τον καινούργιο. Αλίμονο εάν κάθε φορά υπό το πρίσμα και την πίεση του περί δικαίου αισθήματος νομοθετεί η Βουλή. Το αντίθετο πρέπει να γίνει. Πρέπει να είμαστε ένα βήμα μπροστά για να διαμορφώνουμε συνειδήσεις και να επηρεάζουμε την κοινωνία.

Επίσης, θέλω να πω ότι αυτοί οι Ποινικοί Κώδικες, οι οποίοι τόσο κριτική δέχθηκαν, σήμερα και για τα επόμενα πάρα πολλά χρόνια θα αποτελέσουν την κατευθυντήρια οδό για απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στη χώρα μας. Ψηφίστηκαν την 1^η Ιουλίου, εφαρμόστηκαν, αν εφαρμόστηκαν, δεν εφαρμόστηκαν και εσπευσμένα για λόγους πολιτικούς και ιδεολογικούς τρέχετε να τροποποιήσετε κάποιες διατάξεις για να απευθυνθείτε στο ακροατήριό σας.

Αναφέρθηκαν λεπτομερώς οι προλαλήσαντες συνάδελφοι στις επιμέρους διατάξεις. Θέλω να θίξω ακροθιγώς τέσσερις κατευθύνσεις. Γιατί σήμερα δεν λειτουργεί η κοινωνική εργασία; Γιατί πρέπει να ανασταλεί μέχρι να διαμορφωθεί ένας νέος πλήρης κατάλογος, με αποτέλεσμα πολίτες οι οποίοι δεν μπορούν να εξαγοράσουν τις ποινές τους να συνωθούνται στις φυλακές και στα κρατητήρια; Δεν μπορεί να γίνει μια παράταση των υπαρχουσών δομών, έτσι ώστε μέχρι να διαμορφώσετε το πλήρες πλαίσιο των δομών που θα αποδέχονται την κοινοβουλευτική εργασία, να μπορούν οι πολίτες να ασκούν αυτό το δικαίωμά τους, το οποίο είναι δικαίωμα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, είναι βαθιά συνυφασμένο με τον φιλελεύθερο χαρακτήρα του δικαίου και είναι και υποχρέωσή μας από την ένταξή μας στους υπερεθνικούς οργανισμούς;

Ακούσαμε τους εισηγητές της Πλειοψηφίας να μιλάνε για την τρομοκρατία. Κατ' αρχάς, ας ξεκαθαρίσουμε το ερώτημα: Ό,τι ψηφιστεί θα ισχύει από εδώ και μετά. Αυτοί που είναι μέσα για τρομοκρατικές πράξεις δεν θα έχουν την αντιμετώπιση που προβλέπει η τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα. Στην αγωνία σας να αναδείξετε την τρομοκρατία ως το μείζον πρόβλημα, ποινικοποιούνται τα ταξίδια; Εμείς είμαστε δικηγόροι που πάμε στο ακροατήριο. Το είπε πάρα πολύ καλά η κ. εισηγήτρια του ΜέΡΑ25. Καταλαβαίνετε ότι η έκδοση του εισιτηρίου θα θεωρείται προπαρασκευαστική πράξη; Καταλαβαίνετε τι ατραπούς ανοίγετε; Αντιλαμβάνεστε στο Ποινικό Δίκαιο, που είναι ένα πολύ αυστηρό σύστημα κανόνων δικαίου, πώς διευρύνεται απαράδεκτα το πεδίο παρέμβασης; Αντιλαμβάνεστε τι πάμε να κάνουμε;

Τελειώνω με το θέμα της ασυλίας στα τραπεζικά στελέχη. Είστε έκθετοι. Έχουν ανακεφαλαιοποιηθεί με τα χρήματα του ελληνικού λαού και για να ακολουθηθεί η διαδικασία της απιστίας, της άσκησης ποινικής δίωξης, απαιτείται η έγκληση από τα στελέχη της τράπεζας. Αντιλαμβάνεστε πόσο πληγώνουμε το αίσθημα των πολιτών; Οι άνθρωποι αυτοί, οι οποίοι αποφάσισαν λάθος, μεταξύ τους ο ένας θα βγάλει το μάτι του άλλου; Αυτό τους λέμε; Δεν είναι προφανές ότι εφόσον πρόκειται περί κακουργήματος, πρέπει να ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλεπόταν μέχρι τώρα;

Κλείνω. Είναι πραγματικά αδιανόητη για εμένα, αλλά φαντάζομαι και για τη μεγάλη πλειοψηφία, η τραγική ιστορία της βλασφημίας. Επιτέλους, κύριε Υπουργέ, την τελευταία στιγμή αντιληφθήκατε ότι δεν μπορεί να γυρίζουμε σε προηγούμενες δεκαετίες. Θα ήταν ευχής έργον να ήσασταν ένα συντηρητικό λαϊκό κόμμα με τη νεωτερικότητα ενσωματωμένη στις αξίες σας, με το ευρωπαϊκό κεκτημένο να διαπερνά και να διαποτίζει τις προσεγγίσεις σας. Δυστυχώς είστε ένα κόμμα συνονθύλευμα ακροδεξιών απόψεων, νεοφιλελεύθερων δοξασιών και απ' αυτήν την κληρονομιά δύσκολα μπορείτε να αποσπαστείτε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Ευάγγελος Συρίγος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (ΑΓΓΕΛΟΣ) ΣΥΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί συνάδελφοι αναφέρθηκαν ήδη εκτενώς σε κάποιες από τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου, με πιο συνήθη αναφορά στο θέμα της μεταφοράς μολότοφ. Η συγκεκριμένη διάταξη έρχεται να αντιμετωπίσει κάτι που παραβιά-

ζει σαφώς την κοινή λογική. Σε μια χώρα, η οποία παγωμένη κοιτάζε τα τρία θύματα της Marfin τον Μάιο του 2010, δεν επιτρέπεται να ακούγονται κάποια πράγματα που ακούστηκαν σ' αυτή την Αίθουσα σήμερα για τους εμπρηστικούς μηχανισμούς.

Από εκεί και πέρα, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε κάποιες επιμέρους διατάξεις που δεν έτυχαν της ίδιας προσοχής.

Στα άρθρα 57 και 104Α προσδιορίζονται κανόνες για την κοινωνική εργασία. Θα συμφωνήσω με τον προλαλήσαντα ότι πρόκειται για ένα εξαιρετικά σημαντικό θέμα. Στην Ελλάδα, ξέρετε, υπάρχει μια έντονη αντικοινωνικότητα. Είναι διάσπαρτη παντού. Πλέον χαρακτηριστική είναι η περίπτωση των οδικών πινακίδων. Συνήθως ξέρουμε πού πηγαίνουμε σε μια περιοχή και δεν τις πολυκοιτάμε, αλλά αν τις παρατηρήσετε, θα δείτε με έκπληξη ότι είναι συστηματικά κατεστραμμένες, συνήθως από άτομα νεαρής ηλικίας που συνηθίζουν να γράφουν πάνω τους ή να κολλάνε αυτοκόλλητα, συνήθως ποδοσφαιρικών ομάδων. Η απειλή φυλακίσεως έως δώδεκα μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 10 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας δεν είναι αποτρεπτική. Αντιθέτως, μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά η υποχρέωση του συγκεκριμένου ατόμου να καθαρίζει με μια σπάτουλα την πινακίδα την οποία βανδάλισε την προηγούμενη μέρα ο ίδιος με την παρέα του.

Δυστυχώς, όμως, οι συνθήκες για κοινωνική εργασία δεν είναι ακόμη ώριμες στη χώρα μας. Επί παραδείγματι, είναι κοινό μυστικό ότι ανάλογα με τη δημόσια υπηρεσία ή τον δήμο που θα γίνει η κοινωνική εργασία, μπορεί αυτή να είναι ουσιαστική ή τυπική, εάν δηλαδή κάποιος θα εργάζεται πραγματικά ή απλώς θα πηγαίνει εκεί περιμένοντας να περάσει το ωράριο. Μέχρι να επιτύχουμε αυτήν τη νέα κατάσταση, η παρούσα διάταξη μάς δίνει τη δυνατότητα να προχωρήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση στο μέλλον και να το αφήσουμε αυτό στη διακριτική ευχέρεια του δικαστή.

Ένας Ποινικός Κώδικας, κυρίες και κύριοι, αντικατοπτρίζει την εποχή του. Επί παραδείγματι, στον καταργηθέντα Ποινικό Κώδικα υπήρχε ένα ολόκληρο κεφάλαιο, το κεφάλαιο 17, το οποίο αναφερόταν στη μονομαχία. Είναι προφανές ότι μονομαχίες δεν υπάρχουν εδώ και πολλές δεκαετίες στην Ελλάδα και προφανώς καταργήθηκε. Αντιστοίχως, τώρα με την προσθήκη της παραγράφου 3 του άρθρου 168 του Ποινικού Κώδικα, καθίσταται αξιόποινη η διακοπή ή η διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής πλειστηριασμού όχι μόνο με τη χρήση βίας, αλλά και με την παράνομη είσοδο και παραμονή στον χώρο.

Δυστυχώς αυτές είναι καταστάσεις που έχουν προκύψει τα τελευταία χρόνια και πρέπει να αντιμετωπιστούν. Το ίδιο ισχύει και για την παράνομη είσοδο ατόμων σε χώρους δημοσίων υπηρεσιών που προκαλούν διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της διεξαγωγής υπηρεσίας. Είναι μια διάταξη που προσπαθεί να αντιμετωπίσει το φαινόμενο Ρουβίκωνα. Όχι μειοψηφικές, αλλά περιθωριακές ομάδες εκμεταλλεύονται κενά της νομοθεσίας και δημιουργούν εντυπώσεις.

Δυστυχώς, η στάση των προηγούμενων κυβερνήσεων ΣΥΡΙΖΑ ενεθάρρυνε αυτές τις ομάδες. Επιτρέψτε μου να σας θυμίσω τι έγινε εδώ ακριβώς, στη Βουλή. Στην πρώτη εισβολή στη Βουλή τον Απρίλιο του 2015 η τότε Πρόεδρος της Βουλής είχε δηλώσει: Είστε αναστατωμένοι επειδή κάποιος διαμαρτύρονται; Στη δεύτερη εισβολή τον

Ιούλιο του 2017 οι εισβολείς ετέθησαν σε προσωρινή κράτηση για να επιστρέψουν ως επιβάτες με αστυνομική κλούβα από τη ΓΑΔΑ στη Βουλή. Η τρίτη εισβολή ήταν λίγο διαφορετική τον Μάιο του 2019. Ακόμη φαίνονται στους εξωτερικούς τοίχους της Βουλής τα ίχνη από τις κόκκινες μπογιές που πέταξαν οι «ρουβίκωνες» εκείνη την εποχή.

Η πορεία του Ρουβίκωνα εν σχέσει προς τη Βουλή, πώς δηλαδή σταδιακά πάμε από το ένα σημείο στο άλλο όλο και πιο έντονα, μου θυμίζει μία φράση του Χέμινγουεϊ: Όταν ρωτάνε κάποιον που είχε πτωχεύσει, πώς πτώχευσε, απάντησε: Στην αρχή σιγά-σιγά και μετά πολύ-πολύ γρήγορα. Κάτι αντίστοιχο έγινε και στην παρούσα περίπτωση με την ανοχή προς τους περιθωριακούς του Ρουβίκωνα. Στην αρχή πήγαμε σιγά-σιγά και μετά πήγαμε πολύ-πολύ γρήγορα. Αυτό προσπαθούμε να σταματήσουμε με την παρούσα διάταξη του νόμου.

Θα ήθελα παρεμπιπτόντως να κάνω ένα σύντομο σχόλιο για το θέμα των ΑΕΙ διότι το άκουσα να αναφέρεται και από άλλους συναδέλφους που είναι και πανεπιστημιακοί.

Κυρίες και κύριοι, πρέπει να σας ομολογήσω ότι με στενοχώρησε η εικόνα της Αστυνομίας στο προαύλιο του Οικονομικού Πανεπιστημίου. Δεν είναι η θέση της εκεί. Υποχρεώθηκε να πάει επειδή μία μικρή ομάδα νέων από μων -άγνωστο πόσοι από αυτούς ήταν φοιτητές στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο- αποφάσισε να παραβιάσει τις αποφάσεις της δημοκρατικά εκλεγμένης Συγκλήτου, να σπάσει το λουκέτο και να εισβάλει παραβιάζοντας και την πανεπιστημιακή τάξη και το άσυλο. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι η παρουσία της Αστυνομίας -μπορεί να μην αρέσει σε κάποιους- στο προαύλιο της ΑΣΟΕΕ ήταν για να προστατεύσει την πραγματική έννοια του ασύλου.

Κυρίες και κύριοι, η ποινική νομοθεσία είναι κάτι εξαιρετικά σοβαρό. Δεν είναι τυχαίο ότι από γενέσεως του ελληνικού κράτους είχαμε συνολικά τρεις μόνον σχετικούς νόμους. Ο πρώτος ήταν το 1824, το «Απάνθισμα των Εγκληματικών». Ο δεύτερος ήταν δέκα χρόνια αργότερα, το 1834, τον είχε φτιάξει ο Μάουρερ, αντιβασιλέας τότε, και ήταν βασισμένος στον αντίστοιχο βαυαρικό νόμο. Ο τρίτος ήταν το 1950, ο Ποινικός Κώδικας τον οποίο ουσιαστικά τροποποιούμε τώρα. Ο κανόνας της σοβαρότητας αντιμετώπισης της ποινικής νομοθεσίας -τρία νομοθετήματα σε διάστημα σχεδόν διακοσίων ετών, γεγονός αντικειμενικά μοναδικό για μία χώρα με πολυνομοθεσία και παράλληλη κακή νομοθέτηση- έσπασε τον Ιούνιο του 2019, διότι η προηγούμενη Κυβέρνηση έδειξε ανεξήγητη βία να ψηφίσει και να θέσει εν ισχύ τον Ποινικό Κώδικα και μάλιστα εν μέσω της προεκλογικής περιόδου.

Ακούω με προσοχή τις διαμαρτυρίες από την Αξιωματική Αντιπολίτευση για τη διάταξη που αφορά στην άσκηση ποινικής δίωξης για το αδίκημα της απιστίας ως προς τα τραπεζικά στελέχη και ειδικά αυτά που χορηγούν δάνεια, οπότε απαιτείται προηγούμενη έγκληση, απαιτείται δηλαδή ο θιγόμενος, η τράπεζα να καταθέσει μηνυτήρια αναφορά κατά του τραπεζικού στελέχους.

Κατά τη γνώμη μου η στόχευση είναι σαφής. Πρόκειται για διάταξη προκειμένου να διευκολυνθούν οι τράπεζες στη διευθέτηση των κόκκινων δανείων. Την ακούω με προσοχή και ακούω και το σοβαρότατο κατά τη γνώμη μου αντεπιχείρημα ότι αλλιώς θα αρχίσει να σέρνεται στην αγορά ο βρόχος των κόκκινων δανείων.

Δυστυχώς, η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση ξεχνάει ότι με τη μεγάλη βιασύνη που είχε το καλοκαίρι του

2019, επηρέασε πολύ μεγαλύτερο αριθμό ποινικών υποθέσεων οικονομικού εγκλήματος ή χρηματιστηριακής απάτης και είχαμε μαζικές παραγραφές με σειρά σοβαρών αδικημάτων, όπως η φοροδιαφυγή, η μη καταβολή ΦΠΑ, η λαθρεμπορία και όλα αυτά, με τη μετατροπή τους από κακούργηματα σε πλημμελήματα.

Κυρίες και κύριοι, επειδή δεν απευθυνόμαστε σε λωτοφάγους και επειδή πέντε μήνες είναι μικρό χρονικό διάστημα για να λησμονούμε τι έγινε τότε, καλό είναι να κατέβουν λίγο οι τόνοι περί Ακροδεξιάς, περί όλων αυτών των πραγμάτων και να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε μπροστά μας ένα εξαιρετικά σημαντικό νομοθέτημα, το τέταρτο από γενέσεως του νέου ελληνικού κράτους, και θα πρέπει να το αντιμετωπίζουμε με τον δέοντα σεβασμό. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Δημοσχάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας έρχεται να αποκαταστήσει την ισορροπία ανάμεσα στον νόμο και στο κοινό περί δικαίου αίσθημα των πολιτών.

Οι ρυθμίσεις που περιλαμβάνει διορθώνουν τις στρεβλώσεις που δημιούργησαν οι αμφιλεγόμενες διατάξεις της απελθούσας Κυβέρνησης και οι οποίες προκάλεσαν την επιστημονική των νομικών και τη νοημοσύνη των πολιτών. Το νέο νομοσχέδιο αποκαθιστά τον ρόλο του Ποινικού Κώδικα ως πραγματικού εργαλείου απονομής της δικαιοσύνης. Η αναμόρφωση αυτή του ποινικού - δικονομικού συστήματός μας συντονίζεται με την εξέλιξη των κοινωνικών δομών, των αναγκών, την εξέλιξη των επιστημών. Αποτελεί προϊόν σοβαρού επιστημονικού διαλόγου με την ακαδημαϊκή και επιστημονική κοινότητα, αλλά και των εισηγήσεων των δικαστικών ενώσεων και των δικηγορικών συλλόγων. Η τρομοκρατία, ο ακτιβισμός, οι εισβολές σε δημόσια κτήρια, η παραβίαση της οικιακής ειρήνης -κυρίως στα σύνορα- αποτελεί καθημερινή είδηση, αλλά προκαλεί και φόβο. Η κατασκευή και η χρήση εκρηκτικών υλών, οι αποφυλακίσεις πολυίσοβιτών κ.ά. αντιμετωπίστηκαν με ιδεοληψία, προχειρότητα και εν τέλει με ανικανότητα.

Επιτέλους σχετικά με τις τρομοκρατικές πράξεις και οργανώσεις η χώρα μας πλέον θα ανταποκριθεί στις αποφάσεις και στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης για ζητήματα ειδικά αδικημάτων της βίας.

Επίσης, με τις ρυθμίσεις για το αδίκημα της ευεργετικής δωροδοκίας εναρμονιζόμαστε με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στη σχετική σύμβασή μας με τον ΟΑΣΑ, αλλά και την GRECO - Ομάδα Κρατών Κατά της Διαφθοράς του Συμβουλίου της Ευρώπης. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις βελτιώνουν τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ώστε να καταστεί περισσότερο λειτουργικός και να συνδράμει στην εύρυθμη λειτουργία των δικαστηρίων και στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης. Στις προτεινόμενες μεταβολές είμαστε δίκαιοι και γενναίοι διεκδικώντας τη διαφάνεια και την ισονομία.

Στα αδικήματα της δωροδοκίας και της δωροληψίας πολιτικών προσώπων συμπεριλαμβάνονται πλέον και οι

Υφυπουργοί. Παράλληλα, η διατύπωση εναρμονίζεται προκειμένου οι εν λόγω διατάξεις να εφαρμόζονται και στους Βουλευτές στο σύνολο των καθηκόντων μας, ενώ ταυτόχρονα αφαιρείται από τον εκάστοτε Υπουργό Δικαιοσύνης η δυνατότητα να αναστείλει διώξεις για δωροδοκία και δωροληψία.

Κύριε Υπουργέ, τον Οκτώβριο του 2018 με κοινή γραπτή ερώτηση, την οποία είχαν συνυπογράψει ο κ. Παναγιωτόπουλος, Υπουργός Εθνικής Άμυνας σήμερα, και ο πρώην Βουλευτής Δράμας ο κ. Κυριαζίδης, είχα προτείνει στην απελθούσα Κυβέρνηση και στον αρμόδιο Υπουργό τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα τις οποίες δυστυχώς αγνόησε και περιφρόνησε. Αντίγραφο αυτών των προτάσεών μας καταθέτω σήμερα στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος (Τάσος) Δημοσχάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή η ερώτηση αποτελεί σπουδαίο ποινικό υλικό το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί και μπορούμε να νομοθετήσουμε κυρίως για εισβολές που διαταράσσουν την οικιακή ειρήνη.

Είναι απαραίτητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι όλων των παρατάξεων, να συμπύσουμε σε αυτή την απειλή η οποία μπορεί να συμβεί σε οποιοδήποτε νοικοκυριό και θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι όταν αυτό το αδίκημα διαπράττεται από δύο ή περισσότερους δράστες με αλλοιωμένα τα χαρακτηριστικά έχοντας όπλα ή αιχμηρά αντικείμενα που μπορούν να προκαλέσουν θανατηφόρο τραυματισμό, αυτό θα πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν και στην επιβολή της ποινής, αλλά ταυτόχρονα και στην εκτέλεσή της.

Καταθέτω αυτή την εμπειρία μου απλόχερα και μάλιστα, φωναχτά και πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι με την ευαισθησία που σας διακρίνει και εσάς και την Κυβέρνησή μας, να προχωρήσετε στη νομοθετική ρύθμιση, ωστόσο κάνετε δεκτή την εισήγησή μου κατά το ήμισυ.

Σήμερα η Νέα Δημοκρατία αποκαθιστά το αυτονόητο. Με το άρθρο 5 προστίθεται περίπτωση δ' για το αδίκημα της κλοπής, η οποία είχε υποβιβαστεί σε πλημμέλημα, όταν αυτή τελείται από δύο ή περισσότερα άτομα. Μετατρέπεται σε κακούργημα, καθώς συνάγεται σύσταση συμμορίας όταν διαπράττεται από δύο ή περισσότερους δράστες το έγκλημα αυτό.

Αποκαθίστανται παραλογισμοί και με την προσθήκη του άρθρου 94 που αντιμετωπίζει με επιείκεια την τέλεση κακουργημάτων από κρατούμενους κατά την διάρκεια της αδείας τους. Η ποινή πλέον θα πρέπει να εκτελείται ολόκληρη μετά την έκτιση της ποινής κυρίως που επιβλήθηκε.

Είναι αυτονόητο ότι ένας άνθρωπος που αφήνεται ελεύθερος στο στάδιο της έκτισης κάποιας ποινής να οφείλει να αποδείξει ότι έγινε αποδέκτης της σωφρονιστικής πολιτικής του κράτους και ότι μετάνιωσε για τις πράξεις του. Δεν είναι δυνατόν να συγχωρείται η τέλεση νέων εγκληματικών πράξεων σε αυτό το στάδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας εκσυγχρονίζονται επί το ορθότερον, συντονισμένοι και οι δύο με τους κώδικες βάσει των ευρωπαϊκών οδηγιών και εναρμονισμένοι με το κοινό αίσθημα.

Ας μας κατηγορούν για αυστηροποίηση του Ποινικού Κώδικα. Η απάντηση είναι η σύλληψη τρομοκρατών που

αφέθηκαν ελεύθεροι με τον γνωστό νόμο Παρασκευοπούλου. Και μάλιστα, εσείς προεκλογικά συμπληρώσατε την τελευταία μέρα αυτόν τον νόμο με τους γνωστούς κώδικες. Προκαλέσατε μεγάλη ζημιά στην εφαρμογή του νόμου και απενεργοποιήσατε τα στελέχη των αρχών επιβολής του νόμου.

Οι Έλληνες επέλεξαν την ευνομία και την εκλογίκευση της απονομής της δικαιοσύνης. Εμείς και με αυτό το νομοσχέδιο εκπληρώνουμε τις προσδοκίες των Ελλήνων για την αποκατάσταση της λογικής.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Χρήστος Κέλλας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν δεν υπάρχει τιμωρία, ευνοούνται η ανομία και το έγκλημα. Τεσσεράμισι χρόνια τώρα η ελληνική κοινωνία ήρθε αντιμέτωπη με την ανασφάλεια και τη βία. Πολλές φορές είχαμε εγκυβόλη την προηγούμενη κυβέρνηση για τη ροπή προς την ατιμωρησία, για τον νόμο Παρασκευοπούλου, καθώς και για το γεγονός ότι δεν άφηνε την Αστυνομία να κάνει τη δουλειά της, ενώ χαίδευε τα αφτιά των διαφόρων συλλογικοτήτων.

Εδώ και τέσσερις μήνες η δημόσια τάξη αποκαθίσταται προοδευτικά σε κάθε δημόσιο χώρο, σε κάθε γειτονιά, σε όλη τη χώρα. Κατ' ακολουθίαν, έρχεται το παρόν σχέδιο νόμου για να διασφαλίσει στα επίπεδα της έννομης τάξης όσα επιτυγχάνουμε στον τομέα της δημόσιας ασφάλειας. Κι επειδή η εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας προϋποθέτει την ομαλότητα της κοινωνικοοικονομικής ζωής, θα ξεκινήσω από τις διατάξεις που αφορούν τις μολότοφ και τη διατάραξη της κοινής ειρήνης.

Τέρμα η ανομία τόσο στα πανεπιστήμια όσο και στα αστικά κέντρα! Βεβαίως και είναι κακούργημα η κατασκευή, προμήθεια και κατοχή εκρηκτικών υλών και βομβών από δράστη που συμμετέχει σε πλήθος που διαπράττει βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων, εισβάλλει παράνομα σε ξένα σπίτια ή άλλα ακίνητα, βάσει του άρθρου 189 του Ποινικού Κώδικα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και θα κάνουμε τα πάντα ώστε να μην υπάρξει ποτέ ξανά Marfin! Τέρμα η τρομοκρατία των διαφόρων συλλογικοτήτων, τα σπασίματα και το κάψιμο των μαγαζιών! Οι πολίτες πληρώνουν φόρους και απαιτούν την προστασία τους από το κράτος.

Εξίσου σημαντικές για την ασφάλεια των πολιτών τόσο στα αστικά κέντρα όσο και στην περιφέρεια είναι οι διατάξεις που αφορούν τις κλοπές. Όπως προβλέπεται σχετικά στο νομοσχέδιο, το συγκεκριμένο αδίκημα όταν γίνεται από δύο ή περισσότερους δράστες, τότε θεωρείται σύσταση εγκληματικής οργάνωσης και θα μετατρέπεται σε κακούργημα που θα τιμωρείται με φυλάκιση έως δέκα έτη, σύμφωνα με το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα.

Επιπλέον, αυξάνονται τα χρόνια έκτισης των ποινών όσων έχουν καταδικαστεί σε ισόβια. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να συμπληρώσουν είκοσι δύο χρόνια πραγματικής φυλάκισης αντί των δεκαεπτά που προβλέπονταν μέχρι σήμερα.

Στην ίδια κατεύθυνση εντάσσεται η πρόβλεψη σύμφωνα με την οποία η ποινή για κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της

άδειας του, εκτίεται ολόκληρη.

Περαιτέρω, ενισχύεται η διαφάνεια στον δημόσιο βίο. Μέσω των διατάξεων του άρθρου 3 διευρύνεται το φάσμα επιβολής των ποινών που αφορούν τη δωροδοκία πολιτικών προσώπων και τη δωροληψία, ενώ η ενεργητική δωροδοκία κρατικών υπαλλήλων μετατρέπεται σε κακούργημα. Επίσης, η εθνική νομοθεσία σχετικά με τη δωροδοκία σε διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές εναρμονίζεται με την αντίστοιχη σύμβαση του ΟΟΣΑ.

Κι έρχομαι σε δύο ζητήματα, κύριε Υπουργέ, τα οποία έχω επισημάνει από καιρό και θέλω να σας ευχαριστήσω, αλλά και να σας συγχαρώ που τα συμπεριλάβατε στο παρόν σχέδιο νόμου.

Το πρώτο είναι η αυστηροποίηση των ποινών με στόχο την ενίσχυση της οδικής ασφάλειας και τη μείωση των θανάτων σε τροχαία ατυχήματα. Πρόκειται για ένα θέμα το οποίο έχουμε προτεραιοποιήσει στη Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Οδικής Ασφάλειας και με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 3 ορίζεται τουλάχιστον δεκαετής κάθειρξη στις περιπτώσεις πρόκλησης ενός ή περισσότερων θανάτων σε τροχαία ατυχήματα που οφείλονται σε οδηγούς που οδηγούν υπό την επήρεια μέθης, υπό την επήρεια αλκοόλ, που οφείλονται σε οδηγικούς ελιγμούς, καθώς και σε άλλες ενέργειες που είναι απαράδεκτες και καταδικαστέες.

Στόχος μας στην επιτροπή της οποίας έχω την τιμή να προεδρεύω είναι να ενισχύσουμε την οδική παιδεία, τις υποδομές, την αστυνόμευση, αλλά η νομοθεσία έπρεπε να αυστηροποιηθεί και είναι σημαντικό ότι συνδυάζεται με τις διατάξεις της παραγράφου 2 για την ασφάλεια της συγκοινωνίας στους δρόμους.

Το δεύτερο ζήτημα αφορά την οδηγία 2017/541 στην οποία είχα αναφερθεί πριν από έναν μήνα στο Στρασβούργο στο Συμβούλιο της Ευρώπης ως επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας στη Διακοινοβουλευτική Συνέλευση της Μεσογείου.

Τόνισα εκεί, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να ποινικοποιηθεί η εκπαίδευση με σκοπό την τέλεση τρομοκρατικών ενεργειών και να ενσωματωθεί σε όλους τους Ποινικούς Κώδικες των ευρωπαϊκών κρατών και των εταίρων μας από τη Μεσόγειο και την Εγγύς Ανατολή, αφού ανιχνεύει και προλαμβάνει την τέλεση τρομοκρατικών ενεργειών.

Επιπροσθέτως, καλούμαστε να διασφαλίσουμε ότι νομοθετικές παρεμβάσεις, όπως οι διατάξεις που εισήγαγε ο κύριος Υπουργός με την τροπολογία με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3, η οποία αφορά την αυστηροποίηση των ποινών σχετικά με την παράνομη μεταφορά μεταναστών, θα υιοθετηθούν και θα προωθηθούν αναλόγως απ' όλους τους εταίρους μας σε Ευρώπη και Μεσόγειο, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε συντονισμένα τους διακινητές που εκμεταλλεύονται την ανθρώπινη δυστυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα υλοποιούμε μια ακόμη δέσμευσή μας. Με την υπερψήφιση του παρόντος σχεδίου νόμου αντιμετωπίζονται αποφασιστικά η παραβατικότητα και η εγκληματικότητα, εξασφαλίζοντας την απρόσκοπτη λειτουργία και ανάπτυξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής. Η τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ενισχύει το έργο των αρμόδιων αρχών και τα αποτελέσματα θα είναι διατηρήσιμα και ορατά σε μακροχρόνια περίοδο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημο-

κρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος - Νικόλαος Υψηλάντης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα που όλη η Ευρώπη τιμά την επέτειο της πτώσης του Τείχους του Βερολίνου, το σύνθημα σε αυτή τη Βουλή περί κακής Δεξιάς και τάχα περί της εργαλειοποίησης του νόμου για να επιτύχει την πολιτική της, ηχεί παράταιρα στα αφτιά μας. Εις μάτην, όμως, γιατί ο λαός κωφεύει στην επιδίωξη της αριστερής και άχρηστης σλογκανοποίησης της πολιτικής ζωής του τόπου μας.

Ο νόμος μπορεί να είναι ανθρώπινο δημιούργημα και να έχει ατέλειες, η ελληνική κοινωνία όμως απαιτεί και την εφαρμογή του και την ύπαρξη τάξης.

Η αποτελεσματική αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, αλλά και της τρομοκρατίας είναι κυρίαρχα αιτήματα των Ελλήνων τις τελευταίες δεκαετίες, κάτι που άλλωστε αποτυπώθηκε και στο εκλογικό αποτέλεσμα, είτε το θέλετε είτε όχι, κύριοι συνάδελφοι.

Σήμερα, η Κυβέρνηση επιδιώκει, κατ' αρχάς, να διορθώσει όλα τα προβλήματα που δημιούργησε στον συγκεκριμένο τομέα του Ποινικού Δικαίου η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με την τροποποίηση των σχετικών κωδίκων μια μέρα πριν κλείσει η προηγούμενη Βουλή, πρωτίστως στις διατάξεις εκείνες που κατάφερε με προχειρότητα και σπουδή να εισάγει για προστασία τμημάτων του εκλογικού της ακροατηρίου, σε τέτοια ένταση που επισκίασε και το έργο, ένα έργο σοβαρό της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, που είχε εργαστεί για τη σύνταξή του, καθώς επίσης και τα μύρια λάθη και τις παραλείψεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που εισήχθησαν με τις διατάξεις τότε. Το κυριότερο είναι ότι επιδιώκει να αποκαταστήσει τις αρχές εκείνες που έχουν να κάνουν με το δημόσιο συμφέρον, που επεδίωξαν να παρακάμψουν με την ψήφιση των κωδίκων, όπως είπα και προηγούμενα, λίγο πριν τις εκλογές του Ιουλίου.

(Στο σημείο αυτό τον Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Το δημόσιο συμφέρον, λοιπόν, που προβάλλεται στον δημόσιο χαρακτήρα του Ποινικού Δικαίου και ο ποινικός κολασμός που επιχειρείται πάντα με γνώμονα ακριβώς αυτό εδώ το μέγεθος, αυτή εδώ την αξία υπηρετεί η παρούσα τροποποίηση των κωδίκων.

Βασικότερη, άλλωστε, αποστολή του Ποινικού Δικαίου είναι να προστατευτούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι θεμελιώδεις αξίες της κοινωνίας, αναγκαίες για τη διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης. Έτσι και ο βασικός σκοπός του Ποινικού Δικαίου είναι να περιοριστούν οι καταχρήσεις του κράτους σε βάρος των ατομικών ελευθεριών. Εξίσου, όμως, σημαντικό είναι και να προστατεύσουμε και τις ατομικές ελευθερίες μέσα σε μια επιχειρούμενη διαδικασία αυτού του είδους.

Εκτεθειμένες και σε διακινδύνευση ατομικές ελευθερίες τα τελευταία χρόνια έρχονται σήμερα να προστατευθούν με διατάξεις που επιχειρείτε, κύριε Υπουργέ -και γι' αυτό σας συγχαίρουμε- μέσα από τις τροποποιήσεις αυτές του Ποινικού Κώδικα. Παραδειγματικά αναφέρω την εκ νέου ισχυροποίηση της ποινικής απαξίας από πλημμελήματα σε κακούργηματα της χρήσης εκρηκτικών,

όταν αφορούν τρομοκρατική ενέργεια ή την αυστηροποίηση των ποινών για αδικήματα που διαπράττονται κατά τη διάρκεια αδειών κρατουμένων -τα ζήσαμε και αυτά- ή η ενεργοποίηση των διατάξεων για αδικήματα της ενεργητικής δωροδοκίας, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις και τις διεθνείς μας συμβάσεις.

Στο άλλο κομμάτι, στις αλλαγές του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την αποκατάσταση των λαθών που εισήχθησαν, όπως προανέφερα, είναι και οι διατάξεις εκείνες οι οποίες επιχειρούν τη λεγόμενη επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας, που είναι και το μεγάλο ζητούμενο για τη χώρα μας, ένα ζητούμενο και βαθύτατα αναπτυξιακό.

Κλείνοντας, θα ήθελα να εστιάσω λίγο στην άδικη κριτική, κατά την άποψή μου, για την κατ' έγκληση δίωξη του οικονομικού εγκλήματος της απιστίας.

Λέω, κύριε Υπουργέ, «άδικη» για τέσσερις βασικούς λόγους. Πρώτον, γιατί τίθεται στην ουσία η βάση για να μπορέσουν επιτέλους οι τράπεζες να ρυθμίσουν κατά τρόπο αποτελεσματικό το χρέος των πολιτών σε αυτές. Άλλωστε, οι ελληνικές τράπεζες ελέγχονται αποτελεσματικά τόσο από τον Τράπεζα της Ελλάδος όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο από τον SSM. Με την κυοφορούμενη δε ψήφιση του σχεδίου «ΗΡΑΚΛΗΣ» θα έχουμε αποτελεσματικό χειρισμό των μη εξυπηρετούμενων δανείων, με μείωσή τους ακόμα κατά 40%.

Εσείς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, άλλωστε, δεν ήσασταν εκείνοι που δώσατε ασυλία στα ξένα funds και στα στελέχη του υπερταμείου και σήμερα ζητάτε εδώ τα ρέστα;

Δεύτερον, δεδομένου ότι τα βασικά οικονομικά εγκλήματα διώκονται κατ' έγκληση, όπως η απάτη και η υπεξαίρεση, ποιος ο λόγος το αδικήμα της απιστίας, που περιλαμβάνει και ένα μερίδιο επιχειρηματικής επιλογής, να πρέπει να διώκεται χειρότερα και να διώκεται αυτεπαγγέλτως;

Τρίτον, είναι το αυτεπάγγελτο που ισχύει εξήντα εννιά χρόνια και δεν έφερε καταδικαστικές αποφάσεις. Εξήντα εννιά χρόνια ο νόμος αυτός, με τον οποίο κάποιος διώκεται αυτεπαγγέλτως, δεν έχει φέρει καταδικαστικές αποφάσεις.

Με τις σκέψεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δηλώνω ότι ψηφίζω το νομοσχέδιο και τις τροπολογίες, όπως έρχονται σήμερα στη Βουλή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Λίγο - πολύ έχουν όλα τεθεί, έχουν συζητηθεί από το πρωί, παρ' όλο ότι το θέμα δεν τελειώνει τόσο εύκολα. Είναι πολύ μεγάλο, όταν πρόκειται για τον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, δηλαδή το ποινικό σύστημα της χώρας.

Όμως, νομίζω ότι υπάρχει σε όλη τη σημερινή διαδικασία ένα φαινόμενο που εγώ αισθάνομαι την ανάγκη να επισημάνω.

Κανονικά θα είστε υπερήφανος, κύριε Υπουργέ. Νομίζω ότι κανείς άλλος Υπουργός όλο αυτό το διάστημα που εισάγονται τα νομοσχέδια από τη δική σας Κυβέρνηση δεν είχε τη χαρά και την τιμή να έχει τόσους πολλούς Βουλευτές, γυναίκες και άνδρες, από την κυβερνητική πλειοψηφία που να υπερασπίζονται το νομοσχέδιο. Αυτό είναι,

όμως, προς τιμήν σας; Είναι για να χαίρεστε; Διότι σε όλα τα κοινωνικά νομοσχέδια η συμμετοχή ήταν δραματικά μικρότερη και εδώ που «πρέπει» να βάλουμε τον κόσμο φυλακή, εδώ που «πρέπει» να δημιουργηθεί κράτος πυγμής, εδώ που «πρέπει» να μας τρέμει η γη, εδώ που «πρέπει» να τιμωρούνται οι πάντες για τα πάντα, για να δείξουμε ότι αυτή είναι η πραγματική εξουσία, πληθώρα Βουλευτών, προσήλθαν οι πάντες σχεδόν, πάνω από τους μισούς.

Είναι πολύ χαρακτηριστικό. Έλκεται η Δεξιά -γιατί είναι Δεξιά- από τον νόμο, την τάξη και την καταστολή. Έλκεται, είναι προφανές. Καταγράφεται σήμερα με πολύ πανηγυρικό τρόπο. Δεν είναι κάτι που μας ξενίζει, δεν είναι κάτι που μας δημιουργεί περιέργεια. Το κράτος της Δεξιάς ήταν πάντα αστυνομικό κράτος. Το ξέρουμε, το έχει ζήσει ο ελληνικός λαός, το έχει ζήσει η ελληνική κοινωνία, όσα φκισιδώματα και αν εν τω μεταξύ πραγματικά με τους κοινωνικούς αγώνες και με τις εξελίξεις έχουν υποχρεωθεί οι κυβερνήσεις της Δεξιάς να κάνουν στην πολιτική τους επιλογή.

Όμως, έτσι είναι. Σκεφτείτε την επιτροπή των κορυφαίων νομικών, που δεν τους αμφισβητεί κανείς, που δούλεψαν επί χρόνια με διαδοχικές συνθέσεις για να φτιάξουν αυτή τη νέα αρμονία του ποινικού συστήματος της χώρας, τον Ποινικό Κώδικα και κατανάλωσαν πολλά χρόνια διαδοχικών προσεγγίσεων! Διότι δεν είναι ένα άθροισμα ατάκτως ειρμένων άρθρων του Ποινικού Κώδικα. Είναι ένα σύστημα που έχει αρμονία ανάμεσα στην αναγκαία απαξίωση και τιμωρία και στην αναγκαία κατοχύρωση και διαφύλαξη των δικαιωμάτων, ατομικών, συλλογικών, κοινωνικών και της δημοκρατίας. Αυτό είναι το ποινικό σύστημα. Δεν είναι σε ό,τι μας ενοχλεί φέρνουμε και έναν νόμο και ένα άρθρο και το ποινικοποιούμε. Αυτό είναι καρικατούρα του ποινικού συστήματος και δεν έχει καμμία σχέση με τη δημοκρατία, απολύτως καμμία!

Είναι πάρα πολύ χαρακτηριστικό ότι αυτό το αρμονικό σύνολο που πρότειναν οι κορυφαίοι Έλληνες νομικοί μέσα από την επεξεργασία ετών και το οποίο ψηφίστηκε από την κυβέρνηση μας, πριν καν δοκιμαστεί, πριν καν αναζητηθούν κάποια κενά, κάποιες αντιφάσεις, κάποιες αδυναμίες -γιατί προφανώς τίποτα δεν είναι τέλει και η επιδιωκόμενη αρμονία είναι πάντα ζητούμενη- πριν καν συμβεί αυτό, η κυβερνώσα παράταξη, η Νέα Δημοκρατία αισθάνεται σήμερα την ανάγκη να δείξει ότι υπάρχει ως κόμμα της επιβολής, ως Κυβέρνηση της εξουσίας, ως Κυβέρνηση της τιμωρίας.

Μην γελιέστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αποδεδειγμένο παγκοσμίως και διαχρονικά ότι η αυστηροποίηση δεν σημαίνει και διόρθωση της εγκληματικότητας και μείωση της εγκληματικότητας, κάθε άλλο!

Τις περισσότερες φορές η αυστηροποίηση του ποινικού συστήματος και της καταστολής αναβαθμίζει τις μεθόδους του εγκλήματος και δημιουργεί μεγαλύτερη τεχνονγνωσία στο έγκλημα απ' ότι η έννομος τάξη επιδιώκει να διαμορφώσει. Δεν το ξέρετε αυτό; Δεν το έχετε σκεφτεί ποτέ; Δεν το έχετε δει ποτέ; Είναι τόσο απλό; Επειδή κάτι σας ενοχλεί -και εμένα μπορεί να με ενοχλεί ως παραβατική συμπεριφορά και όλη την κοινωνία μπορεί να την ενοχλεί- η άμεση απάντηση είναι να αυξάνουμε τις ποινές; Από πού και ως πού; Αυτό είναι η απάντηση και η λύση; Και ποινικοποιούμε κάθε συμπεριφορά;

Βέβαια μέσα σε αυτή την απίστευτη έφεση να δημιουργήσουμε τέτοιου είδους ενίσχυση της ποινικής αυστηρό-

τητας ανακαλύπτουμε και νομοθετούμε και πράγματα που είναι θετικά, τα οποία όμως είναι ήδη νομοθετημένα από τον Ιούνιο, όπως η περίφημη αυστηροποίηση -σωστή επί του προκειμένου- για την ποινική ευθύνη που έχουν οδηγοί όταν οδηγούν σε κατάσταση μέθης ή υπό την επήρεια ναρκωτικών και προκαλούν θανατηφόρα ατυχήματα με μεγάλες συνέπειες στην ανθρώπινη ζωή ή στην ανθρώπινη υπόσταση.

Το έχουμε νομοθετήσει εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και έρχονται τώρα και προβάλλουν ότι αυτό είναι μία καινούργια νομοθετική ρύθμιση.

Ωστόσο, εκκρεμεί η συζήτηση στον τομέα της οδικής ασφάλειας, η πάρα πολύ επίκαιρη -και έχουμε και εμείς ευθύνη γιατί δεν σπεύσαμε με μεγαλύτερη ταχύτητα να το καλύψουμε- της αυστηροποίησης των ποινών, με μέλеть και λογικό τρόπο, των οδηγών εκείνων που εγκαταλείπουν αβοήθητα τα θύματά τους. Γι' αυτό δεν κάνουμε καμία συζήτηση.

Τι είναι πιο επίκαιρο; Να ποινικοποιήσεις τη συμπεριφορά κάποιων διαμαρτυρόμενων για τους πλειστηριασμούς, επειδή ενδεχομένως τον Φλεβάρη ή τον Μάρτη θα προχωρήσετε σε κατασχέσεις σπιτιών με μαζικούς όρους και μαζικούς τρόπους και προετοιμάξετε γι' αυτό; Είναι πιο σωστό αυτό; Είναι πιο δίκαιο; Είναι πιο επίκαιρο; Αντί να δούμε με ποιον τρόπο οι πλειστηριασμοί δεν θα οδηγήσουν στο να χάσουν οι άνθρωποι τα σπίτια τους, βλέπουμε την πλευρά της περαιτέρω αυστηροποίησης, για να είναι έτοιμο το κράτος μη και μπει κανένας διαδηλωτής στο γραφείο του συμβολαιογράφου που θα κάνει τον πλειστηριασμό; Αυτή είναι η πρώτη προτεραιότητα;

Και από εκεί και πέρα αρχίζει η ιστορία με τους «μπαχαλάκηδες», με την τρομοκρατία, με το ένα και με το άλλο. Είναι το ίδιο πράγμα -και τελείωσα, κυρίες Πρόεδρε, συγγνώμη- είναι το ίδιο πράγμα να μιλάμε για την αποθήκη με τις φιάλες ή με τις μάσκες στο υπόγειο της ΑΣΟΕΕ με τη μαζική κινητοποίηση των φοιτητών να υπερασπιστούν το πανεπιστήμιό τους και τη λειτουργία του όπως εκείνοι νομίζουν και να εισβάλουν τα ΜΑΤ μέσα στο πανεπιστήμιο για να εφαρμόσουν -λένε- τη νομιμότητα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες Δρίτσα, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ποια είναι η νομιμότητα που έβαλε τα ΜΑΤ στην ΑΣΟΕΕ; Έλεος!

Δεν έχετε καμία σχέση με τη δημοκρατία και με τη δημοκρατική νομιμότητα. Αρέσκεστε, όμως, πάρα πολύ με την καταστολή και τη βίαιη επιβολή των συντηρητικών απόψεών σας. Δεν θα σας το επιτρέψει η κοινωνία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Μπάρκας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα διεξήχθη μία ολοκληρωμένη συζήτηση πάνω στις αλλαγές που φέρνει η Κυβέρνηση στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στο νέο Ποινικό Κώδικα.

Όμως, επιτρέψτε μου να αναφερθώ και σε άλλα πράγματα τα οποία, κατά τη γνώμη μου, κρύβονται στις αλλαγές τις οποίες συζητάμε σήμερα. Ας κάνω, λοιπόν, μία ιστορική αναδρομή. Κάποτε η ηγεσία του κόμματός σας, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, είχε πει ότι δεν θα συνεργαστεί ποτέ με τα άκρα, χαρακτηρίζοντας τότε άκρα τον ΛΑΟΣ και τους Βουλευτές που συμμετείχαν

στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Όχι μόνο ο Πρόεδρός σας τότε, αλλά και όλη η ηγετική ομάδα έλεγε: «Εμείς δεν θα συνεργαστούμε με τα άκρα».

Σήμερα τα άκρα έχουν καταλάβει το κόμμα σας. Είναι Αντιπρόεδροι της Νέας Δημοκρατίας, είναι κορυφαίοι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας και της Κυβέρνησής σας. Και σήμερα όλοι οι Βουλευτές οι οποίοι πέρασαν από αυτό το βήμα ένας-ένας και μία-μία υπερασπίστηκαν αυτά τα άκρα. Ένα έχω να σας πω μόνο: Εύγε! «Το ξύλο είναι στοιχείο αναγκαστικότητας», είπε σήμερα ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Βορίδης, ένας από τα άκρα. Πριν από κάποια χρόνια ήταν βασική συνιστώσα των άκρων στα οποία αναφέρθηκα πριν.

Αλήθεια, κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η αστυνομία τι θα έπρεπε να κάνει στον νεαρό που έφερε τσεκούρι και κυνηγούσε κάθε είδους πολιτικούς του αντιπάλους -νεοδημοκράτες, αριστερούς, κεντρώους- τη δεκαετία του 1990; Πώς θα έπρεπε να αντιδράσει; Μπορείτε να μας πείτε;

Η πολύ επικίνδυνη για τη δημοκρατία τοποθέτηση του κ. Βορίδη είναι ο πολιτικός δρόμος πάνω στον οποίον περπατάει η Νέα Δημοκρατία και κυρίως η ηγεσία του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, γιατί μπορώ να αναγνωρίσω ότι μέσα σε αυτό το συνονθύλευμα υπάρχουν και ήπιες τοποθετήσεις, οι οποίες πραγματικά διεκδικούν -αν θέλετε- την αναγνώρισή μας. Όμως, δυστυχώς, η ιδεολογική ηγεμονία ανήκει στα άκρα.

Είστε, όμως, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, ακριβί στα πίτουρα και φτηνοί στο αλεύρι. Αναφέρεστε στις αλλαγές του Ποινικού Κώδικα όσον αφορά τις μολότοφ.

Κυρίες Υπουργέ, τι είχατε πει εσείς όταν μακεδονομάχοι πετροβολούσαν τα σπίτια Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ για τη Συμφωνία των Πρεσπών και έριχναν βόμβες μολότοφ στα σπίτια τους; Τι είχατε πει; Ή, αν θέλετε, θυμίστε μας τι είχε πει η Νέα Δημοκρατία, η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μητσοτάκης, απέναντι στην άσκηση βίας σε Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι υπερασπιζόνταν τη Συμφωνία των Πρεσπών; Κουβέντα δεν είχε πει, κυρίες Υπουργέ. Όμως, τότε ο λαϊκισμός σας οδηγούσε τα ψηφαλάκια των μακεδονομάχων και αγκαλιάζατε αυτές τις απόψεις και αυτές τις πράξεις.

Τι κάνετε, όμως, κύριοι Υπουργοί, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Μέσα από τις αλλαγές που προτείνετε στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προτείνετε πράγματα ασυλίας αυτών που σας βοήθησαν να εκλεγείτε, να κερδίσετε την εξουσία, δηλαδή των τραπεζιτών.

Βέβαια, θα θυμίσω στο Σώμα ότι δεν είναι η πρώτη φορά. Το είχατε ξανακάνει την περίοδο 2012 - 2015 με μία τροπολογία, ξημερώματα, σε άσχετο νομοσχέδιο τριών Βουλευτών, οι οποίοι και τότε έδιναν ασυλία στις ηγεσίες των τραπεζών.

Τώρα έρχεστε να κάνετε πάλι το ίδιο. Αποδεδεσμέετε περιουσιακά στοιχεία υπόπτων και σε πολλές περιπτώσεις κατηγορουμένων για σοβαρά οικονομικά και μη εγκλήματα τα οποία έχει δεσμεύσει η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Ενέργειες. Η αιτιολογία είναι ότι είναι δεσμευμένα για πάνω από δεκαοκτώ μήνες.

Και επειδή, κυρίες Υπουργέ, στις αιτιάσεις των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ καταλάβατε και εσείς ότι αυτό είναι παράλογο, φέρατε σήμερα μεταβατική διάταξη με την οποία

λέτε ότι μέσα σε τρεις μήνες θα πρέπει η απόφαση της αρχής να επικυρωθεί από τον ανακριτή ή το δικαστικό συμβούλιο, ανάλογα με το πού βρίσκεται η ποινική υπόθεση -μάλιστα- για την οποία υπόθεση δεσμεύτηκαν τα περιουσιακά στοιχεία. Πολύ ωραία.

Μιλάμε, όμως, κύριε Υπουργέ, για υποθέσεις οι οποίες είναι πάρα πολύ μεγάλες σε όγκο -και άρα το τρίμηνο είναι ελάχιστο- και, δεύτερον, μέσα στο τρίμηνο, εάν δεν σταλεί η απόφαση της αρχής με την οποία δεσμεύονται τα περιουσιακά στοιχεία, τότε αυτομάτως αποδεσμεύονται. Συμφωνούμε;

Άρα και πάλι, κύριε Υπουργέ, οδηγείτε στην αποδέσμευση των στοιχείων. Με αυτόν τον τρόπο θα ματαιωθεί οριστικά η ανάκτηση των προϊόντων εγκλήματος από το δημόσιο, εφόσον εφαρμοστεί η διάταξη αυτή. Θα αποδοθούν τα προ ετών δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία των υπόπτων για βαρύτατα εγκλήματα και έτσι θα ευνοηθούν οι δράσεις των βαρέων οικονομικά εγκλημάτων.

Κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω, θέλω να απευθυνθώ στην ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας, στους Βουλευτές, στην Κυβέρνηση. Εμείς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θα σταθούμε απέναντι στο αστυνομικό κράτος το οποίο πάτε να στήσετε. Θα υπερασπιστούμε τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα. Θα υπερασπιστούμε την κοινωνία, τους φοιτητές, το άσυλο και όλους αυτούς οι οποίοι νιώθουν απέναντί σε εσάς μένος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει η κ. Άννα Μάνη - Παπαδημητρίου από τη Νέα Δημοκρατία και κλείνει ο κατάλογος των ομιλητών.

ANNA MANH - ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα ζήτημα το οποίο ήταν ανέκαθεν ψηλά στην ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας, ήταν η επαναφορά του αισθήματος ασφάλειας στον μέσο Έλληνα πολίτη.

Σήμερα, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πιστή στην προεκλογική της δέσμευση, εισάγει στην κρίση της Ολομέλειας το παρόν νομοσχέδιο, με το οποίο τροποποιούνται αμφιλεγόμενες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διατάξεις οι οποίες ήταν προϊόν πρόχειρης νομοθέτησης και έχρηζαν άμεσης βελτίωσης, καθώς είχαν δημιουργήσει πλήθος προβλημάτων κατά την εφαρμογή τους, πρώτα από όλα στους ίδιους τους εφαρμοστές του δικαίου και αυτό δεν αποτελεί διαπίστωση δικής μας, της Κυβέρνησης και της Κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, αλλά ήταν η άποψη που κατέθεσαν οι εκπρόσωποι των φορέων, οι εκπρόσωποι των δικαστών, των εισαγγελέων και των δικηγόρων κατά τη συνεδρίαση της αρμόδιας επιτροπής.

Κάτι τέτοιο ήταν αναπόφευκτο, από τη στιγμή που η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε να φέρει άρον άρον τις εν λόγω τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα μία ημέρα προτού κλείσει η Βουλή, χωρίς τη συμμετοχή των υπολοίπων κομμάτων, χωρίς χρόνο για επαρκή κοινοβουλευτικό διάλογο, αδικώντας έτσι και το σημαντικό έργο της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής. Και δεν είναι μόνο η προχειρότητα. Το πιο σημαντικό είναι ότι πολλές διατάξεις δεν συνάδουν με το κοινό περί δικαίου αίσθημα και με τα προβλήματα και τις ανάγκες της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας.

Η κυβέρνηση και το επισπεύδον Υπουργείο, με το παρόν νομοσχέδιο, αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τα

υπαρκτά αυτά προβλήματα με μία σειρά διατάξεων, οι οποίες όχι μόνο τυγχάνουν της αποδοχής της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων, αλλά αποτελούν και χρόνια απαίτησή τους. Θα εστιάσω σε συγκεκριμένες διατάξεις από αυτές:

Πρώτα από όλα, μετατρέπεται σε κακούργημα η κλοπή που τελείστηκε από δύο ή περισσότερα άτομα, που είχαν οργανωθεί με σκοπό την τέλεση κλοπών, ανεξαρτήτως της αξίας των κλοπιμαίων. Η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι ορθή και απόλυτα δικαιολογημένη στη σημερινή εποχή και πραγματικότητα, όπου οι διαρρήξεις και οι κλοπές σε σπίτια, σε καταστήματα, ακόμα και σε φτωχές γειτονιές, είναι καθημερινό φαινόμενο με δυστυχώς ολοένα αυξανόμενο ρυθμό.

Φυσικά, δεν παίζει κανένα ρόλο η αξία των κλοπιμαίων, όταν γίνεται διάρρηξη σε ένα σπίτι. Έχουμε δει τόσα και τόσα αποτρόπαια περιστατικά με ηλικιωμένους, με οικογένειες και με μικρά παιδιά. Και ενώ θα περίμενε κανείς ότι μία τέτοια ρύθμιση θα είχε την απόλυτη αποδοχή, παρ' όλα αυτά διατυπώθηκαν και εδώ ενστάσεις από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ως προς την αυστηρότητα της διάταξης.

Επισημαίνω όμως, ότι εν προκειμένω δεν πρόκειται για την απλή μορφή της κλοπής ή διάρρηξης, αλλά για διακεκριμένη κλοπή, για διακεκριμένη περίπτωση όπου η οργανωμένη ομάδα, η ενότητα δόλου, το κοινό σχέδιο και ο κοινός σκοπός συνιστούν στοιχεία που δικαιολογούν απόλυτα την κακούργημα μορφή της πράξης. Εξάλλου, δεν πρέπει να λησμονούμε ότι μία ποινή δεν έχει μόνο τιμωρητικό χαρακτήρα, αλλά και προληπτικό και αποτρεπτικό. Είναι βέβαιο ότι με την εισαγόμενη διάταξη θα περιοριστεί το φαινόμενο των κλοπών και των διαρρήξεων.

Περαιτέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κεφαλαιώδους σημασίας ζήτημα είναι η ρύθμιση, η οποία αποτελεί και επιταγή της ελληνικής κοινωνίας, για την αυστηροποίηση του νομοθετικού πλαισίου για την κατασκευή, κατοχή και χρήση εκρηκτικών υλών και μολότοφ. Η εκ νέου μετατροπή των εγκλημάτων αυτών σε κακούργημα αποτελεί κάτι το αυτονόητο, ιδίως αν αναλογιστεί κάποιος τα εκατοντάδες τραγικά περιστατικά. Δεν χρειαζόμαστε άλλα καμένα αυτοκίνητα, καταστήματα, τραυματισμούς αστυνομικών και πόσω μάλλον άλλες χαμένες ανθρώπινες ζωές. Και εδώ η κριτική της Αντιπολίτευσης για την κατοχή των μολότοφ, ειλικρινά, ξεπερνά την κοινή λογική.

Πείτε μας, κάποιος, ο οποίος μεταφέρει στο σακίδιο του βόμβες μολότοφ, εν μέσω μάλιστα συγκεντρώσεων, για ποιο λόγο άραγε το κάνει. Και σε καμία περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν μπορεί, εξ ορισμού η βόμβα μολότοφ, να προορίζεται για άλλη χρήση πλην της επίθεσης. Και αναπτύχθηκε από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μια έωλη επιχειρηματολογία ότι δήθεν τιμωρώντας την κατοχή μολότοφ τιμωρούμε τη σκέψη, επιχείρημα όμως που σε καμία περίπτωση δεν στέκει, καθώς εδώ δεν πρόκειται για εικαζόμενη βούληση.

Είναι γνωστό ότι σε πολλές περιπτώσεις από τον Ποινικό μας Κώδικα, τιμωρείται και η απλή κατοχή όπως είναι η κατοχή ναρκωτικών ουσιών. Και φυσικά, δεν αποτελεί επιχείρημα η επίκληση από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι αφού δεν συνιστά κακούργημα η κατοχή πυροβόλων ή καλάσνικοφ, δεν μπορεί να συνιστά και η κατοχή μολότοφ.

Σας επισημαίνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι και η κατοχή καλάνσκοφ ή πυροβόλου ή άλλου όπλου, υπό προϋποθέσεις, επίσης συνιστά κακούργημα. Πρόκειται για τον ν.2168 του 93, άρθρο 15, παράγραφος 1, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Να μου εξηγήσετε. Φυσικά, θα περιμένω τις εξηγήσεις σας.

Πέρα των παραπάνω θέλω να αναφερθώ σε μία ακόμη σημαντική ρύθμιση που υλοποιεί την πολιτική δέσμευση που ανέλαβε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στον ελληνικό λαό για πλήρη διαφάνεια, σε κάθε πτυχή του δημόσιου τομέα και για απόλυτη πάταξη της διαφθοράς. Αναφέρομαι στη μετατροπή σε κακούργημα της ενεργητικής δωροδοκίας, ώστε να εναρμονιστεί η χώρα μας με τις υποχρεώσεις της έναντι στον ΟΟΣΑ αλλά και την GRECO.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα έχει μηδενική ανοχή σε θέματα διαφθοράς και στα εγκλήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας, που τελούνται και από πολιτικά πρόσωπα, στα οποία πλέον θα περιλαμβάνονται και οι Υφυπουργοί της Κυβέρνησης και οι Βουλευτές.

Πλήρης διαφάνεια, λοιπόν. Καμμία ανοχή στη διαφθορά, από όπου κι αν προέρχεται. Αυτονόητες διατάξεις για ένα σύγχρονο, ευρωπαϊκό κράτος δικαίου, διατάξεις που αποκαθιστούν και ενισχύουν την εμπιστοσύνη των πολιτών στο πολιτικό σύστημα.

Κλείνω με την εξής σκέψη: Οι πολίτες μιας χώρας αισθάνονται ασφαλείς όταν έχουν απέναντί τους μια συντεταγμένη πολιτεία, η οποία νομοθετεί δίκαια, χωρίς ιδεοληψίες, όταν οι νόμοι και οι ποινές εφαρμόζονται και συνάδουν με το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Οι Έλληνες πολίτες μπορούν πλέον να αισθάνονται ασφαλείς με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία με τις τροποποιήσεις και το νομοθετικό πλαίσιο που εισάγει, αποδεικνύει ότι θα επιδείξει μηδενική ανοχή σε φαινόμενα και καταστάσεις του πρόσφατου παρελθόντος, που ταλάνισαν την ελληνική κοινωνία και εξέθεσαν διεθνώς τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και η τοποθέτησή μου -θα δανειστώ εδώ έναν νομικό όρο- είναι και η ακροτελεύτια της συνεδρίασης, θα σας καλέσω να υπερψηφίσετε το παρόν σχέδιο νόμου, θυμίζοντας σας τα λόγια του Ρωμαίου πολιτικού και φιλοσόφου Σενέκα, ο οποίος είχε πει ότι «όποιος δεν προλαβαίνει ένα έγκλημα, ενώ μπορεί να το κάνει, ενθαρρύνει τη διάπραξή του».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώθηκε ο κύκλος των ομιλητών και εισερχόμαστε τώρα στους εισηγητές και ειδικούς αγορητές.

Ο κ. Λάππας από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, έχω στα χέρια μου, δεν το κατέθεσα, ξέχασα, μία επιστολή της FATF προς τον ανταποκριτή στην Ελλάδα του «CNN Greece». Βέβαια μιλάει για διαμαρτυρίες, μιλάει για προβληματισμούς -εγώ λέω απλώς ανησυχίες- σχετικά με τη ρύθμιση σας, σχετικά με την αποδέσμευση περιουσιακών στοιχείων -που έχουν δεσμευτεί οι λογαριασμοί για περιουσιακά στοιχεία- μετά την παρέλευση του «9 συν εννιάμηνο» λόγω τέλεσης σοβαρών κακουργηματικών πράξεων. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Δεύτερον, χάρηκα πάρα πολύ που τόσοι γιατροί σήμερα μίλησαν για τον Ποινικό Κώδικα, αντικείμενο της

δικής μου ειδικότητας, κύριε Υπουργέ, ξέρετε ότι είναι «ιατρική αμέλεια». Θυμήθηκα ότι, σύμφωνα με την πυραμίδα του Κεντρώφ, στην πρώτη κατάταξη των επιστημών -ξέρει ο κ. Τζαβάρας- η νομική ήταν καταταγμένη στις ανθρωπιστικές επιστήμες -ανοίξετε μια παρένθεση, γι' αυτό οι κώδικες και οι διατάξεις πρέπει να έχουν κέντρο τον άνθρωπο- η δε ιατρική επιστήμη στις φυσικές επιστήμες. Αυτό πριν από το 1975. Μετά από το 1975, κύριε Τζαβάρα, μετά την ενσωμάτωση της θεωρίας του Κέλσεν στη γερμανική φιλολογία της νομικής επιστήμης, πλέον και η ιατρική και η νομική εντάσσονται στις ανθρωπιστικές επιστήμες και χάρηκα πολύ που σήμερα γιατροί και δικηγόροι έγιναν ένα.

Έλεγε ο Μανωλεδάκης, κύριε Τζαβάρα, τι είναι ποινική επιστήμη και όριζε ότι, με βάση τη θεωρία του Κέλσεν, είναι ο επιστημονικός έρωτας για την αρχή της ανεκτικότητας. Κύριε Τζαβάρα, σας το αφιερώνω. Άρα, λοιπόν, αυτή η αρχή πρέπει να διέπει κάθε παρέμβασή μας στους Ποινικούς Κώδικες.

Κύριε Υπουργέ, τι δεν παρατηρήσαμε; Είπατε πριν ότι το άρθρο 65 του ν.4472 αφορά μόνο στις πτωχευτικές διαδικασίες και στις ειδικές εκκαθαρίσεις. Ακούστε τι σας διέφυγε, ίσως και μας διέφυγε. Η τελευταία παράγραφος του άρθρου 3. Όλα τα παραπάνω ισχύουν και για αναδιάρθρωση και για διαγραφή δανείων, οφειλών, χρεών από διμερείς συμφωνίες, μεταξύ πιστωτικού ιδρύματος και οφειλέτη. Δηλαδή, για τα δάνεια που λέει ότι ισχύουν αναδιρθρώσεις, ρυθμίσεις δανείων για τις πτωχευτικές διαδικασίες και την ειδική εκκαθάριση, επεκτείνεται το άρθρο 65 και στις διαφορές από τα πιστωτικά ιδρύματα. Άρα, λοιπόν, αν επαναλάβουμε τη ρύθμιση του άρθρου 65, καλύπτεστε πλήρως, αφού πλέον η τριμελής επιτροπή, από τρεις εφέτες για να ασκούν την ποινική δίωξη μετά από παραγγελία πραγματογνωμοσύνης στην Τράπεζα της Ελλάδος, που είναι περίπου αυτό που είπε ο κ. Καστανίδης για τον εισαγγελέα, αλλά εγώ λέω ότι είναι εγκυρότερο και περισσότερων ασφαλιστικών δικλίδων να πάει στην τριμελή επιτροπή από εφέτες, καλύπτει πλήρως το πρόβλημα και νομίζω ότι επιλύεται.

Κλείνω και σας λέω ότι σήμερα, ενσωματώνοντας όλες αυτές τις διατάξεις στον Ποινικό Κώδικα, -ας έχει ο καθένας το αφήγημά του- μακάρι ο Ποινικός Κώδικας, όπως υλοποιείται συνολικά, εξαιρώντας ο καθένας το δικό του αφήγημα, να λύσει πράγματι κοινωνικά προβλήματα, γιατί αυτή είναι η αποστολή του.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σπυρίδωνας Λάππας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εκ μέρους του Κινήματος Αλλαγής, στη θέση της κ. Γιαννακοπούλου, θα μιλήσει ο κ. Λοβέρδος;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν μιλάει κανείς. Πολύ ωραία, προχωράμε.

Ο κ. Μυλωνάκης από την Ελληνική Λύση παραιτείται.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν παραιτείται κάποιος. Όποιοι παραιτήθηκαν, παραιτήθηκαν. Τελείωσαν αυτοί.

Κύριε Υπουργέ, σας τα είπε στην ομιλία του και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης. Αυτό το οποίο θέλουμε πάλι

να σας πούμε είναι το εξής. Νομίζω ότι κάνατε ένα σοβαρό λάθος. Βάλατε τις τρεις τροποποιήσεις σε μία. Τρία σε ένα! Βάλατε το άρθρο 336. Για ποιον λόγο; Μπερδέψαμε τον βιασμό μαζί με τη λαθροδιακίνηση -κάνατε μια προσπάθεια, η αλήθεια είναι αυτή- και μαζί με το πιστωτικό ίδρυμα το οποίο θα χάσει. Για ποιον λόγο δεν τη φέρατε ξεχωριστά, κύριε Υπουργέ; Σας το είπαμε, γιατί να το ενοποιήσετε; Σας το είχαμε πει.

Επίσης, βλέπουμε το εξής. Όσον αφορά στον βιασμό, βλέπουμε την ποινή των ισοβίων μόνο στην περίπτωση που επιχειρηθεί από δύο άτομα και πάνω κι έχουμε θάνατο. Δηλαδή, πρέπει να βιαστεί ένα παιδάκι μικρό από δύο άτομα, να έχουμε θάνατο για να τιμωρηθεί με ισόβια, με την αυστηρότερα των ποινών; Ποιος τα λέει αυτά τα πράγματα; Τίνος εγκέφαλου είναι αυτά;

Εμείς σας το είχαμε πει ότι θα ψηφίζαμε μόνο σε περίπτωση που ήταν ξεχωριστές τροπολογίες. Όχι, λοιπόν, από την Ελληνική Λύση, διότι αυτό το οποίο έγινε αυτήν τη στιγμή είναι κοροϊδία. Τίποτε άλλο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Η κ. Αδαμπούλου έχει τον λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, με τις τροπολογίες που καταθέσατε σήμερα, ακόμη και να θέλαμε να υπερψηφίσουμε κάποια άρθρα, δυστυχώς δεν μπορούμε, διότι έχετε εντάξει μέσα σε ενιαίο πλαίσιο, μέσα σε ένα άρθρο συγκεκριμένα ετερόκλητα άρθρα. Θα θέλαμε να υπερψηφίσουμε το άρθρο περί της αυστηροποίησης των ποινών για τον βιασμό, όμως, μέσα σε αυτό το άρθρο εντάσσεται και το άρθρο για την απιστία, το οποίο πάτε τώρα να περάσετε μέσω του άρθρου 405, ένα άρθρο για το οποίο έχουμε ήδη τοποθετηθεί.

Σήμερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δήλωσε ότι αποτελεί διασυρμό της Ελλάδας το να προσπαθεί η Κυβέρνηση ουσιαστικά να παρέχει ασυλία, ατιμωρησία σε κακοιουργητικές πράξεις. Υπάρχει δημοσίευμα. Σχετικά με την ασυλία και την ατιμωρησία που παρέχεται μέσω αυτής ακριβώς της διάταξης σε κακοιουργητικές πράξεις, δεν παρέχεται η δυνατότητα στις εισαγγελικές αρχές, στις δικαστικές αρχές να μπορούν αυτεπάγγελτα να διερευνήσουν τέτοιες πράξεις, οι οποίες πλήττουν ξεκάθαρα το δημόσιο συμφέρον. Δεν είναι πράξεις που προσβάλλουν ατομικά αγαθά. Δεδομένου, λοιπόν, ότι μέσα σε ένα άρθρο εντάσσονται ετερόκλητες διατάξεις, οι οποίες δεν έχουν καμμία σχέση μεταξύ τους και αυτό αποτελεί κάκιστη νομοθετική πρακτική, είμαστε υποχρεωμένοι, όχι να καταψηφίσουμε μόνο επί της αρχής, αλλά και επί των περισσότερων άρθρων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ολοκληρώθηκε η συζήτηση για τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα, μέσα από μια διαδικασία η οποία δεν είναι πολύ συνηθισμένη στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Και το λέω αυτό, διότι, παρά τις διαφορετικές απόψεις, η αλήθεια είναι ότι έγινε μια πολύ σοβαρή συζήτηση με τόνους και με ύφος που προσιδιάζει σε μια σοβαρή κοινοβουλευτική πρακτική. Ωστόσο, υπάρχουν κάποιες επισημάνσεις τις οποίες δεν

μπορώ να τις αποφύγω.

Η άποψή μου είναι ότι πολλοί εκ των συναδέλφων δεν ήταν ενημερωμένοι. Δεν παρακολούθησαν καν τη συζήτηση που έγινε από την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή μέχρι σήμερα. Ήρθαν προετοιμασμένοι με ένα κείμενο, δεν παρακολούθησαν καν τι εξελίχθηκε από την αρχή της συζήτησης και ήταν αναγκασμένοι να μείνουν σε αυτήν την αρχική τους προετοιμασία, χωρίς να λάβουν υπ' όψιν τους ότι πολλά από αυτά τα οποία φρόντισαν να επισημάνουν είχαν ήδη από πριν διαμορφωθεί.

Μια άλλη διαπίστωση είναι ότι πολλοί συνάδελφοι, δυστυχώς, κινήθηκαν στη λογική των αντιφάσεων, διότι είναι αντίφαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης -κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης-, να λέτε ότι είστε υπέρ της ασφάλειας και της νομιμότητας και να εξακολουθείτε να πιστεύετε ότι όποιος έχει τις μολότοφ σε μια τσάντα πίσω στην πλάτη του, τις κάνει απλά βόλτα. Γιατί πάλι το ίδιο λέτε, αλλά με άλλα λόγια.

Είναι αντίφαση να επικαλείστε το ευρωπαϊκό δίκαιο -άκουσα και έναν συνάδελφο από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ να επικαλείται το αμερικανικό δίκαιο- και την ίδια στιγμή να το απορρίπτετε. Είναι αντίφαση να επικαλείστε την ηθική, τη στιγμή που εσείς με τον δικό σας Ποινικό Κώδικα -γιατί τα συγκεκριμένα άρθρα ήταν δικά σας, δεν ήταν όλα δικά σας, αλλά τα συγκεκριμένα ήταν δικά σας- φροντίσατε να πλημμεληματοποιήσετε και την κακοιουργητική απάτη και την υπεξαίρεση και να εκθέσετε τη χώρα μας, κάνοντας πλημμέλημα την ενεργητική δωροδοκία.

Γι' αυτά θα πείτε κάτι, κύριοι συνάδελφοι; Έχετε μόνο λόγο για να εγκალείτε αυτήν τη στιγμή την Κυβέρνηση για μια ρύθμιση, που σε ένα μεγάλο βαθμό προσπαθήσατε να την κάνετε και εσείς, όταν δημιουργήσατε συνθήκες τέτοιες, ώστε να έχει εκτεθεί η χώρα μας;

Κάποια στιγμή, αυτοί που κρατάνε τη ρομφαία της ηθικής πρέπει να αναλάβουν και τη δική τους ευθύνη. Όλο το προηγούμενο διάστημα η Ελλάδα διασύρθηκε σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς, στη GRECO, στον ΟΟΣΑ, στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Γι' αυτά έχετε να πείτε κάτι ή απλώς και μόνο έρχεστε να δώσετε, υποτίθεται, τον καλύτερό σας εαυτό σε μια παράσταση δήθεν ηθικής, όταν νωρίτερα έχετε «ξεχάσει» ένα σωρό άλλα πράγματα;

Όμως, ξέρετε, όταν κάποιος θεωρεί απαράδεκτες παρεμβάσεις την ποινικοποίηση του να πετάει κάποιος μια βόμβα μολότοφ, όταν θεωρεί κάποιος απαράδεκτη παρέμβαση να μετατρέπει την υφ' όρων απόλυση για τα ισόβια από τα δεκαεπτά στα είκοσι δύο χρόνια και όταν κάποιος δεν έχει ένα θετικό σχόλιο να πει για το ότι αυστηροποιούμε τις ποινές για τους βιαστές ανηλίκων, γι' αυτούς που διακινούν αυτές τις αθώες ψυχές των ανθρωπών και όταν κάποιος δεν έχει να πει κάτι γιατί τελικά εξισώνουμε αυτούς που οδηγούν υπό την επήρεια αλκοόλ ή ναρκωτικών και έχουν την ευθύνη για τον θάνατο κάποιων συνανθρώπων τους, με αυτούς που στην πραγματικότητα έχουν εκφραστεί με έναν αντίστοιχο τρόπο μέσα από μια συγκεκριμένη διαδικασία, τότε μιλάμε για μια διαφορετική πολιτική και όχι μόνο προσέγγιση. Μιλάμε, ενδεχομένως, για μια αίσθηση ότι άλλο είναι το δίκαιο κάποιων ανθρώπων που μπορεί να πιστεύουν κάτι συγκεκριμένο και να έχουν μια ιδεολογική αναφορά και άλλο είναι το δίκαιο το οποίο αφορά σε ολόκληρη την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς όλο αυτό το διάστημα που συζητήσαμε για τον Ποινικό Κώδικα η προ-

σπάθειά σας δεν ήταν να δεχθείτε ότι προσπαθούμε με συναίνεση να δημιουργήσουμε τουλάχιστον συνθήκες μιας καλύτερης δομής ενός νέου Ποινικού Κώδικα. Και δεν είμαι εγώ, ούτε κάποιος από την πλευρά της Κυβέρνησης που αρνήθηκε ότι η φιλοσοφία του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα είναι μια φιλοσοφία που υπάρχει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και στην οποία συμφωνούμε. Το είπαμε από την πρώτη στιγμή. Το να επανέρχαστε και να λέτε ότι έχουμε υιοθετήσει μια φιλοσοφία, την οποία έχουμε αποδεχτεί και αυτό ενδεχομένως είναι κάτι που συνιστά τη συνολική αποδοχή του «δικού σας Ποινικού Κώδικα», μάλλον εσάς εκθέτει, όταν μάλιστα την ίδια στιγμή έρχεστε και σε μια μεγαλύτερη αντίφαση. Από τη μια, εκθειάζετε το έργο της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και από την άλλη, κρίνετε τις αλλαγές που η ίδια η νομοπαρασκευαστική επιτροπή φρόντισε να προτείνει. Πού βρίσκεστε, αλήθεια; Πού βρίσκεται η δική σας πραγματικότητα;

Εδώ, όμως, έχουν δημιουργηθεί κάποια δεδομένα και η δική μας, εάν θέλετε, σπουδή να αλλάξουμε τα συγκεκριμένα, επίμαχα άρθρα του Ποινικού Κώδικα έχουν να κάνουν απ' ενός μεν με μια προεκλογική μας δέσμευση απέναντι στους Έλληνες πολίτες, εκτός εάν θεωρείτε ότι το 41% που πέτυχε η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας στις τελευταίες εκλογές δεν είναι ποσοστό νομιμοποίησης. Γιατί μάλλον κάπως έτσι το αντιλαμβάνεστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ούτε 40% δεν πήρατε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πέραν όλων αυτών, ξέρετε ότι ήδη παράγει αποτελέσματα ο δικός σας Ποινικός Κώδικας; Ξέρετε ότι αποφυλακίζονται σωρηδόν βαρυποινίτες; Ξέρετε ότι πολύκροτες υποθέσεις, οι οποίες απασχόλησαν την κοινή γνώμη, είχαν μια τέτοια έκβαση, που να δημιουργούν ερωτηματικά και ανησυχίες στους Έλληνες πολίτες;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι καλός ο νόμος ή δεν είναι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Τζανακόπουλε, και την ξέρετε πάρα πολύ καλά.

Αυτά, λοιπόν, τα φαινόμενα πρέπει να αντιμετωπιστούν και να θεραπευτούν και αυτή ακριβώς είναι η προσπάθεια που επιχειρεί η Κυβέρνηση αυτήν τη χρονική στιγμή.

Όμως, νομίζω ότι την πραγματικότητα την ξέρετε καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον. Το να συνεχίζετε να υποκρίνεστε μέσα από μια πλειοδοσία επιχειρημάτων, τα οποία ξέρετε πολύ καλά ότι αντιφάσκουν με αυτό που πραγματικά συμβαίνει, νομίζω ότι δεν συνιστά καλή πρακτική ούτε για την πολιτική αντιπαράθεση ούτε για το μένυμα που πρέπει να εκπέμπουμε από το ελληνικό Κοινοβούλιο προς τους Έλληνες πολίτες.

Θα μπορούσα να αναφερθώ σε πολλά ζητήματα. Το θέμα της κοινωφελούς εργασίας νομίζω ότι έχει εξαντληθεί. Δεν ξέρω για πόσο καιρό ακόμη πρέπει να πω τα ίδια πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Επίσης, θα σας πω, μιας και έκανε μια αναφορά ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης σε ζητήματα που αφορούν στον στρατιωτικό Ποινικό Κώδικα, ότι είναι άλλο ο Ποι-

κός Κώδικας και άλλο ο στρατιωτικός Ποινικός Κώδικας. Είναι διαφορετικές οντότητες.

Μιλήσατε για κάποια συγκεκριμένα ζητήματα. Για τους πλειστηριασμούς να ξαναπώ αυτό το οποίο επανέλαβα στην επιτροπή. Είναι άλλο οι δημόσιοι υπάλληλοι και άλλο οι δημόσιοι λειτουργοί που πρέπει να προστατευθούν.

Έρχομαι στα δύο τελευταία ζητήματα, τα οποία νομίζω ότι πλέον κατέληξαν να είναι τα δυο επίμαχα ζητήματα της πολιτικής αντιπαράθεσης.

Δυστυχώς, αφήσατε τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, να εκτεθεί με μια ερώτηση, την οποία μάλλον καθυστερημένα έκανε προς τον Πρωθυπουργό, μιας και θα μπορούσε να την κάνει και την προηγούμενη εβδομάδα και να προηγηθεί η συζήτηση, αντί να γίνει εκ των υστέρων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα γίνει;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Φυσικά και θα γίνει. Αυτή είναι η κοινοβουλευτική πρακτική.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα έρθει;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ξέρετε πολύ καλά ότι εμείς δεν αρνούμαστε αυτήν τη διαδικασία. Αυτή είναι η διαφορά.

Ας δούμε ένα-ένα τα πέντε σημεία, τα οποία έθεσε στην ερώτησή του ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μιλά για το άρθρο 86 και τη μη συμπερίληψη ερμηνευτικής δήλωσης στη συνταγματική Αναθεώρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς δεν είσατε η Αναθεωρητική Βουλή; Εσείς δεν έπρεπε να δώσετε την κατεύθυνση; Δεν έχει εξαντληθεί αυτή η συζήτηση ουσιαστικά στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν έχει εξαντληθεί; Νομίζω ότι αυτές τις απαντήσεις τις έχετε πάρει.

Λέει στο δεύτερο σημείο της ερώτησής του ο κ. Τσίπρας ότι με τον ν.4472/2017 παρέχεται το νομοθετικό πλαίσιο, προκειμένου να ρυθμίζεται με αυτόν τον τρόπο η «αυσλία» των τραπεζικών στελεχών. Αλήθεια, ξέρετε ότι υπάρχουν πολλές τέτοιες υποθέσεις που έχουν διεκπεραιωθεί μέχρι σήμερα; Το γνωρίζετε; Και γιατί ένα πιο γενναίο βήμα, το οποίο ξεφεύγει από το πτωχευτικό δίκαιο και αφορά στη ρύθμιση των κόκκινων δανείων, δεν θα μπορούσε να είναι μέσα στις δικές σας επιλογές;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα από την αρχή δέκα λεπτά.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντίφαση, όταν επαναλαμβάνεται, αποδεικνύει και την πραγματική αδυναμία και αυτό δυστυχώς είναι κάτι που σας αφορά σ' έναν πολύ μεγάλο βαθμό.

Εμείς ουσιαστικά εκθέσαμε με κάθε δυνατό τρόπο το γεγονός ότι στο σημείο που βρίσκεται η ελληνική οικονομία πρέπει να ολοκληρωθούν οι μεταρρυθμίσεις που έχουν ξεκινήσει και πρέπει να ρυθμιστούν τα κόκκινα δάνεια. Όσο θα επικρέμεται η δαμόκλειος σπάθη της αυτεπάγγελτης δίωξης πάνω από τα τραπεζικά στελέχη και τα στελέχη των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, κάτι τέτοιο είναι αδύνατον να γίνει.

Τέλος, για άλλη μια φορά υπήρξατε αδιάβαστοι και πα-

ρασύρατε ακριβώς με τον ίδιο τρόπο τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Σας είχα ενημερώσει από τη Δευτέρα ότι θα υπάρξει μεταβατική διάταξη για τη δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων, που αφορούσε στους εννέα συν εννέα μήνες και μου κάνει εντύπωση, γιατί είτε δεν το καταλάβατε είτε το κρατήσατε για το τέλος.

Γιατί έχουμε το εννέα συν εννέα, κύριε Τζανακόπουλε; Το έχετε αντιληφθεί; Πρώτον, γιατί κάποια στιγμή πρέπει να γίνουμε ευρωπαϊκή χώρα. Δεν γίνεται διαφορετικές αρχές να έχουν διαφορετικούς χρόνους δέσμευσης περιουσιακών στοιχείων. Ξέρετε ότι η εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος έχει δέσμευση περιουσιακών στοιχείων εννέα συν εννέα μήνες; Μήπως ξέρετε ότι δεν έχει καμμία εκκρεμή υπόθεση; Γιατί να μη συμβαίνει το ίδιο και πού τελικά προασπίζεται το δικαίωμα του Έλληνα πολίτη, όταν έχει δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία από το 2012, το 2013, το 2014, από το 2015;

Κάποια στιγμή πρέπει να καταλάβουμε ότι και πρέπει να εναρμονιστούμε με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, αλλά και από την άλλη, πρέπει να εναρμονιστούν βασικοί χρόνοι, που εσείς, κύριε Λάππα, το γνωρίζετε καλύτερα. Ο χρόνος της προσωποκράτησης, πριν αποδοθεί κατηγορία, είναι δεκαοκτώ μήνες. Άρα, λοιπόν, έπρεπε να εναρμονίσουμε και τους χρόνους και να είμαστε απολύτως συνεπείς σε μια βασική υποχρέωση της πολιτείας απέναντι σε οποιονδήποτε Έλληνα πολίτη.

Τώρα, όλα τα άλλα τα οποία μου θέσατε με την αλληλογραφία δημοσιογράφων με τον συγκεκριμένο ευρωπαϊκό οργανισμό κ.λπ. νομίζω ότι σ' έναν μεγάλο βαθμό απαντώνται και σας διαβεβαιώνω ότι και η Κυβέρνηση έχει κάνει τις απαραίτητες κινήσεις και επικοινωνίες, ώστε τέτοιου είδους ζητήματα να μην είναι εκκρεμή και να μην δημιουργούν κανένα απολύτως ερωτηματικό.

Στο τέταρτο σημείο ο κ. Τσίπρας αναρωτιέται εάν περιλαμβάνονται σ' αυτήν τη λογική της ατιμωρησίας τα δάνεια που χορηγήθηκαν στη Νέα Δημοκρατία, στο ΠΑΣΟΚ και στα γνωστά μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσο καιρό κάνατε, αλήθεια, εξεταστική επιτροπή για τα δάνεια των κομμάτων; Πού καταλήξατε; Θα μας απαντήσετε, για να καταλάβουμε κι εμείς; Διότι, αν τελικά πρέπει απλώς και μόνο να στηρίξουμε ένα αφήγημα, γιατί περί αυτού πρόκειται, αντιλαμβάνεστε ότι η πραγματική συζήτηση ετεροπροσδιορίζεται.

Και τέλος, στο πέμπτο σημείο ο αξιότιμος Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κάνει αναφορά σε έναν, μάλλον για εσάς, απαγορευμένο όρο. Μιλάει για τα τραπεζικά ιδρύματα, τα οποία έχουν επανειλημμένως ανακεφαλαιοποιηθεί. Μάλιστα, αισθάνθηκα ότι υπήρχαν και κροκοδείλια δάκρυα από κάποιους συναδέλφους νωρίτερα. Μιλούσατε με έναν απαξιωτικό τρόπο για τις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζικών ιδρυμάτων. Μήπως θυμάστε ότι μία από τις τρεις έγινε επί των δικών σας ημερών; Το έχετε ξεχάσει;

Κάποια στιγμή, επαναλαμβάνω, πρέπει να δείξετε την απαραίτητη ευθύνη και την απαραίτητη σοβαρότητα. Το ποιος επιστρέφει στον λαϊκισμό, κύριε Τζανακόπουλε, νομίζω ότι είναι περισσότερο από εμφανές σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Αν, όντως θέλουμε οι Έλληνες πολίτες, με την υπερψήφισή των αλλαγών ενός νέου Ποινικού Κώδικα -ο οποίος όλοι θέλουμε να έχει επιτυχία και να εφαρμοστεί-, να αισθανθούν ότι απέναντί τους υπάρχει μια

σοβαρή πολιτεία, θα πρέπει αυτή η ευθύνη να μοιράζεται μεταξύ όλων των πολιτικών κομμάτων.

Τέλος, επαναλαμβάνω κάτι το οποίο είπα στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής. Η πρόθεση του Υπουργείου Δικαιοσύνης είναι να συσταθεί μια επιτροπή παρακολούθησης ουσιαστικά των αποτελεσμάτων του νέου Ποινικού Κώδικα. Νομίζω ότι τουλάχιστον οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, οι οποίοι είναι νομικοί -οι συνάδελφοί της Συμπολίτευσης το γνωρίζουμε- ταυτόχρονα θα αναγνωρίσουν τη μεγάλη σημασία της ύπαρξης μιας επιτροπής, η οποία μετά από ένα ικανό χρονικό διάστημα θα δει ακριβώς τα αποτελέσματα της εφαρμογής του νέου Ποινικού Κώδικα. Εδώ θα είμαστε όλοι για να μπορέσουμε να συνδιαμορφώσουμε τις όποιες αναγκαίες ή απαραίτητες αλλαγές που εκείνη τη στιγμή θα καταδειχθούν, μέσα από τις εργασίες και τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης επιτροπής.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ζητώ, αν και νομίζω ότι τα κόμματα έχουν τοποθετηθεί, να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο που αφορά στις αλλαγές του νέου Ποινικού Κώδικα και βεβαίως να μπορέσουμε με αυτόν τον τρόπο να ολοκληρώσουμε μια σοβαρή και σωστή νομοθετική πρωτοβουλία.

Ξέρετε, η τελευταία αντίφαση είναι το γεγονός ότι μας εγκალέσατε για κακή νομοθέτηση. Εσείς, κύριοι συνάδελφοι; Εσείς που αλλάξατε κατά τη διάρκεια της συζήτησης τον Ποινικό Κώδικα; Ξέρετε ότι η διαδικασία των κωδίκων δεν προβλέπει αλλαγές κατά τη διάρκεια της συζήτησης; Ξέρετε ότι αλλάξατε τον Ποινικό Κώδικα, που εσείς φέρατε κατά τη διάρκεια της συζήτησης; Που λίγες μέρες αργότερα φέρατε μια πράξη νομοθετικού περιεχομένου και αλλάξατε είκοσι οκτώ σημεία στον Ποινικό Κώδικα; Εσείς τα λέτε αυτά; Εμείς κάναμε μια απολύτως εξαντλητική κοινοβουλευτική διαδικασία, φροντίσαμε σε όλα τα επίπεδα και της αρμόδιας κοινοβουλευτικής επιτροπής και της ακρόασης των φορέων, αλλά και της συζήτησης στην Ολομέλεια του ελληνικού Κοινοβουλίου να κρατήσουμε κάθε μέτρο και κάθε, αν θέλετε, επιταγή που προβλέπει η κοινοβουλευτική διαδικασία.

Όλα αυτά νομίζω ότι είναι στοιχεία τα οποία και βλέπουν και κατανοούν οι Έλληνες πολίτες. Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας έλεγα ότι με μεγαλύτερη ψυχραιμία και μεγαλύτερη ευθύνη, έστω και την τελευταία στιγμή, μπορείτε να αναθεωρήσετε κάποια απ' αυτά τα οποία έχετε ουσιαστικά διαμορφώσει νωρίτερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις».

Εισερχόμαστε στην ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και τροπολογιών και του συνόλου και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΛΑΠΠΑΣ: Όχι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ναι.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ: Όχι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ναι.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη ψήφιση επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας από Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ επί του άρθρου 9 και επί της υπουργικής τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

ΑΙΤΗΣΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής
κ. Τασούλα Κωνσταντίνο

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

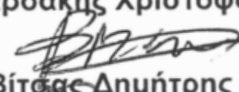
Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με βάση το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, εμείς οι Βουλευτές που υπογράφουμε την παρούσα αίτηση, αιτούμεθα τη διενέργεια ψηφοφορίας με ονομαστική κλήση επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 του σχεδίου νόμου «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

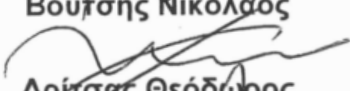
Οι αιτούντες Βουλευτές

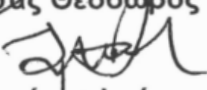

Αλεξιάδης Τρύφωνας

Βερναρδάκης Χριστόφορος

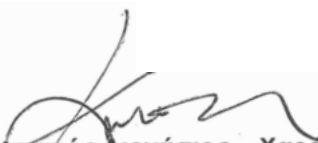

Βίτσας Δημήτρης

Βούτσης Νικόλαος

Δρίσας Θεόδωρος

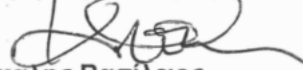

Δραγασάκης Ιωάννης

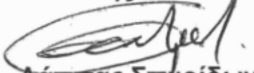

Οραφανιώτης Εμμανουήλ

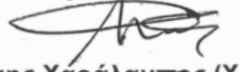

Καλαματιανός Διονύσιος – Χαράλαμπος

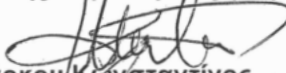

Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)

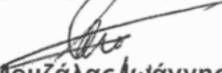

Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)

Κόκκαλης Βασίλειος

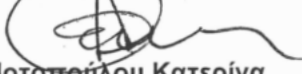

Λάππας Σπυρίδων

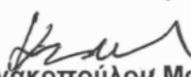

Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης)

Μάρκου Κωνσταντίνος

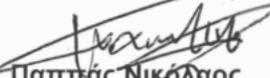

Μουζάλας Ιωάννης

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Κατερίνα

Ξενογιαννακοπούλου Μαριλίζα

Παπαντάσιου Αικατερίνη

Παπτάς Νικόλαος

Πούλου Παναγιού (Γιώτα)

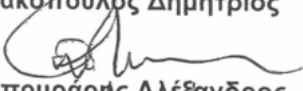

Ραγκούσης Ιωάννης

Σπίρτζης Χρήστος

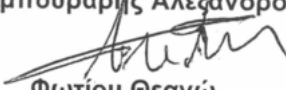

Συρμαλένιος Νικόλαος

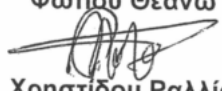
Τζανακόπουλος Δημήτριος

Φλαμπουράρης Αλέξανδρος

Φωτίου Θεανώ

Χρηστίδου Ραλλία

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

- Ο κ. Αλεξιάδης Τρύφων. Παρών.
- Ο κ. Βερναρδάκης Χριστόφορος. Παρών.
- Ο κ. Βίτσας Δημήτριος. Παρών.
- Ο κ. Βούτσης Νικόλαος. Παρών.
- Ο κ. Δρίτσας Θεόδωρος. Παρών.
- Ο κ. Δραγασάκης Ιωάννης. Παρών.
- Ο κ. Θραψανιώτης Εμμανουήλ. Παρών.
- Ο κ. Καλαματιανός Διονύσιος - Χαράλαμπος. Παρών.
- Η κ. Κασιμάτη Νίνα. Παρούσα.
- Η κ. Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά). Παρούσα.
- Ο κ. Κόκκαλης Βασίλειος. Παρών.
- Ο κ. Λάμπας Σπυρίδωνας. Παρών.
- Ο κ. Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης). Παρών.
- Ο κ. Μάρκου Κωνσταντίνος. Παρών.
- Ο κ. Μουζάλας Ιωάννης. Παρών.
- Ο κ. Μπάρκας Κωνσταντίνος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ.

Συνεπώς, διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10') λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Θα διεξαχθεί ηλεκτρονική ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και της υπουργικής τροπολογίας με γενικό

αριθμό 80 και ειδικό 3 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 72 και 72Α' του Κανονισμού της Βουλής.

Παρακαλώ βεβαιωθείτε ότι έχετε ψηφίσει και τα δύο πεδία που περιλαμβάνει η ψηφοφορία μόλις ανοίξει το σύστημα. Αφού καταχωρίσετε την ψήφο σας, έχετε τη δυνατότητα να την ελέγξετε ή και να την αναθεωρήσετε έως τη λήξη της ψηφοφορίας. Για οποιαδήποτε απορία απευθυνθείτε στο Προεδρείο, προκειμένου να σας συνδράμουν οι αρμόδιοι υπάλληλοι.

Υπενθυμίζουμε στους εισηγητές και ειδικούς αγορητές του σχεδίου νόμου να παραμείνουν στην Αίθουσα μετά την ολοκλήρωση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να ψηφίσουν επί των υπολοίπων άρθρων και των τροπολογιών.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο επιστολές ή τηλεομοιοτυπίες (φαξ) συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΝΤΟΡΑ) ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΧΑΝΙΩΝ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Κύριο

Κωνσταντίνο Τασούλα

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 4915
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Βερολίνο) και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **13 Νοεμβρίου 2019**, συνεδρίαση της Βουλής στο Σ/Ν του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας 80-3/12.11.2019,

Ψηφίζω ΝΑΙ.

Με εκτίμηση

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΝΤΟΡΑ) ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΙΚΡΑΜΜΕΝΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Κύριο

Κωνσταντίνο Τασούλα

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4913
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε Κυβερνητική αποστολή στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **13 Νοεμβρίου 2019**, συνεδρίαση της Βουλής στο Σ/Ν του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας 80-3/12.11.2019,

Ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΙΚΡΑΜΜΕΝΟΣ

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4918
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», ψηφίζω ΟΧΙ.

Με τιμή

Κατρούγκαλος Γιώργος

Βουλευτής Β1 Βορείου Τομέα Αθηνών

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΡΥΖΙΔΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Κύριο

Κωνσταντίνο Τασούλα

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4914

Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Ελβετία) και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **13 Νοεμβρίου 2019**, συνεδρίαση της Βουλής στο Σ/Ν του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας 80-3/12.11.2019,

Ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΡΥΖΙΔΟΥ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Κύριο
Κωνσταντίνο Τασούλα
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 4916
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε Κυβερνητική αποστολή στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **13 Νοεμβρίου 2019**, συνεδρίαση της Βουλής στο Σ/Ν του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας 80-3/12.11.2019,

Ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι έχουν έλθει στο Προεδρείο επιστολές των συναδέλφων κ.κ. Χρήστου Σταϊκούρα, Εμμανουήλ Κόνσολα και Θεόδωρου Καραόγλου, οι οποίοι μας γνωρίζουν ότι απουσιάζουν από την ψηφοφορία και ότι αν ήταν παρόντες θα ψήφιζαν «ΝΑΙ».

Επίσης, έχουν έλθει στο Προεδρείο επιστολές των συναδέλφων κ.κ. Ειρήνης - Ελένης Αγαθοπούλου, Καλλιόπης Βέττα, Κωνσταντίνου Ζουράρι, Νικόλαου Ηγουμενίδη, Ευφροσύνης (Φρόσως) Καρασαρλίδου, Αθανασίου Παπαχριστόπουλου, Θεοπίστης (Πέτης) Πέρκα, Παναγιώτη (Πάνου)

Σκουρολιάκου, Ολυμπίας Τελιγορίδου, Σταύρου Αραχωβίτη και Έφης Αχτσιόγλου, οι οποίοι μας γνωρίζουν ότι απουσιάζουν από την ψηφοφορία και ότι αν ήταν παρόντες θα ψήφιζαν «ΟΧΙ».

Οι επιστολές αυτές οι οποίες εκφράζουν πρόθεση ψήφου, θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, αλλά δεν συνυπολογίζονται στην ηλεκτρονική καταμέτρηση των ψήφων.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Κύριο
Κωνσταντίνο Τασούλα
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4913
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Λόγω ανυπερβλήτου κωλύματος, σας γνωστοποιώ ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **13 Νοεμβρίου 2019**, συνεδρίαση της Βουλής στο Σ/Ν του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας 80-3/12.11.2019, αν ήμουν παρών,

θα ψήφισα ΝΑΙ.

Με εκτίμηση..

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (ΜΑΝΟΣ) ΚΟΝΣΟΛΑΣ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Κύριο

Κωνσταντίνο Τασούλα

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4912
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Λόγω ανυπερβλήτου κωλύματος, σας γνωστοποιώ ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **13 Νοεμβρίου 2019**, συνεδρίαση της Βουλής στο Σ/Ν του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας 80-3/12.11.2019, αν ήμουν παρών,

θα ψήφιζα ΝΑΙ.

Με εκτίμηση

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (ΜΑΝΟΣ) ΚΟΝΣΟΛΑΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Κύριο
Κωνσταντίνο Τασούλα
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4911
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Λόγω ανυπερβλήτου κωλύματος, σας γνωστοποιώ ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **13 Νοεμβρίου 2019**, συνεδρίαση της Βουλής στο Σ/Ν του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις», επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας 80-3/12.11.2019, αν ήμουν παρών,

θα ψήφιζα **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4919
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Με τιμή

Αγαθοπούλου Ειρήνη

Βουλευτής Κιλκίς

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4920
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Με τιμή

Βέττα Καλλιόπη

Βουλευτής Κοζάνης

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ. 4921

Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Με τιμή

Ζουράρις Κωνσταντίνος

Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4922
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Με τιμή

Ηγουμενίδης Νίκος

Βουλευτής Ηρακλείου

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 4923
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Με τιμή

Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)

Βουλευτής Ημαθίας

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 4924
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Με τιμή

Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος

Βουλευτής Β2 Δυτικού Τομέα Αθηνών

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΔΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4925
Ημερομ.: 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία **επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»**

θα ψήφιζα **ΟΧΙ**.

Με τιμή

Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)

Βουλευτής Φλώρινας

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4926
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία **επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»**

θα ψήφιζα **ΟΧΙ**.

Με τιμή

Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)

Βουλευτής Α' Ανατολ. Αττικής

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4927
Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία **επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»**

θα ψήφιζα **ΟΧΙ**.

Με τιμή

Τελιγιορίδου Ολυμπία

Βουλευτής Καστοριάς

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4928
Ημερ.: 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Με τιμή

Αραχωβίτης Σταύρος

Βουλευτής Λακωνίας

Αθήνα, 13 Νοεμβρίου 2019

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4929

Ημερομ. 13/11/2019

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σας γνωρίζω ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία.

Επιθυμώ δια της παρούσης να δηλώσω ότι, αν ήμουν σε θέση να ψηφίσω στη σημερινή ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 9 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3/12-11-2019 υπό ψήφιση σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις»

θα ψήφιζα ΟΧΙ.

Με τιμή

Αχτσιόγλου Ευτυχία (Έφη)

Βουλευτής Επικρατείας

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.
(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας επί του άρθρου 9 και της υπουργικής τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3 του νομοσχεδίου.

Επί του άρθρου 9 ψήφισαν συνολικά 251 Βουλευτές.

Υπέρ του άρθρου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 156 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 87 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισαν 8 Βουλευτές.

Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψη-

φία.

Επί της υπουργικής τροπολογίας με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3 ψήφισαν συνολικά 249 Βουλευτές.

Υπέρ της τροπολογίας, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά της τροπολογίας, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 95 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς.

Συνεπώς η υπουργική τροπολογία με γενικό αριθμό 80 και ειδικό 3 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Οι θέσεις των Βουλευτών, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Ονοματεπώνυμο Κ.Ο Ψήφος
 Σ.Α.Ψ: 1 (ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΨΗΦΟΙ: ΝΑΙ:156, ΟΧΙ:87, ΠΡΝ:8)
 Άρθρο: Άρθρο 9 ως έχει (ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΨΗΦΟΙ: ΝΑΙ:156, ΟΧΙ:87, ΠΡΝ:8)

ΑΒΔΕΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΜέΡΑ25	ΠΡΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ(ΝΑΣΟΣ)		
	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΚΤΥΠΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ ΤΡΥΦΩΝ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ		
	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΜΥΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ(ΣΙΑ)		
	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΠΑΤΖΙΔΗ ΜΑΡΙΑ	ΜέΡΑ25	ΠΡΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΡΣΕΝΗΣ ΚΡΙΤΩΝ-ΗΛΙΑΣ	ΜέΡΑ25	ΠΡΝ
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ-ΧΑΪΔΩ		
	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΥΓΕΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ(ΔΩΡΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΘΕΟΔΩΡΑ		
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ-ΧΡΗΣΤΟΣ		
	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΑΓΕΝΑ-ΚΗΛΑΗΔΟΝΗ ANNA	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΑΓΕΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΒΑΓΙΩΝΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ(ΓΙΑΝΗΣ)		
	ΜέΡΑ25	ΠΡΝ
ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ(ΛΑΚΗΣ)		
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ(ΒΑΣΙΛΗΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΒΙΤΣΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΛΑΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΛΑΧΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ ΜΑΝΟΥΣΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ		
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΟΡΙΔΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ(ΜΑΚΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΟΥΛΤΕΨΗ ΣΟΦΙΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΟΥΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΡΟΥΤΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ

ΒΡΥΖΙΔΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ ΟΛΓΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ		
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ(ΝΑΝΤΙΑ)		
	Κίνημα Αλλαγής	ΝΑΙ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΜΑΡΙΟΡΗ(ΜΑΡΙΕΤΤΑ)		
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΚΑΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ(ΝΑΤΑΣΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΓΚΙΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΚΙΟΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ΚΛΕΩΝ	ΜέΡΑ25	ΠΡΝ
ΔΑΒΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΕΝΔΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΗΜΑΣ ΧΡΙΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΟΥΝΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΝΟΝΗ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΔΡΙΤΣΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ANNA	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΖΕΜΠΙΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ(ΤΑΚΗΣ)		
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ(ΧΑΡΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΙΑΤΡΙΔΗ ΤΣΑΜΠΙΚΑ(ΜΙΚΑ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΒΒΑΔΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΙΡΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ ΝΙΚΗΤΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ-ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ		
	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΠΠΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ		
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ANNA	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	τ ΑΛΕΞ.	
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	τ ΑΧΙΛ.	
	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΣΙΜΑΤΗ ΕΙΡΗΝΗ(ΝΙΝΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΤΣΗΣ ΜΑΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΧΑΡΟΥΛΑ(ΧΑΡΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ ΣΥΜΕΩΝ(ΣΙΜΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΛΕΤΣΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΛΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΡΑΜΕΩΣ ΝΙΚΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ

ΚΕΦΑΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ ΟΛΓΑ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΙΚΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ ΜΑΡΙΑ Κ.Κ.Ε. ΟΧΙ
 ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΟΥΒΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΝΕΟΚΛΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΩΤΣΗΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΚΩΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ.Κ.Ε. ΟΧΙ
 ΛΑΠΠΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΛΙΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΛΙΒΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΛΙΟΥΠΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Κίνημα Αλλαγής ΝΑΙ
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ-ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΛΟΓΙΑΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜέΡΑ25 ΠΡΝ
 ΜΑΚΡΗ ΖΩΗ (ΖΕΤΤΑ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΑΛΑΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΧΑΡΗΣ) ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΝΑ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΑΝΤΑΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΑΡΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΕΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΟΝΟΓΥΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΟΥΖΑΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ ΦΩΤΕΙΝΗ ΜέΡΑ25 ΠΡΝ
 ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑ (ΝΤΟΡΑ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΑΛΑΦΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΑΡΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΙΖΙΟΥ ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ (ΣΤΕΛΛΑ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΛΟΥΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΟΥΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΟΥΜΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ ΟΧΙ

ΜΠΟΥΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ-ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ ΟΧΙ
 ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΘΑΝΟΣ) ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΞΑΝΘΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ-ΕΛΙΖΑ (ΜΑΡΙΛΙΖΑ) ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΛΗΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΠΑΛΙΟΥΡΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΠΑΠΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΑΠΠΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΑΤΣΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΑΦΙΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ.Κ.Ε. ΟΧΙ
 ΠΙΚΡΑΜΜΕΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΙΠΙΛΗ ΦΩΤΕΙΝΗ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΛΕΥΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΘΑΝΟΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΠΟΛΑΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ (ΓΙΩΤΑ) ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΡΑΠΤΗ ΕΛΕΝΗ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΡΑΠΤΗ ΖΩΗ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (ΘΟΔΩΡΟΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΑΚΟΡΑΦΑ ΣΟΦΙΑ ΜέΡΑ25 ΠΡΝ
 ΣΑΛΜΑΣ ΜΑΡΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΑΜΑΡΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ ΜΑΞΙΜΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΚΟΝΔΡΑ ΑΣΗΜΙΝΑ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΣΚΟΥΦΑ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΜΠΕΤΤΥ) ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΣΚΡΕΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΟΥΚΟΥΛΗ-ΒΙΛΙΑΛΗ ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ (ΜΑΡΙΛΕΝΑ) Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΠΕΤΡΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΠΙΡΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΡΙΖΑ ΟΧΙ
 ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ
 ΣΤΕΦΑΝΑΔΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Νέα Δημοκρατία ΝΑΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΤΥΛΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	Κ.Κ.Ε.	ΟΧΙ
ΣΥΡΙΓΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ(ΑΓΓΕΛΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΑΓΑΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΑΡΑΝΤΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΑΣΟΥΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΖΑΒΑΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΖΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ ΖΗΣΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΖΟΥΦΗ ΜΕΡΟΠΗ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΡΑΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ(ΑΛΕΚΟΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΣΙΑΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΣΙΓΚΡΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΣΙΛΙΓΓΙΡΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ(ΣΠΥΡΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΣΙΠΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΦΑΜΕΛΛΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΦΙΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΦΟΡΤΩΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΦΩΤΗΛΑΣ ΙΑΣΩΝ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΦΩΤΙΟΥ ΘΕΑΝΩ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΑΡΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ(ΤΑΚΗΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΑΡΙΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ(ΑΛΕΞΗΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ(ΤΑΣΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ(ΚΩΣΤΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΕΙΜΑΡΑΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ(ΘΕΜΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΧΙΟΝΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ ΡΑΛΛΙΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ(ΜΙΛΤΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ

Σ.Α.Ψ: 2 (ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΨΗΦΟΙ: ΝΑΙ:154, ΟΧΙ:95, ΠΡΝ:0)

Άρθρο: Υπ. Τροπ. 80/3 όπως τροπ.
(ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΨΗΦΟΙ: ΝΑΙ:154, ΟΧΙ:95, ΠΡΝ:0)

ΑΒΔΕΛΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΜέΡΑ25	ΟΧΙ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ(ΝΑΣΟΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΚΤΥΠΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ ΤΡΥΦΩΝ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΜΥΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ(ΣΙΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΠΑΤΖΙΔΗ ΜΑΡΙΑ	ΜέΡΑ25	ΟΧΙ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΡΣΕΝΗΣ ΚΡΙΤΩΝ-ΗΛΙΑΣ	ΜέΡΑ25	ΟΧΙ
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ-ΧΑΪΔΩ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΥΓΕΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ(ΔΩΡΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑ-ΘΕΟΔΩΡΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ-ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΑΓΕΝΑ-ΚΗΛΗΔΟΝΗ ΑΝΝΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΑΓΕΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΒΑΓΙΩΝΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ(ΓΙΑΝΗΣ)	ΜέΡΑ25	ΟΧΙ
ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ(ΛΑΚΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ(ΒΑΣΙΛΗΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΒΙΤΣΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΛΑΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΛΑΧΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ ΜΑΝΟΥΣΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΟΡΙΔΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ(ΜΑΚΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΟΥΛΤΕΨΗ ΣΟΦΙΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΟΥΤΣΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΒΡΟΥΤΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΒΡΥΖΙΔΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ ΟΛΓΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ(NΑΝΤΙΑ)	Κίνηση Αλλαγής	-
ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ ΜΑΡΙΟΡΗ(ΜΑΡΙΕΤΤΑ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ

ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΚΑΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ(ΝΑΤΑΣΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΓΚΙΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΚΙΟΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ΚΛΕΩΝ	ΜέΡΑ25	ΟΧΙ
ΔΑΒΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΕΝΔΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΗΜΑΣ ΧΡΙΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΙΓΑΛΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΟΥΝΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ(ΝΟΝΗ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΔΡΙΤΣΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΑΝΝΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΖΕΜΠΙΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ(ΤΑΚΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ(ΧΑΡΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΙΑΤΡΙΔΗ ΤΣΑΜΠΙΚΑ(ΜΙΚΑ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΒΒΑΔΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΙΡΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ ΝΙΚΗΤΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ-ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΠΠΑΤΟΣ ΠΑΝΑΓΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΑΝΝΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	τ ΑΛΕΞ.	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	τ ΑΧΙΛ.	ΝΑΙ
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΣΙΜΑΤΗ ΕΙΡΗΝΗ(ΝΙΝΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΑΤΣΗΣ ΜΑΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΧΑΡΟΥΛΑ(ΧΑΡΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ ΣΥΜΕΩΝ(ΣΙΜΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΛΕΤΣΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΛΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΡΑΜΕΩΣ ΝΙΚΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΦΑΛΑ ΜΑΡΙΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ ΟΛΓΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΙΚΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ ΜΑΡΙΑ	Κ.Κ.Ε.	ΟΧΙ
ΚΟΝΤΟΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΟΤΡΩΝΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΟΥΒΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΝΕΟΚΛΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΩΤΣΗΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΚΩΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Κ.Κ.Ε.	ΟΧΙ
ΛΑΠΠΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΛΙΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΛΙΒΑΝΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ(ΣΠΗΛΙΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΛΙΟΥΠΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Κίνημα Αλλαγής	-
ΛΟΒΕΡΔΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ-ΜΙΧΑΗΛ(ΓΙΑΝΝΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΛΟΓΙΑΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜέΡΑ25	ΟΧΙ
ΜΑΚΡΗ ΖΩΗ(ΖΕΤΤΑ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΑΛΑΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ(ΧΑΡΗΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΑΝΗ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΝΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΑΝΤΑΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΑΡΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΕΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ(ΝΟΤΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΟΝΟΓΥΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΟΥΖΑΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ ΦΩΤΕΙΝΗ	ΜέΡΑ25	ΟΧΙ
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑ(ΝΤΟΡΑ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΑΛΑΦΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝ(ΦΩΝΤΑΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΑΡΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΙΖΙΟΥ ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ(ΣΤΕΛΛΑ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΛΟΥΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΟΥΓΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΟΥΜΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΜΠΟΥΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ-ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ(ΘΑΝΟΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ(ΚΑΤΕΡΙΝΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΞΑΝΘΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ

ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ-ΕΛΙΖΑ(ΜΑΡΙΛΙΖΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ(ΜΠΑΜΠΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ(ΜΙΧΑΛΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΠΑΛΙΟΥΡΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ(ΚΑΤΕΡΙΝΑ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΠΑΠΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΑΠΠΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΑΤΣΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΑΦΙΛΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	Κ.Κ.Ε.	ΟΧΙ
ΠΙΚΡΑΜΜΕΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΙΠΙΛΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΛΕΥΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ(ΘΑΝΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΠΟΛΑΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ(ΓΙΩΤΑ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΡΑΠΤΗ ΕΛΕΝΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΡΑΠΤΗ ΖΩΗ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ(ΘΟΔΩΡΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΑΚΟΡΑΦΑ ΣΟΦΙΑ	ΜέΡΑ25	ΟΧΙ
ΣΑΛΜΑΣ ΜΑΡΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΑΜΑΡΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ ΜΑΞΙΜΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ(ΣΤΡΑΤΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΚΟΝΔΡΑ ΑΣΗΜΙΝΑ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ(ΠΑΝΟΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΣΚΟΥΦΑ ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ(ΜΠΕΤΤΥ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΣΚΡΕΚΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΟΥΚΟΥΛΗ-ΒΙΛΙΑΛΗ ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ(ΜΑΡΙΛΕΝΑ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΠΑΝΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΠΕΤΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΠΙΡΤΖΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΑΔΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΤΥΛΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	Κ.Κ.Ε.	ΟΧΙ
ΣΥΡΙΓΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ(ΑΓΓΕΛΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΑΓΑΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ

ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΑΣΟΥΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΖΑΒΑΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΖΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΖΑΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ ΖΗΣΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΖΟΥΦΗ ΜΕΡΟΠΗ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΡΑΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ(ΑΛΕΚΟΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΤΣΙΑΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΣΙΓΚΡΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΣΙΛΙΓΓΙΡΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ(ΣΠΥΡΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΤΣΙΠΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΦΑΜΕΛΛΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΦΙΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΦΟΡΤΩΜΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΦΩΤΗΛΑΣ ΙΑΣΩΝ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΦΩΤΙΟΥ ΘΕΑΝΩ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΑΡΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ(ΤΑΚΗΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΑΡΙΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ(ΑΛΕΞΗΣ)	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ(ΤΑΣΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ(ΚΩΣΤΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΕΙΜΑΡΑΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ(ΘΕΜΗΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	ΟΧΙ
ΧΙΟΝΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ ΡΑΛΛΙΑ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ(ΜΙΛΤΟΣ)	Νέα Δημοκρατία	ΝΑΙ
ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΣΥΡΙΖΑ	ΟΧΙ

ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΨΗΦΟΙ: ΝΑΙ:310, ΟΧΙ:182, ΠΡΝ:8

Ημ/νία: 13/11/2019

Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις

Άρθρο	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΠΡΝ	ΣΥΝ
Άρθρο 9 ως έχει	156	87	8	251
Υπ. Τροπ. 80/3 όπως τροπ.	154	95	0	249

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μετά την ολοκλήρωση της ονομαστικής ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, προχωρούμε στην ψήφιση των υπολοίπων άρθρων και της τροπολογίας. Η ψηφοφορία θα γίνει και πάλι ηλεκτρονικά από τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές του νομοσχεδίου.

Θέλω να επισημάνω ότι η ψηφοφορία περιλαμβάνει εννέα άρθρα, μία τροπολογία, το ακροτελεύτιο άρθρο, καθώς και το σύνολο του νομοσχεδίου.

Κάθε φορά στην οθόνη εμφανίζονται ως τέσσερα άρθρα προς ψήφιση. Για να ψηφίσετε και τα υπόλοιπα, θα πρέπει να κυλήσετε την οθόνη αφής. Στο πάνω δεξιά μέρος της οθόνης εμφανίζεται κάθε φορά ο αριθμός των άρθρων που απομένουν για ψήφιση. Βεβαιωθείτε ότι έχετε ψηφίσει όλα τα άρθρα, την τροπολογία, καθώς και το ακροτελεύτιο άρθρο και το σύνολο του νομοσχεδίου.

Αφού καταχωρηθεί η ψήφος σας, έχετε τη δυνατότητα την ελέγξετε ή και να την αναθεωρήσετε έως τη λήξη της ψηφοφορίας.

Παρακαλώ να ανοίξει το σύστημα για την ηλεκτρονική ψηφοφορία.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις

Άρθρο 1 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 3 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 4 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 5 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 6 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 7 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΟΧΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Άρθρο 8 όπως τροπ. ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΠΡΝ

Άρθρο 10 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Υπ. Τροπ. 77/2 ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Ακροτελεύτιο άρθρο ως έχει ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΝΑΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

Επί του Συνόλου ΚΑΤΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ
Ν.Δ.: ΝΑΙ
ΣΥΡΙΖΑ: ΟΧΙ
Κίνημα Αλλαγής: ΝΑΙ
Κ.Κ.Ε.: ΟΧΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ: ΟΧΙ
ΜέΡΑ25: ΟΧΙ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1 Τροποποιήσεις στα άρθρα 57, 80, 94, 99, 104Α και 110Α του Ποινικού Κώδικα

1. Η διάταξη του άρθρου 57 παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι ανώτερη: α) από ενενήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται ως μόνη κύρια ποινή ή διαζευκτικά με ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, β) από εκατόν ογδόντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται διαζευκτικά με ποινή στέρησης της ελευθερίας και γ) από τριακόσιες εξήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται αθροιστικά με ποινή στέρησης της ελευθερίας.»

2. Η διάταξη του άρθρου 80 παράγραφος 5 εδάφιο δεύτερο αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά.»

3. Στη διάταξη του άρθρου 94 προστίθεται η εξής νέα παράγραφος 4:

«4. Ποινές στέρησης της ελευθερίας ανώτερες του ενός έτους που επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδείας του εκτίονται ολόκληρες μετά την έκταση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ήταν κρατούμενος.»

4. Η διάταξη του άρθρου 99 παράγραφος 1 εδάφιο δεύτερο αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο χρόνος αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που χορηγεί την αναστολή, εάν ο καταδικασθείς είναι παρών, άλλως από την επίδοση της απόφασης.»

5. Στη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 το εδάφιο β' αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας.»

6. Στη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής :

«Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών.»

7. Η διάταξη του άρθρου 110Α παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι δύο έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.»

8. Η διάταξη του άρθρου 110Α παράγραφος 4 εδάφιο τελευταίο αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα δεκατέσσερα έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι έτη.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1 Τροποποιήσεις στα άρθρα 57, 80, 94, 99, 104Α και 110Α του Ποινικού Κώδικα

1. Η διάταξη του άρθρου 57 παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι ανώτερη: α) από ενενήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται ως μόνη κύρια ποινή ή διαζευκτικά με ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, β) από εκατόν ογδόντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται διαζευκτικά με ποινή στέρησης της ελευθερίας και γ) από τριακόσιες εξήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται αθροιστικά με ποινή στέρησης της ελευθερίας.»

2. Η διάταξη του άρθρου 80 παράγραφος 5 εδάφιο δεύτερο αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά.»

3. Στη διάταξη του άρθρου 94 προστίθεται η εξής νέα παράγραφος 4:

«4. Ποινές στέρησης της ελευθερίας ανώτερες του ενός έτους που επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδείας του εκτίονται ολόκληρες μετά την έκταση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ήταν κρατούμενος.»

4. Η διάταξη του άρθρου 99 παράγραφος 1 εδάφιο δεύτερο αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο χρόνος αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που χορηγεί την αναστολή, εάν ο καταδικασθείς είναι παρών, άλλως από την επίδοση της απόφασης.»

5. Στη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 το εδάφιο β' αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας.»

6. Στη διάταξη του άρθρου 104Α παράγραφος 1 προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής :

«Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών.»

7. Η διάταξη του άρθρου 110Α παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι δύο έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.»

8. Η διάταξη του άρθρου 110Α παράγραφος 4 εδάφιο τελευταίο αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα δεκατέσσερα έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι έτη.»

ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις στο άρθρο 137Α του Ποινικού Κώδικα

Η διάταξη του άρθρου 137Α αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Υπάλληλος ή στρατιωτικός, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη, η ανάκριση ή η εξέταση αξιόποινων πράξεων ή πειθαρχικών παραπτώματων ή η εκτέλεση ποινών ή η φύλαξη ή η επιμέλεια κρατουμένων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη, εάν υποβάλλει σε βασανιστήρια κατά την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων πρόσωπο που βρίσκεται στην εξουσία του με σκοπό: α) να αποσπάσει από αυτό ή από τρίτο πρόσωπο ομολογία, κατάθεση, πληροφορία ή δήλωση ιδίως αποκήρυξης ή αποδοχής πολιτικής ή άλλης ιδεολογίας, β) να το τιμωρήσει ή γ) να εκφοβίσει αυτό ή τρίτα πρόσωπα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται υπάλληλος ή στρατιωτικός, που με εντολή των προϊσταμένων του ή αυτοβούλως σφετερίζεται τέτοια καθήκοντα και τελεί τις πράξεις του προηγούμενου εδαφίου.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρούνται τα βασανιστήρια τα οποία τελούνται από τα πρόσωπα και υπό τις περιστάσεις που προβλέπει η προηγούμενη παράγραφος ακόμη και χωρίς τον αναφερόμενο σε αυτή σκοπό, εφόσον η επιλογή του παθόντος γίνεται λόγω των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται το άρθρο 82 Α.

3. Επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων: α) τελούνται με μέσα ή τρόπους συστηματικού βασανισμού, ιδίως κτυπήματα στα πέλματα του θύματος (φάλαγγα), ηλεκτροσόκ, εικονική εκτέλεση ή παραισθησιογόνες ουσίες ή β) έχουν ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του θύματος. Η ποινή αυτή επιβάλλεται και όταν ο υπαίτιος, ως προϊστάμενος, έδωσε την εντολή τέλεσής τους.

4. Σωματική κάκωση, βλάβη της υγείας, άσκηση παράνομης σωματικής ή ψυχολογικής βίας και κάθε άλλη σοβαρή προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, που τελείται από τα πρόσωπα και υπό τις περιστάσεις που προβλέπουν οι παράγραφοι 1 και 2, εφόσον δεν υπάγεται στην έννοια των βασανιστηρίων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, αν δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. Επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη αν συντρέχει η περίπτωση β' της προηγούμενης παραγράφου. Ως προσβολές της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας θεωρούνται ιδίως: α) η χρησιμοποίηση ανιχνευτή αλήθειας, β) η παρατεταμένη απομόνωση, γ) η σοβαρή προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας.

5. Αν οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων επέφεραν τον θάνατο του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.

6. Βασανιστήρια συνιστούν, κατά το άρθρο αυτό, κάθε εσκεμμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης επικίνδυνης για την υγεία ή ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, καθώς και κάθε παράνομη χρησιμοποίηση χημικών, ναρκωτικών ή άλλων φυσικών ή τεχνικών μέσων με σκοπό να κάμψουν τη βούληση του παθόντος. Δεν υπάγονται στην έννοια των βασανιστηρίων πράξεις ή συνέπειες συμφυείς προς τη νόμιμη εκτέλεση ποινής ή άλλου νόμιμου περιορισμού της ελευθερίας ή προς άλλο νόμιμο μέτρο δικονομικού

καταναγκασμού.

7. Η καταδίκη για τις πράξεις των παραγράφων 1 έως 5 συνεπάγεται αυτοδίκαιη αποστέρηση αξιωματών και θέσεων, που επέρχεται μόλις η καταδικαστική απόφαση γίνεται αμετάκλητη.

8. Σε περίπτωση που οι πράξεις των παραγράφων 1 έως 5 τελούνται υπό καθεστώς σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας, η προθεσμία της παραγραφής αρχίζει μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία.

9. Η συνδρομή των όρων των άρθρων 20 έως 25 ουδέποτε αίρει τον άδικο χαρακτήρα των πράξεων αυτού του άρθρου.

10. Ο παθών των πράξεων του άρθρου αυτού δικαιούται να απαιτήσει από τον αμετακλήτως καταδικασθέντα και από το δημόσιο, που ευθύνονται σε ολόκληρο, αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστη και χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη ή περιουσιακή βλάβη.»

Άρθρο 3

Τροποποιήσεις στα άρθρα 142, 142Α, 159, 159Α, 168, 169Α, 173, 187, 187Α, 187Β, 213, 235, 236 και 237 και νέο άρθρο 237Β του Ποινικού Κώδικα

1. Η διάταξη του άρθρου 142 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η πράξη του προηγούμενου άρθρου τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας και, αν εξαιτίας αυτής επήλθαν αντίποινα, φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή.»

2. Στη διάταξη του άρθρου 142Α στον τίτλο η συντομογραφία «Ε.Ε.» και στο κείμενό της η συντομογραφία «ΕΕ» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Ευρωπαϊκής Ένωσης».

3. Η διάταξη του άρθρου 159 παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παράγραφος 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιασδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά.»

4. Η διάταξη του άρθρου 159Α παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό, βουλευτή, τον περιφερειάρχη ή τον δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούνται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.»

5. Η διάταξη του άρθρου 159Α παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης των προηγούμενων παραγράφων.»

6. Στη διάταξη του άρθρου 168 προστίθεται παράγραφος 3 που έχει ως εξής:

«3. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο που χρησιμοποιείται από υπάλληλο πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ή παραμένει στον χώρο αυτό παρά τη θέληση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που τον χρησιμοποιεί, και προκαλεί έτσι διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του πλειστηριασμού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή. Με φυλάκιση έως έξι (6) μηνών τιμωρείται όποιος παράνομα εισέρχεται ή παραμένει στον προαναφερόμενο χώρο κατά τον χρόνο μη διεξαγωγής του πλειστηριασμού με σκοπό την παρακώλυση αυτού.»

7. Στη διάταξη του άρθρου 169Α αντικαθίστανται οι λέξεις «έως ένα έτος» από τις λέξεις «έως τρία έτη», προστίθεται νέα παράγραφος 2 και η παράγραφος 2 αναριθμείται σε 3.

Η νέα παράγραφος 2 έχει ως εξής:

«2. Με φυλάκιση έως τρία έτη τιμωρείται ο κατηγορούμενος, ο οποίος παραβιάζει τους περιοριστικούς όρους σχετικά με την ελευθερία κίνησης και διαμονής που του έχουν επιβληθεί με δικαστική απόφαση ή με βούλευμα, μετά τη συμπλήρωση του εκάστοτε ανώτατου ορίου της διάρκειας της προσωρινής κράτησης.»

8. Η διάταξη του άρθρου 173 παράγραφος 2 εδάφιο δεύτερο αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο δράστης είναι υπάλληλος επιφορτισμένος με τη φύλαξη του πιο πάνω προσώπου ή άλλο πρόσωπο επιφορτισμένο με την υποχρέωση αυτή επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.»

9. Στη διάταξη του άρθρου 187 προστίθεται νέα παράγραφος 4 και η επόμενη αναριθμείται από 4 σε 5. Η νέα παράγραφος 4 έχει ως εξής:

«4. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος με οποιονδήποτε τρόπο παρέχει σε άλλον κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα ή οδηγίες, πληροφορίες ή κατευθύνσεις ή στρατολογεί νέα μέλη, γνωρίζοντας ότι με τον τρόπο αυτό διευκολύνει ή υποβοηθά την τέλεση των εγκληματικών δραστηριοτήτων της οργάνωσης της παραγράφου 1.»

10. Η διάταξη του άρθρου 187 παράγραφος 4, η οποία αναριθμείται σε 5, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό αξιόποινες πράξεις τελέστηκαν στην αλλοδαπή από ημεδαπό ή στρέφονταν κατά Έλληνα πολίτη ή κατά νομικού προσώπου που εδρεύει στην ημεδαπή ή κατά του Ελληνικού Κράτους, ακόμη και αν αυτές δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας στην οποία τελέστηκαν.»

11. Η διάταξη του άρθρου 187Α παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος τελεί κακούργημα ή οποιοδήποτε έγκλημα γενικής διακινδύνευσης ή έγκλημα κατά της δημόσιας τάξης υπό συνθήκες ή με τέτοιον τρόπο ή σε τέτοια έκταση που να προκαλεί σοβαρό κίνδυνο για τη χώρα ή για διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό ή να εξαναγκάσει παρανόμως δημόσια αρχή ή διεθνή οργανισμό να εκτελέσει οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχει από αυτή ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές ή οικονομικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού τιμωρείται με την ποινή που προβλέπεται για το τε-

λούμενο έγκλημα αυξημένη ως εξής: α) Αν πρόκειται για ποινή ισόβιας κάθειρξης, προβλεπόμενης διαζευκτικά με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δώδεκα ετών. β) Αν πρόκειται για ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δώδεκα ετών. γ) Αν πρόκειται για ποινή κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον επτά ετών. δ) Αν πρόκειται για ποινή φυλάκισης, το κατώτατο όριο επαυξάνεται κατά ένα έτος.»

12. Η διάταξη του άρθρου 187Α παράγραφος 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται και όποιος, με οποιονδήποτε τρόπο, εκπαιδεύει άλλον στην κατασκευή ή χρήση εκρηκτικών, πυροβόλων ή άλλων όπλων, επιβλαβών ή επικίνδυνων ουσιών ή άλλων ειδικών μεθόδων ή τεχνικών, με σκοπό την τέλεση ή τη συμβολή στην τέλεση ενός από τα εγκλήματα της παραγράφου 1 και με επίγνωση του γεγονότος ότι η παρασχεθείσα τεχνογνωσία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτόν. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος με τον ίδιο σκοπό λαμβάνει την εκπαίδευση, αν δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη.»

13. Η διάταξη του άρθρου 187Α παράγραφος 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω του διαδικτύου απειλεί με τέλεση τρομοκρατικής πράξης ή προκαλεί ή διεγείρει σε διάπραξή της και έτσι εκθέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη τιμωρείται με φυλάκιση.»

14. Στη διάταξη του άρθρου 187Α προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται και όποιος με σκοπό να τελέσει ή να συμβάλει στην τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, να συμμετάσχει στις δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, με επίγνωση του γεγονότος ότι η εν λόγω συμμετοχή θα συμβάλει στις εγκληματικές δραστηριότητες αυτής της ομάδας ή με σκοπό να προσφέρει ή να παρακολουθήσει εκπαίδευση για τέλεση τρομοκρατικών πράξεων, πραγματοποιεί ταξίδι το οποίο διευκολύνει την πραγμάτωση του σκοπού του.»

15. Η διάταξη του άρθρου 187Β παράγραφος 1 εδάφιο τελευταίο αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ίδιο ισχύει όταν ο μεμονωμένος τρομοκράτης τελεί ή σκοπεύει να τελέσει μόνο πλημμελήματα.»

16. Στη διάταξη του άρθρου 187Β προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Κατά την επιμέτρηση της ποινής των εγκλημάτων της παραγράφου 1 λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων κρατών - μερών της Σύμβασης της Βαρσοβίας της 16ης Μαΐου 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη νομοποίηση, ανίχνευση, κατάσχεση και δήυση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.»

17. Οι διατάξεις του άρθρου 213 παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Αν όμως ο κύριος των νομισμάτων ή του υλικού από το οποίο κατασκευάστηκαν είναι αποδεδειγμένα αμέτοχος στην παραχάραξη, τα νομίσματα αχρηστεύονται ως νομίσματα και αποδίδονται ύστερα από αυτό στον κύριο.»

«3. Τα νομίσματα που κατάσχονται ως ύποπτα προϊόντα παραχάραξης, αποστέλλονται στο αντίστοιχο Εθνικό Κέντρο Ανάλυσης ή Εθνικό Κέντρο Ανάλυσης Κερμάτων Ευρώ για ανάλυση, ανίχνευση και εντοπισμό περαιτέρω

προϊόντων παραχάραξης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση κατά την ποινική διαδικασία.»

18. Η διάταξη του άρθρου 235 παράγραφος 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος δεν απέτρεψαν από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχο τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων.»

19. Στη διάταξη του άρθρου 236 οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα των υπαλλήλου, ο υπάιτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή.»

«3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας, δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων.»

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε και για τη δίωξη του πλημμελήματος της παραγράφου 1 δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 6 παράγραφος 3 έγκληση ή αίτηση.»

20. Η διάταξη του άρθρου 237 παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης της προηγούμενης παραγράφου.»

21. Προστίθεται νέο άρθρο 237B που έχει ως εξής:

«Άρθρο 237B

Για την εφαρμογή των άρθρων 235 και 236, υπάλληλοι θεωρούνται και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή μη και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση σε οργανισμούς ή επιχειρήσεις οποιασδήποτε νομικής μορφής που ανήκουν εξ ολοκλήρου ή κατά την πλειοψηφία των μετοχών τους στο Κράτος, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή των οποίων τη διοίκηση διορίζει εξ ολοκλήρου ή κατά πλειοψηφία το Κράτος ή οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης ή τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.»

Άρθρο 4

Τροποποιήσεις στα άρθρα 272, 290, 290Α και 291, 308 του Ποινικού Κώδικα

1. Στη διάταξη του άρθρου 272 η παράγραφος 2 αναριθμείται σε 3 και προστίθεται νέα παράγραφος 2 που έχει ως εξής:

«2. Η πράξη της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη αν ο υπαίτιος την τελεί ενώ διαπράττει διατάραξη κοινής ειρήνης (άρθρο 189 παρ. 1-3).»

2. Η διάταξη του άρθρου 290 παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας στους δρόμους: α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή οχημάτων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή δ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, τιμωρείται: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη άλλου ή προκάλεσε βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.»

3. Η διάταξη του άρθρου 290Α παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης, ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.»

4. Η διάταξη του άρθρου 291 παρ. 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας μέσω σταθερής τροχιάς, πλοίων ή αεροσκαφών

α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή συγκοινωνιακών μέσων,

β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων,

γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή

δ) με παραβίαση των κανόνων τεχνικού ελέγχου ή ασφαλούς φόρτωσης των συγκοινωνιακών μέσων,

ε) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες, για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις τιμωρείται: αα) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κοινός

κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.»

5. Στη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 308 μετά τις λέξεις «με την εκτέλεσή της» και πριν από το κόμμα, προστίθεται η φράση «ή υπάλληλος του πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης και η πράξη τελέστηκε με αφορμή τον πλειστηριασμό».

Άρθρο 5

Τροποποιήσεις στο άρθρο 374 του Ποινικού Κώδικα

Η διάταξη του άρθρου 374 παράγραφος 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η κλοπή τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή αν: α) ο υπαίτιος αφαιρεί από τόπο προορισμένο για θρησκευτική λατρεία, πράγμα αφιερωμένο σε αυτή καλλιτεχνικής ή αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας, β) ο υπαίτιος αφαιρεί πράγμα επιστημονικής ή καλλιτεχνικής ή αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας που βρίσκεται σε συλλογή εκτεθειμένη σε κοινή θέα ή σε δημόσιο οίκημα ή σε άλλο δημόσιο τόπο, γ) η συνολική αξία των αφαιρεθέντων αντικειμένων υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ, ή δ) τελέστηκε από δύο ή περισσότερους που είχαν οργανωθεί με σκοπό την τέλεση κλοπών.»

Άρθρο 6

Τροποποιήσεις στο άρθρο 465 του Ποινικού Κώδικα και μεταβατική διάταξη

1. Στη διάταξη του άρθρου 465 προστίθεται εδάφιο δεύτερο ως εξής:

«Σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του άρθρου 80 του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα με χρηματική ποινή του άρθρου 57 του προϋχόντος ΠΚ ή ειδικών ποινικών νόμων που εξακολουθούν να ισχύουν, αυτές εκτίονται αθροιστικά.»

2. Μεταβατική διάταξη

Εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες, που έχουν ανοίξει χωρίς την υποβολή εγκλήσεως με αντικείμενο πράξεις απιστίας για τη δίωξη των οποίων απαιτείται έγκληση στον παρόντα νόμο ενώ διώκονταν αυτεπαγγέλτως υπό το προϊσχύσαν δίκαιο, συνεχίζονται, εφόσον ο δικαιούμενος να υποβάλει έγκληση, δηλώσει εντός τεσσάρων μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου ότι επιθυμεί την πρόδοό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 7

Τροποποιήσεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 4620/2019

1. α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Το συμβούλιο των πλημμελειοδικών και το τριμελές πλημμελειοδικείο συγκροτείται από τον πρόεδρο πρωτοδικών ή τον αναπληρωτή του και δύο πρωτοδίκες.»

β) Η παράγραφος 3 του άρθρου 4 ΚΠΔ καταργείται.

2. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 14 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «στ) ο δικαστής που έχει συμπράξει στην έκδοση του παραπεμπτικού βουλεύματος ειδικά στη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, εκτός αν δεν είναι εφικτή η συγκρότηση του δικαστηρίου από άλλα πρόσωπα.»

3. Το άρθρο 29 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 29. – Δικαίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης για την αναβολή ή αναστολή της ποινικής δίωξης.

Στα πολιτικά εγκλήματα, καθώς και στα εγκλήματα μεταξύ ευρύτερου Ελληνικού και αλλοδαπού Δημοσίου από τα οποία μπορούν να διαταραχθούν οι διεθνείς σχέσεις του κράτους, με την εξαίρεση της δωροδοκίας και της δωροληψίας κάθε είδους, ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει το δικαίωμα με προηγούμενη σύμφωνη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου να αναβάλει την έναρξη της ποινικής δίωξης ή να αναστείλει την ποινική δίωξη επ' αόριστον.»

4. α) Στο τέλος του εδαφίου α' της παραγράφου 3 του άρθρου 33 ΚΠΔ μετά από τις λέξεις «βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία» προστίθενται οι λέξεις «εξαιρουμένων των περιπτώσεων του άρθρου 35 παρ. 3».

β) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 35 ΚΠΔ μετά το β' εδάφιο προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Με τον ίδιο τρόπο σε καθεμιά από τις ανωτέρω εισαγγελίες ορίζεται και ένας νεότερος στην επετηρίδα αντεισαγγελέας εφετών, ως νόμιμος αναπληρωτής του.»

γ) Η παράγραφος 3 του άρθρου 35 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην αρμοδιότητα του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν υπουργοί ή υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που διαπράττουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου (ευρωβουλευτές) που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13 περ. α' ΠΚ και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπάιτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτή, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ιδίων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.»

5. α) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 43 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών» προστίθενται οι λέξεις «διατηρώντας το δικαίωμα να διατάξει προηγούμενως προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού».

β) Στο τέλος του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 43 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις» προστίθενται οι λέξεις «προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης».

γ) Το εδάφιο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 43 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει είτε τη συμπλήρωση προκαταρκτικής εξέτασης είτε την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαιολογούν, προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης.»

δ) Στο β' εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 43 ΚΠΔ οι λέξεις «διατάσσει τη» αντικαθίστανται με τις λέξεις «διατάσσεται η».

6. α) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «375 παρ. 1» τίθεται κόμμα (,) και προστίθενται οι λέξεις «386 παρ. 1 εδάφιο α', 386Α παρ. 1, 386Β παρ. 1 περ. α'».

β) Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 48 ΚΠΔ καταργείται.

γ) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 49 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «375 παρ. 2 και 3» τίθεται κόμμα (,) και προστίθενται οι λέξεις «386 παρ. 1 εδάφιο β' και παρ. 2, 386Α παρ. 1 εδάφιο β' και παρ. 3, 386Β παρ. 1 περ. β'».

δ) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 50 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «405 παρ. 2 ΠΚ» και πριν το κόμμα προστίθενται οι λέξεις «καθώς και στα προβλεπόμενα στον ν. 2803/2000».

7. α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 51 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2, 3 και 4.»

β) Η παράγραφος 3 του άρθρου 51 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξη του που επιδίδεται στον εγκαλούμενο.»

γ) Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 52 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.»

8. Στο άρθρο 57 ΚΠΔ προστίθεται παράγραφος 4 που έχει ως εξής:

«4. Ο εισαγγελέας μπορεί επίσης να απόσχει από τη δίωξη συγκεκριμένου προσώπου, εάν ύστερα από τη διενέργεια ευρωπαϊκής δικαστικής συνδρομής προκύψει ότι έχει ήδη ασκηθεί δίωξη σε βάρος του για τα ίδια πραγματικά περιστατικά σε άλλο κράτος -μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

9. α) Το άρθρο 64 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 64. – Νομιμοποίηση κληρονόμων.

Αν αποβιώσει ο κατά το προηγούμενο άρθρο δικαιούμενος, οι κληρονόμοι του συνεχίζουν τη δηλωθείσα πριν τον θάνατό του παράσταση για την υποστήριξη της κατηγορίας. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση οιονεί καθολικής διαδοχής νομικού προσώπου.»

β) Στο τέλος του άρθρου 65 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο β' που έχει ως εξής:

«Η δήλωση παράστασης στο ακροατήριο θεωρείται ως συνέχεια της δήλωσης που έγινε στην προδικασία.»

γ) Η παράγραφος 2 του άρθρου 83 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στο ακροατήριο η σχετική δήλωση που γίνεται από συνήγορο που έχει διοριστεί σύμφωνα με τον κώδικα από τον παριστάμενο για την υποστήριξη της κατηγορίας καταχωρίζεται στα πρακτικά.»

δ) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 86 ΚΠΔ οι λέξεις «της ανάκρισης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «της ανακριτικής διαδικασίας».

10. Στο τέλος του εδαφίου α' της παραγράφου 3 του άρθρου 99 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «για κακούργημα» και πριν την τελεία προστίθεται η φράση «, εκτός αν ο τελευταίος δηλώσει ρητά και ανέκκλητα ότι παραιτείται από το δικαίωμά του αυτό».

11. Το άρθρο 110 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 110. – Μονομελές εφετείο

Στη δικαιοδοσία του μονομελούς εφετείου ανήκουν:

α) Η εκδίκαση των κακούρημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον για αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής ή διαπραγμάτευσης.

β) Η εκδίκαση των περιοριστικά απειλησθέντων κακούρημάτων της διακεκριμένης κλοπής (άρθρο 374 ΠΚ), της ληστείας (άρθρο 380 ΠΚ), της παράτυπης μεταναστεύσης (ν. 4251/2014) και του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά (ν. 4139/2013), εκτός αν στον νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης, οπότε αυτά υπάγονται στη δικαιοδοσία του τριμελούς εφετείου.

γ) Η εκδίκαση των υποθέσεων συγχώνευσης των ποινών με τον καθορισμό συνολικής ποινής στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 551.»

12. α) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 111 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «άρθρα 159, 235» τίθεται κόμμα (,) και προστίθεται ο αριθμός «236».

β) Η παράγραφος 7 του άρθρου 111 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς πλημμελειοδικείου.»

13. Το στοιχείο Β' της παραγράφου 1 του άρθρου 113 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Β. Το τριμελές δικαστήριο ανηλίκων δικάζει τις αξιόποινες πράξεις που τελούνται από ανηλίκους που έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους και αναφέρονται στο άρθρο 127 ΠΚ.»

14. α) Το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 120 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε αυτήν την περίπτωση έχει δυναμικά τις εξουσίες του άρθρου 315.»

β) Το εδάφιο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 120 ΚΠΔ καταργείται.

γ) Το εδάφιο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 120 ΚΠΔ καταργείται.

15. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 124 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Για εγκλήματα που διαπράχθηκαν στον Νομό Αττικής και σχετίζονται με ναυτικές διαφορές αρμόδια είναι τα δικαστήρια του Πειραιά.»

16. Στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 126 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης» προστίθενται οι λέξεις «ή της προανάκρισης».

17. Το εδάφιο γ' του άρθρου 127 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση ή οι περιοριστικοί όροι που έχουν επιβληθεί διατηρούνται μέχρι να αποφανθεί το αρμόδιο δικαστικό όργανο.»

18. α) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 132 ΚΠΔ, αμέσως μετά τη λέξη «εισαγγελέα» απαλείφονται οι λέξεις «ή του επιτρόπου».

β) Η παράγραφος 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ καταργείται.

γ) Η παράγραφος 3 του άρθρου 132 ΚΠΔ αναριθμείται σε παρ. 2.

19. α) Το εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 138 ΚΠΔ καταργείται.

β) Στο άρθρο 138 ΚΠΔ προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Αντίγραφο της πρότασης επί παρεμπιπτόντων ζητημάτων μπορούν να λάβουν οι διάδικοι μετά από αίτησή τους, αφού ειδοποιηθούν έστω και τηλεφωνικά, μόνον όταν αυτή αφορά τα δικονομικά μέτρα του άρθρου 282 ή διαφωνία κατ' άρθρο 307 ή αίτημα διαδίκου, οπότε η δικογραφία διαβιβάζεται στον ανακριτή ή στο συμβούλιο, μετά παρέλευση 24 ωρών.»

20. Η παράγραφος 4 του άρθρου 142 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι αποφάσεις που αναβάλλουν τη δίκη κατά τα άρθρα 59, 61, 349 ή 352, χωρίς να έχει προηγηθεί έρευνα αποδεικτικών μέσων, δεν είναι αναγκαίο να καθαρογράφονται κατά τις προηγούμενες παραγράφους. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του οικείου δικαστηρίου, μπορεί να καθορίζεται για ποιες επιπλέον αποφάσεις δεν είναι αναγκαία η καθαρογραφή. Σε κάθε περίπτωση καθαρογράφονται οι ερήμην καταδικαστικές αποφάσεις, οι προπαρασκευαστικές αποφάσεις με τις οποίες λύεται οριστικά ένα ζήτημα, καθώς και εκείνες στις οποίες έχει δηλωθεί παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας.»

21. α) Η παράγραφος 4 του άρθρου 143 ΚΠΔ καταργείται.

β) Το εδάφιο β' της παραγράφου 5 του άρθρου 143 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η εφαρμογή της τήρησης των πρακτικών με φωνοληψία, καθώς και η εφαρμογή της εικονοτηλεδιάσκεψης στην ποινική δίκη γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης που καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής της.»

γ) Η παράγραφος 5 του άρθρου 143 ΚΠΔ αναριθμείται σε παράγραφο 4.

22. Το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 175 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Μπορεί όμως το δικαστήριο να αναβάλει τη συζήτηση, αν κρίνει ότι από την ακυρότητα, μολονότι δεν προτάθηκε, είναι δυνατό να παραβιαστούν τα δικαιώματα υπεράσπισης του κατηγορουμένου ή του παριστάμενου προς υποστήριξη της κατηγορίας.»

23. α) Η παράγραφος 4 του άρθρου 176 ΚΠΔ καταργείται.

β) Η παράγραφος 5 του άρθρου 176 ΚΠΔ αναριθμείται σε παράγραφο 4.

24. Στο εδάφιο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 178 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «Οι δικαστές» προστίθενται οι λέξεις «και οι εισαγγελείς».

25. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 188 ΚΠΔ το στοιχείο «γ» αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) όσοι καταδικάστηκαν για κακούργημα ή πλημμέλημα που συνεπαγόταν υπό την ισχύ του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα τη στέρηση των πολιτικών τους δικαιω-

μάτων ή συνεπάγεται την αποστέρηση θέσεων και αξιωμάτων (άρθρο 60 ΠΚ) ή παραπέμφθηκαν αμετάκλητα για εγκλήματα που συνεπάγονται τέτοιες στερήσεις, καθώς και εκείνοι από τους οποίους έχει αφαιρεθεί η άδεια να ασκούν το επάγγελμά τους, όσο χρόνο διαρκούν οι στερήσεις αυτές.»

26. α) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 243 ΚΠΔ οι λέξεις «με τα άρθρα 240 και 241» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με τα άρθρα 240, 241 και 245 παρ. 1 εδάφιο δ' έως ζ'».

β) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 243 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, αν ενεργείται προκαταρκτική εξέταση για τις πράξεις των άρθρων 187 και 187Α του ΠΚ, είναι δυνατόν να διαταχθούν με την αιτιολογία του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 254 και οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού ειδικές ανακριτικές πράξεις, μετά από έγγραφη παραγγελία του εισαγγελέα που ενεργεί κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 εδάφιο γ' έως στ' του άρθρου 254.»

27. α) Στο εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ, όπως η ανωτέρω παράγραφος τροποποιήθηκε με το άρθρο 96 περίπτωση ια' του ν. 4623/2019, οι λέξεις «των άρθρων 322 παρ. 3 εδάφιο α' περίπτωση γ' και 323 εδάφιο γ' περίπτωση γ'» αντικαθίστανται με τις λέξεις «των άρθρων 43 παρ. 2 εδάφιο β', 322 παρ. 3 εδάφιο α' περίπτωση γ' και 323 εδάφιο γ' περίπτωση γ'».

β) Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ, όπως η ανωτέρω παράγραφος τροποποιήθηκε με το άρθρο 96 περίπτωση ια' του ν. 4623/2019, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με το εδάφιο α' είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιόν του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγέλαντα εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής τα Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια.

Η προανάκριση περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο ή γ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακούργημα. Στην τελευταία περίπτωση, η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται, εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό

συμβούλιο.»

γ) Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 245 ΚΠΔ απαλείφεται η λέξη «αυτεπάγγελτη».

28. Το άρθρο 253 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 253. - Προϋποθέσεις για τη διενέργεια έρευνας.

Αν διεξάγεται ανακριτική διαδικασία για κακούργημα ή πλημμέλημα, έρευνα διενεργείται, κι αν αυτή αφορά κατοικία με την παρουσία πάντοτε εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας, όταν μπορεί βάσιμα να υποτεθεί ότι η βεβαίωση του εγκλήματος, η αποκάλυψη ή η σύλληψη των δραστών ή τέλος η βεβαίωση ή η αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε, είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί ή να διευκολυνθεί μόνο με αυτήν.»

29. Το εδάφιο γ' του άρθρου 274 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ανακρίνων, αφού προηγουμένως διατυπώσει τη γνώμη του ο εισαγγελέας, έχει την υποχρέωση με διάταξη του να αιτιολογεί την απόρριψη των αποδεικτικών αιτημάτων του άρθρου 102.»

30. α) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 288 ΚΠΔ η φράση «Το ένταλμα για την προσωρινή κράτηση ή η διάταξη που ορίζει τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 282 περιέχει» αντικαθίσταται με τη φράση «Το ένταλμα για την προσωρινή κράτηση ή η διάταξη επιβολής κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή περιοριστικών όρων περιέχει».

β) Το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 290 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η προσφυγή γίνεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την προσωρινή κράτηση και συντάσσεται έκθεση δήλωσης ή εγχείρισης δικογράφου από τον γραμματέα των πλημμελειοδικών ή από εκείνον που διευθύνει τις φυλακές, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 474 παρ. 1.»

γ) Ο τίτλος του άρθρου 291 ΚΠΔ «Άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης και των περιοριστικών όρων.» αντικαθίσταται με τον τίτλο «Άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης, του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και των περιοριστικών όρων.»

δ) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 291 ΚΠΔ οι λέξεις «ή επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ή επιβλήθηκαν οι περιοριστικοί όροι ή ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση».

ε) Το εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 291 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Εκείνος που προσωρινά κρατείται ή εκείνος στον οποίο έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι ή κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, μπορεί να υποβάλει αίτηση στον ανακριτή για την άρση των μέτρων αυτών ή για την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους ή με κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή για την αντικατάσταση του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση με περιοριστικούς όρους ή των περιοριστικών όρων με άλλους.»

στ) Το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 291 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Ο ανακριτής, με γραπτή γνώμη του εισαγγελέα, μπορεί με αιτιολογημένη διάταξη του να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση με περιοριστικούς όρους ή αυτούς ή τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση με προσωρινή κράτηση (άρθρο 296).»

ζ) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 294 ΚΠΔ οι λέξεις «να άρει την προσωρινή κράτηση ή να την

αντικαταστήσει με περιοριστικούς όρους ή να άρει ή να αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν τεθεί με άλλους» αντικαθίστανται με τις λέξεις «να άρει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση με κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να αντικαταστήσει τα προηγούμενα μέτρα με περιοριστικούς όρους ή να άρει ή να αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν τεθεί με άλλους».

η) Στο στοιχείο γ' του άρθρου 382 ΚΠΔ αμέσως μετά τις λέξεις «προσωρινής κράτησης» προστίθενται οι λέξεις «ή διατάχθηκε κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση».

31. α) Η παράγραφος 3 του άρθρου 301 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο εισαγγελέας τάσσει προθεσμία δεκαπέντε ημερών στους διαδίκους για τη σύνταξη του πρακτικού συνδιαλλαγής, στο οποίο περιέχεται η ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται και βεβαιώνεται η απόδοση του πράγματος ή η εντελής ικανοποίηση της ζημίας που αναφέρεται στην κατηγορία. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί ύστερα από αίτηση ενός εκ των διαδίκων ή και αυτεπαγγέλτως για δεκαπέντε ημέρες.»

β) Στον τίτλο του άρθρου 302 ΚΠΔ οι λέξεις «μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μέχρι το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας».

γ) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 302 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο β' που έχει ως εξής:

«Αν έχει γίνει επίδοση της κλήσης ή του κλητηρίου θεσπίσματος και η δικάσιμος που ορίστηκε υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες, ο εισαγγελέας μπορεί να αποσύρει την υπόθεση από την ορισθείσα δικάσιμο και να ορίσει κατ' απόλυτη προτεραιότητα νέα δικάσιμο, στην οποία να εισαγάγει το αίτημα του κατηγορουμένου στο αρμόδιο δικαστήριο.»

δ) Το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 302 αντικαθίσταται ως εξής: «Στην περίπτωση των κακουργημάτων του προηγούμενου άρθρου το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που είναι αρμόδιο να κρίνει την ουσία της υπόθεσης, αν έχει υποβληθεί αίτημα σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο ή υποβληθεί μέχρι το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας, μπορεί να διακόψει τη συζήτηση της υπόθεσης και να τάξει προθεσμία έως δεκαπέντε ημερών στους συνηγόμενους των διαδίκων για τη σύνταξη πρακτικού συνδιαλλαγής, στο οποίο περιέχεται ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται και βεβαιώνεται η πλήρης ικανοποίηση του ζημιωθέντος, όπως ορίζεται στις παρ. 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου.»

ε) Στο άρθρο 302 ΚΠΔ μετά την παράγραφο 3 προστίθεται νέα παράγραφος που αριθμείται ως παράγραφος 4 και έχει ως εξής:

«4. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ενεργεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού στην περίπτωση των πλημμελημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 216 παράγραφος 1 και 2, 242 παράγραφος 1 ΠΚ και στους νόμους 1599/1986, 2803/2000, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013, καθώς και των πλημμελημάτων που χωρίς βία ή απειλή στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και της προσωπικότητας.»

στ) Στο άρθρο 302 ΚΠΔ οι υφιστάμενες παράγραφοι 4, 5, 6 και 7 αναριθμούνται σε παραγράφους 5, 6, 7 και 8.

ζ) Το εδάφιο α' της παραγράφου 7 (παράγραφος 6 πριν

την αναρίθμηση) του άρθρου 302 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το πρακτικό συνδιαλλαγής και τα στοιχεία της λοιπής δικογραφίας, κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο και επιβάλλει σε αυτόν, κατά το άρθρο 79 ΠΚ, ποινή που δεν υπερβαίνει επί κακουργημάτων τα δύο έτη, ή επί επιβαρυντικών περιστάσεων τα τρία έτη, και επί πλημμελημάτων τους έξι και δώδεκα μήνες αντίστοιχα.»

32. α) Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 303 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 302 ισχύουν αναλόγως.»

β) Το εδάφιο δ' της παραγράφου 7 του άρθρου 303 αντικαθίσταται ως εξής: «Η υποβολή του αιτήματος διαπραγμάτευσης δεν αποτελεί υποχρεωτικό λόγο αναβολής της δίκης, μπορεί όμως το δικαστήριο να διακόψει τη συζήτηση και να τάξει προθεσμία έως δεκαπέντε ημερών για τη σύνταξη του πρακτικού διαπραγμάτευσης σύμφωνα με την παράγραφο 4.»

33. α) Το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 308 ΚΠΔ καταργείται.

β) Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 308 ΚΠΔ οι λέξεις «του εδ. α'» αντικαθίστανται με τη λέξη «αυτή».

γ) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 309 ΚΠΔ, μετά τις λέξεις «374 και 380 ΠΚ» και πριν το κόμμα (,) τίθενται οι λέξεις «εφόσον η υπόθεση ανήκει στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του μονομελούς ή τριμελούς εφετείου».

δ) Το εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 320 ΚΠΔ τροποποιείται ως εξής:

«Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 169 παρ. 2, 302 παρ. 2 και 324.»

34. Η παράγραφος 4 του άρθρου 321 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η τήρηση των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 εδάφιο α' και β' επιβάλλεται με ποινή ακυρότητας του κλητηρίου θεσπίσματος και της κλήσης. Η μη τήρηση του εδαφίου γ' της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού έχει ως συνέπεια το απαράδεκτο της συζήτησης.»

35. α) Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 322 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.»

β) Το εδάφιο β' του άρθρου 323 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η προσφυγή υποβάλλεται στον γραμματέα της εισαγγελίας εφετών ή στα όργανα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου και ως προς τις διατυπώσεις άσκησης της εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου.»

36. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 340 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής η ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο καλύπτει και κάθε επόμενη διαδικαστική φάση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης σε πρώτο βαθμό.»

37. α) Στο τέλος του άρθρου 410 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «με υφ' όρον αναστολή αυτής» και πριν την τελεία προστίθενται οι λέξεις «καθώς και τις τυχόν παρεπόμενες ποινές και μέτρα ασφαλείας, καθορίζοντας ταυτόχρονα την τύχη των κατασχεθέντων».

β) Το άρθρο 414 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 414. - Ένδικο μέσα.

Κατά της απόφασης που εκδίδεται, ύστερα από την αποδοχή των αντιρρήσεων, με την κοινή διαδικασία επιτρέπεται η άσκηση των ενδίκων μέσων που προβλέπονται από τον κώδικα.»

γ) Το άρθρο 415 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 415. - Μη δέσμευση από την απαγόρευση χειροτέρευσης.

Το δικαστήριο που δικάζει ύστερα από την αποδοχή των αντιρρήσεων σε πρώτο βαθμό, δεν δεσμεύεται από τη διάταξη του άρθρου 470 του κώδικα.»

δ) Στο εδάφιο α' του άρθρου 416 ΚΠΔ μετά τη λέξη «εκτελείται» προστίθενται οι λέξεις «σύμφωνα με τα άρθρα 545 επ.»

38. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 432 ΚΠΔ μετά το εδάφιο α' προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής η ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο καλύπτει και κάθε επόμενη διαδικαστική φάση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης σε πρώτο βαθμό.»

39. Το στοιχείο γ' του άρθρου 438 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «γ) αν πρόκειται για έγκλημα που κατά τους ελληνικούς νόμους χαρακτηρίζεται ως πολιτικό, στρατιωτικό, φορολογικό ή του τύπου ή, εξαιρουμένων των προβλεπόμενων στον ΠΚ εγκλημάτων κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας, διώκεται μόνο ύστερα από έγκληση αυτού που αδικήθηκε ή όταν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι η έκδοση ζητείται για λόγους πολιτικούς.»

40. Το εδάφιο γ' του άρθρου 465 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κρίση εκφέρεται μία μόνο φορά από τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών.»

41. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 471 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Αν το βούλευμα αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, ποτέ δεν αναστέλλεται η απόλυσή του από τις φυλακές.»

42. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 473 ΚΠΔ προστίθενται εδάφια, τα οποία έχουν ως εξής:

«Σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης, που εκδόθηκε ερήμην του κατηγορουμένου, χωρίς αυτός να έχει εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιό του δικηγόρο ή να έχει κλητευθεί αυτοπροσώπως ή να έχει ενημερωθεί με άλλα μέσα κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύεται ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και με βάση την οποία εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η απόφαση επιδίδεται εκ νέου στον κατηγορούμενο αμέσως μετά την σε εκτέλεση του εντάλματος παράδοσή του στις αρμόδιες ελληνικές αρχές, εκτός αν αυτή του επιδόθηκε ήδη αυτοπροσώπως ή έχει δηλωθεί ρητά από αυτόν η η αμφισβήτησή της. Η νέα επίδοση αποτελεί την αφετηρία της ανωτέρω προθεσμίας άσκησης ενδίκων μέσων. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της αρχικής και της νέας επίδοσης αναστέλλεται η προθεσμία παραγραφής του εγκλήματος.»

43. Η παράγραφος 1 του άρθρου 476 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα ή χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις που ορίζονται από τον νόμο για την άσκησή του, καθώς και όταν έγινε νό-

μιμα παραίτηση από το ένδικο μέσο ή όταν τούτο ασκείται για δεύτερη φορά ή σε κάθε άλλη περίπτωση που ο νόμος ρητά προβλέπει ότι το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον συνήγορο αντίκλητό του, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο. Ο εισαγγελέας οφείλει να ειδοποιήσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον αντίκλητό του για να προσέλθει στο συμβούλιο και να εκθέσει τις απόψεις του σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες πριν από την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο (συμβούλιο). Την ειδοποίηση ενεργεί ο γραμματέας της εισαγγελίας ή του συμβουλίου με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά), η οποία αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωσή του που επισυνάπτεται στη δικογραφία.»

44. Στην παρ. 3 του άρθρου 483 ΚΠΔ μετά το εδάφιο α' προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής: «Η προθεσμία για την αίτηση αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας έφεσης του εισαγγελέα εφετών.»

45. α) Στο άρθρο 486 ΚΠΔ προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Ο κατηγορούμενος μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης η οποία τον κηρύσσει αθώο λόγω ψυχικής ή διανοητικής διαταραχής κατά το άρθρο 34 του ΠΚ και επιβάλλει σε αυτόν μέτρο θεραπείας, σύμφωνα με το άρθρο 69Α του ΠΚ. Εκείνος στον οποίο έχει επιβληθεί το μέτρο θεραπείας μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου που διατάσσει την παράταση του μέτρου, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ΠΚ.»

β) Στο τέλος του άρθρου 500 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση άσκησης έφεσης κατά αθωωτικής απόφασης που επιβάλλει μέτρο θεραπείας, σύμφωνα με το άρθρο 69 του ΠΚ, καθώς και κατά απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου που διατάσσει την παράταση του μέτρου σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ΠΚ, ο ορισμός δικασίμου από τον αρμόδιο εισαγγελέα γίνεται υποχρεωτικά σε ημέρα που δεν απέχει περισσότερο από τρεις (3) μήνες από τη διαβίβαση των εγγράφων σε αυτόν.»

46. α) Στο στοιχείο «α» του άρθρου 489 ΚΠΔ οι λέξεις «πάνω από εξήντα ημερήσιες μονάδες» αντικαθίστανται με τις λέξεις «πάνω από δύο χιλιάδες ευρώ».

β) Στο στοιχείο «β» του άρθρου 489 ΚΠΔ οι λέξεις «πάνω από εκατόν είκοσι ημερήσιες μονάδες» αντικαθίστανται με τις λέξεις «πάνω από τρεις χιλιάδες ευρώ».

γ) Στο στοιχείο «ε» του άρθρου 489 ΚΠΔ οι λέξεις «κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου και τριμελούς εφετείου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς εφετείου».

47. α) Η παράγραφος 2 του άρθρου 490 ΚΠΔ καταργείται. Ο αριθμός «1» στην αρχή της πρώτης παραγράφου απαλείφεται και οι λέξεις «80 παρ.2» αντικαθίστανται από τις λέξεις «80 παρ.6».

β) Στο άρθρο 491 ΚΠΔ :

βα) Το υφιστάμενο εδάφιο του άρθρου 491 ΚΠΔ αριθμείται ως παράγραφος 1.

ββ) Προστίθεται παράγραφος 2 στο άρθρο 491 ΚΠΔ που έχει ως εξής:

«2. Για όλες τις περιπτώσεις έφεσης του παρόντος άρθρου, αλλά και για τις ασκούμενες από τον εισαγγελέα εφέσεις κατά τα άρθρα 489 και 490, απαιτείται η από το άρθρο 487 ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, εφόσον αυτές ασκούνται κατά του κατηγορουμένου προς χειροτέρευση της θέσης του.»

48. Το άρθρο 495 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 495. - Έφεση κατά του μέρους της απόφασης που προβλέπει την απόδοση ή τη δήμευση.

Κατά του μέρους της απόφασης που διατάσσει απόδοση των πραγμάτων που αφαιρέθηκαν ή των περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύθηκαν και των πειστηρίων ή δήμευση επιτρέπεται έφεση στον κατηγορούμενο, στον παρασταθέντα για την υποστήριξη της κατηγορίας και στον τρίτο, του οποίου τις αξιώσεις έκρινε η απόφαση (άρθρα 311 παρ. 2, 372 και 373), ανεξάρτητα από το αν αυτός παρέστη στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.»

49. α) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 497 ΚΠΔ οι λέξεις «περιορισμός σε σωφρονιστικό κατάστημα» αντικαθίστανται με τις λέξεις «περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων».

β) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 7 του άρθρου 497 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «Η αίτηση» προστίθενται οι λέξεις «, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο».

γ) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 497 ΚΠΔ οι λέξεις «τα οριζόμενα στο άρθρο 284, με την εξαίρεση της παραγράφου 2 του άρθρου 285» αντικαθίστανται με τις λέξεις «τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παράγραφο 1 του τελευταίου άρθρου».

50. Το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 498 ΚΠΔ που ορίζει ότι «Αν δεν διοριστεί αντίκλητος ή αν δεν δηλωθεί με ακρίβεια η κατοικία ή κάθε μεταβολή της, η απόφαση εκτελείται αμέσως με την φροντίδα του αρμόδιου εισαγγελέα» καταργείται.

51. Στο άρθρο 500 ΚΠΔ μετά το εδάφιο στ' προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Στην κλήση αναφέρεται ρητά ότι, αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπηθεί νομίμως από συνήγορο στη δικάσιμο ή στη μετ' αναβολή αυτής συζήτηση, η έφεσή του θα απορριφθεί ως ανυποστήρικτη. Σε περίπτωση έφεσης του εισαγγελέα εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του άρθρου 340.»

52. Το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 502 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η έφεση ασκήθηκε για αναρμοδιότητα και κριθεί από το δικαστήριο βάσιμη, το εφετείο ενεργεί κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 121 και 126 παρ. 2.»

53. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 512 ΚΠΔ μετά το εδάφιο γ' προστίθενται εδάφια με το εξής περιεχόμενο: «Στην κλήση αναφέρεται ρητά ότι, αν ο αναιρεσείων δεν παραστεί στη συζήτηση ή στη μετ' αναβολή αυτής με συνήγορο, η αναίρεσή του απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη. Σε περίπτωση αναίρεσης του εισαγγελέα εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του άρθρου 340.»

54. α) Στον τίτλο του άρθρου 513 ΚΠΔ η λέξη «πρότασης» αντικαθίσταται από τη λέξη «σημειώματος».

β) Στο εδάφιο α' του άρθρου 513 ΚΠΔ οι λέξεις «γραπτή

πρόταση» αντικαθίστανται από τη λέξη «σημείωμα».

γ) Στο εδάφιο β' του άρθρου 513 ΚΠΔ οι λέξεις «της πρότασης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του σημειώματος».

55. Στο άρθρο 523 ΚΠΔ μετά το εδάφιο α' προστίθεται νέο εδάφιο β', που έχει ως εξής:

«Η αίτηση για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης που δεν κρίθηκε πρέπει να υποβληθεί, με ποινή απαράδεκτου, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την καταγραφή της απόφασης του Αρείου Πάγου.»

56. α) Ο τίτλος του άρθρου 552 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής και της δήμευσης.»

β) Στο άρθρο 552 ΚΠΔ προστίθενται παράγραφοι 3 και 4 που έχουν ως εξής:

«3. Αν η δήμευση αφορά απαίτηση, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, επιμελείται της άμεσης λήψης των αναγκαίων αναγκαστικών μέτρων από τον διευθυντή του δημόσιου ταμείου, κατ' εφαρμογή του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, εκτός αν ειδική διάταξη ορίζει διαφορετικά.

4. Αν η δήμευση αφορά ακίνητο, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, κοινοποιεί αντίγραφο τους στον αρμόδιο φύλακα μεταγραφών ή προϊστάμενο του κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε, αν δε η απόφαση ή το βούλευμα είναι αμετάκλητα, να τα μεταγράψει.»

57. Στο άρθρο 553 ΚΠΔ προστίθεται παράγραφος 3 που έχει ως εξής:

«3. Οι παραπάνω παράγραφοι δεν εφαρμόζονται για χρηματικές ποινές που υπολογίζονται σε ημερήσιες μονάδες.»

58. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 572 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «α) στον εισαγγελέα ή τον τακτικό ανακριτή, για δικαστική αποκλειστική χρήση,»

59. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 590 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής:

«Εγκλήσεις που υποβλήθηκαν πριν την 1.7.2019 για κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, χωρίς την προσκόμιση παραβόλου, δεν θεωρούνται απαράδεκτες για τον λόγο αυτό μετά την 1.7.2019.»

60. Μεταβατικές διατάξεις:

α) Με εξαίρεση τις έρευνες σε κατοικία, οι λοιπές έρευνες που έχουν διενεργηθεί από την 1.7.2019 έως την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, είναι ισχυρές, ακόμα και αν δεν έγιναν με την παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής αρχής.

β) Διατηρείται η αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων σε υποθέσεις για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχει επιδοθεί πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 590 παράγραφος 3 εδάφιο β' του ΚΠΔ ή κλήση ή κλητήριο θεσπίσματος.

Στις περιπτώσεις της κατ' εξαίρεση περάτωσης της κυρίας ανάκρισης, για τις οποίες μετά την 1.7.2019 έχει διατυπωθεί σύμφωνη γνώμη του Προέδρου Εφετών για την παραπομπή στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγμάτων χωρίς να έχει γίνει επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος, η κλήτευση στο αρμόδιο κατά περίπτωση δικαστήριο γίνεται με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών.

γ) Υποθέσεις που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές, εάν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχει γίνει επίδοση κλητηρίου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης από το αρμόδιο δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί. Εκκρεμείς υποθέσεις που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας κι αν βρίσκονται σε άλλες δικαστικές, ανακριτικές και εισαγγελικές αρχές του Νομού Αττικής διαβάζονται με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιά ή στον Εισαγγελέα Εφετών Πειραιά.

Άρθρο 8

Διόρθωση παροραμάτων και παραδρομών στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 4620/2019

1) Στο άρθρο 19 παράγραφος 2 εδάφιο γ' οι λέξεις «είναι άκυρες» αντικαθίστανται από τις λέξεις «είναι αυτοδικαίως άκυρες».

2) Η παράγραφος 1 του άρθρου 105 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Όταν ενεργείται προανάκριση σύμφωνα με το άρθρο 245 παρ. 2, η εξέταση γίνεται όπως ορίζεται στις διατάξεις των άρθρων 273 και 274 και εκείνος που εξετάζεται έχει τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 95, 96, 97, 98, 100, 101 και 104.»

3) Στο άρθρο 115 παράγραφος 2 στο στοιχείο «γ» οι λέξεις «του άρθρου 17 παρ. 8 του ν. 1337/1983 για την «επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων, οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 94 παρ. 8 του ν. 4495/2017 για τον έλεγχο και προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις».

4) Στο άρθρο 125 οι λέξεις «τη φυλάκιση» αντικαθίστανται με τις λέξεις «την προσωρινή κράτηση».

5) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 133 τίθεται κόμμα μετά τις λέξεις «τους ανακριτικούς υπαλλήλους».

6) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 136 οι λέξεις «της προηγούμενης παραγράφου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 135».

7) Στο άρθρο 150 εδάφιο β' οι λέξεις «ή τον κατηγορούμενο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «ή τον ύποπτο ή τον κατηγορούμενο».

8) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 218 οι λέξεις «στις παραγράφους 2 έως 4» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στην παρ. 4».

9) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 218 οι λέξεις «στις παρ. 1 έως 5» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στην παρ. 4».

10) Στο εδάφιο α' του άρθρου 241 μετά τη λέξη «δημοσιότητα» τίθεται άνω τελεία « ».

11) α) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 244 ο αριθμός «15» αντικαθίσταται με τη λέξη «δεκαπέντε».

β) Στην παράγραφο 5 του άρθρου 244 οι λέξεις «Το συμβούλιο πλημμελειοδικών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο».

12) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 251 οι λέξεις «249 παρ. 2» αντικαθίστανται με τις λέξεις «249 παρ. 2 και 3». Στην παράγραφο 2 του άρθρου 251 οι λέξεις «και ο ανακριτικός υπάλληλος» αντικαθίστανται με τις λέξεις «και οι ανακριτικοί υπάλληλοι».

13) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 254:

α) οι λέξεις «207 εδάφιο α'» αντικαθίστανται με τις λέξεις «207 παρ. 1 και 2»,

β) οι λέξεις «της παρ. 1 του άρθρου 338» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 338»,

γ) οι λέξεις «των παρ. 1 και 4 του άρθρου 339» αντικαθίστανται με τις λέξεις «των παρ. 1 και 3 του άρθρου 339»,

δ) οι λέξεις «των παρ. 1 και 2 του άρθρου 342» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παρ. 1 του άρθρου 342».

14) Στο εδάφιο β' του άρθρου 258 οι αριθμοί «264-266» αντικαθίστανται με τους αριθμούς «267-268».

15) Στο άρθρο 296 πριν το στοιχείο «γ» και αμέσως μετά τη λέξη «φυγής» τίθεται άνω τελεία « ».

16) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 303 οι λέξεις «η παρ. 3 του παρόντος» αντικαθίστανται με τις λέξεις «η παρ. 4 του άρθρου 302».

17) Στο άρθρο 305 οι λέξεις «όπως ορίζει το άρθρο 4 παρ. 3» αντικαθίστανται με τις λέξεις «όπως ορίζει το άρθρο 4».

18) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 4 του άρθρου 308 ο αριθμός «99» αντικαθίσταται με τον αριθμό «100».

19) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 321 μετά τις λέξεις «Αντίγραφο του» προστίθενται οι λέξεις «κλητήριου θεσπίσματος ή της κλήσης».

20) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 324 ΚΠΔ οι λέξεις «στο εδάφιο β' της παρ. 1» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στην παρ. 1».

21) Στο τέλος του εδαφίου γ' του άρθρου 325 μετά τις λέξεις «ο εισαγγελέας εφετών» προστίθενται οι λέξεις «ή το συμβούλιο εφετών».

22) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 326 οι λέξεις «Στις περιπτώσεις των άρθρων 354 και 363» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Στις περιπτώσεις των άρθρων 353 παρ. 1 και 363».

23) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 334 οι λέξεις «Αν, παρ' όλα αυτά, ο εισαγγελέας επιμένει» αντικαθίσταται με τις λέξεις «Αν, παρ' όλα αυτά, ένας από τους παραπάνω επιμένει».

24) Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 340, οι λέξεις «της παρ. 2» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παρ. 3».

25) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 349 οι λέξεις «κατ' άρθρο 340 παρ. 2» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κατ' άρθρο 340 παρ. 3».

26) Στο άρθρο 356 οι λέξεις «με τα άρθρα 326 έως 328» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με τα άρθρα 321 παρ. 6 και 326 έως 328».

27) Στο άρθρο 380 στο στοιχείο α' πριν τις λέξεις «οι κληρικοί» προστίθεται η λέξη «ισοβίως» και στο στοιχείο β' μετά τις λέξεις «οι Υπουργοί» προστίθενται οι λέξεις «, οι Υφυπουργοί».

28) Στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 391 στη φράση «και σε άλλη δικάσιμο της δωδεκαήμερης περιόδου για την οποία κλητεύθηκαν» αντικαθίσταται η λέξη «κλητεύθηκαν» με τη λέξη «κληρώθηκαν».

29) Στο εδάφιο β' του άρθρου 395 μετά τις λέξεις «Επίσης δεν περιλαμβάνονται στην κληρωτίδα τα ονόματα των ενόρκων που» προστίθενται οι λέξεις «συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης ή».

30) Στο άρθρο 433 οι λέξεις «Το προηγούμενο άρθρο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Η παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου».

31) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 452 οι λέξεις «σε αυτόν» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σε αυτό».

32) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 478 οι λέξεις «β) της

ευθείας εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης» αντικαθίστανται με τις λέξεις «β) της εσφαλμένης ερμηνείας ή ευθείας εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης».

33) α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 501 οι λέξεις «στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στην περίπτωση της παρ. 3 του άρθρου 340».

β) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 501 η λέξη «διαδίκου» αντικαθίσταται με τη λέξη «προσώπου».

34) α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 502 οι λέξεις «της παρ. 2 του άρθρου 340» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παρ. 3 του άρθρου 340».

β) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 502 οι εντός παρενθέσεως λέξεις «(άρθρα 170 και 171)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «(άρθρα 171 και 172)».

35) Στο άρθρο 519 στη φράση «που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α', Β', Γ', Δ' και Θ'» μετά το γράμμα «Δ'» τίθεται κόμμα «,» και προστίθεται το γράμμα «Η'».

36) Στο εδάφιο δ' του άρθρου 529 οι λέξεις «του άρθρου 525 παρ. 1 αρ. 4» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 525 παρ. 1 αρ. 5».

37) Στο άρθρο 586 στο στοιχείο «ε» μετά τις λέξεις «το άρθρο μόνο παρ. 3 ν. 2243/1994» προστίθενται οι λέξεις «, καθώς και το άρθρο 46 ν. 5060/1931».

38) Στο εδάφιο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 590 οι λέξεις «στο τριμελές πλημμελειοδικείο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στο αρμόδιο πλημμελειοδικείο».

Άρθρο 9 Λοιπές διατάξεις

1. Τροποποίηση του άρθρου 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα.

Το κείμενο του ισχύοντος άρθρου 214 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, που κυρώθηκε με τον ν. 2287/1995, λαμβάνει αριθμό παραγράφου 1 και προστίθεται δεύτερη παράγραφος που έχει ως εξής:

«2. Στην περίπτωση του άρθρου 551 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί το τριμελές αναθεωρητικό δικαστήριο. Στην περίπτωση του άρθρου 301 ΚΠΔ την αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ασκεί το πενταμελές στρατοδικείο. Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 303 ΚΠΔ τις αρμοδιότητες των εισαγγελέων πλημμελειοδικών και εφετών ασκεί ο εισαγγελέας του στρατιωτικού δικαστηρίου. Μετά την σύνταξη πρακτικού διαπραγμάτευσης κατ' άρθρο 303 παρ. 6 ΚΠΔ η υπόθεση εισάγεται στο καθ' ύλη αρμόδιο δικαστήριο.»

2. Τροποποίηση της παραγράφου 5 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018.

Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Τα χρονικά όρια διάρκειας των μέτρων δέσμευσης που περιγράφονται στο εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 34 ΚΠΔ ισχύουν και για την περίπτωση που η απαγόρευση της κίνησης λογαριασμών, τίτλων και χρηματοπιστωτικών προϊόντων, του ανοίγματος θυρίδων και της μεταβίβασης ή εκποίησης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου, διατάσσεται από τον Πρόεδρο της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου.»

3. Τροποποίηση των άρθρων 97, 98 και 100 του ν. 4622/2019.

α) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 97, καθώς και στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του ν. 4622/2019 απαλείφονται οι λέξεις «ή προανάκριση», «ή προανακρίσεις», «ή προανάκρισης».

β) Το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 αντικαθίσταται ως εξής: «Ο εποπτεύων Εισαγγελέας Εφετών, αν η υπόθεση δεν ανήκει στην αρμοδιότητα των ειδικών Εισαγγελέων των άρθρων 33 έως 36 ΚΠΔ, διαβιβάζει τον φάκελο στον κατά τόπο αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών.»

γ) Η παράγραφος 4 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α) Υποθέσεις οι οποίες αφορούν αδικήματα που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 134, 159, 159Α, 216, 217, 220, 221, 222, 226, 235, 236, 237, 237Α, 252, 372, 386, 386Α, 386Β και 390 του Ποινικού Κώδικα, τα οποία αποδίδονται σε υπαλλήλους του άρθρου 13 του Π.Κ. εκδίζονται κατά προτίμηση.

β) Για την περάτωση της ανάκρισης και την παραπομπή ή μη του κατηγορουμένου στο ακροατήριο εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 308 έως 315 του ΚΠΔ.

γ) Προκειμένου για υποθέσεις σε βαθμό πλημμελήματος είτε μετά την περάτωση της προανάκρισης είτε και χωρίς τη διενέργεια αυτής, ο αρμόδιος Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών εισάγει την υπόθεση στο ακροατήριο, με απευθείας κλήση στη συντομότερη δυνατή δικάσιμο.»

δ) Η παράγραφος 7 του άρθρου 97 του ν. 4622/2019 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Ο Διοικητής της Αρχής έχει δικαίωμα να ζητήσει από το Δημόσιο, νόμιμα εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών ή από τους φορείς της παραγράφου 1 του άρθρου 83 με υποχρέωση συμμόρφωσης των τελευταίων: α) να παρίστανται κατά την προδικασία και την κύρια διαδικασία για υποστήριξη της κατηγορίας εναντίον του κατηγορουμένου, β) να ασκούν υπό την ιδιότητα του υποστηρίζοντος την κατηγορία όλα τα παρεχόμενα σε αυτούς ένδικα μέσα κατά αποφάσεων ή βουλευμάτων, γ) να ζητούν από τον αρμόδιο Εισαγγελέα υπό την ιδιότητα του υποστηρίζοντος την κατηγορία να ασκήσει τα παρεχόμενα σε αυτόν ένδικα μέσα κατά βουλευμάτων και αποφάσεων, καθώς και την επίσπευση της ποινικής διαδικασίας και την κατά προτίμηση εκδίκαση των υποθέσεων.»

ε) Το στοιχείο «α» της παραγράφου 1 του άρθρου 98 του ν. 4622/2019 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών ασκεί την εποπτεία εφαρμογής του παρόντος νόμου για όσες ρυθμίσεις σχετίζονται με θέματα ποινικής ευθύνης υπαλλήλων, αν η υπόθεση δεν ανήκει στην αρμοδιότητα των ειδικών Εισαγγελέων των άρθρων 33 έως 36 ΚΠΔ.»

στ) Στο στοιχείο «α» της παραγράφου 4 του άρθρου 100 του ν. 4622/2019 μετά τις λέξεις «έχουν την αρμοδιότητα» και πριν το σημείο στίξης άνω κάτω τελεία προστίθενται οι λέξεις «τηρώντας τις προϋποθέσεις των σχετικών διατάξεων του ΚΠΔ και των ειδικών νόμων».

ζ) Στην παράγραφο 11 του άρθρου 100 του ν. 4622/2019 προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής: «Οι διατάξεις του ΚΠΔ και συγκεκριμένα των άρθρων 48 και 49 για την αποχή από την ποινική δίωξη με όρους και των άρθρων 301 και 303 για ποινική συνδιαλλαγή και ποινική διαπραγμάτευση εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις.»

η) Στο τέλος του εδαφίου α' της παραγράφου 18 του άρθρου 100 του ν. 4622/2019 μετά τις λέξεις «του άρθρου 83

του παρόντος» και πριν την τελεία προστίθενται οι λέξεις «κατ' ανάλογη εφαρμογή του εδαφίου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 36 ΚΠΔ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Άρθρο 10 Διατάραξη ησυχίας

Όλες οι παραβάσεις των προεδρικών διαταγμάτων της παραγράφου 1 περίπτωση α' του άρθρου 12 του ν. 1481/1984 και των αστυνομικών διατάξεων της παραγράφου 3 εδάφιο β' του ίδιου άρθρου τιμωρούνται με φυλάκιση έως πέντε μηνών ή χρηματική ποινή έως εκατόν πενήντα ημερήσιες μονάδες.

Άρθρο 11

1. Η περίπτωση (στ') της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 3086/2002 «Οργανισμός του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του» (Α' 324), αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) παρέχει τις εντολές για την άσκηση αγωγής και κάθε άλλης επιθετικής δικαστικής πράξης ή ενέργειας, καθώς και τις σχετικές με αυτές πληρεξουσιότητες, ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου ή αρχής της ημεδαπής ή της αλλοδαπής».

2. Μετά το άρθρο 20 του ν. 3086/2002 «Οργανισμός του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του» (Α' 324), προστίθεται άρθρο 20Α, ως εξής:

«Άρθρο 20Α

1. Η υποβολή έγκλησης για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου, γίνεται από τον προϊστάμενο της υπηρεσίας, στην οποία ανήκει η αρμοδιότητα της προστασίας του βλαβέντος εννόμου αγαθού του Δημοσίου ή από τον νόμιμο αναπληρωτή του και σε περίπτωση περισσότερων συναρμόδιων υπηρεσιών, αρκεί η υποβολή έγκλησης από τον προϊστάμενο μιας από αυτές. Η έγκληση περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των πραγματικών περιστατικών του αδικήματος, τον δράστη, τις αποδείξεις και την αίτηση του Ελληνικού Δημοσίου για τη δίωξη του δράστη.

2. Κατά τον ίδιο, όπως και στην προηγούμενη παράγραφο τρόπο, το Ελληνικό Δημόσιο συμμετέχει και εκπροσωπείται ως παθόν από την αξιόποινη πράξη στις διαδικασίες των άρθρων 45 παρ. 2, 48, 49, 50, 52, 53 παρ. 2, 301 έως και 304 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ) και 464 του Ποινικού Κώδικα (ΠΚ). Στις περιπτώσεις που οι διαδικασίες αυτές αφορούν κακουργήματα, ο Πρόεδρος του ΝΣΚ, μετά από γραπτό αίτημα της αρμόδιας υπηρεσίας, που υποβάλλεται έγκαιρα και χωρίς καθυστέρηση και συνοδεύεται με όλα τα απαραίτητα έγγραφα, πληροφορίες και άλλα στοιχεία της υπόθεσης, ορίζει, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, μέλος του ΝΣΚ, το οποίο θα παρίσταται ως πληρεξούσιος του Ελληνικού Δημοσίου μαζί με τον προϊστάμενο της υπηρεσίας της παραγράφου 1, που εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο. Στις περιπτώσεις πλημμελημάτων, ο Πρόεδρος προβαίνει στον κατά το προηγούμενο εδάφιο ορισμό μέλους του ΝΣΚ, εάν, κατά την κρίση του, το είδος και η σπουδαιότητα της υπόθεσης, καθιστούν αναγκαίο τον ορισμό αυτόν, καθώς επίσης και όταν ο αρμόδιος εισαγγελέας ή το δικαστήριο

έχουν ζητήσει την παράσταση του Ελληνικού Δημοσίου, με συνήγορο. Για την παράσταση του Ελληνικού Δημοσίου προς υποστήριξη της ποινικής κατηγορίας, με πληρεξούσιο μέλος του ΝΣΚ, κατά την προδικασία και την κύρια διαδικασία, υποβάλλεται έγκαιρα προς το ΝΣΚ έγγραφο αίτημα από την κατά την παράγραφο 1 αρμόδια υπηρεσία, στο οποίο περιγράφεται η υλική ζημία ή/και η ηθική βλάβη που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο από την αξιόποινη πράξη και συνοδεύεται με όλα τα απαραίτητα έγγραφα, πληροφορίες και λοιπά στοιχεία της υπόθεσης. Ειδικά για τα αδικήματα που διώκονται μετά από έγκληση, το παραπάνω αίτημα πρέπει συνοδεύεται και από αντίγραφο της έγκλησης του Δημοσίου και τα έγγραφα που υποδεικνύουν τη νόμιμη άσκησή της. Κατά τα λοιπά, για τα μέλη του ΝΣΚ εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου σχετικά με τη δικαστική εκπροσώπηση και υπεράσπιση του Ελληνικού Δημοσίου ενώπιον των δικαστηρίων από το ΝΣΚ και, ιδίως, εκείνες των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου 20.

3. Στις περιφέρειες πρωτοδικείων, στις οποίες δεν λειτουργούν υπηρεσιακές μονάδες του ΝΣΚ, η ανάθεση των καθηκόντων της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να γίνεται σε δικηγόρο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 24 του παρόντος νόμου.

4. Για την υποβολή της έγκλησης, την άσκηση της προσφυγής κατά το άρθρο 52 του ΚΠΔ, τη δήλωση παράστασης προς υποστήριξη της κατηγορίας και γενικότερα για τη συμμετοχή του ως διαδίκου ή παθόντος σε κάθε στάδιο και βαθμό της ποινικής διαδικασίας, το Ελληνικό Δημόσιο απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής παράβολου, τέλους, φόρου και οιασδήποτε άλλης οικονομικής επιβάρυνσης. Η αποζημίωση και τα δικαστικά έξοδα που προβλέπονται στα άρθρα 69, 579 και 580 του ΚΠΔ επιβάλλονται σε βάρος του εγκαλέσαντος Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο, μετά την καταβολή τους, έχει δικαίωμα να τα αναζητήσει από τους υπαίτιους υπαλλήλους, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για την ευθύνη των υπαλλήλων του Δημοσίου.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Προέδρου του ΝΣΚ, μπορεί να ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 12

Τροποποιήσεις στα άρθρα 79, 336, 405, 463 του Ποινικού Κώδικα και στον ν. 4251/2014

1) Στη διάταξη του άρθρου 79 ΠΚ η παράγραφος 7 αντικαθίσταται ως εξής :

«7. Στην απόφαση αναφέρονται ρητά οι λόγοι που δικαιολογούν την κρίση του δικαστηρίου για την επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε.»

2) Η διάταξη του άρθρου 336 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 336
Βιασμός

1. Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας εξαναγκάζει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

2. Γενετήσια πράξη είναι η συνουσία και οι ίσης βαρύτητας με αυτήν πράξεις.

3. Αν η πράξη της παραγράφου 1 έγινε από δύο ή περισσότερους δράστες που ενεργούσαν από κοινού ή είχε ως

συνέπεια τον θάνατο του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.

4. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παραγράφου 1, επιχειρεί γενετήσια πράξη χωρίς τη συναίνεση του παθόντος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη.»

3) Στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 405 ΠΚ προστίθεται εδάφιο δεύτερο που έχει εξής :

«Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 390 παράγραφος 1 εδάφιο β' αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα απαιτείται έγκληση.»

4) Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του ν. 4251/2014 (Α' 80), οι λέξεις «δέκα χιλιάδων (10.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «τριάντα χιλιάδων (30.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000)».

5) Στην περίπτωση (β) της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του ν. 4251/2014 (Α' 80), οι λέξεις «τριάντα χιλιάδων (30.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «εξήντα χιλιάδων (60.000) έως εκατό χιλιάδων (100.000)».

6) Στο τέλος του άρθρου 463 ΠΚ προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος εξαιρούνται τα αδικήματα και οι ποινές που προβλέπονται στη περίπτωση (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του ν. 4251/2014 «Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης κ.λπ. διατάξεις» (Α' 80).»

Άρθρο 13

Τροποποιήσεις στα άρθρα 14, 36, 210, 246, 248, 250, 485, 486 και 511 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1) Κατάργηση της παρ. 4 του άρθρου 14 ΚΠΔ.

Η παρ. 4 του άρθρου 14 ΚΠΔ καταργείται.

2) Η παρ. 1 του άρθρου 246 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Την κύρια ανάκριση την ενεργεί μόνο ο ανακριτής, μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, η οποία καθορίζει και εξειδικεύει την αξιόποινη πράξη και την ποινική διάταξη που την προβλέπει.»

3) Η παρ. 1 του άρθρου 248 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μόλις ο ανακριτής λάβει την παραγγελία του εισαγγελέα, καλεί τον κατηγορούμενο σε απολογία, εκτός αν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της παρ. 2.»

4) Η παρ. 3 του άρθρου 248 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το κατηγορητήριο, το οποίο συντάσσει ο ανακριτής, περιέχει όλα τα στοιχεία που προβλέπονται στα άρθρα 100 και 273 παρ. 2.»

5) Το άρθρο 250 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 250. - Εξουσία του ανακριτή.

1. Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα και οφείλει να επεκτείνει τη δίωξη σε όλους όσοι συμμετείχαν στην ίδια πράξη. Δεν μπορεί όμως να επεκτείνει την ποινική δίωξη και σε άλλη πράξη, έστω και αν είναι συναφής, ούτε έχει δικαίωμα συρρίκνωσης ή διεύρυνσης της ασκηθείσας ποινικής δίωξης.

2. Αν κατά την πορεία της ανάκρισης ανακαλυφθούν και άλλες αξιόποινες πράξεις που διώκονται αυτεπαγγέλτως, ο ανακριτής τις ανακοινώνει στον εισαγγελέα, χωρίς εν τω μεταξύ να εμποδίζεται να ενεργεί τις κατεπείγουσες ανακριτικές πράξεις για τη βεβαίωσή τους. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του

άρθρου 43.»

6) Τροποποίηση του άρθρου 485 ΚΠΔ.

Στο εδάφιο β' της παρ. 1 του άρθρου 485 ΚΠΔ, μετά τον αριθμό «522» τίθεται κόμμα και προστίθεται ο αριθμός «523».

7) Τροποποίηση του άρθρου 486 ΚΠΔ.

Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 486 ΚΠΔ προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μονομελούς εφετείου.»

8) Τροποποίηση του άρθρου 511 ΚΠΔ.

Το εδάφιο γ' του άρθρου 511 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το δεδικασμένο και, αν κριθεί και ένας βάσιμος λόγος, και την παραγραφή που επήλθαν μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης.»

9) Τροποποιήσεις στα άρθρα 36 και 210 ΚΠΔ.

α) Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 36 ΚΠΔ απαλείφονται οι λέξεις «, δεν εξετάζονται όμως ως μάρτυρες».

β) Η περίπτωση α' του άρθρου 210 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής: «α) όσοι άσκησαν εισαγγελικά ή ανακριτικά καθήκοντα ή έργα γραμματέα της ανάκρισης στην ίδια υπόθεση».

Άρθρο 14

Χρήση αποδεικτικού μέσου στα οικονομικά εγκλήματα

1. Στις περιπτώσεις πράξεων κακουργηματικού χαρακτήρα, που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος ή του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του άρθρου 177 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον το αποδεικτικό μέσο αφορά πληροφορίες ή στοιχεία, στα οποία οι ανωτέρω εισαγγελείς έχουν δικαίωμα πρόσβασης, κατά τις διατάξεις των άρθρων 34 παρ. 1 και 36 παρ. 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Η χρήση του παραπάνω αποδεικτικού μέσου κατά την παραπομπή και τη δίκη γίνεται δεκτή εφόσον κριθεί αιτιολογημένα ότι: α) η βλάβη που προκαλείται με την κτήση του είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος, τη σπουδαιότητα και την έκταση από τη βλάβη ή τον κίνδυνο που προκάλεσε η ερευνώμενη πράξη, β) η απόδειξη της αλήθειας θα ήταν διαφορετικά αδύνατη και γ) η πράξη με την οποία το αποδεικτικό μέσο αποκτήθηκε δεν προσβάλλει την ανθρωπινή αξία.

Άρθρο 15

Μεταβατική Διάταξη

Εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, οι διατάξεις του Προέδρου της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες, που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018 πριν τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και για τις οποίες έχουν παρέλθει τα χρονικά όρια του εδαφίου α' της παραγράφου 2 του άρθρου 34 ΚΠΔ, διαβιβάζονται με τα σχετικά με τη δέσμευση στοιχεία και αντίγραφο του φακέλου της υπόθεσης στον ανακριτή, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, σε κάθε άλλη περίπτωση.

Ο αρμόδιος ανακριτής ή το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο του προηγούμενου εδαφίου αποφαίνονται για την επικύρωση ή μη της διάταξης του Προέδρου της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες του προηγούμενου εδαφίου, σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018.

Σε περίπτωση παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου η διάταξη του Προέδρου της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες παύει αυτοδικαίως να ισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 16

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα,.....2019

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

2. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.20' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 14 Νοεμβρίου 2019 και ώρα 9.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων, β) αποφάσεις Βουλής, συζήτηση και ψήφιση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 του Συντάγματος και του άρθρου 118 του Κανονισμού της Βουλής, της πρότασης του Προέδρου της Βουλής: «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής Μέρος Β' και Μέρος Κοινοβουλευτικό», γ) α. μόνη συζήτηση και έγκριση του Απολογισμού Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2018, β. μόνη συζήτηση και ψήφιση του Σχεδίου Προϋπολογισμού Δαπανών της Βουλής, οικονομικού έτους 2020 και δ) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση: α) της από 25.09.2019 Π.Ν.Π. «Επείγουσα ρύθμιση για την απαλλαγή από την υποχρέωση απόδοσης του φόρου διαμονής» (Α' 142), β) της από 30.09.2019 Π.Ν.Π. «Κατεπείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας των Υπουργείων Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Εσωτερικών, Οικονομικών και Υγείας» (Α' 145), γ) της από 04.10.2019 Π.Ν.Π. «Κατεπείγουσες ρυθμίσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας» (Α' 150) και άλλες διατάξεις».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ